INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE

APPLICATION OF THE CONVENTION ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT OF THE CRIME OF GENOCIDE

THE GAMBIA
v.
MYANMAR

MEMORIAL OF THE GAMBIA

VOLUME VI

ANNEXES

23 OCTOBER 2020

VOLUME VI

ANNEXES

REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR DOCUMENTS AND STATEMENTS

Annex 143 General Aung Gyi, "Address Delivered in Mujahid Insurgents' Surrender Ceremony" (Maungdaw Township, 4 July 1961)

Annex 144 General Ne Win, "Speech at Meeting Held in the Central Meeting Hall" (President House, Ahlone Road, 8 October 1982)

Annex 145 Director General Kyaw Soe, *Submission on the Development of Rakhine State* (15 October 2013)

Annex 146 Tatmadaw, Nyi Pyi Taw Divisional Military Headquarters, "Fear of Extinction of Race" (No. 13 Combatants Organizing School 2012) (original and translation)

Annex 147 Republic of the Union of Myanmar, Rakhine State Parliament, "Enquiry Committee on 9/10 Maungdaw and Rathedaung Bengali terrorist attacks summited its preliminary report to 3rd regular meeting's 9th day of Rakhine State Parliament of 3rd term", *Facebook* (27 December 2016) (original and translation)

Annex 148 Republic of the Union of Myanmar, *Official Website of Myanmar's Ministry of Immigration and Population* (last accessed 10 October 2020) (original and translation)

Annex 149 Republic of the Union of Myanmar, *Summary of the Report of Investigation Commission for Maungdaw in Rakhine State* (8 August 2017)

Annex 150 Senior General Min Aung Hlaing, "Entire government institutions and people must defend the country with strong patriotism" (2 September 2017)

Annex 151 Senior General Min Aung Hlaing, "Lack of country-loving spirits may lead to disunity and all citizens should have country-loving spirits, patriotic spirits and Myanmar spirits" (11 September 2017)

Annex 152 Senior General Min Aung Hlaing, "Gallant Efforts to Defend the HQ Against Terrorist Attacks and Brilliant Efforts to Restore Regional Peace, Security are Honoured" (20 September 2017)

Annex 153 Senior General Min Aung Hlaing, "Crisis in Rakhine State Can Be Solved Only Through Comprehensive Knowledge of the Historical Facts" (16 October 2017)

Annex 154 Senior General Min Aung Hlaing, "Tatmadaw will practically realize possibilities in connection with peace based on embrace of multi-party democracy and observance of Our Three Main National Causes" (17 October 2017)

Annex 155 Republic of the Union of Myanmar, President Office, *Information released by the Tatmadaw True News Information Team on the findings of the Investigation Team in connection with the performances of the security troops during the terrorist attacks in Maungtaw region, Rakhine State* (13 November 2017)

Annex 156 Senior General Min Aung Hlaing, "Try to be good officers who are reliable for higher officials, given respect by lower ranks, be trustworthy of the populace" (2 December 2017)

Annex 157 Republic of the Union of Myanmar, President Office, *Rebuttal Statement at the Interactive Dialogue on the Situation of Human Rights in Myanmar during 37th Session of Human Rights Council* (13 March 2018)

Annex 158 Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Foreign Affairs, "#Myanmar rebuts Dhaka Declaration's reference on situation in Rakhine State and calls for Bangladesh's sincere cooperation to start early repatriation", *Twitter* (9 May 2018)

Annex 159 Republic of the Union of Myanmar, Myanmar Defence Services, *Myanmar Politics and the Tatmadaw, Part (I)* (July 2018)

Annex 160 Union of the Republic of Myanmar, Myanmar Embassy Dhaka Facebook Page Comment, *Facebook* (30 April 2019)

REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR DOCUMENTS OF INQUIRY COMMISSIONS AND BODIES

Annex 161 — Republic of the Union of Myanmar, *Final Report of Inquiry Commission on Sectarian Violence in Rakhine State* (8 July 2013)

Annex 162 — Republic of the Union of Myanmar, President Office, *Interim Report of the Investigation Commission on Maungtaw* (3 January 2017)

Annex 163 — Advisory Commission on Rakhine State, *Statement by Kofi Annan, Chair of the Advisory Commission on Rakhine State (Interim Report)* (16 March 2017)

Annex 164 — Republic of the Union of Myanmar, *Independent Commission of Enquiry, Mandate*

Annex 165 — Republic of the Union of Myanmar, Committee for Implementation of the Recommendations on Rakhine State, *Report to the People on the Progress of the Implementation of Recommendations on Rakhine State* (January to April 2018)

Annex 166 — Republic of the Union of Myanmar, *Independent Commission of Enquiry Final Report, Press Release* (20 January 2020)

Annex 167 — Republic of the Union of Myanmar, *Independent Commission of Enquiry, Executive Summary* (21 January 2020)

REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR LAWS AND POLICIES

Annex 168 — Republic of the Union of Myanmar, *Copy of Marriage Registration Certification* (original and translation)

Annex 169 — Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Livestock, Fisheries, and Rural Development, Ministry of Transport, and the Immigration Department, *Announcement about Fishing, Fishing Vessels, and Boats* (undated) (original and translation)

Annex 170 — Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Labour, Immigration and Population Department, "National Verification Card Relevant Facts" (undated)

Annex 171 Republic of the Union of Myanmar, *The Constitution of the Union of Burma* (1947) (original and translation)

Annex 172 Republic of the Union of Myanmar, *The Union Citizenship Act* (1948)

Annex 173 Republic of the Union of Myanmar, *The Defence Services Act* (1959)

Annex 174 Republic of the Union of Myanmar, *Citizenship Law* (15 October 1982) (original and translation)

Annex 175 Republic of the Union of Myanmar, Immigration and National Registration Department of Rakhine State, *Instruction relating to travelling of foreigners, persons who are doubted as foreigners and Bangali races residing within Rakhine State* (June 1997) (original and translation)

Annex 176 Republic of the Union of Myanmar, *Constitution* (2008)

Annex 177 Republic of the Union of Myanmar, Border Regional Immigration Control Headquarters, *Regional Order and Processes for Controlling Bengali Population (circulating Regional Order of 1993, Regional Order 1/2005 and Various Addenda)* (11 February 2008) (original and translation)

Annex 178 Republic of the Union of Myanmar, *Copy of Marriage Registration Certification of (names redacted)* (original and translation)

Annex 179 Republic of the Union of Myanmar, *The Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law* (2012)

Annex 143

General Aung Gyi, "Address Delivered in Mujahid Insurgents' Surrender Ceremony"
(Maungdaw Township, 4 July 1961)

Official Transcript of the Address

delivered by Brigadier General Aung Gyi

Vice Chief of Staff (Army), The Union of Burma Armed Forces

Mujahid Insurgents' Surrender Ceremony

Maung Daw Town, Rakahine, Burma

4 July 1961[1]

The Burmese language Editorial Summary:

"In the morning of 4 July 1961, the Mujahideens led by Robi Ulla surrendered with their weapons in the presence of Vice Chief of Staff (Army) Brigadier General Aung Gyi, having thus returned to the legal fold. In the following speech, Brigadier Aung Gyi made an impassioned urging to the public in the region on various subjects including the need to adopt the Multi-ethnic Union spirit (of belonging to Burma), the need for the region's administrators to combat poverty which arose from the unfavourable land-population ratio by livestock breeding and orchard growing and by focusing on the economic development for the people of the region, in light of the fact that a sufficient degree of security has been established in this Mayu District Frontier Region.

//Begin texts//

On this surrender occasion, I wish to say a few words to those of you, soldiers, who had taken up arms against the central government (of Burma) under the banner of revolution in Maung Daw region from the time of our country's independence (in 1948) right up to this moment.

First and foremost, I wish to talk about some facts that are most directly relevant to all those who reside in this region. On its west, our Mayu District borders with East Pakistan. Because of the interconnected nature of borders, we have ethnic groups of Islamic faith that line the two countries' (modern) borders. The ethnic group that reside on the west of Mayu District boundaries are Pakistani. And the people who reside on the east side of this border are called Rohingya.

Continuing on with this point, I want to state that it is not like one single racial or ethnic group saddles the two countries' boundaries. Our country's regions that border with China also have ethnic groups that interface with one another. To give an example, in (Burma's) Kachin State, we have Lisu as an ethnic group. In Burmese region, we also have Lisu. On the Chinese side of the borders, they have Lisu. Likewise, we have Ei-kaw (ethnic group), on the other side of the Burmese-Chinese borders, they also have Ei-kaw. On our Burmese side, we have La-Wa ethnic group. On the Chinese side, they also have La-Wa ethnic group. Similarly,

[1] Published in Khit Yay (Current Affairs), Mayu Special Issue, V. 12, No. 6, 15 July, 1961, pp. 8, 9, 10 & pp. 23, 24, 25 & 26., Ministry of Defence, Union of Burma

we have Shan ethnic people in Burma. On the Chinese side they are called Tai. They all share one language. They adhere to one religion. Again if you look at the Thai-Burmese border areas, they have "tai" ethnic people. We also have the same ethnic people. The same is true of Mon ethnic people: Thailand has the Mons and so does Burma. There are also Karen ethnic people in Thailand and Karen ethnic people in Burma. Likewise, on the (East) Pakistani side, there are Muslims who share the same faith with Rohingyas ethnic people who are on the Burmese side.

Therefore, I want to tell you all here openly and publicly that the people of this border region (of Mayu) have relatives and families on both sides (of Pakistani and Burmese borders). However, those of you who are on the Burmese side of the borders must be the people of the Union (of Burma). This is the Union spirit of belonging to Burma, which you as the border ethnic people must adopt unequivocally and irreversibly. For instance, if you look at the situation of Kachin people, they have relatives and families on each side of the Burmese-Chinese borders. But those Kachin who are on the Chinese side they are Chinese. And those who are on the Burmese side are Burmese. Some (Kachins) are in-laws like mother-in-law and daughter-in-law. And some are nephews or son-in-law. Despite these ties and belonging to the same ethnicity, their countries are different. That, we all must know clearly and categorically. When it comes to allegiance (among Kachins) to countries, the allegiance to countries must also be decisive.

By the same token, it is only natural that the ethnic Rohingyas living on the side of the Burmese-Pakistani borders pledge allegiance to Burma as a country and those on the Pakistani side of the borders, pledge their allegiance to Pakistan.

I want to tell you, the civic leaders, socialites and the (surrendered) soldiers (of Mujahideens), this emphatically: although you might have family ties, in-laws, and even children in West Pakistan, your family ties must not interfere or lessen your allegiance to the Union of Burma. For as you are all members of the Union of Burma your allegiance and loyalty must, with no equivocation, lie with our Union. Likewise, your relatives and families who may reside in West Pakistan or East Pakistan, their allegiance must also be to Pakistan as a country. Here I want to make a sincere request to you all present at this ceremony: please inform friends and families of the need for respective allegiances they must adopt.

Here I wish to share with you a historical tale. Previously, as you all know the Burmese public from the central Burma assume all the Rohingya people as Muslims and Mujahideens who want to join up with Pakistan. On their part, some of the Rohingya in this region feel that because they are Muslims they need to join with East Pakistan. Based on that view, they struggled to make this region to become part of Pakistan – like what happened with Sudestan in Germany. That's not natural and that is not possible. In the case of Germany, it was because of the WWII. But after the end of the WWII the problem was no more. The position and view of Pakistan (regarding annexation of Muslim areas on the Burmese side bordering with East-Pakistan) was truly correct. For instance, Pakistan did NOT even demand the return of Kyee (Crow) Island. Considering that Pakistan did not even ask the Island to be returned to Pakistan, it is inconceivable that Pakistan would even consider annexing or incorporating Mayu District Frontier Region into East Pakistan. Pakistan dares not, and is not, entertaining that idea at all.

Similarly, those Kachin ethnic people who are on the Chinese side of the Sino-Burmese borders cannot demand that Kachin State (of Burma) be incorporated or annexed into Yunnan Province on the grounds that the Kachins of Burma and China are of the same ethnicity.

In this day and age, this kind of thinking is no more. Yes, this kind of view prevailed in the past. In central Burma, there are people who hold the view that (Rohingya) people in this region are not Tai-yin-tha or ethnic group native to the Union of Burma. There are also (Rohingya) people who make moves to separate from Burma and join with Pakistan. These are false views and deeds, held by some people in central Burma and held by some Rohingyas in this region. From today on – and from here – I want to openly and publicly tell you this: we consider (the Rohingya people) of Mayu District an ethnic minority integral to the Union of Burma. Let me be very precise about this. Those of you here (in this Mayu Region) ought to view yourselves as an ethnic minority of Burma. Only then will peace prevail in this region and in this country of ours.

I urge you to wipe your memory clean about the wrong-doings committed by us. To give a specific example, in previous military operations in this region, there may have been incidents where the government troops burned down entire villages. Some burning may have been necessary, militarily speaking. Other incidents of deliberate burning of villages may have been committed out of vengeance and vendetta. If our troops committed these acts I urge you to wipe your collective memory clean. Let's start with a clean slate. From now on those of you in the Mayu Frontier Region must see yourselves as the Burmese, as members of the Union, as an ethnic minority integral to the Union. You must adopt allegiance and loyalty to the Union of Burma. Only then will Mayu Frontier region have the prospects to become a peaceful region in the future. I hereby request to you – religious organizations, Malvi teachers, former members of the armed revolts, the surrendered Mujahideen, and other Rohingyas, village chiefs, and so on – to try to inform, educate and shape those who have not adopted these views and attitude (as Burma's ethnic minority group, the Union spirit and the loyalty to the Union of Burma). In the years to come, you as an ethnic minority of the Union of Burma work for peace, prosperity and economic development of this region, for the advancement of the wellbeing and health of the people here. We will work together for those objectives. This is the first main point I wished to tell you.

Now onto my second point, namely the general assumption and assessment of the region by our Ministry of Defence. As you all know, there is a total population of nearly 500,000 people in Mayu Frontier Region. Your livelihoods here depend mainly on creeks and streams, and agriculture. Because of the region's unfavourable land-population ratio the region will likely remain impoverished. Every year, the people here cannot afford to buy more than two or three longyis (male skirt). In short, you are generally poor. That's our (military's) general economic assessment. We (in the military) are empathetic to you for the pervasive poverty, because you are our ethnic minority and your region is an integral component of our Union of Burma. We now have plans and schemes for economic development of your region. The Administration of the Mayu District Frontier

Region will shoulder the responsibility. In this connection I urge you to lend your full cooperation with the Administrators. Treat them as your blood relations, family members, your own ethnic people and leaders, your own government. On our part we will treat you like you are our own members of the family, or clan.

Your people and our administrators may be of two different religions. Our cultures and customs may be different. In a big country, differences in terms of cultures, languages, dialects, and so on are of no significance at all. In the United States there is diversity along these lines. The same goes for England. The same can be said of Russia and China. The countries you know well India and Pakistan have similar diversities. Despite differences in mother tongues and faiths, cooperation is crucial. So, on your part, you need not blow some minor differences (in culture and language) out of proportions and behave as one family and one clan with us. On our part, we as the administration are prepared to strive for the development and welfare of your communities. Here I wish to call your attention to one important fact regarding economic development.

That is, security of this region. Without the security of the region, no matter how hard we work prosperity and development will not become realities. Therefore, security of this region is our utmost priority. The second most priority is tranquillity and safety of neighbourhoods, wards and quarters. Towards the goal of establishing the region's security, I urge Rohingya religious leaders, Rohingya men, Rohingya leaders, Rohingya politicians to keep the military and administration in the Mayu District region informed (about the remaining insurgencies). If possible please join our efforts to repel insurgents. If possible I urge you to join hands with the Burmese Armed Forces and fight the insurgents.

If you begin to engage in self-defence of your own wars, villages, and neighbourhoods the insurgencies will get weakened and peace will follow. Then only will be able to focus on economic development of the region. As peace and tranquillity returns we will strive for all-round development of the region. These words I uttered in front of you are ORDERS, insofar as Colonel Saw Myint and Colonel Ye Gaung, respectively in charge of Border Affairs Administration, (Ministry of Defence, Yangon) and of All Rakhine Troops Command, (Sittwe, Rakhine). In the military, these instructions (by a superior officer) are words of COMMAND. Giving a political on a stage before a civilian audience and the soldiers' talk are different. In our military, these words are commands that need to be executed by all ranks and files of the armed forces. That is why, I want to let you know that today – or even today – when I uttered these words, the military has embarked on certain initiatives for the region. Following my address, the Mayu District administration and the administrators will strive as hard as they can in executing the initiatives designed to develop the region economically, socially and communally.

With respect to your culture and religious practices in this region, we will support the respective faiths of our ethnic minorities. If there are suspicions about our policies towards religions, I want you to have complete confidence in the pledge that we will support, encourage, protect and defence all faiths practised by both the majority ethnic communities and ethnic minorities of this region.

On economic development, we will begin our scheme to introduce livestock breeding. We will encourage and support raising chickens, building fish ponds, breeding cows. On this Colonel Ya Gaung and other administrators (of Mayu District Frontier Region) will explain in details our planning as needed. The main rationale behind our animal breeding scheme is the following: because agricultural land is scarce compared to the population in this region, we need to combine livestock raising with agriculture. For instance, a farmer will likely to be better off if he also incorporate livestock breeding into his livelihood scheme. Because we are of the view that every farmer will need (to supplement their income) by adding livestock raising to his economic activities we are stressing the need for it and we will support it accordingly. On this I wish to make a second point: at the moment farmers do only one-crop per year. We need to double that. And we will encourage and support 2-crops per annum. We will introduce beans, peanuts, and pulses. So we are going to encourage and support strongly the double-crop agriculture and livestock breeding. In the hilly areas of Mayu District, we will emphatically support growing orchards – orange, tea, etc. These are just general ideas and schemes the frontier area administrators will be ordered to engage in. I sincerely request that you inform and educate the public of this region about the rationales behind the establishment of the Mayu District Frontier Region, namely to foster regional development, to facilitate neighbourhood peace and tranquillity, and to seek educational, religious and cultural development for the region's people.

The 3rd point I wish to tell is about the surrender issue. Today at this surrender ceremony, you all bear witness to the acts of surrender by those from the Southern side of the Buthidaung and Maung Daw towns, who had been engaged in the armed revolution against the central government. I would like to think that their acts of surrender are meant as an act of gratitude, on their part, to those farmers and agriculturalists in this region. By their deeds, this region will become more peaceful. And that will in turn facilitate the growth of agriculture, livestock breeding, commerce and trade. I would like to invite you to think of the surrender as an act of gratitude by the surrendering revolutionaries towards local communities from whom they had extorted money and supplies. On behalf of those ex-revolutionaries who surrendered today I would like to plead forgiveness from you for their shortcomings (and wrongful behaviours) in the past. The express reasons that propelled them to take up arms against the central governments are to a certain degree true and valid, previously. They said the Mujahideen rebellion broke out because of religious persecution. They said there was economic persecution. They said there was racial persecution. Yes, they are correct as these rationales and explanations were true to a certain degree, before.

Various acts of armed revolt against the central state or government were justified, if only minimally in the bygone days. The public too supported these rebellions because the public in Mayu region felt these issues concerned the collective affairs of the Muslims as a whole in the region. But that was the past. We no longer have religious or economic persecution or subjugation in the Mayu Region**. On the contrary, we are finding ways to support the region's development. There is no more racial persecution. For we have emphatically and categorically recognized Rohingyas as an ethnic minority (of the Union of Burma), making efforts for the progress and development of the Rohingya ethnic minority.**

Therefore, emphatically speaking there is no longer religious persecution in this region, nor is there racial or ethnic persecution. In light of this new development, there is no longer a valid rational for uprisings or revolt against the central government. Yes, in 1948 - (at the time of independence) – the rationales for rebellion may have been valid and solid. But today in 1961, those rationales are no more valid. In terms of faith, we will be supporting Islam, the faith of the majority in this region. We will build mosques. We will make donations (for your religious activities). Buddhists here in this region are a minority. They too will receive support from the central government. We will support Buddhist monasteries. Therefore, there is no religious persecution in this region. Not only do we not persecute the region commercially and economically we are more than ready to assist your region for economic development. There is no long racial or ethnic persecution. Given that, there is absolutely no reason for anyone to take up arms against the central government. Those who continue with their armed rebellion against the state, whatever their slogans, they are now engaged in extortion, kidnap of young women, or kidnap community leaders and socialites. Their deeds have nothing whatsoever to do with the original rationales behind the armed revolt in this region. On the whole what they are doing is nothing more than the acts of robbery by a huge gang.

Therefore, these armed gangs of robber will meet the fate of robbers: death. They have now morphed into big robbers – because they have not had a change of heart and a change of perspective, they will remain 100% robbers. Nowhere in the world or no period in history no armed robbers can expect to be prosperous and grow big. Make no mistake. These armed gangs will only reap death, sooner rather than later. Let me make one offer and one prediction. They should come and give up their deeds. They should adopt the patriotism and enlightened political spirit, like the surrendering revolutionaries before us today. After their surrender they should work with all of us in the Armed Forces of Burma for the development and progress of their communities. This is our heart-felt, genuine appeal to them all. However, if they continue with their robberies we will have no choice but to plan and executive systematic military operations against them. Up until today, our Armed Forces (Ministry of Defence) has not placed any priority to this region where Mujahideen roamed. From now on, we are ready to pay serious attention to this region. We have adequate troop strength. We can send new deployment as needed. We can bring in reinforcements. If these remaining insurgents do not choose to surrender in the next several months, we will have massive troop deployments to this region and before year's end, we will wipe the insurgency out. This is my clearest message.

I now wish to make an appeal to religious/spiritual leaders, community leaders, political leaders. Those insurgents who have continued on with their insurgency, we do NOT view them as enemies. Please try to persuade them to lay down arms – like today's politically enlightened rebels (Mujahideen) in front of us. We view them all as members of the Union of Burma, we don't want us to launch attacks as fellow Union members. We desire no bloodshed and violence. Therefore, please persuade them through demonstrating Metta (loving kindness) or via the method of Metta. If you all the leaders here fail at this task we the military will have to crush them decisively. We are in a position to defeat them. Before we launch our attacks we

want to avoid bloodshed and violence. We would rather resolve the remaining rebellion peacefully. Please, I repeat my appeal to you all – spiritual leaders, political leaders, community leaders – to bring them back to the legal fold.

In conclusion, I would like to thank emphatically all of you who listened with great patience what I have to say – including the Mayu region's political leaders, religious leaders, community leaders, as well as the leaders of the surrendering Mujahideen and their rank and file members.

// end text//

Annex 144

General Ne Win, "Speech at Meeting Held in the Central Meeting Hall" (President House, Ahlone Road, 8 October 1982)

Meeting held in the Central Meeting Hall, President House, Ahlone Road, 8 October 1982.
Translation of the speech by General Ne Win provided in *The Working People's Daily,* 9 October 1982

"Comrade Central Committee members:

What I am going to speak today is about an important law, the Burmese Citizenship Law. if this law must be explained, what has happened in the past must necessarily be recalled. I have no desire to hurt anybody in recounting this recent history. However, the truth might perhaps hurt somebody sometimes. but I do not wish to hurt anyone and I will try not to do so.

I would like first to explain about conditions that prevailed in Burma as a subject nation. After a part of Burma had been annexed by foreigners in 1824, one war after another was fought and the whole of our country subsequently became a subject nation. After becoming a subject country, we officially regained independence on 4 January 1948, as is known to all. During the period between 1824 and the time we regained independence in January 1948, foreigners, or aliens, entered our country un-hindered under various pretexts. They came to live in Burma and mainly for economic reasons. The first to come were the English who ruled our country. After them came many of their camp followers. Let us say only that much.

We, the natives or Burmese nationals, were unable to shape our own destiny. We were subjected to the manipulations of others from 1824 to 4 January 1948. Let us now look back at the conditions that prevailed at the time we regained independence on 4 January 1948. We then find that the people in our country comprised true nationals, guests, issues from unions between nationals and guests or mixed bloods, and issues from unions between guests and guests. So at the time of independence there were not only true nationals, but also guests, issues of unions between nationals and guests, and issues from unions between guests and guests. This became a problem after independence. The problem was how to clarify the position of guests and mixed bloods. When the problem was tackled, two laws emerged.

The Union Citizenship Act, 1948. This Act was promulgated on 4 January 1948, as Act No. 66. The Second Act was the Union Citizenship (Election) Act, 1948. This Act was promulgated on 3 May 1948, as Act No. 26. The aim of the first Act was first to define citizens and their rights. The Aim of the Union Citizenship (Election) Act was to solve the problem of immigrants I had mentioned. These people were already in Burma when we regained independence and they were to elect for Burmese citizenship if they so desired. They were to apply for it. Not that citizenship was to be granted without limitation. Certain qualifications were to be fulfilled. For this purpose the Act was promulgated.

I would like to explain certain significant points of this Act. Section 5 of the Citizenship Act provides that persons born after the Constitution had come into force were to be citizens of Burma (a) if born in the Union of Burma of parents one of whom is a Union citizen: where the father is a citizen of a foreign country, that person is to make a declaration within one year after reaching the age of majority that he renounced the foreign citizenship and elected to remain as a Union citizen. If he or she did not make such a declaration he or she cease to be a Union citizen at the end of that year; (b) if born outside of the Union of Burma of a Union Citizen father but had registered his birth in the prescribed manner and within the

prescribed period at a respective Consulate of the Union; (c) born outside of the Union of Burma of a parent serving as a Government servant: where one of the parents is a foreigner he or she is to make a declaration within one year of having attained the age of majority renouncing foreign citizenship and electing to remain a Union citizen. If he or she failed to do so he or she is to cease to be a Union citizen at the end of that year.

I have singled out this matter because our blood is involved -our citizen, our national, is involved either as father or mother. He or she having married a foreigner had an issue. That issue has the duty within one year on attaining the age of majority, to make a declaration renouncing foreign citizenship and electing to remain a citizen of ours. It is as if even a person of our blood must do this. This Act was promulgated as a matter of course. Should a person of mixed blood forget to elect Burmese citizenship as required by law before authorities concerned he or she automatically loses citizenship on completion of 19 years of age. That is one point.

Section 7 of the same Act states: (i) A foreigner may apply for citizenship certificate giving the following reasons. If the reasons are acceptable to the Minister a citizenship certificate may be issued to him. (a) Has completed the age of 18 years; (b) has lived continuously for not less than five years within the Union under the authority of the Union prior to submitting the application... I will read out only the relevant portion. There are many more points. What is meant here is that a foreigner who (a) had completed the age of 18, (b) had lived continuously for at least five years in the Union under the authority of the Union can apply for citizenship.

You might not have noticed what I had read out just now. It is mentioned that if the Minister accepts the reason given a citizenship certificate may be granted to the applicant. This means that a citizenship certificate may be granted at the discretion of the Minister, appointed and empowered by the President for this purpose. That is, the Minister acting alone, has full power to decide as he wishes.

In this same Act there are other points relating to those who had entered our country our country that I did not go into details to avoid hurting others. However I feel one point should be brought out. Section 13 of the Act states that a person who had served for at least three years either continuously or not may apply for citizenship during his service or within six months after termination of his service and may be granted citizenship if he fulfils requirements of the law even if he had given (i) no prior intimation of his desire to do so (ii) or had not resided within the Union. Of foreigners who came into Burma there were many who served the English, but of them extra care has to be taken of armed forces personnel.

I will say only this much about this Act. The next Act is the Union Citizenship (Election) Act, 1948. I will read out section 3 of that Act. Any person who fulfils the following qualifications may apply to the District officer concerned for Union citizenship. The qualifications are: (a) being born in a territory under the suzerainty of the British monarch.

The British Empire at that time was very extensive and it was then said that “the sun never sets on the British Empire” in various parts of the world. People from within this Empire who wish to reside in our country as citizens were allowed to apply for such citizenship. This was a special privilege. Since we live in amity with the whole world, it is not right to give preference to one country only. We must be fair to all.

That same Section 3 has a sub-section (b) that states that those who have lived within the territory of the Union of Burma for eight years out of ten years prior to 1 January 1942 or 4 January 1948 are eligible to apply for Burmese citizenship. The qualifications therefore are that one must

have lived within the territory of Burma for eight years out of ten years prior to 1 January 1942 or 4 January 1948. These, of course, are points of law.

There are actions to be taken under this law. For instance, those who are in Burma and who satisfy those conditions must declare that they would like to elect Burmese citizenship and apply for Burmese citizenship.

On the part of the Burma Government, personnel from the department concerned must scrutinise the applications and issue citizenship certificates. In this respect, certain foreigners were illiterate or were unaware of the existence of this law. They therefore have not made the applications up to now and if legal action were to be taken against them there would be no end. A lot of bother and a lot of trouble for them as well as for us. What is worse and what should not have happened is as we had been saying all along since our Party was founded: the giving of full powers to a single person. Power was however entrusted to a single person under the conditions that prevailed at that time. Decision taken by the person in power was final. There were some irregularities with regard to grant citizenship to persons before Independence; and have not persons arriving in Burma after Independence in 1948, also been given citizenship?

We cannot look on with folded arms on cases of grants of citizenship to those who had arrived in Burma after Independence. As I have said earlier, those foreigners who had settled in Burma at the time of independence have become a problem. We made these two laws to solve this problem. But we were not able to apply these laws strictly with the result that the problem of these people exists up to this day. The problem not only remains: because of this problem, these people are now living in panic because most of them have no definite status.

If we could do something definite to define their rights, they would be happy. We on our part must also be magnanimous. These people, the foreigners, had settle down here since after 1824, 1830, 1835, 1840. and had been here for more than 100 years. Their descendants retained their own nationality and were not Burmese citizens before Independence. After Independence, some left. Those who remained behind did not know what nationality they were. If we choose not to be magnanimous to them, if we consider that we have nothing to do with them, and that they have come here of their own accord and if we are to deal with them accordingly, they would be in great trouble with nowhere to go because they have lost contact with their native places. We are here talking about the remote past, about foreign settlers who had come in the aftermath of the first Anglo-Burmese war.

And then we have those persons who came before 1948 Independence or before 1942, the year the war broke out. We therefore decided to make the latest Citizenship Law solve all these problems together.

We are, in reality, not in a position to drive away all those people who had come at different times for different reasons from different lands. We must have sympathy on those who had been here for such a long time and give them peace of mind. we have therefore designated them *eh-naing-ngan-tha* (associate citizens) in this law. Why have we given them this name? Because, we were all citizens in the beginning; then these people came as guests and eventually could not go back and have decided to go on living here for the rest of their lives.

Such being their predicament, we accept them as citizens, say. But leniency on humanitarian ground cannot be such as to endanger ourselves. We can leniently give them the right to live in this country and to carry on a livelihood in the legitimate way. But we will have to leave them out in matters involving the affairs of the country

and the destiny of the State. This is not because we hate them. If we were to allow them to get into positions where they can decide the destiny of the State and if they were to betray us we would be in trouble.

I will tell you an instance. Now let us use the term *eh-naing-ngan-tha* from now on. After the country gained independence, some of these *eh-naing-ngan-tha* left this country again, leaving behind some of their family members. Some of them -*kalas* to be frank- did not go back to their *kala-pyi* but went to Singapore, Hong-Kong or America. Some *tayokes* did not return to *tayoke-pyi* but went to Singapore, Hong-Kong, Australia, and America. They left behind a relative, say a brother, here. This brother would contact his brother in Hong-Kong and his brother in England and would smuggle goods out of our country. We have actually seen such smugglings. We are aware of their penchant for making money by all means and knowing this, how could we trust them in our organisations that decide the destiny of our country? We will therefore not give them full citizenship and full rights. Nevertheless, we will extend them rights to a certain extent. We will give them the right to earn according to their work and live a decent life. No more.

I have recounted the past. Now I shall speak on the present Burmese Citizenship Law. Beginning now, up to a certain point in the future, there will be three classes of citizens. Racially, only pure-blooded nationals will be called citizens. As for those foreign settlers who came here before Independence and who could not go back and who have applied for citizenship under the two law mentioned before, we will scrutinise their applications and will grant them *eh-naing-ngan-tha* if all conditions are satisfied. For those who have not applied for citizenship out of ignorance, we will tell them to apply for citizenship and consider them as *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* (naturalised citizens) if all conditions are met. Citizenship will this be granted in three categories (i) citizens; (ii) *eh-naing-ngan-tha;* (iii) *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu.*

Who are the *eh-naing-ngan-tha*? They are those who arrived in Burma before Independence and satisfy all conditions laid down in those two laws and who already applied for citizenship. They are *eh-naing-ngan-tha.* What is the difference between *eh-naing-ngan-tha* and *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu*? Both came here in similar circumstances -before Independence, January 1948. The difference lies in whether they applied for citizenship or not. Those who have not yet applied for citizenship are, let us say, a bigger problem. Therefore, we have made a distinction between *eh-naing-ngan-tha* and *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu.*

According to the Union Citizenship (Election) Act, 1948, a person with Burmese blood who failed to make certain declarations and renouncements when he or she comes of age loses his or her citizenship. Under our present law, not only those persons both of whose parents are nationals but also those persons only one of whose parents is s national automatically becomes a citizen on coming of age, without having to make declarations or renouncements.

There are three types of citizens at present as said earlier. There will be only one type in our country at some time in the future; that is there will be only citizens. What is known *eh-naing-ngan-tha* and *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* will gradually disappear. How? A person classified as an *eh-naing-ngan-tha* at present if qualifications, I said earlier, are met. We cannot trust them fully. That is why one is called *eh-naing-ngan-tha.*

If the descendants of *eh-naing-ngan-tha* continue to be regarded as *eh-naing-ngan-tha,* they will never be in a position to enjoy the rights of citizens. I said earlier, that in view of what is happening at present, this *eh-naing-ngan-tha* is not trustworthy at present. As I said earlier one lives in Burma, one in Hong-Kong, and one lives in England and are engaged in bad business. However, this blood relation will more or less cease to exist at the time of his or her

grandchildren. When the grandchild is given citizenship, he will, just like any other citizen, become a full citizen. Similarly, with the children, grandchildren and great-grandchildren of a *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* continue to be a *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu?* Will a *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* not be able to enjoy full rights? As I said earlier, his grandchildren will be given citizenship. Although there are three types of citizens at present -*eh-naing-ngan-tha, naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* and pure citizens, the grand children of *eh-naing-ngan-tha* and *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* will become full citizens. Then there will be only one type of citizen.

If the grandchildren of *eh-naing-ngan-tha* or a *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* are to become full citizens, the *eh-naing-ngan-tha* or *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu* himself or herself, and his or her children and their children must live in our country correctly and must not misbehave. Only then can his or her grandchildren become citizens. As to action to be taken against them for misbehaviour, time limits, etc., are to be prescribed in Rules.

This is the first time we are taking action to enable those who have been in our country since before Independence to escape from a life of uncertainty about their own nationality. If necessary qualifications are met, they can live in our country; if they live correctly and properly, their grandchildren will become full citizens. What I would like to tell such persons is that, in recognition of what we have done to enable them to be certain of their own nationalities, they should live correctly and properly. I would also like to tell our true citizens, the Burmese, that they should not treat such persons arrogantly, saying they came from abroad or they are guests, but should realise that one day they will become one with us and all will be travelling in the same boat.

As everybody knows, this law was drafted in consultation with the whole country and a lot of time has been taken in drafting it. I do not know how many drafts were drawn up at the lower level. After it came to me, six more revisions were had to be made because some terms and facts had been left out.

Even now I found one fact missing. I discovered that when I re-read it while writing this speech this morning. A clause about pure citizens. Citizenship is a person's birthright. Excepting for treason during war, nobody can strip him of citizenship. This is what this clause is about. However, there is also another clause which gives him responsibilities. There is one point left unmentioned in this Section. If this is not put in, it may create disputes later on. That is why I am saying this. What is to be added is "A citizen shall have no right to renounce his or her citizenship in time of war in which the country is involved". This is what is to be included in the law. There is such a clause in the part concerning *eh-naing-ngan-tha* and *naing-ngan-tha-pyu-khwint-ya-thu.* It was inadvertently left unmentioned in the Sections on pure citizens. We must therefore put it under Section 13 as Section 14. Section 13 says: "A citizen shall have no right to be a citizen of another country". Section 14 should read: "A citizen shall have no right to renounce his or her citizenship in time of war in which the country is involved". This must be put in because in time of war a citizen not wanting to go to war may say he no longer wants to be a citizen. "

(Applause)

Annex 145

Director General Kyaw Soe, *Submission on the Development of Rakhine State* (15 October 2013)

Republic of the Union of Myanmar

House of Representatives (Parliament)

Nay Pyi Taw

Letter No. 1/Pa Hta (meeting) 10/2013-232

Dated: 15th Oct. 2013

To/

All Union parliament members

Subject: Submitting for consideration upon the submission at development of Rakhine state (Arakan) and joined meeting of the families

1. Development of Rakhine state (Arakan) and joined meeting of the families was held at Yangon International Center of Economic department in the hope of Peace and Development of Rakhine state.
2. After submitted and studied the submission, formal message was sent to the President and all MPs by the Speaker (patron) of Union Parliament in order to consider and distribute here by for the consideration.

Here with the attached:

-Copy of formal message/letter dated 15/10/2013 and by letter number 1/Pa Ta (meeting) 9/2013-85.

-The brief submission represented by the towns

-The main 2 facts of the submission and the basic 14 facts

-Submitted book of the development of Rakhine state and joined meeting

-State representatives' brief submissions

Copy to: Office of People's Parliament and National Parliament

Signed

Kyaw Soe

Director general

Republic of the Union of Myanmar

State Parliament

Nay Pyi Taw

Letter No. 1/Pa Ta (meeting) 9/2013-85

Date: 15th October 2013

To/

President

Union of the Republic of Myanmar

Subject: **Sending formal message/letter for the consideration of the development of Rakhine state (Arakan) and joined meeting**

1. Development of Rakhine state and joined meeting of the families was held at Yangon International Center of Economic department in the hope of Peace and Development of Rakhine state.

2. Speaker of the people's parliament, speakers of the committee represented by speaker of state parliament Thura Shwe Man, speakers of national parliament, vice ministers of the government, speaker of Yangon division parliament and its members, the members of Yangon division government, the members of parliament of Rakhine state, the chairman and secretary of Myanmar National Human Rights Commission, 88 students, some business men, and historians attended the meeting.

3. And Rakhines who served at the government sectors in the different periods, town elders and organizations of 17 townships of Rakhine state, community organizations, (3 representatives from one township) 54 of them, Rakhine Friends and Acquaintances Association, Rakhine Literature and Cultural Association, 17 Associations of townships, Rakhine Youth Network, Students of the Universities, 540 representatives of Kachin, Kaya, Karen, Chin, Mon, Burma, Rakhine and Shan attended the meeting.

4. At that meeting, 10 representatives of the state who did submission and 17 township representatives attended and discussed about Rakhine peace and stability, rule of law, preventing illegal entering (sneaking) and the issues of Rakhine social and development were submitted and discussed by leading the objectives of non-disintegration of the Union, non disintegration of National solidarity, and perpetuation of sovereignty.

5. The formal message/letter was sent for the consideration in order to reduce poverty that would help for development, rule of law, peace and stability by studying and considering the discussion and submission.

6. The facts related to parliament will be submitted to the parliament for prior proceeding.

Thu Ra Shwe Man

Speaker (Patron)

Attached:

-Brief submission represented by the states

-Brief submission represented by townships

-Two of the main facts and 14 basic facts which were found

-The book submitted by development of Arakan and joined meeting of families

ALJAZEERA

Brief submission of 10 representatives of Rakhine state at the ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

No.	Subject	Submitted by	Page
1.	Brief history of Rakhine state and current situation	U Zaw Aung Maung Minister on Rakhine ethnic, the government of Yangon division	1-2
2.	Security of Rakhine state and the rule of law	U Bo Min Phyu Lawyer of high court	3-4
3.	Peace and stability of Rakhine state and the importance of geo-politics	U Thar Pwin Law expert	5-6
4.	Road, communications and social economic for the development of Rakhine state	U Thein Shwe Business man	7-8
5.	Development of youth and getting opportunities of the jobs	U Hla Maung Thein President of Rakhine Friends and Acquaintances Association	9-10
6.	Current educational situations	Maung Zaw Myoe Naing University of Education, Yangon	11-12
7.	Recent needs for the development of Rakhine state	Daw Saw Khin Tin President of Rakhine Literature and Cultural Association, Yangon	13
8.	The needs to appoint and employ government personnel within in Rakhine state	Dr Aye Tun Specialist and surgeon of the eyes	14
9.	The situations of the social, economic, development and security of Rakhine state	Arakan Human Rights and Development Organization	15-17
10.	The issue that is opposed constitution in allowing temporary cards holders to vote	U Thar Tun Khine	18-22

ALJAZEERA

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Submission of brief history of Rakhine state and current situation

Submitted by: U Zaw Aye Maung (Minister on Rakhine ethnic)

Prevention Bengali from illegal migrations into Rakhine state in order to sustain three of our duties and to maintain the sovereignty

1. Illegal migrants came into Rakhine state due to influx of the population in Bangladesh but showing the reason of environmental disaster. Using the illegal migrants, some Bengali educated people who reached different countries created a new name "Rohingya" for themselves and they encroach upon our history of Arakan, Rakhine land and the sovereignty of Rakhine and Myanmar. They are preparing to intrude and

intruding systematically into our Rakhine state with an ideology of new colony era. They collect donations in different countries to establish Rohingya state. They produce the weapons. They gave the trainings and planning to occupy our Rakhine state by producing terrorist.

Rule of law:

2. Our Rakhine people are honest and open minded. We express whatever we have in our mind. We, our Rakhine people do not pretend (one way before and another way at the back). Most of the Bengalis tend to pretend (one way before and another way at the back). They are not loyal and tend to break promises. They will hold the foot of others for business, bag pardon and cry. They know many tactics to give bribe. Our Rakhine people tend to hesitate to bribe the officers who are working at the government services in Rakhine state. So, Bengalis became economically strong and they are trying to dominate Rakhine state in different ways. It is like the guests are insulting the house owners. So, it impacted the rule of law of Rakhine state.

To scrutinize the existing Bengalis according to 1982 citizenship law strictly:

3. Existing illegal migrants should be scrutinized under 1982 citizenship law anyway. Allow staying who are legal and send the people who are illegal to the refugee camps as international community is doing in different countries. These should be done strictly.

For social and economic development

4. The governments in the past which governed the country did not do development of Rakhine state. In the social relation, it was considered it is difficult to have friendly relationship with Rakhine people and Rakhine people are not provided equality. This is the era that is leading to democracy and our Rakhine people need to get rid of the emotions. If the government do equality with trust on Rakhine, our Rakhine region will be peaceful and developed soon. If our Rakhine people reduce their misunderstanding on the government, the government also will believe Rakhine people too. I conclude here saying if mutual trust can be built in the same way, Rakhine state will be developed soon.

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Brief submission over the border security of Rakhine state and the rule of law

Submitted by: U Bo Min Phyu (Lawyer of high court)

Prevention Bengali from illegal migrations into Rakhine state in order to sustain three of our duties and to maintain the sovereignty

1. Myanmar military has been watched the west gate, northern Rakhine state carefully. Even though it is secure situation in that area, there are some Bengalis who fled after committed crimes before, the strangers, some who cannot speak both Rakhine and Burman language are gradually coming in and increasing before the 2014 population census. Our Maungdaw and Butheedaung frontier area is full of Bengali population and it can be burst anytime while the country's administration is reforming. So, I would like to inform this situation.

2. It is about 30 miles connected Maungdaw, Butheedaung and Kyauk Taw (by water) with Bangladesh at the west gate and it is about 120 miles land area connected with Bangladesh land. It is thankful that the barbed wire fences were built through 150 miles near the border line. We heard that the barbed wire fences were destroyed by Bengalis and are being sold in Ukiya market opposite side of Taung Phayo Wae village (a village in Myanmar side).

3. The barbed wire fences were built by Myanmar spending too much money for the security of the Union but the fences are being destroyed because the security forces are not watching very closely. We found that some Bangalis sneak into Myanmar side at night through the rivers and streams where the fences are not covered even though there are few night guard camps and Bengalis always commit robberies.

4. Ten Rakhine villages in Southern Maungdaw and few villages in downtown Maungdaw were burnt down at the first time, Kalar-Rakhine riot. 411 Rakhine houses were burnt down and 32 Rakhine Buddhists were killed. It was unbelievable for Maungdaw Rakhine that Lone Htin police battalion was standing with guns. When the smoke was seen going up from Maunddaw downtown, two Rakhine villagers of old village from Khaing Gyi Rao Thit were killed and 120 houses were burnt down there. The remaining people ran away leaving their houses and villages.

5. The people always come in and go out through Nant River, near the guard (camp) of the security forces, giving 3,000 to 5,000 Myanmar Kyats in both illegal and legal ways by ferry. The main streams through which the people are coming in and going out are Puma, Nga khu ra, San pay pin yin, Pin phyu, Minglar gyi. On 7-9-2013, two houses of each village (Ta Dwat Taung village and Aouk Phyuu Ma Kalar village) were robbed by the people who speak Bengali language. They came into the villages through Aouk Phyuu Ma stream and went out through the same stream.

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Peace and stability of Rakhine state and the importance of geo-politics

Submitted by: U Thar Pwin (Lawyer)

To scrutinize the Bengalis who already arrived (existing) in Rakhine state by 1982 citizenship law strictly

1. I would like to request the parliament to enact a law earlier in order to prevent the population of illegal Bengalis whose population are increasing due to the marriage and having the children unsystematic ways which are not suitable with the cultural norms of human beings.

   There are 30 Rakhine villages in the west Pa Yone Kar Island where San Daw Shin (Buddhist) Payaa is situated and there are only 4 Bengali villages. But we heard that the population of Rakhine ethnic does not match the population of Bengalis. If there are 500 houses in a Bengali village, there are only 100-200 Rakhine houses in a Rakhine village. This kind of inequality can cause instability in the region.

2. Bengalis who were piled up in refugee camps in the frontier areas always steal the cattle, steal and rob the fishing nets of Rakhine Buddhist. I visited Kha Yae Mying village on 13th of this month. Kha Yae Mying village was burnt down by Bengalis but they did not burn down Kha Yae Mying (DPA) where only 18 houses are situated. It is because the people who live in that village are from ceasefired group and the Bengalis thought that they may have the guns.

   Therefore, I would like to request to form militias by the military supervision with the suitable numbers. So, the physical security and emotional security of Rakhine people will be increased in that way and the stability will be increased.

3. Ethnic minorities who escaped from the other country (Bangladesh) should be resettled in the villages where the Rakhine population is low. I also wish to establish the new villages. The rates of jobless and landless are increasing in Rakhine state. It is possible to establish a village per town after gathering the jobless and landless people in Maungdaw, Butheedaung, Rathedaung and other 14 townships.

4. There is only village in Sittway downtown namely Aung Migalar. The population of that village is over 4,000. It is not convenient for the town people (Rakhine Buddhists) to go and come around there because the security forces have deployed. If the security forces are withdrawn, that village is a wood fire that can burst anytime. That is why; we want to relocate that village to the Bengali areas for the stability of Sittway downtown. There are about 60/70 thousands of Rakhine Buddhists in downtown Sittway, but there are 150,000 Bengalis in the western Sittway. We heard that the masters of the government supervised Bengalis to stay together in Sittway during the violence. This issue is always threatening the stability of the region. We want the Union (central government) to separate and relocate these Bengalis anyway.

5. It is said that there are over 80 INGOs in Sittway. They help Rakhine ethnic on the surface only for the good view and help Bengalis effectively. Bengalis are receiving the

materials which they have never seen before in their life and which they even cannot know how to use. There is information that some INGOs are providing the materials which can be transformed into the weapons.

6. The price of house renting in Sittway downtown is increasing because of these INGOs and the local Rakhine and the government servants found the difficulties. Bengali villages receive humanitarian assistances overly through INGOs. It is like welcoming the Bengalis from other country (Bangladesh). It is said that there is no Rohingya but if there is opportunities to distribute humanitarian assistance covering by another name, it will be impact the stability of the region. That is why; we, Rakhine ethnic are willing to restrict the so-called INGOs.

Social and economic development

7. If the development projects such as Kaladan river project, Kyauk Phyu deep seaport project, and other special economic project are completely finished, Rakhine state will become a main region for the economy and commerce with India, China, East Asia, Southeast Asia, Middle East, and Europe.

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Submission by a student for the development of Rakhine state

Submitted by: U Zaw Myo Naing

Submission on education, health and development

1. Effective learning and teaching environment cannot be built in Rakhine state because there are lack of teachers, lack of educational materials and equipments. In that way, there is lack of education and on the other side; education, security and economy are slowing down because of the riot created by illegal Bengalis who sneaked from the other country.

2. Universities (Sittway University and Sittway technological collage) are situated on the way where the Bengali villages are. The security of University students who have to pass the areas can be affected any time. Therefore, we would like to request to relocate these Bengalis to the area where they are staying as solid.

3. It is necessary to cure the basic reasons how the rate of passing in exam are going down though many educated people appeared in Rakhine state and amongst Rakhine people once. There are lack of opportunities to go on education in technical, medical universities and universities related to livelihood because of the mark system of

selection. Therefore, we would like to submit to arrange quota system selection for the students in poor Rakhine state in order to go to the Universities related in living.

4. We would like to request to open Universities related to livelihood and vocational training centers in Rakhine state in order to provide opportunities for Rakhine ethnic and to create prompt economic opportunities in order to use the employees produced by Universities related to livelihood. We also would like to request to implement industrial zones in order to use local young people who are graduated from technical Universities.

5. Our Rakhine people are those who are trying to secure the western gate of Myanmar. To keep secure the western gate of Myanmar, it is necessary to have transparency in the period of reforming democracy by creating educational, economic, and social opportunities which will develop physical and emotional strength of Rakhine people.

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

For recent needs of the development of Rakhine state

Brief submission

Submitted by Daw Saw Khin Tin [President of Rakhine Literature and Cultural Association (Yangon)]

To maintain the sovereignty of the Union

1. If our history is not firmed at the incident faced today, the sovereignty of Myanmar will be lost. It is submitted deeply that maintaining the cultural heritages of Rakhine state is similar to maintain the sovereignty of the Union and it will also be similar to maintain world cultural heritages proudly.

Rule of law

2. Today, the main of our indigenous' needs are stable living and development of Rakhine state. We adopt that the people who have to work on stability of Rakhine state are only Rakhine. Our Rakhine people who live in the strong historic Rakhine region want to get indigenous rights according to law. Therefore, the rule of law is necessary very quickly and very urgent in Rakhine state today.

The submission for the facts related to development of social and economic, cultivation and fishery

3. If Rakhine region is needed to be developed, it is necessary to work on cultivation soon. Rakhine is a region in which there are plentiful of paddy lands and 70% of its people are basically peasant farmers. Cultivation is slowing down gradually in Rakhine region

because there are not enough basic investments and technique cannot be used properly. The assistance of the Union is necessary for these paddy lands to group up golden paddies soon.

4. It is also importantly needed to recover the standard of Rakhine longyi that is almost disappeared. Rakhine longyi making works can be implemented by the strength of the people when long time expected electric power is not available. If Rakhine longyi making work is implemented in short time, the expectation and reliance of Rakhine women, handiworks of Rakhine traditional fabric arts, recovering from economic crisis, being sufficient of family life and plenty of development can be achieved. The thing required to be implemented for the development of Rakhine state is to maintain cultural heritages which we valued in the previous eras.

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

The needs to appoint and employ government personnel within in Rakhine state

Submitted by: Dr Aye Tun (Specialist and surgeon of the eyes)

To stand up for the ethnic/indigenous who will sacrifice their lives for the country's sovereignty

Indigenous Rakhine are serving under supervision of defense minister and ministry of home affairs at any level. Rakhine soldiers who are serving at many battalions of Myanmar military should be picked and chosen then reform another section under the supervision of Myanmar military. In this way, if the government helps to reform it and arrange to serve in Rakhine state, it could help to get effective rule of law and will be similar to provide minority rights, will increase communal harmony and will help again to be long lasting Union. In the same way, Rakhine police should be picked and chosen to serve within in Rakhine state.

ALJAZEERA

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Brief submission of Arakan Human Rights and Development Organization

Submitted by: Arakan Human Rights and Development Organization (AHRDO)

1. Today, Bengalis' intruding threatened the security and sovereignty of the country. They are doing systematically terrorism and colony by the population. In fact, some terrorist overseas organizations are providing the trainings to the young Bengalis by brainwashing and trying to plan terrorism in many ways. So, Myanmar government should pay more attention over Bengali colony and the plans of terrorism very carefully.

2. For the security of Rakhine state, the government should join hands with Rakhine people. The government also needs to take systematic and effective actions against those who tried to do terrorism and Bengali intruders who are connected with terrorism by the law. It is seriously necessary to join hands amongst Rakhine people, indigenous and citizens of Myanmar and to prevent from threat on the security of the country and threat on the sovereignty. The frontiers of the western Myanmar and the coasts from which Bengalis can enter should be covered by the high walls in order to prevent illegal immigrants. We are proposing the government to implement the plans including placing the security forces through the sea as it is necessary.

3. Survival in Rakhine state (Arakan) mainly based on agriculture, cultivation, fishery and natural resources. Agricultural products are mainly rice, timber, hard wood, soft wood, bamboo and cane and fishery products are fishes, shrimps, tortoises, crabs and salt. In the same way, petroleum, gas and uranium are produced in lands and off-shore. Rakhine state is not only a state that natural resources are rich but also finds foreign income for the country's budget. There are still basic things such as lack of electricity, weak of development of road and communication and lack of factories to produce domestic products and Rakhine state is the poorest amongst the states and divisions because of blocking economic opportunities and scarce jobs.

   To get job opportunities and firm the future of the young people

4. It is mainly necessary to build the large factories and workshops to get more job opportunities for Rakhine people and for the main products in the development projects.

5. The rate of illiterate young and elder became high in Rakhine state. There are country villages without having even a primary school. There is lack of opportunity for education because there are many rivers and streams in Rakhine state, the distance is far from one village to another, road and communication are difficult, and because of poverty. We are submitting that it is necessary to fulfill the basic needs for education such as building primary schools in the villages, free primary education, arrangement for the fulfillment of five strengths of Rakhine young people, the materials which are needed for education, and building the middle and high schools in the villages.

6. Lack of health care infrastructures and weak of medical equipments are found in Rakhine state. So, pregnant women and infants have been dying because of the difficulties of road and communications, lack of infrastructures and health care personnel and not existing suitable clinics in Rakhine state. We would like to submit it is necessary to increase health care expenses in financial expenses. Mainly, it is necessary to extend health care infrastructures, the needs of health care personnel, and fulfill medicines and medical equipments.

   Road and communication and for easy communication to central Myanmar

7. Rakhine state is the least developed state in Myanmar due to lack of road and communication and lack of transportation. Even though development projects are being implemented, instead of being better electricity, water, roads, and communications, it mostly had bad impact due to the development projects. The roads and bridges which were built are also for the use of the projects as temporary roads and the bridges. Besides that, Rakhine people are facing poverty because of higher taxes and the prices in the sectors of road & communication and transportation and Rakhine state remained undeveloped as it should be developed. Therefore, we would like to submit that the government needs basically to implement by giving priority on electricity, water, the roads and the bridges for the development.

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Submission on related facts in placing the government personnel in Rakhine state

Submitted by: U Thar Tun Khine

The case of temporary cards holders who are allowed to vote opposes the constitution

Firstly, I would like to mention regarding this case that this is related to state sovereignty but not related to race and religion. There is no need to tell detail why this case is related to state sovereignty. In a democratic country, citizens elect the people who will do administration at political affairs. So, it is clear that state sovereignty (power) descents from the citizens of the country. That is why, in the section 4 of 2008 constitution, it is said that "state power descents from the citizens and affect the whole country." So, the people who got the rights to vote can create the sovereignty and the fate of the country. It is distinct that getting the rights to vote or not getting right to vote directly affects the country's sovereignty. Voting rights in a country are promulgated and confirmed by the laws but cannot vote by willingness and no rights to vote against the laws. Only the people who are allowed under the law can vote. That is why, not allowing to vote is the problem of the law. So, it should be seen as a problem of the laws whether the white cards holders should have (or) should get the rights to vote or not. That is why, we have to consider and examine this problem by the view of laws.

In the section 38 (a) of 2008 constitution, it described as follows: "Every citizens can elect and can be elected according to law." In this section, according to the term 'every citizen,' only the citizens can elect and can be elected. Non-citizens cannot elect or cannot be elected. This is the right meaning. There is no other meaning in this because non-citizens (foreigners) in any country are not allowed to vote. (If any country allows, please describe). It is not possible to allow foreigners to vote in our country. (Please consider, if a country like our country that is surrounded by populated countries allow the foreigners to vote, what will happen?)

If foreigners are allowed to vote, it will be similar, handing over the country sovereignty to the hands of the foreigners. If it is so, the description at section (4) of constitution "state sovereignty descended from the citizens of the country" will be meaningless. (For this case, if the people who mainly drafted the constitution involve and clarify how the meaning is, it would be better). However, according to the section 38 (a), it cleared that foreigners cannot get rights to vote. I do not think the people who drafted constitution were having lack of claver as they included the section allowing the foreigners to vote that can lose state sovereignty. The cause of problem over temporary card holders getting the rights to vote or not getting the rights to vote is the description at the section 6 of the electoral law of people's parliament, national parliament and division or state parliament. At the section 6 of the above laws, it described as follows:

"The people who are complete the following qualifications regardless of sex (men or women) and religion can vote in the election.

(a) Those who attain the age 18 on the day of election, holding citizenship, guest citizenship, naturalized citizenship or temporary cards holders that is not against the facts included in this law.
(b) Those who include in the electoral list in the related constituency.

In the above description of the section (6), "white card holders" are foreigners in reality. I am not saying without document and unlawful and saying firmly according to law.

In the section 2 (e) of 1982 citizenship law, the following was described. "Foreigners mean the people who are not citizens, who are not guest citizens and who are not allowed to be naturalized citizens."

Let's consider whether or not white card holders are citizens, guest citizens and naturalized citizens. If they are not citizens, guest citizens, nor naturalized citizens, they are foreigners according to the section 2 (e).

Firstly, we have to see if they are citizens. Regarding citizens' issue, it is described in the sections, Myanmar citizen acts: 3, 5, 6, and 7 of 1982 citizenship law.

Section 3: Indigenous such as Kachin, Kayaa, Karen, Chin, Mon, Rakhine, Shan and indigenous ethnics who stayed in any territories of Myanmar before AD 1823 or Myanmar year 1185 are citizens.

Section 5: Every indigenous and the people who were born from both of indigenous parents are citizens of birth.

Section 6: The people who are citizens by the day of this law came into operation are citizens.

Section 7: The following people who were born within the country or outside of the country are citizens.

(a) The children who were born from both of citizen parents.

(b) The children who were born from the parents of citizens and guest citizens.
(c) The children who were born from the parents of citizens and naturalized citizens.
(d) The children who were born from the parents of guest citizens and
   - Who were born from the parents of citizens (or)
   - Guest citizens (or)
   - Naturalized citizens
(e) The children who were born from the parents of naturalized citizens and
   - Who were born from the parents of citizens (or)
   - Guest citizens (or)
   - Naturalized citizens
(f) The children who were born from the parents of guest citizens and naturalized citizens and
   - Who were born from the parents of citizens (or)
   - Guest citizens (or)
   - Naturalized citizens

According to the above sections, it is distinct that they are not citizens. The most distinct description is the section (345) of constitution. In the section (345), it is described that "All persons who have either one of the following qualifications are citizens of the Republic of the Union of Myanmar:

(a) Person born of parents both of whom are nationals of the Republic of the Union of Myanmar;
(b) Person who is already a citizen, according to law on the day this Constitution comes into operation."

According to this section, it is distinct that they are not citizens in anyway.

We shall see if they are guest citizens. It was described as follows in the section (23) of 1982 citizenship law regarding guest citizens.

"According to 1948 Burma citizenship act, the people who apply for citizenship needs to meet requirements and qualifications and if they meet, the central organization can grant guest citizens."

Are there people holding temporary white cards who applied for citizenship according to requirement of the act? Are there people who were granted guest citizenship by central organization? As far as we knew, there is no one. (If any, it will be exception). Therefore, the people who are holding temporary white cards are not guest citizens either.

Now, we continue consideration if they are naturalized citizens.

Regarding naturalized citizens, it was described as follow in the section 42 of 1982 citizenship law.

"The people who came and settled in Burma before January 4, 1948 and the children who were born within the country can apply for naturalized citizens at central organization under 1948 citizenship act if they were remaining."

According to the act, they are not naturalized citizens either.

In reality, it is not necessary to describe long time about it. It can be seen if we see the section 6 of electoral law. Describing citizens, guest citizens, naturalized citizens, temporary card holders, etc separately is distinct that temporary white card holders are not citizens, guest citizens and naturalized citizens.

Now, it is cleared that temporary card holders are not citizens, guest citizens and naturalized citizens. There is no need to argue that they are foreigners according to the section 2 (e) of 1948 citizenship act. So, it is clearly seen that giving the rights to vote to temporary card holders oppose with the section 38 (a) of constitution. It also opposes the section 7 (f) of parliamentary election law and it describes as follows:

"Foreigners (or) who are admitted as foreigners are not allowed to vote."

Due to describing in the section 198 of constitution "(a) if any provision of the law enacted by the Pyidaungsu Hluttaw, the Region Hluttaw, the State Hluttaw, the Leading Bodies of the Self-Administered Division or the Self-Administered Zone or, any existing law is inconsistent with any provision of the Constitution, the Constitution shall prevail," allowing temporary card holders to vote (according to parliamentary election law section 6) oppose the section 38 (a) of constitution and there is no need to follow parliamentary election law that against the section 38 (a) of constitution but have to do according to the section 38 (a) of constitution.

To be clearer, the term "temporary card holders" in the parliamentary election law has to be removed. And the term has to be removed from the other acts and procedure such as parliamentary election law.

We would like to submit that it is essential to review this case because it against not only constitution but other existing laws and because it is a case of state sovereignty.

Signed,
U Thar Tun Khine [B.A (Law), LLB]
Supreme Court Lawyer
Flat (480), Room (1), Kae Mar Theri Street
Mae Tar Nyunt Quarter, Tar Mwae Township
Yangon
Phone: 8603718
Mobile: 0943057298

Ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families

Brief submission of 17 representatives of 17 townships of Rakhine state

No.	Township of submission	Submitted by
1.	Submitted by Kyauk Phyu representative	U Hla Maung
2.	Submitted by Kyauk Taw representative	Dr Tun Aye
3.	Submitted by Goa representative	U Khin Maung Htwe
4.	Submitted by Sittway representative	U Soe Naing
5.	Submitted by Taung Goke representative	U Zaw Ya Kyaw
6.	Submitted by Pauk Taw representative	U Kyaw Win
7.	Submitted by Pone Naa Kyoun representative	U Kyaw Nu
8.	Submitted by Butheedaung representative	U Tun Aung Thein
9.	Submitted by Min Pya representative	U Ta Khin Cho
10.	Submitted by Myae Pone representative	U Tin Aye
11.	Submitted by Maung Daw representative	U Aung Myint Thein
12.	Submitted by Marn Aung representative	U Khin Maung Zaw
13.	Submitted by Mrauk Oo representative	U Oo Mya Thar
14.	Submitted by Ran Pyae representative	U Aung Soe
15.	Submitted by Ra Tae Daung representative	U Khin Maung Than
16.	Submitted by Sandowae representative	U Maung Maung Phyu
17.	Submitted by Ann representative	Daw Thwe Thwe Soe (Female)

Brief submission by U Hla Maung, the representative of Kyauk Phyu Township

-The issue we submitted from our town is about the population of Bengali Kalar is seriously growing in Yangon and around Myanmar including our town Kyauk Phyu.

-For this case, special operation should be laid down to scrutinize the population, restriction, comings and goings at the frontier will be accurately managed.

-We heard that Kyauk Phyu special economic zone is under establishment. We also heard that in the establishment of such project in some areas, there are some problems because of the impact on natural and social environments.

-We would like to submit to implement the project in Kyauk Phyu after prior working on the system EIA and SIA in order not to happen such problems.

Brief submission by Dr Tun Aye, representative of Kyauk Taw Township

-After Maungdaw and Butheedaung townships of Rakhine state, Kyauk Taw is another township where Bengalis are sneaking and it is the main target.

-Illegal Bengalis should be strictly scrutinized according to 1982 citizenship law and we would like to propose to relocate Bengali villages which are connected with downtown to rural area.

-White cards which were issued by illegal way should be withdrawn. Such kind of system was not found internationally. That is why; Bengalis should not get the rights to establish political parties and to vote in the election.

-We would like to submit for the immediate release of 4 of Rakhine leaders who were arrested under the article (18) of demonstration because of the protest against building the houses for illegal Bengalis.

-We would like to submit to reopen and develop the high school that was closed in Kyauk Taw as agricultural and breeding science school.

Brief submission by U Khin Maung Htwe, representative of Goa Township

[The submissions are related to only Goa Township for the development.]

Brief submission by U Soe Naing, representative of Sittway

-We submitted our proposal of Sittway that included doing accurately for the rule of law, enacting a law that will restrict Bengalis from growing population, restricting INGOs in Rakhine state.

-What we mainly propose is to put an act/a section in the constitution that will only allow indigenous and citizens to practice at all administrative organizations.

-The population of Sittway downtown is today 60,000 to 70,000 only. We proposed Bengalis in the western Sittway should be accurately scrutinized under 1982 citizenship law and Bengalis who are ineligible (not eligible) to stay in Myanmar should be in detention camps because they have to be detained under immigration law.

Brief submission by U Zae Ya Kyaw, representative of Taung Goak Township

[The submission is related to development.]

Brief submission by U Kyaw Win, representative of Pauk Taw Township

-We want the government to tight security strictly before handling the issue by an accurate law in the middle Pa Rone Khar Island (that is opened to the Sea) of Pauk Taw Township where Bengalis stay in the temporary shelters.

-It is necessary to place well-trained government personnel at the suitable positions in urban and rural areas.

-Consideration is needed upon the sector of township economy with pity on the peasants.

-We want getting 24 hours electricity in Rakhine state without any gaps between urban and rural areas.

Brief submission by U Kyaw Nu, representative of Pone Na Kyun Township

-In social section, the riot between Bengali and Rakhine is very crucial. So, we would like to propose to implement 1982 citizenship law as soon as possible.

[The remaining is related to economic development.]

Brief submission by U Tun Aung Thein, representative of Butheedaung Township

-Our Butheedaung Township is connected to Bangladesh border. Due to the growing population in that country, Bengalis are sneaking to Butheedaung. The security of indigenous (Rakhine) is threatened because of insecure border. We, Rakhine Buddhists have been suffering from religious discrimination, sanction and racial hatred by the Bengali population. Rakhine Buddhists had to move to other places because of economic crisis. Therefore, this region will be under the control of Bengalis and our country's sovereignty can be lost within 50 years as it is Bengali territory.

-So, Rakhine villages should be established in Butheedaung Township.

-It is necessary to provide trainings of militia to the villagers in order to protect themselves and to form border guard forces. Illegal Bengalis should be scrutinized and taken effective action under 1982 citizenship law.

-Getting 24 hours electricity in Rakhine state should be done in order to get economic and social development that will help the people to be happy in staying. The submission is highlighting to increase income of Rakhine people and to monopolize the territories by the establishment of factories, warehouses and fishery and cultivation works.

Brief submission by U Tha Khin Cho, representative of Min Pya Township

-We proposed the government to help implement effective rule of law, security and development of communication.

-To develop electricity, social and economic

-To develop the sector of youth and job opportunities

-To submit the basic needs for the development of the region

-Scrutinizing population should be strictly under 1982 citizenship law and should be implemented effectively. The main submission in these facts is the fact that referred to maintaining the damage of banks in Min Pya

-4/1 areas of Min Pya has fallen in wearing the banks of Lay Myoe river. About 20 houses were gone in the rivers in this rainy season. We have known that president directed to maintain wearing the banks in his visit to Min Pya and the speaker of parliament also directed to maintain by using international system when the member of parliament, U Maung Saw Phyu submitted. Therefore, we would like to submit in order to repair the banks of the river in Min Pya.

-As the second issue, we would like to submit to replace 50 bedsteads hospital instead of 25 bedsteads hospital (that is not enough) because the patients from the nearest villages of Pauk Taw, Myae Pone, Mrauk Oo and Pone Na Kyun townships come to public hospital of Min Pya for medical treatment.

Brief submission by U Tin Aye, representative of Myae Pone Township

-Our Myae Pone is not frontier town but it is situated near the sea. So, town people and country village people are worrying because Bengali Kalar are coming and going during the night. Therefore, we would like to submit to place township security and to open militia trainings.

-Due to disconnection of Yangon-Sittway highway (road) in Myae Pone, people cannot travel to Yangon from Myae Pone. If the roads Myae Pone-Min Pya (or) Myae Pone-Khya Inn Taw were built (by building the bridges in the rivers and streams) and connected with Yangon-Sittway highway, it will be direct way to Yangon from Myae Pone. Therefore, the submission is to arrange and build the aforementioned roads.

Brief submission by U Aung Myint Thein, representative of Maung Daw

-After Nasakha was abolished, the police battalions which are on the duty in Maungdaw should be empowered and given latest weapons under the guidance of the military. We also would like to propose to form militia groups in ethnic/indigenous villages (Rakhine villages).

-Before the government sign MOU with NGOs and INGOs, the detail should be opened to the civilian as where they want to enter, the time they will take, the plan they will provide humanitarian assistance in order to have transparency. If not, the government should not allow NGOs and INGOs to give humanitarian assistance and the assistance should be given through the government.

-The population of Bengali in Maungdaw area is very high and the forests are exhausted because many trees and bamboos are being cutting down. Environmental disasters can be happened soon. Therefore, it is necessary to watch and maintain the forests.

-We would like to submit to control birth rates by the assistance of UN and INGOs educating about the plans to limit birth rate, to award who bear and to punish who do not bear.

Brief submission by U Khin Maung Zaw, representative of Man Aung Township

[This is also related to development and environment.]

Brief submission by U Oo Mya Thar, representative of Mrauk Oo Township

[This is also related to development.]

Brief submission by Aung Soe, representative of Ran Pyae Township

-Even though there were Kaman Muslims in our Ran Pyae long time ago, now due to many Bengalis' sneaking, Muslim population is growing. Bengalis from the other country are sneaking by boats. So, we would like to propose to restrict the people's comings and goings in the sea and river.

Brief submission by U Khin Maung Than, representative of Ratheedaung Township

[This is also related to development and environment.]

Brief submission by U Maung Maung Phyu, representative of San Da Wae (Than Dwae)

-Bengalis in Sandowae often pick quarrels with Rakhine ethnic and incite. Now, illegal Bengalis out of our township are sneaking to our town. Local people have to worry because of proclaiming to become Sandowae as second Maungdaw.

-So, rule of law is necessary in Sandowae. It is necessary to scrutinize indigenous and illegal Bengalis by the law. It is seen that town authorities and immigration personnel changed the status of illegal Bengalis into indigenous Kaman by receiving bribes against the law. These corrupt government personnel should be taken effective action.

Brief submission by Daw Thwe Thwe, representative of Ann Township

[This is also related to development and environment.]

2 main facts and 14 basic facts findings which were submitted to the ceremony of the development of Rakhine state and joined meeting of the families by ten state representatives and seventeen township representatives

Two main facts which were found:

Main facts finding (1)- The submission for non disintegration of National solidarity, and perpetuation of sovereignty of the republic of the Union of Myanmar.

Main facts finding (2)- The submission for the social and economic development of the people of Rakhine state

……

Main facts finding (1)- To function basic 7 facts of submission for non disintegration of National solidarity, and perpetuation of sovereignty of the republic of the Union of Myanmar

(a) This is a brief submission in order to fully work on the rule of law with unity and to enact a law that can restrict the birth rate with the trust upon indigenous Rakhine by Union.

Rakhine people have protected the sovereignty of Myanmar, race, belief and religion at the western Myanmar from World War II to now but nowadays, Bengali population grows because of Bengalis' sneaking and high birth rates and these happen the situation that threaten the stability of the territories. Rakhine ethnic are the people who will protect the country's sovereignty all the time by scarifying their lives. Now is the time the Union to trust Rakhine people and Rakhine people to trust the Union fully and to work for the sovereignty of the country with unity. Bengali are the people who always pray by giving loud voice as "Long live Pakistan" at the ceremonies in the mosques and attempt to separate from the Union and to become Bengali Pakistan. The guests are threatening house owner, Myanmar, showing Human Rights by the population of Bengalis who sneaked and grew.

Indigenous born in Myanmar also have the rights to protect the country and culture with their lives until the world exists. The current incident is not racial and religious issue. It is about geo-politics appeared from robbing the territories by sneaking to broader area from the narrow area where the population burst in which the food shortage and natural disasters were higher.

It is necessary to enact (make) a suitable law and control Bengali population for the future of the Union of Myanmar.

Some neighboring countries including Bangladesh and China control the population by making the law and by moral code and discipline. Therefore, for maintaining the sovereignty of the Union, the state needs to consider the submissions with mutual trust and solidarity to work on the rule of law effectively and to control the future danger of higher Bengali population in Maungdaw and Butheedaung because of Bengalis' sneaking and having high birth rate after marrying four wives that opposes Myanmar's culture.

(b) Submission for restriction illegal Bengalis' sneaking by making the law and to prevent Bengalis who sneaked from getting national registration cards as Kaman by the cooperation with immigration personnel.

Bengalis in a small numbers came for a while and worked as farm labors before World War II and in the World War II, when British withdrew, they arranged to do revolution against Japanese, providing weapons to Bengalis in Maungdaw and Butheedaung area. Armed Bengalis attacked about 100 Rakhine Buddhists villages and killed 40,000 Rakhine Buddhists. Some ethnic Rakhine had to flee to Chittagong and some had to flee to southern Rakhine state. Those 100 Rakhine Buddhists villages were remained in the same Rakhine names and Bengalis are still intruding and staying in those villages.

Later on, Bengalis from Bangladesh sneaked into Maungdaw and Butheedaung area with planning in which the paddy lands and the rivers are constantly situated. Now, it is about to reach the situation as Kosobo that they can claim a territory showing Human Rights as it is their great aim.

World Muslim group OIC is attempting to get a territory in Myanmar for Bengalis using their money through UN and INGOs strategically because Bengali people wherever they reached around the world always make problems. It is crucial time to prohibit the above and sneaking through the border areas in order to protect the sovereignty of the Union by making the law to protect the frontier area, by forming formal administration group, armed group and investigation group after enacting (making) the laws to restrict and control the foreigners who arrived in the frontier area.

If the above is not functioned strictly, the administrative issues will be impacted because of Bengalis and other foreigners who arrived illegally.

Therefore, we would like to submit in order to prevent unlawful sneaking into the country by making frontier protection laws and by forming systematic organizations. Besides that, the population of Kaman ethnic is very few and rich Bengalis and

immigration department are together transforming illegal Bengalis as Kaman who sneaked into Sadoway and Kyauk Ni Maw. It is dangerous for the Union and to consider the submission upon prevention on that.

(c) Following the President's comment (dated 11th Sept. 2012) in the meeting with UNHCR at Presidential house, it is about to scrutinize Bengalis by 82 citizenship law and to keep illegal Bengalis in the camps (or) to send them to third country as international procedures.

Following the President's comment when the President met with UNHCR on 11th Sept. 2012 at Presidential house, scrutinize strictly illegal Bengalis by 1982 citizenship law. Provide the rights by legal way to the people who are legal and keep the people who are illegal in the refugee camps as international procedure. In this way, the riots happening now will be ceased in short period and the sovereignty of the Union will be secured.

The current problems are happened because illegal Bengalis who joined with the existing people do not understand the culture of Myanmar, cannot speak local language and they are behaving as their religious Mullahs asked. So, it will be the right way as international procedure to scrutinize them whether illegal or legal under 82 citizenship law. Therefore, this submission was submitted for the strict consideration as the President mentioned.

It is the main duty of the government to work on the people according to existing laws who sneaked into the country and who threatening our country. The government should not give priority Human Rights than the sovereignty of the Union. If the sovereignty of the country does not exist, there will not be Human Rights. There are no Human Rights in Muslims laws. There are opportunities to build Muslim mosques in any part of Myanmar but there is no opportunity to build Buddhist pagoda in Mecca and Tehran, etc. There is Islamic law not to allow non-Muslims to stay in their religious buildings. Therefore, the facts which were submitted for strict function need to be considered as the President mentioned before.

Every country is strictly preventing illegal people from entering into the country. Japan has prevented Muslim issue by traditional laws. In the same way, there are preventions for illegal sneaking into Australian, USA and from Bangladesh to India at India side and in Bangladesh that prevented Bengalis by the refugee camps.

Thai government led by a female Prime minister and Thai military is tackling the Muslims issue very distinctly in southern Thailand. That is the Human Rights of respective countries. Therefore, the facts which were submitted for strict function need to be considered as the President mentioned before.

(d) Submission to build Rakhine villages in Maungdaw and Butheedaung region by some Rakhine Buddhists from seventeen townships of Rakhine state and to help create them opportunities for their livelihood in order to maintain the sovereignty of the Union.

It is mainly important to be developed local indigenous (Rakhine Buddhist) villages through the frontier area with job opportunities rather than placing the military camps for the protection of the frontiers in a country. The schools in the frontier areas are the places which can distribute basic border protection education.

[Remark: Some are not necessary for the translations which referred to massacre in 1942, some Rakhine Buddhists fled to Bangladesh and to bring back Rakhine Buddhists to frontiers areas; Maungdaw and Butheedaung who fled to Bangladesh because of 1942 massacre. It is said that 100 Rakhine villages in that region were destroyed at the time.]

Therefore, it is necessary to consider over the submission to help build indigenous (Rakhine Buddhists) villages very soon in the frontier areas under the administration of a group such as the military in order to maintain the sovereignty of the Union in the long run.

(e) The submission over placing border guard forces and to form militia in indigenous (Rakhine Buddhists) villages.

There was Mujahid rebel group in Bangladesh territory in the past. Now, there are the training camps to train the terrorists in the name Rohingya with no existing name. There is accurate information that Bengalis are trained in the camps, sneak into Myanmar and they are trying to do explosions. Such case existed before, it is existing now and will exist in the future and can be done with new modern in the future.

ALJAZEERA

Therefore, it is necessary to consider and address the submissions to protect from the danger of Bengali rebel groups, to operate the security, peace & stability in the region under the supervision of the military, and to form systematic militia groups under the supervision of the military.

For example, thousands of Bengali attacked and burnt down Na Ta La that was built by the government including Kha Yae Mying village but Bengali did not approach the other village, cease fired village that is near to Kha Yae Mying. Bengalis thought that they may have the guns.

According to the situation mentioned above, it is necessary to consider the submissions to form militias, to deploy strong border guard forces in Maungdaw and Butheedaung and to do primary test of serving at armed forces with Rakhine youth according to the section 386 of the constitution for the defense of the Union.

(f) Not to allow white cards holders to vote, to establish political parties, and to stand for vote in the election because white cars are unlawful.

There is no right to vote, no right to establish political parties, no right to be elected in all countries in the world including USA, Singapore, Australia, Japan, and Israel. Providing the right to vote for white cards holders is against constitution. The people who are eligible to vote will create the fate of the country and its sovereignty. Therefore, eligible to vote and ineligible to vote directly effect on sovereignty of the country. No country allows illegal people who are not citizens to vote. For example, there are the people from Myanmar-Thai border who reached Thailand by illegal ways and they are allowed to work but not allowed to vote. They can speak Thai very well.

Providing the right to vote to the foreigners who sneaked into Myanmar without entirely being same race, religion and tradition who cannot speak Myanmar language and the other ethnic languages (at all) will be similar with handing over the sovereignty of the country to the foreigners. Providing the right to vote to them is against not only constitution but also current existing laws and it is essential to be reviewed. Due to issuing temporary white cards, the cards holders got rights, step by step, to establish political parties, to stand for vote, and to vote in the election and different problems; political and social problem became mess. It is necessary to confiscate the cards after coming to the polling booths but allowing them to hold the cards became as flattering illegal people and became a current serious problem.

So, the submission is submitted in order to abolish white card system that does not exist in any country and in Myanmar before and in order not to allow white card holders to establish political parties, to be elected and to vote entirely according to constitution. And the white card holders should not be allowed to be part of parliament legislation and should not be allowed to be part of state or division administration.

Therefore, the leaders of the Union should consider entirely terminating the right to vote with illegal white cards, which do not exist in any country, but only for two seats of a party by impacting the existing sovereignty of the Union and national solidarity. Consideration on that should be made in the hope of existing sovereignty of the Union, national solidarity, and domestic peace.

(g) To protect the systemic encroachment of rich OIC countries upon sovereignty of the Union by using UN

INGOs which are operating their works in Rakhine state are giving one-sided assistance to Bengalis. It is because the organizations led by OIC countries are holding the rein at the back. The organizations which are holding the rein of Bengali to oppose Myanmar government are Alquaida related groups, rich Islamic countries and the organizations which are related to terrorist groups such as Rohigya Solidarity

Organization (RSO), Arakan Rohingya National Organization (ARNO), Rohingya Patriotic Front (RPF), Arakan Rohingya Islamic Front (ARIF), Rohingya Liberation Organization (RLO).

Therefore, for the first step, it is necessary to open the gate and check the goods and the boxes of INGOs. OIC is not the organization under UN and it is operating the works by encroachment upon sovereignty of Union of Myanmar. It does not describe any word regarding Syria in which hundreds thousand people are being killed because their saying is not accepted in that country.

Therefore, it is necessary to consider the submission that the government should not allow OIC by the encroachment of sovereignty of the Union. If OIC has real good-will upon Bengali, it could take 40,000 Bengali by one country of 50 of OIC countries and provide jobs instead of staying in Myanmar that has different race and religion and the current problem will be resolved. The government should request OIC in that way and the submission that was submitted as the above is needed to be considered.

Main facts finding (2)- To work on the submission for the social and economic development of the people of Rakhine state

(a) Submission for the development of Rakhine state related education, health, road and communication

20 representatives submitted this submission to replace lack of the teachers in primary schools, lack of educational material, lack of school materials, to build the primary schools in the villages where there are not primary schools, and to repair the roofs and fences of basic education schools which were decayed. There are illegal Bengali villages along the road of Sittway colleagues and University. It is not secure for the students and any problem can emerge any time. So, it is necessary to consider the submission to relocate Bengali villages to other places.

ALJAZEERA

In addition, Rakhine students declined in education because of mark system in technical and medical Universities and lose their rights to education. So, the submission is needed to be considered and to arrange by quota system rather than mark system.

Lack of infrastructures of the health and lack of health and medical personnel, lack of medical equipments and lack of medicine should be fulfilled. The hospital with 200 bedsteads in Kyauk Phyu was established but cannot implement until now. It is necessary to consider the above and to repair the roads which were decayed because of gas pipe line project in Kyauk Phyu and to complete building the bridge in Pauk Taw-Min Pya road.

The banks of the river in Min Pya have been collapsing about 30 years and now, 1/3 of the town was worn by water. Township hospital, spot stadium, ponds and two villages were gone into the water. It is difficult to repair in township and state level and it is submitted to the president, speaker of people's parliament and people's parliament.

Some elders told the Union will help repair but still remained. That is why, this submission is for consideration. The submissions are necessary to be considered and are necessary to work on job opportunities for local people in the development projects and natural gas project, to work on better roads and communications to deliver the goods of central Myanmar and to arrange the export to foreign countries from Sittway sea port, and to work on building the roads from Min Bu to Sittway to carry the goods and products.

(b) The submission to get job opportunities for the young people in Rakhine state

It is submitted by seven representatives of Rakhine state. Rakhine state in Myanmar is surrounded by the sea waters existing with natural resources, fertile paddy fields, forests, Roma Mountains with bamboo (groves) forests and having the ability of the people to work but lacks of job opportunities for the young people are found due to not having small and medium industries, due to not having strong import and export because of not using sea ports properly and due to not having strong border trade though there is the border.

Therefore, getting electricity in all parts of Rakhine state and building the factories, by using electricity, to produce basic sea products, basic products of rice and basic products of wood and bamboo and establishing businesses based on the people could help the young people to get job opportunities, could help to be freed of the problems such as joblessness and Rakhine state will be developed.

The submission is to open vocational training school for the young people who have difficulties to go on their education such as the women domestic schools, high class sewing works and the works of hand-making Rakhine lonegyi (handicraft) which could give job opportunities. The submission is also needed to be considered to open industrial zones in Pone Naa Kyone and Kyauk Phyu and to open the youth training schools in Min Pya.

Building high class factories of fish and shrimp, opening technical schools for young people would help to get job opportunities. If the sea ports are developed, Rakhine young people who are abroad can return to Rakhine state. It is necessary to consider the submission and work on that.

(c) The submission regarding social and economic development, agriculture, livestock and breeding

AL JAZEERA

It was submitted by 16 representatives. This submission is to be considered by the Union regarding (earlier) opening Sittway seaport, Kaladan river project, Kyauk Phyu deep seaport with latest development for the social and economic development and regarding allowing (with necessity) the companies such as Labor Intensive factories, Car Assembly factories and Hardware factories which are strong in Corporate Social Responsibility (CSR) for the investment of the region because Kyauk Phyu deep seaport will be an opened seaport for Yunan province of China and will be biggest deep seaport in Myanmar.

The main economy of Rakhine state is agriculture and fishery and 50% of the people are relying on these two. The submission is to be considered for implementing by the Union upon getting expenses of agriculture, good seeds, and techniques for agriculture, for getting permission to export rice products to the foreign countries through Sittway and Kyauk Phyu seaports, for fulfilling and working on to get good quality rice and for establishing the price of rice products.

The submission is to be considered for managing fishing areas as fishery is the importance of Rakhine state that can provide opportunities to the people regardless of rich and poor, for opening refrigerated rooms, for getting permission to export fishes and prawns to foreign countries through Sittway and Kyauk Phyu seaports, for getting techniques of breeding and fishing and for providing educational system of breeding fishes and prawns to produce and export continuously.

The submission is to be considered regarding establishing industries based on forest and bamboo (groves) forests and getting permission for exporting the products to other countries, building reservoirs throughout Rakhine Roma Mountains for the use of planting rice in hot season, building paper factories in Roma bamboo forest areas.

It should be considered mainly to include the facts and sections fairly for the social and development of the indigenous groups in the constitution which will protect the rights of indigenous and to include the facts in laws which will protect the rights of indigenous.

ALJAZEERA

(d) The submission for getting electricity in Rakhine state

This submission was submitted by 15 representatives. Even though Rakhine state is a state in Myanmar that could produce mainly the gas for the production of electricity, the electricity cannot be received and in some townships, the electricity can be distributed by using diesel engines partially, but one unit is 400 Kyats. It is one of the necessities for the Rakhine people with their willingness.

If the electricity is distributed well, the facts described in section (3) such as social and economic development which can benefit businesses of the people and can help develop fishery as well as can resolve the problems what are happening now.

Therefore, it is necessary to consider the facts which were submitted and to work on distributing electricity promptly by using natural gas.

(e) The submission is to place INGOs under the supervision of the government systematically in Rakhine state

The submission was submitted by 5 township representatives. INGOs including UNDP and WFP make projects on different issues such as poverty of the world, getting into trouble, being in war zones and having natural disasters. Their primary focus is getting job opportunities for their staff, getting regular salary, and sustaining their jobs. Secondly, their family members settle (for example: staying at rent rooms in the hotels and getting the opportunities to take new cars) and use 40% of project money for the people who are in difficult situation and the rest 60% is used for their own expenses. The situations of Rakhine state and Kachin state in Myanmar are very good projects for NGOs. The projects are submitted to the donors by INGOs, beg donations from donor countries and get much salary by showing the reasons about Rakhine and Kachin state.

Turkey, Qatar, Saudi Arabia and OIC are at the back side of providing assistance for Rakhine state. If their organizations cannot come directly, they work on as their willingness by showing the titles of different INGOs. Until now, there are over 80 INGOs. They just assist IDP of indigenous (Rakhine) on the surface and give much assistance to Bengali population. It was said that in some boxes, there are explosive materials which can be transformed into the weapons. They were primarily based for humanitarian aid but later, they are involving in requesting citizenship for Bengali, and to gain Rohingya race with political willingness.

They say from their mouths "humanitarian" but without doing humanitarian, they discriminate and their main strategy is to maintain the conflict in order to get good jobs, salary and opportunities. Bengalis are working for a different region by opposing the government's population census under the laws because of INGOs' fully assistance to Bengali people.

Due to their full assistance to Bengalis, Bengalis who lived in the villages moved to IDP camps without working and pretend as IDPs, population of IDPs reached from 50,000 to 150,000. So, INGOs are the main responsible actors which help to oppose population census. If INGOs systematically provide and cooperate with local government for population census, Bengali people can be systematically scrutinized. It is necessary to declare if anyone does not accept scrutinizing, INGOs assistance will be stopped.

1. Therefore, NGOs and INGOs have to be under supervision of central government and Rakhine state government.
2. Regional (Rakhine state) government has to cooperate.
3. Which materials for which groups and how much should be given with transparency. The materials can be checked.

   Therefore, the submission is to be considered to work on achieving trust of indigenous (Rakhine Buddhists) upon INGOs works by supervision of central government and Rakhine state government.

(f) The submission is to include the basic facts, when the constitution is reviewed, which are accurate and fair as well as helping for the development of Rakhine state

Myanmar is a country which was combined by indigenous Kachin, Kayaa, Karen, Chin, Mon, Burma, Rakhine and Shan, etc as a family. Brothers and sisters of that family should have sincerity, accuracy, justice and based on these, it is necessary to consider the submission in order to achieve trust, peace, unity, solidarity, development, strong, and immortal by putting the facts sincerely and fairly related to development of region and maintenance of traditional customs in the constitution, when it is reviewed, based on the spirit of the family.

(g) This submission is to include the facts in making the laws which protect the rights of indigenous, for the protection of indigenous rights who will protect the country with their lives

Kachin, Kayaa, Karen, Chin, Mon, Burma, Rakhine and Shan within in the Union of Myanmar are as existing family who will protect the sovereignty of Myanmar until the world exists. The meaning of protecting indigenous laws that protects the rights of indigenous is similar to protecting the laws of sovereignty of the Union because they will protect the Union by sacrificing their lives rather than the term citizenship.

The submission is to be considered in order to protect the rights of indigenous strictly for the existence of state sovereignty together with its indigenous people.

ALJAZEERA

Annex 146

Tatmadaw, Nyi Pyi Taw Divisional Military Headquarters, "Fear of Extinction of Race" (No. 13 Combatants Organizing School 2012) (original and translation)

NYI PYI TAW DIVISIONAL MILITARY HEADQUARTERS

No (13) Combatants Organizing School
Combatants organizing (officer) Training Batch No. 102

Organizing Public Lecture

FEAR OF EXTINCTION OF RACE

[Star sign/Army badge]

[redacted]

26.10.2012

S0001

PROGRAMME ARRANGEMENT

- Part (1)
- Introduction
- Objective

- Part (2)
- Spread of Islam in Southeast Asia
- Conclusion

S0001

0000000349

Part (1)

Introduction:

- Although its vulnerable geographical position, Myanmar which began from the reign of King Aniruddha could still stand in the world due to great efforts of kings Kyanzittha, Bayinnaung, Alungpaya, and gallant heroes like Min Ye Kyaw Zwa, Mon warrior Thamin Baran, and Maha Bandula, and the great leader General Aung San.
- The independence was achieved through bloodshed and struggles of the indigenous peoples like Myanmar, Mon, Karen, Chin, Kachin, and Rakhine, from the Fist Anglo-Burma War of Kunbaung Era up to the death of General Aung San. Without their protection, the remnants of the nation will have to live in humiliation under foreigners with a different religion.

[Image: Statue of a King]

Objective

As a Buddhist country of the world, Buddhism flourishes in Myanmar till today. In order to be aware that no race faces extinction from being swallowed up by the earth but by human beings and that a race is primarily connected to religion.

Four major religions

- Hinduism (1000 BC)
- Buddhism (567 BC)
- Christianity (2 BC)
- Islam (571 AD)

There are many religions in the world. Of them, four major religions are internationally recognized. They are Buddhism, Christianity, Hinduism and Islam. As a religious belief, Hinduism is the oldest. According to researchers of religion and history, Buddhism is the earliest in the sequence of religion after Hinduism, followed by Christianity and then Islam, which is the youngest.

- The origins of the major religions were reckoned with the era of “Mahabharata War”. Some historians considered it to have occurred around 1000 BC.
- It has been roughly estimated that there was a gap of 500 years in-between the four major religions.
- The Bodisattva Prince Siddhartha was born in 567 BC, Jesus Christ in 2 BC and Mohammad, who identified Islam, was born in 571 AD.
- To look at the places of origin of the four major religions, it has been found that Hinduism and Buddhism emerged in India whereas Christianity and Islam in the Middle-east.
- Two different kinds of faith are found among the four major religions.

S0001

- Whereas one kind of faith accepts the eternal God or deity, the other does not accept the eternal God.
- (Except Buddhism all other religions accept the eternal God. The eternal God does not play a role in Buddhism.)
- Eternal God means the God with infinite power and infinite love, and omniscient who creates the world and all living and nonliving things in it. He lives forever in the universe with no beginning and no end.

The Origin of Islam

- Islam was developed in 6 AD by Muhammad who would be called a prophet by its followers.
- Muhammad did not establish Islam, but only identified it.
- The followers of Islam believe that he is a prophet who brought the message of the eternal God Allah to mankind.
- The believers of Islam state that it is incorrect to call the followers of the Islamic teachings of Muhammad as Mohammedan by some people.
- Islam states the teachings are directly from Allah and Muhammad was only a prophet.

You need to know these:

In the world today,

There are 2000 million Christians (33% of the world population), 1300 million Muslims (22% of the world population), 900 million Hindus (15% of the world population), and Buddhists 360 million (6% of the world population).

Don't be conceited saying, "I am a Buddhist." Of the four major religious groups, Buddhists are of the smallest number. Be aware of this. Don't be unobservant. Try to promote your own religion.

(Extract from the "Book of Discourse and Sermons" by Lay-Ein-Zu Ashin Wiseittasara)

- Although Myanmar is rich in resources, it is second least populated among the neighbouring countries, after Laos. The bordering China and India are the first and second most populated countries in the world.
- The probability of (population) extinction:-
- As in the past, groups of people from the populous China, Hindu India, and Muslim Bangladesh, in search of greener pastures, can infiltrate and cause extinction as a result of mixing of bloods.
- Out of 60 million present population of Myanmar, the number of Chinese and Indian Hindu population combined is about 2 million, and so it is currently not a situation to be concerned.
- Although they get married to the indigenous women, within two or three generations they have assimilated within indigenous people and live peacefully without any notable problems. But, the danger of being swallowed up by Bangladeshi Chittagonian Indian Muslims **(TRANSLATOR'S NOTE Using derogatory phrase *kowtow kalars*)** truly exists.

No race faces extinction from being swallowed up by the earth, but by human beings.

Bengali Muslims:

- They infiltrate the people to propagate their religion.
- Their population increases by way of mass illegal immigration.
- Their population increases in Yangon, Mandalay and other cities as well.

[Image: houses on fire]

Five Pillars of Islam

1. There is none worthy of worship except Allah.
2. Regular prayers five times a day.
3. Zakat payment to the poor.
4. Fasting in the month of Ramadan.
5. At least once in a lifetime Haj pilgrimage to Mecca by those who can afford.

- It was stated in the Time Magazine of 16/3/79 that Muhammad had 12 legal wives and many lesser wives as well.
- In order for rapid spread of the religion he established, he asked the disciples to marry 4 wives each. He occupied countries by means of military might and propagated his religion by asking whether they would sacrifice their lives. He asked them to wage holy wars. That is why there is no end to the religious wars till today.

[Image: Kaaba; script: utfA[fausmif;awmfruumNrdKuaqmf'Dtma&As]

[Image: Kaaba]

The pilgrims are required to make *tawaf* by seven circumambulations of the Kaaba from the right side. Then they need to travel to Mina to pass the night.

[Image: a mosque]

S0001

[Images: camels; hanging meat]

Part (2)

Islam's Arrival in Southeast Asia

[Image: map; Pepper Link, 1498, ACHE, 1520]

-Expansion of Ottoman Empire

-Portuguese trade

- Arrival of Persian/Turkish merchants

-Starting to set foot on Aceh Island (1520)

The spread of Islam in Southeast Asia

Generally the spread of Islam in Southeast Asia is said to have started with the religious expansionism carried out by the Persian traders during the course of their trading. Although it was said to have begun in 14th century it is estimated to have occurred during the powerful time of the Ottoman Empire in the Middle-East.

It has been found in Turkish diplomatic correspondence that the Turkish traders had arrived in Aceh Island, in the north end of Sumatra Island of Indonesia, in 1520. Therefore, it is concluded that the Turkish began to set foot in Southeast Asia in 16th century.

The following is mentioned in the records of the Turkish Ministry of Foreign Affairs:

Indonesia

- Has over 7,000 islands;
- The largest Muslim country; population 194 million;
- Mostly Sunni Muslims; only 15% Shiite;
- Prescribed new curriculum in religious schools with help from Saudi Arabia, creating extremism;
- Eager to establish an Islamic country;
- Wahabis became influential with money, and therefore, during Suharto's time, monetary support only from the government was allowed;
- Extremist organizations established under the leadership of Mujahideen, returning from Afghanistan war.

S0001

Malaysia

- Malay population is only 64%.
- Turning towards severe conservatism from what it was once with majority mild Sufis. More Wahabis entered.
- Al-Qaida network got a foothold in extremist Jammah Islamiyah.
- The group is waging Jihad to establish Islamic State.
- In January 2001, some of the al-Qaida leaders held discussion in Malaysia.

Philippines

- Majority Muslims are Sunnis. In the country of numerous islands, the Muslim groups that call themselves Moro Muslims are the majority of the Muslims. Currently they have signed peace agreement with the government.
- There are more than 700 Mujahideen war veterans. Jamal, the brother-in-law of Bin Laden, had established a network of terrorism in 1988, and set up a company for show in 1991.
- There are many extremist religious organizations. The Abu Sayyaf's group is the most well-known.

Thailand

- Muslim population in the three states of southern Thailand is 80%.
- Carrying out separatist movement and terrorist activities.
- The three accused of the Bali bomb explosion were arrested in these States.

[Image: map of Southern Thailand bordering Malaysia]

Brunei

- It is a sultanate. Majority are Sunnis. The King is the head of the religion.
- Islamic awareness is made under the king's supervision.
- Only those who are licensed are appointed as religious teachers.
- Supporting Muslim countries and organizations worldwide.

Myanmar

- Muslims form 4% of the country's total population and majority of them are Sunnis.
- RSO is a bad Indian terrorist group's Rohingya movement.
- After the death of Hazrat Ali, the 4th religious leader from Arabia, there was power struggle between his two sons. Having been defeated in the war, the son Muhammad Ahmed was said to have escaped away to Rakhine's Wethali area where he fought against a savage queen in Maungdaw area and captured her, and then lived in Mayu mountain range.

[Image: Map of Myanmar with population of the neighbouring countries]

[Text in the image:

S0001

Land mass: 3828 miles

- **India**
  Population: Over 1045 million
  Boundary: 832 miles

- **Bangladesh**
  Population: Over 133 million
  Boundary : 153 miles

- **China**
  Population: Over 1284 million
  Boundary : 1355 miles

- **Thailand**
  Population: Over 62 million
  Boundary: 1314 miles

- **Laos**
  Population: Over 5.7 million
  Boundary: 148 miles

Coastline: 1385 miles]

They take advantage of Myanmar people whenever there is an opportunity

- Mosques were built in Myanmar's upland Mandalay.
- A mosque rivaling with Sule Pagoda was built within a distance of 100 feet from it.
- Revered Ledi Sayadaw, without attacking anyone, asked the Buddhists not to eat beef; [people] went around and sought beef as donation from Buddhists, and in the towns such as Pyinmanna and Yamithin, where there were substantial numbers of Muslim, people threw stones.

No equality of religions.

- There are many large mosques in Myanmar.
  Every religion is allowed to practice freely.
- From the time of Prophet Muhammad until today, non-Muslims have not been allowed entry to Mecca.
- The large Borobudur Pagoda in Indonesia shows how Buddhism had once flourished in Indonesia, Malaysia and Singapore.
- It is due to their violent proselytizing, proselytizing by infiltration, and lastly because religious practice is only at the level of traditions in those countries.

Do you know this?

S0001

- A cosmic religion will appear sometime in the future.
- It will transcend the concept of eternal God.
- It will be able to avoid dogmatism. It is based on a religious sense aspiring from the experience of all things, natural and spiritual, as meaningful unity.
- **Buddhism** has answer for these.
- If there is any religion that fulfills the modern scientific needs it will be **Buddhism**.

The Greatest Scientist of the 20th Century

Dr. Albert Eistein

[Image: [PHOTO]……..**[PHOTO]]**

Excerpt from the lecture delivered at Princeton University, United States of America, on 19th May 1939

[Image: Sule Pagoda]

Conclusion

- We need to protect our race and religion as much as possible.
- We need to make our little sons and daughters religiously conscious from childhood.
- We ought to instill the concept of God in their hearths from childhood.
- Otherwise, Buddhism may vanish like in India and Indonesia.
- Love the race, don't abandon religion.

THANK YOU FOR YOUR ATTENTION

S0001

နေပြည်တော်တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်

အမှတ်(၁၃) တိုက်ဖွဲ့ဝင်စည်းရုံးရေးဆင်တန်းကျောင်း

တိုက်ဖွဲ့ဝင်စည်းရုံးရေး(အရာရှိ) ဆင်တန်းအမှတ်စဉ်(၁၀၂)

လူထုဟောပြောစည်းရုံးခြင်း

အမျိုးပျောက်မှာစိုးကြောက်စရာ

ဆွေးနွေးဟောပြောသူ-

[redacted]

၂၆.၁၀.၂၀၁၂

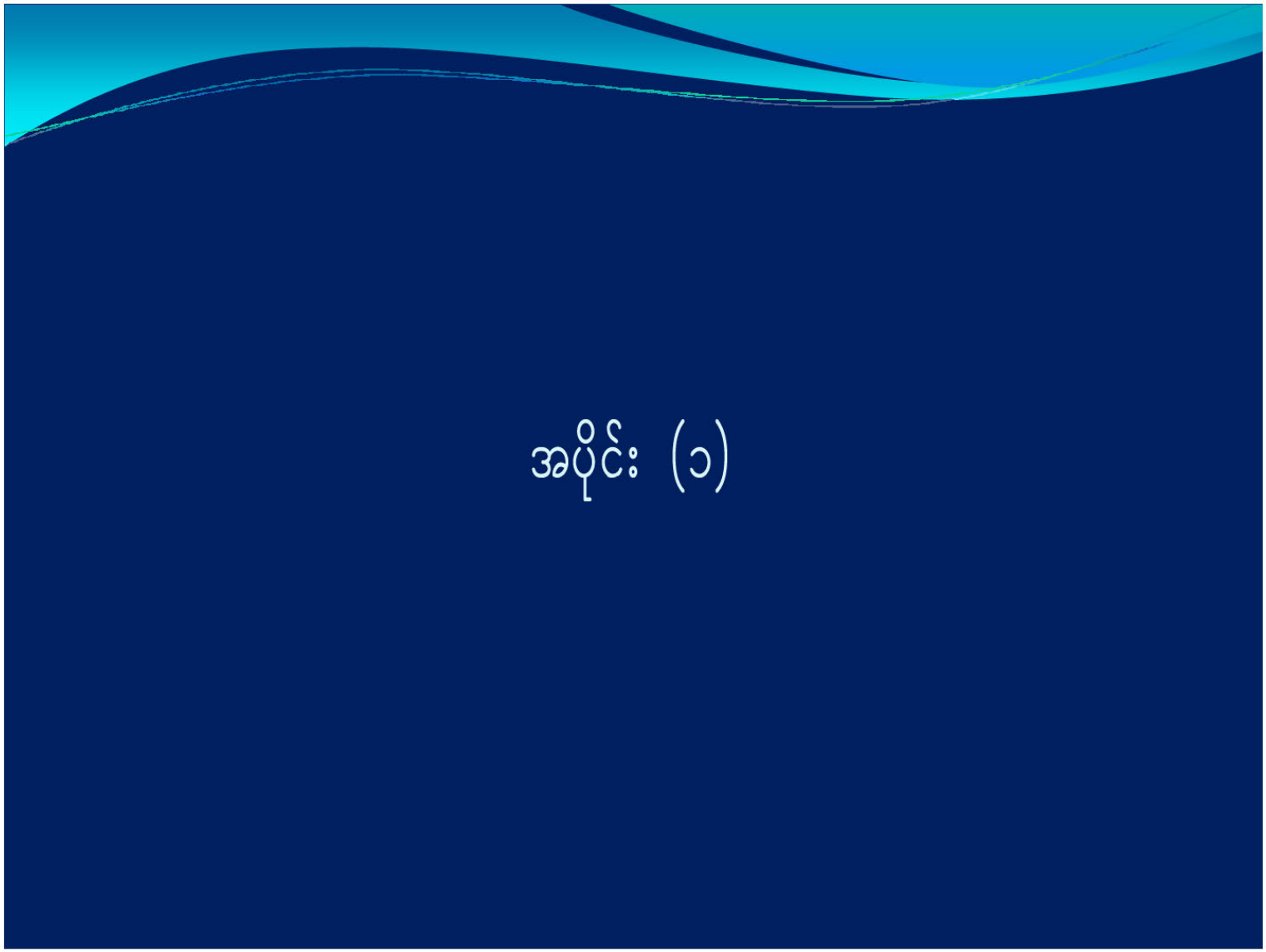
ပြန်တမ်းဝင်အမှတ်-

ကဿအမှတ် -

တင်ပြမှုအစီအစဉ်

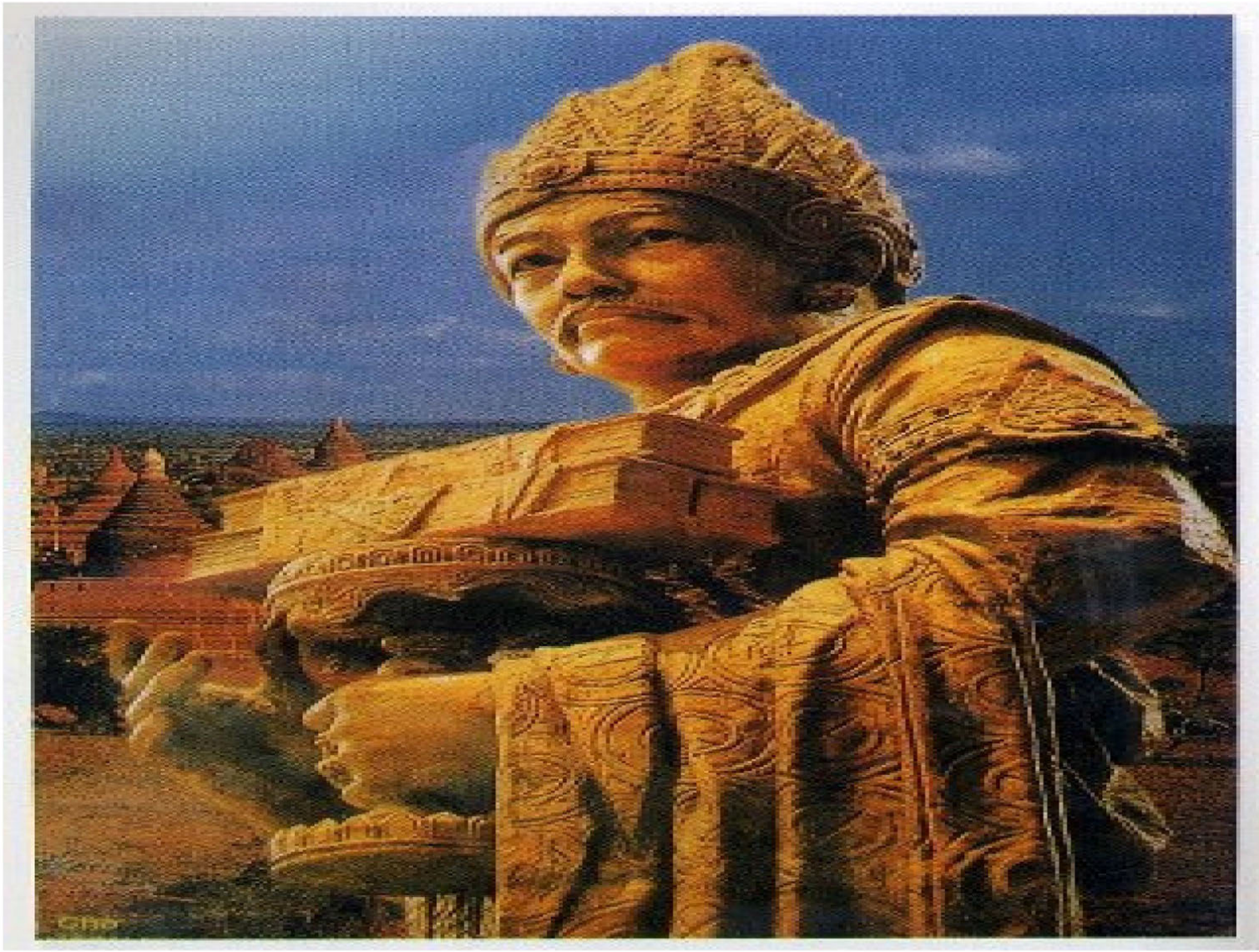
- အပိုင်း(၁)
- နိဒါန်း
- ရည်ရွယ်ချက်

- အပိုင်း (၂)
- အရှေ့တောင်အာရှဒေသသို့ အစွယ်လာမ်ဘာသာ ပြန့်နှံ့ရောက်ရှိခြင်း
- နိဂုံး

အပိုင်း (၁)

နိဒါန်း

- မြန်မာနိုင်ငံသည် အနော်ရထာမင်းကြီးမှစကာ ကျန်စစ်သား ၊ ဘုရင့်နောင် အလောင်းဘုရား စသောမင်းများ။ မင်းရဲကျော်စွာ၊ မွန်သူရဲကောင်း သမိန်ဗရမ်း၊ မဟာဗန္ဓုလ စသောသူရဲကောင်းများ။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း စသောခေါင်းဆောင်များ၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ပထဝီအနေအထားအရ အန္တရာယ်ရှိသော်လည်း ကမ္ဘာတွင် မြန်မာဟူ၍ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည်။
- ကုန်းဘောင်ခေတ် အင်္ဂလိပ်မြန်မာ စစ်ပွဲမှစ၍ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းတို့ ကျဆုံးခဲ့ရသော ကာလအထိ မြန်မာ၊ မွန်၊ ကရင်၊ ချင်း၊ ကချင်၊ ရခိုင် စသော တိုင်းရင်းသားတို့ ဒေသမြေကျ တိုက်ပွဲဝင်ကာ လွတ်လပ်ရေးကို ရယူခဲ့သည်။ ထိုသို့သော ကာကွယ်မှု မပြုပါက ဘာသာခြား၊ နိုင်ငံခြားသားများ လက်အောက်တွင် ကြွင်းကျန်ခဲ့သူများသည် မျက်နာငယ်ဘဝ ရောက်နေရမည်သာ ဖြစ်သည်။

S0001

0000000312

Annex 146

❑ ရည်ရွယ်ချက်

မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာတွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအနေဖြင့် ယနေ့တိုင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ထွန်းကာလျက်ရှိသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုးသည် မြေမျိုး၍ လူမျိုးမပျောက် လူမျိုးမှ လူမျိုးပျောက်လာလိမ့်မည်ကို သိရှိနားလည်သဘောပေါက်စေရန်နှင့် လူမျိုးတစ်မျိုးသည် ဘာသာရေးနှင့် အဓိကပက်သက်ကြောင်း သိရှိနားလည်စေရန်။

S0001

ခေါင်းစဉ်
ပုံစံ (၁)
ပုံစံ (၂)
ပုံစံ (၃ - ခ)
ပုံစံ (၄)
ပုံစံ (၅)

ကြွပါဒွဲ။

ကလေးတွေကို ကျန်းမာရေးအတွက် ဘယ်လောက်အရေးကြီးသလဲဆိုတာ သိစေချင်ပါတယ်။

ကလေးငယ်ရဲ့ ကိုယ်ဝန်းကျင် ဒီဇင်ဘာလ (၄) ရက်။ ဒီဇင်ဘာလ ဒီတစ်ကြိမ်ဟာ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးက ကြေညာထားတဲ့ ကလေးငယ်ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပထမဆုံးသော အကြိမ်ကြီးပါ။ ဒီနေ့ ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးက ကလေးငယ်ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုအကြောင်းအရာတွေကို အဓိကထားပြီး ဆောင်ရွက်သွားမှာလဲဆိုတာ ကလေးငယ်ရဲ့ မိဘတွေ၊ အုပ်ထိန်းသူတွေ၊ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ သိရှိနားလည်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ကလေးငယ်ကျန်းမာရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကမ္ဘာ့ကျန်းမာရေးအဖွဲ့ကြီးက ဘယ်လိုအကြောင်းအရာတွေကို အဓိကထားပြီး ဆောင်ရွက်သွားမှာလဲဆိုတာ ကလေးငယ်ရဲ့ မိဘတွေ၊ အုပ်ထိန်းသူတွေ၊ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ သိရှိနားလည်စေဖို့ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

S0001

0000000315

❖ဘာသာကြီးများ စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည့် အချိန်ကာလကို မှန်းဆရာတွင် “မဟာဘာရတ”စစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့သောကာလနှင့် နှိုင်းယှဉ်ခန့်မှန်းခဲ့ကြပါသည်။ အဆိုပါစစ်ပွဲကို အချို့သမိုင်းပညာရှင်များက ဘီစီ(၁၀၀၀)ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းခဲ့ကြပါသည်။

❖ဘာသာကြီး(၄)ခုတို့၏ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အချိန်ကာလအားဖြင့် အကွာအဝေးမှာ နှစ်ပေါင်း(၅၀၀)စီ ကွာခြားသည်ဟု အကြမ်းအားဖြင့် ခန့်မှန်းပြောဆိုလေ့ရှိကြပါသည်။

❖ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားကို ဘီစီ(၅၆၇)တွင် ဖွားမြင်တော်မူ၍ ယေရှုခရစ်တော်ကို ဘီစီ(၂)ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ပြီး အစ္စလာမ်ဘာသာကို ဖော်ထုတ်သူ မုဟမ္မဒ်အား ခရစ်နှစ်(၅၇၁)ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်

- ဘာသာကြီး(၄)ခုကို ပေါ်ထွန်းရာဒေသအလိုက် ခွဲခြားကြည့်မည်ဆိုပါလျှင် ဟိန္နူဘာသာနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့သည် အိန္ဒိယ၌ပေါ်ထွန်းခဲ့သကဲ့သို့ ခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့်အစ္စလာမ်ဘာသာတို့သည် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။
- ဘာသာကြီး(၄)ခုတွင် ကိုးကွယ်မှုအယူအဆအားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားလျက်ရှိကြောင်း တွေ့မြင်ရပါသည်။
- ထာဝရဘုရား(ဝါ)နတ်ဘုရားကို လက်ခံသောဘာသာ အမျိုးအစားနှင့် ထာဝရဘုရားကို လက်မခံသော ဘာသာအမျိုးအစားဟူ၍ ဖြစ်သည်။
- (ဗုဒ္ဓဘာသာမှတစ်ပါး အခြားသောဘာသာ အားလုံးတို့သည် ထာဝရဘုရားကို လက်ခံသော ဘာသာများဖြစ်ကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်ကား ထာဝရဘုရား၏ အခန်းကဏ္ဍ မပါရှိပေ။)
- ထာဝရဘုရားဟူသည်ကား ဤကမ္ဘာလောကကြီးနှင့် ရှိရှိသမျှသော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုအားလုံးတို့ကို ဖန်ဆင်းသော အနန္တတန်ခိုးတော်ရှင်၊ အနန္တမေတ္တာရှင်၊ အလုံးစုံကိုသိမြင်သော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သည်။ ထိုအရှင်သည် စကြဝဠာအနန္တ၌ အနန္တကာလမှစ၍ အနန္တကာလတိုင်အောင် အစဉ်ထာဝရ တည်ရှိနေသည်။

S0001

အစ္စလာမ်ဘာသာ၏ ကနဦး

- အေဒီ(၆)ရာစုတွင် အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တို့က တမန်တော်ဟုခေါ်ဆိုမည့် မုဟမ္မဒ်က အစ္စလာမ်ဘာသာကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ပါသည်။
- မုဟမ္မဒ်သည် အစ္စလာမ်ဘာသာကို တည်ထောင်သူမဟုတ်ဘဲ ဖော်ထုတ်သူသာဖြစ်သည်။
- ထာဝရဘုရားဖြစ်သော အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တရားတော်များကို လူသားများထံသို့ ယူဆောင်ပေးသော တမန်တော်သာဖြစ်သည်ဟု အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များက လက်ခံကြသည်။
- မုဟမ္မဒ်သင်ကြားပေးသော အစ္စလာမ်ဘာသာ အယူအဆများကို လက်ခံယုံကြည်လိုက်နာသူများကို အချို့က မဟာမေဒင်ဘာသာဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်မှာ မှားသော အခေါ်အဝေါ်သာဖြစ်ကြောင်း အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်များက ဖော်ပြကြပါသည်။
- အစ္စလာမ်ဘာသာ၏ တရားတို့သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ပေးအပ်သော တရားများသာဖြစ်၍ မုဟမ္မဒ်ကား တမန်တော်တစ်ဦးသာဖြစ်ကြောင်းကို အစ္စလာမ်ဘာသာက ပြဆိုပါသည်

- မြန်မာနိုင်ငံသည် သယံဇာတ ပေါကြွယ်ဝသော်လည်း လူဦးရေမှာ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများတွင် လာအိုနိုင်ငံပြီးလျှင် ဒုတိယအနည်းဆုံး ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် နယ်နိမိတ်ချင်း ထိစပ်နေသော တရုတ် နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ပထမ နှင့် ဒုတိယ လူဦးရေအများဆုံး ဖြစ်ပါသည်။
- ပျောက်ကွယ်နိုင်သည့်နည်းလမ်းမှာ-
- လူဦးရေများသော တရုတ်၊ ဟိန္ဒူအိန္ဒိယ၊ မူဆလင်ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် တို့သည် ရေကြည်ရာ မြက်နရာသို့ ရှေးယခင်ကကဲ့သို့ လူလုံးလိုက် စိမ့်ဝင်လာကာ သွေးနှောခြင်းဖြင့် ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါသည်။

S0001

0000000320

Annex 146

- လက်ရှိ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လူဦးရေ သန်း (၆၀)ရှိသည့်အနက် တရုတ် နှင့် ဟိန္ဒူ အိန္ဒိယ တို့သည် (၂) သန်းခွဲလောက်သာ ရှိသဖြင့် လတ်တလောတွင် စိုးရိမ်စရာ မရှိပေ။

- သူတို့သည် တိုင်းရင်းသူများနှင့် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းကြသော်လည်း မျိုးဆက် ၂ဆက် ၃ဆက်လောက်တွင် တိုင်းရင်းသားများနှင့် ရောနှောသွားပြီး အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ကြကာ ထင်ရှားသော ပြဿနာများလည်း မရှိခဲ့ပါ။ ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် မူဆလင်ခေါ်တောကုလားတို့၏ ဝါးမြိုမည့်ဘေးမှာ အမှန်ရှိနေ။

- မြေမျိုး၌ လူမျိုးမပျောက် လူမျိုးမှ လူမျိုးပျောက်မည်

  - ဘင်္ဂလီမူဆလင်များသည်
    - လူဖောက်သာသနာပြုခြင်း။
    - လူလုံးလိုက် ခိုးဝင်လာခြင်းဖြင့် ၎င်းတို့ လူဦးရေသည် များပြားလာ။
    - ရန်ကုန်၊ မန္တလေး စသော မြို့ကြီးများတွင်ပါ ၎င်းတို့ များပြားလာ။

အစ္စလာမ်ဘာသာတွင် အခြေခံမူကြီး(၅)ခု

(၁) အလ္လာဟ်အရှင်မှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ထိုက်သူမရှိ ။

(၂) တစ်နေ့လျှင် (၅)ကြိမ်ကျ မှန်မှန်ဝတ်ပြုရခြင်း ။

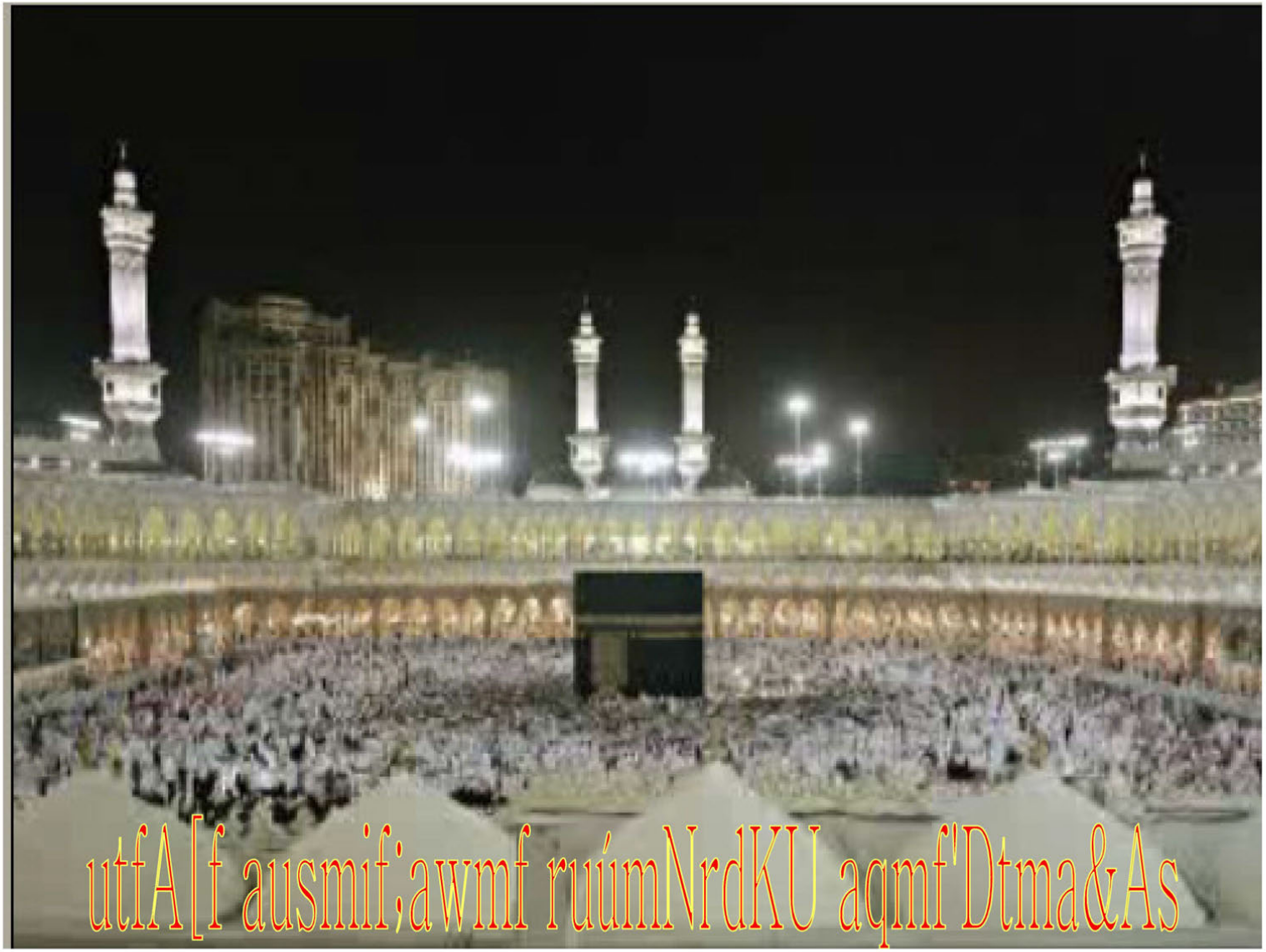
(၃) ဇကာတ် ဆင်းရဲသားကြေး ပေးရခြင်း ။

(၄) ရမဇန်လ၌ ဥပုသ်သီလ ဆောက်တည်ရခြင်း ။

(၅) ငွေကြေးတတ်နိုင်သူများသည် မိမိတို့ တစ်သက်တာအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ကြိမ်ခန့်
မက္ကာမြို့၊ ဟာဂျ်အိမ်တော်သို့သွား၍ ဟာဂျ်ပြုရခြင်းတို့ဖြစ်သည်။

- မိုဟာမက်တွင် တရားဝင်ဇနီး ၁၂ ယောက်နှင့် မယားငယ် အမြောက်အများလည်း ရှိသည်ဟု (၁၆.၃.၇၉) ရက်နေ့ထုတ် တိုမ်းမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။

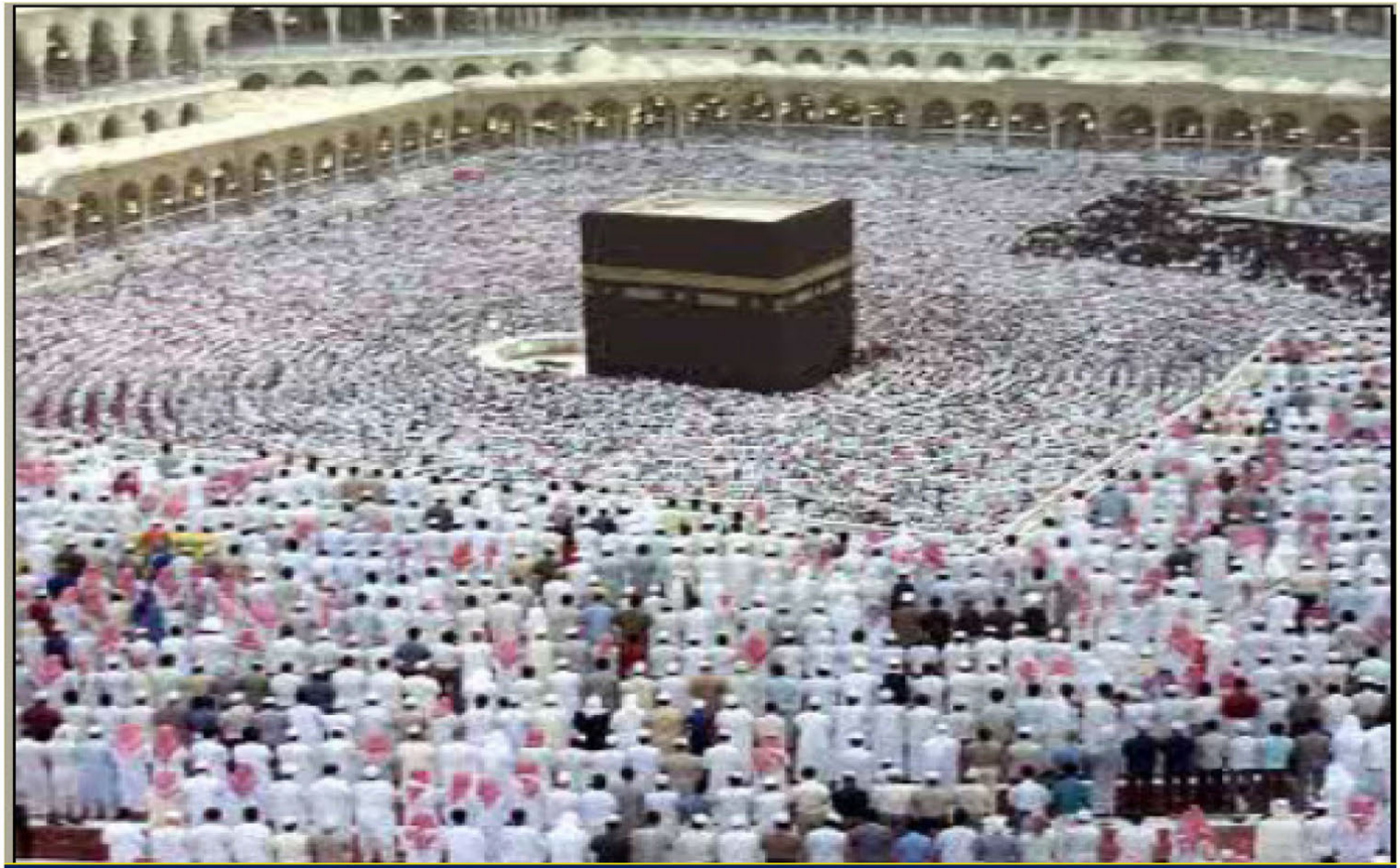
- ၎င်း၏တပည့်များကိုလည်း မိန်းမလေးယောက် ယူခိုင်းခဲ့သည်မှာ သူတည်သော ဘာသာကို အမြန်ပြန့်ပွားစေရန်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် နိုင်ငံများကို စစ်အင်အားဖြင့် သိမ်းပိုက်ပြီး အသေခံမည်လောဟုမေးကာ သာသနာပြုခဲ့သည်။ ၎င်းက ဘာသာရေးအတွက် မွန်မြတ်သော စစ်ပွဲဆင်နွှဲရန် ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးကို အကြောင်းပြုသော စစ်ပွဲများ ယနေ့အထိ မပြီးသေးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

S0001

0000000326

Annex 146

ကအ်ဗဟ်အား လက်ယာရစ် (၇)ပတ်လှည့် ပူဇော်ပြီး သဝါဖ်လုပ်ရမည်။
သဝါဖ်လုပ်ပြီးက မီနာသို့ သွားရောက် ညအိပ်တည်းခိုရမည်။

S0001

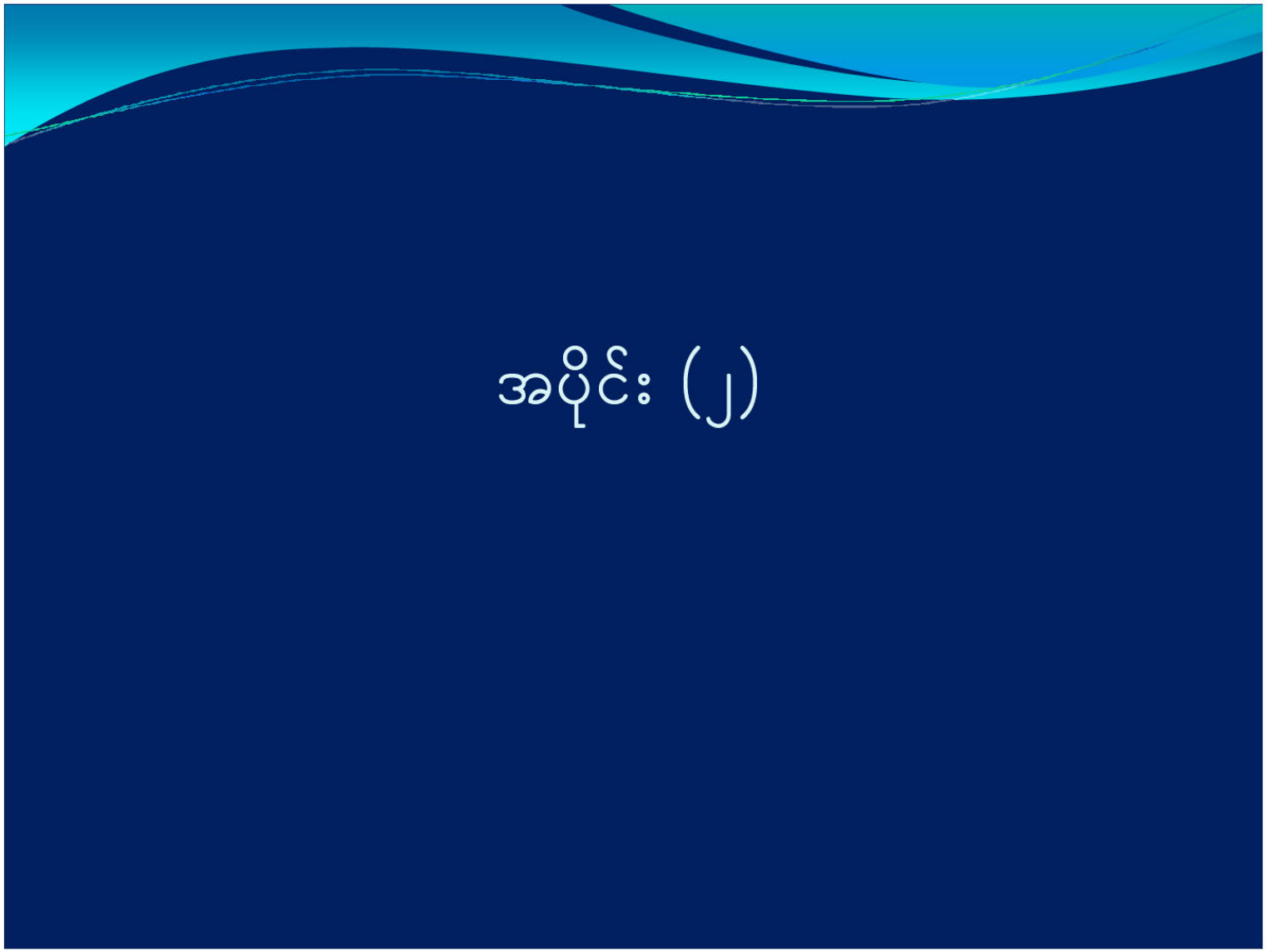
S0001

0000000328

Annex 146

Annex 146

အဝိုင်း (၂)

အရှေ့တောင်အာရှဒေသသို့ အစွမ်းသတ္တိ ရောက်ရှိလာခြင်း

- အော်တိုမန်အင်ပါယာ၌ ထွင်ခြင်း
- ပေါ်တူဂီများကုန်သွယ်ခြင်း ပါရှန်း / တူရကီကုန်သည်များ ရောက်ရှိခြင်း အာဆေးကျွန်းတွင် စတင် ရေချခြင်း (၁၅၂၀)

❑ အရှေ့တောင်အာရှ ဒေသသို့ အစ္စလာမ်ဘာသာ ပြန့်နှံ့ရောက်ရှိခြင်း

- အရှေ့တောင်အာရှဒေသသို့ အစ္စလာမ်ဘာသာ ပြန့်နှံ့ရောက်ရှိလာခြင်းကို ယေဘူယျအားဖြင့် ပါရှန်ကုန်သည်များ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ကြခြင်းဖြင့် ဘာသာရေးနယ်ချဲ့မှု တစ်ပြိုင်နက် ပါလာသည်ဟု ဆိုပါသည်။ အချိန်ကာလအားဖြင့် (၁၄)ရာစုနှစ်ကပင် စတင်၍ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသော်လည်း အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် အော်တိုမန် အင်ပါယာ တန်ခိုးမြင့်မားနေချိန်တွင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ခန့်မှန်းခဲ့ကြပါသည်။
- ၁၅၂၀ ခုနှစ်တွင် ယခုအင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဆူမတြားကျွန်း မြောက်ဖက်စွန်းရှိ အာဆေး(ဗခန)ကျွန်းတွင် တူရကီကုန်သည်များ ခြေချခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တူရကီနှင့် သံအဆက်အသွယ်ပြုမှု စာချွန်လွှာများတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။ ထို့ကြောင့် (၁၆)ရာစု နှစ်များကပင် တူရကီများက အရှေ့တောင်အာရှဒေသသို့ စတင်ခြေချခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်ရပါသည်။
- တူရကီနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန မော်ကွန်းစာများအရ အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

S0001

0000000332

Annex 146

အင်ဒိန်းရှားနိုင်ငံ

- ကျွန်းပေါင်း (၇၀၀၀)ကျော်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထား။
- ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး မွတ်ဆလင်နိုင်ငံ၊ လူဦးရေ (၁၉၄)သန်းရှိ။
- အများစုမှာ ဆွန်နီများဖြစ်၊ ရှီယိုက် (၁၅%)သာရှိ ။
- ဆော်ဒီအာရေဗျနိုင်ငံ အကူအညီဖြင့် ဘာသာရေးကျောင်းများတွင် သင်ရိုးညွှန်းတန်း အသစ်ပြဋ္ဌာန်းရာမှ အယူအဆပြင်းထန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်လာ။
- အစ္စလာမ်နိုင်ငံထူထောင်ရန် အားသန်လာခဲ့။
- ဝါဟာဘီတို့အနေဖြင့် ငွေကြေးအကူအညီဖြင့် လွှမ်းမိုးလာသဖြင့် ဆူဟာတို ခေတ်တွင် အစိုးရမှတဆင့် ငွေကြေးကူညီမှုသာ ခွင့်ပြုခဲ့။
- အာဖဂန်စစ်ပွဲပြန် မူဂျာဟစ်များ ဦးဆောင်ပြီး အစွန်းရောက်အဖွဲ့အစည်းများ ထူထောင်ထား။

S0001

❑ မလေးရှားနိုင်ငံ

- ❖ မလေးလူမျိုး (၆၄%)သာရှိ။
- ❖ ပျော့ပြောင်းသော ဆိုဖီများ အများစုရှိရာမှ ယခုအခါ ပြင်းထန်သော ရှေးရိုးစွဲဘက်သို့ ကူးပြောင်းနေ၊ ဝါဟာဘီအများစု ဝင်ရောက်လာ။
- ❖ အယ်ကိုင်ဒါ ကွန်ယက်သည် ဂျမီးအစ္စလာမ်မီးယား အစွန်းရောက်အဖွဲ့တွင် ခြေကုပ်ရယူသွားပြီဖြစ်။
- ❖ ယင်းအဖွဲ့သည် အစ္စလာမ်နိုင်ငံ ထူထောင်ရန် ဂျီဟတ်လုပ်ထားသည်။
- ❖ ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီတွင် အယ်ကိုင်းဒါးခေါင်းဆောင်အချို့ မလေးရှားတွင် ဆွေးနွေးခဲ့။

❑ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ

- မွတ်ဆလင် အများစုမှာ ဆွန်နီများဖြစ်၊ ကျွန်းစုနိုင်ငံများဖြစ်၍ ကျွန်းစုများတွင် အများဆုံးနေထိုင်ကြသည့် မွတ်ဆလင်အဖွဲ့စည်းများဖြစ်ပြီး မိုရိုမွတ်ဆလင်ဟု ခေါ်ဆိုပြီး လောလောဆယ်တွင် အစိုးရနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးယူထားသည်။
- အာဖဂန်စစ်ပြန် (၇၀၀)ကျော်ခန့် ရှိပြီး ဘင်လာဒင်၏ ယောက်ဖဖြစ်သူ ဂျမားသည် (၁၉၈၈)တွင် အကြမ်းဖက်ကွန်ယက်တည်ထောင်ခဲ့ပြီး၊ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ရုပ်ပြကုမ္ပဏီတည်ထောင်ခဲ့သည်။
- ဘာသာရေးအစွန်းရောက် အဖွဲ့အစည်းအများအပြားရှိ၊ အဘူဆာရဇ်အဖွဲ့သည် နာမည်အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။

S0001

- ထိုင်းနိုင်ငံ
  - တောင်ပိုင်း (၃) ပြည်နယ်တွင် မွတ်ဆလင် (၈၀%)ရှိ။
  - ခွဲထွက်ရေးနှင့် အကြမ်းဖက်များ လုပ်ဆောင်နေ။
  - ဘာလီကျွန်း ဗုံးဖေါက်ခွဲမှု တရားခံ (၃)ဦးကို ယင်းပြည်နယ်များတွင် ဖမ်းဆီးရမိခဲ့။

S0001

0000000336

Annex 146

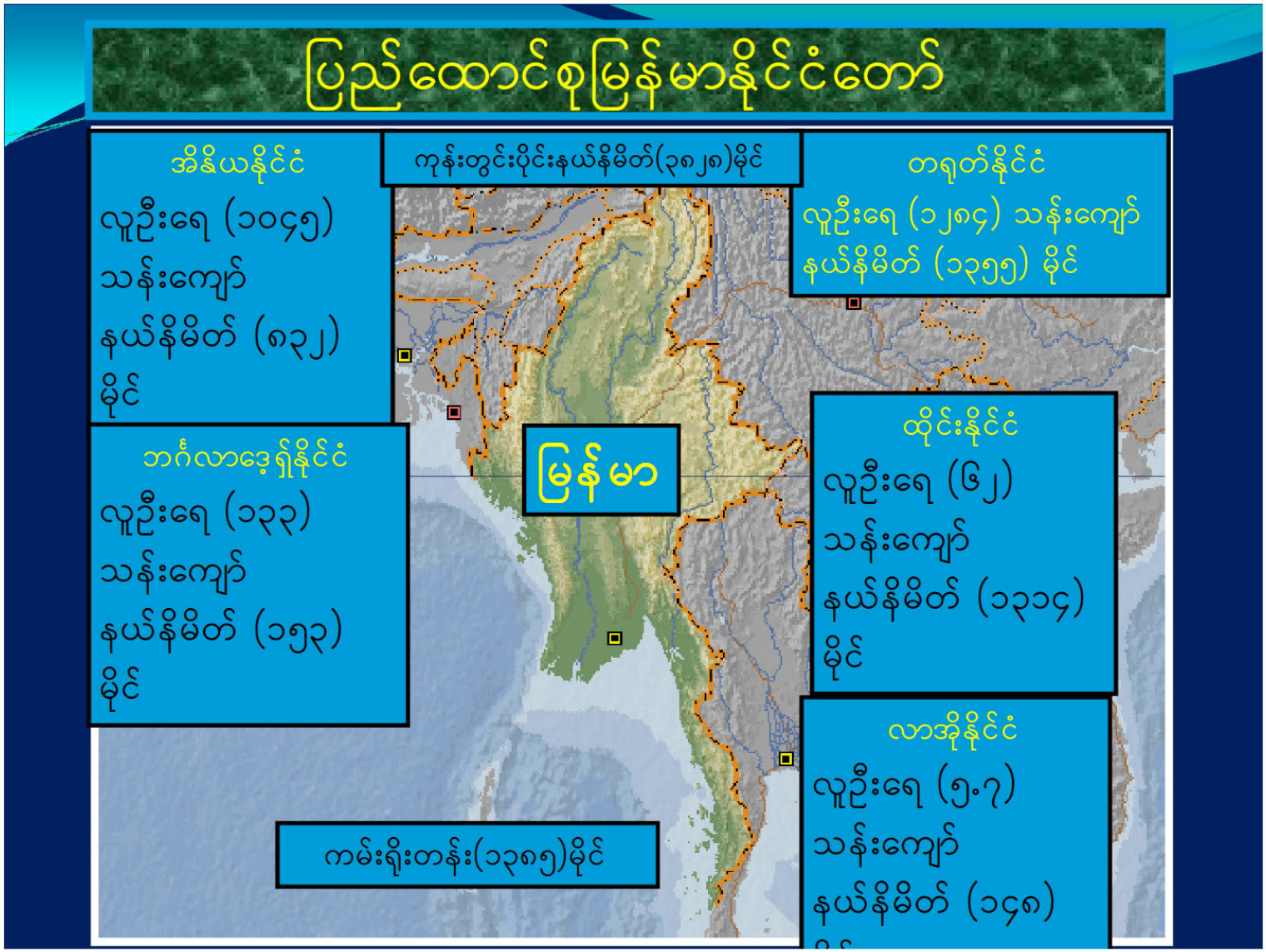
S0001

0000000337

❑ ဘရူနိုင်းနိုင်ငံ

- ❖ ဆူလတန်ဘုရင် အုပ်ချုပ်နေ၊ ဆွန်နီအများစုဖြစ်၊ ဘုရင်သည် ဘာသာ၏ အကြီးအကဲဖြစ်။
- ❖ မွတ်ဆလင်ဘာသာ နိုးထရေးအား ဘုရင့်အစီအစဉ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်။
- ❖ ဘာသာရေး သင်တန်းဆရာများအား ခွင့်ပြုချက် လိုင်စင်ရမှသာ ခန့်အပ်။
- ❖ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်ရှိ မွတ်ဆလင်နိုင်ငံနှင့် အဖွဲ့အစည်းများအား ထောက်ပံ့နေ။

ပြဿနာ
"ဒီပြဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်သူ့ကို (၅ %) အမှားတွေ့ခဲ့ရလဲ။"
"ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်း(တွေ) ဘာ(တွေ)လဲ။"
"ဒီပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ ဘာတွေ လေ့လာသင်ယူဖို့ လိုအပ်ပါသလဲ။"

S0001

0000000340

Annex 146

❑ ၎င်းတို့ အခွင့်ရသလို မြန်မာတို့ကို ကြောကြပုံ

- မြန်မာဦးစွန်း မွန္တလေးတွင် ဗလီများဆောက်ထားခြင်း။
- ဆူးလေဘုရားနှင့်အပြိုင် ပေ(၁၀၀)တွင် ဗလီဆောက်ထားခြင်း။
- ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားသည် မည်သူ့ကိုမျှ မပုတ်ခတ်ဘဲ နွားသားမစားရန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များကို အလှူခံကြသည်ကို မူဆလင်အင်အားများသော ပျဉ်းမနား၊ ရမည်းသင်း စသော မြို့များတွင် ခဲနှင့်ပေါက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့။

❑ ဘာသာရေး သာတူမညီမျှမှု

- မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဗလီကြီး များစွာရှိသည်။
  ဘာသာတိုင်း လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်နိုင်။
- မက္ကာတွင် မည်သည့်ဘာသာခြားကိုမျှ ဝင်ခွင့်မပေးသည်မှာ
  တမန်တော်မိုဟာမက် လက်ထက်မှ ယနေ့တိုင်ဖြစ်သည်။

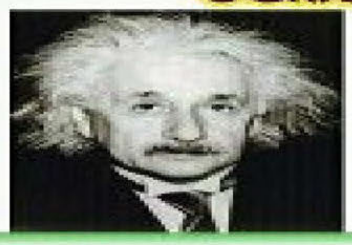
- အင်ဒိုနီးရှား၊ မလေးရှား ၊ စင်ကာပူ နိုင်ငံတို့သည် ရှေးက ဗုဒ္ဓဘာသာ အလွန်ထွန်းကားခဲ့ကြောင်းကို အင်ဒိုနီးရှားရှိ ဗောရောဗုဒုဓ စေတီကြီးက သက်သေခံနေပါသည်။
- ထိုနိုင်ငံများတွင် ၎င်းတို့၏ အကြမ်းဖက်သာသနာပြုခြင်း၊ လူဖောက်သာသနာပြုခြင်း နှင့် နောက်ဆုံးတစ်ချက်ဖြစ်သော ဘာသာရေးနှင့်ပတ်သတ်၍ မိရိုးဖလာအဆင့်သာ ရှိခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်သည်၊

ဒါကို သင်သိရဲ့လား?

- နောင်တစ်ချိန်ချိန်မှာ စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးကိုးကွယ်ကြတဲ့ ဘာသာတရားတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။
- အဲဒီဘာသာတရားဟာ ဓာတ်ရောဂါရားအယူအဆကို လွှမ်းမိုးသွားလိမ့်မယ်။
- တယူသန် တရားသေဝါဒကိုလည်း ရှောင်လွှဲနိုင်လိမ့်မယ်။ သဘာဝတရားနဲ့ ဘာသာတရားနှစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံထိတဲ့ အဲဒီဘာသာတရားဟာ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကို ကိုယ်တွေ့ခံစား သိမြင်ဖူးနှင့် အဓိပ္ပါယ်ဖြည့်ဝင်တဲ့ ပေါင်းစည်းညီညွတ်ဖူးအပေါ်မှာ အခြေခံလိမ့်မယ်။
- အဲဒီအချက်တွေက "ဗုဒ္ဓဓာတ်"ကို အဖြေပေးလိမ့်မယ်။
- တကယ်လို့သာ ခေတ်သစ်သိပ္ပံနည်းကျ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်တဲ့ ဘာသာတရားတစ်ခုရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီဘာသာတရားဟာ "ဗုဒ္ဓဓာတ်"ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

၂၀ ရာစု အကြီးမြတ်ဆုံး သိပ္ပံပညာရှင်

အဲလ်ဘတ်အိုင်းစတိုင်း

၁၉၃၉ခုနှစ်၊ မေလ၊ ၁၉ ရက် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးကျာစီပြည်နယ် ပရင်စတန်တက္ကသိုလ်တွင် ပေးပြောခဲ့သောစကားစု မှ

S0001

0000000344

Annex 146

S0001

နိဂုံး

- မိမိတို့အနေဖြင့် လက်လှမ်းမီသလောက် အမျိုးဘာသာကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သွားရန် လိုအပ်ပါသည်။
- မိမိတို့၏ သားငယ်သမီးငယ်များကိုလည်း ယေဘုယျကတည်းက ဘာသာရေးအသိတရားများရှိအောင် ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်။
- ယေရှုယခုကပင် နှလုံးသားတွင် ဘုရားတည်ပေးသင့်ပါသည်။
- သို့မဟုတ်ပါက အိန္ဒိယ၊ အင်ဒိုနီးရှား တို့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ ပျောက်ကွယ်သွားသကဲ့သို့ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။
- အမျိုးကိုချစ်ပါ ၊ ဘာသာကိုမပစ်ပါနှင့်။

S0001

0000000346

Annex 146

S0001

Annex 147

Republic of the Union of Myanmar, Rakhine State Parliament, "Enquiry Committee on 9/10 Maungdaw and Rathedaung Bengali terrorist attacks summited its preliminary report to 3rd regular meeting's 9th day of Rakhine State Parliament of 3rd term", *Facebook* (27 December 2016) (original and translation)

Enquiry Committee on 9/10 Maungdaw and Rathedaung Bengali terrorist attacks summited its preliminary report to 3rd regular meeting's 9th day of Rakhine State Parliament of 3rd term held on December 27, 2016.

==========Full Report==========

Preliminary Report of Enquiry Committee on 9/10 Maungdaw and Rathedaung Bengali terrorist attacks (Rakhine State Parliament)

To restore the community tranquility and the rule of law, to free local ethnic people from violence and to retain the livelihood, the Rakhine State Parliament formed the following group on October 24, 2016, with the order of formation No. (13/2016). It consists of 11 members, and they are:

(1) U Aung Win (Chairperson)
(2) U Than Naing (member)
(3) U Tun Hla Sein (member)
(4) U Win Naing (member)
(5) U Kyaw Zaw Oo (member)
(6) U Tun Tha Sein (member)
(7) U Tun Aung Thein (member)
(8) U Aung Than Tin (member)
(9) Captain Thet Naing Myint (member)
(10) U Khin Maung Gyi (member)
(11) U Zaw Zaw Myint (Secretary)

As per the instruction of the chair of the parliament, the committee took field trips to Buthidaung and Maungdaw townships on Oct 25 and 26 and to Rathedaung township on 29/11/2016 and inspected the ground situation.

The aim of the Bengali terrorist attack is the same as previously existed aim that is to occupy the Mayu district comprised of Buthidaung, Maungdaw, and Rathedaung and the emergence of the Rohingya community. We find two categories among the Bengalis as the ones who follow the middle path and the ones who pursuit violence doctrine. The

ones who follow the middle path stay inside the country and work on increasing the population and domination of religion, and the other ones who follow the violence doctrine network with external terrorist organizations and conduct violence attacks locally to occupy the territories.

In this recent violent attack, the Bengali terrorists inside the country contacted Pakistan based Lashkar-e-Taliba and Jaish-e-mohemmed known as JEM, formed "Aqa Mul Mujahideen" and attacked. Therefore, Maungdaw District No. (1) command headquarters of Border Police (Kyee-Kan-Pyin), Nga-Khu-Ra field office, and Koe-Tan-Kaunk police petrol station fell, and 9 members of the Myanmar Police Force lost their lives. In addition, 48 various weapons, 6624 various ammunitions, 47 bayonets, and 164 bullet bags were also lost.

This terrorist attack was not spontaneous but pre-emptive. Bengalis had taken shooting and demolition trainings and implanted so many personnel inside the country. In cooperating with external organizations, they led the attacks to seize all three of Kyee-Kan-Pyin, Nga-Khu-Ra and Koe-Tan-Kaunk simultaneously.

Regarding the fall of the posts, it was observed that there were weaknesses due to weak security precaution by members, that Bengalis were aware of internal situation of the posts as they were used for miscellaneous matters in police barracks, the use of Bengalis as informants, and not receiving the weapons in time for the defense of police members.

The terrorist attacks of command headquarters and police security posts, which local ethnic people relied on for their security, imposed enormous threats on the minority Rakhine ethnics and Rakhine-born nationalities physically and mentally. The daily threats on communication and transportation for their daily livelihood, education, health, and social matters of the minority ethnic population living in small villages among the Bengali villages is the everyday life of the ethnic people in that region.

Insecure feelings among the ethnics can impact on the security and defense of the union and post the hardships not only on the army and police force but also on the different levels of administrations, and this is breaking of western door.

Because of this incident, the trust of locals on the successive promises of taking responsibility for security and defense are very much adversely low. Rakhine and Rakhine-born nationalities temporarily fled from their homeland because of the violent attack of the security posts. They were extremely worried that they could be violently attacked by overwhelmed force as their villages were located among the very populated Bengali villages. However, it was obviously seen that the weak and defenseless elders, women, and children were escaped to secure places while the stronger ones remained to resist the terrorist attacks by any available means.

It was also found that the reason for the escape of the villages of Rakhine and Rakhine-born nationalities related to terrorist tactics and maneuvers of Bengalis. The immediate objective of the recent terrorist attack is purposely carried out as a tactical move to keep up the sight of human rights protection by the international community and the UN. Not committing violence on the Rakhine minority was just to avoid from the situation of getting itself into the trap they made. It is found that the tactic they implied was to provide an image for the international community and UN-like organizations that attacks were carried out with homemade sticks and swords in outrage over the security forces who were committing human rights violations.

However, by studying their implementing tactic, it is very apparent that there were assault weapons bearing terrorists to protect the violent crowd. It was found the fact that the armed personnel systematically managed to disburse the crowd into secured places after their mission accomplished. And ability of keeping the acquired weapons discreetly could be seen as a systematic terrorist attack. The ability to make the moves even without a strategic and systematic terrorist method that could kill five army soldiers is clear evidence.

It was found out that they use the traditional method of protecting terrorist Bengali. The method is the use of the crowd as a human shield to protect the terrorists and seized

weapons. It is very clear that they used the above-mentioned method in protecting against the joint clearance operation plan of the army and police force. They used the same tactic in creating fabricated news to UN, NGO, INGO and human rights organizations over the governance and administrative actions and law enforcement actions including investigation and arrest over the crimes (murder, rape, drug abuse, and looting) that they were not happy with during the peaceful times, and using influential media and parliaments to utilize human rights trap, genocide trap and trap of international condemnation to accomplish their aim for many years ago. In the meantime, it seems that they are purposely laying out the strategy [for Myanmar to] become the victim of Kofi Annan's inquiry commission.

It is observed that the occurrence of violence, breaking down of defense lines and the emergence of threat of insecurity importantly indicated administrative and management mistakes (very much of it). Lax management and easy to cross the border with the fees of ( ) Kyat per person; ability to cross the river through illegal crossing by paying money rather than official border crossing points (able to attend terrorist training for months); dismissing the certain complaints of Rakhine including Bengalis themselves by taking the bribed money from the accused (the reason given was there were no substantial evidence); rampant corruption in management of village lands, flawed management with taking bribes and manipulating the laws in building houses, expansion of roads and extension of village areas in Bengalis villages; no transparent management impounded with corruption and ignoring existing laws in allocating farmlands to Bengalis; power abuse by administrative officers by overpowering onto the other departments; dishonest administrative power abuses over other public institutions such as municipal committee, by using administrative power; lack of seriousness by some (some) important public servants from security, defense and administrative in assessing the hidden plan and objectives of Bengali and putting their greed at first; inability to give understanding to some extents the feeling of local ethnic minorities; violations of human rights of Rakhine openly by United Nations, NGOs, INGOs, humanitarian and human rights organization in their thinking of Bengali situation; extreme appeasement in accommodating the will of

dishonest influential donor organizations; the role of UNHCR, NGOs and INGOs have been the bridge of communication [liaison] between terrorists and Bengali inside and international Bengali terrorists and international Rohingya; the international communication lines and equipment of those organizations had been used as apparatus for those who wish to make terrors and break the laws; destruction of traditional existence of Rakhine by UNHCR, NGO, INGO and international human rights organizations through influential international media by taking the advantage of Rakhine's inability to have international outreach; that current stance of internationals and the United Nations being supportive of Bengali to break the laws and to dismantle the stability and tranquility; giving false hope to Bengali that their wishes would happen with the support of internationals and the United Nations; getting opportunity to oppose the actions according to State's law such as scrutinization of citizen and census in the name of human rights; lack of transparency on the success of Bengali-specific projects on family planning, polio [vaccination], mortality rates of newborn and pregnant women, mortality rate during delivery, TB, malaria and AIDS, that were supposed to be implemented by the UNHCR, NGO and INGO; and the need to expose the details of the programs by UNHCR, NGOs and INGOs.

During the field investigation, there are four types of Bengali villages found.

1. Village in a normal situation – The Bengali in those villages live and commute as usual without disruption of the normal situation and carry out their daily activities.
2. Village where only a few Bengali women were found, and no Bengali men were seen. In those villages, doors were shut completely, and few women and children were seen. It was learnt that men abscond from the village early in the morning and come back to the village when it darks.
3. The village where there were no Bengali men and women – No one was seen in those villages, and all were absconded. The doors were shut completely, and even animals could not be found. Those villages situated nearby where the problems happened. It was learnt that the Bengali from those villages physically involved in violence.

4. The villages burnt down – Completely burnt down houses and semi-burnt down houses were seen because the village was torched down. For example, in Wah Pait village, it was a strange incident that there were no cooking utensils and knifes found in burned houses. According to the statement of neighboring villages, those villagers fled after they burned down by themselves. It was observed and learnt that they did this with the aim for the international organizations to assume that the army or police were the ones who burned [the villages].

In Maungdaw, the rule of law has never been accurately enforced by successive governments. Widespread bribing and corruption have been taken place for many years for illegal migrating to international Islamic countries along with population burse after coming into the country illegally and transferring money from those countries through illegal transaction channels. Human trafficking along with money laundering channels, money laundering by human traffickers, and those businesses and drug trafficking that comes along, is the main cause of lack of the rule of law. Bangladesh-Myanmar cross-border crimes, drug trafficking, and fugitives escaping from crimes impacted the socio-economic life of local minorities. Corruption of some civil servants involving those of security and defense departments at different levels is causing the breach of security and defense lines that eventually paved the way for violence that we face now. The critics emerged regarding this violence that whether the Bengali changed their strategy or not. Previously the Bengali attacked local Rakhine ethnics violently for them not to be able to stay in that area. However, since after the announcement of no Rohingya ethnic in Myanmar during the period of President U Thein Sein, the Bengali formed an armed terrorist organization and transformed into the organization that attacks the government.

Regarding the violence, the immediate measures proposed by the local ethnics to take care of are:

1. To post security and police force at ethnic villages or patrolling at the villages once a day, every day.

2. To have security at schools,

3. To patrol by security speed boats at the river entries along the coast of Maungdaw township and along the Nat river.

4. To Strictly prohibit the crossings of Bengali to the other side of the country.

5. To implement the formation of the village security force or local police force urgently.

6. To change the construction pattern of Bengali villages and remove the total engulfing barriers.

7. To provide the harvesters and cropping machines for Rakhine urgently, and to build the brick wall instead of the wire fence for security of the western gate for the long term. Those are proposing to consider seriously.

Since this report is of preliminary finding, the enquiry committee could not fulfill the following objectives.

(a) To study the basic of the mindset of violence of terrorists

(b) To study to solve the problem of citizenship scrutiny and not accepting this scrutiny

(c) To study in solving the problem of not accepting to assess conflict and violence

(d) To review the previous and current security plans

(e) To examine the sustainable short term and long-term border defense plan

(f) To ensure the guarantee of livelihood at the border and to analyze the formation of township and villages.

(g) To review the plan and performance of external and internal organizations including the relevant authorities who are directly or indirectly involved in the stability and tranquility of Rakhine State

(h) To study and analyze the functions of all departments to regularly and effectively implement the activities for enforcing the rule of law in Bengali villages.

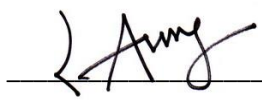
This is just a preliminary report and being non-comprehensive as it does not include the assessment for the above-mentioned eight areas. If it is necessary, this committee will

add additional field assessment and continue to submit the comprehensive assessment for the above-mentioned eight areas together with project plans.

Chairperson
Enquiry Committee on 9/10 Maungdaw and Rathedaung Bengali terrorist attacks
Rakhine State Parliament

CERTIFICATE OF TRANSLATION

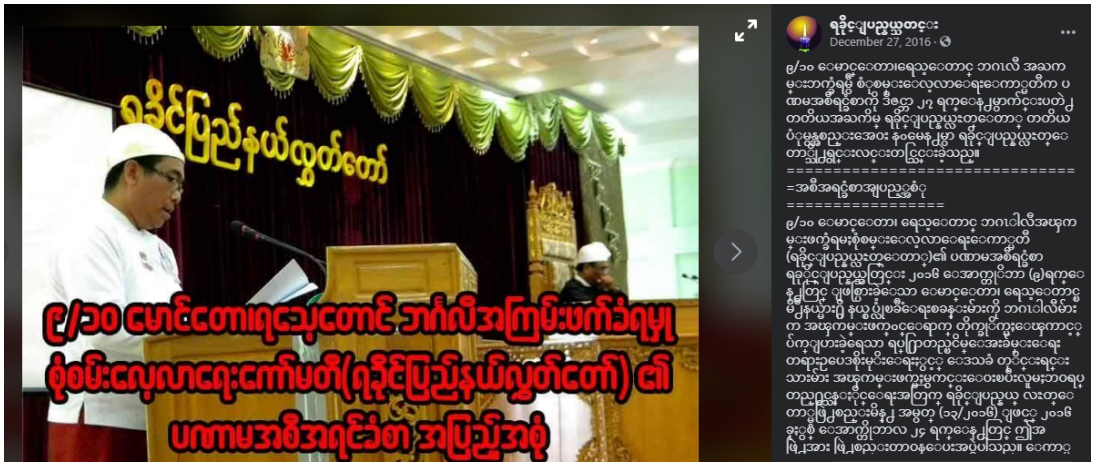
I, Naing Aung, hereby certify that I am fluent in the English and Burmese languages, that I am competent to translate Burmese to English and English to Burmese, and that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from Burmese to English of the Rakhine State Commission Report.

Signature

10/2/2020

Date

၉/၁၀ ေမာင္ေတာ၊ရေသ့ေတာင္ ဘဂၤလီ အႀကမ္းဘက္ခံရမွုစုံစမ္းေလ့လာေရးေကာ္မတီက ပဏာမအစီရင္ခံစာကို ဒီဇင္ဘာ ၂၇ ရက္ေန႕မွာက်င္းပတဲ့ တတိယအႀကိမ္ ရခိုင္ျပည္နယ္လႊတ္ေတာ္ တတိယပံုမွန္အစည္းအေဝး နဝမေန႕မွာ ရခိုင္ျပည္နယ္လႊတ္ေတာ္သို႕ရွင္းလင္းတင္သြင္းခဲ့သည္။
==========အစီအရင္ခံစာအျပည့္အစုံ==========
၉/၁၀ ေမာင္ေတာ၊ ရေသ့ေတာင္ ဘဂၤါလီအၾကမ္းဖက္ခံရမႈစုံစမ္းေလ့လာေရးေကာ္မတီ (ရခိုင္ျပည္နယ္လႊတ္ေတာ္)၏ ပဏာမအစီရင္ခံစာ
ရခုိင္ျပည္နယ္အစိုးရအဖြဲ့ (၉)ရက္ေန႕တြင္ ျဖစ္ပြားခဲ့ေသာ ေမာင္ေတာ၊ ရေသ့ေတာင္မိ႕ဖုန္းဂို နယ္စပ္ရဲစခန္းမ်ားကို ဘဂၤါလီမ်ားက အၾကမ္းဖက္ဝင္ေရာက္ တိုက္ခုိက္မႈေၾကာင့္ ပ်က္ျပားခဲ့ရေသာ ရပ္ရြာတည္ၿငိမ္ေအးခ်မ္းေရး တရားဥပေဒစိုးမုိးေရးႏွင့္ ေဒသခံ တုိင္းရင္းသားမ်ား အၾကမ္းဖက္မႈမွကင္းေဝးၿပီးလူမႈဘဝရပ္တည္ရွင္သန္ႏုိင္ေရးအတြက္ ရခိုင္ျပည္နယ္ လႊတ္ေတာ္မွဖြဲ့စည္းမိန္႕ အမွတ္ (၁၃/၂၀၁၆) ျဖင့္ ၂၀၁၆ ခုႏွစ္ ေအာက္တိုဘာလ ၂၄ ရက္ေန႕တြင္ ဤအဖြဲ့အား ဖြဲ့စည္းတာဝန္ေပးအပ္ခဲ့ပါသည္။ ေကာ္မတီဝင္ ၁၁ ဦးပါဝင္ၿပီး ၎တုိ႕မွာ -
(၁) ဦးေအာင္ဝင္း (ဥကၠ)
(၂) ဦးသန္းႏုိင္ (အဖြဲ့ဝင္)
(၃) ဦးထြန္းလွစိန္ (အဖြဲ့ဝင္)
(၄) ဦးဝင္းႏုိင္ (အဖြဲ့ဝင္)

(၅) ဦးေက်ာ္ေဇာဦး (အဖြဲ၀င္)
(၆) ဦးထြန္းသာစိန္ (အဖြဲ၀င္)
(၇) ဦးထြန္းေအာင္သိန္း (အဖြဲ၀င္)
(၈) ဦးေအာင္သန္းတင့ (အဖြဲ၀င္)
(၉) ဗိုလ္ႀကီးသက္ဝိုင္ျမင့္ (အဖြဲ၀င္)
(၁၀) ဦးခင္ေမာင္ႀကီး (အဖြဲ၀င္)
(၁၁) ဦးေဇာ္ေဇာ္ျမင့္ (အတြင္းေရးမွဴး) တုိ႔ျဖစ္ၾကပါသည္။
လးတ္ေတာ္ဥကၠ၇၏ တာဝန္ေပးညႊန္ၾကားမႈေၾကာင့္ ဤကာမၼတီသည္ ၂၀၁၆ ခုႏွစ္
ေအာက္တုိဘာ ၂၅/၂၆ ရက္တြင္ ဘူးသီးေတာင္၊ ေမာင္ေတာၿမိဳ့နယ္မ်ားသုိ့လည္ပတ္ေကာင္း၊
၂၉/၁၁/၂၀၁၆ ေန့တြင္ ရေသ့ေတာင္ၿမိဳ့နယ္သို့လည္ပတ္ေကာင္း ကြင္းဆင္းေလ့လာၿပီး
ကိုယ္တုိင္ ကိုယ္က ေျမျပင္အေနအထားကို စူးစမ္းခဲ့ၾကပါသည္။
ဘဂၤါလီမ်ား၏ အၾကမ္းဖက္တုိက္ခိုက္မႈ၏ ရည္ရြယ္ခ်က္သည္ နဂိုတည္ရွိခဲ့ေသာ ရည္ရြယ္ခ်က္ ျဖစ္သည့္
ဘူးသီးေတာင္၊ ေမာင္ေတာ၊ ရေသ့ေတာင္ၿမိဳ့နယ္မ်ား ပါဝင္ေသာ ေမယုခရိုင္ကို သိမ္းပုိက္
ေရးႏွင့္ ရွိဟင္ဂ်ာဟူေသာ လူ႕အသိုင္းအဝိုင္းတစ္ခု ေပၚေပါက္လာေရးပင္ျဖစ္ပါသည္။
ဘဂၤါလီမ်ားတြင္ အလယ္အလတ္လမ္းစဉ္ႏွင့္ အၾကမ္းဖက္လမ္းစဉ္ကို လုိက္နာသူဟူ၍
လူတန္းစားႏွစ္မ်ိဳးေတြ႕ရွိရပါသည္။ အလယ္အလတ္လမ္းစဉ္ရွိသူမ်ားသည္ ျပည္တြင္းတြင္ေနထုိင္ၾက ၿပီး
လူဦးေရပြားမ်ားေရးႏွင့္ ဘာသာတရားလႈံ့မ်ိဳးေရးလုပ္ေဆာင္ၾကၿပီး
အၾကမ္းဖက္လမ္းစဉ္ကုိက္သူ အစြန္းေရာက္မ်ားသည္ ျပည္ပအၾကမ္းဖက္အဖြဲ့အစည္းမ်ားႏွင့္
ဆက္ႏြယ္ၿပီး ေဒသတြင္းအၾကမ္းဖက္ တုိက္ခုိက္ၿပီး နယ္ေျမမ်ားကို သိမ္းပုိက္ေရးကို
လုပ္ေဆာင္ၾကပါသည္။
ယခုျဖစ္ပြားခဲ့ေသာ အၾကမ္းဖက္တိုက္ခုိက္မႈတြင္လည္း ျပည္တြင္းရွိ ဘဂၤါလီအၾကမ္းဖက္သမား
မ်ားသည္ ပါကိစၥတန္အေျခစိုက္(Lashkar-e-Taiba ႏွင့္ (JEM)) ဟုေခၚေသာ Jaish-e-mohemmed
အဖြဲ့မ်ားႏွင့္ ဆက္သြယ္ၿပီး "Aqa Mul Mujahideen" အဖြဲ့ကို ဖြဲ့စည္းၿပီး
ဝင္ေရာက္တုိက္ခုိက္ခဲ့ျခင္း ျဖစ္သည္။ ထုိ႕ေၾကာင့္ ေမာင္ေတာခရိုင္အမွတ္(၁)
နယ္ျခားေစာင့္ရဲကြပ္ကဲမႈဌာနခ်ဳပ္ (က်ဳိက္ကန္းျပင့္)၊ ငခူရ နယ္ေျမ႐ုံးႏွင့္
ကိုးတန္းေကာက္ရဲကင္းစခန္းသို့ က်ဆုံးခဲ့ရၿပီး ျမန္မာ့ဝိုင္ဖဲရဲတပ္ဖြဲ့ဝင္ (၉) ဦး
အသက္ဆုံး႐ံွးခဲ့ရသည္။ ထုိ႕အျပင္ လက္နက္ငယ္စုံ (၄၈) လက္၊ က်ည္ဆံုစုံ (၆၆၅၄) ေတာင့္၊ လွံစြမ္ (၄၇)
ေခ်ာင္း၊ က်ည္အိတ္ (၁၆၄) ခုဆုံး႐ံွးခဲ့ရသည္။
ဤအၾကမ္းဖက္မႈကိစၥသည္ လတ္တေလာ ျဖစ္ပြားရျခင္းမဟုတ္ဘဲ ႀကိဳတင္အကြက္ခ်ီစီစဥ္
ထားျခင္းျဖစ္သည္။ ဘဂၤါလီမ်ားသည္ နယ္စပ္ေဒသမ်ားတြင္ ေသနတ္ပစ္သင္တန္း၊ ေဖာက္ခြဲေရး

သင္တန္းမ်ားကို တက္ေရာက္ၿပီး လူဦးေရေျမာက္မ်ားစြာ ျပည္တြင္းတြင္ ျမဳပ္ႏွံထားၿပီးျဖစ္သည္။
၎တုိ႕မွ ဦးေဆာင္ၿပီး ျပည္ပအဖြဲ႕အစည္းမ်ားႏွင့္ ဆက္သြယ္၍ က်ဴးကန္းျပင္၊ ငါးခူရ၊
ကိုးတန္ေကာက္ စခန္း ၃ ခုကို တစ္ၿပိဳက္ၿပီးမွ တုိက္ခိုက္သိမ္းပိုက္ႏုိင္ျခင္းျဖစ္သည္။
စခန္းမ်ား က်ဴးလြန္ျခင္းႏွင့္ ပတ္သက္၍ တပ္ဖြဲ႕ဝင္မ်ား၏ လုံၿခဳံေရးသတိေပးေလ့က်င့္ျခင္း၊
ရဲတန္းလ်ားမ်ားတြင္ ဘဂၤလီမ်ားကို အေထြေထြကိစၥလုပ္ေဆာင္ရန္
ေခၚယူအသုံးခ်ေနျခင္းေၾကာင္း တပ္တြင္းအေျခအေနမ်ားကို ဘဂၤလီမ်ားက သိရွိေနျခင္း၊
ဘဂၤလီမ်ားအား သတင္းေပးမ်ားအျဖစ္ အသုံးျပဳေနျခင္း၊ တပ္ဖြဲ႕ဝင္မ်ား၏ ခုခံေရးတြင္ လက္နက္မ်ား
အခ်ိန္မီမရရွိျခင္းစေသာ အားနည္းခ်က္ မ်ား ရွိေနခဲ့ေၾကာင္း ေလ့လာေတြ႕ရွိရပါသည္။
ေဒသခံတိုင္းရင္းသားမ်ား၏ လုံၿခဳံေရးအတြက္ အားကိုးေနရေသာ ကြပ္ကဲေရးဌာနခ်ဳပ္ႏွင့္
ရဲလုံၿခဳံေရးကင္းမ်ား အၾကမ္းဖက္ခ်ရမႈသည္ ၎ေဒသ၏ လူနည္းစုျဖစ္ေနေသာ
ရခိုင္လူမ်ိဳဝိဝိမ်ားႏွင့္ ရခိုင္ႏြယ္ဖြား တိုင္းရင္းသားမ်ားအတြက္ ႐ုပ္ပိုင္းစိတ္ပိုင္းဆိုင္ရာ
ဆင္းရဲမားေသာ စခန္းေျခာက္ခ်ရမႈပင္ ျဖစ္ပါသည္။ ဤဘဂၤလီ ေက်းဂြမ်ားၾကားတြင္
လူနည္းစု ဂြာသိမ္ဂြာငယ်မ်ားအျဖစ္ ေနထိုင္ၾကရေသာ တုိင္းရင္းသားလူထုသည္ ေန႕စဥ္
ဝမ္းစာရွာေဖြစားေသာက္ေနရထိုင္ေရး၊ ပညာေရး၊ က်န္းမာေရး၊ လူမႈေရးအတြက္
ဆက္သြယ္သြားလာရမႈမ်ားတြင္ ေန႕စဥ္ခ်မ္းေျခာက္ခံေနရမႈက အဆိုပါေဒသကေန
တိုင္းရင္းသားမ်ား၏ ေန႕စဥ္ဝပင္ျဖစ္ပါသည္။
ဤအၾကမ္းဖက္ခံရမႈေၾကာင္း တုိင္းရင္းသားမ်ားအၾကား မလုံၿခဳံမႈ၊ စိတ္ခ်စားရခ်က္မ်ားသည္
ျပည္ေထာင္စု လုံၿခဳံေရးႏွင့္ ကာကြယ္ေရးအထိ သက္ေရာက္မႈ႐ိွဳိင္ၿပီး လုံၿခဳံေရးႏွင့္
ကာကြယ္ေရး တာဝန္ထမ္းေဆာင္ၾကရသည့္ တပ္မေတာ္ႏွင့္ ရဲတပ္ဖြဲ႕မ်ားသာမက အုပ္ခ်ဳပ္ေရးမဴး
တာဝန္ထမ္းၾကရ ေသာ ဌာနဆိုင္ရာအဆင့္အဆင့္အတြက္ပါ အခက္အခဲမ်ား ေပၚေပါက္ေစမည္ျဖစ္ၿပီး
အေနာက္ဖက္ တံခါးက်ိဳးေပါက္ျခင္းပင္ျဖစ္ပါသည္။
ယခုျဖစ္ရပ္ေၾကာင္း ယခင္အဆက္ဆက္ လုံၿခဳံေရးကာကြယ္ေရးဆိုင္ရာ တာဝန္ယူမႈ ဂတိ ဂဝတၱရားအေပၚ
ေဒသခံမ်ား၏ ယုံၾကည္မႈသည္လည္း မ်ားစြာထိခိုက္က်ဆင္းခဲ့ၿပီျဖစ္ပါသည္။ ရခုိင္ ႏွင့္
ရခိုင္ႏြယ္ဖြားမ်ားသည္ လုံၿခဳံေရးစခန္းမ်ား အၾကမ္းဖက္ခံရမႈကို အေၾကာင္းျပဳ၍ ေနရပ္မွ
ယာယီ ေရွာင္တိမ္းခဲ့ၾကရပါသည္။ မိမိတုိ႕ေက်းဂြမ်ားသည္ လူဦးေရ မတန္တဆ
သာလြန္မ်ားျပားေသာ ဘဂၤလီေက်းဂြာႀကီးမ်ားၾကားတြင္ ေရာက္ရွိေနသျဖင့္
သာလြန္အင္အားျဖင့္ အၾကမ္းဖက္ခံရမည္ကို အလြန္အမင္း စိုးရိမ္ခဲ့ၾကရပါသည္။ သို႕ရာတြင္
အင္အားနည္းပါးၿပီး ခုခံႏိုင္စြမ္းမရွိသည့္ သက္ႀကီး ႐ြယ္အုိမ်ား၊ အမ်ိဳးသမီးမ်ား၊ ကေလးသူငယ်မ်ားကိုသာ
လုံၿခဳံရာသုိ႕ ေရွာင္တိမ္းေစၾကၿပီး သန္စြမ္းသူ မ်ားသည္ ရသည့္နည္းျဖင့္
အၾကမ္းဖက္မႈကို ခုခံတြန္းလွန္ရန္ က်န္ေနခဲ့ၾကသည္ကို ထင္ဂြားစြာ ေတြ႕ၾကရမည္ျဖစ္ပါသည္။

ရခိုင်ႏွင့္ ရခုိင္ႏြယ္ဖြားတိုင္းရင္းသားေက်းဂြာငယ္မ်ား အၾကမ္းဖက္ခံရမႈမွ
လြတ္ကင္းခဲ့ရျခင္းမွာ ဘဂၤလီမ်ား၏ အၾကမ္းဖက္မႈဆိုင္ရာ နည္းပရိယာယ္ႏွင့္ နည္းစနစ္မ်ားႏွင့္
ပတ္သက္သည္ဟု ေလ့လာေတြ႕ရွိရပါသည္။ ယခုအၾကမ္းဖက္မႈ၏ လတ္တေလာ ရည္မွန္းခ်က္မွာ
ႏုိဳင္ငံတကာႏွင့္ UN တုိ႕မွ လူ႕အခြင့္အေရးဆိုင္ရာ အကာအကြယ္ေပးေရျခင္း၊
မ်က္ေျချပတ္မႈမရွိေစရန္ ရည္ရြယ္ခ်က္ရွိရိွ လုပ္ေဆာင္သည့္ နည္းပရိယာယလႈပ္ရွားမႈျဖစ္ပါသည္။
ရခိုင္လူနည္းစုမ်ားအား လတ္တေလာ အၾကမ္းဖက္ျခင္းမွာ
ကိုယ္ေထာင့္ေခ်ာက္ကိုဆင္းမိသလုိျဖစ္မည့္ အေျခအေနမွ ေရွာင္တိမ္းႏုိင္ရန္ျဖစ္ ပါသည္။
ႏုိဳင္ငံတကာႏွင့္ UN ကဲ့သုိ႕ အဖြဲ႕အစည္းမ်ား၏ အျမင္တြင္ လူ႔အခြင့္အေရးခ်ဳိေဖာက္ေန
သည့္ လက္နက္ကိုင္တပ္ဖြဲ႕မ်ားအေပၚ သည့္ဝန္းမခံႏုိင္ျဖစ္၍ ေဒါသေပါက္ကြဲၿပီး သာမန္အိမ္နီးခ်ဳိ့ ဒုတ္၊ ဓား
လက္နက္မ်ားျဖစ္ ဝင္ေရာက္တုိက္ခုိက္ႏုိင္ျခင္းသာျဖစ္သည္ဟု ထင္ျမင္ေစေရး နည္းပရိယာယ္ကို
က်င့္သုံးခဲ့ၾကျခင္းျဖစ္သည္ကို စူးစမ္းႏိုင္ခဲ့ပါသည္။
သုိ႕ရာတြင္ အေကာင္အထည္ေဖာ္ခဲ့သည့္ နည္းစနစ္ပိုင္းကို ေလ့လာျခင္းျဖင့္ အဆိုပါ
အၾကမ္း ဖက္လူအုပ္စုကို ကာကြယ္ရန္ တိုက္ခိုက္ေရးလက္နက္ကိုင္ေဆာင္သည့္ အၾကမ္းဖက္သမားမ်ား
ပါဝင္ ေနခဲ့သည္မွာ မ်ားစြာထင္ရွားပါသည္။ အမွန္လည္း ရည္မွန္းခ်က္ေအာင္ျမင္ၿပီးေနာက္ လူအုပ္စုကို
ေဘးကင္းရာသုိ႕ လုံၿခဳံစြာ လူစုခြဲႏုိင္ရန္ လက္နက္ကိုင္မ်ားက နည္းစနစ္က်က်စီစဥ္ႏုိင္ခဲ့သည္ကို
ေလ့လာေတြ႕ရွိရပါသည္။ ရရွိခဲ့ေသာ လက္နက္ခဲယမ္းမ်ားကို သိုသိပ္စြာ ထိန္းသိမ္းထားႏုိင္သည္မွာ
လည္း စနစ္တေသာ အၾကမ္းဖက္မႈတစ္ခုျဖစ္ေၾကာင္း ေတြ႕ရမည္ျဖစ္ပါသည္။
ဗ်ဟာေျမာက္စနစ္က ေသာ အၾကမ္းဖက္နည္းစနစ္မပါဘဲ တမ္မေတာ္သား ၅ ဦး က်ဆုံးခဲ့ရသည္ကို
လႈပ္ရွားႏုိင္စြမ္းရွိခဲ့ သည္မွာ ထင္ရွားေသာသက္ေသျဖစ္ပါသည္။
အၾကမ္းဖက္ဘဂၤလီမ်ားအား အကာအကြယ္ေပးေရးနည္းစနစ္မွာလည္း ၎တုိ႕အတြက္
သမရိုးက်နည္းစနစ္တစ္ခုကို အသုံးျပဳေနသည္ကို ေတြ႕ရပါသည္။ အဆိုပါနည္းလမ္းမွာ
အၾကမ္းဖက္ သမားႏွင့္သိမ္းယူသြားသည့္ လက္နက္မ်ားကို လူသားဒိုင္းကာအျဖစ္ လူအုပ္စုျဖင့္
ကာကြယ္ေပးျခင္း ျဖစ္ပါသည္။ တမ္မေတာ္ႏွင့္ နယ္ျခားရဲမ်ား
ပူးေပါင္းနယ္ေျမ၌ဝင္းလင္းေရးလုပ္ငန္းစဉ္ကို အထက္ပါ နည္းလမ္းျဖင့္
ကာကြယ္ေပးေနသည္မွာ မ်ားစြာ ထင္ရွားပါသည္။ တည္ၿငိမ္ေအးခ်မ္းသည့္ ကာလမ်ား တြင္
ျပည္သူ႕ရဲမ်ား၏ ရာဇဝတ္မႈ(လူသတ္၊ မုဒိမ္း၊ မူးယစ္၊ လုယက္) စုံစမ္းေထာက္လွမ္းဖမ္းဆီးေရး
အပါအဝင္ ၎တုိ႕ ေက်နပ္မႈမရွိေသာ အုပ္ခ်ဳပ္ေရးႏွင့္ စီမံခန္႔ခြဲေရးဌာနဆိုင္ရာ လုပ္ငန္းစဥ္မ်ားကို
လည္း ဤနည္းစနစ္မ်ားကို က်င့္သုံး၍ တရားဥပေဒစုိးမုိးေရးေဆာင္ရြက္ခ်က္မ်ားကို UN, NGO,
INGO ႏွင့္ လူ႕အခြင့္အေရးအဖြဲ႕မ်ားသုိ႕ ပုံႀကီးခ်ဲ့သတင္းမ်ားဖန္တီးေပးပုိ႕၍
လူ႕အခြင့္အေရး ေထာင့္ေခ်ာက္၊ လူမ်ဳိတုံးသတ္ျဖတ္မႈ ေထာင့္ေခ်ာက္ႏွင့္ ႏုိဳင္ငံတကာ

ျပစ္တင္ဝန္ခံမႈ ေထာင္ေခ်ာက္ မ်ားသုိ႕ ၾသဇာႀကီးသည့္ မီဒီယာမ်ားႏွင့္ လႊတ္ေတာ္မ်ားကို
အသုံးခ်၍ ၎တုိ႕ရည္မွန္းခ်က္ကို အေကာင္အထည္ေဖာ္ခဲ့သည္မွာ ႏွစ္ေပါင္းမ်ားစြာကပင္ ျဖစ္ပါသည္။
လက္ရွိအေျခအေနတြင္ ကိုဖီအာနန္ စုံစမ္းေရးေကာ္မရွင္၏ သားေကာင္ျဖစ္ေစေရးကိုလည္း
ရည္မွန္းခ်က္ရွိ၀ိ နည္းမ်ိဟာ ခင္းက်င္းထားပုံရပါသည္။
အၾကမ္းဖက္မႈျဖစ္ပြားခင္း ကာကြယ္ေရးစည္းမ်ားက်ဴးေ၀ပါက္ျခင္းမလုံၿခဳံမႈအႏၱရာယ္ကရာကမွဳ
ႏွင့္ပတ္သက္၍ အုပ္ခ်ဳပ္မွဳမံခန္႔ခြဲေရး အမွားမ်ား(အလြန္အမ်ားစု)က အေရးတႀကီးေထာက္ျပၾကသည္
ကို ေလ့လာေတြ႕ရွိရပါသည္။ နည္လမ္ကူးသန္းသြားလာမႈမ်ားတြင္ ေလ်ာ္ရဲေသာ စီမံခန္႔ခြဲမႈႏွင့္
လူတစ္ဦး ( ) က်ပ္ျဖင့္ အလြယ္တကူ ၀င္ထြက္သြားလာႏုိင္မွဳ၊ တရား၀င္သတ္မွတ္ထားေသာ
နယ္ျခားဝင္ထြက္စခန္းမ်ားမွ မဟုတ္ဘဲ ေနရာမ်ားစြာတြင္ ေငြေပး၍ ျမစ္ကူးျဖတ္ႏုိင္မွဳ(လမ်ားစြာ
အၾကမ္းဖက္သင္တန္းတက္ေရာက္ႏုိင္မွဳ) ဘဂၤလီအခ်င္းခ်င္းတိုင္ၾကားမႈ အပါအ၀င္ ရခုိင္မ်ား၏
ေသခ်ာေသာ တိုင္ၾကားမႈမ်ားအတြက္ တိုင္ၾကားခံရသူထံမွ လာဘ္ယူ၍
လႊတ္ေပးမႈ(အေၾကာင္းျပခ်က္ မွာ အေထာက္အထားမေပၚေပါက္၍)၊ ေက်းရြာေျမမ်ား
စီမံခန္႔ခြဲရာတြင္ လာဘ္ေပးလာဘ္ယူ လူထု ေျပာမႈ၊ ဘဂၤလီေက်းရြာအတြင္း အိပ္ယာ
တည္ေဆာက္မွဳႏွင့္ ရြာတြင္း လမ္းမ်ားႏွင့္ ရြာရိယာတုိင္းခ်ဲ့မႈ မ်ား ဥပေဒကို
လက္တစ္ခုံးျခားလုပ္၍ လာဘ္ေပးလာဘ္ယူျဖင့္ လက္လြတ္စပယ္ စီမံခန္႕ခြဲမႈ၊ လယ္ယာေျမမ်ားကို
ဘဂၤလီမ်ားသုိ႕ လုပ္ပိုင္ခြင့္ခ်ထားေပးရာတြင္ ဥပေဒစည္းမ်ဥ္းမ်ားကို လစ္လ်ဴ၍
အက်ဳံ့၀င္ေက်ျခစားၿပီး ပြင့္လင္းျမင္သာစြာ စီမံခန္႔ခြဲျခင္းမရွိမႈ၊ အုပ္ခ်ဳပ္ေရးဆိုင္ရာ အရာ၀ိုမ်ား၏
အျခား ဌာနဆိုင္ရာမ်ားအေပၚ အာဏာျပၾသဇာသုံး၍ လုပ္ပိုင္ခြင့္အလြဲသုံးစားျပဳမႈ၊
စည္ပင္သာယာေရးအဖြဲ႕ မ်ားကဲ့သုိ႕ အမ်ားျပည္သူဆိုင္ရာအဖြဲ႕အစည္းမ်ားအေပၚ
အုပ္ခ်ဳပ္ေရးၾသဇာသုံး၍ မသမာသည့္ စီမံခန္႔ ခြဲၾသဇာျပမႈမ်ား၊ လုံၿခဳံေရး ကာကြယ္ေရးႏွင့္
အုပ္ခ်ဳပ္ေရးစီမံခန္႔ခြဲေရးတုိ႕မွ အခ်ဳိ့(အခ်ဳိ့)ေသာ အေရး ႀကီးႏုိင္ငံ၀န္ထမ္းမ်ားသည္
ဘဂၤလီမ်ား၏ အတြင္းႀကိတ္ အႀကံအစည္ႏွင့္ ရည္မွန္းခ်က္မ်ားအေပၚ ေလးေလးနက္နက္
ဆန္းစစ္မွဳမရွိဘဲ ဝိသမေလာဘကိုသာ ေ၇ွ႕တန္းတင္ၾကမႈ၊ ေဒသခံ လူနည္းစု
တုိင္းရင္းသားမ်ား၏ ခံစားခ်က္အေပၚ အတုိင္းအတာျဖင့္ နားလည္ခံစားေပးႏုိင္ျခင္းမရွိမႈ၊
ကုလသမဂၢ ႏွင့္ NGO, INGO မ်ား လူသားခ်င္းစာနာေရးႏွင့္ လူ႕အခြင့္အေရးအဖြဲ႕မ်ားသည့္
ဘဂၤလီအေရး စဥ္းစားေတြးေခၚမႈတြင္ ရခုိင္တုိ႕၏ လူ႕အခြင့္အေရးကို
ေျပာင္ေျပာင္တင္းတင္းခ်ဳိးေဖာက္လ်က္ ရွိၾက ျခင္း၊ ရွိသားမႈမရွိေသာ
ၾသဇာႀကီးႏုိင္ငံတကာအလွဴ၇ွင္အဖြဲ႕မ်ား၏ သေဘာဆႏၵကို အလြန္အကၽြံ
လုိက္ေလ်ာေနၾကရျခင္း၊ ႏုိင္ငံတကာေရာက္ ဘဂၤလီအၾကမ္းဖက္မ်ားႏွင့္
ရွိဟင္ဂ်ာႏုိင္ငံတကာ လိမ္လည္လည္ဖ်ားေရးအဖြဲ႕မ်ားအတြက္ ျပည္တြင္းအၾကမ္းဖက္ႏွင့္

ျပည္တြင္းရွိဟင္ဂ်ာမ်ားၾကားတြင္ UNHCR ႏွင့္ NGO, INGO မ်ားသည္
ၾကားခံဆက္သြယ္ေရးျဖစ္ေနၾကျခင္း၊ ၎တို႕၏ ႏိုင္ငံတကာ ဆက္သြယ္ေရးလိုင္းႏွင့္
ဆက္သြယ္ေရးကရိယာမ်ားသည္ အၾကမ္းဖက္လိုသူႏွင့္ ဥပေဒေဖာက္ဖ်က္ သူမ်ားအတြက္ အသုံးခ်ခံ
ျဖစ္ေနရျခင္း၊ UNHCR ႏွင့္ NGO,INGO မ်ား ႏိုင္ငံတကာ လူ႕အခြင့္အေရး အဖြဲ႕မ်ားသည္
ရခိုင္တို႕၏ ႏိုင္ငံတကာအဆင့္ လက္လွမ္းမမွီႏိုင္မွဳကို ၎တို႕အတြက္ အားသာခ်က္ အျဖစ္အသုံးခ်၍
ႏိုင္ငံတကာၾသဇာႀကီး မီဒီယာမ်ားမွတစ္ဆင့္ ရခိုင္တို႕၏ အစဥ္အလာျဖစ္တည္မွဳကို
ဖ်က္ဆီးလ်က္ရွိၾကျခင္း၊ ႏိုင္ငံတကာႏွင့္ ကုလသမဂၢ၏ ယခုရပ္တည္ခ်က္မ်ားသည္ ဘဂၤလီမ်ား
ဥပေဒခ်ိဳးေဖာက္ရန္ႏွင့္ တည္ၿငိမ္ေအးခ်မ္းမွဳပ်က္ျပားေစရန္ အားေပးအားေျမာက္
ျပဳသကဲ့သို႕ျဖစ္ေန ျခင္း၊ ဘဂၤါလီမ်ားအေနႏွင့္ ၎တို႕ျဖစ္ေစခ်င္သည့္ ဆႏၵမ်ားကို
ႏိုင္ငံတကာႏွင့္ ကုလသမဂၢ၏ ကူညီ ပံ့ပိုးမွဳျဖင့္ ျဖစ္ေပၚလာလိမ့္မည္ဟု
တလြဲေမွ်ာ္လင့္ခ်က္ ေပးသကဲ့သို႕ျဖစ္ေနျခင္း၊ ႏိုင္ငံသား စိစစ္ျခင္း၊
သန္းေခါင္းစာရင္းေကာက္ယူျခင္းကဲ့သို႕ ႏိုင္ငံေတာ္၏ ဥပေဒအရ ေဆာင္ရြက္ခ်က္မ်ားကို
ဆန္႔က်င္ ႏိုင္ငံေအာင္ လူ႕အခြင့္အေရး ဘန္းျပ၍ ျငင္းပယ္ခ်င့္ရွိေနၾကျခင္း၊ UNHCR
ႏွင့္ NGO, INGO မ်ား အဓိကထားေဆာင္ရြက္ရမည့္ သားဆက္ျခား၊ ပိုလီယို၊
ေမးကင္းစကေလးႏွင့္ ကိုယ္ဝန္ေဆာင္မိခင္ ေသဆုံးမွဳ၊ ေမြးဖြားစဥ္ေသဆုံးမွဳ၊ တီဘီ၊ ငွက္ဖ်ား၊
ေအအိုင္ဒီအက္(စ္) စသည့္ ဘဂၤါလီအထူးျပဳစီမံကိန္း မ်ား မည္မွ်အာင္ျမင္လ်က္ရွိသည္ကို
ပြင့္လင္းျမင္သာစြာ မသိရွိရျခင္း၊ UNHCR ႏွင့္ NGO, INGO မ်ား၏ လုပ္ငန္းစဥ္မ်ားကို
အေသးစိတ္ေလ့လာေဖာ္ထုတ္ရန္ လိုအပ္လ်က္ရွိေသည္ကို ေလ့လာေတြ႕ရွိ ခဲ့ရပါသည္။
ေျမျပင္ကြင္းဆင္းေလ့လာမွဳျပဳလုပ္ရာတြင္ ေတြ႕ျမင္ရသည့္ ဘဂၤါလီေက်းရြာအမ်ိဳးအစား (၄)
မ်ိဳးရွိပါသည္။
၁။ ပုံမွန္အေနအထားရွိေနေသာ ေက်းရြာ၊ ေဂ်းရြာမ်ားတြင္ရွိေသာ ဘဂၤါလီမ်ားသည္
မူလအေျခအေနမပ်က္ သြားၿမဲလာၿမဲေနထိုင္လ်က္ရွိၾကၿပီး ေန႕စဥ္ျပဳျပင္မွဳလုပ္ငန္းမ်ားကို
လုပ္ကိုင္ေနၾကပါသည္။
၂။ ဘဂၤါလီအမ်ိဳးသိမီး အနည္းငယ္ကို ျမင္ေတြ႕ရၿပီး ဘဂၤါလီအမ်ိဳးသားမ်ား မျမင္ေတြ႕ရ
ေသာေက်းရြာ၊ ေဂ်းရြာမ်ားသည္ တံခါးမ်ားကို အလုံပိတ္ထားၾကၿပီး အမ်ိဳးသိမီးႏွင့္ ကေလးငယ္
အခ်ိဳ့ကိုသာ ေတြ႕ျမင္ရသည္။ အမ်ိဳးသားမ်ားသည္ နံနက္ေစာေစာ ရြာမွတိမ္းေရွာင္ၿပီး ညအေမွာင္
ေရာက္မွ ရြာသို႕ျပန္လာတတ္ေၾကာင္းသိရွိရပါသည္။
` ၃။ ဘဂၤါလီအမ်ိဳးသား၊ အမ်ိဳးသိမီးမ်ား လုံးဝမရွိေသာေက်းရြာ၊ ေဂ်းရြာမ်ားသည္
တစ္စုံတစ္ေယာက္မွ် မျမင္ေတြ႕ရပဲ တိမ္းေရွာင္ေနၾကေသာ ေက်းရြာမ်ားျဖစ္သည္။ တံခါးမ်ားကို
အလုံပိတ္ထားခဲ့ၾကၿပီး တိရိစာၦန္မ်ားပင္ မျမင္ေတြ႕ရေသာ ေက်းရြာမ်ားျဖစ္ၾကသည္။ ဤေက်းရြာမ်ား

ကို ျပန္ျဖစ္ပြားရာ ေနရာမ်ားႏွင့္ မနီးမေဝးတြင္ ေတြ့ရွိရသည္။ ဤကြာမွ ဘဂၤါလီမ်ားသည္ အၾကမ္းဖက္မွဳတြင္ ကိုယ္တိုင္ကိုယ္က် ပါဝင္ခဲ့ေသာ ေက်းကြာမ်ားျဖစ္ေၾကာင္း ေလ့လာသိရွိရသည္။ ၄။ မီးဝိုးျခံထားရေသာ ေက်းကြာ ၎ကြာသည္ မီးဝိုးျခံထားရေသာေၾကာင့္ အိမ္မ်ားမွာ လုံးဝ မီးေလာင္ကၽြမ္းသြားေသာ အိမ္မ်ားႏွင့္ တစ္ဝက္တစ္ပ်က္ ေလာင္ကၽြမ္းေသာ အိမ္မ်ားကို ေတြ့ျမင္ရပါသည္။ ဥပမာ - ဝါးပိတ္ကြာတြင္ မီးေလာင္အိမ္မ်ား၌ ခ်က္ျပဳတ္စားေသာက္ေသာ အုိးခြက္ေႏွာင့္ေမ်ာမ်ားကို မေတြ့ရျခင္းသည္ ထူးဆန္းေသာ ျဖစ္စဥ္တခုျဖစ္သည္။ ပတ္ဝန္းက်င္ ေက်းကြာမ်ား၏ေျပာၾကားခ်က္ အရ ကြာသားမ်ားသည္ ကိုယ္တိုင္မီးဝိုးျခစီး ထြက္ေျပးသြားျခင္းျဖစ္ေၾကာင္းသိရသည္။ ေဒသခံတကာအဖြဲ့ အစည္းမ်ားက စစ္တပ္(သုိ့) ရဲတပ္ဖြဲ့မွ မီးဝိုးျခသည္ဟု ထင္ျမင္ယူဆေစရန္ ရည္ရြယ္၍ ျပဳလုပ္ၾကျခင္း ျဖစ္သည္ဟု ေလ့လာသိရွိရသည္။

ေမာင္ေတာေဒသသည္ မည္သည့္အစိုးရလက္ထက္တြင္မွ် တရားဥပေဒစုိးမိုးမႈကို တိက်စြာ ေဆာင္ရြက္ေဒသခံျပည္သူမ်ားအား ေဘးကင္းလံုျခံဳစိတ္ခ်ရမွဳ ေပးအပ္ျခင္း မရွိခဲ့ေခ်။ တရားမဝင္ေငြေၾကးစီးေၾကာင္းမ်ားသည္ ဒီမိုကေရစီစနစ္ေပၚေပါက္လာျခင္းမွ အစျပဳ၍ ယေန့ထိတိုင္ေအာင္ ဆက္လက္တည္ရွိေနဆဲျဖစ္ပါသည္။ ဤသည္မွာ

လက္နက္ကိုင္အၾကမ္းဖက္အဖြဲ႕တစ္ဖြဲ႕ကို ဖြဲ႕စည္းၿပီး အစုိးရကို တုိက္ခိုက္ေသာအဖြဲ႕အစည္း အျဖစ္သုိ႕ ေျပာင္းလဲလာခဲ့ၾကသည္။

အၾကမ္းဖက္ခံရမႈႏွင့္ပတ္သက္၍ ေဒသခံတိုင္းရင္းသားမ်ားတင္ျပၾကေသာ အလ်င္အျမန္ လုပ္ေဆာင္သင့္သည့္ ကိစၥရပ္မ်ားကို တင္ျပပါသည္။

၁။ တိုင္းရင္းသားေက်းရြာမ်ားတြင္ လုံၿခဳံေရး၊ ရဲတပ္ဖြဲ႕ဝင္မ်ား ခ်ထားကာ (သုိ႕) တစ္ေန႕ တစ္ဆကိမ္ ေက်းရြာမ်ားသုိ႕ ကင္းလွည့္ရန္၊

၂။ စာသင္ေက်ာင္းမ်ားတြင္ လုံၿခဳံေရးရွိရန္၊

၃။ ေမာင္ေတာၿမိဳ့နယ္ ကမ္းေျခတစ္ေလွ်ာက္ရွိ ေခ်ာင္းေပါက္မ်ားႏွင့္ နတ္ျမစ္ တစ္ေလွ်ာက္ရွိ ေခ်ာင္းေပါက္မ်ားအား လုံၿခဳံေရးအျမန္သြင္းျဖင့္ လွည့္ကင္းေဆာင္ရြက္မႈမပ်က္ ရွိေစရန္၊

၄။ ဘဂၤလီမ်ား တစ္ဖက္ႏုိင္ငံသုိ႕ အဝင္အထြက္မ်ားကို တင္းက်ပ္စြာ တားဆီးရန္၊

၅။ ေက်းရြာလုံၿခဳံေရးတပ္ဖြဲ႕ (သုိ႕) ေဒသးုံရ ရဲတပ္ဖြဲ႕ ဖြဲ႕စည္းျခင္းကို အျမန္ဆုံး အေကာင္အထည္ေဖာ္ရန္၊

၆။ ဘဂၤလီေက်းရြာမ်ား၏ တည္ေဆာက္ပုံကို ျပဳျပင္ေျပာင္းလဲရန္ႏွင့္ အလုံပိတ္ကာရံ ထားေသာ အတားအဆီးမ်ားကို ဖယ္ရွားရန္၊

၇။ ရခိုင္တိုင္းရင္းသား လယ္သမားမ်ားအတြက္ စပါးရိတ္စက္ႏွင့္ အသီးေျခြစက္မ်ား အျမန္ဆုံးခ်ထားေပးရန္ႏွင့္ ေရွ႕လြန္အတြက္ အေနာက္တံခါးလုံၿခဳံေရးတြင္ သံဆူးႀကိဳးကာရံျခင္းျဖင့္ မလုံေလာက္ပဲ အုံတံတိုင္းကာရန္စီစဥ္ေဆာင္ေၾကာင္း အေလးထားတင္ျပအပ္ပါသည္။

ဤအစီရင္ခံစာသည္ မဏၰာမေတြ႕ရွိခ်က္ အစီရင္ခံစာျဖစ္ျဖင့္ ေလ့လာစုံစမ္းေရးေကာ္မတီ၏ တာဝန္ျဖစ္ေသာ -

(က) အၾကမ္းဖက္သူမ်ား၏ အၾကမ္းဖက္လုပ္စိတ္ အေျခခံကိုေလ့လာရန္၊

(ခ) ႏုိင္ငံသားစိစစ္မႈႏွင့္ စိစစ္ခံမႈျပႆနာကို ေျဖရွင္းႏုိင္ေရး ေလ့လာရန္၊

(ဂ) ပဋိပကၡႏွင့္ အၾကမ္းဖက္မႈ စိစစ္ခံမႈျပႆနာကို ေျဖရွင္းႏုိင္ေရး ေလ့လာရန္၊

(ဃ) လုံၿခဳံေရး ယခင္၊ ယခုအစီအစဥ္မ်ားကိုေလ့လာရန္၊

(င) ခိုင္မာေသာ နယ္စပ္ကြယ္ေရး ေရတိုေရရွည္ အစီအစဥ္မ်ားကို သုံးသပ္ရန္၊

(စ) နယ္စပ္လူမႈဘဝ အာမခံခ်က္ရွိေရးႏွင့္ ၿမိဳ့ေက်းရြာမ်ား စုဖြဲ႕မႈကို သုံးသပ္ရန္၊

(ဆ) သက္ဆိုင္ရာအာဏာပိုင္အဖြဲ႕အစည္းမ်ားအပါအဝင္ ရခိုင္ျပည္နယ္တည္ၿငိမ္ေအးခ်မ္းေရးႏွင့္ တုိက္ရိုက္ျဖစ္ေစ၊ သြယ္ဝိုက္၍ျဖစ္ေစ၊ ပါဝင္ပတ္သက္ေနသည့္ ျပည္တြင္း ျပည္ပ

အဖြဲ့အစည်းမ်ား၏ လုပ္ငန္းစဉ္မ်ားႏွင့္ ေဆာင္႐ြက္ခ်က္မ်ားကို ေလ့လာ သုံးသပ္ရန္၊
(ဇ) တရားဥပေဒစုိးမုိးေရးအတြက္ ဘဂၤါလီေက်း႐ြာမ်ားတြင္ လုိအပ္ခ်က္အရ ဌာနဆိုင္ရာ
အာဏာပုိင္မ်ားကို ပုံမွန္ထိေရာက္စြာ ေဆာင္႐ြက္ႏုိင္ေရးေလ့လာသုံးသပ္ရန္၊
အထက္ပါနယ္ပယ္ (၈) ရပ္အတြက္ ျပည့္စုံသည့္ သုံးသပ္ေလ့လာခ်က္ ပါဝင္ႏုိင္မည္မဟုတ္ပဲ ပဏာမ
သုံးသပ္ခ်က္ အစီရင္ခံစာသာျဖစ္ပါသည္။ ဤကာလတီသည္ ယခုမဏၰာမေလ့လာသုံးသပ္ ခ်က္ႏွင့္
ေနာက္ထပ္တြင္းဆင္းေလ့လာသုံးသပ္ခ်က္မ်ားကို ျဖည့္စြက္၍ အထက္တြင္ေဖာ္ျပေသာ
နယ္ပယ္(၈)ရပ္အတြက္ ျပည့္စုံသည့္ ေလ့လာအႀကံျပဳခ်က္မ်ားကို လုိအပ္ပါက စီမံခ်က္လုပ္ငန္းမ်ား
ႏွင့္အတူ ဆက္လက္တင္ျပသြားမည္ျဖစ္ပါသည္။

ဥက္ၠ
(၉/၁၀) ေမာင္ေတာရေသ့ေတာင္ ဘဂၤါလီအဖြဲကမ္းဖက္ခံရမႈ စုံစမ္းေလ့လာေရးေကာ္မတီ
ရုိင္းျပည္နယ္လႊတ္ေတာ္

See Less

Annex 148

Republic of the Union of Myanmar, *Official Website of Myanmar's Ministry of Immigration and Population* (last accessed 10 October 2020) (original and translation)

Ministry logo

Union Republic of Myanmar

Ministry of Labor, Immigration and Population

Myanmar flag

[image] | Application forms | [On Arrival Visa] | News | Announcements / Notices | [English] | Contact

Things to Know

1. Points that holders of Citizenship Scrutiny Card Need to Note
2. Documents required (to apply) for Citizenship Scrutiny Card
3. Applying to exchange Citizenship Scrutiny Card from the age of 10 to completion of the age of 18
4. Applying to exchange Citizenship Scrutiny Card from the age of 10 to completion of the age of 18
5. Applying for the Copy of Citizenship Scrutiny Card when Lost / Damaged
6. Documents Required to Proceed to Make Household Registration List
7. Laws regarding Foreigners or the person who will reside in the country should know.

The earth will not swallow a race to extinction but another race will.

Ministry of Labor, Immigration and Population

Annex 148

CERTIFICATE OF TRANSLATION

I, Mohammed Sheikh Anwar, hereby certify that I am fluent in the English and Burmese languages, that I am competent to translate Burmese to English and English to Burmese, and that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from Burmese to English of the Myanmar Ministry of Labour, Immigration and Population home webpage.

_____ 10/10/2020

Signature Date

သိမှတ်ဖွယ်ရာများ

1. နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားကိုင်ဆောင်သူများမှ သတိပြုလိုက်နာရမည့် အချက်များ
2. နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြားအတွက် ပါရှိရမည့် အထောက်အထားများ
3. အသက်(၁၀)နှစ်မှ (၁၈)နှစ်ပြည့် နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား လဲလှယ်လျှောက်ထားခြင်း
4. အသက်(၁၀)နှစ်မှ (၁၈)နှစ်ပြည့် နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား လဲလှယ်လျှောက်ထားခြင်း
5. နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား (ပျောက်ဆုံး/ ပျက်စီး) မိတ္တူလျှောက်ထားခြင်း
6. အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရပ်များအတွက် ပါရှိရမည့်အထောက်အထားများ
7. ဆိုက်ရောက်ဒီဇာခွင့်ပြုသည့် ဒီဇာအမျိုးအစားများ၊ အခငွေ နှုန်းခွင့်ပြုကာလ

မြန်မြန်၍ လူမျိုးမပြုတ် လူမြိုမလူမျိုးပြုတ်မည်

အလုပ်သမား၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အားဝန်ကြီးဌာန

Annex 149

Republic of the Union of Myanmar, *Summary of the Report of Investigation Commission for Maungdaw in Rakhine State* (8 August 2017)

Summary of the Report of the Investigation Commission for Maungdaw in Rakhine State

Introduction

1. The first part of the report outlines the formation, assignment of duties, purpose and activities of the Commission In accordance with its mandate to investigate the incidents in Maungdaw area and to submit recommendations. It is followed by background information, which includes the situation of Rakhine State, entry of Muslims from Chittagong into Rakhine State, the situation of Bangladesh, the overall situation of Maungdaw area and the background **background information** information on the conflict in Rakhine State. **These sections are intended to provide on the overall political, socio-economic, ethnic and religious situation of Rakhine State in general and Maungdaw area in particular.**

2. The second part of the report is an account of the violent incidents in Maungdaw area, casualties and the injured, destruction by burning, terrorist organizations involved in the incidents, financial support, training, unusual features of incidents in Maungdaw area, the situation of peace and stability and rule of law in the local area, the extent to which public security and fundamental human rights can be guaranteed, conflict prevention and provision of humanitarian assistance, investigations into allegations from outside sources, points made in the report of OHCHR, investigations conducted by the Commission in Bangladesh, recommendations of the Commission and conclusion. **This part of the report is the essence of the whole report as it presents the current violent incidents, findings of the Commission and recommendations made. The recommendations are intended to be forward-looking and contain practical measures that should be prioritized for implementation.**

Investigation Techniques Employed by the Commission

3. With a view to uncovering the actual incidents and situations while preventing similar violence from recurring in the future, the Commission employed techniques that are in use internationally, in similar situations, on its field investigation visits to affected villages and camps and in interviewing persons concerned. The rapid assessment method was mainly utilized, combined with cross-sectional, qualitative methods such as roundtable discussions, focus group discussions and in-depth interviews in virtually all

villages. Women were interviewed in their own groups in separate spaces where privacy was ensured. Interviewees were selected in some cases by local organizations and in other cases by the Commission on a random basis. The names and addresses of the interviewees were kept confidential where the interviewees so wished. Where information on possible crimes came to light, the relevant locations were visited and investigated.

Information in the Report

4. Part 1 of the report includes a table showing the yearly increase in the number of Muslims in Rakhine State after the 1824 Anglo-Myanmar War, as a result of large numbers of Muslims from Chittagong being allowed into the Rakhine coastal areas, which had fallen under British rule, to work as farm labourers, who first stayed on a temporary seasonal basis but later decided to settle. The numbers rose from 515,484 in 1973 to 604,636 in 1983, to 718,569 in 1993, to 875,005 in 2003, to 1,052,163 in 2013, and then to 1,054,790 in 2016.

5. The population in Maungdaw District consists of ethnic peoples and Muslims. Out of a total population of 834,637, 90.50% or 755,371 are Muslims. In Maungdaw Township, 93.8% are Muslims. Among the villages in Maungdaw District, 447 are Muslim villages, 240 ethnic villages, 12 mixed villages and 4 other villages.

6. Information on religion in Maungdaw is provided in a tabular format where the numbers of Buddhists, Muslims, Hindus and Christians are given. There are 222 monasteries where 486 members of the Sangha and novices live, 1278 mosques, 1143 Arabic schools, 1659 prayer leaders (*Mawlawi*s), 17 Hindu temples and 7 churches.

7. The border between Myanmar and Bangladesh is 168.57 miles long. The construction of border fencing began in 2009, but 42 miles of border has not yet been fenced. Photographs of broken fencing in some parts where the construction has been completed are also attached.

8. The staple economic activities in Maungdaw area consist of agriculture, fisheries and aquaculture farms. **Currently, the majority of these economic activities are in the hands of Muslims, who also form the majority of the local population. Statistics show that out of the 157,705 acres of farmland, 125,401 acres are farmed by Muslims. Out of 15,640.46 acres of aquaculture, Muslims operate 8982.92 acres.**

9. However, the poverty rate of 44% in Rakhine State is the second highest in the country after Chin State, while the poverty rate for the whole country is 26%. While the average per capita annual income for the whole country is Kyat 1.506 million and that for Rakhine State is Kyat 1.076 million, the average per capita income for the densely populated Maungdaw area is only Kyat 0.37 million, **clearly indicating a lack of economic development and shortage of employment opportunities**.

10. The low socio-economic development in Rakhine State can be identified as the principal root cause of frequent conflicts in the area. This indicates the need to prioritize rapid socio-economic development through development in agriculture, livestock breeding, connectivity and industry as well as in education, health and electrification, while focusing on security, peace and stability and rule of law in the area. In particular, agriculture, livestock breeding and fisheries, heavy and light industries are sectors in which development measures are likely to be effective.

11. **Beginning with 2016, seizures of methamphetamine tablets are on the rise especially in Maungdaw area and a narcotic drugs trafficking route has appeared.**

12. As for the background situation of conflict in Rakhine State, clear differences exist in religion, customs, cultural traditions and social practices and interpersonal relations between the ethnic peoples and Muslims in Maungdaw area. Communities live separately without any integration. With the increase in the number of Muslims, unequal political, economic and social conditions together with poverty and low levels of development made it impossible for mutually acceptable solutions to existing problems to be found. Instead, the situation became more complicated and tensions appeared between the two communities. The conflict between ethnic Rakhines and local Muslims in May 1942 that led to the burning down of Rakhine villages and the killing of more than 20,000 ethnic Rakhines, and the loss of lives and property among the local population during the five-month conflict in 2012 have negatively affected mutual trust and understanding between the two communities.

Findings of the Commission

13. Investigations show that the violent attacks in Maungdaw were the work of Aqa Mul Mujahidin, a group related to the RSO terrorist group. Aqa Mul Mujahidin is led by Habib Tuhar aka Arpu Hamad Zuluni, a religious and racial extremist from Kyauk Seik Pyin Village in Maungdaw Township. The group changed its name to Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA), according to its "official" statement released on 29 March 2017.

14. **Unusual features of incidents in Maungdaw.** Unlike the previous conflicts in Rakhine State which occurred between the two local communities, the incidents in Maungdaw involved violent attacks on Kyi Kan Pyin Border Guard Police (Number One) Headquarters, Ngakhuya Local Police Office, outposts and brutal killings of some of the police charged with the enforcement of rule of law by the State. They constituted an armed insurgency against a State institution by a terrorist group that had received support and assistance from extremists' organizations in foreign countries to organize themselves and train systematically. With evidence pointing to a foreign connection, the situation is complex. Shortly before the violent incidents, large numbers of methamphetamine tablets were seized in Maungdaw, leading to suspicions that those who suffered losses as a result of the drug seizures might have played a role as well. The range of complicating factors have made the incidents in Maungdaw unusual.

15. More people fled to the neighbouring country after the incidents in Maungdaw in 2016 than during the conflict between two communities in 2012, the specific reasons for which would require consideration. Under the administration system currently in place in Maungdaw, village mapping and building and household member surveys are conducted every year. Records show that the total of number of missing persons is approximately 30,000, and the number of those who are now in the neighbouring country should not exceed this figure, but it is significantly lower than the numbers mentioned by some international organizations.

16. Unlike the conflict in 2012 that took place between the two communities, the Maungdaw incidents involved purposeful premeditated attacks by armed extremist terrorists on outposts of Kyi Kan Pyin Border Guard Police (Number One) Headquarters, Ngakhuya Local Police Office, outposts which are charged with the enforcement of rule of

law by the State, giving rise to concerns among the local Muslims for their livelihood security. The terrorist extremists planned for the conflict, and the villagers were aware of the organizing, preparation, and training for sabotage including arson and were either in contact with or involved in those activities in one way or another and moved out to the neighbouring country mainly out of various forms of fear, concern, and trepidation.

17. Moreover, while the security forces consisting of the members of the Armed Forces and the Police were conducting field operations for local security and rule of law down to the village level, the members of terrorist groups were living in the villages among the villagers and telling them that at least one person from each household should go out to fight back, or else their houses would be burnt down and they would be killed. Such threats, organizing and instigations put the villagers in a very difficult position, leading them to leave in greater numbers than before.

18. At the same time, some of the media carried horror stories fabricated by some organizations that never actually happened in Myanmar, and together with statements from extremist religious leaders, and purposeful instigations by members of armed terrorist organizations using video files, they gave rise to misconceptions of the activities of the security forces among Muslim villagers, which became another factor pushing them to leave for the neighbouring country. Under those circumstances, Myanmar's response to those misconceptions through the media was ineffective and the prolonged restrictions on access to Maungdaw imposed on foreign media and expatriate personnel from INGOs for security considerations provided good opportunities for terrorist organizations.

19. Further action is required for local area security, stability, peace and rule of law, as intimidation and killings by terrorists continue, more venues for terrorist training are uncovered and more terrorists arrested. Some awareness-raising activities and measures for stability and peace have yet to be undertaken. Given those circumstances, Section 144 and curfew orders should remain in place with appropriate adjustments in the curfew hours.

20. The two communities in the area continue to be divided with fixed mindsets, divergent beliefs, cultures and languages. What is worst is the lack of trust, understanding and interaction. The indigenous people, who are the minority, harbour grievances and concerns while the Muslims feel discriminated against and their rights restricted. Given

the standpoints and ways of thinking on both sides, peaceful living together remains out of reach.

21. Security and assurance for indigenous people living among the majority Muslims is important while Muslims need good treatment. As the ordinary Muslims who wish to live peaceful lives are the majority and they are facing intimidation by the terrorist groups, it is important to provide protection to them. Issues such as weaknesses, corruption and poor service provided by departmental personnel need to be addressed.

22. It is necessary to address effectively the current administrative shortcomings in Maungdaw area and establish a sound governance structure well adapted to the border area, while taking policy initiatives, such as doubling the salaries, transfers to other areas after 3 or 4 years of service and promotions, to raise the morale of the civil service personnel assigned to the area and eliminate corruption.

23. In countering the growth of drug trafficking routes through Maungdaw that make use of the area's departure points, the usual connections between transnational crime and the armed insurgent organizations in border areas should be taken into consideration.

24. Among the villagers involved in the incidents, some were intimidated into participation by terrorists, but some were persuaded by incentives and the organizing work of the terrorists. In taking action against such villagers according to law, there should be no undue delays and the process of justice should be properly carried out. In addition, other measures to promote community stability should be identified and implemented. At the recommendation of the Commission, three special courts have now been established in Buthitaung to hear and rule on cases without delay.

25. Meetings with village administrators, 100-household heads, 10-household heads, community elders and leaders of social organizations should be frequently held on a broad basis to obtain their inputs. Greater interaction with the responsible persons at the lower level administration is recommended, while at the same time providing for their security and protection.

26. The practice of imposing administrative restrictions on those in Maungdaw area whose citizenship has not been verified might have created opportunities for extremists to

organize or persuade the local Muslims. A more appropriate solution needs to be found that integrates comprehensive measures in political, administrative, economic and social sectors.

27. It should be emphasized that prolonged restrictions on media access to the area for security reasons, either for domestic or foreign media, had the unintended consequence of providing good opportunities for the terrorist groups while real-time release of accurate information and news on the situation in the area through the media can promote transparency. It is noted that a total of 18 domestic and foreign media teams have been given access to Maungdaw District beginning with 29 March 2017.

28. The current three-fold surveys consisting of village mapping, collecting building data and compiling household member lists should continue in a systematic manner to ensure access to valid evidence and reliable data on villages in Maungdaw area. Educational activities should be conducted for inclusion and participation of village people. Such basic statistics will enable accurate citizenship verification under Citizenship Law of 1982.

29. Given the diversity in ethnicity and religion, lack of stability in the local area negatively affects fundamental rights to livelihood, education, health, etc. in one way or another. There have been delays in filing charges against those arrested in connection with the violent incidents, while their families were not allowed to see them, which constituted a denial of their fundamental rights. The Commission helped with the coordination work to address this and under the arrangements put in place by the Rakhine State Government, the family members concerned can now go to the prison without any difficulty and meet those arrested.

30. Most Muslim villagers in Maungdaw wish to earn their livelihood and live in a peaceful stable environment, but the influence of some of the local prayer leaders (*Mawlawi*s) with misguided extremist views, external instigations, financial support for terrorist acts, and covert terrorist training being provided all point to the possibility for the recurrence of terrorist violence. To be able to guarantee fundamental rights of the people, the main requirement is the rule of law, stability, peace and security in the local area. Efforts

to address this requirement will need to strike a balance with the requirements in various other sectors.

31. Humanitarian assistance provided by donor countries and organizations should be in line with the national policies on humanitarian assistance in order to ensure equitable and effective distribution of assistance to where it is needed.

32. **Access restrictions have been imposed on the expatriate staff of humanitarian assistance organizations for reasons of their personal security.** Different organizations have set up separate security units to undertake security of their staff, and given the general improvements in the overall situation, strict restrictions may be relaxed to allow such staff access for their humanitarian operations.

33. **Provision of materials and supplies as humanitarian assistance requires transparency and equity, as well as clear coordination between the Government and the donors in developing allocation criteria and programmes as well in as actual distribution. Humanitarian assistance from other countries should be offered and coordinated through diplomatic channels.**

34. **Findings on external allegations**. The Commission conducted a careful investigation into external allegations of rape, torture, arson, human rights violations, discrimination and even genocide in Muslim villages.

35. With regard to allegations of rape of Muslim women, the Commission carefully investigated the allegations on foreign media that the husband of Noor Ayesha from Kyet Yo Pyin Village was killed and her two daughters raped, and the cases of Ma Jama Hali from Pyaung Pike Village and Daw Than Than (a) Ma Oorlan, who presented their cases directly to the Commission. **The members of the Commission personally interviewed men and women of different ages and from different social classes individually and in groups, but as the allegations could not be confirmed, concluded that the cases require further investigation.**

36. A field investigation in the villages where buildings had burned down indicated that the fires might have been caused either by the fighting or by arson. **It was difficult to confirm in practice who set fire to which village. In any case, the Commission made**

arrangements for case files to be lodged in accordance with the law so that action may be taken.

37. Cases of human rights violations and torture are being investigated and there have also been cases where action was taken.

38. Allegations of disproportionate use of force by security personnel may point to weaknesses on the part of the security forces, who would need to take precautions to avoid even the perception of disproportionate use of force in the future. For cases where disproportionate use of force can be proven, the responsible persons concerned will need to be investigated and action taken against them. There have also been such cases where action was taken. Awareness-raising and educational activities should continue down to the lower levels to ensure that the security forces concerned have a better understanding of the international norms and existing legislation.

39. During the conflict, there could have been actions that were not in accordance with the law, excessive actions on the part of individual members of security forces and incidents that have not been exposed, just as there can be exaggerations and fabricated allegations. As it is necessary to conduct careful investigations to uncover what in fact happened, the responsible persons at various levels of administration need to look into the issues carefully and take action when cases are uncovered.

40. Points contained in the report of the Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR). The Commission took sufficient time to conduct field investigations in villages reported to be affected including the 20 villages mentioned in the OHCHR Report, using techniques based on the international practice in such investigations, in order to verify whether the very strong points made in the report are true, whether there had been unlawful indiscriminate shootings, disappearances, raping of women individually and in groups, severe beatings, torture, racial and religious discrimination, looting, theft, burning and destruction of property in Muslim villages, whether there have been incidents in which the right to survival of Muslims in Northern Rakhine State has been disregarded, and whether

there are any grounds for concerns that crimes against humanity had potentially been committed, **possibly leading to ethnic cleansing**.

41. Some findings of the Commission:

(a) The Commission conducted thorough and systematic investigations into claims that security forces committed gang rape against women in villages, that underage children were killed brutally with their throats slashed open, and that torture and killings took place in villages, and that elderly people were brutally killed. However, no such cases were uncovered. Alleged cases where houses were burnt down with people inside were investigated, but the local villagers told the Commission that they had no knowledge of such incidents.

(b) Claims that pregnant women were raped, that a pregnant woman miscarried after being kicked with a military boot in the stomach, were also investigated. But with the villagers responding that such incidents never happened, there were no grounds for further questioning.

(c) However, it came to light that men and women were made to stand in line and were subjected to body searches. As for claims that those conducting the searches took pieces of jewellery hidden on their bodies or that women were purposefully touched on their sexual organs, there was no evidence, and as the cases involve individuals, they need to be considered on a case by case basis. Similarly, for allegations of rape, it has not been possible to collect evidence to verify those cases for immediate action to be taken. Instead, arrangements were made to enable the filing of complaints in accordance with the law.

(d) The OHCHR report mentions 1407 burnt buildings in 7 locations calculated on the basis of statements made by 111 refugees and an analysis of satellite imagery. The Commission found that 1152 buildings were destroyed by fire in 13 villages. However, it was difficult to identify who set fire to the buildings with any level of certainty, whether it was the security forces, or villagers or members of terrorist organizations. Huts and houses might have caught fire during the fighting between the security forces and the terrorists as grenade launchers were used. According to

statements made by some of those who have been arrested, there were cases of terrorists setting fire to some of the buildings.

(e) Muslim villagers are living in fear as they face questioning and arrest by security forces and the administrative personnel as well as coercion and intimidation by terrorists. Twenty-three innocent people who were considered to have worked with the government organizations have been abducted or have disappeared and 41 have been brutally murdered with their throats slashed open by terrorists. In Zin Paing Nyar Village, the Commission members saw for themselves the direct threats sent by someone in Malaysia through Viber against those who are in contact with or have helped government organizations. Further investigations are in progress.

(f) The incidence of shooting from a helicopter on 12 November 2016 near Yay Khut Chaung Gwa Sone Village was also investigated. A military column and an infantry company led by Major Kyaw Zeya from No. 345 Light Infantry Regiment in pursuit of the terrorist attackers retreating from Pwint Phyu Chaung Village toward Gwa Sone Village was attacked by about 800 people armed with guns, swords, spears and harpoons led by terrorist attackers. As hand-to-hand combat would lead to large number of casualties among villagers, two MI-2 helicopters from the Armed Forces (Air Force) were called in to provide protection to the military column led by the regiment commander, using the machine guns rather than the heavy weapons that the helicopter was equipped with to fire warning shots to disperse the attackers. After the warning shots were fired, the attackers fled into Gwa Sone Village. Reports were received that in the incident, 9 males and 1 female lost their lives. The Acting Commander of the Regiment Major Kyaw Zeya was killed when a bullet fired by the attackers hit his neck. Corporal Than Yee and Lance Corporal Soe Moe were injured by enemy fire. If disproportionate force had been used by firing the heavy weapons that the MI-2s were equipped with, it is clear that the number of casualties would have been many times greater.

(g) During visits to Muslim villages, the Commission carefully questioned Muslim men and women on the losses they suffered and made arrangements to enable the filing of complaints in accordance with the law in order to have justice served in courts of law. Between 14 February 2017 and 3 March 2017, 21 cases were filed for murder, rape, arson, destruction of evidence, loss of money/property and deaths. For some

of the cases, there were mismatches between the complaint and the results of the investigation and in some other cases, the complaints were fabricated.

(h) While the security forces generally followed the rules and regulations of the unit, there could have been cases of violations in areas of weak command. Action was and is being taken against such violations. Measures have also been put in place to take action if additional violations are uncovered.

42. **The Commission's Investigations in Bangladesh**. A six-member team from the Commission, led by its Secretary went to Bangladesh between 18 and 22 March 2017 to conduct an investigation with the refugees at three refugee camps. While the living conditions in the camps were inferior with the refugees living in makeshift tents, there had been political instigation and some of the refugees mentioned their recognition as Rohingya as a precondition for returning to Myanmar.

43. **Some of the refugees told the Commission about the losses they suffered, and the Commission offered to make arrangements for them to return to Myanmar safely and file complaints in Myanmar if they so wish.**

44. The International Organization for Migration (IOM), which is in charge of the refugee camps, told the Commission that approximately 66,000 refugees arrived at the camp after October 2016. The Commission responded that according to the surveys in our country only about 30,000 were absent in their villages. IOM mentioned that the camp population was not stable with some refugees entering the camp while some others were leaving.

45. IOM made arrangements for the Commission members to conduct face-to-face interviews with male and female Muslim refugees at Kutupalaung Refugee Camp. At Balu Khali, refugees spoke from behind a piece yellow cloth that covered their face and upper body. At Leda, refugees stayed behind a piece of white cloth that hid them from head to toe. The Commission was not allowed to take photographs or to make video or audio recordings. The restrictions were strictly imposed on the Commission, so that the refugees could only be heard and not seen. IOM also prohibited the use of Myanmar language with those refugees who spoke Myanmar. While the Commission was unhappy with the

restrictions and prohibitions imposed by IOM, it made no protests as IOM was the organization making the arrangements, and instead focused on completing its duties.

46. **In the Commission's view, greater cooperation with the Government of neighbouring Bangladesh would help to address not only the refugee issue, but also the issues of cross-border drug trafficking and various forms of transnational crime being committed by members of terrorist organizations.**

Overall Conclusion

47. In securing local area tranquility and stability, some violations of rules and regulations were found to have occurred where supervision was lax in the security units or where there were individual weaknesses in compliance with rules and regulations. For cases such as murder, rape, arson, destruction of evidence and deaths, arrangements were made to enable the filing of complaints in accordance with the law if the persons concerned so desired. But for some cases, evidence was insufficient or invalid and allegations appeared to be fabricated. Investigations in cases such as taking of jewellery while conducting body searches, touching of sexual organs, loss of cattle, goats and motorcycles require witnesses and will always be difficult to conduct. Lawsuits can be filed and sufficient evidence and witnesses can be presented while the accused have the right to defend themselves according to law. For cases where violations have been proved to have occurred, effective action is taken in accordance with the laws, rules and regulations of the Armed Forces and the Myanmar Police Force.

48. Among the serious cases, death cases should be filed for deaths in detention in accordance with the law, presented to the court of law, and investigated in accordance with police procedures with the evidence fully and comprehensively compiled for filing. This should be carried out, for example, for the death of a child under 16 years of age while receiving medical treatment in hospital and the deaths of 10 persons in detention.

49. Similarly, in the Commission's view, procedures for the treatment and protection of children in detention in accordance with the Child Rights Law should be made public in full detail together with the actions that will be taken against responsible persons at various levels who fail to comply with those procedures. For cases of arson in villages

where houses were burnt down, charges should be filed at a court of law without delay and witnesses presented, whether the offenders have been arrested or not.

50. For loss of motorcycles, cattle and goats, cases should be filed according to law whether the offenders have been arrested or not. Meetings should be arranged together with the village elders concerned to address the losses in a practical manner and provide appropriate remedies.

51. Incidents in Maungdaw can be divided into three periods. During the first period between October and November of 2016, the terrorists initiated attacks on the Headquarters of the Border Police Force Command and police outposts. In this period, 6 members of the security forces lost their lives and 2 sustained injuries. Losses included 63 pieces of assorted firearms, 10,130 rounds of ammunition, and weapon accessories.

52. During the second period, the security forces consisting of members of the Armed Forces and the Police jointly undertook local area security, stability and rule of law. As a result of clashes, there were casualties, injuries, cases of buildings burning down, displacement of people from homes, loss of property and so on. Various allegations were made against the actions of the security forces, creating misconceptions at the international level.

53. In the third period, local area peace and stability was achieved to a certain extent. Members of the terrorist group found this development unfavorable to them and began committing acts of violence and human rights violations such as intimidation, murder and abduction.

54. The OHCHR report failed to take into consideration the violent acts committed by members of the Muslim terrorist group during the first and third periods, but focused on the second period when the security forces were building local area peace, stability and security. Making use of the testimonies of 204 persons who had fled Myanmar, it describes the alleged human rights violations and brutal treatment of Muslim villagers by the security forces. The report does not contain forward-looking constructive recommendations for the future on the basis of the past and the present situations, but

instead, expresses "serious concerns" that the security forces and the Government are putting into practice "a purposeful and systematic policy of ethnic cleansing".

55. The OHCHR report was put together within the Terms of Reference of their programme within a specified timeframe. The findings of our Commission were not available at the time of its submission and the report could have benefitted from an overall balanced view.

Recommendations of the Commission

56. The recommendations are presented on the premise derived from the above considerations that the recurrence of similar violent attacks in the future and other undesirable consequences can only be prevented through integrated measures with specific goals, taken in parallel as part of an overall plan, for the security and defence as well as the administration, of the Maungdaw border area, its socio-economic development and all-round development of the local area.

57. The 48 recommendations are categorized under governance and administration, news media, UN agencies and INGOs, citizenship verification, religious affairs, socio-economic matters, national security and border security, cooperation with international security organizations and miscellaneous.

58. In addition, as a special recommendation, a high-level committee should be formed by the Union Government to undertake the implementation of the recommendations contained in the report of this Investigation Commission as well as the recommendations of the Rakhine State Advisory Commission headed by Mr. Kofi Annan.

Annex 150

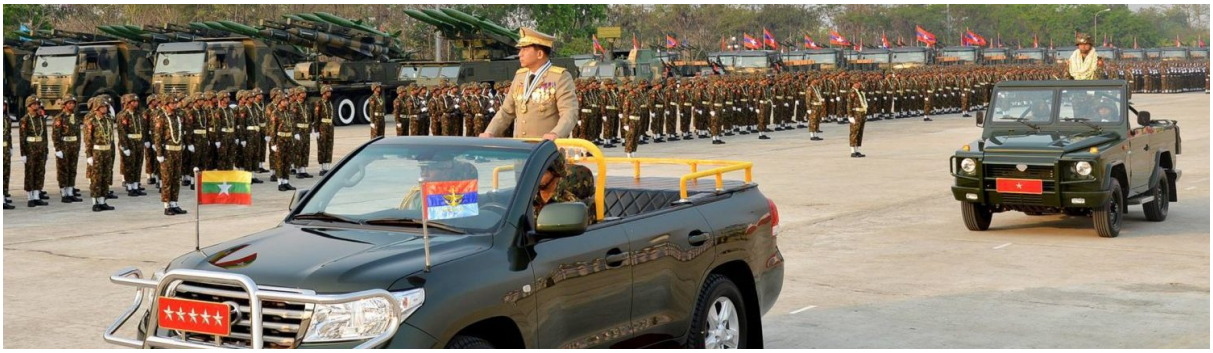
Senior General Min Aung Hlaing, “Entire government institutions and people must defend the country with strong patriotism” (2 September 2017)

EN MM

Senior General Min Aung Hlaing

Commander-in-Chief of Defence Services

Latest News: Senior General Min Aung Hlaing receives officials of NDAA (Mongla) group, presents COVID-19 control and prevention aids

News

September 2, 2017

Entire government institutions and people must defend the country with strong patriotism

Posted By: Admin / 0 Comment

Nay Pyi Taw September 1

Rakhine ethnics lost their land in the Alethankyaw crisis that broke out in Rakhine State in 1942 in which Bengalis attacked, murdered and coerced them into leaving their homes. We will never let such a terrible occurrence happen again. The Tatmadaw will fully safeguard the sovereignty of Myanmar, without allowing any damage to it. In addition to the security forces, the entire government institutions and the entire people must defend the country with strong patriotism, said Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing at the ceremony to make cash donations for security personnel and state service personnel who risked their lives while shouldering national defence and security duties and ethnic natives who fled their homes due to brutal attacks of ARSA extremist Bengali terrorists at Bayintnaung Villa, here, this morning.

In his speech, the Senior General recounted the terrorist attacks of ARSA extremist Bengali terrorists in Buthidaung and Maungtaw region, saying, extremist Bengali terrorists launched synchronized attacks against an army unit headquarters and 30 police outposts from different directions with superior force beginning 1 am on 25 August. It was a well–prepared plot. Because of the ARSA extremist Bengali terrorists'attacks on the security forces, destruction of bridges with explosives and arson attacks, 11 members of Myanmar Police Force, two Tatmadaw men, one staff of Immigration and Population Department, one health staff and 14 local ethnics lost their lives and two ethnic people were missing. The terrorist used blades and spears in viciously butchering the victims. Eight bridges were destroyed and 2,707 houses from villages burnt down.

In explaining the root cause, the Senior General said that the extremist Bengali terrorists blamed religious persecution for their retaliatory attacks. The Senior General said Myanmar ensures freedom of religion. Christians represent six percent of the population and Islam four percent. They have been living peacefully in the country since years ago. There were Muslims but there was no problem. But the situation in Buthidaung and Maungtaw regions is different. Bengalis from those regions were taken into the country as manpower from Bengal region during the colonial era. Their population increased through various means, and later they attacked the local ethnics.

During the Alethankyaw crisis in 1942, over 20,000 ethnic Rakhine people were slaughtered. Bengalis after murdering ethnic Rakhine people seized their land and villages and lived there. There is no oppression or intimidation against Bengalis in Rakhine region. The only measure security forces are taking is to ensure everything is within the framework of the law. The root cause of the recent crisis is the well–planned terrorist acts that came together with the denial of legal verification while ignoring the 1982 Citizenship Law. The act of using religion as a tool to make instigation and violent attacks is totally unacceptable. People living in Myanmar must obey its laws. The Bengali problem was a long–standing one which has become an unfinished job despite the efforts of the previous governments to solve it. The government in office is taking great care in solving the problem.

As regards the term Bengali, the Senior General said as the Bengalis in Rakhine State came from Bengal region during Myanmar was under British colonial rule, they have been termed Bengalis throughout the successive eras. It is known that in India people living in Bengal are also called Bengalis. The Bengalis calling themselves Rohingya has become a national cause. So we openly declare that "absolutely, our country has no Rohingya race."Regarding the security of Rakhine State, the Senior General said, he himself visited Buthidaung and Maungtaw regions after the incident that happened in October 2016.

The Tatmadaw sent military units there to conduct area clearance operations after giving the information to the government. As the region became stable, the operation was stopped in February 2017 and participated only in security affairs. In the ongoing incidents, the Tatmadaw had to get involved as the strength of police forces alone could not defend. It was also officially permitted by the government. Without the Tatmadaw involvement, the situation could worsen. The situation of 1942 and territorial loss are unacceptable. The Tatmadaw will do its best to perform national defence duties.

As to the development of Rakhine State, the Senior General said, the state is rich in natural resources and the government is taking regional development measures. Job opportunities are also being created by inviting investment. There must be cooperative efforts to ensure that the people in Rakhine State have peaceful living conditions. The local people for their part need to return home and try to develop their region. There are many losses and tragedies in the aftermath of the incidents. Cooperation is necessary to remedy them as quickly as possible while efforts must be made for regional development.

The Senior General then praised today's well–wishers for their compassion and nationalistic fervor , praying for them to have such a spirit forever. The ceremony was attended by Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing and wife Daw Kyu Kyu Hla, Deputy Commander–in–Chief of Defence Services Commander–in–Chief (Army) Vice–Senior General Soe Win, Union Ministers Lt–Gen Sein Win and Lt–Gen Ye Aung, Chief of the General Staff (Army, Navy and Air) General Mya Tun Oo, Commander–in–Chief (Navy) Admiral Tin Aung San, Commander–in–Chief (Air) General Khin Aung Myint and senior military officers, parliamentary representatives, Yangon Region Minister for Rakhine Ethnic Affairs U Zaw Aye Maung, members of Arakan National Party and donors. Then, Senior General Min Aung Hlaing accepted Ks–500 million donated by Kun Kho Yar Foundation, Ks–300 million by Brighter Future Foundation, Ks–100 million by Ayeyawady Foundation, Ks–50 million by Kyei Nilar Co, Ks–30 million each by Amazing Group Co, Aung Myin Thu Co,Sky One, Lucky Man Co, Authentic Co, and K T Development Co and Ks–20 million by Naungtong Co.

Adjutant–General Lt–Gen Hsan Oo accepted Ks–5 million donated by family of the Commander–in–Chief of Defence Services. Then, Deputy Commander–in–Chief of Defence Services Commander–in–Chief (Army) Vice–Senior General Soe Win accepted Ks–24 million donated by families of the Office of the Commander–in–Chief (Army), Ks–295.89 million by families of the Defence Services (Army, Navy and Air) and other well–wishers, Ks–77.5 million by Union of Myanmar Economic Holdings Ltd and partner companies, Ks–60.2 million by Myawady Trading and partner companies, and Ks–50 million each by Miya Win International Ltd, CB Bank and IGE Group. Afterwards, Chief of the General Staff (Army, Navy and Air) General Mya Tun Oo accepted Ks–32.15 million donated by partner companies of the UMEHL (Head Office), Ks–30 million by Eden Group,Ks–17.9 million by partner companies of Myanmar Brewery Enterprise, Ks–16 million by joint venture companies of UMEHL, Ks–30 million by Myanmar Combiz, Ks–10 million by Myint Tet Co, and Ks–7.1 million by partner companies of Silver Sea Livestock Breeding and Fisheries Co.

Commander–in–Chief (Navy) Admiral Tin Aung San accepted Ks–31.1 million donated by well–wishers, Commander–in–Chief (Air) General Khin Aung Myint, Ks–14 million and Minister for Rakhine Ethnic Affairs U Zaw Aye Maung, Ks–5.1 million and packages of instant noodle worth Ks–1 million.

After the ceremony, the Senior General cordially greeted those present. Today's cash donations made by families of Defence Services (Army, Navy and Air) and well–wishers amounted to Ks–1,942,540,000.

Annex 150

Annex 151

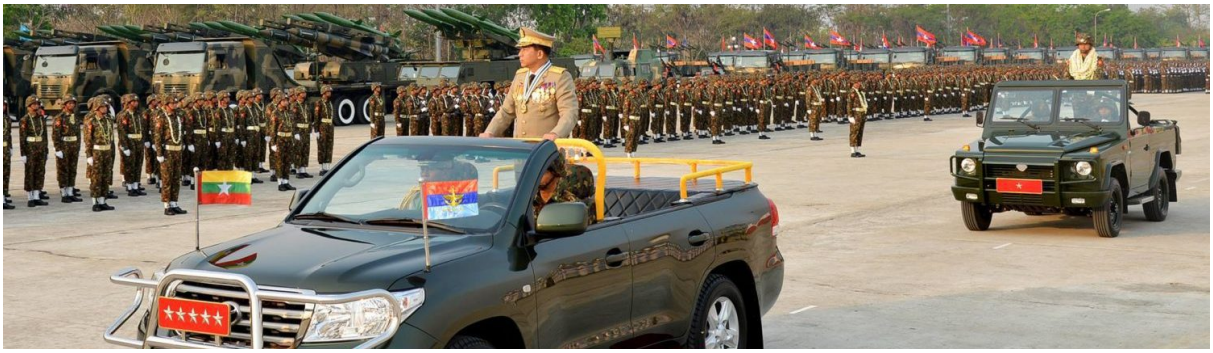
Senior General Min Aung Hlaing, "Lack of country-loving spirits may lead to disunity and all citizens should have country-loving spirits, patriotic spirits and Myanmar spirits" (11 September 2017)

EN MM

Senior General Min Aung Hlaing

Commander-in-Chief of Defence Services

Latest News: **Senior General Min Aung Hlaing inspect for military building in Triangle Region Command**

September 11, 2017

Lack of country–loving spirits may lead to disunity and all citizens should have country–loving spirits, patriotic spirits and Myanmar spirits

Posted By: Admin / 0 Comment

Nay Pyi Taw September 10

"I believe that being loyal to ourselves, work, nationality and national races would contribute to the country's development. In addition, there should be unity among colleagues, citizens and national races. Likewise, the lack of country loving spirits may lead to disunity.

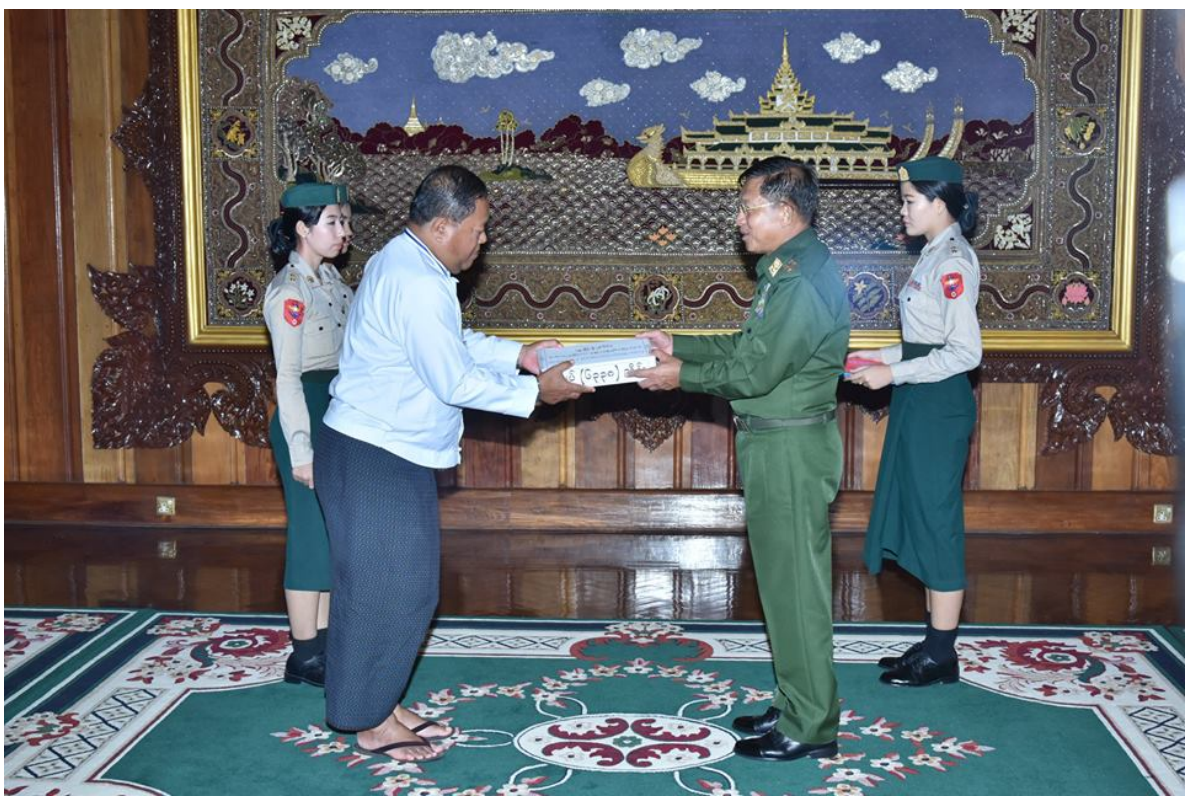
So, there should be country–loving spirits, patriotic spirits and Myanmar spirit, said Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing, at the second ceremony to make cash donations for security personnel and state service personnel who risked their lives while shouldering national defence and security duties and ethnic natives who fl ed their homes due to brutal attacks of ARSA extremist Bengali terrorists and for border fencing, at Zeyarthiri Villa in Yangon Command Headquarters, this evening.

The ceremony was attended by Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing, Commander–in–Chief (Navy) Admiral Tin Aung San, Commander–in– Chief (Air) General Khin Aung Myint, senior military officers from the Office of the Commander–in–Chief (Army), the Yangon Region Command Commander and donors.

In his speech, the Senior General said the Bengali issue in Rakhine State occurred in the colonial era since before the country regained its independence. Efforts to solve this problem by the successive governments went unfinished.

Nowadays, the UN's role became broader. Voices of human rights became louder. Authorities had to tackle the problems gently as the error became the truth and the truth, the error. The Tatmadaw would perform its duties fully in accord with the laws. The root cause of the current problem was they refused to get scrutinized according to the 1982 Citizenship Law. The term"Rohingya" was not present in the country's history. The term "Bengali" was used since the colonial era. The country could not accept and recognize the term "Rohingya" by hiding the truth. Rakhine ethnics are only our indigenous people who had long been living there since the time of their forefathers.

All citizens needed to have unity, patriotic spirits and do works rightfully. Media were urged to cover the correct news extensively. The Senior General said he respected and valued well–wishers who donate money with the country loving spirits, patriotic spirits and sympathy towards national races.

The Commander–in–Chief accepted Ks–3,169 million donated by the Brighter Future Foundation, Ks–633.8 million by Gate Ways Group of Co, Ltd, Ks–30 million by Yangon Tipitaka Yanbye Sayadaw and party, Ks–20 million by Myanmar Economic Holdings Ltd (Head Office), Ks–18.2 million by Myanmar Economic Corporation and partner companies and cash by two well–wishers, for border fencing.

Commander–in–Chief (Navy) Admiral Tin Aung San accepted Ks–100 million donated by Kaythar Co Ltd, Ks–150 million by Rakhine Social Group of Phakant Region, Ks–70 million by Mandalay Rakhine Social Group, Ks–50 million by Miya Win Co Ltd, Ks–15 million by Rakhine State Disaster Rescue Committee (Yangon) of Yangon Region and Ks–10 million by Asia World Foundation.

Commander–in–Chief (Air) General Khin Aung Myint also accepted Ks–10 million donated by fourth communication provider Mytel Co Ltd, Ks–6.3 million by 18 partner companies of Myanmar Economic Holdings Ltd, and Ks–5 million each by graduate officers from No 20 Intake of Defence Services Academy and families, Hnalonhla Myittashinmyar Foundation, Myawady Bank Ltd and Copper Mining (Monywa).

Lt–Gen Myo Zaw Thein of the Office of the Commander–in–Chief (Army) accepted Ks–26 million donated by six well–wishers and Yangon Region Minister for Rakhine Ethnic Affairs U Zaw Aye Maung, Ks–32 million from 11 well–wishers.

Afterwards, the Yangon Region Minister for Rakhine Ethnic Affairs spoke words of thanks. First and foremost, he expressed gratitude of the Tatmadaw for safeguarding life and property of Rakhine ethnic people. In 1942 when Bengalis killed local Rakhine ethnics with arms given by colonialist British, only when BIA troops rushed to the scene, had Rakhine ethnics got chances of life. In that incident of terrorism, the Tatmadaw could protect local Rakhine ethnics in time. Likewise, whenever Rakhine State faces natural disasters such as earthquakes, storms and flooding, Tatmadawmen always give a helping hand to local ethnics. For the second point, he thanked those who firmly talked that Rohingya never exists in Rakhine region and their correct stances over corrects and wrongs concerning Rakhine issue. Moreover, he expressed thanks to well–wishers for their donations with patriotic spirit.

He said their donations become physical and mental supports for the local ethnics. Next, the Senior General paid homage to Tipitaka Yanbye Sayadaw Bhaddanta Indapala of Yangon who attended the donation ceremony. With regard to advice of the Sayadaw, the Senior General supplicated that the Tatmadaw will participate in rehabilitation and reconstruction of Rakhine State as much as it can.

Then, the Senior General cordially met with Rakhine ethnic well–wishers from Phakant region. At the meeting with them, the Senior General said that it needs “strength” for Rakhine State for a long time. Local ethnics must safeguard and protect the country and their region. As such, the Senior General urged Rakhine ethnics to return home for carrying out regional development tasks as part of efforts to protection of the region.

After that, the Senior General cordially greeted the well–wishers.
At the second cash donation ceremony for security troops and departmental personnel discarging State defence and security duties at risk of sacrifice in Rakhine State and local people who fled from native places due to terror attacks of ARSA extremist Bengali terrorists and to carry out fencing at the border region, total amount of donations from well–wishers reached Ks–4,360.3 million.

Senior General Min Aung Hlaing visits Thilawa SEZ

Duties and actions must be in line with the law

You May Also Like

Annex 152

Senior General Min Aung Hlaing, "Gallant Efforts to Defend the HQ Against Terrorist Attacks and Brilliant Efforts to Restore Regional Peace, Security are Honoured" (20 September 2017)

Gallant efforts to defend the HQ against terrorist attacks and brilliant efforts to restore regional peace, security are honoured

Posted By: Admin / 0 Comment

Nay Pyi Taw September 20

As they are vital areas for the country, the regiment headquarters have been deployed and set up there since the time of the Tatmadaw government. Without the regiment HQs, the situation of the areas can become worse. The gallant efforts to defend the HQ against the terrorist attacks and brilliant efforts to restore regional peace and security are honoured, said Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing at his meeting with officers, other ranks and families of the regional battalion in Taungbaza Village this evening.

Senior General Min Aung Hlaing accom–panied by Union Minister for Home Affairs Lt–Gen Kyaw Swe, Union Minister for Border Affairs Lt–Gen Ye Aung, Commander–in–Chief (Air) General Khin Aung Myint and senior military officers of the Office of the Commander–in–Chief, arrived at multiple farm of Regional Control Command Headquarters (Sittway) this morning. The commander of the control command and officials conducted the Senior General and party around Novogyn (Brown) layers and DYL pigs farms and one–acre–plot rice cultivation.

The Senior General spoke of the need to ensure sanitation and animal health at the farms, apply better means in extending DYL pigs breeding, successfully breed milk cows and local cattle, use natural fertilizers in preparing one–area rice plots as the upper layer of the soils can be lost in the process, ensure year–round availability of rare fruits and vegetables through greenhouse cultivation, extend agriculture and farming to produce till the surplus can be sold to the locals.

In the afternoon, the Senior General and party left Shwemingan jetty in Sittway for Buthidaung by high–speed watercrafts. They arrived at Buthidaung jetty in the evening and were welcomed by No.1 Border Guard Control Command Commander Police Brig–Gen Thura San Lwin, Maungtaw District Administrator U Ye Htut and officials.

The Senior General and party arrived in Taungbaza Village in Buthidaung Township and met cordially with Tatmadaw members and families of the local battalion at the battalion hall.
At the meeting, the Senior General said as this area was a British colony over 100 years ago, we are facing the consequences of their reckless acts till now. At that time Bengalis from Bengal region were conveyed into the country without any restrictions. Later the Bengali population exploded and the aliens tried to seize the land of local ethnics. The 1942 Alethakyaw crisis is the worst in history. Even during the post–independence era, the Tatmadaw had to crush the Mujahidin insurgents. Recently, Rakhine region conflict in 2012 and 2016 October terrorist attacks broke out in the area.

During the 25 August incident extremist Bengali terrorists used superior manpower in launching synchronized terrorist attacks against 30 police outposts and the headquarters of an army battalion. According to the information exposed in connection with the incident, the attacks came out from an advanced plot involving over 4,000 terrorist Bengalis. Before the incident Tatmadaw units had to launch area clearance operations because of the terrorist training courses conducted on Mayu mountain range, and terrorist attacks and brutal murders. As the local army unit at Taungbaza gallantly fought back a large number of terrorists, all the officers, other ranks, soldiers' wives are honoured and documented. Especially the wives of the soldiers were honoured once more for their maternal spirit to protect the family and children and their inborn courage to sacrifice for the family. Similar honourable deeds were also seen in areas in northern Shan State and Laukkai region and Northern Command area. It is the result of the basic military

training given to the soldiers' wives and families at army unit HQs. These honourable deeds stand witness to the fact that rearguard officers and other ranks and wives at the battalion HQs can successfully ward off the enemy surprise attacks as the reserve forces.

The Senior General then said collective efforts must be made to protect the minorities of Buthidaung/Maungtaw region such as Mro, Khamee, Thet and Daingnet. Area peace and stability and area control duties must be seriously carried out from the immigration point of view. In checking thecases in which Bengalis trying to sneak into the country through various means were seized involvement of some officials were found. Race cannot be swallowed by the ground but only by another race. All must be loyal to the State in serving their duties, so that such cases will never happen again. The 1982 Citizenship Law is not just for the Rakhine State crisis, its covers the whole country. So, all must do their work with loyalty. The unit should further brighten its honour and dignity through collective efforts.

After the meeting, Senior General Min Aung Hlaing presented foodstuff, and the Senior General's wife Daw Kyu Kyu Hla foodstuff and cash assistance for the battalion maternal and child welfare association. Later, the Senior General and party cordially conversed with officers, other ranks and families.

Annex 153

Senior General Min Aung Hlaing, "Crisis in Rakhine State Can Be Solved Only Through Comprehensive Knowledge of the Historical Facts" (16 October 2017)

Crisis in Rakhine State can be solved only through comprehensive knowledge of the historical facts

Posted By: Admin / **0 Comment**

Nay Pyi Taw, October 16

Myanmar, a UN member state, has much cooperation with the global body and respect for it. Native ethnics are unhappy with the UN comments on the Rakhine State that are totally contrary to the situation on the ground as the global organization just uses the recent crisis as the base without taking into account the long and emotional history. The crisis in Rakhine State can be solved only through the comprehensive knowledge of the historical facts, said Commander-in-Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing at his meeting with Under Secretary-General for Political Affairs of the UN Mr. Jeffrey Feltman at the Parlour of Bayintnaung Villa here this afternoon.

Also present at the meeting together with the Senior General were Chief of the General Staff (Army, Navy and Air) General Mya Tun Oo and senior military officers of the Office of the Commander-in-Chief (Army). The UN under secretary-general was accompanied by UN Resident Representative and Humanitarian Coordinator for Myanmar Ms. Renata Dessallian and officials.

At the meeting Mr. Jeffrey Feltman said the Rakhine State issue has become the centre stage of the world. There is a 180-degree difference between the international view of the situation and what Myanmar is actually doing. He said he is not here for argument, but for accelerating the Myanmar government's actions through the UN. He said he knew that the local people do not accept the UN undertakings. He said UN will render long and short-term assistance for the government's endeavours. The UN

has already demanded the termination of the use of violent means and force in Rakhine State, the arrival of humanitarian aid and the resettlement of the persons who are in the other country. In so doing, he asked about security measures for local people as efforts cannot be made without security.

In response to the discussions, the Senior General disclosed bitterness of local Rakhine ethnics over Bengalis, saying that they came from Bengal, so they were called Bengalis. The Senior General said he would like to note at first that those Bengalis are not Myanmar ethnics. A true history cannot be covered that those Bengalis brutally killed more than 20,000 local Rakhine ethnics in Alethankyaw unrest in 1942. Moreover, he continued to say that there are many villages with the names of Rakhine in Maungtaw region where Bengalis reside currently.

So, Rakhine ethnics have bitterness for their land plots illegally possessed by Bengalis. With regard to the incident of 25 August, the Senior General said that about 4,000 ARSA extremist Bengalis terrorists committed terror attacks at 30 police posts and the headquarters of one military unit with waves of strength. It needs to consider how to defend about 200-300 terrorists each who attacked 10-15 members from small police posts with the use of sticks, swords, spears and small arms in addition to home-made grenades. As such, members of security force were killed in the terrorist incidents while Bengali terrorists were also dead. However, anyone of the Tatmadaw did not beyond the rules and laws as the Tatmadaw systematically commanded and controlled them under the Rule of Engagement-ROE from the time of starting terror attacks to date.

Action will be taken against those under the law for their acts breaking the disciplines and laws. Local people did not accept the accusation that the Tatmadaw solved the problem of terror attacks with larger strength.

Thanks to security measures taken by the Tatmadaw in time, number of loss of lives of innocent people, service personnel and police could be reduced. Up to now, as some threats are made to commit more terror attacks, local people are worrying about their security and safety. Therefore, the Tatmadaw needs to take security measures for local people.

With the respect to the feelings of indigenous people about humanitarian aid, Bengalis made up of 95 percent of the total population in Buthidaung and Maungtaw regions while indigenous people accounted for five percent. It was regarded as acts of bullying with the help of foreign organizations including the UN at a time when the majority Bengalis killed the minority ethnics. In addition, ethnics were suspicious of the seizures of foreign relief aid and assistance at Bengali terrorist camps. So, they refused to accept aid provided by the UN and INGOs. The UN needed to carry out the delivery of assistance fairly and equally. Any organizations may contact the Central Committee for the implementation of Rakhine State Peace, Stability and Development led by State Counsellor Daw Aung San Suu Kyi and respective organizations.

Thus, Bengalis themselves needed to accept the fact that they were Bengalis, not Rohingya and were to participate in the citizenship scrutiny process in accord with the existing laws in order that they could win the trust of indigenous people. They would get citizenship status and could enjoy citizens' rights after the citizenship scrutiny process under the 1982 Citizenship Law though they came from Bengal. The Senior General urged the latter to ensure that Bengalis participated in the citizenship scrutiny process.

The participation of citizenship scrutiny process in accord with the law could reduce tensions between the two communities. It needed to change the view that assistance provided by INGOs was intended only for Bengalis, not for ethnics through the fair distribution of aid. Both governments negotiated a plan to scrutinize and re-accept those who were in Bangladesh in accordance with the 1993 Agreement. Soon, officials from Bangladesh would visit Myanmar to discuss it. The process depended on the results of the meeting. The Tatmadaw would provide necessary assistance to it. The Senior General said the Tatmadaw would implement the UN's suggestions as much as it can.

After the call, the Senior General and the UN Under Secretary-General for Political Affairs posed for documentary photo together with attendees.

Annex 154

Senior General Min Aung Hlaing, "Tatmadaw will practically realize possibilities in connection with peace based on embrace of multi-party democracy and observance of Our Three Main National Causes" (17 October 2017)

EN MM

Senior General Min Aung Hlaing

Commander-in-Chief of Defence Services

Latest News:

As COVID-19 prevention, control and treatment is national concern, awareness campaign must be conducted continuously and requirements must be fulfilled in time through coordination

News

October 17, 2017

Tatmadaw will practically realize possibilities in connection with peace based on embrace of multi–party democracy and observance of Our Three Main National Causes

Posted By: Admin / 0 Comment

Nay Pyi Taw, October 16

Practical realization of the possibilities in connection with peace based on the embrace of multi–party democracy and the observance of Our Three Main National Causes is the simplest wish of the Tatmadaw. Despite the individual difference in connection with the PPST there should be a broader view covering the whole country, said Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Min Aung Hlaing at his meeting with members of the Peace Process Steering Team–PPST of the NCA signatories led by Chairman of PPST Chairman of Karen National Union–KNU Saw Mutu Sae Poe at Parlour of Bayintnaung Villa here this afternoon.

Also present at the meeting together with the Senior General were Chief of the General Staff (Army, Navy and Air) General Mya Tun Oo and senior military officers of the Office of the Commander–in–Chief (Army). Saw Mutu Sae Poe was accompanied by PPST members Chairman U Yawd Serk of Restoration Council of Shan State/Shan State Army–RCSS/SSA, Patron Khun Okkar of Pa–O National Liberation Organization–PNLO, Lian Hmong Sakhong of Chin National Front, Central Committee member Naw Kapaw Htoo of Karen National Union/Karen National Liberation Army (Peace Council)–KNU/KNLA (PC), Vice Chairman Khaing Soe Naing Aung of Arakan Liberation Party–ALP, Chairman U Than Khe

of All Burma Students' Democratic Front–ABSDF and Chairman Saw Moo Shay of KKO of Democratic Karen Benevolent Army.

At the meeting, the Senior General expressed pleasure for meeting with all the persons who love peace and wish to continue the peace process. Since offering an olive branch in 2011, Tatmadaw said it had a genuine desire for peace. The Tatmadaw participated in the pace–making processes based on two points—being on the multi–party democracy path and safeguarding Our Three Main National Causes. Now, it had reached a stage of signing the NCA. Likenesses and necessities of the people would differ.

All participants needed to make negotiations patiently based on the situations acceptable to all sides and the existence throughout the history despite having unlikenesses in ethnic, political, cultural and religious affairs. He had already said that some provisions of the Constitution would be amended at a suitable time. All groups needed to adhere to the major pledges enshrined in the NCA. The Tatmadaw on its part would never break the pledges enshrined in the Constitution and the pledges made with ethnic armed groups in the NCA.

Afterwards, chairman of the PPST Saw Mutu Sae Poe and party said apart from the NCA, there was no other path in the peace–making process. It needed to review the implementation of the NCA and implement the points described in the NCA quickly. The PPST had no desire to get an upper hand on each other and its only desire was to honestly solve the ongoing conflicts in the country. The nationwide participation in the peace–making process was needed. They showed the full support for the Commander–in–Chief 's speech given at the 2nd anniversary of the signing of the NCA: "the establishment of the a democratic, federal Union through political dialogues". They discussed group–wise participation in peace– making processes.

With regard to the discussions, the Senior General said it needs to wish the peace actually for participation of the entire people. So, he said he urged the non–signatories to sign the NCA at the ceremony to mark the second anniversary of the NCA. The NCA process emphasizes the peace, not for politics. All the entire people wish to live peacefully and develop their lives. They wish to have physical and mental wellbeing. In some areas, some people joined the peace processes due to persuasion, motivation with chances and threatening posed by politicians. As such, the Senior General pointed out that it needs to achieve success in making peace processes in the framework as smallest as possible, without exaggeration over unnecessary factors. Expanding the area may put the people into the tight corner. The Tatmadaw especially wishes to soonest implement factors of the NCA and is ready to implement it. The Tatmadaw will carry out its part without delaying. With regard to the issue of Rakhine State, Bengalis are not ethnic of Myanmar. Rohingya is not included on the list of Myanmar's ethnics. Bengalis intentionally demand to have the rights of ethnics as the name of Rohingya. The Tatmadaw on its part will give priority to safeguarding the security and interest of the ethnics while protecting the citizens residing in Myanmar. Then, the Senior General responded to the discussions of each group.

After the meeting, the Senior General presented commemorative gifts to Chairman of Peace Process Steering Team–PPST Chairman of Karen National Union Saw Mutu Sae Poe and party.

Annex 155

Republic of the Union of Myanmar, President Office, *Information released by the Tatmadaw True News Information Team on the findings of the Investigation Team in connection with the performances of the security troops during the terrorist attacks in Maungtaw region, Rakhine State* (13 November 2017)

Information released by the Tatmadaw True News Information Team on the findings of the Investigation Team in connection with the performances of the security troops during the terrorist attacks in Maungtaw region, Rakhine State

Information released by the Tatmadaw True News Information Team on the findings of the Investigation Team in connection with the performances of the security troops during the terrorist attacks in Maungtaw region, Rakhine State

2017 Nov 13

1. An Investigation Team with Inspector-General of the Defence Services Lt-Gen Aye Win as the Chairman has already been formed and the team has been assigned with the task of conducting ground inspection to know the true situation in connection with terrorist attacks of the ARSA

Issues

Statement by His Excellency U Kyaw Tint Swe Union Minister, Ministry of the Office of the State Counsellor and Chairman of the Delegation of the Republic of the Union of Myanmar At the General Debate of the 75th Session of the United Nations General

Permanent Secretary of Ministry of Foreign Affairs calls in Ambassador of Bangladesh

Annexes 16-28 to the Final Report of the Independent Commission of Enquiry (ICOE)

Annex 28 Incident 13: Northern Maungdaw

Annex 27 Incident 12 - Southern Maungdaw Township Incidents

Bengali terrorists on 30 police outposts and an army battalion headquarters in Buthidaung, Maungtaw and Yathedaung townships in Rakhine State on 25 August 2017 and to ascertain whether security troops conducted the military operations in accord with their duty assignments during the time the Tatmadaw was trying to restore regional peace and stability.

2. The Investigation Team led by Lt-Gen Aye Win toured Maungtaw, Buthidaung and Yathedaung townships for 26 days from 13 October to 7 November 2017, and interviewed 195 ethnic people of two ethnic villages, 205 Hindus of two Hindu villages, and 2,817 Bengalis of 54 Bengali villages totalling 3,217 villagers. The team also collected the accounts of 804 witnesses.

3. The findings of the investigation have proved that all security members up from the leaders to the privates were aware of and strictly abided by the orders and directives of superior bodies, especially the rules of engagement-ROE in connection with the rights of self-defence and in discharging duties during the armed conflicts and anti-terrorist operations.

4. It is found that during the terrorist attack ARSA Bengali terrorists in the form of combined village-wise gangs attacked police outposts, an army battalion HQ and Tatmadaw columns conducting area combing operations with the use of small/heavy weapons, remote controlled home-made mines, sticks, knives, jingalees and directional mines as from 1 am on 25 August using superior manpower. In accord with the rights of self-defence and ROE, the security troops including Tatmadaw columns which were accompanied by members of Border Guard Police Force first gave warning shouts to the mob to halt the advance, if the mob did not stop they fired warning shots and only when the mob reached the striking distance, the security troops started firing single shots in intervals aiming only at the legs between the foot and knee of the leader. Because of the use of such tactics, the security troops could disperse the terrorist mobs and there was no death of innocent people. Although the Bengali villages where the engagements took place were burning and women and children were fleeing their homes, not a single shot was fired on them. The security forces were only fighting against the ARSA Bengali terrorists. They never shot at the innocent Bengalis.

5. Strengths of Bengali terrorists originally estimated as about 4,000 Bengali terrorists who committed attacks on the morning of 25 August 2017 were 6,200 in minimum and more than 10,000 in maximum in total according to the scrutiny. As the strengths of Bengali terrorists who attacked security columns, police outposts, local Rakhine ethnic villages and Hindu villages were about 500 in each place, it is found that their strengths were larger than those from security forces. Moreover, Bengali terrorists used home-made bombs, local-made mines exploded by remote controls, and local-made vehicle attacked mines in attacks, but the security forces opened fire with the use of small arms only without totally using heavy weapons, launchers and grenades. As such, the security forces abided by laws related to the wars in conducting area clearance operations. So, it is found that those security forces did not perform the use of excessive force.

6. In discharging duty of peace and stability of the regions, the security forces exposed and arrested ARSA Bengali terrorists and their supporters. A total of 114 Bengalis are still arrested now. Among them, five Bengalis participated in attacking Chutpyin police outpost in person. While fleeing there, they set fire to the village. The remaining arrestees were related to the terrorists. In arresting, only members of Border Guard Police Force who were attached to the Tatmadaw columns arrested those Bengalis, and Tatmadawmen took security measures. After arresting, those Bengalis were systematically handed over in good situations to the local police stations. Members of security forces did not commit persecution against those persons in arresting. It was found that those Bengalis were exposed and arrested under provisions of the Geneva Convention and the law of wars.

Annex 26 Incident 11 – Maungdaw Town Wards 3, 4, 5
Annex 25 Incident 10 – KyaukPandu village, Maungdaw Township
Annex 24 Incident 9 – MyoThugyi village, Maungdaw Township, incident
Annex 23 Incident 8 – CheinKharli, KoetanKauk villages, Rathedaung Township
Annex 22 Incident 7 – Inn Din Village, Maungdaw Township

7. In the terror incident, ARSA Bengali terrorists holding arms committed besieging and threatening villagers from ethnic villages, members of Myanmar Police Force, departmental personnel and members of the Sangha by chanting and raided the villages and police outposts where least police members were assigned one after another by fleshing torches at night. In fact, it was found that security forces carried out security duty in time and transported local ethnic people, departmental personnel, members of the Sangha and innocent Bengali villagers, totalling 27,235 to the safer places for saving their lives from dangers.

8. Engagements and fights happened in the incidents of Rakhine State during 12 days only from 25 August 2017 to 5 September. During the period, there were 94 engagements, 27 times of arresting Bengali terrorists and 11 times of seizures, totalling 132 events. In the incidents, a total of 376 bodies of ARSA Bengali terrorists, 15 assorted arms, 97 rounds of ammunition, 30 packages of gunpowder and 67 home-made mines were seized and 78 ARSA Bengali terrorists arrested. A total of 13 members of security forces were posthumous and 15 members injured and one missing. The security forces lost 11 assorted small arms, 1,676 rounds of ammunition, four magazines and one walkie-talkie.

9. According to the answers of 2,817 villagers from 54 Bengali villages in interviews and confessions of 362 villagers from 105 Bengali villages, security forces did not commit shooting at innocent villagers and sexual violence and rape cases against women. They did not arrest, beat and kill the villagers. They did not totally destroy, rob and take property, gold and silver wares, vehicles and animals of villagers from the villages and displaced villages. They did not set fire to the mosques in Bengali villages. They allow the Bengali villagers to perform their faiths in freedom without banning them to attend the mosques and join prayers. They did not threaten, bully and drive out the villagers not to be able to live in the villages and they did not set fire to the houses. They are joining hands with relevant administrative bodies in systematically supervising the tasks to protect the remaining houses in villages against destruction and stealing of unscrupulous persons. It is found that mobile medical teams gave health care services to the locals in villages for 291 times, and rice, edible oil, salt and foodstuffs weighing 234 tons were provided to the locals for 273 times.

10. According to accounts of witnesses, terrorist leaders at different levels instructed to launch synchronized terrorist attacks, and core ARSA Bengali terrorists and many villagers and children joined the attacks. As the attacks failed, ARSA Bengali terrorists torched houses and fled to Bangladesh, and were reported to have threatened villagers, saying: “Run away or be attacked by the government troops with launchers, the village will be torched, they will be shot with machine guns and will be dropped bombs by helicopters”, “Come out or we’ll label you as traitors of Islam and slit your throat”, “We’ll kill you for the cooperation with the government”, and were also reported to have persuaded villagers through various ways saying: “You’ll be able to lead a life of ease with international aid when you get into Bangladesh”, “You’ll be able to go to a third country, and get good jobs, better incomes and get rich”, “Every villager come out, and leave your belongings behind because when you get into Bangladesh, we, who have phoned you, will give the money equivalent to your belongings if only five of your peer villagers who are the members of terrorist organization back you up.” Again, terrorists propagated at refugee camps in Bangladesh, saying “We’ll label Bengali villagers who chose not to flee as traitors having converted to Buddhism, and cooperating with the government.” So Bengalis fled for fear that they would be killed when terrorist came into their villages again. Meanwhile, some are the relatives of those who had participated in terrorist attacks, and fled for fear that they would be punished under the law for hiding the secret. Some lost their houses and had no place to live because of some terrorists who came back from refugee camps in Bangladesh and set fire to Bengali villages under instructions. Some villagers fled out of pure fear. The flocks of Bengalis fled into Bangladesh for

above-mentioned reasons. Not only administrative authorities but also international diplomats to Myanmar met them and discouraged them from leaving. But they refused and fled to Bangladesh whose people belong to the same race and religion as them.

11. According to accounts of witnesses, terrorists abducted 52 people from Ye Baw Kya Village where Hindus lived and 53 from Kha Maung Seik (South) Village on 25 August morning, 2017. They took gold and silver wares and destroyed altars, Buddha images, and set fire to citizenship scrutiny cards from houses of Hindus. They inhumanely tortured 45 Hindu villagers of Ye Baw Kya in front of a Hindu female villager of Ye Baw Kya and eight Hindu female villagers of Kha Maung Seik (South) Village. They made the villagers lie on their back beside the pit already dug by them, and then slit their throats. Of 105 Hindu abductees, 60 remain missing till today. They persuaded the remaining Hindu women to marry them, and forced them to wear Islam women's garment Burqa, and convert to Islam by making them repeat Koran verses. The women were then taken to Bangladesh. Myanmar security forces contacted Hindu faith leaders, and brought back eight female Hindu abductees on 27 September, 2017. Moreover, terrorists forcibly set fire to seven ethnic Mro villagers of Khong Taing Village, Badaga Village-tract in Maungtaw Township on August 29 morning. ARSA Bengali terrorists killed a total of 131 ethnic/Hindu/Bengali people in order to assert authority through fear.

12. Since the 9 October attacks, ARSA Bengali terrorists had been brutally killing non-supporters, departmental personnel, those dealing well with security forces, Bengalis unwilling to attend terrorism courses and local ethnics. Moreover, they radicalized others with the spirit of crushing people of different races or faiths. Although they carried out killings and committed atrocities against minorities, they, while staying in a refugee camp of the other country, made up news about Myanmar's Tatmadaw committing genocide and ethnic cleansing when international diplomats and media arrived there.

13. According to accounts of witnesses, after the 9 October incidents, ARSA Bengali terrorist leader Artar Ula appointed terrorist leaders in respective village-tracts and villages. Rector of Arabi University in Myinlut Mawlawi Musetar Armad was appointed as in-charge of southern part of Maungtaw Township, Mawlawi Adu Rahman as in-charge of Ngakhuya in northern part of Maungtaw, Mawlawi Jama and Mawlawi Mawshita Mauk from Nanthataung Village as in-charges of Taungpyoletwe region and Mawlawi Kumoro from Michaungzay Village as in-charge of Buthidaung Township. With the help of those leaders, the terrorist group was extended based on Mawlawis and village administrators. They killed those close to government, non-supporters and those unwilling to do terrorism courses by slashing their throats. Bengali villagers were forced to take oaths holding the Koran and made terrorists. Villagers from the most of the Bengali villages were persuaded to become terrorists. Despite the extended terrorist group, the issue including atrocities committed by the terrorists could not be exposed as officials in the concerned region were weak in acquiring information. Consequently, the ARSA Bengali terrorist group was able to carry out extensive attacks on 25 August.

14. As such weaknesses in doing management and acquiring security information were found, action will be taken against those responsible and arrests of the remaining ARSA Bengali terrorists will continue.

Tatmadaw True News Information Team

Tweet Like 0 Share

Home

Briefing Room
Latest News
Felicitations
Orders
Notifications
Announcements
Weekly News
Speeches & Remarks
Press Conferences
Statements & Releases

Issues
Public Service
Civil Rights
Economy
Education
Energy
Environment
Foreign Policy
Health
National Security
Immigration
Rural / Urban
Peace
Peace
Disaster
ASEAN
(2011-2016) Activities
Administration Reform
Border Affairs
Rakhine State Affairs

Administration
President
State Counsellor
Vice-President One
Vice-President Two
Union Minister of President Office Ministry

Cabinet
President Office Ministry
Union Government
Union Ministries List
Region and State Government
Ministry Websites
Ministry Spokesman List

Hluttaw
Pyidaungsu Hluttaw
Pyithu Hluttaw
Amyotha Hluttaw
Laws

Media Room
Photo Of The Day
Photo Galleries
Video Clips
Podcast
Live Streams

www.president-office.gov.mm
This is the official website of Myanmar President Office

Annex 156

Senior General Min Aung Hlaing, “Try to be good officers who are reliable for higher officials, given respect by lower ranks, be trustworthy of the populace” (2 December 2017)

EN MM

Senior General Min Aung Hlaing

Commander-in-Chief of Defence Services

Latest News: Senior General Min Aung Hlaing inspect for military building in Triangle Region Command

News

December 2, 2017

Try to be good officers who are reliable for higher officials, given respect by lower ranks, be trustworthy of the populace

Posted By: Admin / 0 Comment

Nay Pyi Taw, December 1

In accordance with the aim of the Defence Services Academy “To produce well–rounded and calibred officers for the Defence Services”, the junior leaders of Tatmadaw have been born. You all have seen that all alumni efficiently carried out the duties of our country and Tatmadaw from era to era and Defence Services Academy has acquired a good reputation. You must be good officers who are reliable for the higher officials, given respect by the lower ranks, be trustworthy of the populace and cut out to be the well–rounded and calibred officers to preserve the noble dignity of Tatmadaw, said Commander–in–Chief of Defence Services Senior General Maha Thray Sithu Min Aung Hlaing at the Passing–out Parade of the 59th Intake of the Defence Services Academy at the parade ground of the DSA in PyinOoLwin this morning.

Also present at the ceremony were Daw Kyu Kyu Hla, wife of the Commander–in–Chief of Defence Services, Union Minister for Defence Lt–Gen Zeya Kyawhtin Sein Win, Commander–in–Chief (Navy) Admiral Zeya Kyawhtin Tin Aung San and wife, Commander–in–Chief (Air) Genreal Zeya Kyawhtin Khin Aung Myint and wife, senior military officers of the Office of Commander–in–Chief (Army) and their wives, the Command Commanders, the commandant of the DSA, senior military officers from PyinOoLwin Station, military attachés of the foreign military attaché offices to the Republic of the Union of Myanmar, invited guests and parents and relatives of the graduate cadets.

First, the Senior General took salute of the graduate cadet battalions and inspected them. Then, the cadet battalions saluted the Senior General with slow–march past and quick–march past.

The Senior General then presented Best Cadet Award to Cadet Kyaw Thuya (Cadet No. 30765), Outstanding Award in Training to Cadet Myo Zaw Oo (Cadet No.31232), Outstanding Award in Literature (Arts) to Cadet Pyae Phyo Aung (Cadet No.31139), Outstanding Award in Literature (Science) to Cadet Than Toe Aung (Cadet No.31479) and Outstanding Award in Literature (Computer) to Cadet Thein Toe Aung (Cadet No.31488).

Annex 156

In his address the Senior General said that it can be seen that the motto of DSA “Honour, Valour, Wisdom” has a profound meaning and goes with the aim to fulfill the aim of Defence Services Academy. Defence Services Academy has born you as the good leaders who are becoming the triumphant elite of the future with the capabilities of “Honour, Valour, Wisdom” to be experts in military science, arts and science which are necessary for a good military leader, to eliminate dangers of our country and Tatmadaw by courage (Thura), and to safeguard any threat of our country, Tatmadaw and the people with heart and soul.

During a four–year period of the course, you had been nurtured physically and mentally simultaneously in accord with the Tatmadaw training policy which is to be “strong, skillful and courageous.” Touching on the ways of thinking and decision making, you had received the training how to make decisions without fault. So you are going to be the warriors who are able to achieve the victories in the battles. Since you have been trained even to sacrifice your life if necessary in the battlefield, you ought to be the reliable

leaders to implement your duties. You who are going to serve as the junior leaders in respective corps and services soon must try your best to acquire for leadership qualities. It is essential for you to perform your duties in accordance with the sixteen leader–ship qualities. Besides, you have to fulfill the skill not only which makes your underlings reliable on you but also the qualification to lead them. You, comrades will carry out military leadership and social leadership at the same time. With reference to the social leadership, you have to make sacrifices on your underlings like the parents as you had been trained with the Guardian system. Bearing on the military leadership, you must be decisive. You must have self–denial and a desire to improve in your lives. You have to implement your duties with industriousness, honesty, self–denial, altruism and knowing the human– nature to succeed in your lives.

As for the promotion, all of you will be granted the same rank at the same time. But industriousness, loyalty, dutifulness, healthiness, fate, wisdom, diligence and being well–disciplined, will be the outcomes for your future

promotions during your service. Equal chances are given to you although all of you cannot be the top–one. You all come to know that there are different grades according to your efforts although all of you had received the same training during four years at Defence Services Academy. Therefore, you have to keep trying for the best with self–control because all of you are given the same opportunities.

You must be endowed with three abilities to carry out Our Three Main National Causes. You must practice and study the needs to be skillful in Military abilities, Organizational abilities and Administrative abilities. You must practice and study the Military Science for the effectiveness of the Military ability and implement the effective managements and chains of control to carry out the issued orders, directives, rules and laws. With reference to the administration, everyone has to perform his own duty and need to be manageable for others. You must be a good leader who is able to carry out both tasks. Furthermore, you must be good followers.

You have been trained to create maturity, as the strong spirit can get over the difficulties. You all have the strong–spirit and maturity will get victories over adversities as you have already practised the basic needs which are the leadership, comrade spirit, self–respect and being disciplined well for the strong spirit. High moral is important to cultivate the good spirit. So you have been trained well by parents and teachers from childhood to adult at Defence Services Academy, to have high moral. People who have high morals live by the discipline of the religion and society. You must not only have self–worth but also give special consideration for others. Therefore, you need to bring yourselves up to be the excellent leaders throughout your lives. The affairs of political, economic, administrative and military are not standing alone, and they are connecting each other in the 21st Century. So, you should not only focus on the military science but also start reading to be familiar with other subjects from now on. You will be full of wisdom and knowledge like the proverb “Knowledge is Power” and you can get over the difficulties.

Military discipline is the backbone of Tatmadaw as well as the soul. Our Tatmadaw must be the shining example for others on the rules and laws of the Tatmadaw, field disciplines and civil laws. You also must abide by the disciplines and laws by yourselves. Avoid laying down strict disciplines and you, yourself having your own way. You must keep self–control because self–indulgences can spoil yourselves. Besides, you must control your underlings. Only when you are the ideal person on discipline, you will easily manage the organization you led. It can be seen that only the well–disciplined organization can last for a long time and it can carry out the tasks and duties. If you study military history, you can find that the leaders who were not able to organize the troops systematically lost the victory. If a person is well–disciplined, he also has a mind to perform dutifully at any times. Therefore, you must correct the faults of your underlings if there is ill–disciplined. You hold on the 60 military codes of conduct firmly which must be followed by all military personnel. Only when you have self–control on amusements and must be thrifty, your balancing income and expenses will be equivalent. The value of life will rise if you follow disciplines on where it worth going and having happiness. Your values will rise more and more if you are careful with self–denial, desires and thrift, and control yourselves.

Tatmadaw is responsible for safeguarding the independence and sovereignty of the Republic of the Union of Myanmar composed of over 100 national races. Tatmadaw performed the historical heritage which is achieved by sacrificing life, blood and sweat of our ancestor to be magnificent by venerating the four oaths from era to era. In accordance with the desires of the people, the infrastructures which are necessary to set up the new democratic country have been prepared and constructed for two decades. Now, Tatmadaw is taking part as a National institution in multiparty democracy platform which is chosen by people. Our Tatmadaw must be free from the shade of politics. Tatmadaw must safeguard National Interests and Identities. Tatmadaw is venerating Our Three Main National Causes and trying to achieve the Union based on federal system and democracy in accordance with the policy based on the pathway of multiparty democracy system.

The responsibility of our Tatmadaw is to eliminate any activity which can harm the Sovereignty and to safeguard the National Interests, National races and citizens. Although the responsibilities are shared in accordance with the constitution, you must note that they must be under the law. There is no one above the law. We must abide by the rules and regulations, laws, instructions and directness of the Union. Military personnel are abiding by the issued orders, disciplines and instructions while carrying out the tasks. Therefore, it can be seen that Tatmadaw performed systematically and legally concerning with Rules of Engagement (ROE) in Rakhine State.

During the latest terrorist attack in Rakhine State on 25 August 2017, ARSA extremist Bengali terrorists made the synchronous attack on 30 police security outposts and one battalion headquarter. Besides, villages of local national races were threatened and many local national races people were murdered. Moreover, regarded with the activities of the terrorists, this terrorist attack is a deliberated attack according to the training, storing food and planning to attack the Military Unit. It is found out that the deliberated attacks are provided by some of the resident people. The government declared them as terrorists. Nevertheless, it can be seen that International community did not know the real situation because some international organizations and foreign news agencies are releasing the false news based on the false information and propaganda concealing the truth. Although the government and Tatmadaw are carrying out the tasks under the rule of law, the international community received the false information. Our Tatmadaw have to safeguard the national races forever and carry out for them to live in unity and peace. Tatmadaw must fully protect the ethnic minorities in Rakhine region not to have the genocide. Tatmadaw is going to cooperate with constructive and good actions.

As regards the National Peace Process, peace, stability and permanent peace are the primary requisite to succeed in the goals of the Democracy, develop the country and march on the multiparty democracy path in accordance with the people desire. Therefore, Nationwide Ceasefire Agreement (NCA) signed by eight ethnic armed organizations (EAOs) is the mainstay and vital for peace process that is necessary for our country. The aim of NCA involves the practical implementation of the entire nation's aspiration goes beyond the word "Ceasefire" and its essence has the broader and deeper essence. In the agreement, there is no issue which has restrictions on the rights of the National races and the rights are allowed as much as possible. We need quick action in implementing necessary tasks of NCA to enjoy the results and fruits of peace. The six peace principles of the Tatmadaw implemented by comparing the history with current situation are the fundamental facts which are needed to cooperate for both sides. The Tatmadaw which is mainly responsible for the state defence duty, will always uphold and safeguard Our Three Main National Causes and never accept encroachment on those causes.

Then, the Senior General took the salute of the cadet companies and left the venue. After the conclusion of the parade, the Senior General met with five outstanding cadets and their parents at the DSA parlour and gave an honorary speech.

Annex 156

Annex 157

Republic of the Union of Myanmar, President Office, *Rebuttal Statement at the Interactive Dialogue on the Situation of Human Rights in Myanmar during 37th Session of Human Rights Council* (13 March 2018)

Rebuttal Statement at the Interactive Dialogue on the Situation of Human Rights in Myanmar during 37th Session of Human Rights Council

March 13, 2018

An interactive dialogue on the Situation of Human Rights in Myanmar was convened on Monday during the ongoing 37th Session of the Human Rights Council being held at the United Nations Office in Geneva from 26 February to 23 March 2018.

During the dialogue, Ms. Yanghee Lee, the Special Rapporteur on the Situation of Human Rights in Myanmar presented her report followed by the oral report of the Chair of the Independent International Fact- Finding Mission(FFM) on Myanmar to the Human Rights Council.

After that, U Htin Lynn, Permanent Representative of Myanmar made a rebuttal statement. In his statement, the Permanent Representative said that only two years in office, the present democratic government has been able to make progress in peace process and laying democratic foundations. Implementation of the recommendations of Advisory Commission on Rakhine State for a sustainable solution is also in progress.

He mentioned that while such efforts are well on track, the terrorist attacks in the Rakhine State in August 2017 have abruptly changed the state of affairs in Rakhine State. Restoring law and order to provide security for all is necessitated while the ARSA terrorist attacks and their instigation have impacted on the population. Daily lives and future of all ethnic groups: Rakhine, Daing-net, Mro, Thet, Mramagyi and people belonging to Buddhist, Muslim and Hindu faiths have been adversely affected. It has also led to displacement of people internally in Rakhine State and beyond the border. He highlighted that more of them and their villages still remain intact in Myanmar as witnessed by the diplomatic corps and UN entities in their recent visits. However, less-than-objective approach by some have brought a paradigm shift in the perception and attitude towards Myanmar. Ultimately, history will be the judge.

The Permanent Representative further stressed that State Counsellor Daw Aung San Suu Kyi has been striving for freedom, democracy and human rights in Myanmar even before she assumed the responsibility of state. It is unreasonable to assert that Myanmar leadership whose mission has human rights at its core remains indifferent to the allegations of grave human rights violations. The leadership and the government shall never tolerate such crimes. Myanmar is ready to take action where there is clear evidence. Legal action has already been taken against military and police officers and civilians who were found to be in breach of standard operating procedures and rules of engagement following the Inn Din incident. This action is a positive step forward in accountability.

He added Myanmar is prepared to work with any arrangement or mechanism which is in line with its national circumstances, and situation on the ground. However, it must be helpful to finding a lasting solution, not to exacerbate the challenges. Myanmar has been receiving the visits of successive special rapporteurs since 1992. Myanmar has also facilitated six visits of Professor Yanghee Lee to the country. Despite the fullest possible cooperation extended to her, the end-of-mission statement of last July lacks impartiality and objectivity while highlighting sweeping allegations and unverified information. It also failed to mention the terrorist attacks and clarifications provided by the authorities. Her non-compliance with the code of conduct as stipulated in Resolution A/HRC/RES/5/2 has caused public resentment against her. The issue was heatedly debated in Parliament (the Phyithu Hluttaw-House of Representatives) on 25 July 2017. Thus, the people and government of Myanmar came to a conclusion that it would no longer be productive to continue to extend cooperation to Ms. Yanghee Lee. In Myanmar's view, there is a clear need to replace her. Meanwhile, the government of Myanmar is ready to extend our cooperation with the mandate of a Special Rapporteur on the situation of human rights in Myanmar.

He also explained that in preparing facilities for the repatriation, bulldozing the ground is part of the process. Whatever government does should not be seen with pre-conceived mind and

doubtful eyes. Myanmar is prepared to continue to cooperate with the international community and the United Nations. Myanmar is engaging with UNDP and UNHCR with regard to repatriation, resettlement and development in Rakhine State. Myanmar has received a concept note and shall be working further on it. Myanmar hopes that the international community will constructively contribute to our efforts to advance democratization process and to promote and protect human rights in line with the country's circumstances and needs.

Tweet Like 0 Share

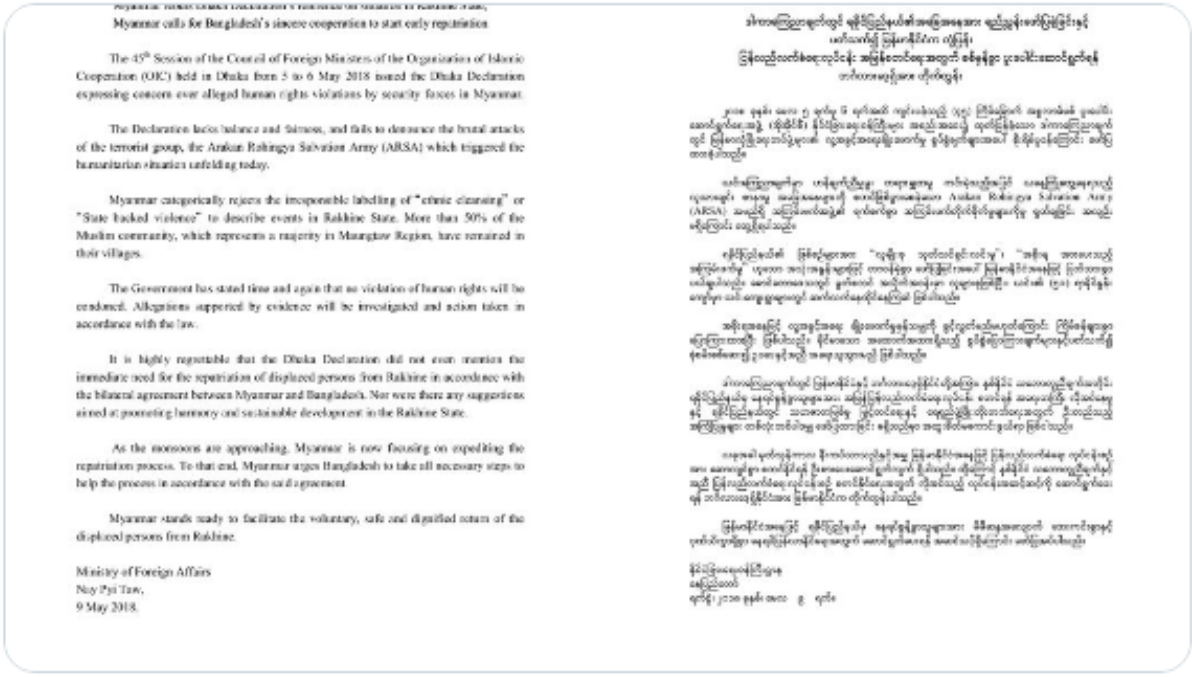
Annex 158

Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Foreign Affairs, "#Myanmar rebuts Dhaka Declaration's reference on situation in Rakhine State and calls for Bangladesh's sincere cooperation to start early repatriation", *Twitter* (9 May 2018)

← **Tweet**

MFA Myanmar
@MOFAMyanmar

#Myanmar rebuts Dhaka Declaration's reference on situation in Rakhine State and calls for Bangladesh's sincere cooperation to start early repatriation.

Myanmar calls for Bangladesh's sincere cooperation to start early repatriation

The 45th Session of the Council of Foreign Ministers of the Organization of Islamic Cooperation (OIC) held in Dhaka from 5 to 6 May 2018 issued the Dhaka Declaration expressing concern over alleged human rights violations by security forces in Myanmar.

The Declaration lacks balance and fairness, and fails to denounce the brutal attacks of the terrorist group, the Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) which triggered the humanitarian situation unfolding today.

Myanmar categorically rejects the irresponsible labelling of "ethnic cleansing" or "State backed violence" to describe events in Rakhine State. More than 50% of the Muslim community, which represents a majority in Maungdaw Region, have remained in their villages.

The Government has stated time and again that no violation of human rights will be condoned. Allegations supported by evidence will be investigated and action taken in accordance with the law.

It is highly regrettable that the Dhaka Declaration did not even mention the immediate need for the repatriation of displaced persons from Rakhine in accordance with the bilateral agreement between Myanmar and Bangladesh. Nor were there any suggestions aimed at promoting harmony and sustainable development in the Rakhine State.

As the monsoons are approaching, Myanmar is now focusing on expediting the repatriation process. To that end, Myanmar urges Bangladesh to take all necessary steps to help the process in accordance with the said agreement.

Myanmar stands ready to facilitate the voluntary, safe and dignified return of the displaced persons from Rakhine.

Ministry of Foreign Affairs
Nay Pyi Taw,
9 May 2018.

10:24 AM · May 9, 2018 · Twitter Web Client

3 Retweets **1** Quote Tweet **6** Likes

Myanmar rebuts Dhaka Declaration's reference on situation in Rakhine State, Myanmar calls for Bangladesh's sincere cooperation to start early repatriation

The 45th Session of the Council of Foreign Ministers of the Organization of Islamic Cooperation (OIC) held in Dhaka from 5 to 6 May 2018 issued the Dhaka Declaration expressing concern over alleged human rights violations by security forces in Myanmar.

The Declaration lacks balance and fairness, and fails to denounce the brutal attacks of the terrorist group, the Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) which triggered the humanitarian situation unfolding today.

Myanmar categorically rejects the irresponsible labelling of "ethnic cleansing" or "State backed violence" to describe events in Rakhine State. More than 50% of the Muslim community, which represents a majority in Maungtaw Region, have remained in their villages.

The Government has stated time and again that no violation of human rights will be condoned. Allegations supported by evidence will be investigated and action taken in accordance with the law.

It is highly regrettable that the Dhaka Declaration did not even mention the immediate need for the repatriation of displaced persons from Rakhine in accordance with the bilateral agreement between Myanmar and Bangladesh. Nor were there any suggestions aimed at promoting harmony and sustainable development in the Rakhine State.

As the monsoons are approaching, Myanmar is now focusing on expediting the repatriation process. To that end, Myanmar urges Bangladesh to take all necessary steps to help the process in accordance with the said agreement.

Myanmar stands ready to facilitate the voluntary, safe and dignified return of the displaced persons from Rakhine.

Ministry of Foreign Affairs
Nay Pyi Taw,
9 May 2018.

ဒါကာကြေညာချက်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၏အခြေအနေအား ရည်ညွှန်းဖော်ပြခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာနိုင်ငံက တုံ့ပြန်၊ ပြန်လည်လက်ခံရေးလုပ်ငန်း အမြန်စတင်ရေးအတွက် စစ်မှန်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရန် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်အား တိုက်တွန်း

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၅ ရက်မှ ၆ ရက်အထိ ကျင်းပခဲ့သည့် (၄၅) ကြိမ်မြောက် အစွလာမ်မစ် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ (အိုအိုစီ) နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေး၌ ထုတ်ပြန်ခဲ့သော ဒါကာကြေညာချက်တွင် မြန်မာလုံခြုံရေးတပ်ဖွဲ့များ၏ လူအခွင့်အရေးချိုးဖောက်မှု စွပ်စွဲချက်များအပေါ် စိုးရိမ်ပူပန်ကြောင်း ဖော်ပြထားခဲ့ပါသည်။

ယင်းကြေညာချက်မှာ ဟန်ချက်ညီမှုမှု၊ တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့သည့်အပြင် ယနေ့ကြုံတွေ့နေရသည့် လူသားချင်း စာနာမှု အခြေအနေများကို စတင်ဖြစ်ပွားစေခဲ့သော Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA) အမည်ရှိ အကြမ်းဖက်အဖွဲ့၏ ရက်စက်စွာ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှုများကိုမူ ရှုတ်ချခြင်း အလျဉ်း မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ဖြစ်စဉ်များအား "လူမျိုးစု သုတ်သင်ရှင်းလင်းမှု"၊ "အစိုးရ အားပေးသည့် အကြမ်းဖက်မှု" ဟူသော အသုံးအနှုန်းများဖြင့် တာဝန်မဲ့စွာ ဖော်ပြခြင်းအပေါ် မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ပြတ်သားစွာ ပယ်ချပါသည်။ မောင်တောဒေသတွင် မွတ်စလင် အသိုက်အဝန်းမှာ လူများစုဖြစ်ပြီး၊ ယင်း၏ (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း ကျော်မှာ ယင်းကျေးရွာများတွင် ဆက်လက်နေထိုင်နေကြဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

အစိုးရအနေဖြင့် လူအခွင့်အရေး ချိုးဖောက်မှုမှန်သမျှကို ခွင့်လွှတ်မည်မဟုတ်ကြောင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြောကြားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ခိုင်မာသော အထောက်အထားရှိသည့် စွပ်စွဲပြောကြားချက်များနှင့်ပတ်သက်၍ စုံစမ်းစစ်ဆေး၍ ဥပဒေနှင့်အညီ အရေးယူသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဒါကာကြေညာချက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံတို့အကြား နှစ်နိုင်ငံ သဘောတူညီချက်အတိုင်း ရခိုင်ပြည်နယ်မှ နေရပ်စွန့်ခွာသူများအား အမြန်ပြန်လည်လက်ခံရေးလုပ်ငန်း စတင်ရန် အရေးတကြီး လိုအပ်နေမှုနှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် သဟဇာတဖြစ်မှု မြင့်တင်ရေးနှင့် ရေရှည်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် ဦးတည်သည့် အကြံပြုမှုများ တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ ဖော်ပြထားခြင်း မရှိသည်မှာ အထူးစိတ်မကောင်းဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။

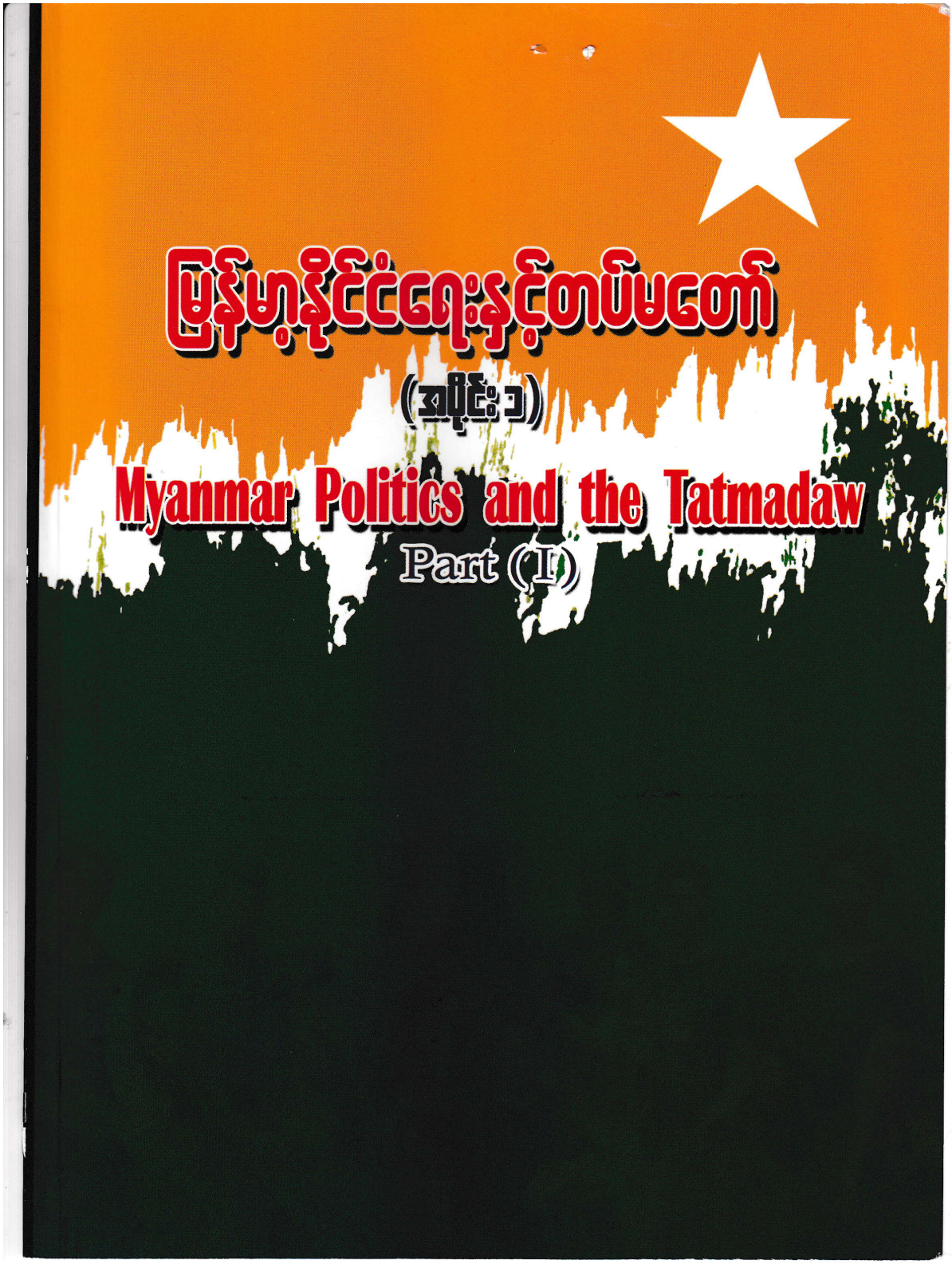
ယခုအခါ မုတ်သုန်ကာလ နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ပြန်လည်လက်ခံရေး လုပ်ငန်းစဉ်အား ဆောလျင်စွာ စတင်နိုင်ရန် ဦးစားပေးဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်နိုင်ငံ သဘောတူညီချက်နှင့်အညီ ပြန်လည်လက်ခံရေးလုပ်ငန်းစဉ် စတင်နိုင်ရေးအတွက် လိုအပ်သည့် လုပ်ငန်းအဆင့်ဆင့်ကို ဆောင်ရွက်ပေးရန် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံအား မြန်မာနိုင်ငံက တိုက်တွန်းပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ်မှ နေရပ်စွန့်ခွာသူများအား မိမိဆန္ဒအလျောက် ဘေးကင်းစွာနှင့် ဂုဏ်သိက္ခာရှိစွာ နေရပ်ပြန်လာနိုင်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရန် အဆင်သင့်ရှိကြောင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန
နေပြည်တော်
ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၉ ရက်။

Annex 159

Republic of the Union of Myanmar, Myanmar Defence Services, *Myanmar Politics and the Tatmadaw, Part (I)* (July 2018)

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့်တပ်မတော်
(ဒုတိယတွဲ)
Myanmar Politics and the Tatmadaw
Part (II)

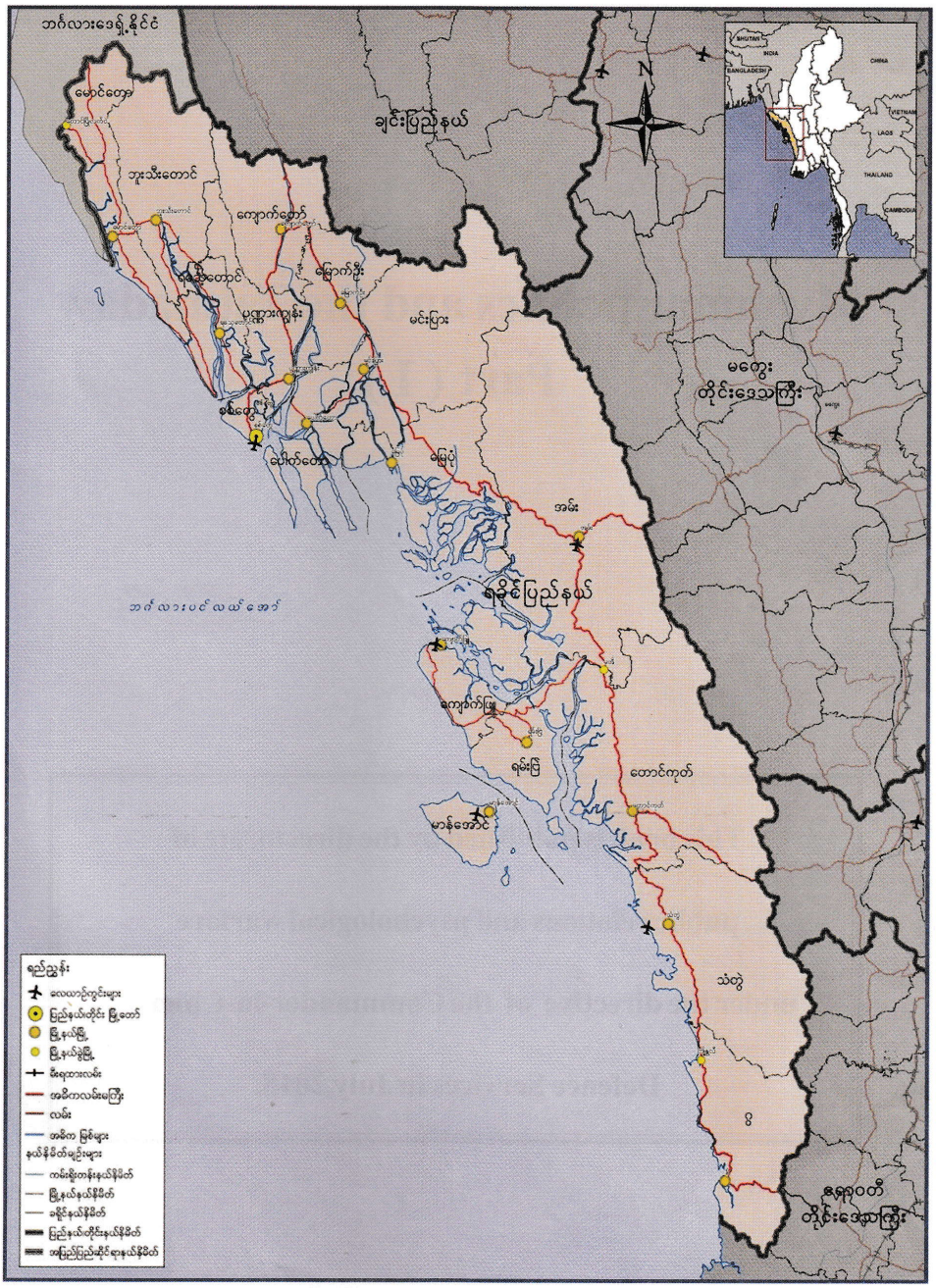
မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့် တပ်မတော်

အပိုင်း (၁)

- ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း -

ပုံနှိပ်ခြင်း	-	ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၁၀၀၀၀ (၂၀၁၈ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)
အုပ်ရေ	-	၁၀၀၀၀
တန်ဖိုး	-	၁၅၀၀ ကျပ်
ထုတ်ဝေသူ	-	ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ကျော်ကျော်ဦး (၀၀၈၁၇)
ပုံနှိပ်သူ	-	မြဝတီစာပေတိုက် (၀၀၆၅၆)
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	-	အောင်သူ
အတွင်းဒီဇိုင်း	-	ကျော်ကျော်ခိုင်
စာတည်း	-	ထုတ်လုပ်ရေးတပ်(ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေး)၊ စာတည်းအဖွဲ့

ရခိုင်ပြည်နယ် တည်နေရာပြမြေပုံ

Myanmar politics and the Tatmadaw
Part (I)

This book is published by the directorate of

public relations and psychological warfare

under the directive of the Commander-in-Chief of

Defence Services in July,2018.

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့် တပ်မတော်
အပိုင်း (၁)

တပ်မတော်ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ်၏ လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့်

ပြည်သူ့ဆက်ဆံရေးနှင့်စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေးညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးမှ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ထုတ်ဝေသည်။

Annex 159

Myanmar Politics and the Tatmadaw

Part (I)

Contents

No	Title	Pages
1.	**Introduction**	1 - 5
2.	**The Start of Bengali intrusion into Rakhine State and follow-ups**	6 - 6
	- The start of Bengali intrusion into Rakhine State	6 - 13
	- 1942 Alethankyaw crisis	13 - 15
	- Intrusion of Bengali in 1945	15 - 15
	- The appearance of Mujahit insurgency	15 - 16
	- Bengali intrusion during the AFPFL government	17 - 18
	- Original vocabulary "Bengali" and fabricated "Rohingya"	18 - 19
	- Photo Records	20 - 20
	- The situation during the time of the Republic of the Union of Myanmar	21 - 21
	- 2014 census	21 - 21
	- The population and situation of Bangladesh	21 - 22
3.	**Conflicts which happened in Rakhine State during 2012 and endeavours of Tatmadaw**	23 - 23
	- Conflicts which happened in Rakhine State in 2012	23 - 28
	- Damage and loss in conflicts of Rakhine State in 2012	28 - 28
	- Undertakings of Tatmadaw for security, regional peace and stability, rescue, supply and reconstruction tasks	29 - 31
4.	**Conflicts which happened in Rakhine State in 2016 and endeavours of Tatmadaw**	32 - 32
	- Conflicts which happened in Rakhine State in 2016	32 - 33
	- Undertakings of Tatmadaw for regional peace and stability, relief supply and reconstruction tasks	33 - 36
	- Senior General Min Aung Hlaing's tour to Rakhine in 2016	36 - 40
	- Meetings between the Tatmadaw, international organizations and persons regarding the Rakhine Issues in 2016	40 - 47

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးနှင့်တပ်မတော်

အပိုင်း (၁)

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	**နိဒါန်း**	၁ - ၅
၂။	**ဘင်္ဂလီများ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း စတင်ဝင်ရောက်လာခြင်းနှင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် နောက်ဆက်တွဲအခြေအနေများ**	၆ - ၆
	- ဘင်္ဂလီများ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း စတင်ဝင်ရောက်လာခြင်း	၆ - ၁၃
	- ၁၉၄၂ ခုနှစ် အလယ်သံကျော်အရေးအခင်း	၁၃ - ၁၅
	- ၁၉၄၅ ခုနှစ်အတွင်း ဘင်္ဂလီကုလားများဝင်ရောက်လာခြင်း	၁၅ - ၁၅
	- မူဂျာဟစ်သောင်းကျန်းသူများ စတင်ပေါ်ပေါက်လာခြင်း	၁၅ - ၁၆
	- ဖဆပလအစိုးရလက်ထက် ဘင်္ဂလီများဝင်ရောက်လာခြင်း	၁၇ - ၁၈
	- မူရင်း“ဘင်္ဂလီ”အခေါ်အဝေါ်နှင့် လုပ်ကြံဖန်တီးထားသော “ရိုဟင်ဂျာ”ဆိုသည့် အခေါ်အဝေါ်	၁၈ - ၁၉
	- မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ	၂၀ - ၂၀
	- ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရလက်ထက်အခြေအနေ	၂၀ - ၂၀
	- ၂၀၁၄ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်း	၂၀ - ၂၀
	- ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ၏ လူဦးရေအခြေအနေ	၂၀ - ၂၂
၃။	**၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များနှင့် တပ်မတော်မှဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများ**	၂၃ - ၂၃
	- ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ	၂၃ - ၂၈
	- ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း ပဋိပက္ခများကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများ	၂၈ - ၂၈
	- တပ်မတော်မှ လုံခြုံရေး၊ နယ်မြေတည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး၊ ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေးနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှု အခြေအနေများ	၂၉ - ၃၁
၄။	**၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များနှင့် တပ်မတော်မှဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများ**	၃၂ - ၃၂
	- ၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ	၃၂ - ၃၃
	- တပ်မတော်မှ လုံခြုံရေး၊ နယ်မြေတည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး၊ ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေးနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှု အခြေအနေများ	၃၃ - ၃၆
	- ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်စဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ တပ်မတော်အကြီးအကဲသွားရောက်တွေ့ဆုံအားပေးဆောင်ရွက်မှုများ	၃၆ - ၄၀
	- ၂၀၁၆ခုနှစ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်စဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ တပ်မတော်နှင့်နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များတွေ့ဆုံခဲ့မှုများ	၄၀ - ၄၂

No	Title	Pages
5.	**Conflicts in Rakhine State and Tatmadaw's handlings in 2017**	48 - 48
	- Conflicts in Rakhine State in 2017	48 - 49
	- Incidents on August 26	49 - 49
	- Incidents on August 27	50 - 50
	- Killing innocent villagers with terrorist acts by Bengali terrorists	50 - 50
	- Killings of Hindus by ARSA extremist Bengalis terrorists	51 - 52
	- Security measures, peace and stability, relief aid and reconstruction efforts by Tatmadaw	52 - 59
	- Endeavours of the Senior General regarding Rakhine Issue in 2017	60 - 60
	- Meetings between Tatmadaw and international organizations, persons and press conference on Rakhine State in 2016-2017	61 - 73
	- Press Releases by Tatmadaw True News Information Team regarding Rakhine State	73 - 85
6.	**Meetings between Tatmadaw and International organizations, persons and press releases on the Rakhine Issues in 2018**	85 -114
7.	**Conclusion**	115 -117

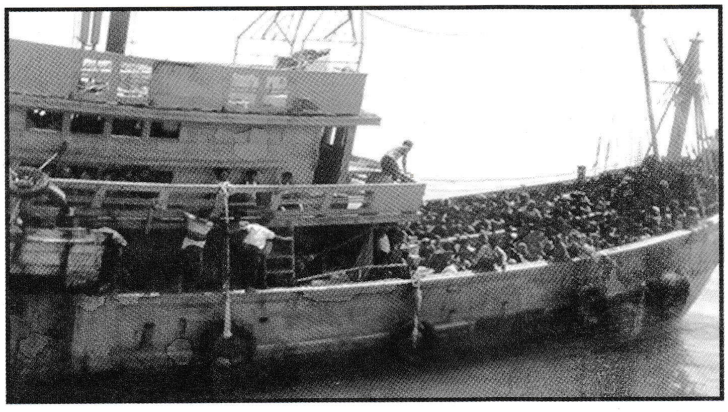
စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅။	**၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များနှင့် တပ်မတော်မှဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများ**	၄၈ - ၄၈
	- **၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ**	၄၈ - ၄၉
	- ဩဂုတ်လ ၂၆ ရက်နေ့ဖြစ်စဉ်များ	၄၉ - ၄၉
	- ဩဂုတ်လ ၂၇ ရက်နေ့ဖြစ်စဉ်များ	၅၀ - ၅၀
	- ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက်သမားများ၏ အကြမ်းဖက်သတ်ဖြတ်ခဲ့မှုများ	၅၀ - ၅၀
	- ARSA အစွန်းရောက်ဘင်္ဂလီအကြမ်းဖက်သမားများမှ ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များအား အကြမ်းဖက်သတ်ဖြတ်မှုများ	၅၁ - ၅၂
	- တပ်မတော်မှ လုံခြုံရေး၊ နယ်မြေတည်ငြိမ်အေးချမ်းရေး၊ ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ ရေးနှင့် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှု အခြေအနေများ	၅၂ - ၅၉
	- ၂၀၁၇ခုနှစ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်စဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ တပ်မတော်ကာကွယ်ရေး ဦးစီးချုပ် သွားရောက်တွေ့ဆုံအားပေးဆောင်ရွက်မှုများ	၆၀ - ၆၀
	- ၂၀၁၆-၂၀၁၇ခုနှစ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်စဉ်များနှင့်ပတ်သက်၍ တပ်မတော်နှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များတွေ့ဆုံခဲ့မှုများနှင့် တပ်မတော်သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲများ ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုအခြေအနေများ	၆၀ - ၇၃
	- တပ်မတော်သတင်းမှန်ပြန်ကြားရေးအဖွဲ့မှ ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်စဉ်များနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းမှန်ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ	၇၃ - ၈၅
၆။	**၂၀၁၈ ခုနှစ်အတွင်း ရခိုင်ပြည်နယ်ဖြစ်စဉ်များနှင့်ပတ်သက်၍ တပ်မတော်နှင့် နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့မှုများ၊ သတင်းမှန်ထုတ်ပြန်ကြေညာချက်များ**	၈၅ - ၁၁၄
၇။	**နိဂုံး**	၁၁၅ - ၁၁၇

The start of Bengali intrusion into Rakhine State and follow-ups

The start of Bengali intrusion into Rakhine State

The British after annexing India started to create confusion in Bengal.The majority of people living in Bengal were Bengali Muslims. Even during the time, the west Bengal region of India (now Bangladesh) was experiencing population explosion. When the British East India Company seized Bengal in the east of India in 1763, its territory began to touch the Rakhine region of Myanmar at the border. Border problem started when Myanmar king deployed troops along the Bengal-Rakhine border in 1784-85. The then governor-general of India submitted a report to the superiors, saying that Myanmar troops were preparing to seize British territories in India via the Rakhine and Kacha regions. The British announced Kacha as its protectorate and annexed Shinmaphyu Island at the mouth of Naf River on Rakhine-Bengal borderline in 1823. Because of the Shinmaphyu Island crisis, the British governor-general declared war on Myanmar on 5 March 1824. Myanmar was defeated and the war ended under Yandabo Agreement on 24 February 1826.Under the agreement, Taninthayi and Rakhine fell under British rule. But the British faced resistance since 1830 launched by Rakhine patriots who did not want to live under the enslavement of anyone.

Anti-colonialism became stronger when the British violently crushed the resistance. The British made systematic plans to strengthen their colonialist administration. First Rakhine and Taninthayi were under the direct administration of the governor-general. Soon, Rakhine was transferred under the rule of Bengal government. In 1828 the superintendents in Rakhine were put under the command of the commissioner in Chittagong. The administrative system of West Bengal was introduced in Rakhine as it was adjacent to Rakhine. A superintendent directly ruled Rakhine which was under the commissioner of West Bengal. Alter, the superintendent was promoted to a commissioner and put Rakhine under the Bengal State as a province. Then districts were formed in Rakhine under the Indian administration system.

Bengalis entered Myanmar via the watercourse.

ပင်လယ်ရေကြောင်းမှ တစ်ဆင့် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဘင်္ဂါလီများ ဝင်ရောက်လာပုံ။

ဘင်္ဂလီများ ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း စတင်ဝင်ရောက်လာခြင်းနှင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည့် နောက်ဆက်တွဲအခြေအနေများ

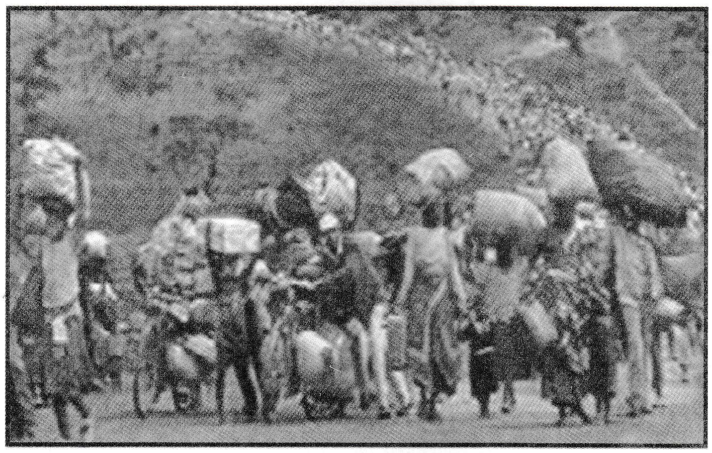
ဘင်္ဂလီများရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်း စတင်ဝင်ရောက်လာခြင်း

ဗြိတိသျှတို့သည် အိန္ဒိယနိုင်ငံအား သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် ဘင်္ဂလားနယ်တွင် ခြေရှုပ်ခဲ့ကြသည်။ ဘင်္ဂလားနယ်တွင် ဘင်္ဂါလီလူမျိုးများ အများစုနေထိုင်ကြပြီး မွတ်ဆလင်ဘာသာကို ကိုးကွယ်ကြသည်။ ထိုစဉ်ကပင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘင်္ဂလားနယ်(ယခုဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံ)တွင် လူဦးရေပေါက်ကွဲစပြုနေပြီဖြစ်သည်။ ၁၇၆၃ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှအရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီသည် အိန္ဒိယနယ်မြေအရှေ့ဘက်တွင်ရှိသော ဘင်္ဂလားနယ်ကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ရာမှ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ရခိုင်ပြည်နယ်နှင့် နယ်နိမိတ်ချင်းထိစပ်လာခဲ့သည်။ ၁၇၈၄ - ၈၅ ခုနှစ်များတွင် မြန်မာဘုရင်မှ ဘင်္ဂလား-ရခိုင်နယ်စပ်တစ်လျှောက် မြန်မာတပ်များကိုချထားခဲ့ရာမှစတင်၍ နယ်နိမိတ်ပြဿနာစတင်ခဲ့ရသည်။ မြန်မာတပ်များသည် ရခိုင်နှင့်ကချာနယ်များမှတစ်ဆင့် ဗြိတိသျှအိန္ဒိယ နယ်များကို ဝင်ရောက်သိမ်းပိုက်ရန် စီစဉ်နေသည်ဟု အိန္ဒိယဘုရင်ခံချုပ် လော့ဒ်အမ်ဟတ်စ်က ၎င်း၏ အထက်အာဏာပိုင်များထံ အစီရင်ခံခဲ့သည်။ ထိုမှ ဗြိတိသျှတို့သည် ကချာကို ဗြိတိသျှတို့၏ အစောင့်အရှောက်ခံအဖြစ် ကြေညာပြီး ၁၈၂၃ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်-ဘင်္ဂလား နယ်နိမိတ်မျဉ်းကြောင်းဖြစ်သော နတ်မြစ်ဝရှိ ရှင်မဖြူကျွန်းကို ကျူးကျော်သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ရှင်မဖြူကျွန်းအရေးကို အကြောင်းပြု၍ ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၅ ရက်တွင် ဗြိတိသျှဘုရင်ခံချုပ်က စစ်ကြေညာခဲ့ရာမှ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲဖြစ်ပွားခဲ့ရသည်။ စစ်ပွဲတွင် မြန်မာတို့အရေးနိမ့်ခဲ့သဖြင့် ၁၈၂၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄ ရက်တွင် ရန်ကုန်စာချုပ်ဖြင့် စစ်ရပ်စဲခဲ့ရာ ထိုစာချုပ်အရ ရခိုင်နှင့်တနင်္သာရီတို့သည် ဗြိတိသျှအရှေ့အိန္ဒိယကုမ္ပဏီလက်အောက်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရာမှ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးစတင်ခဲ့သည်။ သို့သော် မည်သည့်လက်အောက်ခံအဖြစ်မျှ မနေလိုသည့် ရခိုင်မျိုးချစ်များကြောင့် ၁၈၃၀ ပြည့်နှစ်မှစတင်ကာ ဆူပူဆန့်ကျင်မှုများနှင့် ရင်ဆိုင်လာရတော့သည်။

ဤဆန့်ကျင်မှုကို ဗြိတိသျှတို့က ၁၈၃၆ ခုနှစ်တွင် အကြမ်းဖက်နှိမ်နင်းမှုများပြုလုပ်ခဲ့သည့်အခါ ကိုလိုနီဆန့်ကျင်ရေးလှုပ်ရှားမှုသည် ပြင်းပြင်းထန်ထန်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်တို့အနေဖြင့် ၎င်းတို့၏ ကိုလိုနီအုပ်ချုပ်ရေးတို့ကို ခိုင်မြဲအောင်စနစ်တကျထူထောင်နိုင်ရန် စီစဉ်လာခဲ့ရသည်။ ရခိုင်နှင့်တနင်္သာရီကို ဗြိတိသျှတို့သိမ်းယူစဉ်က ပထမတွင် အိန္ဒိယရှိဘုရင်ခံချုပ်၏ တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင်ထားရှိခဲ့သည်။ မကြာမီ ရခိုင်ကို ဘင်္ဂလားအစိုးရလက်အောက်သို့ လွှဲပြောင်းပေးလိုက်ပြီး ၁၈၂၈ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်ရှိအုပ်ချုပ်ရေးမှုများအား စစ်တကောင်းရှိ မင်းကြီးလက်အောက်တွင်ထားရှိခဲ့သည်။ ရခိုင်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးစတင်စဉ်က ပထဝီအနေအထားအားဖြင့် အနောက်ဘင်္ဂလားပြည်နယ်နှင့် ဆက်စပ်နေသဖြင့် အနောက်ဘင်္ဂလားပြည်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ရခိုင်ဒေသကို အုပ်ချုပ်ရာတွင် အနောက်ဘင်္ဂလားပြည်နယ် ကော်မရှင်နာမင်းကြီး လက်အောက်၌ ထားရှိ၍ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး Superintendent ကိုအုပ်ချုပ်စေခဲ့သည်။ မကြာမီ ရခိုင်ဒေသအုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိကို ကော်မရှင်နာရာထူးသို့ တိုးမြှင့်ပေးပြီး ဘင်္ဂလားအစိုးရ၏ တိုက်ရိုက်အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ဘင်္ဂလားပြည်နယ်၏ နယ်တစ်ခုအနေဖြင့် သတ်မှတ်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယပြည်ရှိ စနစ်အတိုင်းနယ်အုပ်ချုပ်ရေးအခြေခံဖြစ်သည့် ခရိုင်များ တီထွင်ရန်လိုအပ်လာရာမှ ပထမဦးစွာတိုင်းမင်းကြီးလက်အောက်ရှိ နယ်ပယ်ဒေသကို ခရိုင်များဖွဲ့၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်ရေးကို စတင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

The British planned to extend paddy cultivation in the flat and fertile basins of Rakhine to provide food for the States of British India which were facing rice shortages.The British let Indians of Bihar, Orissa and Bengal states to enter Rakhine as farm labourers without any restriction. According to records, thousands of Indian labourers (kulees) from East Bengal State of India entered Rakhine since its annexation. Buthidaung, Yathedaung and Maungtaw in northern Rakhine State were flooded with Bengalis from Chittagong. But floods had pushed them to set up small villages in Yathedaung, Kyauktaw, Myohaung (MraukU), Minbya and Myebon on the east bank of Mayu. As the British opened the door to extend rice cultivation, people from southern India came along with Bengalis for blacksmithing and masonry.

A land grant act was enacted in Rakhine to reclaim more virgin land to extend paddy cultivation. Under the law, Bengalis began to own large stretches of land they had reclaimed. As labour needs rose, a large number of Bengalis from Chittagong and Suratis from Madras came to Rakhine without any restriction. The British allowed local ethnics and foreigners to reclaim land. As the law allowed a three-year tax-free period, every person whether local or foreigner owned up to 3000 acres of land. Hence a large number of Bengalis from Chittagong and other parts of Bengal entered Rakhine. First, they just came during the rice cultivation season and left for home after the work. But later they settled down in Rakhine. So their population grew very quickly. During the colonial era, Rakhine region faced the largest alien migration from Bengal which had dense population and less fertile land.

Bengalis intruded into the country after the British Colonialists occupied the lower part of Myanmar.

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့
အောက်မြန်မာပြည်သိမ်းပိုက်
ပြီးနောက် ဘင်္ဂလီများမြန်မာ
နိုင်ငံအတွင်းဝင်ရောက်လာပုံ။

ဗြိတိသျှတို့သည် အိန္ဒိယအင်ပါယာအတွင်းရှိ ဆန့်စပါးမလုံလောက်သော ပြည်နယ်များအတွက် လိုအပ်သော ဆန်စပါးများကို မြေဩဇာကောင်းသည့် ရခိုင်မြေညီမြစ်ဝှမ်းဒေသများတွင် တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ရန် ကြံစည်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့ စပါးစိုက်ပျိုးရန်အတွက် ဘီဟာ၊ ဩရိသနှင့် ဘင်္ဂလားပြည်နယ်များမှ အိန္ဒိယအမျိုးသားများကို ရခိုင်ပြည်နယ်အတွင်းသို့ တံခါးမရှိဝေးမရှိ ဝင်ရောက်စေခဲ့သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်သို့ အိန္ဒိယလုပ်သား(ကူလီ)များ ဝင်ရောက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်တမ်းများတွင် အင်္ဂလိပ်တို့ ရခိုင်ဒေသကိုသိမ်းပိုက်သည့်အချိန်မှစ၍ အိန္ဒိယပြည်၊ အရှေ့ဘင်္ဂလားနယ်မှ ကူလီများထောင်ချီဝင်ခဲ့သည်ဟူ၍ တွေ့ခဲ့ရသည်။ စတင်ဝင်ရောက်စဉ်က ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ဘက်ဒေသများဖြစ်သော ဘူးသီးတောင်၊ ရသေ့တောင်နှင့်မောင်တောမြို့များသည် စစ်တကောင်းနယ်မှ အစုလိုက်အပြုံလိုက် တိုးဝှေ့ဝင်ရောက်လာကြသော ဘင်္ဂလားနယ်သားများဖြင့်ပြည့်ကျပ်၍လာခဲ့သည်။ သို့သော် မကြာမီနှစ်အတွင်း ယင်းတို့နေထိုင်ရာ အရပ်၌ ရေလွှမ်းမိုးခြင်းခံရသဖြင့် မေယုမြစ်အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ ရသေ့တောင်၊ ကျောက်တော်၊ မြို့ဟောင်း(မြောက်ဦး)၊ မင်းပြားနှင့် မြေပုံမြို့နယ်များသို့ပြောင်းရွှေ့ကာ ရွာငယ်များတည်ထောင်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ ဗြိတိသျှတို့အနေဖြင့် ဆန့်စပါးလုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ရန် အများအပြားခေါ်သွင်းခဲ့ရာ မြေရိုင်းများ ခုတ်ထွင်လုပ်ကိုင်ရန်သာမက ပန်းပဲ၊ ပန်းရန့်လုပ်ငန်းများအတွက် အိန္ဒိယတောင်ပိုင်းမှ ကျွန်ရိယာကုလားများသည်လည်း ရခိုင်သို့ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။

၁၈၃၉ ခုနှစ်တွင် မြေရိုင်းများတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်ရေးအတွက် ရခိုင်ပြည်နယ် ဂရန်ကြီးဥပဒေတစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထိုဥပဒေအရချမှတ်ထားသည့် နယ်မြေအမြောက်အမြား ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသော ဘင်္ဂါလီများသည် မြေရိုင်းများစွာဖော်ထုတ်ကြပြီး လယ်ယာမြေများစွာ ပိုင်ဆိုင်လာခဲ့ကြသည်။ မြေပိုင်ရှင်များအနေဖြင့် မြေအများအပြားပိုင်ဆိုင်လာကြသောကြောင့် အလုပ်သမားအများအပြားလိုအပ်လာရာ စစ်တကောင်းမှဘင်္ဂါလီများ၊ မဒရပ်မှဆူရတီများအနေဖြင့် အတားအဆီးမရှိအများအပြားဝင်ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အုပ်ချုပ်သူ အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီအစိုးရအနေဖြင့် ပတ္တာဂရန်စနစ်(ဂရန်ကြီးစနစ်)ဖြင့် တိုင်းရင်းသားနှင့်နိုင်ငံခြားသားအရင်းရှင်များအား မြေလွှတ်၊ မြေရိုင်းများ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးခဲ့သည့်အပြင် ထိုဂရန်လယ်မြေများကို စတင်ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းသည်မှ ၃ နှစ်အတွင်း အစိုးရအား မြေခွန်ပေးရန်မလိုကြောင်း သတ်မှတ်ပေးခဲ့သဖြင့် တိုင်းရင်းသားနှင့်နိုင်ငံခြားသား အရင်းရှင်များသည် တစ်ဦးလျှင် မြေဧက ၃၀၀၀ အထိ တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးလာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်အင်္ဂလိပ်ပိုင်နက်ဖြစ်သော ဘင်္ဂလားမှ စစ်တကောင်းသားများနှင့် ဘင်္ဂါလီများသည် ဗြိတိသျှတို့၏စီးပွားရေးမူဝါဒအရ လယ်ယာလုပ်ငန်းတိုးတက်လုပ်ကိုင်ရန် ရခိုင်ဒေသအတွင်းသို့ အလုံးအရင်းဖြင့် ဝင်ရောက်လာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ အစပိုင်းတွင် စပါးစိုက်ပျိုးရာသီ၊ ရိတ်သိမ်းရာသီတို့တွင်သာ လာရောက်လုပ်ကိုင်ပြီး ပြန်သွားကြသော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် အခြေချနေထိုင်လာခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူဦးရေစာရင်းတွင် အလျင်အမြန်တိုးပွားလာသော အခြေအနေကို တွေ့ရှိရသည်။ ဘင်္ဂလားဒေသတွင် လူဦးရေထူထပ်ပြီး လုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် မြေနည်းပါးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ရခိုင်ဒေသသို့ တဖြည်းဖြည်းတိုးဝင်လာမှုသည် ကိုလိုနီခေတ်တွင် အများဆုံးဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရှိရသည်။

During the riot, Rakhines lost lives, property, religious buildings in Maungtaw Township under scorched-earth practice. Some villages in the north of Maungtaw Township and all the villages in the south immediately became Kalar villages after the all the inhabitants were wiped out. Some Rakhines who escaped the massacre fled to Kyauktaw region in the east via Mayu mountain valley. But they were murdered by groups of Kalars who blocked their escape route. Others who ran away to the west bank of Naf River escaped death. They took refuge at a camp in India as war refugees. When not a single Rakhine was left in Maungtaw Township Bengalis took over their villages, land and farm animals and suddenly became land-owners.At that time, the remaining Bengalis in Maungtaw, transformed the Peace Committee into a religious organization.

When about 5,000 Rakhines who escaped death in the 1942 riot arrived back from the Indian refugee camp in December 1945 they could not re-establish their villages and had to collectively stay in Maungtaw. Some villages in the north of Maungtaw could be re-established, but there was almost no village reestablishment in the south. Mujahit insurgency broke out in Rakhine in 1947. Rakhine could not withstand the project of Mujahit insurgents to wipe out all Rakhine villages along Naf River within ten years and the project of an above-ground Bengali group to drive away Rakhines. So they fled to the inner parts of Rakhine state.

Rakhine people faced the following losses due to the riot:

(a) About 20,000 Rakhines died during the riot.

(b) All the Rakhine villages in Buthidaung and Maungtaw townships and some in Yathedaung Township were burnt down to ashes.

(c) As people were murdered there was no one left to re-establish the farms and villages could not be re-established due to increase in the Chinttagonian Muslim population.

Bengalis killed local ethnics brutally.

ဘင်္ဂလီများဒေသခံတိုင်းရင်းသားများအား ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်ခဲ့ပုံ။

ယင်းအဓိကရုဏ်းများကြောင့် မောင်တောမြို့နယ်တွင် ရခိုင်တိုင်းရင်းသားများ၏ အသက်အိုးအိမ်နှင့် ကျောင်းကန်ဘုရားများ မြေလှန်စနစ်ဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းခံခဲ့ရပါသည်။ မောင်တောမြို့နယ် မြောက်ပိုင်းမှ ရွာအချို့နှင့် တောင်ပိုင်းမှရွာအားလုံးသည် ကုလားများ၏လက်ချက်ကြောင့် ရွာလုံးကျွတ် အသတ်ခံခဲ့ကြရပြီး ချက်ချင်းကုလားရွာများအဖြစ် အသွင်ကူးပြောင်းခဲ့ရပါသည်။ အသက်မသေဘဲ ကျန်ခဲ့သူရခိုင်အချို့မှာ အရှေ့ဘက်ကျောက်တော်နယ်ဘက်သို့ မေယုတောင်ကြောမှထွက်ပြေးခဲ့ရာ တောင်ကြားတွင် ကုလားအုပ်စုမှ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့သတ်ဖြတ်ခြင်းခံရပြီး နတ်မြစ်အနောက်ဘက်ကမ်းသို့ ထွက်ပြေးခဲ့သူ ရခိုင်အချို့မှာ လွတ်မြောက်သွားကြပြီး စစ်ဘေးဒုက္ခသည်အဖြစ် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဒိုင်နာရ်စမူရ်စခန်းတွင် ခိုလှုံခဲ့ကြသည်။ မောင်တောမြို့နယ်တွင် ရခိုင်လူမျိုးများ လုံးဝမကျန်တော့သည့်အခါ ရခိုင်ရွာများကို ကုလားများက ဝင်ရောက်နေရာယူခဲ့ကြပြီး ၎င်းတို့ပိုင်လယ်ယာ၊ ကွ၊ နွားများအဖြစ် သိမ်းယူကာ လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးဘဝသို့ တိုးတက်ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် မောင်တောမြို့ပေါ်ရှိ ကျန်ရစ်သော ကုလားများက ငြိမ်းချမ်းရေးအဖွဲ့ (Peace Committee)သည် ဘာသာရေးအသင်းအဖွဲ့အဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းကာ ဂျမေယာတူအူလေမာအသင်းအနေဖြင့် အသွင်ပြောင်း၍ အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် ကုလား-ရခိုင်အဓိကရုဏ်းတွင် အသက်မသေဘဲကျန်ရှိနေသော ရခိုင်လူမျိုး ၅၀၀၀ ခန့်သည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဒိုင်နာရ်စမူရ်ဒုက္ခသည်စခန်းမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ နဂိုကရှိနှင့်နေခဲ့သော မိမိတို့ရခိုင်ရွာများကို မတည်ဆောက်နိုင်ကြတော့ဘဲ မောင်တောမြို့တွင်သာ စုပေါင်းနေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ မောင်တောမြို့ မြောက်ပိုင်းရွာအချို့ကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း တောင်ပိုင်းတွင်လုံးဝ မတည်ဆောက်နိုင်သလောက်ရှိခဲ့သည်။ ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ပေါ်ပေါက်ထကြွလာသော မူဂျာဟစ်သောင်းကျန်းသူများ၏ နတ်မြစ်ကမ်းခြေတစ်လျှောက် ၁၀ နှစ်အတွင်း ရခိုင်ရွာ လုံးဝမကျန်ရှိ စေရေးစီမံကိန်းနှင့် မြေပေါ်အဖွဲ့ဖြစ်သော ဂျမေယာတူအူလေမာအသင်း၏ ရခိုင်များ နှင်ထုတ်ရေးစီမံကိန်းတို့ကြောင့် ရခိုင်ရွာများမှာမရပ်တည်နိုင်တော့ဘဲ ရခိုင်ပြည်ထဲသို့ထွက်ပြေးခဲ့ကြရပြန်သည်။

၁၉၄၂ ခုနှစ် ကုလား-ရခိုင်အဓိကရုဏ်းအပြီး ရခိုင်အမျိုးသားတို့အတွက် အစားထိုးမရနိုင်သော အောက်ပါဆုံးရှုံးမှုကြီးများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်-

(က) အဓိကရုဏ်း၌ ရခိုင်လူမျိုး ၂၀၀၀၀ ခန့် အသက်ဆုံးရှုံးရခြင်း။

(ခ) ဘူးသီးတောင်နှင့်မောင်တောမြို့နယ်များမှ ရခိုင်ရွာများအားလုံးနှင့် ရသေ့တောင်မြို့နယ်မှ ရခိုင်ရွာအချို့ မီးရှို့ဖျက်ဆီးမှုခံခဲ့ရခြင်း။

(ဂ) လူသေဆုံး၍ လယ်မြေများကို ပြန်လည်ထူထောင်မည့်သူများ မရှိဖြစ်ခဲ့ရခြင်းနှင့် စစ်တကောင်းသား မွတ်ဆလင်များပို၍ များပြားလာပြီး ရခိုင်ရွာများ ပြန်လည်ထူထောင်မရ ဖြစ်ခဲ့ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

Annex 160

Union of the Republic of Myanmar, Myanmar Embassy Dhaka Facebook Page Comment, *Facebook* (30 April 2019)

facebook
Sign Up
Log In
Forgot account?
Myanmar Embassy Dhaka
April 30, 2019 ·
EMBASSY OF THE REPUBLIC OF THE UNION OF MYANMAR
2300 S STREET, N.W.
WASHINGTON, D.C. 20008-4085
TEL: (202) 332-3344
Press Statement
The Embassy of the Republic of the Union of Myanmar has noted the Annual Report of the United States Commission on International Religious Freedom (USCIRF) 2019, which contains reference on Myanmar. Prior to the announcement of the release of the annual report, USCIRF has invited the Embassy of Myanmar to provide information about the conditions of freedom of thought, conscience and religion or belief in Myanmar. In response to the invitation of the USCIRF, Myanmar Embassy has provided information on freedom of religion and other related matters to the USCIRF that includes the following facts:
The Constitution of Myanmar gives equal rights to its citizens on their freedom of choice on faith and belief. The Article 34 of Charter I of the Constitution states that "Every citizen is equally entitled to freedom of conscience and the right to freely profess and practice religion subject to public order, morality or health and to the other provisions of this Constitution". Additionally, Chapter VIII, Article 348 states that "The Union shall not discriminate any citizen of the Republic of the Union of Myanmar, based on race, birth, religion, official position, status, culture, sex and wealth". Furthermore, Article 362 states that "the Union also recognizes Christianity, Islam, Hinduism and Animism as the religions existing in the Union at the day of the coming into operation of this Constitution".
The Ministry of Religious Affairs and Culture of the Government of Myanmar is working closely with various Hindu, Christian and Islamic organizations in promoting respect for religion and cultural diversities. It is also working with local as well as international Faith/Religious Groups on their missionary works/activities in the country that
2
Interfaith Group in 2008 and in 2011, the Group continues to work as non-governmental organization focusing on peaceful co-existence, preventing religious misunderstanding and arguments. Today, a total of 128 interfaith groups with members ranging from Buddhist, Christian, Muslim and Hindu communities are working tirelessly throughout the country including the most remoted areas.
There are 4407 Mosques and 459 Islamic schools across the country with a mosque for every 260 Muslims. In addition, there are 6998 Churches of different denominations all over the country with a Church of worship for every 476 Christians. These statistics demonstrate the degree of freedom of religion the people in the country are enjoying. Statistical data of 1973 census showed 88 per cent of the entire population practiced Buddhism and in 2014 census, the percentage decreased to 87 per cent. The percentage of Christians grew from 4.6 to 6.2 per cent while Muslim population grew from 3.9 to 4.3 per cent.
Myanmar is a country with over a hundred ethnic groups with different religions, cultures, traditions and dialects. The Government recognizes the diversity of these groups and the challenges related to socio-economic conditions among the different communities. Based on the uniqueness of the country, the Myanmar Government is working tirelessly to build a peaceful and harmonious Union where the entire population shares equal rights, regardless of the gender, belief/faith, race or culture, under the State Constitution.
The above are some of the facts that the Embassy of Myanmar has provided to the USCIRF in connection with its 2019 report. It is highly regrettable and disappointing that none of the above are reflected in the USCIRF report.
Myanmar attaches importance to its relationship with the United States and the Government is firmly committed to work closely with the Government of the United States and other stake holders to address and resolve issues of common concern of both countries.
မဿရ ဝါရင့်
April 30, 2019 ·
25
2 Comments 5 Shares
Share
Most Relevant
Ma Mya Thandar Kill them all so that there is no trouble.
1y
Related Pages
Myanmar Embassy Canberra Page
Consulate & Embassy
Permanent Mission of Myan...
Consulate & Embassy
Myanmar Consulate-General,...
Government Organization
Embassy of Myanmar ,Hanoi
Government Organization
Dragon Power Heavy Machinery...
Product/Service
Embassy of Myanmar in Cairo, E...
Interest
Embassy of Myanmar, Ottawa
Consulate & Embassy

Annex 160

Annex 161

Republic of the Union of Myanmar, *Final Report of Inquiry Commission on Sectarian Violence in Rakhine State* (8 July 2013)

Republic of the Union of Myanmar

Final Report of Inquiry Commission on Sectarian Violence in Rakhine State

8 July 2013

nutrition of children and their families, with children unable to go to school. For many families, these difficulties are compounded by the lack of adequate shelter.

5.6.5. The economy of Myebon township is driven primarily by fishery. Before the outbreaks of violence in that township, Bengali communities were engaged in fishery. Bengali IDPs in Myebon stated that the violence had destroyed 80 large boats and 30 medium-sized boats belonging to them. They were unable to estimate the losses in monetary terms, but noted this would severely curtail their fishing activities. Myebon"s economy is likely to decline precipitously as a result. In Kyaukpyu, community elders and business owners stated that as 85 per cent of the township"s fishery had been controlled by Bengalis, the township would see a significant drop in productivity in the wake of their departure.

5.6.6. Such constraints are having a serious impact on families and their purchasing power, and consequently on the overall economy of the Rakhine State. Another reason for the drop in purchasing power is the separation of the two communities. The Rakhine merchants interviewed by the Commission stated that the separation had reduced the demand for goods and services from each side and slowed down business. All this will lead to an inevitable drop in the economy of Rakhine State as a result of the sectarian conflicts.

6. The current socio-economic situation

6.1. Although the violence in October was eventually brought under control, both Rakhine and Bengalis are still suffering greatly from the impact of the conflict and related problems. As noted above, the violence has undermined livelihoods and caused a steep fall in income.

6.2. Rakhine State is one of the poorest amongst the Union of Myanmar"s 14 States and Divisions. Field visits and interviews in the 11 townships of Rakhine State confirmed the poverty of both Rakhine and Bengali communities. The socio-economic situation of the northern part of Rakhine State, however, is different from that in the south. Overall, in Rakhine State, the average monthly income of a family is Kyat 42,000. Livelihoods comprise agriculture, buying and selling goods in streets or markets, trading, government clerical work and elementary occupations.[17] Over 30 per cent of all households are agriculture. Some 20 per cent of households engage in buying and selling goods and trading. As noted in paragraph 1.4.3, samplings in the northern part of the State are biased due to interference with interviews and these figures are indicative only.

6.3. The southern part of Rakhine State has an average household income of Kyat 50,000 to Kyat 100,000 per month. The average household size is five persons, with a household dependency ratio of 60 percent. Around 91 percent of south Rakhine State"s population has completed education up to high-school level, including 9 percent who have completed tertiary education. Some 9 percent have no education. Of the adult population, some 85 percent are employed and 15 percent have no employment. As there was no interference in the surveys in the southern

17 Elementary occupations: see footnote attached to paragraph 5.6.2.

part, these figures may be taken as more reliable than those for the whole of Rakhine State.

6.4. The Bengali population living in the northern part of Rakhine State is characterized by lower education levels in general. The teams collected data on both Rakhine and Bengali in this area but these data are rejected due to interference with data collection and sample bias.

6.5. In interviews, the Commission asked 1,200 Rakhine and 800 Bengalis from Maungdaw, Butheetaung and Kyauktaw how the conflict had affected their income. This question elicited the following information: 25 per cent of Rakhine and 35 per cent of Bengalis reported losing 100 per cent (all) their income; the rest reported losing various proportions, from 40 per cent to 80 per cent of their income. Prices in these areas had risen reportedly by 20 to 50 per cent, largely because of the scarcity of goods and services due to the conflict.

6.6. In November 2012, 3,500 Rakhine and 103,000 Bengalis were registered with the Rakhine State Government as IDPs. Although the government and international organizations have been providing humanitarian assistance to these groups, their basic needs are still not fully met.

6.7. Whilst IDP camps near towns and cities received adequate rice and lentils, those in more remote areas face difficulties in obtaining adequate food.

6.8. In health, UN organizations, NGOs and local associations cooperated in emergency humanitarian measures from the start. As the situation calmed down, basic healthcare services, water and sanitation services, and measures to prevent infectious diseases were provided. The medical corps of the *Tatmadaw* has also assisted in the provision of health services (further information on health is provided in a later section). In education, the Government and relevant bodies have made concerted efforts to ensure the provision of basic education services (further information is provided in the section on education). In the shelter sector, tents, temporary huts and temporary housing were provided to IDPs during the emergency phase. Overall, the Government and other organizations providing assistance encountered several difficulties and challenges. Whilst the IDPs still have many needs, the most urgent and highest priority action is to provide adequate shelter before the rainy season begins.

6.9. Currently the Rakhine people across 11 townships are objecting to the resettlement of Bengali IDPs within their townships. In particular, Kyaukpyu and Myebon townships, where the Bengalis are minorities, are insisting that the authorities permanently move the Bengalis displaced from those townships elsewhere. Turkey"s offer to build 5,000 houses for the Bengalis in March 2013 has continued to create resentment amongst the Rakhine. This resentment led to further demonstrations by the Rakhine, although authorities have imposed a ban on unauthorised demonstrations. The issue of these 5,000 houses is also affecting the local governments" attempts to restore law and order and ensure rule of law.

6.10. Mistrust between the two communities has also fuelled ugly rumours. Recently, there were accusations that the Bengali villagers had put poison in the

Rakhine State"s agricultural output. In the financial year 2012-2013, the share of agriculture in Rakhine State"s gross domestic product (GDP) is likely to shrink markedly.

7.2. The fishery sector

7.2.1. Rakhine State is rich in aquatic resources and fisheries are a significant part of Rakhine State"s economy. The fishery and livestock sector account for some 13.4 per cent of the GDP of Rakhine State. Of the combined fishery and livestock sector, fishery and other aquatic products account for 61.9%. However, only 4 per cent of all families are engaged in this sector full-time, as the sector requires comparitively large investment. However, the sector is important in providing daily food and income for both Rakhine and Bengali families, as most rural families catch fish and other aquatic products for their food. The poorest families survive by earning daily wages as agricultural workers, but they are employed in the fields for only certain parts of the year due to the planting and harvesting cycle. For these families, fishery provides an important source of food and additional income. The Rakhine communities not only catch their own fish, but also engage in buying and selling these products in other places. The Bengali communities sell their catch either in their own villages or use Rakhine traders to sell these in other locations. Additionally, shrimp farming in salt-water ponds established on agricultural land is an important economic activity. Since the Bengalis rarely have the right to own or work land, they rent land for this purpose from the Rakhine.

7.2.2. According to interviews with fishing families in Myebon, Kyaukpyu and Minbya, the Rakhine and Bengali communities have had occasional problems when competing for fishing sites. These fishing families reported that Bengalis would form a large group and intimidate and threaten Rakhine fishermen. Conversely, the Commission received a letter from the Bengalis[18] complaining about threats and provocations by the Rakhine towards the Bengalis. Poor quality boats and equipment provide another barrier to the growth and productivity of the fishery sector. Traditional wooden boats, lacking modern equipment and modern engines, are the norm. Difficulties in accessing credit and high interest rates are another obstacle.

7.2.3. The most serious obstacle at present, however, is the security situation and its consequences on the movement of people. Bengalis in Myebon and Kyaukpyu, now in IDP camps, are not allowed to go outside of these camps, far less to go to sea for their livelihoods. Bengali fishermen from Myebon reported to the interviewers that nearly all their boats had been burned and destroyed.

7.3. Market sales and trading

7.3.1. About 25 per cent of families are engaged in buying and selling goods. The Commission observed these activities in both towns and villages. The nature of transactions differs between the two communities.

18 Letter number 83 (Bengali)

7.3.2. In interviews, Bengali business owners at The-Chaung Sakan in Sittwe, stated that the Rakhine dominated the trade with other regions of the country, for example, selling fish and other aquatic products to these regions and bringing in food products from those regions. They reported that as Bengalis they had limited opportunities to engage in such activities, because they lacked national identification cards, and therefore required permits for travelling, together with permit fees (e.g., they have to apply to the immigration authorities with form number 4). Another disadvantage was their lack of business networks outside their localities that could assist them with money transfers. Notwithstanding, the Commission observed that Bengalis in Sittwe, with the help of Bengalis from Yangon, were engaged in buying and selling goods from outside the region, such as construction materials. The Bengalis bought most other goods directly from the Rakhine, or brought these into the region through Rakhine merchants, and then redistributed the goods to markets and businesses in towns and villages. On the other hand, in interviews with the Commission, Rakhine merchants stated that Bengalis dominated the cross-border trade with Bangladesh. The Commission observed that Maungdaw"s cross-border trade with Bangladesh was led only by Bengali merchants.

7.3.3. Current restrictions on movement in Sittwe, Kyaukpyu, Yanbye and Minbya townships have made sales and transactions between the two sides nearly non-existent. The loss of freedom of movement and the impact of the violence have severely affected incomes, reduced demand and paralysed many businesses. Business owners in Sittwe interviewed in October reported that the flow of goods was half of previous levels and that the frequency of ships in and out of Sittwe port had been reduced by one-third. Civil society organizations and local associations in Sittwe reported finding evidence of poison in vegetables and meat sold by Bengalis. Such reports, although denied by the government, combined with Rakhine exhortations not to buy from Bengali sellers, have hurt businesses further.

7.3.4. The Commission learned of the illegal export of Rakhine products to Bangladesh, mainly agricultural products such as rice. During the country"s unrest in 1988, the rule of law broke down and as a result, illegal export of rice to Bangladesh took place not only from Rakhine State, but also from Ayeyarwadi Division. Clearly, the illegal exports and sales to Bangladesh is only possible because of weak border security. After the 2012 conflicts, border security was strengthened. This has now reduced the flow of illegal export and cross-border sales, which consequently has lowered the price of rice in Rakhine State.

7.4. Tourism and services sectors

7.4.1. The haunting beauty and magnificent scenery of Rakhine State, its rich cultural heritage and its age-old traditions all provide ample opportunities to develop sustainable tourism in Rakhine State. However, only Thandwe, Kyaukpyu, Sittwe and Mrauk-U have managed to develop the tourism sector and even then only to a limited extent. At Mrauk-U, where the cultural heritage is especially rich, tourism is held back by under-development of the hotel industry and poor transportation networks. At the time of this Report, there were 31 hotels, 3 motels and 95 guesthouses or lodges in the whole of Rakhine State, with Thandwe township

numbers of troops and in particular, strict security checks and control of exit and entry points with Bangladesh.

9.16.15. Illegal immigration from Bangladesh cannot be addressed without the involvement of the Bangladesh government. Similarly, other security problems along the Bangladesh border will require consultations with that country. Currently, Na-Sa-Ka is the only entity handling such issues and consulting with Bangladesh. The relationship between Bangladesh and Myanmar needs to be raised to a higher level.

9.16.16. To prevent and address future violence, the Union of Myanmar should establish a special force, appropriately equipped with equipment for crowd control and trained in the physical, psychological and technical aspects of conflict resolution. The complex and delicate nature of the problems in Rakhine State will require such a specially trained force. The proposed force should be given responsibility to act as soon as conflict occurs. If, in the conflict, the Tatmadaw"s help is needed, those troops should also be given the appropriate equipment.

9.16.17. Myanmar being a multi-racial and multi-religious country, the government should take firm action against any person or group instigating conflict or violence under the banner of race, religion, language and culture. Existing criminal laws should be effectively applied and enforced. The laws also need to be modified with appropriate punishment to deter such acts in future. Additionally, new laws should be developed and promulgated as needed.

9.16.18. To ensure good governance, the person responsible at each level in the government structures will need to take immediate action when it comes to issues concerning law and order, such as attacks. The central government should delegate decision-making to the local authorities so that problems can be speedily resolved. Similarly, to ensure clean government, all government servants and members of the public, whatever their race or religion, should observe the law and be held accountable. Public education on laws and regulations should be given to communities to educate them on Myanmar"s Constitution, laws, regulations and procedures.

9.16.19. In all cases, all people who live in Myanmar, including Government civil servants, should respect the law. Whoever breaks the law must be dealt with according to the law.

10. The issues related to the term Rohingya

10.1. Rakhine history records close interactions between Rakhine people and Muslim Bengalis. The more powerful Rakhine kings had suzerainty over 12 regions in Bengal, including the Chittagong region. At that time, those kings had Rakhine titles to their names and adopted Islamic titles as a political strategy to gain the trust of their subjects. The Rakhine kings were close to the Bengali kings, often supporting them as allies in war. Muslim soldiers served in the forces of the Rakhine kings – the descendants of these soldiers are the present day Kaman people of Muslim faith, recognized as one of Myanmar"s indigenous Taing-Yin-Tha. The close association and peaceful relations over centuries between the Rakhine and these

Muslims from Bengal are documented with solid evidence and is well accepted by the majority of present-day Rakhine people. Despite this, some in the international and diplomatic community accuse the Rakhine of denial, stating that the majority of Rakhine refute the evidence of Muslims in the Rakhine region before the British colonial period.

10.2. The Rakhine and the Bengalis lived together amicably for many years. The Rakhine do not accept the name "Rohingya", widely used internationally, for the Bengalis. They state there is no firm historical evidence for the use of this name. The first published use of the word Rohingya seems to be in 1799, by Francis Hamilton (also known as Francis Buchanan) in his paper "*A Comparative Vocabulary of Some of the Languages Spoken in the Burma Empire*" in 1799, in the fifth volume of Asiatic Researches.[29] The paper mentions, "*Mohammedans, who have long settled in Arakan, and who call themselves Rooinga, or natives of Arakan.*" In the British colonial period, Bengali migrant workers from Chittagong came to work agricultural land in the Rakhine region around Butheetaung and Maungdaw but moved between Bengal and Rakhine according to the seasons. Bengalis living in the south of Chittagong called the Rakhine region at the time *"Rohin Maloke*" in their dialect with *Rohin* meaning Rakhine and *Maloke* meaning country in that dialect. This is the root of the word Rohingya, with the "*gya*" meaning "going to live." Thus "Rohingya" was not the name of a distinct race or people.

10.3. The British colonized Rakhine State in 1826, at the end of the First Anglo-Burmese War. In 1869, after the Suez Canal was complete, the price of rice rose on world markets, and the British brought large numbers of Bengali Muslims from Chittagoing into the Rakhine region as agricultural workers. However, no connection has been found between these later Bengali workers brought in by the British and the earlier people calling themselves Rohingya. Furthermore, in censuses taken under the British colonial system, there are no records of a people called "Rohingya". Often, ethnic groups living close to a country"s borders have communities living on both sides of the border. For example, along the Myanmar-China border, the Jingpaw people live on both sides. Similarly, along the borders between Rakhine and Bangladesh, there are Rakhine communities as well as Bengali communities living on both sides of the border. However, it is the Bengali groups of today living in Myanmar who call themselves Rohingya, and not the Bengali groups in Bangladesh. This is one reason why the Rakhine people will not accept the term Rohingya.

10.4. In the early years just after Myanmar"s independence, from 1948 to the early 1950s, the Bengalis living in Butheetaung and Maungdaw in northern Rakhine State started to call themselves Rohingya. The term first appeared in a publication in Myanmar in an article called "The Sudeten Muslims," published in the 20 August 1951 issue of the Guardian Daily. The author of this article was Mr Abdul Gaffar, a member of the Mujahid Party.[30] From that time on, Bengalis would repeatedly use the term in their many demands to the Government, as well as in their organizations.

29 Francis Buchanan. "A Comparative Vocabulary of Some of the languages spoken in the Burma Empire." Asiatic Researches 5 (1799): 219-240. Republished in SOAS Bulletin of Burma Research, Vol. 1, No., 1 (March 2003)

30 See paragraph 4.10.

The Rakhine bitterly contested these demands from the Bengalis. Historical records of that early period show that Bengalis using the name Rohingya made repeated insistent demands and formed organizations that eventually became armed rebel groups (the Mujahid) who then waged an insurgency against the Union of Myanmar.

10.5. In one survey in 2008, 150 villagers from one village in Maungdaw township were asked, "Which ethnic group (*lu myo*) are you?" 85 percent replied that they were Muslim, 2 percent replied they were Kala,[31] and 1 percent responded that they were Rohingya. Of this 1 percent, one-third did not understand the meaning of the term.

10.6. After 2010, some political and social leaders in the Bengali community became more prominent in the movement demanding human rights for Bengalis. Amongst these was U Shwe Maung, a Member of Parliament from the Union Solidarity and Development Party. At the time, U Shwe Maung stated to international journalists that the usage of term Rohingya was not important, and that obtaining citizenship was the only important issue. On 18 March 2013, on the second day of the first session of the Union Parliament, U Shwe Maung presented a proposal for granting the status of Taing-Yin-Tha to the Bengali people.

10.7. During its first field visit in the second week of September 2012, the Commission visited Bengali IDP camps and Bengali villages in the townships of Sittwe, Pauktaw, Rathe-Taung, Butheetaung and Maungdaw, conducting interviews with the Bengali population. In all these interviews, Bengalis were asked, "What ethnic group (Lumyo) are you?" Most of the time, they answered, "I am of the "Muslim ethnic group" (Muslim Lumyo). However, in group meetings, when the question was posed to members of the group randomly selected by the research team, the leader of the group said something in Bengali language to the rest of the group and after that, no more answers were forthcoming; the group appeared to be intimidated by the leader. In the early part of the Commission"s visit, only a few respondents replied they were Rohingya, but later visits found increasingly greater numbers of Bengalis stating they were Rohingya. After the first visit by the Commission, the majority of Bengalis stated they were Rohingya (85 per cent of the 800 interviewed). Even so, around 60 per cent of those who stated they were Rohingya only did so in the first part of the interview. As the interview went on, they called themselves members of a "Muslim ethnic group," and not Rohingya.

10.8. The Government of the Union of Myanmar does not recognize the name Rohingya, yet the Bengali community is pushing this term to the point where it is becoming the object of an intensive campaign. The Commission was informed that leaders of the Rohingya movement in Yangon, New York and London were calling the Bengali communities in Rakhine State on mobile phones and urging them to declare themselves "Rohingya". On the other hand, all the 1,200 Rakhine people interviewed objected to using the name Rohingya for the Bengalis. The majority of other Taing-Yin-Tha living in Rakhine State also did not support using the name Rohingya for the Bengalis. Elsewhere in Myanmar as well, most Taing-Yin-Tha did

31 See footnote for paragraph 3.2.2. on the explanation of Kala.

12.24. The Union Government and Myanmar civil society organizations should be the entities organizing and hosting the discussions mentioned above. If international organizations wish to support such a process, these organizations must be acceptable to both the Rakhine and the Bengalis. If not, the participation of such an international organization will only exacerbate the situation.

12.25. The government should scrutinize practices related to religion, in order to prevent adherents of one religion from insulting those of another religion, and to protect the country against extremist elements acting in the name of religion. To this end, the government will need to conduct a review of all religious institutions in Rakhine State, such as Buddhist monasteries, Islamic mosques, Christian churches and Hindu temples, as well as investigate religious practitioners. Subsequently, the Ministry of Religious Affairs of the Union of Myanmar should issue certification to those deemed to be operating within the law.

12.26. To foster peaceful coexistence based on mutual understanding over the long term, both sides will need to change or modify their political and social views. In Bengali communities, the government must eliminate the currently prevailing teachings that encourage narrow-minded prejudices and incite hatred against the Rakhine. Instead of the extremist teachings in Islamic religious schools, special education initiatives are required to ensure education that is more appropriate for a Myanmar citizen. Similarly, the government, NGOs and other social organizations should organize trainings and orientations for the Rakhine to reduce their resentment and mistrust of Bengalis and minimize the influence of past conflicts. This will take time.

12.27. Most Rakhine see the rapid population growth of the Bengalis as an extremely serious threat. Their large and growing population makes some Rakhine believe that all Bengalis are illegal immigrants and that they must act to prevent Rakhine State from becoming a region controlled by Bengalis. The Rakhine communities and other Taing-Yin-Tha groups expressed the wish for the Government to promote family planning and birth spacing programmes amongst the Bengalis. Such programmes, they said, would alleviate their fears of Bengali control and support the goal of peaceful coexistence. They suggested that the Government, international and local NGOs provide family planning education to Bengali families. However, the Commission notes that such family planning and child spacing initiatives should be voluntary and should not be forced on any group. An approach by force would not only have repercussions on the country‟s reputation, but also provide another cause for Bengali political activists and extremists to create further unrest inside Myanmar.

12.28. In this regard, past efforts using administrative authority to prevent Bengali men from marrying more than one wife have had little impact. Up to the time when the present Government took office, Bengalis in Rakhine required permission from local administrative authorities to marry, creating yet more avenues for corruption. In any case, many Bengalis simply married in secret. One negative impact of this policy was that children born of such non-registered unions also became automatically illegal, with no records of their birth.

At present, the best estimates indicate that there are some 60,000 unregistered children born of such unions. The Government and civil organizations should take lessons from certain Muslim countries on how to implement the promotion of family planning. Large Bengali families are poor; they struggle for their living, and have no access to outside recreation such as movies. In such a situation, conjugal relations are their only recreation. Furthermore, the majority of Bengalis believe that family planning and birth control are forbidden by their religion. This belief appears to be more pronounced among Bengalis living in poor and remote villages, where the families have large numbers of children. An additional reason for non-registration of children is that some women slip over to Cox"s Bazar in Bangladesh for conjugal relations with their husbands who are working in other countries. The children of such unions are also not registered.

12.29. Moderate religious leaders should be encouraged to replace extremist religious leaders who currently lead certain Islamic communities. The extremist leaders are the products of certain extremist Islamic religious schools that preach on ways to dominate and control Muslim society. Those who graduated from such schools are able to dominate Muslim Bengali society in Rakhine State, since they are usually the only people in their communities with some education (i.e., religious education).

12.30. However, education in these Islamic schools of Rakhine State does not equip graduates for integrating into modern society. Furthermore, the teachings encourage extremist trends. When the graduates of such schools become schoolteachers and religious teachers, they in turn transmit the same extremist teachings and exhortations to hatred of the Rakhine people. The government needs to handle such extremist religious schools by establishing an appropriate body of educators, including Muslim educators, to develop new curricula and require those schools to implement the revised curricula.

12.31. In interviews of 800 Bengalis, all responded that the person they most respected was the *Mullawi*. Clearly, the *Mullawi*s were the most dominant figures in their communities. Some 19.5 per cent of respondents stated in the interviews that the *Mullawi*s told them to hate the Rakhine, whilst 80.5 per cent stated that the *Mullawi*s did not do so. However, in focus group discussions, about 60 per cent of participants stated that the *Mullawi*s always taught them that Rakhine were bad, whilst 30 per cent said the *Mullawi*s did so occasionally, and the remaining 10 per cent reported they did not know. Some 18 per cent of Bengalis expressed their desire to establish a Muslim country and said that they must make the Rakhine people weak so that the Rakhine would no longer mistreat Muslims. Clearly, the teachings by extremist religious leaders make it difficult to change attitudes and foster the desire for peaceful coexistence. In addition to these local extremist *Mullawis,* the Rakhine community reported that members of *Tabligh*[41] – Islamic propagation groups from Yangon - had heightened the animosity between the Rakhine and Bengalis. In aiming to make the Muslim society in Rakhine State more religious, *Tabligh* members had propagated their religion so aggressively and

41 See paragraph 3.2.1.

Annex 162

Republic of the Union of Myanmar, President Office, *Interim Report of the Investigation Commission on Maungtaw* (3 January 2017)

Interim Report of the Investigation Commission on Maungtaw

Interim Report of the Investigation Commission on Maungtaw
Republic of the Union of Myanmar
Investigation Commission on Maungtaw
6th Waxing day of Pyatho 1378 ME
3rd January 2017

Interim Report of the Investigation Commission on Maungtaw

Introduction

1. This Maungtaw Region Investigation Commission was established with 13 persons by Presidential Order No.89/2016 dated 1-12-2016. It was tasked to investigate and find out the background situation and to detect the truth about the = violent attacks which occurred on 9th October, and 12th and 13th November, 2016 and also to make an assessment and give recommendations to prevent such incidents from occurring again in the future.

2. The Commission held three meetings, went on a field trip for the first time to the 10 villages and 4 Security Camps, and interviewed Security Police, Government Staff, Administrative Organizations, villagers from different community based organizations, and community elders. It also issued two Press Releases.

Annex 23 Incident 8 – CheinKharli, KoetanKauk villages, Rathedaung Township
Annex 22 Incident 7 – Inn Din Village, Maungdaw Township
Annex 21 Incident 6 – MyinHlut Village, Maungdaw Township

Incident on 9th October 2016.

3. At about 1:30 am on 9th October, 2016, about 100 violent attackers carried out a surprise attack on No. 1 Border Outpost Headquarters (Kyikanpyin) in Maungtaw Township. Meanwhile, at 3:30 am, about 30 armed men attacked the Kotankaung Border Outpost in Yathedaung Township and at 4:30 am, about 50 armed men attacked Ngakhuya Border Outpost using guns, machetes and slingshots for shooting iron projectile. In the surprise attacks, nine policemen were killed and six policemen, a wife of a policeman and one civilian were injured, and assorted arms including 52 arms and ammunition were lost. Two violent attackers were captured with one hand-made weapon and eight bodies of attackers were found.

Incident on 12th November 2016

4. At about 6:45 am on 12 November, 2016, when combined troops comprising members of the Tatmadaw and the Myanmar Police Force arrived near Mayintaung Village, about 70 violent attackers armed with guns, machetes and spears came out from hiding in the forest and ambushed the troops. In the fighting, one soldier was killed and an officer and another soldier were injured. Six violent attackers were found dead and one gun and some ammunition were seized in the incident. Upon arrival at Pwintphyuchaung Village at 10:30 am, the security forces found that some houses were on fire. At 10:55 am, violent attackers detonated a mine on a bailey bridge near Maunghnamataung Village, attacking a convoy carrying police and employees of the Immigration and Population Department and also fired at the convoy. At 2:15 pm, about 800 violent attackers armed with guns, machetes and spears came out of Gwazon Village and nearby villages and attacked security forces, killing one commanding officer and injuring two soldiers. As the troops were under attack, to disperse the attackers, two MI-2 helicopters fired on them. At 3:20 pm, armed attackers carried out a mine attack on a car carrying police at Phawkitaung Bridge. Violent attackers also carried out a mine attack on a convoy carrying security forces at 4:50 pm.

Incident on 13 November 2016

5. At about 9 am on 13 November, security forces led by border guard police conducted an area clearance operation in Gwazon Village and found about 50 burnt houses. In the operation, seven attackers armed with machetes carried out a surprise attack on the security forces and the security forces returned fire, killing six attackers. At 1:00 pm, as border guard forces entered Dargyizaung (Taung) Village, they were ambushed by 25 attackers armed with clubs and machetes and the security forces returned fire killing 19 violent attackers. About 4:30 pm, acting on a tip-off that about 10 violent attackers were in Wabeik Village, security forces

conducted an area clearance operation in the village. Violent attackers withdrew from the village during the operation and security forces found burning houses and extinguished them. In that incident, one mosque and several houses were not burnt.

Persons who took a Leading Role in the Maungtaw incident

6. Violent armed attacks in the Maungtaw region were conducted by Rohingya Solidarity Organisation (RSO)-linked Aqa Mul Mujahidin that operated in Maungtaw region. The leader of this group is Havid Tuhar, alias Arpu Hamad Zooluni, 45, a religious and racial extremist residing in Kyaukpyinseik village, in Maungtaw township. He attended a 6-month training programme conducted by Taliban extremists in Pakistan. Havid Tuhar sometimes used to live in a village near Teknaf in Bangladesh as well, taking asylum as a refugee who received monetary subsidies from organizations from Middle East countries. Those who cooperated with him were 12 people, including a Pakistani named Khalip, who resides in Bangladesh, who had been in Ngakhura village; Ibrahein, Azar and Arab Tular who are residing in the Kutapalong refugee camp in Bangladesh; Zubai and Islam, who are residing in the Nilar refugee camp. Starting five months ago, they entered Maungtaw region under the arrangement of Havid Tuhar. They conducted terrorist trainings to radicalised youths organised by Havid Tuhar, according to the confessions of three men who were arrested — Mamad Nurar, Mamad San and Phosolarmauk. After the armed attack, Havid Tuhar posted propaganda video files at least ten times successively to join him to launch wars in the Maungtaw area. “Listen to me, all Rohingyas! If you want to save Islam and our Rohingya brethren residing in Rakhine State, come here, without living in your homes only. All youthful men come and join with us. We will wage war. If you are a real man, never be afraid of death!” they announced their statement in the file.

The significant things about the present incident in Maungtaw region

7. The present situation in Rakhine State is different from the previously broken out armed attacks in that area. Previous incidents were conflicts among local people. The present situation is the kind of armed attacks harming the sovereignty of the State, conspired systematically by violent attackers after 2012. As they are found to have connections with overseas organizations, this time is more complicated.

8. The present incidents have been found to be a conspiratorial terrorist attack designed so that the international community will take an interest in the matter that has been manipulated by extremist organizations at home and abroad and by war-experienced persons subsidized by destructive elements who wanted to instigate the people.

9. According to confessions of the arrested suspects, it was found that some people and organizations from abroad are giving monetary aids through various methods with the intention of igniting riots and conflicts in the country.

Assessment on External Allegations

10. As regards the external allegations, the commission made special investigations. The Bengali population residing in Maungtaw region, the increasing population of Mawlawi, mosques and religious edifices are proof that there were no cases of genocide and religious persecution in the region.

11. The Commission made special investigations into the allegations that there were rape cases, illegal arrests, torture and arsons in Bengali villages. Responsible security personnel performing their duties in those villages submitted that they have been ready to take legal action against those who committed crimes if there was sufficient evidence. Concerning the claims that women were raped, the Commission interviewed local villagers and women by using various methods and didn't find sufficient evidence to take legal action up to this date. As to the arsons, investigations are under way to get sufficient evidence. Illegal arrests and torture are also being investigated.

Condition of Security and rule of Law

12. There are now cases of abduction, threats and killing of those suspected to be informants and those who cooperated with the governmental departments and organizations. As violent attackers are easily entering villages in the Maungtaw area, the conditions of peace and stability are seriousness. Weapons looted from police outposts are still in vj's hands as well as handmade mines were seized from their hidden places. These can be assumed to be threatening the security and rule of law of the area. It is found that it will take time to perform the tasks of making the area safe, peaceful and stable, and for people living in the area to reside in peace and safety.

13. Upgrading socio-economic development, increasing their income and creating economic opportunities in the area will take time. For the time being, the economic status of most of the people in the area is low. Although the whole state can be said to be poor, no cases of malnutrition were found in the area, due to the area's favourable fishing and farming conditions.

14. The Commission managed to make arrangements in consultation with the Rakhine State Cabinet for sellers and buyers to perform their daily routines in a normal way by opening bazaars, for students to learn as usual by opening schools, for humanitarian aid groups to help local villagers by allowing them to do so and for members of the media to freely go and cover the news as they wish. Now that the Maungtaw region border gate has been reopened, 26 village bazaars and the two Township Development Committee-run markets are operating again as normal. Likewise, 171 schools out of 183 have been reopened.

15. Ten detainees who were found to be innocent of committing crimes in the violent attacks have already been released under section 169 of the Criminal Procedure Code. Under consultation with authorities from various departments and the Rakhine State Cabinet, legal action was taken against 485 suspects in 49 cases. Of them, 28 cases have been put on trial with 3 coming to a final conviction.

Conclusion

16. The Commission is carrying out its duties, being ever mindful that, as per the nature of these conflicts, illegal activities and potential conditions of fabricated rumors and news regarding the events.

Investigation Commission

Annex 163

Advisory Commission on Rakhine State, *Statement by Kofi Annan, Chair of the Advisory Commission on Rakhine State (Interim Report)* (16 March 2017)

ADVISORY COMMISSION ON
RAKHINE STATE

Statement by Kofi Annan, Chair of the Advisory Commission on Rakhine State (Interim Report)

MARCH 16, 2017

FACEBOOK

e State was founded
h aims to propose
welfare of all
ed of six local and
aired by Kofi Annan.

MMISSION

Let me make a few introductory remarks on our report.

First, we should accept that the nature of the crisis facing Rakhine state has changed due to the attacks of 9 October and the subsequent security operations.

This has led to investigations and reports by the United Nations and human rights agencies. However, we as the Advisory Commission are guided by our mandate to focus mainly on long-standing obstacles to peace and development in Rakhine State.

We recognise that the challenges facing Rakhine State and its peoples are complex and the search for lasting solutions will require determination, perseverance and trust. Nevertheless, there are steps that can be taken immediately, which we put forward in this report.

SSUM

The report proposes a series of measures to address the situation in Rakhine State.

These recommendations include a renewed call for unimpeded access for humanitarian actors and journalists to the affected areas in Northern Rakhine and for independent and impartial investigation of the allegations of crimes committed on and since 9 October 2016.

We strongly believe that perpetrators of these crimes must be held to account.

Our recommendations, of course, go beyond the current situation in Northern Rakhine and include proposals relating to: the protection of rights, freedom of movement, enhanced economic and social development and the edification of Rakhine's cultural heritage.

The Commission is aware of a number of unresolved concerns surrounding the verification of citizenship and recommends that they be clarified and resolved without delay.

We also stress that inclusive access to healthcare and education for the all the people in Rakhine requires attention and improvement.

In this context the Commission makes some interim recommendations for early remedial measures.

In the Commission's view, creating conditions conducive for inter-communal dialogue, representation and participation in public life are essential to ensure that Rakhine state is spared from recurring cycles of violence and destruction. We make some recommendations in that regard.

In developing these interim recommendations, my fellow Commissioners and I have undertaken numerous consultations and discussions with a wide range of stakeholders in Rakhine, Yangon, and Naypyitaw.

As part of that consultative process, a Commission team visited Bangladesh. We have also held consultations with officials from Indonesia, Thailand and organisations based in New York and Geneva.

We believe that bilateral cooperation with Bangladesh on security and economic matters is critical, as is the outreach to ASEAN members.

The recommendations in this report are not exhaustive and do not address all of the issues

covered in our mandate.

These are early proposals for action. The main body of our recommendations will be presented in a final report later this year.

In closing I want to commend my fellow Commissioners and members of our office in Yangon, who have worked tirelessly to fulfil the important task, set for us by the State Counsellor.

Our consultations will continue as we work to produce our final report, and we look forward to further exchanges with communities and stakeholders across Rakhine State.

DOWNLOAD REPORT

© 2016 Kofi Annan Foundation. All Rights Reserved.

Imprint | Concept, design and development by GSDH digital marketing

Annex 164

Republic of the Union of Myanmar, *Independent Commission of Enquiry, Mandate*

Independent Commission of Enquiry

Mandate

The Commission is tasked to investigate allegations of human rights violations and related issues following the terrorist attacks by the Arakan Rohingya Salvation Army in Rakhine State with a view to seeking accountability and formulating recommendations on steps to be taken to ensure peace and stability in Rakhine State.

Annex 165

Republic of the Union of Myanmar, Committee for Implementation of the Recommendations on Rakhine State, *Report to the People on the Progress of the Implementation of Recommendations on Rakhine State* (January to April 2018)

Report to the People on the Progress of the Implementation of Recommendations on Rakhine State (January to April 2018)

Introduction

As the Government of Myanmar works towards achieving stability, durable peace and development across the country including Rakhine State, the Committee for Implementation of the Recommendations on Rakhine State was established with an aim to help create a peaceful, fair and prosperous future for the people living in the State. This report provides an update to the people of Myanmar regarding the progress of the implementation by the Committee, for the period of January to April 2018.

Economic and Social Development

Due compensations are granted for lands acquired from local people for projects necessary for comprehensive development of Rakhine State. Compensations for 6.06 acres of land that was acquired for Kantharyar police station in Gwa Township amounting in 2.7068 million MMK, and for 3.11 acres of acquired for Ahmyintkyun police station in Sittwe Township amounting in 7.775 million MMK are now sanctioned; and authorities are currently processing the payments to the farmers. Compensation for the land acquired for the village tract administrator office of Ahmyintkyun Village Tract in Sittwe Township is included in the FY 2018-19 budget proposal.

China International Trust and Investment Corporation (CITIC) and the Government Designated Entity (GOE) as a counterpart from Myanmar are working closely for conducting Environmental Impact Assessment (EIA), Social Impact Assessment (SIA) and Geological and Topographical (G.T) Survey for Kyaukpyu Special Economic Zone Project, in order to promote public participation, and to ensure local people can enjoy the benefits from investments and extraction of natural resource in Rakhine State.

stages of electoral cycles. In a closer look at women participation in the election commissions, the percentages of women working for sub-election commissions at Rakhine state level, district levels and township levels are found to be 16.67%, 24.14% and 17.89% respectively.

Registration of CSOs are also being supported as a measure to promote social works of all communities and religious organizations, in accordance with the rules and regulations. A total of 21 organizations were registered during this reporting period, including 10 organizations that received registration certificates from the State Registration Board (7 of those received temporary registration certificates); and 11 organizations that received registration certificates from the Township Registration Board.

Inter-communal Cohension

Promoting inter-communal cohesion is a crucial part of endeavors to bring development, peace and stability to Rakhine State. As an initial stage, a meeting to discuss this issue was held in Nay Pyi Taw on 29 April 2018 with MPs of Rakhine State parliament, representatives from all the communities in Rakhine State and government officials. The suggestions and outcomes of this meeting will be reviewed and implemented as a step-by-step approach to build inter-communal cohesion.

The drafting of an anti-hate speech bill is currently in progress, with an aim to prevent spreading hate speech, incitement of violence and shattering unity among different religions and races; as well as to promote harmony and peaceful coexistence between diverse racial and religious groups.

The Security Sector

Training and capacity building programs continue to enhance the performance and capacity of security forces as well as to strengthen the implementation of the

Community Policing System. During the reporting period, seven training and workshops were organized, with 245 police officers/other ranks trained.

All police personnel on active duty for security and law enforcement now wear visible name badges. The Office of the Chief of the Rakhine State Police Force has requested to allocate 20.53 million MMK from the State budget, for installation of 26 CCTV cameras in 26 checkpoints in Rakhine State.

All police personnel in Rakhine State are under the command of the Chief of Myanmar Police Force. Police personnel are executing their duties -including arrests and detentions of suspects - in accordance with the standard operating procedures prescribed within the legal framework. The Myanmar Police Force initiates departmental investigations that they receive for any complaints on breach of such procedures; and takes actions for those who are found guilty as accused.

Additionally, the Myanmar National Human Rights Commission and the Anti-Corruption Commission are also carrying out investigations upon receipt of complaints and taking actions if the accused is found guilty, in accordance with the laws and procedures.

To enhance communications and avoid unnecessary misunderstanding between the security forces and the communities, local people and police personnel who speak local dialects are now used as interpreters.

Cultural Development

The following activities were carried out in this reporting period as part of continuing efforts for promoting cultural development in Rakhine State, as well as to enlist Mrauk-U as a UNESCO world heritage zone:

- field visits and data collection on water sources in some wards and villages of Mrauk-U;

Annex 166

Republic of the Union of Myanmar, *Independent Commission of Enquiry Final Report, Press Release* (20 January 2020)

Independent Commission of Enquiry

Press Release

20 January 2020

The Independent Commission of Enquiry (ICOE) held its 15th meeting on 20 January 2020 in Nay Pyi Taw. It met for the last time before submitting its Final Report.

The ICOE signed and submitted its Final Report to H.E. U Win Myint, President of the Republic of the Union of Myanmar at the Presidential Palace, Nay Pyi Taw, in the presence of Union Ministers for the Office of the State Counsellor and Office of the Union Government.

The ICOE also met with H.E. Daw Aung San Suu Kyi, State Counsellor of the Republic of the Union of Myanmar.

The ICOE's Final Report covers the context and historical background of Rakhine State; the inter-communal violence of 2012, and armed conflict of 2016 and 2017; findings of the ICOE's Evidence Collection and Verification Team (ECVT); measures to establish accountability; principal observations; and 22 recommendations.

The principal observations of the ICOE concern the following topics: wide gaps in the narratives; allegations of human rights violations, 'ethnic cleansing', and 'genocide'; disproportionate or excessive use of force; mass displacement of Muslims; internally displaced persons; lack of social cohesion or unity; quality control in conflict-related fact-finding; and international courts.

The report makes reference to the mass displacement of persons who fled to Bangladesh in 1978-79 and 1991-92, and the further cycle of violence in Rakhine State since 2012.

The full report analyzes in detail the Arakan Rohingya Salvation Army's (ARSA's) attacks and the subsequent response by Myanmar's Defence Services and Police Force from 25 August to 5 September 2017. It shows that the scale of armed violence was such that there was an internal armed conflict.

The ARSA's attacks on 25 August 2017 targeted 30 police outposts and stations and one military battalion headquarters in northern Rakhine State.[1] In the following days, attacks took place against 26 additional police outposts and stations. There were subsequent armed incidents in approximately 60 locations when Myanmar's Defence Services responded to the 25 August 2017 attacks by ARSA-fighters and collaborators.

The ICOE has attached great importance to accessing information on the ground and collecting statements from the affected communities and witnesses of violence, as well as from various authorities. The ICOE's ECVTs were dispatched to Rakhine State, Yangon and Nay Pyi Taw for evidence collection. The ICOE has been able to interview about 1,500 witnesses from various communities in northern Rakhine State, including Muslims, Rakhine, Mro and Daingnet, and military and police personnel.

The internal armed conflict between the Arakan Army (AA) and Myanmar's Defence Services in Rakhine State since January 2019 has affected the ICOE's field work.

The ICOE concludes, on the basis of the information available to it and of the investigations carried out in northern Rakhine State and elsewhere, that war crimes, serious human rights violations, and violations of domestic law took place during the security operations between 25 August and 5 September 2017. Although these serious crimes and violations were committed by multiple actors, there are reasonable grounds to believe that members of Myanmar's security forces were involved. ARSA's initial attacks – drawing on a very large number of mobilized villagers – provoked the response by Myanmar's security forces. The killing of innocent villagers and destruction of their homes were committed by some members of Myanmar's security forces through disproportionate use of force during the internal armed conflict.

The ICOE has not found any evidence suggesting that these killings or acts of displacement were committed pursuant to an intent or plan to destroy the Muslim or any other community in northern Rakhine State. There is insufficient evidence to argue, much less conclude, that the crimes committed were undertaken with the intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, or with any other requisite mental state for the international crime of genocide. The ECVT findings reveal no indication of a pattern of conduct from which one could reasonably conclude that the acts were committed with 'genocidal intent'.

The full report counts 461 pages, including 31 annexes. Among the annexes are more than a dozen case files which provide a basis for the requisite further investigations by the Union Attorney General's Office and the Office of the

Judge Advocate General. The Myanmar Government and Myanmar's Defence Services must continue their respective investigations, taking into account the ECVTs' findings.

The ICOE is grateful for the cooperation and support received from the Myanmar Government, including the President's Office, Ministry of the Office of the State Counsellor, Myanmar's Defence Services, Ministry of Home Affairs, Ministry of Foreign Affairs, Ministry of Social Welfare, Relief and Resettlement, and other ministries.

The ICOE is also grateful to national and international organizations and national and international experts for their valuable information and advice.

Office of the Independent Commission of Enquiry (ICOE)
Nay Pyi Taw
20 January 2020

---

[1] Please see map at https://www.icoe-myanmar.org/map

Independent Commission of Enquiry (ICOE)
National Reconciliation and Peace Centre (NRPC)
Zayyar Aung Myay Street, Wunna Theikdi Quarter
Zabu Thiri Township, Nay Pyi Taw, Myanmar

info@icoe-myanmar.org

© 2018 by ICOE-Myanmar.

Annex 167

Republic of the Union of Myanmar, *Independent Commission of Enquiry, Executive Summary* (21 January 2020)

Executive Summary

Introduction

On 25 August 2017, 30 police outposts and stations and one military battalion headquarters in northern Rakhine State were attacked by an armed group identified as Arakan Rohingya Salvation Army (ARSA). In the following days, subsequent attacks took place against 26 additional police outposts and stations.

Myanmar's Defence Services (Tatmadaw) and the Police Forces, jointly referred to in this report as 'security forces', carried out security operations (so called 'clearance operations') to restore peace and stability in the affected areas.[1] There were armed incidents in approximately 60 locations when Myanmar's Defence Services responded to the 25 August 2017 attacks by ARSA-fighters in more than 30 locations. These actions resulted in casualties, including ARSA-fighters, members of the security forces, and civilians. ARSA attacks and responses by security forces precipitated the mass displacement of people, mostly Muslims, from northern Rakhine State into Bangladesh.

Myanmar's Government established this Independent Commission of Enquiry (ICOE) to investigate the attacks that occurred on 25 August 2017 and thereafter, and the consequences of those attacks that led to the mass displacement of people, with a view to seeking accountability and formulating recommendations on steps to be taken to ensure sustainable peace and development in Rakhine State.

Communal Tension and Seeds of Conflict in Rakhine State

The situation in Rakhine State is highly complex: historically; ethnically; religiously; and demographically. There have been repeated violent clashes over the years, including more recent outbreaks of violence in 2012, 2016 and 2017. It is necessary to understand the historical background and context in order to grasp the root causes of these conflicts, and to search for sustainable solutions.

During the British colonial period, several hundred thousand persons, mostly Muslims, were transferred from the Bengal region of British India into colonial Burma. Most of those who came to Rakhine were laborers. Muslims became more numerous in some areas than ethnic Rakhine persons particularly in northern Rakhine State. Indigenous fears about becoming a demographic, cultural or religious minority increased division and tensions between the two communities.

After Myanmar's independence in 1948, Muslim rebel groups formed in northern Rakhine State. They demanded wider political rights, including claims for autonomy and an independent Muslim state. Since 1942, there have been repeated cycles of inter-communal violence in northern Rakhine State.

Citizenship Issue

General Ne Win's Government introduced a new citizenship law in 1982, creating three-types of citizens: "full citizen", "associate citizen" and "naturalized citizen". Many Muslims in northern Rakhine State were not interested in applying for citizenship under Myanmar's laws on citizenship of 1948 and 1982 because they consider themselves as belonging to an ethnic group called 'Rohingya'. 'Rohingya' has not been included in the list of 'national races' since 1948.[2] As a consequence, many Muslims in northern Rakhine State have ended up in statelessness.

Events of Mass Displacement

Bangladesh's war of independence in 1971 caused many Muslims to seek refuge in Rakhine State as well as in northeastern India. Myanmar's Government became concerned at the increase of these 'illegal' immigrants. In 1978, the Government launched the Naga-Min Campaign to identify such 'illegal' immigrants. This move led to mass displacement of nearly 200,000 'illegals' from Myanmar into Bangladesh. Most of these persons later returned to Myanmar based on an agreement between the two Governments.

The next mass displacement of Muslims from northern Rakhine State into Bangladesh, took place in 1991-92. It affected some 250,000 persons and was triggered because of the action taken by the Myanmar Military Government against two targets: a Muslim radical organization called Rohingya Solidarity Organization (RSO) and the 'illegal' immigrants.

Accumulation of Resentment and Grievances

Muslims in Rakhine State have long nurtured grievances due to political, economic and social discrimination and marginalization. But grievances are not only among Muslims. Ethnic Rakhines – predominantly Buddhists - also feel discrimination and unfairness vis-à-vis Muslims, for example, because of greater international attention and UN/Western aid given to Muslims and not to them. Rakhines also feel that they have been neglected by the Central Government. Such factors increased tensions and mutual enmity – two basic ingredients in the repeated communal conflicts in northern Rakhine State.

Inter-Communal Violence of 2012

The 2012 communal violence in northern Rakhine State was triggered by a case of an alleged rape, robbery and murder of a young Rakhine woman by three young Muslim men in May 2012. This incident led to the retaliatory killing of ten Muslim bus passengers by an enraged Rakhine Buddhist mob. Anger was incited in both communities, and violence quickly spread to many towns and villages, not only in Rakhine State but also in Yangon and Mandalay Regions, leading to widespread inter-communal violence, killings and burning of houses.

This situation caused the displacement of over 120,000 persons, mostly Muslims from central Rakhine, who are still living in internally displaced persons (IDP) camps. The 2012 conflict proved to be a 'tipping-point' for the conflicts that subsequently occurred in Rakhine State.

President U Thein Sein established the Inquiry Commission on Sectarian Violence in Rakhine State in 2012 with the mandate to investigate the incident and report on the causes of the crisis.[3]

Advisory Commission on Rakhine State (Kofi Annan's Commission)

Soon after taking office in April 2016, the newly installed National League for Democracy (NLD) Government, led by Daw Aung San Suu Kyi established the Advisory Commission on Rakhine State, headed by former UN Secretary-General Kofi Annan. The Commission was tasked to examine the complex challenges facing Rakhine State and to propose responses to those challenges. Its final report - submitted on 25 August 2017 - contained 88 recommendations.[4]

Attacks of 2016

An organized Muslim armed group called Harakah al-Yaquin ('HaY') later known as ARSA, launched attacks on the headquarters and two outposts and stations of the Border Guard Police in northern Rakhine State on 9 October 2016. These attacks caught the Myanmar Government and security forces by surprise, not only because they targeted multiple facilities of the security forces in a coordinated manner, but also because the armed group successfully mobilized large numbers of local Muslims as ARSA-fighters. The armed group set fire to houses and attacked local civilians, stealing weapons and ammunitions.

On 12-13 November 2016, there were further armed attacks on Myanmar's security forces during ARSA's operations. The same armed group proudly claimed responsibility for these violent acts. To counter the attacks, Myanmar's Defence Services conducted security operations to search for and capture ARSA-fighters and prevent further attacks. However, the security situation in northern Rakhine State deteriorated further, mainly due to ARSA's spreading influence. These attacks turned out to be a prelude to what occurred in August 2017. They represent the start of the internal armed conflict between ARSA and Myanmar's Defence Services.

2016 Investigation Commission on Maungdaw

Myanmar's Government established the Investigation Commission on Maungdaw – a township in northern Rakhine State bordering on Bangladesh - led by Myanmar's Vice President U Myint Swe, to investigate the background of the October and November 2016 attacks, find the truth and make recommendations to avoid future incidents. The Commission submitted its final report with 48 recommendations in August 2017.[5]

Attacks of 2017

Less than one year after the attacks of October 2016, ARSA staged another highly coordinated series of attacks, early in the morning of 25 August 2017, deploying massive numbers on 30 police outposts and stations and one military battalion headquarters. Myanmar's Police Force estimated that the total number of people who participated was over 9,000 thus being able to launch attacks on a much larger scale than in October 2016, and in a wider geographical area. ARSA-fighters also destroyed eight bridges on important public transportation routes. In the following days, there were continuous attacks by ARSA against an additional 26 police outposts and stations in northern Rakhine States. There were further attacks against Myanmar's security forces during their subsequent security operations. Myanmar's Police Force estimated that over 14,000 ARSA-fighters, collaborators and mobs were involved, greatly outnumbering Myanmar's security forces in northern Rakhine State. ARSA's attacks and the ensuing fighting led to widespread violence and chaos in northern Rakhine State. There was state of intense internal armed conflict or civil war between ARSA and Myanmar's Defence Services.

Response by Myanmar's Defence Services

The Office of the President of the Republic of the Union of Myanmar authorized the designation of the conflict area – that is, the Townships of Buthidaung, Maungdaw and Rathedaung- as "military operations areas", and granted Myanmar's Defence Services and Police Force, the authority to conduct the necessary security operations ('clearance operations') in these areas. Meanwhile Myanmar's Central Committee for Counter Terrorism declared ARSA as a terrorist group in accordance with the national Counter-Terrorism Law.

The use of the term 'clearance operations' (*nae myay shin lin yeh* in Myanmar) means to clear the area of weapons, mines, and terrorists with a view to restoring peace and stability in the affected areas. It refers to operations against insurgents or terrorists who have intruded into and attacked a designated area.

Myanmar's Defence Services and Police Force were deployed to defend against the ARSA's attacks for a period of approximately two weeks (25 August to 5 September 2017). The ICOE's estimate is that the scale of the deployment ranged from 3,000 to 3,500 in the frontline, while 1,000 to 1,500 were in support roles.[6] This deployment was seriously outnumbered by the ARSA-fighters and mobs mobilized in the actual frontline. Myanmar's Defence Services did not anticipate that ARSA would have such a large number of collaborators in the attacks. The unexpected uprising by ARSA and other Muslims shocked the regular troops, especially those at the frontline. Myanmar's security forces did not know how to react to the massive numbers of ARSA-fighters and armed civilians. In responding to this national emergency, discretionary actions were taken in the field, in rapidly changing situations on the ground, by soldiers and their immediate commanders deployed at the village level.

The ICOE also found that the unfolding events during the security operations were multi-faceted, involving at least six different types of actions and moves: 1) attacks on Myanmar's Defence Services, Police Force, and some non-Muslim local villages by ARSA and mobilized Muslim fighters; 2) Myanmar's security forces counter-operations against ARSA, its collaborators and mobs; 3) Myanmar's security forces search-and-arrest operations; 4) Myanmar's security forces protection of local villagers; 5) spontaneous or forced evacuations; and 6) voluntary mobilization of organized civilians (vigilantes) during the events.

Casualties and Damages

There are very significant inconsistencies in the victimization figures provided by different actors. According to the data provided by the Government to the ICOE, human fatalities were 376 ARSA members, 2 members of Myanmar's Defence Services, 11 Police personnel, 2 Government officials, and 133 civilians with 181 missing. More than 40,000 houses were destroyed and over 410,000 persons, mostly Muslims, fled into Bangladesh. Some civilians in the most affected areas, Muslims included, have remained in Rakhine State.

ARSA's Activities

In early 1948, a 700-member strong so-called Mujahidin insurgent group began to demand that the Buthidaung and Maungdaw areas be designated as a Muslim State and carried out activities in pursuit of this goal. Successive armed groups were formed to advance this.

The Aqa Mul Mujahidin (AMM) was formed in Pakistan in 2015 and assigned *Hafiz Tohar (Atta Ula)* as its military affairs chief. It is alleged that *Hafiz Tohar* attended terrorist trainings with the Taliban in Pakistan and received financial assistance from organizations in Middle Eastern countries. He entered Maungdaw Township in Rakhine State, and provided terrorist training to radical local youths.

Hafiz Tohar led the attacks in October 2016 and August 2017. ARSA's objectives were most likely to draw renewed global attention to the challenges facing Muslims in northern Rakhine State, by that seeking to have members of the international community recognize a 'Rohingya' group in Rakhine State and to refer to it as 'Rohingya', and to assert international

pressure on Myanmar to recognize 'Rohingya' as a constitutional ethnic group of Myanmar. Indications are that their objective is to have autonomy and ultimately independence for an Islamic state in northern Rakhine State. This aspiration goes back to the period immediately following World War II when many Muslims in Maungdaw fought for the British against the Japanese, with the expectation that they would be granted autonomy or independence.

Mobilization of Villagers

Data provided by Myanmar's Police Force and interviews with police personnel reveal that over 14,000 fighters and collaborators were involved in ARSA's armed attacks in August-September 2017. ARSA recruited local youth, villagers, and village-heads, and trained them, *inter alia,* in how to use arms and produce homemade bombs. They recruited through the use of religious leaders (mawlawis, Islamic teachers) who encouraged them to join ARSA. ARSA members could disguise themselves as villagers making it difficult to separate ARSA-fighters from others. According to Myanmar's Defence Services, ARSA had between 500 and 1300 formal members, but with the proven capacity to mobilize several thousand villagers for the purposes of attacks.

ARSA's International Network

Information sources indicate the probable participation in the attacks in northern Rakhine State by foreign terrorist groups, from Pakistan, Bangladesh, Uzbekistan and Afghanistan.[7]

Findings of Evidence Collection and Verification Teams (ECVTs)

Two ECVT groups were established to gather and analyse information and evidence received from individuals, groups, witnesses and alleged victims related to the 25 August 2017 attacks and their subsequent consequences in Rakhine State. One was set up in Yangon and the other in Nay Pyi Taw.

ECVT (Yangon)

The ECVT (Yangon) has conducted witness interviews in 13 locations encompassing more than sixty villages in three townships in northern Rakhine State, in the course of which a total of 1,017 residents of the villages were interviewed. Priority was given to obtaining statements from Muslim and ethnic national witnesses relating to the thirteen locations where, according to reports prepared under UN auspices or by other international organizations, major incidents are said to have occurred. Thematically, the interviews paid particular attention to the six most serious allegations made in the reports, namely, alleged mass killing, rape, property destruction, looting, torture, and forced displacement.

Findings

Mass Killing

Witness statements obtained by the ECVT (Yangon) described mass killing of civilians by security forces in Min Gyi/Tula Toli, Chut Pyin, Maung Nu, and Gu Dar Pyin. It is very likely that the highest number of deaths, including ARSA-fighters and local villagers, took place in Min Gyi village (Maungdaw Township). One account estimated that between 500 to 600 persons were killed in the village during clashes between the Myanmar's security forces and ARSA-fighters on 29 August 2017. According to witnesses, another probable mass killing occurred in Chut Pyin village (Rathedaung Township) where on 27 August 2017 at least 100 persons, including ARSA-fighters and civilians were likely killed when Myanmar's security forces conducted a preemptive strike against ARSA-fighters who were suspected to be

hiding in the village. In Maung Nu (Buthidaung Township), witness accounts put the number of killed between 100 to 200 persons, where most if not all victims were unarmed civilians who were deliberately killed. Most accounts put the number of killed in Gu Dar Pyin as 19 persons with both Muslims and ethnic national witnesses stating that the deaths occurred in the course of fighting between Myanmar's Defence Services and ARSA-fighters.

Interviews with witnesses about the four village locations of Alai Than Kyaw, Myin Lut, Inn Din, and Chein Kharli/Koe Than Kauk described how clashes between Myanmar's security forces and ARSA-fighters caused multiple casualties, but there was no credible account to confirm whether, and how many, civilians were included in the casualties. None of the witnesses mentioned mass killing in the rest of the locations (Kyauk Pandu, wards 3, 4, and 5 of Maungdaw Township, Southern Maungdaw and Northern Maungdaw) although some of the witnesses referred to casualties among ARSA-fighters and Myanmar's security personnel during clashes.

Rape

There were no credible statements on allegations of gang rape committed by Myanmar's security forces. Although some interviewees mentioned rape cases, these were all second-hand information heard from someone else. Additionally, some female witnesses noted that they were searched by male Myanmar's Defence Services personnel as a part of the operations. This behavior may amount to constitute sexual violence.

Property Destruction

Arson was observed in all 13 locations. The most serious was Min Gyi/Tula Toli, where no village structures were left standing after the security operations. Other locations where large numbers of houses were burned include Chut Pyin, where a large proportion of Muslim houses were burned down, in Gu Dar Pyin where around 300 houses were burned, half the houses in Mawtular village, and Inn Din Muslim village. Many witnesses stated that those houses and other structures were deliberately set on fire by Myanmar's security forces personnel and even by local ethnic nationals (local vigilantes). It was also noted that witnesses stated that ARSA-fighters themselves torched their own houses and other Muslims' houses. Interviewees' information suggests that most destroyed village structures were burned down after ARSA-fighters and Muslim residents left. The ECVT (Yangon) also found some cases in which Myanmar's security personnel did not take actions to prevent acts of property destruction by local ethnic nationals.

Looting

Numerous witnesses observed looting committed mostly by local ethnic nationals who stole valuable goods, food, cattle, motorbikes and cars left behind by Muslims. Some lootings were committed by Myanmar security personnel, but these were fewer than those committed by civilians. However, witnesses recounted several occasions of dereliction of duty or omission of action on the part of Myanmar's security forces personnel who did not intervene to prevent looting even when they were capable of doing so.

Torture

Some witnesses recalled seeing Myanmar's Defence Services personnel beat Muslim villagers for the purpose of intimidating them to make them follow orders, such as forcing them to move to a specific place of the village as ordered.

Forced Displacement

ECVT (Yangon) found few credible witness statements to indicate that Myanmar's Defence Services or Myanmar's Police Force directly forced or expelled the Muslim population to leave for Bangladesh. The dominant motivation and reason for their departure to Bangladesh was fear of violence, caused by ARSA's initial attacks and ensuing clashes between ARSA-fighters and Myanmar's security forces. At the same time, the findings of the ECVT (Yangon) indicate that the violent events, such as mass killing and property destruction, physically deprived the villagers of homes and the means that they had to rely on to live, which also contributed to their decision to leave for Bangladesh. In some cases, such as at Alai Than Kyaw beach, witnesses observed government officials and Myanmar's security forces personnel appeal to the departing Muslims not to leave for Bangladesh, but their efforts were unsuccessful.

ECVT (Nay Pyi Taw)

The ECVT (NPT) conducted interviews with a total of 298 witnesses between January and December 2019, consisting of 249 villagers and 49 security officers (29 members of Myanmar's Defence Services and 20 Police officers). Of the interviewed villagers, Muslims were the largest number and others were Rakhine, Hindus, Daingnet, Thet, Mro, Bama, and Mramagyi.

The 298 statements suggest that ARSA's attacks were well-planned and organized. It appears that they had two objectives: (a) to take arms and ammunitions from police outposts and stations to strengthen its fighting capacity, and (b) to create a massive exodus of Muslims to Bangladesh in efforts to draw sympathy and aid from the international community. For this purpose, ARSA extensively mobilized Muslim villagers to join its activities through mawlawis, making it difficult for the religious Muslims villagers to deny. ARSA killed village administrators perceived to be informants and those who opposed ARSA's uprising. ARSA succeeded in mobilizing thousands of Muslim villagers to attack police outposts and stations and ethnic villages.

ARSA set fire to houses to trigger the massive outflow from northern Rakhine State. Muslims were encouraged to burn their houses and flee to Bangladesh where it was suggested that they could access international aid and seek refuge in third countries. The houses of members of ethnic minorities were also burned to force them to flee.

Statements also indicated that there was a massacre of Hindus by ARSA and some Hindu women were taken to Bangladesh, forced to convert to Islam and marry ARSA members.

The statements also referred to the severe sufferings of other ethnic communities such as Mro, Daingnet and Thet who were killed by ARSA.

Limitations

The clashes between the Arakan Army (AA) and Myanmar's Defence Services in Rakhine State, which started in January 2019 have constrained the collection of evidence by the ICOE. This on-going internal armed conflict has included, for example, an attack by AA on a ferry carrying government troops and civilians, between Sittwe and Buthidaung in Rakhine State in December 2019.

The ICOE has expressed appreciation to the Bangladesh Government for receiving its Advance Team in Cox's Bazar for the purposes of preparing interviewing by the dispatch of ICOE's ECVT in camps in Cox's Bazar. On 28 November, Bangladesh agreed in principle to allow the ECVT to conduct such interviews and to provide security arrangements. However, it stated that the ICOE must make all logistical arrangements itself, including finding neutral

interview venues. When the ICOE requested assistance from the International Organization for Migration (IOM) and the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) through the Myanmar Government, the responses received were that such a request must be addressed to the Government of Bangladesh which holds authority over and responsibility for the management of the camps. On 5 December 2019, the ICOE requested Bangladesh to reconsider and allow the ECVT to use interview rooms on the premises of Camps-in-Charge at Cox's Bazar. On 8 January 2020, ICOE received a response letter from the Bangladesh to say that it has decided to assist the ECVT in finding suitable interview space, provided certain issues are adequately addressed. However, ICOE is unable at this moment to send an ECVT team to Bangladesh, just days before the submission of its report to the President.

Measures to Establish Accountability

The Myanmar Government has publicly stated that it is not opposed to accountability for any wrong doing related to the large outflow of displaced persons to Bangladesh in 2017. The State Counsellor as Agent for Myanmar in the application that The Gambia has brought against Myanmar at the International Court of Justice, stated before the Court "*Accountability through domestic criminal justice is the norm. Only if domestic accountability fails, may international justice come into play*".

Myanmar's Defence Services conducted an internal investigation from 20 December 2017 to 2 January 2018 to investigate the attacks that took place on 25 August 2017 and the subsequent consequences to ascertain whether security troops conducted the military operations in accordance with their duty assignments. This resulted in several personnel being found guilty, dismissed from Myanmar's Defence Services, and each sentenced to imprisonment for 10 years with hard labour i.e. Inn Din Village Case. They were however, later given a military pardon as regards the prison sentence.

Myanmar's Defence Services proceeded to establish a Military Court of Inquiry[8] on 18 March 2019 which is supported by a Legal Advisory Team, to further investigate incidents related to the attacks which occurred in Buthidaung-Maungdaw area of northern Rakhine State. The Court of Inquiry is established under Rule 176 of the Defence Services Rules and complements the on-going national investigation process in accordance with the military justice system pursuant to Section 20 of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar (2008).

The Court of Inquiry has so far conducted investigations in Buthidaung and Maungdaw Townships and found that there are grounds to believe that the soldiers did not fully comply with the military instructions in some of the incidents at Gu Dar Pyin village in August 2017. A Court-martial against the accused military personnel is on-going when this report is being written.

Principal Observations of the ICOE

Wide Gaps in the Narratives

There is remarkable polarization, or wide gaps, in the narratives of international reports, on the one hand, and Myanmar's national accounts, on the other. Restrictions to access encountered by international organizations may be one reason for such gaps, because these constraints left international actors with little choice but to rely heavily on refugee interviews in Bangladesh for facts and information, leading to possible limitations of their findings.

It is imperative for national and international accountability that due diligence and quality control is exercised in fact-finding, evaluation, and public pronouncements. Furthermore, conclusions or findings, to be credible, must be posited within the proper context and comprehensive understanding of the complex situation on the ground, including the historical and political background which often goes back to British colonial rule.

Allegations of Human Rights Violations, 'Ethnic Cleansing', 'Genocide'

International human rights organisations within the United Nations and non-governmental organizations (NGO) have raised allegations of serious human rights violations, war crimes, even the possibility of 'ethnic cleansing'[9] and 'genocide' perpetrated by Myanmar's Defence Services. Myanmar has denied the sweeping allegations. The State Counsellor has acknowledged that war crimes may have occurred in northern Rakhine State in 2017, and if there is proof of such crimes, it is a matter for Myanmar's military justice system to investigate and prosecute according to the 2008 Constitution of Myanmar.

The allegations of violations contained in United Nations and NGO reports rely almost exclusively on interview statements made by refugees residing in the camps in Cox's Bazar in Bangladesh, as recounted in the report of the United Nations Independent International Fact-Finding Mission on Myanmar (IIFFMM). The veracity of these potential witness statements must necessarily be scrutinized and evaluated, including through normal practices of due process and contradistinction. Such testing has yet to take place.

According to the evidence gathered by the ICOE, war crimes and serious human rights violations may have occurred in the form of disproportionate use of force by some members of Myanmar's Defence Services and Police Force in the course of the internal armed conflict against ARSA. This must be further investigated, verified, and thereafter prosecuted by Myanmar's national legal processes, in particular its military justice system.

The finding of possible war crimes and serious human rights violations makes it clear that there are inherent institutional weaknesses in both Government and Myanmar's security forces. Such institutional weaknesses can never justify counter-operations that go beyond military necessity, breach the principle of distinction between fighters and civilians, or otherwise violate international criminal law. Such weaknesses do not account for the findings of probable war crimes revealed by the ECVT's investigations. It is reasonable to conclude that some members of Myanmar's Defence Services and the Police Force intentionally killed or displaced civilians, mostly Muslims, during the internal armed conflict in northern Rakhine State in 2017.

The ICOE has not found any evidence suggesting that these killings or acts of displacement were committed pursuant to an intent or plan to destroy the Muslim or any other community in northern Rakhine State. There is insufficient evidence to argue, much less conclude, that the crimes committed were undertaken with the intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, or with any other requisite mental state for the international crime of genocide. The ECVT findings reveal no indication of a pattern of conduct from which one could reasonably conclude that the acts were committed with genocidal intent.

Rather, the evidence collected and analysed by the ICOE suggests that the actions and reactions were triggered by individual fear, enmity, and historical grievances rather than by a plan, design or order. Myanmar's security forces were caught by surprise and responded haphazardly to restore order in response to coordinated ARSA attacks. The ICOE's investigations have yet to find any orders, directions or instructions to target a specific group.

Based on the ICOE's findings, in responding to the ARSA attacks, individual members of Myanmar's Defence Services and Police Force, and vigilantes used disproportionate or excessive force – without genocidal intent – and, in the course of doing so, have likely committed killings and acts of displacement against civilians amounting to war crimes and serious human rights violations. The ICOE also found that there were some cases where individual members of Myanmar's Defence Services were derelict in their duty to protect villagers and their homes. The incidents in the 13 areas contained in the main report will require more comprehensive investigations by the Myanmar authorities and Myanmar's Defence Services.

Disproportionate or Excessive Use of Force

ARSA's attacks on 25 August 2017 and the security operations in response resulted in chaotic crossfire situations on the ground. Serious crimes - such as mass killing and destruction of homes in villages - were committed by multiple actors: ARSA-fighters, members of security forces, vigilantes and mobs. ARSA abducted, tortured and killed innocent local villagers and set fire to village houses as they fled from the counter-operations, as Myanmar's security forces have claimed. However, according to statements collected by the ICOE, many civilians were killed by members of Myanmar's security forces, directly or collaterally during the security operations; and many village houses were burned down by members of the security forces and local vigilantes during and after the security operations. The ICOE has also found that members of Myanmar's security forces failed in several instances to prevent village destruction, and thus came to abet the demolition of property. The ICOE observes that there may be cases for which the perpetrators need to be investigated and brought to justice.

Mass Displacement of Muslims

This is not the first time that a mass outflow of Muslims from northern Rakhine State to the Bangladesh has occurred. As analysed in Chapter VI of the main report, these outflows have happened several times in the past for various reasons. It has almost become a natural protection instinct in some families in Maungdaw and Buthidaung Townships to flee across the River Naf into Bangladesh when cycles of communal violence recur. This time the size of the population involved was much larger than before. Why such a large outflow occurred this time is a question for which the ICOE finds no easy or fully satisfactory answer or explanations.

Based on the evidence gathered, the ICOE finds no credible statements to prove that Myanmar's security forces directly or intentionally forced the Muslim population to leave northern Rakhine State for Bangladesh. The dominant motivation was fear of violence, caused by ARSA's initial attacks and the ensuing battles between ARSA-fighters and Myanmar's security forces.

Internally Displaced Persons

There have been about 18 camps for internally displaced persons (IDPs) in Rakhine State since the 2012 incident referred to above, inhabited by approximately 120,000 IDPs, mostly Muslims. At the time of completion of this Executive Summary, three of the camps have reportedly been closed and a fourth is in the process of being closed. It is important to close these camps and to reintegrate the IDPs into society.

The Myanmar Government has worked with Professor Walter Kaelin, (a former Representative of the United Nations Secretary-General on the Human Rights of Internally Displaced Persons) to develop Myanmar's 'National Strategy on Resettlement of Internally

Displaced Persons (IDPs) and Closure of IDP Camps'. The National Strategy was officially announced on 19 November 2019. It is important that the public is given information on practical steps that are taken to close the remaining IDP camps

It is not well known that there are about 10,000 Muslims and members of ethnic groups displaced by the 2017 conflict who are still based in northern Rakhine State. Most of them are living in houses left behind by persons who are refugees in Cox's Bazar or with friends and family. The lives of these persons are in limbo. They do not have regular access to healthcare, education and livelihood. It is imperative that the Government takes concerted action to restore their normal lives by providing financial and other necessary assistance, including allowing them to go back to their original villages. Such efforts will also encourage the repatriation process.

Lack of Social Cohesion or Unity

The grievances and issues that each community has *vis-à-vis* the other have reduced mutual trust, understanding and harmonious interaction. Such conditions have increased tension and mutual enmity, two basic factors for the repeated communal violence in northern Rakhine State. In order to prevent the recurrence of violence in the future, interactions between the Muslim and Rakhine (Buddhist) communities should be encouraged. Local government officials are key players in promoting and encouraging social cohesion or unity and should be equipped with enhanced skills and knowledge about inter-cultural competence, social cohesion, facilitation and mediation. They should collaborate with civil society organizations currently working in northern Rakhine State.

Quality Control in Conflict-Related Fact-Finding

One important lesson the ICOE has learned is that interviewees cannot always be expected to recall the whole truth. In a situation of armed conflict, there is a risk that both victims and non-victim interviewees could be pressured or influenced by someone else. It is important for the interviewers to wholeheartedly seek the truth from the interviewees, and to thoroughly cross-check the statements against other credible information. Whether or not an interviewee will tell the truth depends on several delicate factors, including who conducts the interview, how knowledgeable and professional he or she is. It is also important for all investigative bodies to ensure quality control to the extent possible, including genuine, respectful, responsible engagement and support by the affected State and communities. A good contextual understanding of the conflict area, peoples and history is indispensable to quality control.

International Courts

Cases have been brought against Myanmar before the International Criminal Court and International Court of Justice based predominantly on the reports by the United Nations Independent International Fact-finding Mission on Myanmar (UNIIFFMM), which, as discussed above, has relied extensively on factual propositions from persons in Cox's Bazar in Bangladesh and circumstantial evidence. It is unfortunate that the group of actors who has brought these cases before international courts has shown minimal interest in Myanmar's domestic processes and, in a way, prejudged the ICOE itself, a national special investigative mechanism tasked with addressing accountability for the events that took place in northern Rakhine State from 25 August 2017.

Competition between national accountability efforts and international justice – or the perception of such competition – should be avoided at all costs. Sound factual analysis, in pursuit of the truth, and due process should not be sacrificed to satisfy the impatient desire

of some actors to externalize accountability processes. A failure to balance this impatience may have wider repercussions on the global legal order.

Conclusion

The ICOE concludes, on the basis of the information available to it and of the investigations carried out in northern Rakhine State and elsewhere, that war crimes, serious human rights violations, and violations of domestic law took place during the security operations between 25 August and 5 September 2017. Although these serious crimes and violations were committed by multiple actors, there are reasonable grounds to believe that members of Myanmar's security forces were involved. ARSA's initial attacks – drawing on a very large number of mobilized villagers - provoked the response by Myanmar's security forces. This resulted in disproportionate use of force during the internal armed conflict. The killing of innocent villagers and destruction of their homes were committed by some members of the Myanmar's security forces during the internal armed conflict.

The allegations regarding genocidal intent on the part of members of Myanmar's Defence Services have not been substantiated.

The Myanmar Government and Myanmar's Defence Services must continue their respective investigations, taking into account the ECVTs' findings.

Recommendations

Recommendation 1: Myanmar's Office of the Judge Advocate General must expeditiously conduct the necessary investigations and seek accountability for responsible military personnel throughout the Chain of Command, based on facts, evidence and information found in ICOE's report.

Recommendation 2: The Myanmar Government must enhance its current judicial and investigation mechanisms by: providing adequate resources to strengthen Myanmar's criminal justice system; actively promoting equal rights treatment in order to affect accountability for non-military personnel and civilians involved in crimes and human rights abuses; and by consulting experts on appropriate transitional justice measures in Myanmar beyond criminal justice.

Recommendation 3: The Myanmar Government must ensure access to prosecution and judicial remedies including appropriate complaint mechanisms, for members of all communities in northern Rakhine State.

Recommendation 4: All relevant public agencies, including Myanmar's security forces, must take cognizance of the institutional lessons learned from the August 2017 incidents. Necessary institutional reforms should be undertaken to prevent the recurrence of human rights violations.

Recommendation 5: The Myanmar Government, Myanmar's Defence Services and Myanmar's Police Force must review the design and implementation of their counter-terrorism policies to ensure that villagers enjoy protection under the law. This could be facilitated by international collaboration to implement reforms of relevant institutions and policies to meet international standards.

Recommendation 6: The Myanmar Government and Myanmar's Defence Services must enhance and further strengthen education and training for military and

police personnel on Human Rights, International Humanitarian Law, International Criminal Law, and Rules of Engagement (RoE). International help may be sought where appropriate, to enhance this capacity development.

Recommendation 7: The Myanmar Government should establish a system of community policing whereby the residents participate and play a role in maintaining order and security.

Recommendation 8: The Myanmar Government, Myanmar's Defence Services and Myanmar's Police Force must strengthen border security and control on land and sea especially in the northern border areas of Rakhine State.

Recommendation 9: The Myanmar Government must undertake a vigorous approach to actively address all forms of hate speech - particularly when directed at ethnic or religious minorities – including by encouraging towns to take proactive initiatives.

Recommendation 10: The Myanmar Government must undertake every effort to promote social cohesion and unity, inter-communal understanding and reconciliation, supported by civil society, religious institutions, the business community and international organizations.

Recommendation 11: Trainings on intercultural competence, social cohesion and unity, facilitation and mediation must be provided to Government officials who are assigned to multi-cultural areas like Rakhine State.

Recommendation 12: The Myanmar Government and international donors must provide necessary assistance to Rakhines, Muslims and other ethnic minorities who were displaced by the 2017 conflict.

Recommendations 13: The Myanmar Government must immediately accelerate its implementation of the 'National Strategy on Resettlement of Internally Displaced Persons (IDPs) and Closure of IDP Camps', resulting in the successful reintegration of the IDPs into society.

Recommendations 14: The Myanmar Government must publicize the arrangements it has made for repatriation, resettlement and development. This should include practical information on livelihood opportunities, basic needs and security for returnees.

Recommendation 15: The Myanmar Government must re-examine the processes involved in the issuance of the National Verification Card (NVC) and its consequences. Effective implementation and coordination among ministries are required.

Recommendation 16: The Myanmar Government, Myanmar's Defence Services and Myanmar's Police Force must take measures to remove various restrictions that interrupt the smooth flow of goods, services and people including restrictions on the freedom of movement, unofficial fees payment, and sustainable livelihoods.

Recommendation 17: The Myanmar Government must focus on sustainable development in Rakhine State. This should include improvement of basic infrastructure such as transport and power supply as well as job creation. More

private sector investment including Foreign Direct Investment (FDI) should also be encouraged. The SMEs sector, particularly local resource-based cluster industries, should also be encouraged.

Recommendation 18: The Myanmar Government must actively pursue the empowerment of women and girls in all communities. Women entrepreneurship in all communities must be encouraged and promoted with resources.

Recommendation 19: The Myanmar Government must review the education sector in northern Rakhine State including formal, non-formal education and vocational training focusing on inclusion, diversity and the use of online and offline learning. This principle of equitable access is essential to the delivery of education, health and all other essential services.

Recommendation 20: The Myanmar Government must strengthen Universal Health Coverage (UHC), particularly at the village level in northern Rakhine State.

Recommendation 21: The Myanmar Government must establish an independent monitoring and evaluation mechanism, which is a formal entity, consisting of members from local think-tanks and civil society representatives from all communities in northern Rakhine State, to review implementation and evaluation of each recommendation contained herein. The President should receive reports from the mechanism twice a year and make them public.

Recommendation 22: The international community should be encouraged to form an informal group 'Friends of Myanmar on Rakhine State' to provide financial contributions or in kind through appropriate mechanisms.

---

1 The term 'clearance operations' refers to counter-insurgency operations and counter-terrorism operations against insurgents or terrorists who have intruded and attacked a designated area. It means to clear the insurgents and terrorists from the specific area.

2 The term 'national races' is found in Chapter I, Section 3 of the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar (2008). The concept of 'national races' is embedded in Myanmar's legislation since 1948. Section 3 of the 1982 Citizenship Law attributed the 'national races' to eight specific groups.

3 The Inquiry Commission consisted of 25 members from different religions and ethnicities.

4 The Committee for Implementation of the Recommendations on Rakhine State ("Implementation Committee") was formed on 12 September 2017 to implement the recommendations of the Kofi Annan Commission and Investigation Commission on Maungdaw. The Implementation Committee is led by Dr. Win Myat Aye, Union Minister for Social Welfare, Relief and Resettlement.
In order to provide external perspectives and advices to the Implementation Committee, the Advisory Board was formed on 14 December 2017. It was led by Dr. Surakiart Sathirathai, former Deputy Prime Minister of Thailand with 5 eminent personalities from home and abroad. Its Final Report was submitted to the Myanmar Government on 17 August 2018

5 The Investigation Commission of Maungdaw (2016) held 9 meetings and conducted 3 investigative visits, from December 2016 till February 2017. In order to investigate further the contentions contained in the OHCHR 'Flash' report, the Commission revisited 20 villages where human rights abuses were alleged to have occurred.

6 The estimation was made in the following way. According to the internal report of Myanmar's Defence Services, 25 infantry battalions were deployed as main operation units. If we presume that around 150 officers and soldiers belong to each infantry battalion, 25 infantry battalions should technically amount to 3,750. Normally two companies, which consist of 80 to 100 soldiers, of one battalion are sent to the actual frontline. This can lead us to estimate the minimum manpower of those infantry battalions in the frontline of 2,000. But, this estimate does not include other military units, police forces and logistical supports. Taking those lacking factors into consideration, ICOE assumes that the total number of soldiers deployed during the security operations ranges from 3,000 to 3,500 in the frontline while 1,000 to 1,500 were in support.

7 International Crisis Group, "Myanmar: A New Muslim Insurgency in Rakhine State" Asia Report No. 283 (15

December 2016); Advocate General Office of Myanmar's Defence Services "On Arakan Rohingya Salvation Army" (unpublished internal report in 2017); Col (Res.) Dr. Raphael G. Bouchnik-Chen "Myanmar: The Dark Side of the Rohingya Muslim Minority" in the web-site of The Begin-Sadat Center for Strategic Studies (October 9, 2018) (https://besacenter.org/perspectives-papers/myanmar-dark-side-rohingya-muslim-minority/).

[8] The Military Court of Inquiry is led by Major-General Myat Kyaw with 2 members to further investigate incidents related to the terrorist attacks which occurred in Buthidaung-Maungdaw region of Rakhine State.

[9] 'Ethnic cleansing' – not a legal term – is a heinous practice seen, for example, in Bosnia-Herzegovina during 1992-1995

Annex 168

Republic of the Union of Myanmar, *Copy of Marriage Registration Certification*
(original and translation)

Marriage Agreement

Serial No. Date: 22/1/2011

Groom	Bride
Name:	
Age:	
Date of Birth:	
Parents' names:	
Race and Religion	
National Registration No:	
Occupation:	
Address:	

1- We, as named above, hereby sign this mutual marriage agreement to live with each for our whole lives as our husband and wife since we have love and affection for each other as per the nature of youths.

2- We (I and she or I and he) are independent adults and no one has trapped us, coaxed us, threatened us or forced us (into the marriage) while signing this marriage agreement. We, on our own wills, sign before the Chairman of Ward/Village Peace and Development Council and the elderly witnesses (of the Ward/Village) and make this marriage agreement in order to live as husband and wife for our WHOLE Lives.

Groom	Bride

(Signed and Stamped)

Kyaw Soe (3101)

Head of the Immigration Department

Annex 168

Singing the Confession Agreement

Date: January 22, 2011

1- _____ son of _____, the groom, and _____ daughter of _____, the bride, are signing below confessing and agreeing to follow the following rules once they are granted permission for the marriage.

a) We will practice monogamy only.

b) We will only have (two) children.

c) I will refrain from taking photographs with beard and not keep beard.

d) We will follow birth control procedures in order to decrease increasing population rate and secure (ample) rations.

2- We sign before the witnesses below confessing and agreeing that we did not give any monetary or any form of gift to anyone in obtaining this marriage permission.

Groom **Bride**

Witnesses

a) Signature _____ Name _____ Father's Name _____ Occupation _____ Address _____	b) Signature _____ Name _____ Father's Name _____ Occupation _____ Address _____

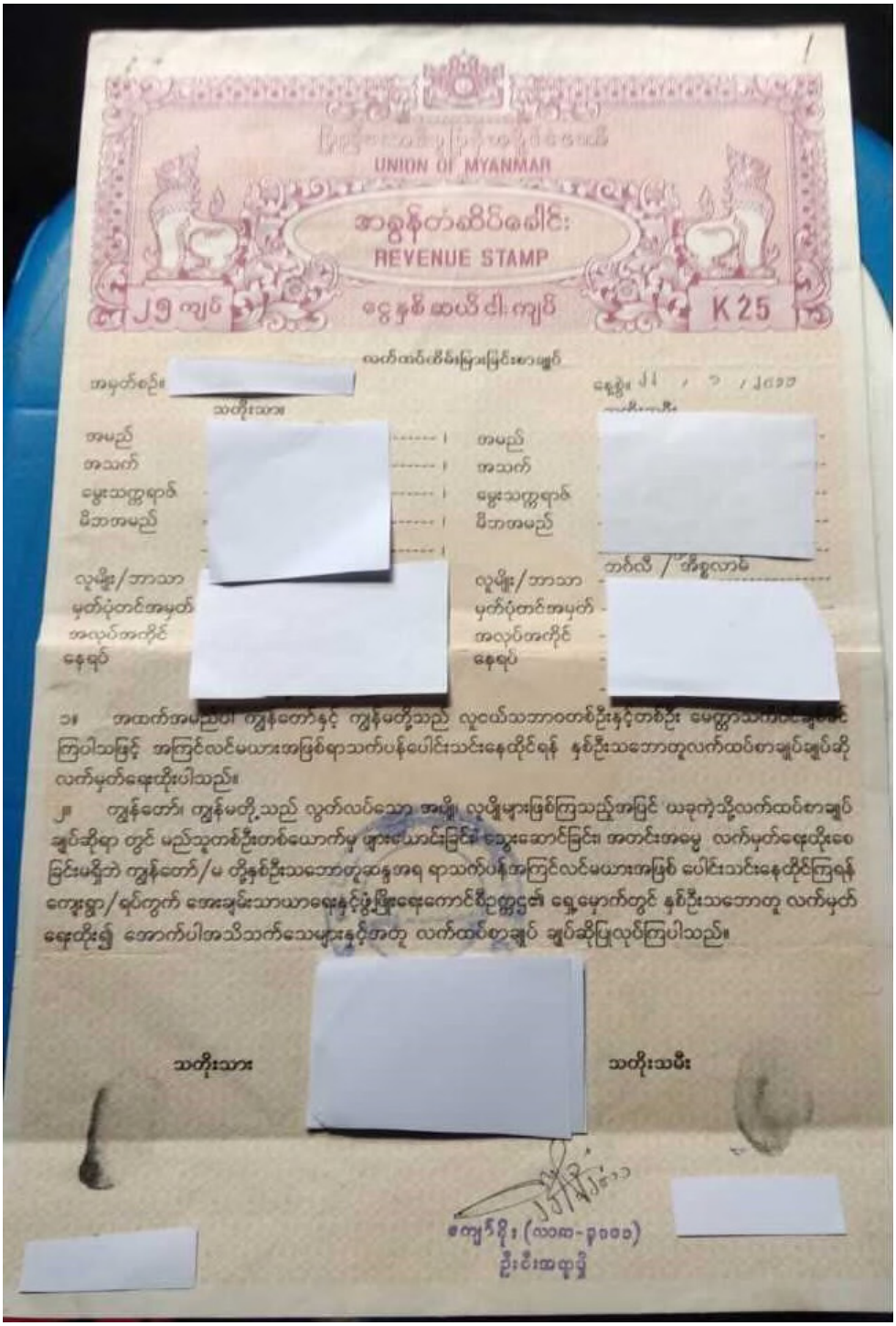
CERTIFICATE OF TRANSLATION

I, Mohammed Sheikh Anwar, hereby certify that I am fluent in the English and Burmese languages, that I am competent to translate Burmese to English and English to Burmese, and that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from Burmese to English of the Copy of Marriage Registration Certification.

_____ ___10-10 2020_____

Signature Date

UNION OF MYANMAR

အစိုးရတံဆိပ်ခေါင်း

REVENUE STAMP

K 25

လက်ထပ်စိစစ်မှုမြားမြင်းစာချုပ်

အမှတ်စဉ်။ ။

သတိုးသား။

အမည် ။

အသက် ။

မွေးသက္ကရာဇ် ။

မိဘအမည် ။

လူမျိုး/ဘာသာ ။

မှတ်ပုံတင်အမှတ် ။

အလုပ်အကိုင် ။

နေရပ် ။

နေ့စွဲ။ ။

အမည် ။

အသက် ။

မွေးသက္ကရာဇ် ။

မိဘအမည် ။

ဘင်္ဂလီ / အီစလာမ်

လူမျိုး/ဘာသာ ။

မှတ်ပုံတင်အမှတ် ။

အလုပ်အကိုင် ။

နေရပ် ။

၁။ အထက်အမည်ပါ ကျွန်တော်နှင့် ကျွန်မတို့သည် လူဝယ်သဘာဝတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာသက်ဆိုင်ခြင်း ကြပါသဖြင့် အကြင်လင်မယားအဖြစ်ရာသက်ပန်ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရန် နှစ်ဦးသဘောတူလက်ထပ်စာချုပ်ချုပ်ဆို လက်မှတ်ရေးထိုးပါသည်။

၂။ ကျွန်တော်၊ ကျွန်မတို့သည် လွတ်လပ်သော အမျိုး လူမျိုးမှားဖြစ်ကြသည့်အပြင် ယခုကဲ့သို့လက်ထပ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရာ တွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ဖျားယောင်းခြင်း၊ ခွေးဆောင်ခြင်း၊ အတင်းအမျေ လက်မှတ်ရေးထိုးစေ ခြင်းမရှိဘဲ ကျွန်တော်/မ တို့နှစ်ဦးသဘောတူဆန္ဒအရ ရာသက်ပန်အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြရန် တွေးခွာ/ရပ်တွက် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ပို့ပြီးရေးကောင်းဝိညာဉ်ဖြင့် ရွေ့မျောက်တွင် နှစ်ဦးသဘောတူ လက်မှတ် ရေးထိုး၍ အောက်ပါအသိသက်သေများနှင့်အတူ လက်ထပ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုပြုလုပ်ကြပါသည်။

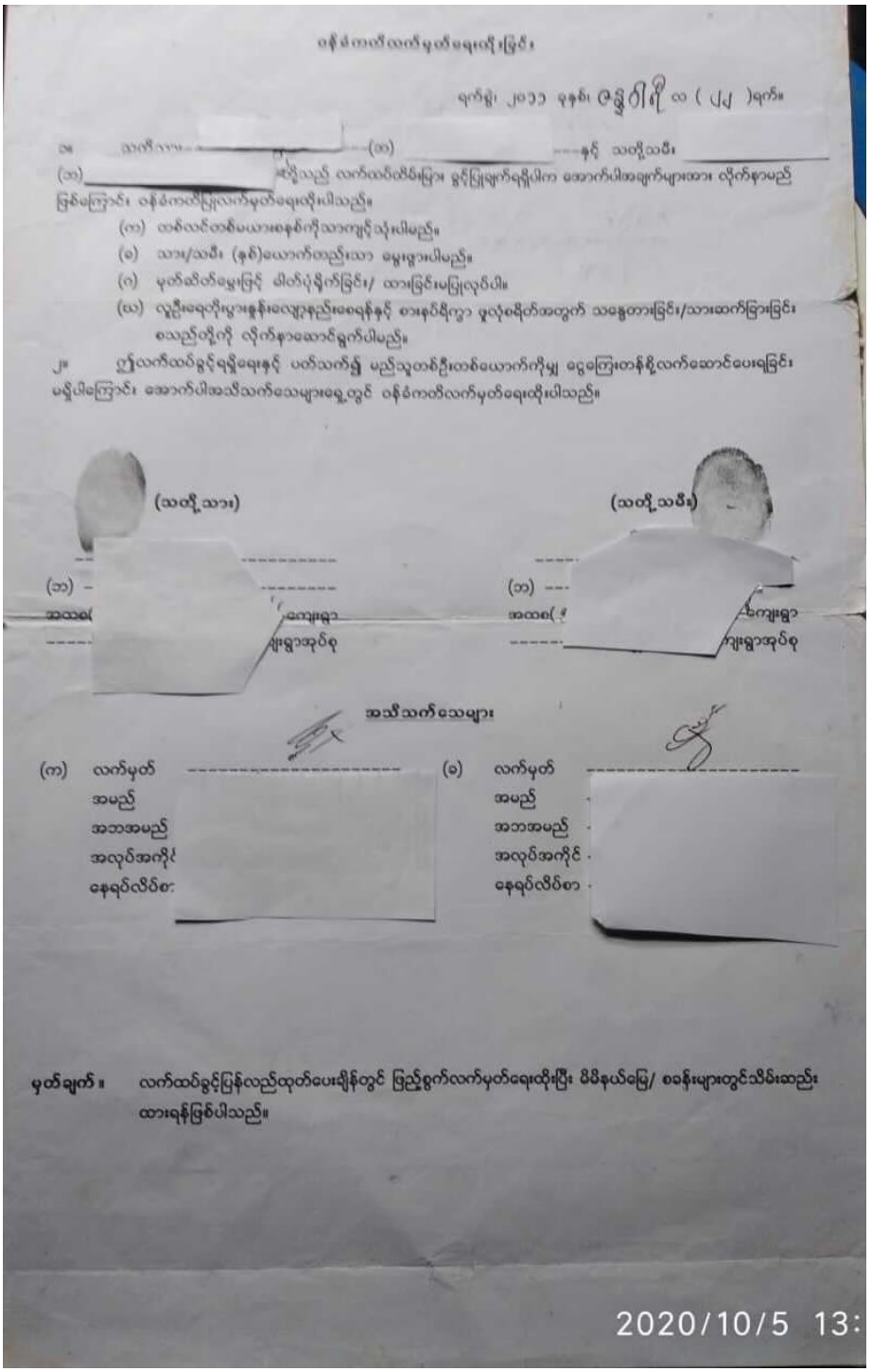
သတိုးသား

သတိုးသမီး

ကျော်ဝိုး (လသာ-၃၀၀၀)

ဦးဝီးအထူဒို

Annex 168

ဝန်ခံကတိလက်မှတ်ရေးထိုးခြင်း

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၂)ရက်။

၁။ သက်ဆိုး---(က) ----(ဘ) ----နှင့် သတို့သမီး ----

(ဘ)---အဆိုသည် လက်ထပ်ထိမ်းမြား ခွင့်ပြုချက်ရရှိပါက အောက်ပါအချက်များအား လိုက်နာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝန်ခံကတိပြုလက်မှတ်ရေးထိုးပါသည်။

(က) တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကိုသာကျင့်သုံးပါမည်။

(ခ) သား/သမီး (နှစ်)ယောက်တည်းသာ မွေးဖွားပါမည်။

(ဂ) မုတ်ဆိတ်မွေးခြင့် ဓါတ်ပုံရိုက်ခြင်း/ ထားခြင်းမပြုလုပ်ပါ။

(ဃ) လူငယ်ရေတို့မွားနှန်းလျော့နည်းစေရန်နှင့် စားနပ်ရိက္ခာ ဖူလုံစေရိတ်အတွက် သဒ္ဓေတားခြင်း/သားဆက်ခြားခြင်း စသည်တို့ကို လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါမည်။

၂။ ဤလက်ထပ်ခွင့်ရရှိရေးနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ငွေကြေးတန်စွဲလက်ဆောင်ပေးရခြင်း မရှိပါကြောင်း၊ အောက်ပါအသိသက်သေများရှေ့တွင် ဝန်ခံကတိလက်မှတ်ရေးထိုးပါသည်။

(သတို့သား)

(သတို့သမီး)

(ဘ) ---

အထ(

ကျးရွာ

ကျးရွာအုပ်စု

အသိသက်သေများ

(က) လက်မှတ် ----------

အမည်

အဘအမည်

အလုပ်အကို

နေရပ်လိပ်စ

(ခ) လက်မှတ် ----------

အမည်

အဘအမည်

အလုပ်အကိုင်

နေရပ်လိပ်စာ

မှတ်ချက် ။ လက်ထပ်ခွင့်ပြန်လည်ထုတ်ပေးချိန်တွင် ဖြည့်စွက်လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး မိမိနယ်မြေ/ စခန်းများတွင်သိမ်းဆည်းထားရန်ဖြစ်ပါသည်။

2020/10/5 13:

Annex 169

Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Livestock, Fisheries, and Rural Development, Ministry of Transport, and the Immigration Department, *Announcement about Fishing, Fishing Vessels, and Boats* (undated) (original and translation)

Fishery Ministry	Water Transport Ministry	Labour Immigration and Civil Service Ministry
1. It should be NVC issued by the Immigration. 2. Fishing boat should be registered by Township Administration through Transportation Ministry. 3. Captain and labours should have licence. 4. It should follow the time mentioned for in-and-out. 5. It should follow the terms and conditions of Rakhine State Fishery Ministry. 6. It should follow the mentioned the water zone ***Remark: fishing licenses can be renewed only if you hold an NVC***	1. Two photos of boat owner 2. Two photos of captain 3. Size of boat 4. Type of engine and engine number 5. Four photos of boat coloured based on region ***Remark: Fishing licence can be renewed only if you hold an NVC.***	The following documents are required to apply for NVC: 1. Family census 2. Three photos in white and black (1" size) 3. Recommendation of the village administrator 4. Blood group/school recommendation

ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန

၁။လေ့လာကွန် ထုတ်ယေးသော NVC ကဒ်ပါရှိရမည်။

၂။ရေနုတ်ကြောင်းပို့ဆောင်ရေးညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန၊

မြို့နယ်အလွှာလွှာအုပ်ချုပ်ရေးမှ နှုတ်ပြုယေးသော

ရေယာဉ် မှတ်ပုံတင်ပါရှိရမည်။

၃။ ပုံနှင်းနှင့် ရေလုပ်သားများလိုင်စင်ပါရှိရမည်။

၄။ သတ်မှတ် ငါးဖမ်းရက်အတွင်း ဝင်/ထွက်

နိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

၅။ခွင့်ပြုပြည်နယ် ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန၏ အမိန့်နှင့်

ညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာဆောင် ရွက်ရမည်။

၆။ ကမ်းစပ်၊ ငါးဖမ်းရေယာဉ်အထိ ကမ်းနီး

ငါးဖမ်း

မှတ်ချက် ။ NVC ကဒ်ပါရှိမှသာ ငါးဖမ်းလိုင်စင်

သက်တမ်းတိုးဆောင်ရွက် ပေးပါမည်။

ရေနုတ်ကြောင်းပို့ဆောင်ရေးညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာန

၁။ ရေယာဉ်ပိုင်ရှင် ဓါတ်ပုံ(၂)ပုံ

၂။ ရေယာဉ်ပုံနှင်းဓါတ်ပုံ(၂)ပုံ

၃ ။ရေယာဉ်အတိုင်းအတာ

၄။ ရေယာဉ်ဝန်းလုံး

၅။ စက်အမျိုးအစား၊စက်ခြံနံပါတ်

၆။ နယ်မြေအလိုက်သတ်မှတ်ထားသော ဆားရောင်

သုတ်ထားပြီး ရေယာဉ်မဓါတ်ပုံ(၄)ပုံ

မှတ်ချက်။ NVC ကဒ်ပါရှိမှသာ ရေယာဉ်ရှိပိုင်ရှင်

သက်တမ်းတိုးဆောင်ရွက် ပေးပါမည်။

အလုပ်သမား၊ ထုတ်ယူကြိုက်ကြွပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ

အင်အားဦးစီးဌာန၊

NVC ကဒ်ပြုလုပ်နေ့လိုအပ်သည့်အချက်များ

၁။ အိမ်ထောင်စု လူဦးရေစာရင်း

၂။ ဝ" ပတ်သည့် ဓါတ်ပုံ အပြုံးအမဲ(၃)ပုံ

၃။ ရပ်ကွက်/အဘွဲ့ရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးထံ

ထောက်ခံချက်

၄။ သွေးစာရင်း/ဇာတာင်းထောက်ခံချက်

Annex 170

Republic of the Union of Myanmar, Ministry of Labour, Immigration and Population Department, "National Verification Card Relevant Facts" (undated)

NV ကတ် မှတ်ပုံတင်ခြင်း ရည်ရွယ်ချက်	NV ကတ် နိုင်ငံသားဟု အတည်ပြုခြင်း
"နိုင်ငံသား ဟုတ်/မဟုတ် စိစစ် နိုင်ရန်နှင့် စိစစ်ခဲ့သော် တာဝေး ကြေးနိုင်ငံ အတွင်းရှိ ထိုင်ခွင့်ရှိသူ အဖြစ် အသိအမှတ် ပြုနိုင်ရန်"	ထားရှိပြဉာတာကိုမယုံနဲ့ အဆေးရုပ်ပြဉာတာကိုသာယုံနဲ့ ဘဝအာမခံချက်ရှိဖို့အတွက် NV ကတ်ကို ဆောင် ခရီးဝေးကိုသွားချင်သော်၊ NV ကတ် ကိုဆောင်၊ NV ကတ် ရှိသူသော် ဆောင်ရမည့် အရာများ NV ကတ် ကိုဆောင်ရှိသူသော် NV ကတ် မဲကိုင်ဆောင်ပါ NV ကတ် မဲကိုင်ဆောင်ခြင်း ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့လျှင် NV ကတ်ကို ဆောင်ထားရန်လို NV ကတ်ဖြင့် ခရီးသွား လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သော NV ကတ် ကိုင်ဆောင်လျှင် နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးအတွက် NV ကတ်ကို ရယူရန် လုပ်ငန်းတာဝန်ဖို့ အတွက် NV ကတ်ကို ဆောင်ထားရန်လို ငွေသွင်းငွေထုတ်လုပ်ငန်းလျှင် NV ကတ်ကို ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါသည် လူမှုဝန်းကျင်ရှိသူများ NV ကတ်ကို လုပ်ဆောင်ကြပါ
NV ကတ် ရှာဖွေရေး ရည်ရွယ်ချက်၊ ကိုယ်တော်မြတ် ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာတော်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဤနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် နေထိုင်ခွင့်ရရှိခြင်း ဖြစ်ပါသည်။	

Facts related to National Verification Card	NV ကတ် ရှိခြင်း အကြောင်းအရာ
Don't trust upon others.	အခြားသူတို့ကို အားကိုးအားထား မထားပါနှင့်၊
Don't trust upon the people from away	အခြားနေရာမှ လူများကို အားကိုးအားထား မထားပါနှင့်၊
To have guarantee of life. keep NV card together with you.	သို့မှသာ ဘဝအာမခံချက် ရှိမည်ဖြစ်သည်။ NV ကတ် အမြဲတမ်း ဆောင်ထားပါ။
If you want to go to long trip. keep NV card with you.	ခရီးဝေး ထွက်ခွာလိုပါက NV ကတ် အမြဲ ဆောင်ထားပါ။
If you want to go to Bangladesh. get NV card first.	ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်သို့ ခရီးသွားလိုပါက NV ကတ်ကို ဦးစွာ ရယူပါ။
Any NV card holder is the one. living in this country	NV ကတ်ကို ကိုင်ဆောင်သူ သည် ဤတိုင်းပြည်တွင် နေထိုင်ခွင့်ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း
If not, NV card is. stateless person	NV ကတ် မရှိပါက ဤတိုင်းပြည်တွင် နေထိုင်ခွင့်မရှိသော ပြည်သူမဲ့ ဖြစ်ကြောင်း
If you want to do fishing. apply NV card first.	ငါးဖမ်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်လိုပါက NV ကတ်ကို ဦးစွာ လျှောက်ထားပါ။
Travelling with NV card is safe. if you have NV card.	NV ကတ် ရှိသော ခရီးသွားခြင်းသည် လုံခြုံစိတ်ချရသည်။
The holder of NV card has the opportunity for national verification.	NV ကတ် ကိုင်ဆောင်သူတွင် နိုင်ငံသားစိစစ်ရေး အခွင့်အလမ်း ရရှိသည်။
Getting NV card makes safe.	NV ကတ် ရယူခြင်း ဖြစ်သည်။
For cash transfer and saving. NV card is useful	ငွေသွင်းငွေထုတ်လုပ်ငန်းများတွင် NV ကတ် အသုံးဝင်သည်။
For social and economic activities. hold the NV card	လူမှုစီးပွားရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများတွင် NV ကတ်ကို ကိုင်ဆောင်ပါ။

Annex 171

Republic of the Union of Myanmar, *The Constitution of the Union of Burma* (1947)
(original and translation)

The Constitution of the Union of Burma, 24 September 1947,
Effective 4 January 1948

PREAMBLE

WE, THE PEOPLE OF BURMA including the Frontier Areas and the Karenni States, Determined to establish in strength and unity a SOVEREIGN INDEPENDENT STATE, To maintain social order on the basis of the eternal principles of JUSTICE, LIBERTY AND EQUALITY and To guarantee and secure to all citizens JUSTICE social, economic and political; LIBERTY of thought, expression, belief, faith, worship, vocation, association and action; EQUALITY of status, of opportunity and before the law, IN OUR CONSTITUENT ASSEMBLY this Tenth day of Thadingyut waxing, 1309 B.E. (Twentyfourth day of September, 1947 A.D.), DO HEREBY ADOPT, ENACT AND GIVE TO OURSELVES THIS CONSTITUTION.

CHAPTER I.

Form of State.

1. Burma is a Sovereign Independent Republic to be known as "the Union of Burma."

2. The Union of Burma shall comprise the whole of Burma, including -

(i) All the territories that were heretofore governed by His Britannic Majesty through the Governor of Burma, and

(ii) the Karenni States.

3. The sovereignty of the Union resides in the people.

4. All powers, legislative, executive and judicial, are derived from the people and are exercisable on their behalf by, or on the authority of, the organs of the Union or of its constituent units established by this Constitution.

5. The territories that were heretofore known as the Federated Shan States and the Wa States shall form a constituent unit of the Union of Burma and be hereafter known as "the Shan State."

6. The territories that were heretofore known as the Myitkyina and Bhamo Districts shall form a constituent unit of the Union of Burma and be hereafter known as "the Kachin State."

7. The territories that were heretofore known as the Karenni States, viz., Kantarawaddy, Bawlake and Kyebogyi, shall form a constituent unit of the Union of Burma and be hereafter known as "the Kayah State.

8. All powers, legislative, executive and judicial, in relation to the remaining territories of the Union of Burma shall, subject to the provisions of [sections 180 and 181j be exercisable only by, or on the authority of, the organs of the Union.

CHAPTER II.

Fundamental Rights.

DEFINITION OF "STATE."

9. In this Chapter and in Chapters III and IV, the term "State" means the executive or legislative authority of the Union or of the unit concerned according as the context may require.

CITIZENSHIP.

10. There shall be but one citizenship throughout the Union; that is to say, there shall be no citizenship of the unit as distinct from the citizenship of the Union.

11. (i) Every person, both of whose parents belong or belonged to any of the indigenous races of Burma;

(ii) every person born in any of the territories included within the Union, at least one of whose grand-parents belong or belonged to any of the indigenous races of Burma

(iii) every person born in any of the territories included within the Union, of parents both of whom are, or if they had been alive at the commencement of this Constitution would have been, citizens of the Union;

(iv) every person who was born in any of the territories which at the time of his birth was included within His Britannic Majesty's dominions and who has resided in any of the territories included within the Union for a period of not less than eight years in the ten years immediately preceding the date of the commencement of this Constitution or immediately preceding the 1st January 1942 and who intends to reside permanently therein and who signifies his election of citizenship of the Union in the manner and within the time prescribed by law, shall be a citizen of the Union.

12. Nothing contained in section 11 shall derogate from the power of the Parliament to make such laws as it thinks fit in respect of citizenship and alienage and any such law may provide for the admission of new classes of citizens or for the termination of the citizenship of any existing classes.

RIGHTS OF EQUALITY.

13. All citizens irrespective of birth, religion, sex or race are equal before the law; that is to say, there shall not be any arbitrary discrimination between one citizen or class of citizens and another.

14. There shall be equality of opportunity for all citizens in matters of public employment and in the exercise of carrying on of any occupation, trade, business or profession.

15. Women shall be entitled to the same pay as that received by men in respect of similar work.

RIGHTS OF FREEDOM.

16. No citizen shall be deprived of his personal liberty, nor his dwelling entered, nor his property confiscated, save in accordance with law.

17. There shall be liberty for the exercise of the following

rights subject to law, public order and morality:-

(i) The right of the citizens to express freely their convictions and opinions.

(ii) The right of the citizens to assemble peaceably and without arms.

(iii) The right of the citizens to form associations and unions. Any association or organization whose object or activity is intended or likely to undermine the Constitution is forbidden.

(iv) The right of every citizen to reside and settle in any part of the Union, to acquire property and to follow any occupation, trade, business or profession.

18. Subject to regulation by the law of the Union trade, commerce and intercourse among the units shall be free:

Provided that any unit may by law impose reasonable restrictions in the interests of public order, morality, health or safety.

19. (i) Traffic in human beings, and

(ii) forced labour in an form and involuntary servitude, except as a punishment for crime whereof the party shall have been duly convicted, shall he prohibited.

Explanation. - Nothing in this section shall prevent the State from imposing compulsory service for public purposes without any discrimination on grounds of birth, race, religion or class.

RIGHTS RELATING TO RELIGION.

20. All persons are equally entitled to freedom of conscience and the right freely to profess and practise religion subject to public order, morality or health and to the other provisions of this Chapter.

Explanation 1. - The above right shall not include any economic, financial, political or other secular activities that may be associated with religious practice.

Explanation 2. - The freedom guaranteed in this section shall not debar the State from enacting laws for the purpose of social welfare and reform.

21. (1) The State recognizes the special position of Buddhism as the falth professed by the great majority of the citizens of the Union.

(2) The State also recognizes Islam, Christianity, Hinduism and Animism as some of the religions existing in the Union at the date of the coming into operation of this Constitution.

(3) The State shall not impose any disabilities or make any discrimination on the ground of religious falth or belief.

(4) The abuse of religion for political purposes is forbidden; and any act which is intended or is likely to promote feelings of hatred, enmity or discord between racial or religious communities or sects is contrary to this Constitution and may be made punishable by law.

CULTURAL AND EDUCATIONAL RIGHTS.

22. No minority, religious, racial or linguistic, shall be discri-minated agalnst in regard to admission into State educational institutions nor shall any religious instruction be compulsorily imposed on it.

ECONOMIC RIGHTS.

23. (1) Subject to the provisions of this section, the State guarantees the right of private property and of private initiative in the economic sphere.

(2) No person shall be permitted to use the right of private property to the detriment of the general public.

(3) Private monopolist organizations, such as cartels, syndicates and trusts formed for the purpose of dictating prices or for monopolizing the market or otherwise calculated to injure the interests of the national economy, are forbidden.

(4) Private property may be limited or expropriated if the public interest so requires but only in accordance with law which shall prescribe in which cases and to what extent the owner shall be compensated.

(5) Subject to the conditions set out in the last preceding sub-section, individual branches of national economy or single enterprises may be nationalized or acquired by the State by law if the public interest so requires.

RIGHTS IN RELATION TO CRIMINAL LAW.

24. No person shall be convicted of crime except for violation of a law in force at the time of the commission of the act charged as an offence, nor shall he be subject to a penalty greater than that applicable at the time of the commission of the offence.

RIGHTS TO CONSTITUTIONAL REMEDIES.

25. (1) The right to move the Supreme Court by appropriate proceedings for the enforcement of any of the rights conferred by this Chapter is hereby guaranteed.

(2) Without prejudice to the powers that may be vested in this behalf in other Courts, the Supreme Court shall have power to issue directions in the nature of Habeas Coipus, mandamus, prohibition, quo warranto and certiorari appropriate to the rights guaranteed in this Chapter.

(3) The right to enforce these remedies shall not be suspended unless, in times of war, invasion, rebellion, insurrection or grave emergency, the public safety may so require.

26. Every citizen, whether within or beyond the territories of the Union, shall be entitled to clalm the protection of the Union in his relations with foreign States.

27. Except in times of invasion, rebellion, insurrection or grave emergency, no citizen shall be denied redress by due process of law for any actionable wrong done to or suffered by

him.

28. The Parliament may by law determine to what extent any of the rights guaranteed by this Chapter shall be restricted or abrogated for the members of the Defence Forces or of the Forces charged with the malntenance of public order so as to ensure fulfilment of their duties and the malntenance of discipline.

29. The Parliament shall make laws to give effect to those provisions of this Chapter which require such legislation and to prescribe punishments for those acts which are declared to be offences in this Chapter and are not already punishable.

CHAPTER III.

Relations of the State to Peasants and Workers.

30. (1) The State is the ultimate owner of all lands.

(2) Subject to the provisions of this Constitution, the State shall have the right to regulate, alter or abolish land tenures or resume possession of any land and distribute the same for collective or co-operative farming or to agricultural tenants.

(3) There can be no large land holdings on any basis whatsoever. The maximum size of private land holding shall, as soon as circumstances permit, be determined by law.

31. By economic and other measures the State may assist workers to associate and organize themselves for protection agalnst economic exploitation.

The State shall protect workers by legislation intended to secure to them the right of association, to limit their hours of work, to ensure to them the right to annual holidays and to improve working conditions, and as soon as circumstances permit by promoting schemes for housing and social insurance.

CHAPTER IV.

Directive Principles of State Policy.

32. The principles set forth in this Chapter are intended for the general guidance of the State. The application of these principles in legislation and administration shall he the care of the State but shall not be enforceable in any court of law.

33. The State shall direct its policy towards securing to each citizen -

(i) the right to work,

(ii) the right to maintenance in old age and during sickness or loss of capacity to work,

(iii) the right to rest and leisure, and

(iv) the right to education.

In particular the State shall make provision for free and compulsory primary education.

34. The State shall pay special attention to the young and

promote their education.

35. The State shall promote with special care the educational and economic interests of the weaker and less advanced sections of the people and shall protect them from social injustice and all forms of exploitation.

36. The State shall regard the raising of the standard of living of its people and the improvement of public health as among its primary duties.

37. (1) The State shall ensure that the strength and health of workers and the tender age of children shall not be abused and that they shall not be forced by economic necessity to take up occupations unsuited to their sex, age and strength.

(2) The State shall specially direct its policy towards protecting the interests of nursing mothers and infants by establishing maternity and infant welfare centres, children's homes and day nurseries and towards securing to mothers in employment the right to leave with pay before and after child birth.

38. The State shall promote the improvement of public health by organizing and controlling health services, hospitals, dispensaries, sanatoria, nursing and convalescent homes and other health institutions.

39. The State shall take special care of the physical education of the people in general and of the youth in particular in order to increase the health and working capacity of the people and in order to strengthen the defensive capacity of the State.

40. The State shall ensure disabled &-Servicemen a decent living and free occupational training. The children of fallen soldiers and children orphaned by war shall be under the special care of the State.

41. The economic life of the Union shall be planned with the aim of increasing the public wealth, of improving the material conditions of the people and raising their cultural level, of consolidating the independence of the Union and strengthening its defensive capacity.

42. The State shall direct its policy towards giving material assistance to economic organizations not working for private profit. Preference shall be given to co-operative and similar economic organizations.

43. All useful arts and sciences, research and cultural institutes and the study of Pali and Sanskrit shall enjoy the protection and support of the State.

44. (1) The State shall direct its policy towards operation of all public utility undertakings by itself or local bodies or by peoples' co-operative organizations.

(2) The State shall direct its policy towards exploitation of all natural resources in the Union by itself or local bodies or by peoples' co-operative organizations.

CHAPTER V.

The President.

45. There shall be a President of the Union hereinafter called "the President" who shall take precedence over all other persons throughout the Union and who shall exercise and perform the powers and functions conferred on the President by this Constitution and by law.

46. The President shall be elected by both Chambers of Parliament in joint session by secret ballot. Subject to the provisions of this Chapter, election to the office of the President shall be regulated by an Act of the Parliament.

47. (1) The President shall not be a member of either Chamber of Parliament.

(2) If a member of either Chamber of Parliament be elected President, he shall be deemed to have vacated his seat in that Chamber.

(3) The President shall not hold any other office or position of emolument.

48. (1) The President shall hold office for five years from the date on which he enters upon his office, unless before the expiration of that period he resigns or dies, or is removed from office, or becomes permanently incapacitated.

(2) No person shall serve as President for more than two terms in all.

49. No person shall be eligible for election to the office of President unless he -

(i) is a citizen of the Union who was, or both of whose parents were, born in any of the territories included within the Union, and

(ii) is qualified for election to the Union Parliament.

50. The first President shall enter upon his office as soon as may be after his election, and every subsequent President shall enter upon his office on the day following the expiration of the term of office of his predecessor or as soon as may be thereafter, or in the event of his predecessor's removal from office, resignation, permanent incapacity or death, as soon as may be after his own election.

51. The President shall enter upon his office by making and subscribing publicly in the presence of both Chambers of Parliament assembled and of the judges of the Supreme Court, the following declaration:

"I do solemnly and sincerely promise and declare that I will maintain the Constitution of the Union and uphold its laws, that I will fulfil my duties faithfully and conscientiously in accordance with the Constitution and the law, that I will diligently avert every injury and danger to the Union and that I will dedicate myself to the service of the Union."

52. The President shall not leave the Union during his term of office save on the advice of the Union Government.

53. The President shall summon the Parliament for the purpose of electing a new President, during the three months preceding the expiration of his term of office.

54. (1) The President may be impeached for -

(i) high treason;

(ii) violation of the Constitution; or

(iii) gross misconduct.

(2) The charge shall be preferred by either Chamber of Parliament subject to and in accordance with the provisions of this section.

(3) A proposal to either Chamber of Parliament to prefer a charge against the President under this section shall not be entertained except upon a notice of resolution in writing signed by not less than one-fourth of the total membership of that Chamber.

(4) No such proposal shall be adopted by either Chamber of Parliament save upon a resolution of that Chamber supported by not less than two-thirds of the total membership thereof.

(5) When a charge has been preferred by one Chamber of Parliament, the other Chamber shall investigate the charge or cause the charge to be investigated.

(6) The President shall have the right to appear and to be represented at the investigation of the charge.

(7) If, as the result of the investigation, a resolution be passed supported by not less than two-thirds of the total membership of the Chamber of Parliament by which the charge was investigated or caused to be investigated, declaring that the charge preferred against the President has been sustained and that the offence, the subject of the charge, was such as to render him unfit to continue in office, such resolution shall operate to remove the President from his office.

55. The President shall have an official residence and shall receive such emoluments and allowances as shall be prescribed by law. Emoluments and allowances of the President shall not be varied during his term of office.

56. (1) The President shall, on the nomination of the Chamber of Deputies, appoint a Prime Minister who shall be the head of the Union Government.

(2) The President shall, on the nomination of the Prime Minister, appoint other memhers of the Union Government.

(3) The President shall, on the advice of the Prime Minister, accept the resignation or terminate the appointment of any member of the Union Government.

57. The Chamber of Deputies shall be summoned, prorogued or dissolved by the President on the advice of the Prime Minister:

Provided that, when the Prime Minister has ceased to retain the support of a majority in the Chamber, the President may refuse to prorogue or dissolve the Chamber on his advice and shall in that event forthwith call upon the Chamber to nominate a new Prime Minister:

Provided further that, if the Chamber fails to nominate a new Prime Minister within fifteen days, it shall be dissolved.

58. (1) Every Bill, passed or deemed to have been passed by both Chambers of Parliament, shall require the signature of the President for its enactment into law.

(2) The President shall promulgate every law enacted by the Parliament.

59. Subject to the provisions of this Constitution, the executive authority of the Union shall be vested in the President; but nothing in this section shall prevent the Parliament from conferring functions upon subordinate authorities, or be deemed to transfer to the President any functions vested in any court, judge, or officer, or any local or other authority by any existing law.

60. The right of pardon shall be vested in the President.

61. (1) The President may communicate with the Parliament by message or address on any matter of national or public importance.

(2) The President may also address a message to the nation at any time on any matter.

62. (1) The President shall not be answerable to either Chamber of Parliament or to any Court for the exercise or performance of the powers and functions of his office or for any act done or purporting to be done by him in the exercise and performance of these powers and functions.

(2) The behaviour of the President ma , however, be brought under review in either Chamber of Parliament for the purpose 0 sec on 54, or by any Court, tribunal or body, appointed or designated by either Chamber of Parliament for the investigation of its charges under the said section.

(3) The validity of anything purporting to have been done by the President under this Constitution shall not be called in question on the ground that it was done otherwise than in accordance with the provisions contained or referred to in the next succeeding section.

63. (1) The powers and functions conferred on the President by this Constitution shall he exercisable and performable by him only on the advice of the Union Government, save where it is provided by this Constitution that he shall act in his discretion or on the advice or nomination of or on receipt of any communication from any other person or body.

(2) The question whether any, and if so, what advice, nomination or communication was tendered to or received by the President shall not be enquired into in any Court.

64. (1) In the event of the death, resignation, removal from office, absence or incapacity whether temporary or permanent, of the President, or at any time at which the office of the President may be vacant, the powers and functions conferred on the President by this Constitution shall be exercised and performed by a Commission constituted as hereinafter provided.

(2) The Commission shall consist of the following persons, namely, the Chief Justice of the Union, the Speaker of the

Chamber of Nationalities and the Speaker of the Chamber of Deputies.
person is present, such other person as may be determined by the Chamber, shall act as Speaker.

(3) Such judge of the Supreme Court as has been appointed to perform the duties of the Chief Justice, or if there is no such judge, then the senior available judge of the Supreme Court, shall act as a member of the Commission in place of the Chief Justice on any occasion on which the office of the Chief Justice is vacant or on which the Chief Justice is unable to act.

(4) The Deputy Speaker of the Chamber of Nationalities shall act as a member of the Commission in the place of the Speaker of the Chamber of Nationalities on any occasion on which the office of the Speaker of the Chamber is vacant or on which the said Speaker is unable to act.

(5) The Deputy Speaker of the Chamber of Deputies shall act as a member of the Commission in the place of the Speaker of the Chamber on any occasion on which the office of the Speaker of the Chamber of Deputies is vacant or on which the said Speaker is unable to act.

(6) The Commission may act by any two of its members and may act notwithstanding a vacancy in its membership.

(7) The provisions of this Constitution which relate to the exercise and performancee by the President of the powers and functions conferred on him by this Constitution shall apply to the exercise and performance of the said powers and functions under this section.

CHAPTER VI

Parliament

Part I. - General

65. The legislative powr of the Union shall be vested in the Parliament which shall consist of the President, a Chamber of Deputies and a Chamber of Nationalities and which is in this Constitution called "the Parliament" or "the Union Parliament".

66. There shall be a session of the Parliament once at least in every year so that twelve months shall not intervene between the last sitting of the Parliament in one session and its first sitting in the next session.

67. (1) The Chamber of Deputies shall, as soon as may be, choose two members of the Chamber to be respectively the Speaker and the Deputy Speaker thereof, and, so often as the Office of the Speaker or Deputy Speaker becomes vacant, the Chamber shall choose another member to be Speaker or Deputy Speaker, as the case may be.

(2) A member holding office as Speaker or Deputy Speaker of the Chamber shall vacate his office if he ceases to be a member of the Chmaber, may at any time resign his office by writing under his hand addressed to the President, and may be removed from his office by a resolution of the Chamber passed by a majority of the then members of the Chamber; but no resolution for the purpose of this sub-section shall be moved unless at least fourteen days' notice has been given of the intention to move the resolution:

Provided that, whenever the Chamber is dissolved, the Speaker shall not vacate his office until immediately before the first meeting of the Chamber after the dissolution.

(3) While the office of the Speaker is vacant the duties of his office shall be performed by the Deputy Speaker or, if the office of the Deputy Speaker is also vacant, by such member of the Chamber as the President may appoint for the purpose, and during the absence of the Speaker from any sitting of the Chamber the Deputy Speaker or, if he is also absent, such person as may be determined by the rules of procedure of the Chamber, or if no such person is present, such other person as may be determined by the Chamber, shall act as the Speaker.

(4)There shall be paid to the Speaker and the Deputy Speaker of the Chamber such salaries as may be respectively determined by an Act of the Parliament.

(5) The foregoing provisions of this section shall apply in relation to the Chamber of Nationalities as they apply in relation to the Chamber of Deputies with the substitution of references to the Chamber of Nationalities for references to the Chamber of Deputies.

68. (1) Subject to the provisions of this Constitution and to the rules and standing orders regulating the procedure of the Parliament, there shall be freedom of speech in the Parliament, and no member of the Parliament shall be liable to any proceedings in any Court in respect of anything said or any vote given by him in the Parliament or any Committee thereof, and no person shall be so liable in respect of publication by or under the authority of a Chamber of the Parliament of any report, paper, votes, or proceedings.

(2) In other respects, the privileges of members of either Chamber of Parliament shall be such as may, from time to time, be defined by an Act of the Parliament and, until so defined, shall be such as were immediately before the commencement of this Constitution enioyed by members of the legislature of Burma.

69. (1) All questions at any sitting or joint sitting of the Chambers shall, save as otherwise provided by this Constitution, be determined by a majority of votes of the members present and voting, other than the Speaker or person acting as such, who shall not vote in the first instance, but shall have and exercise a casting vote in the case of an equality of votes.

(2) The number of members necessary to constitute the quorum of either Chamber for the exercise of its powers shall be determined by its rules.

(3) A Chamber of Parliament shall have power to act notwithstanding any vacancy in the membership thereof, and any proceedings in the Parliament shall be valid notwithstanding that it is discovered subsequently that some person who was not entitled to do so sat or voted or otherwise took part in the proceedings.

(4) Without prejudice to the generality of the foregoing provisions, the Chamber of Nationalities shall have power to act notwithstanding the failure of any unit to provide for its representation in the Chamber.

70. All official reports and publications of the Parliament or of either Chamber thereof shall be absolutely privileged.

71. The Parliament may make provision by law for the payment of salaries and allowances to the members of each Chamber in respect of their duties as public representatives and for the grant to them of such travelling and other facilities in connection with their duties as the Parliament may determine.

72. Every member of either Chamber of Parliament shall before taking his seat make and subscribe before the President, or some person authorized by him, an oath or affirmation of allegiance in the form set forth in the First Schedule to this Constitution.

73. (1) No person may at the same time be a member of both Chambers of Parliament, and, if any person who is already a member of either Chamber becomes a member of the other Chamber, he shall forthwith be deemed to have vacated his first seat.

(2) If a member of either Chamber -

(a) becomes subject to any of the disqualifications mentioned in sub-section (1) of the next succeeding section; or

(b) by writing under his hand addressed to the President resigns his seat, his seat shall thereupon become vacant.

(3) If for a period of thirty days a member of either Chamber is without permission of the Chamber absent from all meetings thereof, the Chamber may declare his seat vacant:

Provided that in computing the said period of thirty days no account shall be taken of any period during which the Chamber is prorogued, or is adjourned for more than four consecutive days.

74. (1) Any person who -

(i) is under any acknowledgment of allegiance or adherence to a foreign Power, or is a subject or citizen or entitled to the rights and privileges of a subject or a citizen of a foreign Power; or

(ii) is an undischarged bankrupt or insolvent; or

(iii) is of unsound mind and stands so declared by a competent Court; or

(iv) holds any office of profit in the service of the Union or of any unit other than an office declared by an Act of the Parliament not to disqualify its holder; or

(v) whether before or after the commencement of this Constitution, has been convicted or has, in proceedings for questioning the validity or regularity of an election, been found to have been guilty of an offence or corrupt or illegal practice relating to elections which has been declared by an Act of the legislature of Burma or of the Parliament to be an offence or practice entailing disqualification for membership of the legislature or of the Parliament, unless such period has elapsed as may be specified
in that behalf in the provisions of that Act; or

(vi) whether before or after the commencement of this Constitution, has been convicted, in any of the territories included within the Union, of any other offence, and has, in either case, been sentenced to transportation or to lmpflsonment for not less than two years, unless a period of five years or

such less period as the President may, in his discretion, allow in any particular case, has elapsed since his release; or

(vii) having been nominated as a candidate for the Parliament or having acted as an election agent of any person so nominated, has failed to lodge a return of the election expenses within the time and in the manner required by any Order made under this Constitution or by any Act of the Parliament, unless five years have elapsed from the date by which the return ought to have been lodged, or the President, in his discretion, has removed the disqualification;

shall be disqualified for being chosen as and for being a member of either Chamber:

Provided that a disqualification under paragraph (vii) of this sub-section shall not take effect until the expiration of one month from the date by which the return ought to have been lodged, or of such longer period as the President acting in his discretion may, in any particular case, allow.

(2) A person shall not be qualified for being chosen a member of either Chamber while he is serving a sentence of transportation or of imprisonment for a criminal offence:

Provided that, where the sentence does not exceed two years, the President may in his discretion remove such disqualification.

(3) Where a person who, by virtue of a conviction or a conviction and a sentence, becomes disqualified by virtue of paragraph (v) or paragraph (vi) of sub-section (1) of this section is at the date of the disqualification a member of a Chamber, his seat shall, notwithstanding anything in this or the last preceding section, not become vacant by reason of the disqualification until three months have elapsed from the date thereof, or, if within those three months an appeal or petition for revision is brought in respect of the conviction or the sentence, until that appeal or petition is disposed of, but, during any period wherein his membership is preserved by this sub-section, he shall not sit or vote.

75. If a person sits or votes as a member of either Chamber when he is not qualified or is disqualified for membership thereof, or when he is prohibited from so doing by the provisions of sub-section (3) of section 74 or before he has complied with the requirements of section 72 he shall be liable in respect of each day on which he so sits or votes to a penalty of rupees one thousand to be recovered as a debt due to the Union Government.

76. (1) Every citizen, who has completed the age of twenty-one years and who is no~ placed under any disability or incapacity by this Constitution or by law, shall be eligible foi membership of the Parliament.

(2) Every citizen, who has completed the age of eighteen years and who is no disqualified by law and complies with the provisions of the law regulating elections to thc Parliament, shall have the right to vote at any election to the Parliament.

(3) There shall be no property qualification for membership of the Parliament or for th~ right to vote at elections to the Parliament.

(4) No law shall be enacted or continued placing any citizen under disability or incapacit) for membership of the Parliament

on the ground of sex, race or religion or disqualifyin~ any citizen from voting at elections to the Parliament on any such ground:

Provided that notwithstanding anything contained in section 21(3), members of an~ religious order may by law be debarred from voting at any such elections or from being c' member of either Chamber of Parliament.

(5) Voting shall be by secret ballot.

77. Subject to the provisions of this Constitution, all matters relating to elections 10 either Chamber of Parliament including the delimitation of constituencies, the filling of casual vacancies, and the decision of doubts and disputes arising out of or in connectior with such elections shall be regulated in accordance with law.

78. The Parliament may by law prescribe the conditions under and the manner in which member of either Chamber of Parliament may be recalled.

79. Every member of the Union Government and the Attorney-General shall have th~ right to speak in, and otherwise take part in the proceedings of, either Chamber, any join sitting of the Chambers and any Committee of the Parliament of which he may be named member, but he shall not by virtue of this section be entitled to vote.

80. (1) Each Chamber of the Parliament may make rules for regulating, subject to the provisions of this Constitution, its procedure and the conduct of its business.

(2) The President, after consultation with the Speaker of the Chamber of Nationalities and the Speaker of the Chamber of Deputies, may make rules as to the procedure with respect to joint sittings of, and communications between, the two Chambers.

(3) At a joint sitting of the two Chambers the Speaker of~the Chamber of Nationalities, or in his absence the Speaker of the Chamber of Deputies or such person as may be determined by rules of procedure made under this section, shall preside.

81. No discussion shall take place in the Parliament with respect to the conduct of any judge of the Supreme Court or of the High Court in the discharge of his duties, except upon a resolution for the removal of the judge as provided in this Constitution.

82. (1) The validity of an proceedings in the Parliament shall not be called in question in any Court on the ground oany irregularity of procedure.

(2) The Speaker of the Chamber of Deputies or the Speaker of the Chamber of Nationalities or any other member of either Chamber of Parliament in whom powers are vested by or under this Constitution for regulating procedure or the conduct of business or for maintaining order in the Chamber shall not be subject to the jurisdiction of any Court in respect of the exercise by him of those powers.

PART II. - CHAMBER OF DEPUTIES

83. (1) The Chamber of Deputies shall be composed of members who represent constituencies determined by law.

[1. Deleted by Act LXII, 1951]

(2) The number of members of this Chamber shall be, as nearly as practicable, twice the number of members of the Chamber of Nationalities. The number of members shall from time to time be fixed by law but the total number of the members of the Chamber of Deputies shall not be fixed at less than one member for each 100,000 of the population, or at more than one member for each 30,000 of the population.

(3) The ratio between the number of members to be elected at any time for a constituency and the population of that constituency, as ascertained at the last preceding census, shall, so far as practicable, be the same for all constituencies throughout the Union, except in the case of the constituencies of the Special Division of the Chins (referred to in Part V of Chapter IX) and the Kayah State, in respect of which the ratio may be higher.

(4) The Parliament shall revise the constituencies at least once in every ten years, with due regard to changes in the distribution of the population, but any alteration in the constituencies shall not take effect until the termination of the then existing Parliament.

84. (1) The general election for members of the Chamber of Deputies shall take place not later than sixty days after the dissolution of the Chamber.

Polling at every general election shall, as far as practicable, take place on the same day throughout the Union.

(2) The Chamber of Deputies shall meet within sixty days from the polling day.

85. Every Chamber of Deputies shall continue for four years from the first meeting of the Chamber:

Provided that the Chambers of Parliament may by resolution passed by not less than tw~o thirds of the members present and voting at a joint sitting extend the said period from year to year in the event of a grave emergency declared by Proclamation under section 94:

Provided further that the Chamber of Deputies may be dissolved by the President at any time as provided by section 57.

86. (1) As soon as possible after the presentation to the Chamber of Deputies under Chapter VII of the estimates of receipts and estimates of expenditure of the Union for any financial year, the Chamber shall consider the estimates.

(2) Save in so far as may be provided by specific enactment in each case, the legislation required to give effect to the financial resolutions of each year shall be enacted within that year.

(3) The Chamber of Deputies shall not pass any vote or resolution, and no law shall be enacted, for the appropriation of revenue or other public moneys, unless the purpose of the appropnation shall have been recommended to the Chamber by the Union Government.

PART III. - CHAMBER OF NATIONALITIES

87. There shall be one hundred and twenty-five seats in the

Chamber of Nationalities as allocated in the Second Schedule to this Constitution.

88. (1) A dissolution of the Chamber of Deputies shall operate also as a dissolution of the Chamber of Nationalities.

(2) The general election for the Chamber of Nationalities shall be completed not later than the fifteenth day from the first meeting of the Chamber of Deputies held after the dissolution.

89. The first meeting of the Chamber of Nationalities after the general election shall take place on a date to be fixed by the President on the advice of the Prime Minister.

PART IV. - POWER OF THE PARLIAMENT

90. Subject to the provisions of this Constitution, the sole and exclusive power of making laws in the Union shall be vested in the Parliament:

Provided that an Act of the Parliament may authorize any person or authority therein specified to make rules and regulations consonant with the Act and having the force of law, subject, however, to such rules and regulations being laid before each Chamber of Parliament at its next ensuing session and subject to annulment by a motion carried in both Chambers within a period of three months of their being so laid, without prejudice, however, to the validity of any action previously taken under the rules or regulations.

91. Provision may, however, be made by law on principles of regional autonomy for delegating to representative bodies of such regions as may be defined in the law, specified powers in administrative, cultural and economic matters. A law embodying such provisions shall determine the rights, powers and duties of such representative bodies and their relations to the Parliament and to the Union Government.

92. (1) The Parliament shall have power to make laws for the whole or any part of the Union except in so far as such power is assigned by the next succeeding sub-section exclusively to the State Councils.

For greater certainty, but not so as to restrict the generality of the foregoing terms of this section, it is hereby declared that, notwithstanding anything in the next succeeding subsection, the exclusive legislative authority of the Parliament shall extend to all matters enumerated in List I of the Third Schedule to this Constitution (hereinafter called "the Union Legislative List").

Any matter coming within any of the classes of subjects enumerated in the said List, shall not be deemed to come within the class of matters of a local or private nature comprised in the list of subjects assigned by the next succeeding sub-section exclusively to the State Councils.

(2) Each State Council shall have power exclusively to make laws for the State or any part thereof with respect to any of the matters enumerated in List II of the said Schedule (hereinafter called "the State Legislative List").

(3) Any State Council may by resolution surrender any of its territories or any of its powers and rights to the Union.

93. The powers exercisable by the Union by reason of the entry in the Union Legislative List relating to the regulation of forests, mines and oil-fields and mineral development, shall be subject to the condition that before the issue of any certificate, licence, or other form of authorization, for the exploitation, development or utilization of any forest, mine or oil-field, the issuing authority shall consult the Union Minister for the State concerned.

94. (1) Notwithstanding anything in section 92, the Parliament shall, if the President has declared by Proclamation (in this Constitution referred to as a "Proclamation of Emergency"), that a grave emergency exists whereby the security of the Union is threatened, whether by war or internal disturbance, or that a grave economic emergency affecting the Union has arisen in any part of the Union, have power to make laws for a State or any part thereof with respect to any of the matters enumerated in the State Legislative List.

(2) Nothing in this section shall restrict the power of a State Council to make any law which under this Constitution it has power to make, but if any provision of a State law is repugnant to any provision of a Union law which the Parliament has under this section power to make, the Union law, whether passed before or after the State law, shall prevail, and the State law shall, to the extent of the repugnancy, but so long only as the Union law continues to have effect, be inoperative.

(3) A Proclamation of Emergency -

(a) may be revoked by a subsequent Proclamation, and

(b) shall cease to operate at the expiration of six months, unless before the expiration of that period it has been approved by resolutions of both Chambers of Parliament:

Provided that, if and so often as a resolution approving the continuance in force of such a Proclamation is passed by both Chambers of Parliament, the Proclamation shall, unless revoked, continue in force for a further period of twelve months from the date on which under this sub-section it would otherwise have ceased to operate.

(4) A law made by the Parliament which it would not but for the issue of a Proclamation of Emergency have been competent to make shall cease to have effect on the expiration of a period of six months after the Proclamation has ceased to operate, except as respects things done or omitted to be done before the expiration of the said period.

95. If it appears to the State Councils of two or more States to be desirable that any of the matters enumerated in the State Legislative List should be regulated in these States by an Act of the Parliament, and if resolutions to that effect are passed by those State Councils, it shall be lawful for the Parliament to pass an Act for regulating that matter accordingly; but any Act so passed may, as respects any State to which it applies, be amended or repeele by an Act of the State Council.

96. (1) All revenues from the sources enumerated in the Fourth Schedule to this Constitution shall form part of the revenues of the State in or by which they are raised received.

(2) All revenues other than such as are assigned to the States by the last preceding subsection shall form part of the revenues of

the Union:

Provided that the Union may make such grants or contributions out of its revenues in aid of the revenues of the units as it may determine to be necessary upon the recommendation of any Board or other authority appointed for the purpose.

97. (1) The right to raise and maintain military, naval and air forces is vested exclusively in the Parliament.

(2) No military, naval or air forces, or any military or semi-military organization of an kind (not being a police force maintained under the authority of any unit solely for dutic connected with the maintenance of public order) other than the forces raised and maintaine by the Union with the consent of the Parliament shall be raised or maintained for an purpose whatsoever.

PART V. - LEGISLATION

98. Every Bill initiated in and passed by the Chamber of Deputies shall be sent to th Chamber of Nationalities and may, unless it be a Money Bill, be amended in the Chambc of Nationalities and sent back to the Chamber of Deputies for its consideration.

99. Every Bill, other than a Money Bill, may be initiated in the Chamber of Nationaliti~ and if passed by the Chamber, shall be sent to the Chamber of Deputies which may amen the Bill and send it back to the Chamber of Nationalities for its consideraflon.

100. A Bill passed by one Chamber and accepted by the other Chamber shall be deeme to have been passed by both Chambers of Parliament.

101. A Bill which appropriates revenue or money for the ordinary annual services of th Government shall deal only with such appropriations.

102. Bills imposing taxation shall deal only with imposition of taxation and any provisio therein dealing with any other matter shall be of no effect.

MONEY BILLS

103. Money Bills shall be initiated in the Chamber of Deputies only.

104. Every Money Bill passed by the Chamber of Deputies shall be sent to the Chambe of Nationalities for its recommendations.

105. (1) Every Money Bill sent to the Chamber of Nationalities for its recommendation shall, within twenty-one days after it shall have been sent to the Chamber of Nationalities be returned to the Chamber of Deputies which may accept or reject all or any of thi recommendations of the Chamber of Nationalities.

(2) If such a Money Bill is not returned by the Chamber of Nationalities to the Chamber of Deputies within twenty-one days or is returned within twenty-one days with recommendations which the Chamber of Deputiesdoes not accept, it shall be deemed to have been passed by both Chambers at the expiration of twenty-one days.

106. (1) A Money Bill means a Bill which contains only provisions dealing with all or any of the following matters, namely, the

imposition, repeal, remission, alteration or regulation of taxation; the imposition, for the repayment of debt or other financial purposes, of charges on the revenues of the Union or the variation or repeal of any such charges; supply; the appropriation, receipt, custody, issue or audit of accounts of public money; the raising or guaranteeing of any loan or the repayment thereof; m
atters subordinate and incidental to these matters or any of them.

(2) In this definition the expressions "taxation", "revenues of the Union" and "loan", respectively, do not include any taxation, money or loan raised by local authorities or bodies for local purposes.

107. (1) The Speaker of the Chamber of Deputies shall certify any Bill which in his opinion is a Money Bill to be "a Money Bill" and his certificate shall, subject to the subsequent provisions of this section, be final and conclusive.

(2) The Chamber of Nationalities may, by a resolution passed at a sitting at which not less than two-thirds of the total members are present, request the President to refer the question whether the Bill is or is not "a Money Bill" to a Committee of Privileges.

(3) If the President in his discretion decides to accede to the request, he shall appoint a Committee of Privileges consisting of an equal number of members of the Chamber of Deputies and of the Chamber of Nationalities and a Chairman who shall be a judge of the Supreme Court.

In the case of an equality of votes but not otherwise the Chairman shall be entifled to vote.

(4) The President shall refer the question to the Committee of Privileges so appointed and the Committee shall report its fmding thereon to the President within twenty-one days after the day on which the Bill was sent to the Chamber of Nationalities.

(5) The decision of the President, in his discretion, on such report shall be final.

108. If the President, in his discretion, decides not to accede to the request of the Chamber of Nationalities or if the Committee of Privileges fails to report within the time hereinbefore specified, the certificate of the Speaker of the Chamber of Deputies shall stand confirmed.

109. If one Chamber passes any other Bill, and the other Chamber rejects or fails to pass it, or passes it with amendments to which the Chamber where the Bill originated will not agree, the President shall convene a joint sitting of the two Chambers.

The members present at the joint sitting may deliberate and shall vote together upon the Bill as last passed by the Chamber where the Bill originated and upon amendments, if any, which have been made therein by the other Chamber, and if the Bill with the amendments, if any, is passed by a majority of the total number of members of both Chambers present and voting, it shall be deemed to have been passed by both Chambers:

Provided that at a joint sitting -

(a) if the Bill, having been passed by one Chamber is rejected by

the other Chamber and returned to the Chamber in which it originated, no amendment shall be proposed to the Bill other than such amendments, if any, as are made necessary by the delay in the passage of the Bill;

(b) if the Bill is, however, passed by the other Chamber with amendments an returned to the Chamber in which it originated, only such amendments a aforesaid and such other amendments as are relevant to the matters wit respect to which the Chambers have not agreed, shall be proposed to th Bill;

and the decision of the person presiding as to the amendments which are admissible unde this section shall be final.

110. (1) If at any time when both Chambers of Parliament are not in session, th President is satisfied that circumstances exist which render it necessary for him to tak immediate action, he may promulgate such Ordinances as the circumstances appear to hi~ to require. An Ordinance promulgated under this section shall have the same force an effect as an Act of the Parliament assented to by the President.

(2) Every such Ordinance shall be laid before both Chambers of Parliament within forty five days from the date of promulgation thereof, unless it shall have been withdrawn earlie by the President, and shall cease to operate at the expiration of fifteen days from the re assembly of the Chamber of Deputies or the Chamber of Nationalities, whichever is later:

Provided that the President may, with the consent of both Chambers of Parliameni extend the Ordinance for such further period as may be deemed necessary.

(3) If the Ordinance shall have been withdrawn within forty-five days from the date of ii promulgation, it shall be laid before the Parliament in its next ensuing session.

(4) If and in so far as an Ordinance under this section makes any provision which th Parliament would not under this Constitution be competent to enact, it shall be void.

SIGNING AND PROMULGATION.

111. (1) As soon as any Bill shall have been passed by both Chambers of Parliament, shall be presented to the President for his signature and promulgation as an Act i accordance with the provisions of this section.

(2) Save as otherwise provided by this Constitution, every Bill so presented to til President shall be signed by him not later than seven days after the date of presentation.

(3) If any Bill is not signed by the President within seven days after the date (presentation, the same shall become an Act in the like manner as if he had signed it on tt last of the said seven days.

112. (1) Every Bill signed or deemed to have been signed by the President under th Constitution shall become an Act on and from the date on which the Bill shall have bee signed or be deemed to have been signed.

(2) Every such Act shall be promulgated by the President by publication under h direction in the official gazette. Every Act shall come into force on the date of suc promulgation unless the

contrary intention is expressed.

113. The signed texts of Acts and Ordinances shall be enrolled for record in the office of the Registrar of the Supreme Court and such signed texts shall be conclusive evidence of the provisions of such Acts and Ordinances.

CHAPTER VII.

The Union Government.

114. The Union Government shall consist of the Prime Minister and other members appointed under section 56.

115. The Government shall be collectively responsible to the Chamber of Deputies.

116. A member of the Government who for any period of six consecutive months is not a member of the Parliament shall at the expiration of that period cease to be a member of the Government.

117. (1) The Prime Minister may resign from office at any time by placing his resignation in the hands of the President.

(2) Any other member of the Government may resign from office by placing his resignation in the hands of the Prime Minister for submission to the President and the resignation shall take effect upon its being accepted by the President under the next succeeding sub-section.

(3) The President shall accept the resignation of a member of the Government, other than the Prime Minister, if so advised by the Prime Minister.

118. The Prime Minister may, at any time, for reasons which to him seem sufficient request a member of the Government to resign; should the member concerned fail to comply with the request, his appointment shall be terminated by the President if the Prime Minister so advises.

119. The Prime Minister shall resign from office upon his ceasing to retain the support of a majority in the Chamber of Deputies unless on his advice the President dissolves the Parliament under section 57 and on the re-assembly of the Parliament after the dissolution the Prime Minister secures the support of a majority in the Chamber of Deputies. [check]

120. (1) If the Prime Minister at any time resigns from office, the other members of the Government shall be deemed also to have resigned from office, but the Prime Minister and the other members of the Government shall continue to carry on their duties until their successors shall have been appointed.

(2) The members of the Government in office at the date of dissolution of the Parliament shall continue to hold office until their successors shall have been appointed.

121. (1) All executive action of the Union Government shall be expressed to be taken in the name of the President.

(2) Orders and other instruments made and executed in the name of the President shall be authenticated in such manner as may be specified in rules to be made by the President and the validity of an order or instrument which is so authenticated shall not be called in question on the ground that it is not an order or

instrument made or executed by the President.

(3) The President shall make rules for the transaction of the business of the Union Government, and for the allocation among Ministers of the said business in so far as it is not business with respect to which the President is by or under this Constitution required to act in his discretion.

Without prejudice to the generality of the foregoing provisions the allocation of business may be regionwise as well as subjectwise.

122. Subject to the provisions of this Constitution, the executive authority of the Union extends -

(a) to the matters with respect to which the Parliament has power to make laws; and

(b) to the governance, in accordance with the provisions of any treaty ol agreement in this behalf, of any Armed Forces not raised in the Union thai may, with the consent of the Government of the Union, be stationed in the Union or placed at the disposal of the Union.

123. (1) War shall not be declared and the Union shall not participate in any war save an~ except with the assent of the Parliament.

(2) In case of actual or imminent invasion, however, [the] Government may tak(whatever steps they may consider [necessary] for the protection of the Union, and the Parliament if not sitting [...]be summoned to meet at the earliest possible date.

124. The Prime Minister shall keep the President [generally] informed on all matters of domestic and international policy.

125. (1) The Government shall prepare estimates of receipts [...] estimates of expenditure of the Union for each financial year, [...] shall present them to the Chamber of Deputies for consideration.

(2) The procedure to be adopted in the Chambers of [Parliament] with respect to the submission of estimates of expenditure [...] appropriation of the revenues of the Union and all matters [connected] therewith shall, in so far as provision is not made in that [behalf...] this Constitution, be regulated in accordance with law.

ATTORNEY-GENERAL.

126. (1) The President shall appoint a person, being an [advocate] of the High Court, to be Attorney-General on the nomination [of...] Prime Minister.

(2) It shall be the duty of the Attorney-General to give a [...] to the Government upoi legal matters and to perform such [...] duties of a legal character, as may, from time t(time, be assigned [to] him by the President.

127. (1) The Attorney-General may, at any time, resign [...] office by placing hi; resignation in the hands of the Prime Minister for submission to the President.

(2) The Prime Minister may, for reasons which to him [...]

sufficient, request thi resignation of the Attorney-General.

(3) In the event of failure to comply with the request [the] appointment of the Attorney General shall be terminated by [the] President if the Prime Minister so advises.

(4) The Attorney-General shall resign from office upon [the] resignation of the Prim Minister, but may continue to carry [out ...] duties until the successor to the Prime Minister shall have [been] appointed.

(5) Subject to the foregoing provisions of this Constitution, the office of the Attorney General, including the remuneration to be paid to the holder of the office, shall b regulated by law.

AUDITOR-GENERAL

128. There shall be an Auditor-General to control on behalf of the Union all disbursements and to audit all accounts of moneys administered by and under the authority of the Parliament and the State Councils.

129. The Auditor-General shall be appointed by the President with the approval of both Chambers of Parliament and shall only be removed from office in the like manner and on the like grounds as a judge of the High Court. The Auditor-General shall not be a member of either Chamber of Parliament nor shall he hold any other office or position of emolument. He shall not be eligible for further office in the service of the Union or the States after he has ceased to hold office.

130. Neither the salary of the Auditor-General nor his rights in respect of leave of absence or pension shall be varied to his disadvantage after his appointment, unless he voluntarily agrees to any reduction in his salary in the event of general economy and retrenchment in relation to all the services of the Union.

131. The Auditor-General shall submit to the Chamber of Deputies, at such periods as may be determined by law, reports relating to the accounts of the Union and the States.

132. Subject to the foregoing provisions, the terms and conditions of the office of the Auditor-General shall be determined by law.

CHAPTER VIII.

Union Judiciary.

133. Justice throughout the Union shall be administered in Courts established by this Constitution or by law and by judges appointed in accordance therewith.

134. The Courts shall comprise Courts of first instance and Courts of appeal:-

(a) The Courts of first instance shall include a High Court which shall, subject to law, have original and appellate jurisdiction and power to determine all matters and questions whether of law or of fact.

(b) The head of the High Court shall be called "the Chief Justice of the High Court".

135.(1) The High Court shall have exclusive original jurisdiction -

(a) in all matters arising under any treaty made by the Union;

(b) in all disputes between the Union and a unit or between one unit and another;

(c) in such other matters, if any, as may be defined by law.

(2) If the High Court is satisfied that a case pending in any inferior Court involves or is likely to involve substantially a question of the validity of any law having regard to the provisions of this Constitution, the High Court shall transfer the case to itself for trial.

136.(1) The Court of final appeal shall be called "the Supreme Court".

(2) The head of the Supreme Court shall be called "the Chief Justice of the Union".

(3) Without prejudice to the powers conferred upon the Supreme Court by any other provisions of this Constitution, the Court shall, with such exceptions and subject to sucb regulations as may be prescribed by law, have appellate jurisdiction from all decisions of the High Court, and shall also have appellate jurisdiction from such decisions of other Courts as may be prescribed by law.

137. No law shall be enacted excepting from the appellate jurisdiction of the Supreme Court cases which involve questions as to the validity of any law having regard to the provisions of this Constitution.

138. The decisions of the Supreme Court shall in all cases be final.

139. (1) Every person appointed a judge of the Supreme Court and of the High Cour under this Constitution shall make and subscribe the following declaration:

"I ..... do solemnly and sincerely promise and declare that I will duly and faithfully to the best of my knowledge and abillty execute the office of the Chief Justice (or judge as the case may be) without fear or favour, affection or ill-wil towards any man, and that I will uphold the Constitution and the laws."

(2) This declaration shall be made and subscribed by the Chief Justice of the Union in th~ presence of the President, and by each of the other judges of the Supreme Court and of the judges of the High Court in the presence of the Chief Justice of the Union or the senio: available judge of the Supreme Court.

(3) The declaration shall be made and subscribed by every judge before entering upon hi duties as such judge, and in any case not later than ten days after the date of hi appointment or such later date as may be determined by the President.

(4) Any judge who declines or neglects to make such declaration as aforesaid shall b deemed to have declined to accept the appointment.

140. (1) The Chief Justice of the Union shall be appointed by the President by an orde under his hand and seal, with the approval

of both Chambers of the Parliament in join sitting.

(2) All the other judges of the Supreme Court and all the judges of the High Court shal be appointed by the President by an order under his hand and seal, with the approval a both Chambers of the Parliament in joint sitting.

141. Ail judges shall be independent in the exercise of their judicial functions and subje: only to this Constitution and the laws.

142. (1) A person shall not be qualified for appointment as a judge of the Supreme Coui unless he is a citizen of the Union who was or whose parents were born in any of th territories included within the Union, or unless he has been for at least five years a citize: of the Union; and

(a) has been for at least five years a judge of the High Court of Judicature ~ Rangoon or of the High Court established under this Constitution; or

(b) is an advocate of the High Court of at least fifteen years' standing:

Provided that a person shall not be qualified for appointment as Chief Justice of th Union unless he -

(I) is, or when first appointed to judicial office was, an advocate, and

(ii) is an advocate of at least fifteen years' standing.
(2) A person shall not be qualified for appointment as a judge of the High Court unless he

is a citizen of the Union; and

(a) is an advocate of at least ten years' standing; or

(b) has for at least five years held judicial office in Burma or in the Union not inferior to that of a district and sessions judge or Chief Judge of the Rangoon City Civil Court:

Provided that a person shall not be qualified for appointment as the Chief Justice of the High Court unless he -

(i) is, or when first appointed to judicial office was, an advocate, and

(ii) is an advocate of at least fifteen years' standing.

(3) In computing for the purpose of this section the standing of an advocate, any period during which he has held judicial office after he became an advocate shall be included.

143. (1) A judge of the Supreme Court or of the High Court may by resignation under his hand addressed to the President resign his office.

(2) A judge of the Supreme Court or of the High Court shall not be removed from office except for proved misbehaviour or incapacity.

(3) The charge shall be preferred by either Chamber of Parliament subject to and in accordance with the provisions of this section.

(4) A proposal to either Chamber of Parliament to prefer a charge under this section shall not be entertained except upon a notice of resolution signed by not less than one-fourth of the total membership of that Chamber.

(5) No such proposal shall be adopted by either Chamber of Parliament save upon a resolution of that Chamber, supported by a majority of the members present.

(6) Where the charge relates to a judge of the Supreme Court it shall be investigated by a Special Tribunal consisting of the President or a person appointed by him in his discretion, the Speaker of the Chamber of Nationalities and the Speaker of the Chamber of Deputies.

Where the charge relates to a judge of the High Court it shall be investigated by a Special Tribunal consisting of the Chief Justice of the Union, the Speaker of the Chamber of Nationalities and the Speaker of the Chamber of Deputies.

(7) The judge against whom the charge is preferred shall have the right to appear and to be represented at the investigation of the charge.

(8) The Special Tribunal shall, after investigation, submit its report to the Chamber by which the charge was preferred. The finding of the Special Tribunal declaring that the charge has not been proved, if unanimous, shall be final. But in all other cases, the report of the Special Tribunal shall be considered by both Chambers of Parliament in Joint sitting.

If, after consideration, a resolution be passed supported by a majority of the members present and voting at the joint sitting declaring that the charge preferred against the judge has been proved and that the misbehaviour was, or incapacity is, such as to render him unfit to continue in office, the President shall forthwith by an order under his hand and seal remove from office the judge to whom it relates.

144. Neither the salary of a judge of the Supreme Court or of the High Court nor his rights in respect of leave of absence or pension shall be varied to his disadvantage after his appointment, unless he voluntarily agrees to any reduction in his salary in the event of general economy and retrenchment in relation to all the services of the Union.

145. If the office of the Chief Justice of the Union or of the Chief Justice of the Higli Court becomes vacant, or if either of them is, by reason of absence or for any other reason, unable to perform the duties of his office, those duties shall, until some person appointed tc the vacant office has entered on the duties thereof, or until the Chief Justice of the Urno~ or of the High Court, as the case may be, has resumed his duties, be performed by such other judge of the Supreme Court or of the High Court as the President may appoint for th~e purpose.

146. (1) If at any time there should not be a quorum of the judges of the Supreme Cour available to hold or continue any session of the Court, owing to a vacancy or vacancies, or to the absence through illness or on leave or in the discharge of other duties assigned b~y statute or otherwise, or to the disqualification of a judge or judges, the Chief Justice or an~ acting Chief Justice of the Union, or in their absence, the senior puisne judge, may in writing request the attendance at the sittings of the Court, for such period as may be necessary, of a

judge of the High Court, to be designated in writing by the Chief Justice or any acting Chief Justice or in their absence the senior puisne judge of the Supreme Court.

(2) It shall be the duty of the judge, whose attendance has been so requested or who ha been so designated, in priority to the other duties of his office, to attend the sittings of th1 Supreme Court at the time and for the period for which his attendance shall be required and while so attending he shall possess the powers and privileges and shall discharge th duties of a puisne judge of the Supreme Court.

147. If the office of any puisne judge of the High Court becomes vacant, or if any suc judge is by reason of absence, or for any other reason, unable to perform the duties of hi office, the President may in his discretion appoint a person duly qualified for appointmer as a judge to act as a judge of the Court, and the person so appointed shall, unless th President in his discretion thinks fit to revoke his appointment, be deemed to be a judge c the Court, until some person appointed under sub-section (2) of section 140 of thi Constitution to the vacant office has entered on the duties thereof, or until the permanei judge has resumed his duties.

148. The Supreme Court and the High Court shall be courts of record and shall sit in ti capital city of the Union and at such other place or places as the President may, after consultation with the Chief Justice of the Union from time to time, appoint:

Provided that one or more judges of the High Court shall sit at such place in the Sh~an State as the President may, after consultation with the Chief Justice of the Union, from time to time, appoint.

149. Subject to the foregoing provisions of this Constitution relating to the Courts, ti following matters shall be regulated in accordance with law:

(i) The number of judges of the Supreme Court and of the High Court, ti remuneration, age of retirement and pension of such judges; and

(ii) The constitution and organization of such Courts, the distribution of businc among the Courts and judges, their jurisdiction and all matters of procedurt

150. Nothing in this Constitution shall operate to invalidate the exercise of limit functions and powers of a judicial nature by any person or body of persons duly authori~ by law to exercise such functions or powers notwithstanding that such person or such body of persons is not a judge or a Court appointed or established as such under this Constitution.

151. (1) If at any time it appears to the President that a question of law has arisen, or is likely to arise, which is of such a nature and of such public importance that it is expedient to obtain the opinion of the Supreme Court upon it, he may refer the question to that Court for consideration, and the Court may, after such hearing as it thinks fit, report to the President thereon.

(2) No report shall be made under this section save in accordance with an opinion delivered in open Court with the concurrence of a majority of the judges present at the hearing of the case, but nothing in this sub-section shall be deemed to prevent a judge

who does not concur from delivering a dissenting opinion.

152. The law declared by the Supreme Court shall, so far as applicable, be recognized as binding on, and shall be followed by, all Courts within the territories subject to the jurisdiction of the Union.

153. The Parliament may make provision by an Act for conferring upon the Supreme Court such supplemental powers not inconsistent with any of the provisions of this Constitution as may appear to be necessary or desirable for the purpose of enabling the Court more effectively to exercise the jurisdiction conferred upon it by or under this Constitution.

CHAPTER IX.

Part I. The Shan State.

THE SHAN STATE COUNCIL

154. (1) All the members of the Parliament representing the Shan State shall constitute the Shan State Council.

(2) All the representatives from the Shan State in the Chamber of Nationalities shall be elected by the Saohpas of the Shan State from among themselves. The Saohpas shall not be eligible for membership of the Chamber of Deputies.

(3) Any member of the State Council who shall have ceased to be a member of the Parliament shall be deemed to have vacated his seat in the Council, but may continue to ~ary on his duties until his successor shall have been elected.

155. The State Council may recommend to the Parliament the passing of any law relating to any matter in respect of which the Council is not competent to legislate.

156. When a Bill has been passed by the State Council it shall be presented to the President for his signature and promulgation. The President shall sign the Bill within one month from the presentation of the Bill, unless he refers the Bill to the Supreme Court for its decision under the next succeeding section.

157. (1) The President may, in his discretion, refer any Bill presented to him under the last preceding section to the Supreme Court for decision on the question whether such Bill or any specified provision thereof is repugnant to this Constitution.

(2) The Supreme Court, consisting of not less than three judges, shall consider the question referred to it and, after such hearing as it thinks fit, shall pronounce its decision on such question in open Court as soon as may be, and in any case not later than thirty days after the date of such reference. The decision of the majority of the judges shall, for the purposes of this section, be the decision of the Court.

(3) In every case in which the Supreme Court decides that any provision of the Bill, the subject of a reference to the Supreme Court under this section, is repugnant to this Constitution, the President shall return the Bill to the State Council for reconsideration an~ shall decline to sign it unless the necessary amendments shall have been made thereto.

(4) In every other case, the President shall sign the Bill and

promulgate the Act as soon a may be after the decision of the Supreme Court shall have been pronounced.

(5) When the President has signed a Bill presented to him under the last preceding section whether without or after a reference to the Supreme Court, the validity of any provision of the Bill shall not be called in question on the ground that it was beyond the competence of the State Council.

158. The signed text of every Act shall be enrolled for record in the office of the Registrar of the Supreme Court and a copy of the same shall be enrolled for record in the office of the Minister for the Shan State.

159. The Head of the Shan State may from time to time summon and prorogue the State Council:

Provided that there shall be a session of the State Council once at least in every year so that a period of twelve months shall not intervene between the last sitting of the Council in one session and its first sitting in the next session.

GOVERNMENT OF THE SHAN STATE.

160. A member of the Union Government to be known as the Minister for the Shan State shall be appointed by the President on the nomination of the Prime Minister acting in consultation with the Shan State Council from among the members of the Parliament representing the Shan State. The Minister so appointed shall also be the Head of the Shan State for the purposes of this Constitution.

161. (1) The Head of the State shall be in charge of the administration of the State; that to say, the executive authority of the State shall be exercised by the Head of the State either directly or through officers subordinate to him.

(2) Without prejudice to the generality of the provisions of the next succeeding sectioi the said executive authority shall extend to all matters relating to recruitment to the State civil services, to postings and transfers, and to disciplinary matters relating to the services.

162. (1) Subject to the provisions of this Constitution, the executive authority of the State extends to the matters with respect to which the State Council has power to make laws, and in all such matters the decision of the Council shall be binding on the Head of the State.

(2) The Head of the State shall consult the State Council in all other matters relating the State.

(3) In order to facilitate the communication of the decisions and the views of the State Council to the Head of the State, the Council shall at its first meeting after a genei election elect from among its members or otherwise a Cabinet of State Ministers to aid a advise the Head of the State in the exercise of his functions.

163. The Head of the State shall give or cause to be given an account of his work to the State Council in each ordinary session, present or cause to be presented to the Council a report upon all matters relating to the State, and recommend for the consideration of the Council such measures as he thinks fit for promoting the general welfare.

164. (1) The Head of the State shall prepare or cause to be prepared the estimates of the receipts and of the expenditure of the State for each financial year and shall present them or cause them to be presented to the State Council for consideration.

(2) Subject to any conditions that may be imposed by the Union, in respect of any contribution from the Union, the State Council shall have power to approve the budget of the State; and in order to enable the President to satisfy himself that the conditions have been duly observed, such budget shall be incorporated in the Union budget.

165. Subject to the provisions of this Constitution, all matters relating to the Constitution of the State including those relating to the powers and duties of the Head of the State, of the State Council and of the Cabinet of State Ministers, and their relations to each other and to the Union Government shall be determined by law.

Part II. - The Kachin State.

THE KACHIN STATE COUNCIL.

166. (1) All the members of the Parliament representing the Kachin State shall constitute the Kachin State Council.

(2) Of the twelve seats in the Chamber of Nationalities six shall be filled by representatives of the Kachins and the other six by those of the non-Kachins of the Kachin State.

(3) Any member of the State Council who shall have ceased to be a member of the Parliament shall be deemed to have vacated his seat in the Council, but may continue to carry on his duties until his successor shall have been elected.

167. (1) A Bill prejudicially affecting any right or privilege which the Kachins or the nonKachins, as a class or communit , enjoyed immediately before the commencement of this Constitution, shall not be deem to have been passed by the Council unless the majority of the members representing the Kachins or the non-Kachins, as the case may be, present and voting, have voted in its favour.

(2) If any question arises in the State Council whether a Bill is of the character described in the last preceding sub-section, the presiding officer shall take the vote of the last members representing the Kachins and those representing the non-Kachins in the Council separately on such question and if a majority of either class of members vote in the affirmative, the Bill shall be deemed to be of the character mentioned.

168. The State Council may recommend to the Parliament the passing of any law relating to any matter in respect of which the Council is not competent to legislate.

169. When a Bill has been passed by the State Council it shall be presented to the President for his signature and promulgation. The President shall sign the Bill within one month from the presentation of the Bill, unless he refers the Bill to the Supreme Court for its decision under the next succeeding section.

170. (1) The President may, in his discretion, refer any Bill presented to him under the last preceding section to the Supreme Court for decision on the question whether such Bill or any

specified provision thereof is repugnant to this Constitution.

(2) The Supreme Court, consisting of not less than three judges, shall consider the question referred to it and, after such hearing as it thinks fit, shall pronounce its decision on such question in open Court as soon as may be, and in any case not later than thirt days after the date of such reference. The decision of the majority of the judges shall, fa the purposes of this section, be the decision of the Court.

(3) In every case in which the Supreme Court decides that any provision of the Bill, th subject of a reference to the Supreme Court under this section, is repugnant to thi Constitution, the President shall return the Bill to the State Council for reconsideration an shall decline to sign it unless the necessary amendments shall have been made thereto.

(4) In every other case, the President shall sign the Bill and promulgate the Act as soon ~ may be after the decision of the Supreme Court shall have been pronounced.

(5) When the President has signed a Bill presented to him under the last preceding sectia whether without or after a reference to the Supreme Court, the validity of any provision c the Bill shall not be called in question on the ground that it was beyond the competence (the State Council).

171. The signed text of every Act shall be enrolled for record in the office of ti Registrar of the Supreme Court and a copy of the same shall be enrolled for record in t~ office of the Minister for the Kachin State.

172. The Head of the Kachin State may from time to time summon and prorogue the State Council:

Provided that there shall be a session of the State Council once at least in every year so that a period of twelve months shall not intervene between the last sitting of the Council in one session and its first sitting in the next session.

GOVERNMENT OF THE KACHIN STATE

173. A member of the Union Government to be known as the Minister for the Kach State shall be appointed by the President on the nomination of the Prime Minister acting consultation with the Kachin State Council from among the Kachin members of ti Parliament representing the Kachin State. The Minister so appointed shall also be the H~ of the Kachin State for the purposes of this Constitution.

174. (1) The Head of the State shall be in charge of the administration of the State; that to say, the executive authority of the State shall be exercised by the Head of the State either directly or through officers subordinate to him.

(2) Without prejudice to the generality of the provisions of the next succeeding sectio the said executive authority shall extend to all matters relating to recruitment to the State civil services, to postings and transfers, and to disciplinary matters relating to the services:

Provided that in respect of areas where the non-Kachins form the majority of the population, the Head of the State shall act only in consultation with the membe representing the non-Kachins in

the Cabinet in all such matters.

175. (1) Subject to the provisions of this Constitution, the executive authority of the Sta extends to the matters with respect to which the State Council has power to make laws, and in all such matters the decision of the Council shall be binding on the Head of the State.

(2) The Head of the State shall consult the State Council in all other matters relating the State.

(3) In order to facilitate the communication of the decisions and the views of the Sta Council to the Head of the State, the Council shall at its first meeting after a general election elect from among its members or otherwise a Cabinet of State Ministers to aid and advise the Head of the State in the exercise of his functions:

Provided that not less than one-half of the members of the Cabinet shall be non-Kachins.

176. The Head of the State shall give or cause to be given an account of his work to the State Council in each ordinary session, present or cause to be presented to the Council, a report upon all matters relating to the State, and recommend for the consideration of the Council such measures as he thinks fit for promoting the general welfare.

177. (1) The Head of the State shall prepare or cause to be prepared the estimates of the receipts and of the expenditure of the State for each financial year and shall present them or cause them to be presented to the State Council for consideration.

(2) Subject to any conditions that may be imposed by the Union in respect of any contributions from the Union, the State Council shall have power to approve the budget of the State; and in order to enable the President to satisfy himself that the conditions have been duly observed, such budget shall be incorporated in the Union budget.

178. The provisions of Chapter X of this Constitution shall not apply to the Kachin State.

179. Subject to the provisions of this Constitution, all matters relating to the Constitution of the State including those relating to the powers and duties of the Head of the State, of the State Council and of the Cabinet of State Ministers, and their relations to each other and to the Union Government shall be determined by law.

Part III. - The Karen State.

(1. Substituted by Act LXII, 1951.) 180. (1) The territory hitherto known as the Salween District shall form a constituent unit of the Union of Burma and be hereafter known as "The Karen State". It shall also include such adjacent areas occupied by the Karens as may be determined by an Act of Parliament. (See Act No. XIV of 1952 which enacts that the Karen State as constituted under this section shall include the Kya-In Township, the Kawkareik Township, the Hlaingbwe Township, the Pa-an Township and the Thandaung Township.)

(2) All the members of the Parliament representing the Karen State shall constitute the Karen State Council.

(3) Any member of the State Council who shall have ceased to be a member of the Parliament shall be deemed to have vacated his seat in the Council, but may continue to carry on his duties until his successor shall have been elected.

(4) The State Council may recommend to the Parliament the passing of any law relating to any matter in respect of which the Council is not competent to legislate.

(5) When a Bill has been passed by the State Council it shall be presented to the President for his signature and promulgation. The President shall sign the Bill within one month from the presentation of the Bill, unless he refers the Bill to the Supreme Court for its decision under sub-section (6).

(6) The President may, in his discretion, refer any Bill presented to him under sub-section (5) to the Supreme Court for decision on the question whether such Bill or any specified provision thereof is repugnant to this Constitution.

(7) The Supreme Court, consisting of not less than three judges, shall consider the question referred to it and, after such hearing as it thinks fit, shall pronounce its decision on such question in open Court as soon as may be and in any case not later than thirty days after the date of such reference. The decision of the majority of the judges shall, for the purpose of sub-section (6), be the decision of the Court.

(8) In every case in which the Supreme Court decides that any provision of the Bill, the subject of a reference to the Supreme Court under sub-section (6), is repugnant to this Constitution, the President shall return the Bill to the State Council for reconsideration and shall decline to sign it unless the necessary amendments shall have been made thereto.

(9) In every other case, the President shall sign the Bill and promulgate the Act as soon as may be after the decision of the Supreme Court shall have been pronounced.

(10) When the President has signed a Bill presented to him under sub-section (5) whether without or after a reference to the Supreme Court, the validity of any provision of the Bill shall not be called in question on the ground that it was beyond the competence of the State Council.

(11) The signed text of every Act shall be enrolled for record in the office of the Registrar of the Supreme Court and a copy of the same shall be enrolled for record in the office of the Minister for the Karen State.

(12) The Head of the Karen State may, from time to time, summon and prorogue the State Council:

Provided that there shall be a session of the State Council once at least in every year so that a period of twelve months shall not intervene between the last sitting of the Council in one session and its first sitting in the next session.

GOVERNMENT OF THE KAREN STATE.

[1. Substituted by Act LXII, 1951.] 181. (1) A member of the Union Government to be known as the Minister for the Karen State shall be appointed by the President on the nomination of the Prime Minister acting in consultation with the Karen State

Council fron among the members of the Parliament representing the Karen State. The Minister so appointed shall also be the Head of the Karen State for the purpose of this Constitution.

(2) The Head of the State shall be in charge of the administration of the State; that is to say, the executive authority of the State shall be exercised by the Head of the State either directly or through officers subordinate to him.

(3) Without prejudice to the generality of the provisions of sub-section (4), the said executive authority shall extend to all matters relating to recruitment to the State civil services, to postings and transfers and to disciplinary matters relating to these services.

(4) Subject to the provisions of this Constitution, the executive authority of the State extends to the matters with respect to which the State Council has power to make laws, and in all such matters the decision of the Council shall be binding on the Head of the State.

(5) The Head of the State shall consult the State Council in all other matters relating to the State.

(6) In order to facilitate the communication of the decisions and the views of the State Council to the Head of the State, the Council shall at its first meeting after a gener election elect from among its members or otherwise a Cabinet of State Ministers to aid ar advise the Head of the State in the exercise of his functions.

(7) The Head of the State shall give or cause to be given an account of his work to the State Council in each ordinary session, present or cause to be presented to the Council report upon all matters relating to the State, and recommend for the consideration of the Council such measures as he thinks fit for promoting the general welfare.

(8) The Head of the State shall prepare or cause to be prepared the estimates of the receipts and of the expenditure of the State for each financial year and shall present them or cause them to be presented to the State Council for consideration.

(9) Subject to any conditions that may be imposed by the Union in respect of any contributions from the Union, the State Council shall have power to approve the budget of the State; and in order to enable the President to satisfy himself that the conditions have been duly observed, such budget shall be incorporated in the Union budget.

(10) The provisions of Chapter X of this Constitution shall not apply to the Karen State.

(11) Subject to the provisions of this Constitution all matters relating to the Constitution of the State including those relating to the powers and duties of the Head of the State, of the State Council and of the Cabinet of State Ministers and their relations to each other and to the Union Government shall be determined by law:

Provided that until the date of the dissolution of the Parliament constituted following the first general elections held under section 233 of the Constitution, the Karen State Council shall be constituted with all the members of the Parliament representing Karens.

Part IV. - The Kayah State.

182. (1) The territory heretofore known as Mongpai State in the Federated Shan States shall be acceded to the Kayah State if the majority of the people of the territory so desire.

(2) The procedure for ascertaining the desire of the majority shall be such as may be prescribed by law.

183. (1) Until the Parliament otherwise provides -

(i) the Sawphyas of Kantarawaddy, Bawlake and Kyebogyi shall represent the Kayah State in the Chamber of Nationalities;

(ii) the Saopha of Mongpai shall also be one of the representatives of the Kayah State in the Chamber of Nationalities on the accession of Mongpai to the Kayah State under the last preceding section;

(iii) the Sawphyas and the Saopha shall not be eligible for..... .....

(2) All the members of the Parliament representing the Kayah State shall constitute the Kayah State Council.

(3) Any member of the State Council who shall have ceased to be a member of the Parliament shall be deemed to have vacated his seat in the Council, but may continue to carry on his duties until his successor shall have been elected.

184. The State Council may recommend to the Parliament the passing of any law relating to any matter in respect of which the Council is not competent to legislate.

185. When a Bill has been passed by the State Council it shall be presented to the President for his signature and promulgation. The President shall sign the Bill within one month from the presentation of the Bill, unless he refers the Bill to the Supreme Court for its decision under the next succeeding section.

186. (1) The President may, in his discretion, refer any Bill presented to him under the last preceding section to the Supreme Court for decision of the question whether such Bill or any specified provision thereof is repugnant to this Constitution.

(2) The Supreme Court, consisting of not less than three judges, shall consider the question referred to it and, after such hearing as it thinks fit, shall pronounce its decision on such question in open Court as soon as may be, and in any case not later than thirty days after the date of such reference. The decision of the majority of the judges shall, for the purposes of this section, be the decision of the Court.

(3) In every case in which the Supreme Court decides that any provision of the Bill, the subject of a reference to the Supreme Court under this section, is repugnant to this Constitution, the President shall return the Bill to the State Council for reconsideration and shall decline to sign it unless the necessry amendments shall have been made thereto.

(4) In every other case, the President shall sign the Bill and promulgate the Act as soon as may be after the decision of the Supreme Court shall have been pronounced.

(5) When the President has signed a Bill presented to him under under the last preceding section, whether without or after a reference to the Supreme Court, the validity of any provision of the Bill shall not be called in question on the ground that it was beyond the competence of the State Council.

187. The signed text of every Act shall be enrolled for record in the office of the Registrar of the Supreme Court and a copy of the same shall be enrolled for record in the office of the Minister for the Kayah State.

188. The Head of the Kayah State may from time to time summon and prorogue the State Council:

Provided that there shall be a session of the State Council once at least in every year so that a period of twelve months shall not intervene between the last sitting of the Council in one session and its first sitting in the next session.

GOVERNMENT OF THE KAYAH STATE.

189. A member of the Union Government to be known as the Minister for the Kayah State shall be appointed by the President on the nomination of the Prime Minister acting in consultation with the Kayah State Council from among the members of the Parliament representing the Kayah State. The Minister so appointed shall also be the Head of the Kayah State for the purpose of this Constitution.

190. (1) The Head of the State shall be in charge of the administration of the State; that is to say, the executive authority of the State shall be exercised by the Head of the State either directly or through officers subordinate to him.

(2) Without prejudice to the generality of the next succeeding section, the said executive authority shall extend to all matters relating to recruitment to the State civil services, to postings and transfers, and to disciplinary matters relating to these services.

191. (1) Subject to the provisions of this Constitution, the executive authority of the State extends to the matters with respect to which the State Council has power to make laws, and in all such matters the decision of the Council shall be binding on the Head of the State.

(2) The Head of the State shall consult the State Council in all other matters relating to the State.

(3) In order to facilitate the communication of the decisions and the views of the State Council to the Head of the State, the Council may at its first meeting after a general election from among its members or otherwise a State Minister or Ministers to aid and advise the Head of the State in the exercise of his functions.

192. The Head of the State shall give or cause to be given an account of his work to the State Council in each ordinary session, present or cause to be presented to the Council a report upon all matters relating to the State, and recommend for the consideration of the Council such measures as he thinks fit for promoting the general welfare.

193.(1) The Head of the State shall prepare or cause to be

prepared the estimates of the receipts and of the expenditure of the State for each financial year and shall present them or cause them to be presented to the State Council for consideration.

(2) Subject to any conditions that may be imposed by the Union in respect of any contributions from the Union, the State Council shall have power to approve the budget of the State; and in order to enable the President to satisfy himself that the conditions have been duly observed, such budget shall be incorporated in the Union budget.

194. Subject to the provisions of this Constitution, all matters relating to the Constitution of the State including those relating to the powers and duties of the Head of the State, of the State Council and of the State Minister or Ministers and their relations to each other and to the Union Government shall be determined by law.

Part V. - SPECIAL DIVISION OF THE CHINS.

196. There shall be a Special Division of the Chins comprising such areas in the Chin Hills District and the Arakan Hill Tracts as may be determined by the President.

197. (1) A Chin Affairs Council shall be constituted consisting of all the members of the Parliament representing the Chins.

(2) A member of the Union Government to be known as "the Minister for Chin Affairs" shall be appointed by the President on the nomination of the Prime Minister, acting in consultation with the Chin Affairs Council, from amongst the members of the Parliarnent representing the Chins.

(3) Subject to the powers of the Union Government -

(i) the general administration of the Special Division and in particular all matters relating to recruitment to the civil services in the Special Division, to postings and transfers, and to disciplinary matters relating to these services, and

(ii) all matters relating to schools and cultural institutions in the Special Division shall be under the superintendence, direction and control of the Minister for Chin Affairs.

(4) The Chin Affairs Council shall aid and advise the Minister in the discharge of his duties.

(5) Any member of the Council who shall have ceased to be a member of the Parliament shall be deemed to have vacated his seat in the Council but he may continue to carry on his duties until his successor shall have been elected.

198. Subject to the provisions of this Constitution, all matters relating to the powers and duties of the Minister and of the Council and their relations to each other and to the Union Government shall be determined by law.

PART VI.- NEW STATES.

199. The Parliament may by an Act admit to the Union a new State upon such terms and conditions including the extent of representation of the State in the Parliament as may be specified in the Act.

200. The Parliament may by an Act, with the consent of the Council of every State whose boundaries are affected thereby -

(a) establish a new unit; (b)increase the area of any unit; (c) diminish the area of any unit; (d) alter the boundaries of any unit;

and may, with the like consent, make such supplemental, incidental and consequential provisions as the Parliament may deem necessary or proper.

CHAPTER X.

Right of Secession.

201. Save as otherwise expressly provided in this Constitution or in any Act of Parliament made under section 199, every State shall have the right to secede from the Union in accordance with the conditions hereinafter prescribed.

202. The right of secession shall not be exercised within ten years from the date on which this Constitution comes into operation.

203. (1) Any State wishing to exercise the right of secession shall have a resolution to that effect passed by its State Council. No such resolution shall be deemed to have been passed unless not less than two-thirds of the total number of members of the State Council concerned have voted in its favour.

(2) The Head of the State concerned shall notify the President of any such resolution passed by the Council and shall send him a copy of such resolution certified by the Chairman of the Council by which it was passed.

204. The President shall thereupon order a plebiscite to be taken for the purpose of ascertaining the will of the people of the State concerned.

205. The President shall appoint a Plebiscite Commission consisting of an equal number of members representing the Union and the State concerned in order to supervise the plebiscite.

206. Subject to the provisions of this Chapter, all matters relating to the exercise of the right of secession shall be regulated by law.

CHAPTER XI.

Amendment of the Constitution.

207. Any provision of this Constitution may be amended, whether by way of variation, addition, or repeal, in the manner hereinafter provided.

208. (1) Every proposal for an amendment of this Constitution shall be in the form of a Bill and shall be expressed as a Bill to amend the Constitution.

(2) A Bill containing a proposal or proposals for the amendment of the Constitution shall contain no other proposals.

209. (1) Such Bill may be initiated in either Chamber of Parliament.

(2) After it has been passed by each of the Chambers of Parliament, the Bill shall be considered by both Chambers in joint sitting.

(3) The Bill shall be deemed to have been passed by both Chambers in joint sitting only when not less than two-thirds of the then members of both Chambers have voted in its favour.

(4) A Bill which seeks to amend -

(a) the State Legislative List in the Third Schedule, or

(b) the State Revenue List in the Fourth Schedule, or

(c) an Act of the Parliament making a declaration under paragraph (iv) of subsection (1) of section 74 removing the disqualification of any persons for membership of the Parliament as representative from any of the States

shall not be deemed to have been passed at the joint sitting of the Chambers unless a majority of the members present and voting, representing the State or each of the States concerned, as the case may be, have voted in its favour.

(5) A Bill which seeks to abridge any special rights conferred by this Constitution on [.....] the Chins shall not be deemed to have been passed by the Chambers in joint sitting unless a majority of the members present and voting, representing [.....] the Chins, as the case may be, have voted in its favour.

210. Upon the Bill being passed in accordance with the foregoing provisions of this Chapter, it shall be presented to the President who shall forthwith sign and promulgate the same.

CHAPTER XII.

International Relations.

211. The Union of Burma renounces war as an instrument of national policy, and accepts the generally recognized principles of international law as its rule of conduct in its relation with foreign States.

212. The Union of Burma affirms its devotion to the ideal of peace and friendly Co-operation amongst nations founded on international justice and morality.

213. (1) Every international agreement to which the Union becomes a party shall be laid before the Parliament.

(2) No international agreement requiring or likely to require legislation in order to give effect thereto shall be ratified except with the approval of the Parliament.

(3) No international agreement involving a charge upon the revenues of the Union shall be ratified unless the terms of the agreement shall have been approved by the Chamber of Deputies.

Explanation. - This section shall not apply to inter-governmental agreements ol conventions of a technical or administrative character.

214. No international agreement as such shall be part of the municipal law of the Union. save as may be determined by the Parliament.

CHAPTER XIII.

General Provisions.

215. The National Flag shall be rectangular in shape and red in colour with a canton of dark blue. In the canton shall be a five-pointed large white star with five smaller similar stars between the points. One of the five points of each star, large or small, shall direct upwards. The dimensions of the Flag shall be nine feet by five feet and the canton shall be four feet by two and a half feet. The size of the large star shall be such that a circle draw through the five points shall have a diameter of eighteen inches and the smaller stars nine inches. National Flags of other sizes shall conform as nearly as possible to the above proportions.

216. The official language of the Union shall be Burmese, provided that the use of the English language may be permitted.

217. Two copies of the Constitution shall be made, one in the Burmese language and th other in the English language, both copies to be signed by the President of the Constituer Assembly and enrolled for record in the office of the Registrar of the Supreme Court. Suc copies shall be conclusive evidence of the provisions of this Constitution.

218. No certificate, licence or other form of authorization for the operation of any publi utility service shall be granted by the Union or by a State except to -

(i) organizations controlled by the Union or by a State or by local authorities or

(ii) citizens of the Union, or

(iii) companies or other associations organized under the laws in force in tI Union, not less than sixty per cent of whose capital is owned by the Unic or by any State or by any local authority or by citizens of the Union;

nor shall such certificate, licence or authorization be granted by the Union or by a State any individual, firm or company for a longer period than twenty-five years and exce under the condition that it shall be subject to amendment, alteration or repeal by law wh~ the public interest so requires.

219. All timber and mineral lands, forests, water, fisheries, minerals, coal, petroleum ai other mineral oils, all sources of potential energy and other natural resources shall be exploited and developed by the Union; provided that subject to such specific exceptions may be authorized by an Act of Parliament in the interest of the Union, the Union may grant the right of exploitation, development or utilization of the same to the citizens of the Union or to companies or associations at least sixty per cent of the capital of which is owned by such citizens:

Provided further that no such right shall be granted by the Union except under the condition that it shall be subject to amendment, alteration or repeal by the Parliament when the public interest so requires.

No certificate, licence, or other form of authorization for the exploitation, development or utilization of any of the aforesaid natural resources of the Union shall be granted in future for a period exceeding twenty-five years or be renewable for a further period exceeding twenty-five years.

220. Subject to such specific exceptions as may be authorized by an Act of Parliament in the interest of the Union, the Union shall not grant any agricultural land for the exploitation, development or utilization to any persons other than the citizens of the Union.

221. The Parliament shall, by law, set up a Public Service Commission to assist the Union Government in matters relating to recruitment to the civil services of the Union, and to advise in disciplinary matters affecting the services. The composition, powers and functions of the Commission and the terms of service of its members shall be defined by an Act of the Parliament.

INTERPRETATION.

222. (1) In this Constitution, unless the context otherwise requires, the following expressions have the meanings hereby respectively assigned to them, that is to say, -

"Burma" has the same meaning as in the Government of Burma Act, 1935;

"Existing law" means any law, Ordinance, Order, bye-law, rule or regulation passed or made before the commencement of this Constitution by any legislature, authority or person in any territories included within the Union of Burma being a legislature, authority or person having power to make such law, Ordinance, Order, bye-law, rule or regulation;

"Saohpa" or "Sawphya" means, in the event of any dispute, the person recognized as such by the President in accordance with the rules of succession applicable;

"Unit" means -

(a) any State forming a constituent unit of the Union of Burma;

(b) all the territories of the Union of Burma not forming part of any State.

(2) In Chapters VI, VII, X, XI and XIII and in Third and Fourth Schedules, the term "State" means, save where a contrary intention appears, the Shan State, the Kachin State, the Kayah State or any new State that may be constituted under Part VI of Chapter IX.

(3) Save where a contrary intention appears, the provisions of the Burma General Clauses Act shall extend to the interpretation and application of this Constitution.

CHAPTER XIV.

Transitory Provisions.

223. All rights, authority, jurisdiction and prerogative heretofore belonging to His Britannic Majesty which appertain or are incidental to the government of the territories in Burma for the time being vested in him by virtue of the Government of Burma

Act, 1935, or otherwise, and all rights, authority, jurisdiction and prerogative exercisable by him, by treaty, grant, usage, sufferance or otherwise in, or in relation to, any other territories in Burma, are hereby declared to belong to the Union:

Provided that any prerogative which subsisted in His Britannic Majesty and was exercisable by him in or in respect of British Burma immediately before the commencement of this Constitution shall cease to be exercisable as such by any authority in the Union.

224.All rights and assets which immediately before the commencement of this Constitution were vested in His Britannic Majesty or any other authority for the purposes of the Government of Burma and the Karenni States shall, as from the commencement of this Constitution, be vested in the Union Government.

In particular, all forests and all mineral and other wealth underground, the waters including mineral and medicinal waters, the sources of natural power, the rail transport, posts, telecommuni-cations and broadcasting shall be from the commencement of this Constitution the property of the Union.

225. (1) Any proceedings relating to contracts or liabilities which, if this Constitution had not come into operation, might have been brought against the Government of Burma, may be brought against the Union Government.

(2) The Union of Burma may sue and be sued by the name of the Union of Burma.

(3) If at the date of the coming into operation of this Constitution any legal proceeding are pending to which the Government of Burma is a party, the Union Government shall bc deemed to be substituted in those proceedings for the Government of Burma.

226. (1) Subject to this Constitution and to the extent to which they are not inconsisten therewith, the existing laws shall continue to be in force until the same or any of them shal have been repealed or amended by a competent legislature or other competent authority.

(2) The President of the Union may, by Order, Provide that as from such date as may be specified in the Order any existing law shall, until repealed or amended by the Parliament or other competent authority, have effect subject to such adaptations and modifications a appear to him to be necessary or expedient with due regard to the provisions of this Constitution.

227. The Union shall honour all legitimate obligations arising out of any treaties of agreements which immediately before the commencement of this Constitution were in foro between the Government of Burma, or His Britannic Majesty or His Majesty's Governmen in the United Kingdom acting on behalf of the Government of Burma, and the Head o Government of any other State, provided that such other State honours any reciproca obligations towards the Union.

228. All Courts existing at the date of the coming into operation of this Constitution shal continue to exercise their jurisdiction until new Courts are established by law in accordano with this Constitution. All cases, civil, criminal and revenue, pending in the said Courts shall be disposed of as if this Constitution had not come into operation.

229. All persons who were in the service of the Government of Burma immediately before the coming into operation of this Constitution shall continue in service until the Union Government provide otherwise.

230. For the purpose of removing any unforeseen difficulties, [...]particularly in relation to the transition from the provisions of [...] Government of Burma Act, 1935, to the provisions of this Constitution,[...] the President of the Union may by Order direct that this Constitution [...] shall during such period as may be specified in the Order have [...] subject to such amendments, whether by way of variation, addition [...]repeal, as he may deem to be necessary or expedient. No such Order ~...] shall be made under this section after the first meeting of the Union [...] Parliament duly constituted under Chapter VI; and no such ~...] shall be made unless it is approved by a resolution passed by [...] Constituent Assembly exercising the powers of both Chambers [...] Parliament under the provisions of the next succeeding section.

231. (1) Until the first meeting of the Union Parliament [duly] constituted under Chapter VI, this Constituent Assembly shall [itself] exercise all the powers, discharge all the duties and enjoy all [the] privileges of both Chambers of Parliament.

(2) Such person as the Constituent Assembly shall [have] elected in this behalf shall be the Provisional President of the Union [...] until a President has been duly elected under Chapter V and [...] exercise all the powers and discharge all the duties conferred or imposed [...] upon the President by this Constitution.

A period of service as Provisional President shall not count as [...] term of service for the purposes of sub-section (2) of section 48.

(3) Such persons as shall have been elected in this behalf [...] by the Constituent Assembly shall be the Prime Minister and other [...] members of the Provisional Union Government, until the President [...] duly elected under Chapter V has appointed other persons in accordance [...] with the provisions of section 56.

232. (1) Until the first meeting of the Union Parliament duly [...] constituted under Chapter VI -

(a) all the members of the Constituent Assembly representing the Federated Shan States shall constitute the Provisional [...] Shan State Council;

(b) all the members of the Constituent Assembly representing the Myitkyina and Bhamo Districts shall constitute the Provisional Kachin State Council;

(c) all the members of the Constituent Assembly representing the Karens shall constitute the Provisional Karen Affairs Council;

(d) all the members of the Constituent Assembly representing the Karenni States and such other persons from the Kayah State not exceeding two as may be nominated by the Provisional President shall constitute the Provisional Kayah State Council; and

(e) all the members of the Constituent Assembly representing the Chin Hills District and the Arakan Hill Tracts shall constitute the Provisional Chin Affairs Council.

(2) Each of the aforesaid Provisional Councils shall exercise all the powers and discharge all the duties of the corresponding Council constituted under Chapter IX.

(4) Local self-government in cantonment areas, the constitution and powers within such areas of cantonment authorities, the regulation of house accommodation in such areas and the delimitation of such areas.

(5) Arms, fire-arms, ammunition and explosives.

(6) Atomic energy, and mineral resources essential to its production.

(7) Conduct of war.

2. External Affairs:

(1) Diplomatic, consular and trade representation.

(2) United Nations Organization.

(3) Participation in international conferences, associations and other bodies and implementing of decisions made thereat.
(4) The declaration of war and conclusion of peace.
(5) The entering into and implementing of treaties and agreements with other countries.

(6) Regulation of trade and commerce with foreign countries.

(7) Foreign loans.

(8) Citizens; aliens; acquisition and termination of citizenship.

(9) Extradition.

(10) Passports and visas.

(11) Foreign jurisdiction.

(12) Admiralty jurisdiction.

(13) Piracies, offences committed on the high seas and offences committed in the air against the law of nations.

(14) Admission into, and emigration and expulsion from, the Union.

(15) Fishing and fisheries beyond territorial waters.

(16) Import and export across customs frontiers as defined by the Union Government.

3. Communications:

(1) Port and inter-unit quarantine; seamen s and marine hospitals and hospitals connected with port quarantine.

(2) Airways.

(3) Highways and waterways declared by the Union to be Union highways and waterways.

(4) Shipping and navigation as regards mechanically-propelled vessels on inland waterways declared by the Union to be Union waterways; the rule of the road on such waterways; carriage of passengers and goods on such waterways.

(5) Railways.

(6) Marine shipping and navigation, including shipping and navigation on tida waters.

(7) Major ports, that is to say, the declaration and delimitation of such ports and the constitution and powers of port authorities therein.

(8) Aircraft and air navigation; the provision of aerodromes; regulation and organization of air traffic and of aerodromes.

(9) Carriage of passengers and goods by sea or by air.

(10) Lighthouses, including lightships, beacons and other provisions for thi safety of shipping and aircraft.

(11) Posts and telegraphs, telephones, wireless, broadcasting and other like form of communication.

4. Finance:

(1) The borrowing of money on the credit of the Union.

(2) Duties of customs including export duties.

(3) Duties of excise excluding those enumerated in the State Legislative List but including taxes on the production, consumption and sale of electricity.

(4) Taxes on the sale of goods.

(5) Taxes on companies.

(6) Taxes on income.

(7) Taxes on the capital value of the assets of individuals and companies.

(8) Taxes on the capital of companies.

(9) Estate duty and duties in respect of succession to property.

(10) Excess Profits Tax.

(11) Savings Bank.

(12) Stamp duty in respect of bills of exchange, cheques, promissory notes as other documents.

(13) Terminal taxes on goods or passengers carried by railway, sea or air.

(14) Taxes on railway fares and freights.

(15) Fees in respect of any of the matters in this list but not including fees taken in any Court subordinate to the High Court.

5. General:

(1) The Reserve Bank; banking including incorporation of banks, and the issue of paper money.

(2) Currency, coinage and legal tender.

(3) Enquiries, surveys and statistics for the purposes of the Union.

(4) Acquisition of property for the purposes of the Union.

(5) Any Museum, library or other institutions declared by Union law to be of national importance.

(6) Union agencies and institutes for the following purposes, that is to say, for research, for professional or technical training, or for the promotion of special studies.

(7) Census.

(8) Union Services.

(9) Elections to the Union Parliament subject to the provisions of the Constitution.

(10) Emoluments and allowances of the President, the salaries and allowances of the Prime Minister and other members of the Union Government; the salaries of the Speaker and the Deputy Speaker of the Chamber of Nationalities; the salaries of the Speaker and the Deputy Speaker of the Chamber of Deputies; the salaries, allowances and privileges of members of the Union Parliament.

(11) Public debt of the Union.

(12) Criminal Law and Procedure.

(13) Civil Law and Procedure including in particular the laws relating to -

infants and minors; adoption; transfer of property; trusts and trustees; contracts; arbitration; insolvency; actionable wrongs; lunacy.

(14) Law of Evidence.

(15) Legal, medical and other professions.

(16) Newspaper, books and printing presses.

(17) Poisons and dangerous drugs.

(18) Mechanically propelled vehicles.

(19) Factories.

(20) Welfare of labour; conditions of labour; employers' liability and workmen's compensation; health insurance; old age pensions.

(21) Unemployment insurance.

(22) Trade Unions; industrial and labour disputes.

(23) Electricity.

(24) Insurance.

(25) Company law.

(26) Cheques, bills of exchange, promissory notes and other like instruments.

(27) Copyright; inventions; patents; trade marks and merchandise marks; trad designs.

(28) Planning.

(29) Regulation of land tenures, including the relation of landlord and tenant an the collection of rents; transfer, alienation and devolution of land.

(30) Ancient and historical monuments; archaeological sites and remains.

(31) Standard weights and measures.

(32) Opium, except as to excise duties thereon.

(33) Petroleum and other liquids and substances declared by Union law to be dangerously inflammable.

(34) Development of industries, where development under Union control declared by Union law to be expedient in the public interests.

(35) Co-operative societies.

(36) Regulation of forests, mines and oil-fields (including labour and safety mines and oil-fields) and mineral development.
(37) Migration within the Union.
(38) Jurisdiction and powers of all Courts with respect to any of the matte; enumerated in this list.

(39) Offences against laws with respect to any of the matters in this list.

(40) Any other matter not enumerated in List II.

List II. - State Legislative List.

[See Section 92 (2).]
1. Constitutional Affairs:

(1) The constitution of the State, subject to the provisions of this Constitution.

(2) State Public Services and State Public Service Commission.

(3) State pensions, that is to say, pensions payable by the State or out of the State Revenues.

(4) The salaries of the State Ministers, and of the Chairman of the State Council; salaries, allowances and privileges of the members of the State Council.

2. Economic Affairs:

(1) Agriculture; cattle pounds and the prevention of cattle trespass.

(2) Fisheries within the State.

(3) Land, land revenue; land improvement and agricultural loans; colonization; encumbered and attached estates; treasure trove.

(4) Works, lands and buildings vested in or in the possession of the State.

(5) Markets and fairs.

(6) Water, that is to say, water supplies, irrigation and canals, drainage and embankments, water storage, but excluding inter-unit nvers and water-courses.

(7) Capitation and mat}wmeaa taxes.

(8) Duties of excise on the following goods manufactured or produced in the State and countervailing duties at the same or lower rates on similar goods manufactured or produced elsewhere in the Union:

(i) Alcoholic liquors for human consumption.

(ii) Opium.

(iii) Indian hemp and other narcotics; non-narcotic drugs.

(iv) Medicinal and toilet preparations containing alcohol or any substance included in item (ii) or (iii) above.

(9) Taxes on trades and employments.

(10) Taxes on animals and boats.

(11) Taxes on entertainments, amusements, betting and gambling.

(12) Tolls.

3. Security:

(1) Public order (but not including the use of naval, military or air forces of the Union).
(2) Police including Village Police.

(3) The administration of justice; constitution and organization of all Courts subordinate to the High Court, and fees taken therein; preventive detention for reasons connected with the maintenance of public order; persons subject to such detention.

(4) Jurisdiction and powers of all Courts subordinate to the High Court, wit respect to any of the matters enumerated in this list.

(5) Prisons; persons detained therein; arrangements with other units for the u~ of prisons and other institutions.

(6) Offences against laws with respect to any of the matters enumerated in th list.

4. Communications:

(1) Roads, bridges, ferries and other means of communication

other than such

extend beyond the borders of the State.
(2) Municipal tramways; rope-ways.

(3) Inland waterways and traffic thereon.

(4) Local works and undertakings within the State other than railways, subject the power of the Union Parliament to declare any work a national work as to provide for its construction by arrangement with State Council otherwise.

5. Education:

(1) Education excluding, for a period of ten years from the commencement this Constitution and thereafter until the Union Parliament otherwi provides, University, higher technical and professional education.

(2) All educational institutions controlled or financed by the State.

(3) Libraries, museums and other similar institutions controlled or financed I the State.

(4) Theatres, dramatic performances and cinemas, but not including the sancti of cinematographic films for exhibiflon.

6. Public Health:

(1) Public Health and sanitation.

(2) The establishment, maintenance and management of hospitals, asylums ~ dispensaries.

(3) Registration of births, deaths and marriages.

(4) Burials and burial grounds.

7. Local Government:

(1) Municipalities and other local authorities for the purpose of local self-government or village administration.

(2) Charities and charitable institutions.

8. General:

(1) Relief of the poor.

(2) Enquiries and statistics for the purpose of any of the matters enumerated in this list.

(3) Generally all matters which in the opinion of the President are of a merely local or private nature in the State.

FOURTH SCHEDULE.

State Revenue List.
(See Section 96.)

1. Land Revenue:

(i) Land revenue proper.

(ii) Rents and fees of fisheries.

(iii) Royalty on petroleum.

(iv) Royalty on minerals and taxes on mineral rights.

(v) Royalty on rubber.

(vi) Capitation and Thathameda taxes.

2. Duties of Excise on the following goods manufactured or produced in the State and countervailing duties at the same or lower rates on similar goods manufactured or produced elsewhere in the Union: -

(i) Alcoholic liquors for human consumption.

(ii) Opium.

(iii) Indian hemp and other narcotics; non-narcotic drugs.

(iv) Medicinal and toilet preparations containing alcohol or any substance included in item (ii) or (iii) above.

3. Fees taken in Courts subordinate to the High Court.

4. Forests.

5. Registration.

6. Taxes on trades and employments.

7. Taxes on animals and boats.

8. Taxes on entertainments, amusements, betting and gambling.

9. Taxes under the State Motor Vehicles Taxation Acts.

10. Irrigation dues.

11. Interests on advances made from the State revenues and on State investments.

12. Contributions from component parts to the State.

13. Contributions from the Union.

14. All fees, fines, sale proceeds and rents of property belonging to the State, recoveries of over-payments and payments for services rendered in connection with any or all matters enumerated above and also in connection with the following:-

(a) Administration of justice.
(b) Jails and convict settlements.
(c) Police.
(d) Education.
(e) Medical.
(f) Public health.
(g) Agriculture.
(h) Veterinary.
(i) Co-operative societies.
(j) Registration of births, deaths and marriages.
(k) Civil works.
(1) Receipts in aid of superannuation of State employees.

(m) Stationery and printing.
(n) Unclaimed deposits.
(o) Treasure trove.
(p) Tolls.
(q) Extraordinary receipts.

From the NCGUB publication: "Democracy and Politics in Burma"

jynaxmipjrermEii

.

zpn;tycsKyytajcc0ya'

THE CONSTITUTION
OF
THE UNION OF BURMA

(၁၉၄၇ ခုနှစ်)

ပြင်ဆင်ချက်များကိုပူးတွဲပုံနှိပ်ထားပါသည်။

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
၏
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ။

THE CONSTITUTION

OF

THE UNION OF BURMA

ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေကို မူလပြဋ္ဌာန်းချက်အတိုင်း ပြန်လည်ပုံနှိပ်ထားပါသည်။ ပြင်ဆင်ချက်ရှိသည့် ပုဒ်မများတွင် ကြယ်ပွင့်ပြ၍ ပြင်ဆင်ချက်များကို နောက်ဆက်တွဲများအဖြစ် ပူးတွဲပုံနှိပ်ထားပါသည်။

မာတိကာ

ဥပဒေနိဒါန်း	အခန်း	စာမျက်နှာ
နိုင်ငံဖွဲ့ စည်းပုံ	အခန်း ၁	၁
မည်သူအခွင့်အရေးများ	အခန်း ၂	၂
“နိုင်ငံတော်”ဟူသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းချက်	″	၂
နိုင်ငံသားဖြစ်မှု	″	၂
ညီမျှမတ္တာခွင့်အရေးများ	″	၃
လွတ်လပ်မတ္တာခွင့်အရေးများ	″	၃
ဘာသာသာသနာရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ	″	၄
ယဉ်ကျေးမန္တ်ပညာရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ	″	၅
စီးပွါးရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ	″	၅
ရာဇဝတ်ဥပဒေဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ	″	၆
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရကာကွယ်နိုင်၊ ရယူနိုင်သောအခွင့်အရေးများ	″	၆
တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားများဘအတွက် နိုင်ငံတော်၏တာဝန်ဝတ္တရားများ	အခန်း ၃	၇
နိုင်ငံတော်၏ဝါဒရည်ညွှန်းချက်များ	အခန်း ၄	၇
နိုင်ငံတော်သမတ္တ	အခန်း ၅	၁၀
ပါလီမန်	အခန်း ၆	၁၅
အပိုင်း ၁၊ အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ	″	၁၅
အပိုင်း ၂၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်	″	၂၂
အပိုင်း ၃၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်	″	၂၄

အပိုင်း ၄၊ ပါလီမန်၏အာဏာများ	။	၂၄
အပိုင်း ၅၊ ဥပဒေပြုခြင်း	။	၂၇
ငွေဥပဒေကြမ်းများ	။	၂၈
လက်မှတ်ထိုးခြင်းနှင့်ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း	။	၃၁
ပြည်ထောင်စုအစိုးရ	အခန်း ၇	၃၂
နိုင်ငံတော်ရှေ့နေချုပ်	။	၃၄
နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်	။	၃၅
ပြည်ထောင်စု၏တရားစီရင်ရေး	အခန်း ၈	၃၅
အပိုင်း ၁၊ ရှမ်းပြည်နယ်	အခန်း ၉	၄၃
ရှမ်းပြည်နယ်ကောင်စီ	။	၄၃
ရှမ်းပြည်နယ်အစိုးရ	။	၄၄
အပိုင်း ၂၊ ကချင်ပြည်နယ်	။	၄၆
ကချင်ပြည်နယ်ကောင်စီ	။	၄၆
ကချင်ပြည်နယ်အစိုးရ	။	၄၈
အပိုင်း ၃၊ ကရင်ပြည်နယ်	။	၅၀
ကော်သူလေး	။	၅၀
အပိုင်း ၄၊ ကရင်နီပြည်နယ်	။	၅၁
ကရင်နီပြည်နယ်အစိုးရ	။	၅၃
အပိုင်း ၅၊ ချင်းဝိသေသတိုင်း	။	၅၅
အပိုင်း ၆၊ ပြည်နယ်သစ်များ	။	၅၅
ခွဲထွက်နိုင်သောအခွင့်အရေး	အခန်း ၁၀	၅၆
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကိုပြင်ခြင်း	အခန်း ၁၁	၅၇
ပြည်ထောင်ချင်းချင်းဆက်ဆံရေး	အခန်း ၁၂	၅၈
အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်များ	အခန်း ၁၃	၅၉
အဓိပ္ပါယ်ပိုင်းခြားဖေါ်ပြချက်	။	၆၁

အကူးအပြောင်းကာလပြဋ္ဌာန်းချက်များ	အခန်း ၁၄	၆၂
ကျမ်းသစ္စာဆိုချက် သို့ တည်းမဟုတ် ကတိသစ္စာဆိုချက်ပုံစံ	ပဌမဇယား	၆၆
လူမျိုးစုလွှတ်တော်ဖွဲ့ စည်းပုံ	ဒုတိယဇယား	၆၇
စာရင်း ၁၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဥပဒေပြုစာရင်း	တတိယဇယား	၆၈
၁၊ ကာကွယ်ရေး	။	၆၈
၂၊ ပြည်ပရေးရာ	။	၆၈
၃၊ ဆက်သွယ်ရေး	။	၆၉
၄၊ ဘဏ္ဍာရေး	။	၇၀
၅၊ အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ	။	၇၁
စာရင်း ၂၊ ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်း	။	၇၃
၁၊ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာကိစ္စများ	။	၇၃
၂၊ စီးပွါးရေးကိစ္စများ	။	၇၃
၃၊ လှုံခံရေး	။	၇၄
၄၊ ဆက်သွယ်ရေး	။	၇၅
၅၊ ပညာရေး	။	၇၅
၆၊ ပြည်သူ့ ကျမ်းမာရေး	။	၇၅
၇၊ ဒေသန္တရအုပ်ချုပ်ရေး	။	၇၅
၈၊ အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ	။	၇၆
ပြည်နယ်အခွန်တော်စာရင်း	စတုတ္ထဇယား	၇၇

နောက်ဆက်တွဲများ

၁။	ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ အာဏာတည်ကောင်း နိုင်ငံတော်ယာယီသမတ္တ၏ ကောင်စာချက်	၈၁
၂။	ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် ပြင်ဆင်ချက်များပြုလုပ်ခဲ့သည့် ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းချုပ်	၈၃
၃။	၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ)အကူးအပြောင်း ကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် (၁၉၄၈ ခု၊ ဇွန်လ ၁၈ ရက်)	၈၇
၄။	၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ)အကူးအပြောင်း	၉၁

	ကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် (၁၉၅၀ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်)	
၅။	၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ)အကူးအပြောင်းကာလ ဒုတိယပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် [၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ အမိန့် အမှတ် ၁။]	၉၅
၆။	၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ဒုတိယ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် [၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ အမိန့် အမှတ် ၂။]	၉၉
၇။	၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ [၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၆၂။]	၁၀၃
၈။	၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ [၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၄။]	၁၁၁
၉။	၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ [၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၁၀။]	၁၁၃
၁၀။	၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေ [၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ်၃။]	၁၁၅
၁၁။	၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယ) ပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေ [၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ်၇]	၁၁၇
၁၂။	၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (တတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ [၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၁၇။]	၁၂၂
၁၃။	၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (စတုတ္ထပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ [၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၂၀။]	၁၃၁

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ
၏
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ

ဥပဒေနိဒါန်း။

နယ်စပ်ဒေသများနှင့် ကရင်နီနယ်များအပါအဝင် မြန်မာနိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံသားများဖြစ်ကာသောကျွန်ုပ်တို့ သည်၊ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် လွှပ်လပ်သောမြန်မာနိုင်ငံကိုအခိုင်အခံအညီအညွတ်တည်ထောင်ရန်သန္နိဋ္ဌာန်ချ၍ဝင်း။ ။ တရားမျှတခြင်း၊ လွှပ်လပ်ခြင်း၊ ညီမျှခြင်းတည်းဟူသော လောကပါလ တရားများကိုအခြေပြုကာ၊ လူသတ္တဝါခပ်သိမ်း တို့ ၏ငိမ်းချမ်းသာယာရေးကို ခိုင်ခိုင်မဲတည်တံ့အောင်ထိန်းသိမ်းရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချ၍ဝင်း။ ။ လူမည်ကာဆံရေးတရားမျှတမ၊ စီးပွါးရေးတရားမျှတမ၊ နိုင်ငံရေးတရားမျှတမ၊ လွှပ်လပ်စွာတွေးကြံနိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာဖွင့်ဟရေးသားဖေါ်ပြနိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာယုံကာည်နိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာကိုးကွယ်နိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာဘုရားကျောင်းကန်စသည်တို့ သို့ သွားလာဝတ်ပြုနိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာပရိယေသနရှာမှီးနိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာစည်းရုံးနိုင်မ၊ လွှပ်လပ်စွာပြုမခြောင်ရွက်နိုင်မ၊ အဆင့်အတန်းညီမျှမ၊ အအခွင့်အလမ်းညီမျှမ၊ ဘရားဥပဒေအရာတွင်ညီမျှမတို့ ကို နိုင်ငံသားအားလုံးရရှိခံစားနိုင်စေခြင်းငှာ အခိုင်အမာ ခံဝန်ပြုရန်သန္နိဋ္ဌာန်ချ၍ဝင်း၊ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၀၃ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့ (ခရစ်တော် သက္ကရာဇ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ နှစ်ဆယ့်လေးရက်နေ့) တွင်၊ ဤဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို ကျွန်ုပ်

တို့ ၏ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်၌ ကျွန်ုပ်တို့ သည်လက်ခံ၍၊ ဥပဒေအဖြစ်အတည်ပြု ပီးလျှင်၊ ကျွန်ုပ်တို့ အား နှင်းအပ်လိုက်သည်။

အခန်း ၁။

နိုင်ငံဖွဲ့ စည်းပုံ။

၁။ ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် အချုပ်အချာအာဏာပိုင်သမ္မတနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထိုနိုင်ငံကိုပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဟုခေါ်ရမည်။

* ၂။ ။ (က) ယခင်ကမြန်မာပြည်ဘုရင်ခံမှတဆင့်၊ ဗိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ် စီရင်အုပ်ချုပ်တော်မူ၌သော နယ်မြေအားလုံးနှင့် (ခ) ကရင်နီနယ်များပါဝင်-ကာသည့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးသည်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင်ပါဝင်ရမည် ။

၃။ ။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ အချုပ်အချာအာဏာသည် နိုင်ငံသားတို့ ၌တည်သည်။

၄။ ။ ဥပဒေပြုမဟာဏာ၊ အုပ်ချုပ်မဟာဏာ၊ တရားစီရင်မဟာဏာအားလုံးကို နိုင်ငံသားတို့ ထံမှခံယူ၍၊ ဤဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ၊ တည်ထောင်ခန့် အပ်သောပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ သို့ တည်းမဟုတ်ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်များ၏ လုပ်ငန်းအဖွဲ့ များနှင့်အရာရှိများကသော်၎င်း၊ ထိုအဖွဲ့ များနှင့်အရာရှိများ၏ အခွင့်အာဏာအရသော်၎င်း၊ နိုင်ငံသားတို့ ၏ကိုယ်စား၊ သုံးစွဲနိုင်ရမည်။

* ၅။ ။ ပဒေသရာဇ်ရှမ်းပြည်နယ်စုဟူ၍ ယခင်ကခေါ်တွင်ခဲ့သောနယ်မြေများနှင့် ဝနယ်များသည်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တစ်ခုအဖြစ်ဖြင့် ပါဝင်ရမည်။ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်ကို ဤမှနောင်အဖို့ တွင် "ရှမ်းပြည်နယ်"ဟုခေါ်ရမည်။

* ၆။ ။ မြစ်ကြီးနာနှင့်ဗန်းမော်ခရိုင်များဟူ၍ ယခင်ကခေါ်တွင်ခဲ့သောနယ်မြေများကို ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တစ်ခုအဖြစ်၊ ဖွဲ့ စည်းရမည်။ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်ကို ဤမှနောင်အဖို့ တွင် "ကချင်ပြည်နယ်" ဟုခေါ်ရမည်။

**

၇။ ။ ကွန္တရဝတီ၊ ဘောလခဲနှင့်-ဏယ်ဖိုးကြီးတို့ ပါဝင်သည့်ကရင်နီနယ်များဟု ယခင်ကခေါ်တွင်ခဲ့ သော နယ်မြေများကို၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တစ်ခုအဖြစ် ဖွဲ့ စည်းရမည်။ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်ကို ဤမှနောင်အဖို့ တွင် "ကရင်နီပြည်နယ်ဟုခေါ်ရမည်။

**

၈။ ။ ပုဒ်မ ၁၈၀ ရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရှိကျန်နယ်မြေ အားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သော ဥပဒေပြုမဟာဏာ၊ အုပ်ချုပ်မဟာဏာ၊ တရားစီရင်မဟာဏာအားလုံးကို၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏လုပ်ငန်းအဖွဲ့ များနှင့် အရာရှိများကသာလျှင်သော၎င်း၊ ထိုအဖွဲ့ များနှင့်အရာရှိများ၏ အခွင့်အာဏာရသော၎င်း၊ သုံးစွဲနိုင်ရမည်။

---

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၁၀ "
** ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၇ "

အခန်း ၂။
မူလအခွင့်အရေးများ။

"နိုင်ငံတော်" ဟူသောစကား၏အဓိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းချက်။

၉။ ။ ဤအခန်းနှင့် အခန်း ၃၊ အခန်း ၄၊ တို့တွင် "နိုင်ငံတော်"ဟူသောစကား၏ဆိုလိုရင်းမှာရှေ့နောက်စကားတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုထောက်၍ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏၊ သို့တည်းမဟုတ် သက်ဆိုင်ရာပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်၏ အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကိုသောဎ်း၊ ဥပဒေပြုမဟာခွင့်အာဏာကိုသောဎ်း၊ ဆိုလိုသည်။

နိုင်ငံသားဖြစ်မှု

၁၀။ ။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံးတွင်နိုင်ငံသားဟူ၍ တစ်မျိုးတည်းသာရှိရမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်များ၏ နိုင်ငံသားဟူ၍ အသီးအခြားမရှိရ၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသားဟူ၍သာရှိရမည်။

၁၁။ ။ (က) မြန်မာနိုင်ငံတိုင်းရင်းသားတစ်မျိုးမျိုးတွင်ဖြစ်သော သို့တည်းမဟုတ် ဖြစ်ခဲ့သော မိဘနှစ်ပါးမှမွေးဖွါးသူတိုင်းသည်ဎ်း၊

(ခ) မြန်မာနိုင်ငံတိုင်းရင်းသားတစ်မျိုးမျိုးတွင်ဖြစ်သော သို့တည်းမဟုတ်ဖြစ်ခဲ့သောဘိုးဘွားများအနက် အနည်းဆုံးတစ်ဦးမှပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင်ပါဝင်လတ္တံ့သော အာဏာပိုင်နက်အတွင်း၌မွေးဖွါးသူတိုင်းသည်ဎ်း၊

(ဂ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားဖြစ်သောသို့တည်းမဟုတ် ဤအခြေခံဥပဒေစတင်အတည်ပြုသည့်နေ့တွင် အသက်ရှင်နေသည်ဖြစ်ပါက တိုင်းရင်းသားအဖြစ်ကိုရယူခွင့်ရှိသောမိဘနှစ်ပါးမှ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင် ပါဝင်လတ္တံ့သော အာဏာပိုင်နက်အတွင်း၌မွေးဖွါးသူတိုင်းသည်ဎ်း၊

(ဃ) ဗီတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်၏ အာဏာပြန့်ရာနယ်မြေတစ်ခုခုတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဤအခြေခံဥပဒေစတင်အာဏာတည်သည့်နေ့မှအထက်၊ သို့တည်းမဟုတ် ၁၉၄၂ ခု၊ ဇန္နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့မှအခြားမဲ့သော ဆယ်နှစ်အတွင်း ရှစ်နှစ်အောက်မယုတ်သောကာလအဗို့ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင် ပါဝင်လတ္တံ့သော အာဏာပိုင်နက်အတွင်းနေထိုင်ခဲ့ဘူးပီးလျှင်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းတွင်ထာဝစဉ်နေထိုင်ရန် ကြံရွယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ထို့ပြင်တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်သော အချိန်အတွင်းတွင် ထို့သို့ သတ်မှတ်သောနည်းလမ်းနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသားအဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းကိုထုတ်ဖေါ်သူတိုင်းသည်ဎ်း။
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားဖြစ်ရမည်။

၁၂။ ။ နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်းသဘော၊ နိုင်ငံခြားသားဖြစ်ခြင်းသဘောတို့နှင့်စပ်လျဉ်း၍လျော်ကန်သင့်မြတ်သည်ဟုထင်မြင်သည့်အတိုင်း တရားဥပဒေများကိုပြုနိုင်သောပါလီမန်ဃအာဏာသည်၊ ပုဒ်မ ၁၁ ရှိပြဋ္ဌာန်းချက်ဓောင့်ယုတ်လျော့ခြင်းမဖြစ်ရ၊ ထို့ပြင်ထိုကဲ့သို့သော တရားဥပဒေတစ်ခုခုသည်၊ ပုဒ်မ ၁၁ တွင်မပါဝင်သေးသော လူအမျိုးအစားများကို နိုင်ငံသားအဖြစ်ဖြစ်လက်ခံရန်သော်ဎ်း၊ ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

ညီမျှမဟာခွင့်အရေးများ ။

၁၃။ ။ ဇာတိမရွေး၊ ကိုးကွယ်ရာဘာသာမရွေး၊ ယေကျိုးမိန်းမ မရွေး၊ လူမျိုးမရွေး နိုင်ငံသားဟူသမျှသည်၊ နိုင်ငံတော်တရားဥပဒေအရာတွင် အညီအမျှသာဖြစ်သည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ နိုင်ငံသားတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကိုသို့ တည်းမဟုတ် နိုင်ငံသားလူတန်းစားတစ်ခုနှင့်တစ်ခုကို တဖက်သတ်သဘောအတိုင်းခွဲခြားခြင်းမပြုရ။

၁၄။ ။ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဆိုင်ရာ ရာထူးတို့ခွဲခင်း၊ အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ကုန်သွယ်ရောင်းဝယ်မှု စီးပွါးရှာမှု အတတ်ပညာနှင့်အသက်မွေးမတို့ခွဲခင်း၊ နိုင်ငံသားအားလုံးသည်၊ ညီမျှသောအခွင့်အလမ်းအားလုံးကိုရရှိရမည်။

၁၅။ ။ မိန်မများသည် တူညီသောအလုပ်အတွက် ယေကျိုးတို့ ရသောလခမျိုးကိုရနိုင်ရမည်။

လွှပ်လပ်မှုခွင့်အရေးများ ။

၁၆။ ။ တရားဥပဒေအရမဟုတ်လျှင်၊ မည်သည့်နိုင်ငံသားမျှ မိမိ၏လွှပ်လပ်ခွင့်ကိုရုပ်သိမ်းခြင်းမခံစေရ။ မိမိ၏နေအိမ်အတွင်းသို့ အဝင်ခံရခြင်း၊ ပစ္စည်းအသိမ်းခံရခြင်းမရှိစေရ။

၁၇။ ။ တရားဥပဒေနှင့်ဂင်း၌ ငိမ်ဝပ်ပိပြားရေးနှင့်ဂင်း၊ ပြည်သူ့ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်ဂင်းမဆန့်ကျင်လျှင်၊ နိုင်ငံသားများသည် အောက်ပါ အခွင့်အရေးများကိုလွှပ်လပစွာသုံးစွဲနိုင်ရမည်။

(က) မိမိတို့ ၏ယုံကာည်ချက်၊ ထင်မြင်ချက်တို့ ကိုလွှပ်လပ်စွာထုတဖေါ်ပြောဆိုနိုင်သောအခွင့်အရေး။

(ခ) လက်နက်မပါဘဲ ငိမ်းချမ်းစွာစုဝေးနိုင်သောအခွင့်အရေး။

(ဂ) အသင်းများနှင့် အသင်းအစုအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းနိုင်သော အခွင့်အရေး ။ သို့ ရာတွင်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်သောဂင်း၊ ဆောင်ရွက်မဖြင့်သောဂင်း ဤအခြေခံဥပဒေကိုပျက်ပြားစေရန်ကြံရွယ်သော သို့ တည်းမဟုတ်ပျက်ပြားမည့်အကောင်းဖြစ်ပေါ်စေသောအသင်း၊ အသင်းအစုအဖွဲ့ နှင့် အသည်းအရုံးမျိုးကိုမကြာဘဘားမြစ်သည်။

(ဃ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းတွင် မည်သည့်နေရာ၌မဆို နေထိုင်အခြေစိုက်နိုင်သော၊ ပစ္စည်းရယူပိုင်ဆိုင်နိုင်သော၊ အလုပ်လုပ်ကိုင်နိုင်သော၊ ကုန်သွယ်ရောင်းဝယ်နိုင်သော၊ အတတ်ပညာဖြင့် အသက်မွေးနိုင်သော အခွင့်အရေး။

၁၈။ ။ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ တရားဥပဒေ၏စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ချက်ကိုလိုက်နာ၍၊ ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ဝင်များတွင်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ကူးလူးဆက်ဆံခြင်းတို့ သည်လွှပ်လပ်ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်တို့ သည့် ငိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက်သော်ဂင်း၊ ပြည်သူကိုယ်ကျင့်တရားအတွက်သောဂင်း၊ လျော်ကန်သင့်မြတ်သော ချုတ်ချယ်ချက်စည်းကမ်းများကိုတရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

၁၉။ ။ (က) လူအရောင်းအဝယ်ပြုခြင်း။

(ခ) တရားဥပဒေအရ အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကိုခံရသဖြင့်၊ အလုပ်ဒါဏ်ကိုထမ်းဆောင်ခိုင်းခြင်းမှတပါး၊ နိုင်ထက်စီးနင်းခိုင်းခြင်းနှင့် အလိုဆန္ဒမရဘဲ ကျေးကျွန်သဖွယ်ခိုင်းခြင်းတို့ ကို တားမြစ်သည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ဇာတိအားဖြင့်သောဂင်း၊ လူမျိုးအားဖြင့်သောဂင်း၊ ကိုးကွယ်ရာဘာသာအားဖြင့်သောဂင်း၊ လူတန်းစားအားဖြင့်သောဂင်း၊ ခွဲခြားခြင်းပြုဘဲ၊ ပြည်သူ့အကျိုးငှာမလုပ်မနေရသော အလုပ်မျိုးကိုလုပ်စေရန် နိုင်ငံတော်၏တာဝန်ချထားခြင်းကိုမကြား ဤပုဒ်မ မရှိစကားကောင့် အတားအဆီးမရှိစေရ။

ဘာသာ သာသနာရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ

*

၂၀။ ။ ငိမ်ဝပ်ပိပြားရေးသော်ဂင်း၊ ပြည်သူ့ကိုကျင့်တရားနှင့်သော်ဂင်း၊ ပြည်သူ့ကျန်းမာရေးနှင့်သော်ဂင်း၊ ထို့ အပြင်

ဤအခန်းရှိအခြားပြဋ္ဌာန်းချက်တို့ နှင့်ဂင်းမဆန့် ကျင်လျှင်လူခပ်သိမ်းတို့ သည်သာသနာရေးတွင် လွှပ်လပ်စွာယူဆနိုင်သောအခွင့်အရေး၊ လွှပ်လပ်စွာကိုးကွယ်ဆောက်တည်နိုင်သောအခွင့်အရေးတို့ ကိုအညီအမျှရရှိရမည်။

ရှင်းလင်းချက် ၁။ ။ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိုးကွယ်တည်ဆောက်မန္ဒြင့် ဆက်စပ်နေစေကာမ၌ဆိုသို့ ဆက်စပ်နေသောစီးပွါးရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး၊ နိုင်ငံခြားရေးနှင့်အခြားလောကီရေးဆောင်ရွက်မည့်ကို အထက်ပါအရေးတွင်မပါဝင်စေရ။

ရှင်းလင်းချက် ၂။ ။ ဤပုဒ်မတွင်ထိုသို့ လွှပ်လပ်သော အခွင့်အရေးများကိုပေးထားသော်လည်း၊ ပြည်သူ့အကျိုးကိစ္စ၊ ပြုပြင်ရေးကိစ္စတို့ အတွက်နိုင်ငံတော်၏တရားဥပဒေပြုခြင်းကိုမတားမြစ်ရ။

**

၂၁။ ။ (၁) ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်သည်နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံသားအများဆုံး ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံသည့် ဘာသာကြီးဖြစ်သည်ဟု ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်ကအသိအမှတ်ပြုသည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သည် အစ္စလာမ်ဘာသာ သာသနာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာသာသနာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာသာသနာနှင့် နတ်ကိုးကွယ်သောဘာသာတို့ ကို ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာ တည်သောနေ့၌နိုင်ငံတော်တွင်ရှိနေကာသော ကိုးကွယ်ရာဘာသာအချို့ ဟူ၍အသိအမှတ်ပြုသည်။

---

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၁၃ "

** ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၁၂ "၊ " ၁၃ "

(၃) နိုင်ငံတော်သည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိုးကွယ်မကြိုသာဂုဏ်း ယုံကာည်မကြိုသော်ဂုဏ်းအကောင်းပြု၍၊ မည်သူ့ကိုမျှသက်ဆိုင်ရာအခွင့်အရေးချို့ ငဲ့စေခြင်း၊ ခွဲခြားခြင်းကိုမပြုရ။

(၄) နိုင်ငံရေးကိစ္စအလို့ ငှာ ကိုးကွယ်ရာဘာသာကို အလွဲသုံးစားမပြုရ၊ ထို့ပြင် လူမျိုးရေးကောင့်သောဂုဏ်း၊ တဖက်နှင့်တဖက် တဂိုဏ်းနှင့်တဂိုဏ်းမုန်းတီးခြင်း၊ ရန်မခြင်း၊ စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်လာစေရန် ရည်ရွယ်သောသို့တည်းမဟုတ် ပေါ်ပေါက်လာရန်အကောင်းရှိသော အပြုအမူမည်သည် ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်။ ထိုအပြုအမူမျိုးအတွက် အပြစ်ဒဏ်ပေးနိုင်အောင် တရားဥပဒေပြုနိုင်သည်။

ယဉ်ကျေးမန္ဒြင့်ပညာရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ

၂၂။ ။ နိုင်ငံတော်ပညာသင်ကျောင်းများသို့ ဝင်ခွင့်ပြုရန်ကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ကိုးကွယ်ရာဘာသာ၊ လူမျိုး၊ ဘာသစကားတို့ ကို အကာင်းပြုကာ၊ မည်သည့်လူနည်းစုကိုမျှ ခွဲခြားတားမြစ်ခြင်းမပြုရ၊ မည်သည့်ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာသင်ခန်းစာကိုမျှလည်း၊ ထိုလူနည်းစုအားအတင်းအကာပ်လိုက်နာသင်ယူစေရန်ပညတ်ခြင်းမပြုရ။

စီးပွါးရေးဆိုင်ရာအခွင့်အရေးများ ။

၂၃။ ။ (၁)ဤပုဒ်မရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်မှားနှင့်မဆန့် ကျင်ဘဲ၊ စီးပွါးရေးကိစ္စများတွင် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်နှင့်ကိုယ်ပိုင်လုပ်ကိုင်တီထွင်နိုင်ခွင့်တို့ ရှိရမည်ဟု နိုင်ငံတော်ကအခိုင်အမာခံဝန်ပြုသည်။

(၂) ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းအသုံးချနိုင်သော အခွင့်အရေးကိုပြည်သူ့အကျိုးပျက်စီးနစ်နာအောင် မည်သူမျှအသုံးမပြုရ။

(၃) ဈေးနှုန်းများကို ချုပ်ကိုင်ရန်သော်၎င်း၊ အရောင်းအဝယ်တို့ ကိုလက်ဝါးကြီးအုပ်ရန်သော်၎င်း၊ ဖွဲ့ စည်းသော၊ သို့ တည်းမဟုတ်နိုင်ငံတော်၏စီးပွါးရေး ပျက်စီးရာပျက်စီးစေသောကာတယ်အဖွဲ့ များ၊ ဆင်ဒီကိတ်အဖွဲ့ များ၊ ထရတ်အဖွဲ့ များ အစရှိသောကိုယ်ပိုင်လက်ဝါးကြီးအုပ်အဖွဲ့ များမရှိရ။

(၄) နိုင်ငံတော်ကပြည်သူ့ အကျိုးအတွက်လိုအပ်ပါက၊ ပိုင်ရှင်အားမည်ကဲ့သို့ သောကိစ္စမျိုးတွင် မည်မျှလျော်ကြေးပေးရမည်ဟုပြဋ္ဌာန်းထားသော တရားဥပဒေနှင့်အညီသာလျှင်၊ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းကိုကန့် သတ်ချုပ်ချယ်နိုင်သည်။ သို့ တည်းမဟုတ်သိမ်းပိုက်နိုင်သည်။

(၅) တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပါပုဒ်မခွဲရှိ စည်းကမ်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်လျှင်၊ ပြည်သူ့ အကျိုးအတွက်လိုအပ်ပါက၊ နိုင်ငံ၏စီးပွါးရေးနှင့်သက်ဆိုင်သော လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးကိုသော်၎င်း၊ တဦးတည်းပိုင် လုပ်ငန်းများကိုသော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်သည် တရားဥပဒေပြဋ္ဌာန်း၍ နိုင်ငံပိုင်ပြုနိုင်သည်။ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံတော်အတွက် သိမ်းယူနိုင်သည်။

၂၄။ ၊ ပြစ်မှုဥကိုပြုသည့်အခါက အတည်ဖြစ်နေသော တရားဥပဒေကို ကျူးလွန်သည့်အတွက်မှတပါး၊ မည်သူ့ ကိုမျှပြစ်မှုဒဏ်ရှုးမစီရင်ရ။ ထို့ပြင်ပြစ်မှုကိုပြုသည့်အခါက အတည်ဖြစ်နေသောတရားဥပဒေအရ၊ ပေးနိုင်သောအပြစ်ဒဏ်ထက်ပို၍ကြီးလေးသောအပြစ်ဒဏ်အားလည်း မည်သူ့ အားမျှမပေးရ။

ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရကာကွယ်နိုင် ၊ ရယူနိုင်သောအခွင့်အရေးများ

၂၅။ ။ (၁) ဤအခန်း၌ပေးအပ်ထားသောအခွင့်အရေးတခုတခုကိုရယူရန် တရားလွှတ်တော်ချုပ်အား၊ သက်ဆိုင်ရာနည်းဖြင့်လျှောက်ထား၍ ၊ ရယူပိုင်ခွင့်ရှိရမည်။

(၂) ဤကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခြားတရားရုံးများအားနှင့်အပ်ထားသောအယဇာများကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ဤအခန်း၌ပေးအပ်ထားသော ဤအခွင့်အရေးနှင့် သင့်လျော်သည့်ရှေ့ တော်သွင်းစာချွန်တော်အမိန့် (Harbeas Corpus)၊ အာဇာပေးစာချွန်တော်အမိန့် (Mandamus)၊ တားမြစ်သာချွန်တော်အမိန့် (Prohibition)အာဇာပိုင်မေးစာချွန်တော်အမိန့် (Quo Warranto)၊ အမခြေါ်စာချွန်တော်အမိန့် (Certiorari)၊ ထိုစာချွန်တော်အမိန့် များ၏သဘောမျိုး ပါသောအမိန်များကိုထုတ်ရန် တရားလွှတ်တော်ချုပ်၌အာဇာရှိရမည်။

(၃) စစ်ဖြစ်သောအခါ၌သော်၎င်း၊ တိုင်းတပါးကထိပါးတိုက်ခိုက်လာသောအခါ၌သော်၎င်း၊ ပုန်ကန်သောအခါ၌သောဥ်း၊ ဆူပူထကြွသောအခါ၌သောဥ်း၊ အထူးအရေးတကြီးဖြစ်လာသောအခါ၌သော်၎င်း၊ပြည့်သူ့ လုံ ခံမှုအတွက်လိုအအပ်သည့်ကိစ္စမှာမှတပါး၊ ဤကာကွယ်ခွင့်၊ ရယူခွင့်များကိုရပ်ဆိုင်းထားခြင်းမပြုရ။

၂၆။ ။နိုင်ငံခြားများနှင့်ဆက်ဆံရာတွင်၊ နိုင်ငံသားတိုင်းသည် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏အတွင်း၊ အပ နှစ်ဌာနလုံး၌၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မကြွတောင်းဆိုနိုင်ရမည်။

၂၇။ ။ တိုင်းတပါးကထိပါးတိုက်ခိုက်ခြင်း၊ ပုန်ကန်ခြင်း၊ ဆူပူထကြွခြင်း၊ အထူးအရေးတကြီးဖြစ်ခြင်းတို့ ပေါ်ပေါက်သည့် အခါများမှတပါး၊ နိုင်ငံသားတဦး၏တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်ရှိသော နစ်နာချက်အတွက်၊ ထိုနိုင်ငံသားအား၊ တရားဥပဒေဖြင့်စတ်မှတ်ထားသော ကာကွယ်နိုင်ခွင့်၊ ရယူနိုင်ခွင့်တို့ ကိုမပေးဘဲမနေရ။

၂၈။ ။ ကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ ဝင်များသည် သို့ တည်းမဟုတ်ဦ ဗိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက် ထားရှိသေညာတပ်ဖွဲ့ ဝင်များသည် မိမိတို့ ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုကျေပွန်စွာဆောင်ရွက်နိုင်စေခြင်းငှာဥင်း၊ ထို့ အပြင်စည်းကမ်းသေဝပ်မရှိစေခြင်းငှာဥင်း၊ ဤအခန်း၌ပေးအပ်ထားသော အခွင့်အရေးများကို မည်၍မည်မျှကန့် သတ်ချုပ်ချယ်ထားရမည်ဟူ၍သို့ တည်းမဟုတ်မည်၍မည်မျှ ဖျက်သိမ်းရမည်ဟူ၍ ပါလီမန်ကတရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

၂၉။ ။ ပါလီမန်သည် ဤအခန်းရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အတည်ဖြစ်စေရန်၊ လိုအပ်သောဥပဒေများကိုပြုရမည်။ တဖန်ဤအခန်းတွင်ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာရောက်သည်ဟုဖေါ်ပြထားသော်လည်း၊အပြစ်ဒဏ်ပေးပိုင်ခွင့်မရှိခဲ့သေးသော ပြစ်မှုများအတွက် အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်လည်း ဥပဒေများကိုပြုရမည်။

အခန်း ၃ ။

တောင်သူလယ်သမားများနှင့် အလုပ်သမားများအတွက် နိုင်ငံတော်၏တာဝန်ဝတ္တရားများ ။

၃၀။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သည် မြေယာအားလုံး၏ ပင်ရင်းပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။

(၂) ဤအခြေခံဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ မြေယာပိုင်ခွင့်စံနစ်များကိုစည်းမျဉ်းတကျဖြစ်စေရန်သော်၎င်း၊ လွှဲပြောင်းရန်သော်၎င်း၊ ဖျက်သိမ်းရန်သော်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်၌အခွင့်အရေးရှိရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ် မည်သည့်မြေယာကိုမဆို ပြန်လည်သိမ်းယူ ပီးလျှင်၊ ထိုမြေယာကိုစုပေါင်းစိုက်ပျိုးရေးအတွက်ဖြစ်စေ၊ သမဝါယမစိုက်ပျိုးရေးအတွက်ဖြစ်စေ၊ လယ်စီးစားသမားများအတွက်ဖြစ်စေ၊ ဝေငှပေးရန်အခွင့်အရေးရှိရမည်။

(၃) မည်သည့်အခြေခံစံနစ်နှင့်မျှ မြေယာအမြောက်အများပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရှိစေရ၊ တဦးတည်းပိုင်ဖြစ်သောမြေယာ၏ အများဆုံးမြေကေအရေအတွက်ကို အစောင်းညီညွတ်လျှင်ညီညွတ်ခြင်း တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်။

၃၁။ ။ စီးပွါးရေး၌သူတပါးကိုနစ်နာစေ၍ ကိုကျိုးရှာခြင်းမှကာစီးစေရေးအတွက်၊ မိမိတို့ အချင်းချင်းပေါင်းသင်းဖွဲ့ စည်းနိုင်ကာစေရန် အလုပ်သမားများအား နိုင်ငံတော်သည် စီးပွါးရေးဆိုင်ရာဆောင်ရွက်ချက်ဖြင့်ငင်းခြောဆောင်ရွက်ချက်များဖြင့်ငင်းကူညီနိုင်သည်။

အလုပ်သမားများအား စည်းရုံးပိုင်ခွင့်ပေးစေရန်ငင်း နှစ်စဉ်အားလပ်ရက်များရ ခွင့်ရှိအောင်စီမံစေရန်ငင်း၊ အလုပ်ခွင်၏အခြေအနေကို ကောင်းမွန်အောင်ပြုစေရန်ငင်း၊ ရည်ရွယ်၍၊ နိုင်ငံတော်သည် ဥပဒေပြုပေးခြင်းဖြင့်၊ အလုပ်သမားများကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။ ထို့ အပြင်အစောင်းညီညွတ်လျှင်ညီညွတ်ခြင်း၊ နေခင်းထိုင်ခင်းနှင့် ထောက်ပံ့မဖြာမခံ စံနစ်တို့ အတွက် စီမံချက်များကိုအားပေးခြင်းဖြင့်ငင်း၊ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။

အခန်း ၄ ။

နိုင်ငံတော်၏ဝါဒရည်ညွှန်းချက်မမျှား ။

၃၂။ ။ ဤအခန်းတွင် ဖေါ်ပြထားသောမမျှားကို နိုင်ငံတော်အတွက် ယေဘုယျလမ်းညွှန်သဖွယ်ရည်ရွယ်သည်။ နိုင်ငံတော်သည်ဥပဒေပြုရာ၌ငင်း၊ အုပ်ချုပ်ရာ၌ငင်း ထိုမမျှားနှင့်အညီ ဆောင်ရွက်ရန်အလေးဂရုပြုရမည်။ သို့ ရာတွင် ထို့ သို့ ဆောင်ရွက်စေရန်မည်သည့်တရားရုံးတွင်မျှတရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

၃၃။ ။ နိုင်ငံသားတိုင်းအောက်ပါအခွင့်အရေးများကိုရရှိခံစားနိုင်ရန် နိုင်ငံတော်သည် ဝါဒထားရှိ၍၊ ထိုဝါဒအတိုင်းရှေ့ရှုဆောင်ရွက်ရမည်။

(က) အလုပ်လုပ်ပိုင်ခွင့်။

(ခ) အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်နိုင်သောအခါ၌သော်၎င်း၊ နာဖျားမကျန်းဖြစ်သောအခါ၌သော်၎င်း၊ အလုပ်လုပ်ခြင်းငှာမစွမ်းစောင်နိုင်သောအခါ၌သော်၎င်း၊ အထောက်အပံ့ရနိုင်သောအခွင့်အရေး။

(ဂ) အနားယူခွင့်၊ အားလပ်ခွင့်ရနိုင်သောအခွင့်အရေး။
(ဃ) ပညာသင်ကာန်းနိုင်သောအခွင့်အရေး။
အထူးအားဖြင့်နိုင်ငံတော်သည် အခလွတ်မသင်မနေရမလာတန်းပညာသင်ကာန်းရေးအတွက်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပြုရမည်၊

၃၄။ ။ နိုင်ငံတော်သည် ငယ်ရွယ်သူများကို အထူးဂရုပြု၍၊ ထိုသူတို့ ၏ပညာသင်ကာန်းရေးကိုအားပေးရမည်။

၃၅။ ။ နိုင်ငံတော်သည် အင်အားနည်း၍ တိုးတက်မတ္ထင်နောက်ကျသော နိုင်ငံသားစုများ၏ ပညာရေးနှင့်စီပွါးရေးတို့ ကိုအထူးဂရုပြု၍အားပေးရမည်။ ထို့ ပြင်လူမခြာက်ဆံရေးမတရားမမြုင်း၊ သူတပါးကိုနစ်နာစေ၍ကိုယ်ကျိုးရှာမမြုင်း၊ ထိုသူတို့ ကင်းလွတ်စေရန်နိုင်ငံတော်ကကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးရမည်။

၃၆။ ။ ပြည်သူ့ နေထိုင်ရေး အဆင့်အတန်းမြှင့်တင်မန္ဒုင့် ပြည်သူကျန်းမာရေးကောင်းမွန်တိုးတက်မတ္ထိ့ သည် နိုင်ငံတော်၏အဓိကတာဝန်ဝတ္တရားတခုဖြစ်ရမည်။

၃၇။ ။ (၁)နိုင်ငံတော်သည်အလုပ်သမားတို့ ၏ခွန်အားနှင့်ကျန်းမာရေးတို့ ကို ထိခိုက်ခြင်းမဖြစ်စေရန်၎င်း၊ ကလေးသူငယ်နုနယ်သောအရွယ်ကို ထိခိုက်ခြင်းမဖြစ်စေရန်၎င်း၊ ထို့ အပြင်ထိုသူတို့ သည်မိမိတို့ ၏ ကျားမြ ဘဝ၊ အသက်၊ ခွန်အားတို့ နှင့်မသင့်မလျော်သောအသက်မွေးမခြာလုပ်အကိုင်တို့ တွင် စီးပွါးရေးချို့ တဲ့မခြေကာင့်မနေသာဘဲ၊ ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရခြင်းမရှိစေရန်၎င်း ယုံ ကာည်စိတ်ချရအောင်စီမံရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သည် မီးဖွါးရေးနှင့်ကလေးစောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့ များ၊ ကလေးဂေဟာများ၊ ကလေးထိမ်းဌာနများကိုဖွင့်လှစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ သားသည်အမေနှင့်ကလေးတို့ ၏အကျိုးကိုစောင့်ရှောက်ရန်၊ ထို့ ပြင်မီးမဖွါးမီနှင့်မီးဖွါး ပီးကာလများအတွက် လုပ်ခနှင့်နားခွင့်ရရန်အခွင့်အရေးကို အခစားလုပ်ကိုင်နေသောမိခင်တို့ ရရှိခံစားနိုင်စေရန် ဝါဒထားရှိ၍၊ ထိုဝါဒအတိုင်ဒရှေ့ ရှုဆောင်ရွက်ရမည်။

၃၈။ ။ နိုင်ငံတော်သည် ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းအဖွဲ့ များ၊ ဆေးရုံများ၊ ဆေးပေးရုံများ၊ အထူးဆေးရုံများ၊ သူနာပြုရုံများ နလံထဆေးရုံများနှင့်အခြား၊ ကျန်းမာရေးရုံများကိုတည်ထောင်ကြီးကာပ်ဘ အုပ်ချုပ်ပေးခြင်းဖြင့်၊ ပြည်သူကျန်းမာရေးကိုကောင်းသည်ထက်ကောင်းအောင်ဆောင်ရွက်ရမည်။

၃၉။ ။ ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေးနှင့်တကွ၊ လုပ်ရည်စွမ်းအားကိုတိုးတက်စေရန်၎င်း နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးစွမ်းအားကိုပြည့်တင်းစေရန်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်သည်ပြည်သူများအတွက် အထူးအားဖြင့်လူငယ်များအတွက်၊ ကာယဗလပညာသင်ကာန်းရေးကိုအထူးဂရုပြု၍ ဆောင်ရွက်ရမည်။

၄၀။ ။ နိုင်ငံတော်သည်မသန်မစွမ်းဖြစ်လာသောစစ်မတ္ထြမ်းဟောင်းများအား၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာနေထိုစားသောက်နိုင်စေရန်၎င်း၊ သက်မွေးမပြည်ညာကိုအခလွတ်သင်ယူနိုင်စေရန်၎င်း စီမံဆောင်ရွက်ရမည်။ နိုင်ငံတော်သည်ကျဆုံးသောစစ်သားများ၏ကလေးများနှင့် စစ်ကောင့်မိဘမဲ့ဖြစ်ရသော ကလေးများကို အထူးဂရုပြု၍ ကာည့်ရှုစောင့်ရှောက်ရမည်။

၄၁။ ။ နိုင်ငံ၏ဓနအင်အားကိုတိုးတက်စေရန်၎င်း၊ ပြည်သူ့ ပစ္စည်းဥစ္စာအင်အားကိုကောင်းသည်ထက်ကောင်းစေရန်၎င်း၊ ပြည်သူ့ ယဉ်ကျေးမတ္ထြဆင့်အတန်းမြှင့်တက်လာစေရန်၎င်း၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏လွပ်လပ်ရေးကိုတည်တံ့ခိုင်ရှ မဲစေရန်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးစွမ်းအားကိုကြီးမားလာစေရန်၎င်း၊ ရည်ရွယ်၍ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏စီးပွါးဆိုင်ရာစီမံကိန်းများကိုပြုရမည်။

၄၂။ ။ ကိုယ်ကျိုးအမြတ်အစွန်းအတွက်မဟုတ်ဘဲ၊ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေသောစီးပွါးရေး လုပ်ငန်းအဖွဲ့ အစည်းများ

အား ပစ္စည်းငွေကေား အထေ၀်အပံပေးရန် နိုင်ငံတော်တွင်၀ါဒထားရှိ၍ ထို၀ါဒအတိုင်းရှေ့ ရှေ့ဆောင်ရွက်ရမည်။ သမ၀ါယမအစည်းအရုံးများနှင့်အလားတူစီးပွါးရေးအစည်းအရုံးများအား ပိုမိုအခွင့်အရေးပေးရမည်။

*

၄၃။ ။ ဝိဇ္ဇာပညာနှင့်သိပ္ပံပညာများ၊ သုတေသနနှင့်ယဉ်ကျေးမှုဖွဲ့ အစည်းများ၊ ထို့ အပြင်ပါဠိနှင့်သက္ကရိုသင်ကားရေးတို့ ကို နိုင်ငံတော်ကထောက်ပံ့စောင့်ရှောက်ရမည်။

၄၄။ ။ (၁) ပြည်သူသုံးလုပ်ငန်းများကို နိုင်ငံတော်အစိုးရကိုယ်တိုင်ကသော်၎င်း၊ ဒေသန္တရအဖွဲ့ များကသော်၎င်း၊ ပြည်သူတို့ ၏သမ၀ါယမ အစည်းအရုံများကသော်၎င်း၊ တည်ထောင်လုပ်ကိုင်စေရန် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၌၀ါဒထားရှိ၍၊ ထို၀ါဒအတိုင်းရှေ့ ရှေ့ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၂) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်အတွင်းတွင်၊ ဓနပစ္စည်းထွက်မည့်သဘာ၀ပင်ရင်းအခြေအမြစ်များကို နိုင်ငံတော်အစိုးရကိုယ်တိုင်ကသော်၎င်း၊ ဒေသန္တရအဖွဲ့ များကသော်၎င်း၊ ပြည်သူတို့ ၏သမ၀ါယမအစည်းအရုံးများကသော်၎င်း၊ လုပ်ကိုင်သုံးစွဲစေရန်နိုင်ငံတော်အစိုးရ၌ ၀ါဒထားရှိ၍ ၊ ထို၀ါဒအတိုင်းရှေ့ ရှေ့ဆောင်ရွက်မည်။

---

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ “ ၁၂ ”

အခန်း ၅ ။

နိုင်ငံတော်သမ္မတ ။

၄၅။ ။ အောက်ပုဒ်မများတွင်“နိုင်ငံတော်သမ္မတ”ဟုခေါ်အပ်သော ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်၏သမ္မတရှိရမည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတ၀န်းလုံးတွင် နိုင်ငံသားအားလုံး၏အထွပ်အထိပ်နေရာကိုရရှိရမည်။ ထို့ အပြင် ဤအခြေခံဥပဒေနှင့် တရားဥပဒေတို့ ကအပ်နှင်းသောအာဏာနှင့်အလုပ်၀တ္တရားများကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။

၄၆။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုလျှို့ ၀ှက်သော မဲဆန္ဒပေးစံနစ်ဖြင့်၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏ တွဲဖက်ညီလာခံတွင် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည်။ ဤအခန်းနှိုပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတရာထူးအတွက်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းကို၊ ပါလီမန်အက်ဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်။

၄၇။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပါလီမန်ဆိုင်ရာမည်သည့်လွှတ်တော်၏အမတ်မျှမဖြစ်ရ။

(၂) ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏ အမတ်တဦးကို နိုင်ငံတော်သမ္မတအဖြစ်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခဲ့သော်၊ ထိုအမတ်သည် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်၌ မိမိ၏အမတ်နေရာကိုစွန့်လွှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

(၃) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ လစာစရိတ်ကေားငွေရသောအခြားရာထူးဌာနန္တရများကို အစိုးရနှင့်သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မသက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ မခံယူရ။

၄၈။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ရာထူးသက်တမ်းမကုန်ဆုံးမီ၊ ရာထူးသက်တမ်းမှနုတ်ထွက်သောကောင့်၎င်း၊ ကွယ်လွန်သောကောင့်၎င်း၊ ရာထူးမှနုတ်ပယ်ခြင်းခံရသောကောင့်၎င်း၊ ထာ၀စဉ်မစွမ်းမဆောင်နိုင်သောကောင့်၎င်း၊ ထိုအကောင်းတခုခုကောင့်မဟုတ်လျှင်၊ ရာထူး၌စတင်ထမ်းရွက်သည့်နေ့ မှစ၍ ငါးနှစ်တိုင်တိုင်ထမ်းရွက်ရမည် ။

(၂) မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို၊ နိုင်ငံတော်၀ါသမတ္တအဖြစ်ဖြင့် ရာထူးသက်တမ်းနှစ်ကြိမ်ထက်ပို၍အမထမ်းမရွက်ရ။

၄၉။ ။ (က) မိမိကိုယ်တိုင်သောင်း၊ မိမိ၏မိဘနှစ်ပါးသော်၎င်း၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ပိုင်နက်အတွင်း၌မွေးဖွားခဲ့၍ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသားလည်းဖြစ်သော၊ ထို့ အပြင်

(ခ) ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းခံနိုင်သည့် အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်သော်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမဟုတ်လျှင်၊ မည်သူမျှနိုင်ငံတော်သမ္မတရာထူးအတွက် ရွေးကောက်ခံနိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

၅၀။ ။ ပဋမနိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိအားရွေးကောက်တင်မြှောက်ပြီးသည့်နောက်၊ လျင်မြန်သမျှလျင်မြန်စွာမိမိ၏ရာထူးတွင်ဝင်ရောက်ထမ်းရွက်ရမည်။နောက်နောင်သောနိုင်ငံတော်သမ္မတတိုင်းသည် ၊ မိမိအလျင်ထမ်းရွက်သွားသောနိုင်ငံတော်သမန္တတ၏ရာထူးသက်တမ်းကုန်ဆုံးပြီးသည့်နောက်တနေ့၌သော်၎င်း၊ ထို့သို့ကုန်ဆုံးပြီးသည့်နောက်၊ စေနိုင်သမျှစောသောနေ့၌သော်၎င်း၊ ရာထူးတွင်ဝင်ရောက်ထမ်းရွက်ရမည်။ အကယ်၍မိမိအလျင် ထမ်းရွက်သွားသောနိုင်ငံတော်သမ္မတအားရာထူးမှနုတ်ပယ်လိုက်လျှင်၊ သို့တည်းမဟုတ်ထိုနိုင်ငံတော်သမ္မတရာထူးမှနုတ်ထွက်သွားလျှင်၊ သို့တည်းမဟုတ်ထာဝစဉ်မစွမ်းစောင်နိုင်လျှင်၊ သို့တည်းမဟုတ်ကွယ်လွန်လျှင်၊ မိမိအားရွေးကောက်တင်မြှောက်ပြီးသည့်နောက် လျင်မြန်နိုင်သမျှလျင်မြန်စွာ ရာထူးတွင်ဝင်ရောက်ထမ်းရွက်ရမည်။

၅၁။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ အစည်းအဝေး ကျင်းပလျက်ရှိသော ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်နှင့် တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ တရားဝန်ကြီးများရှေ့မှေညက်တွင်၊ အောက်ပါအတိုင်း လူသိရှင်ကြားသစ္စာဆို၍၊ လက်မှတ်ထိုးပီးလျှင်၊ ရာထူးဝင်ရောက်ထမ်းရွက်ရမည်။

"ကျွန်ုပ်.....သည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေကို တည့်မဲ့အောင်ထိမ်းသိမ်း၍၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏တရားဥပဒေများကိုစောင့်ရှောက်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဖွဲ့စည်းပုံခြေခံဥပဒေနှင့်တကွ၊ တရားဥပဒေတို့နှင့်လျော်ညီစွာ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို ယုံကာညီလေးမြတ်ဖြောင့်မှတ်မှန်ကန်စွာဆောင်ရွက်ပါမည်။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ ဘေးရန်အန္တရယ်အပေါင်းတို့ကို တွန်းလှန်ဖယ်ရှားရန် ကြိုးစွာသောသတိဝီရိဖြင့် အားထုတ်ပါမည်။ ကျွန်ုပ်သည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏အကျိုးငှာ၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအား ကျွန်ုပ်၏အသက်နှင့်ကိုယ်ကို အပ်နှင်းသည်ဟု လေးနက်တည်ကာညွှာစွာကျေညာ၍၊ ကတိသစ္စာပြုသည်။"

၅၂။ ။ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ အကြံပေးချက်မှတပါး၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် မိမ၏ရာထူးသက်တမ်းအတွင်းတွင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှထွက်ခွါမသွားရ။

၅၃။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မသစ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရေးအတွက်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိ၏ရာထူးသက်တမ်းကုန်ဆုံးအံ့ဆဲဆဲဖြစ်သော ၃ လအတွင်းတွင် ပါလီမန်ကိုဆင့်ခေါ်ရမည်။

၅၄။ ။ (၁) အောက်ပါအကောင်းတခုခုအတွက် နိုင်ငံတော်သမ္မကိုစွပ်စွဲပြစ်တင်နိုင်သည်။

(က) နိုင်ငံတော်၏ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကိုဖေါက်ဖျက်ခြင်း။

(ခ) အခြေခံဥပဒေကိုကျူးလွန်ခြင်း။

(ဂ) အကျင့်သိက္ခာလွန်ကဲစံဘျက်ပြားခြင်း။

(၂) ဤပုဒ်မရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ထို့ပြင်ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လျော်ညီစွာ၊ စွပ်စွဲချက်ကိုပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်ကတင်သွင်းနိုင်ရမည်။

(၃) ဤပုဒ်မအရနိုင်ငံတော်သမ္မတကို စွပ်စွဲရန်ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်သို့တင်သွင်းသောအဆိုကို၊ သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်၏အမတ်ဦးရေ စုစုပေါင်းအနက် လေးပုံတပုံအောက်မလျှော့သောအမတ်များက အဆိုသွင်းရန်ကြိုတင်အကောင်းနာချက်ကို ကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ထိုး၍ ပေးအပ်သောအခါမှာ မှတပါး၊ လက်မခံရ။

(၄) ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်က၊ ထိုကဲ့သို့သော်အဆိုကိုသက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်၏အမတ်ဦးရေသုံးပုံနှစ်ပုံအောက်မလျှော့သောအမတ်များကထောက်ခံ၍ ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းသောမခါမှာမှတပါး၊ အတည်မပြုရ။

(၅) ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်က၊ စွပ်စွဲချက်တခုကို တင်သွင်းပီးသောအခါ အခြားလွှတ်တော်တရပ်က၊ ထိုစွပ်စွဲချက်ကိုစုံစမ်းစစ်ဆေးရမည်။ သိုတည်းမဟုတ်စုံစမ်းစစ်ဆေးရမည်။

(၆) စွပ်စွဲချက်ကိုစုံစမ်းစစ်ဆေးသောအခါတွင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၌၊ မိမိကိုယ်တိုင်သော်၎င်း၊ ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်သော်၎င်း၊ ချေပခွင့်ရှိရမည်။

(၇) စွပ်စွဲချက်ကိုစစ်ဆေး ပီးသဖြင့်၊ စွပ်စွဲချက်ကိုစုံစမ်းစစ်ဆေးသော၊ သို့ တည်းမဟုတ်စုံစမ်းစစ်ဆေးသော၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလှတ်တော်၏အမတ်ဦးရေစုစုပေါင်းအနက် သုံးပုံနှစ်ပုံထက်မလျှော့သောအမတ်များက ထိုစွပ်စွဲချက်သည် မှန်ကန်သည့်အပြင်၊ စွပ်စွဲခံရသောပြစ်မှုသည် နိုင်ငံတော်သမ္မတအား ရာထူးတွင်ဆက်လက်၍ မထမ်းမရွက်စေသင့်သော ပြစ်မဖြစ်သည်ဟူ၍ကျေညာပြဋ္ဌာန်းသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်အဆိုကိုအတည်ပြုခဲ့သော၊ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်အဆိုကိုအကောင်းပြု၍ နိုင်ငံတော်သမ္မတအား၊ ရာထူးမှရပ်စဲစေရမည်။

၅၅။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မသည်၊ အိမ်တော်တဆောင်ရရှိရမည်။ ထို့ပြင်တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ်သောလစာနှင့်စရိတ်များကိုရရှိရမည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏လစာနှင့်စရိတ်များကို နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ရာထူးသက်တမ်းအတွင်းတွင် မပြောင်းမလဲရ။

၅၆။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်က အမည်တင်သွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အားဝန်ကြီးချုပ်ခန့် ထားရမည်။ ထိုဝန်ကြီးချုပ်သည်ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ၏အကြီးအမှုဖြစ်ရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဝန်ကြီးချုပ်က အမည်တင်သွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကို၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဝင်အခြားဝန်ကြီးများအဖြစ်ခန့် ထားရမည်။

(၃) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဝန်ကြီးချုပ်၏အကြံပေးချက်အရ၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရဝန်ကြီးတဦးဦး၏ရာထူးနုတ်ထွက်စာကိုလက်ခံရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ် ရာထူးမှရပ်စဲစေရမည်။

၅၇။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဝန်ကြီးချုပ်၏အကြံပေးချက်အရ၊ ပြည်သူ့ လွှတတ်တော်ကိုဆင့်ခေါ်ရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ရုတ်သိမ်းရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ဖျက်သိမ်းရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်ဝန်ကြီးချုပ်သည် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၌ အမတ်များထောက်ခံမှုကို ဆက်လက်၍မရရှိသောအခါ၊ ဝန်ကြီးချုပ်ကအကြံပေးပြောသော်ငင်း၊ ငြင်းပယ်နိုင်သည်။ ဤအခါမျိုးတွင်ဝန်ကြီးချုပ်သစ်တဦး၏ အမည်ကို တင်သွင်း၍ လွှတော်အားချက်ခြင်းဆင့်ဆိုရမည်။

ထို့ အပြင် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သည်၁၅ ရက်အတွင်းတွင်၊ ဝန်ကြီးချုပ်အသစ်တဦးအမည်ကိုရန် ပျက်ကွက်ပါက ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကိုဖျက်သိမ်းရမည်။

၅၈။ ။ (၁) ပါလီမန်လွှတတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက အတည်ပြုသော၊ သို့ တည်းမဟုတ်အတည်ပြု ပီးဖြစ်သည်ဟုမျက်ယူရမည့် ဥပဒေကမ်းသည်၊ အက်ဥပဒေဖြစ်မြောက်လာရေးအတွက် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏လက်မှတ်ထိုးခြင်းကိုလိုအပ်ရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ပါလီမန်ကပြဋ္ဌာန်းလိုက်သောအက်ဥပဒေတိုင်း ကောငြာရမည်။

၅၉။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌန်းချက်မှားနှင့် မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်ထောင်စုအုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာဟူသမျှသည်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၌တည်ရှိရမည်။ သို့ ရာတွင် ဤပုဒ်မရှိစကားကောင့် ပါလီမန်သည်၊ လက်အောက်ခံအာဏာပိုင်တို့ အား၊ အလုပ်ဝင်တရားများကို မပေးအပ်နိုင်ဟုမဖြစ်စေရ။ သို့ တည်းမဟုတ် ထိုစကားကောင့်ပင်၊ လက်ရှိတရားဥပဒေအရ တရားရုံး၌သော်ငင်း၊ တရားသူကြီး၌သော်ငင်း၊ အရာရှိ၌သော်ငင်း၊ ဒေသန္တရအာဏာပိုင်၌သော်ငင်း၊ အခြားအာဏာပိုင်၌သော်ငင်း၊ နှင်းအပ်ထားသောအလုပ်ဝတ္တရားများကို နိုင်ငံတော်သမ္မတအား၊ လွှဲပြောင်းပေးအပ်သည်ဟုမမှတ်ယူရ။

၆၀။ ။ ပြစ်ဒဏ်လွှတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးနိုင်သောအခွင့်အရေးသည်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၌တည်ရှိရမည်။

၆၁။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ နိုင်ငံတော်နှင့်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပြည်သူတို့ နှင့်သက်ဆိုင်သည့် အရေးကြီးသောကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမှာလွှာဖြင့်သော်ငင်း မိန့်ခွန်းဖြစ်သော်ငင်း ပါလီမန်သို့ အကောင်းကားနိုင်သည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မည်သည့်ကိစ္စအကောင်းကိုမဆို၊ အခါမရွေးတနိုင်ငံလုံးသို့ မိန့်မွှက်နိုင်သည်။

၆၂။ ။ (၁)နိုင်ငံတော်သမ္မတအဖြစ်ဖြင့်အာဏာနှင့်အလုပ်ဝတ္တရားများကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်ခြင်းအတွက်သောဎင်း၊ ထိုအာဏာနှင့်အလုပ်ဝတ္တရားများကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်ရာတွင်ဖြစ်စေ၊ သုံးစွဲဆောင်ရွက်သည့်အနေနှင့်ဖြစ်စေ၊ ပြွန်ခဲ့သော အပြုအမူ့ အတွက်သော်ဎင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ပါလီမန်ဆိုင်ရာမည်သည့်လွှတ်တော်မည်သည့်တရားရုံးသို့ မျှ ဖြေရှင်းရန်မလို ။

(၂) သို့ ရာတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ အကျင့်သိက္ခာကို ပုဒ်မ ၅၄ ၏ကိစ္စအလို့ ငှာ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ် တော်တရပ်ရပ်၌ဝေဖန်စစ်ဆေးနိုင်သည်။ သို့ တည်းမဟုတ်အဆိုပါပုဒ်မအရ၊ စွပ်စဲ့ချက်များကိုစုံစမ်းစစ်ဆေးရေးအတွက် ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်က ခန့် အပ်သောတရားရုံးကဖြစ်စေ၊ တရားခုံတော်ကဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့ ကဖြစ်စေဝေဖန် စစ်ဆေးနိုင်သည်။

(၃) နိုင်ငံတော်သမ္မတက၏အခြေခံဥပဒေအရ၊ သုံးစွဲဆောင်ရွက်သည့်အနေနှင့်၊ ပြွေ ပီးဖြစ်သောအပြုအမူသည် တဆက်တည်း ဖြစ်သောအော်ပုဒ်မတွင်ပါရှိသည့်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ညွှန်ထားသည့်ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီမဟုတ် သောကော်ငှ်၊ မခိုင်လုံဟုငြင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

၆၃။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေတွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိ၏သဘောအတိုင်းပြုမူရမည်ဟုသော်ဎင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦး ထံမှဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့ တခုခုထံမှဖြစ်စေ၊ အကြံပေးချက်အရ၊ သိုတည်းမဟုတ် အမည်တင်သွင်းချက်အရ၊ သို့ တည်းမဟုတ် အကောင်းကားချက်အရ၊ ပြုမ၍မည်ဟုသော်ဎင်း၊ ပြဋ္ဌန်းထားသည့်အတိုင်းဆောင်ရွက်အပ်သည်မှတပါး၊ အခြားကိစ္စများ တွင်မိမိအားပေးအပ်ထားသော အာဏာများနှင့်အလုပ်ဝတ္တရားများကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏အကြံပေးချက်အရသာ လျင်၊ သုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ အကြံပေးချက်ကိုသော်ဎင်း၊ အမည်တင်သွင်းချက်ကိုသော်ဎင်း၊ ကောင်းကား ချက်ကိုသော်ဎင်း တင်သွင်းသည် မတင်သွင်းသည်သို့ တည်းမဟုတ်နိုင်ငံတော်သမ္မတကထိုအချက်ကိုရသည်မရသည်၊ အကယ်၍တင်သွင်းခဲ့သော် သို့ တည်းမဟုတ်ရခဲ့သော်၊ မည်သို့ သောအကြံပေးချက်မျိုးဖြစ်သည်၊ သို့ တည်းမဟုတ် မည် သို့ သောမည်သို့ သောအကောင်းကားချက်မျိုးဖြစ်သည် ဟူသောအချက်များကို မည်သည့်တရားရုံးတွင်မျှစစ်ကောား မေးမြန်းချင်းမပြု။

*

၆၄။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတကွယ်လွန်ဧသောအခါ၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်သောအခါ၊ နုတ်ပယ်ခြင်းခံရသောအခါ၊ အလုပ်ခွင်ဤ၌မရှိသောအခါ ခေတ္တငြာစ်စေ ထာဝစဉ်ဖြစ်စေမစွမ်းမဆောင်နိုင်သောအခါ ထိုအခါတမျိုးမျိုးတွင်၊ ဤအခြေ ခံဥပဒေက နိုင်ငံတော်သမ္မတအား၊ ပေးအပ်ထားသောအာဏာနှင့် အလုပ်ဝတ္တရားများကိုအောက်၌ဖွဲ့ စည်းအပ်သော "နိုင်ငံတဝ်ဦးသျောင်"အဖွဲ့ ကသုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော် နာယကနှင့် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ ဖြင့် နိုင်ငံ တော်ဦးဆောင်အဖွဲ့ ကိုဖွဲ့ စည်းရမည်။

(၃) နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးလစ်လပ်နေသော အခါ၌သောဎင်း၊ ထိုတရားဝန်ကြီးချုပ် မဆောင် ရွက်နိုင်သောအခါ၌သော်ဎင်း၊ ထိုတရားဝန်ကြီးချုပ်၏နေရာတွင်၊ ထိုတရားဝန်ကြီးချုပ်၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆောင် ရွက်စေရန်ခန့် ထားသောလွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးသည်၊ သို့ မဟုတ်ထိုတရားဝန်ကြီးမရှိပြန်လျှင်၊ ထိုတရားဝန်ကြီးမ ရှိပြန်လျှင်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ ထိုကိစ္စအတွက်ဆောင်ရွက်ရန် ရနိုင်သော ဝါအရင့်ဆုံးတရားဝန်ကြီးသည်၊ "နိုင်ငံတော်ဦးသျောင်"အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ ဝင်တဦးဦးအဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ရမည်။

---

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၂ "

(၄)လူမျိုးစုလွှတ်တော် နာယကရာထူးလစ်လပ်သောအခါ၌သောဎင်း၊ အဆိုပါနာယကမဆောင်ရွက်နိုင်သော အခါ၌သောဎင်း၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယက၏နေရာတွင်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်ဒုတိယနာယကသည် နိုင်ငံတော်ဦးသျောင် အဖွဲ့ ၌ အဖွဲ့ ဝင်အဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၅) ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ ရာထူးလစ်လပ်သောအခါ၌သော၎င်း၊ အဆိုပါဥက္ကဋ္ဌမဆောင်ရွက်နိုင်သောအခါ၌သော၎င်း၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနေရာတွင်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနေရာတွင်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌသည် နိုင်ငံတော် ဦးသျှောင်အဖွဲ့ ၌ အဖွဲ့ ဝင်တဦးဦးအဖြစ်ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၆) နိုင်ငံတော်ဦးသျှောင်အဖွဲ့ ဝင်နှစ်ဦးရှိလျှင်၊ ထိုအဖွဲ့ သည်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ အဖွဲ့ ဝင်နေရာတခုလစ်လပ်နေစေကာမ၌ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

(၇) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေအရ၊ အာဏာနှင့်အလုပ်ဝတ္တရားများကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်သကဲ့သို့၊ နိုင်ငံတော် ဦးသျှောင်အဖွဲ့ သည်လည်းသုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။

*

အခန်း ၆။

ပါလီမန်။

အပိုင်း ၁။ အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ။

၆၅။ ။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ဥပဒေပြုမဟာဏာသည်၊ ပါလီမန်တွင်တည်ရှိရမည်။ ပါလီမန်တွင် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်နှင့်လူမျိုးစုလွှတ်တော်တတို့ ပါဝင်ရမည်။ ဤအခြေခံဥပဒေတွင်ပါလီမန်ကို "ပါလီမန်"ဟုသို့ တည်းမဟုတ် "ပြည်ထောင်စုပါလီမန်" ဟုခေါ်ရမည်။

၆၆။ ။ ပါလီမန်၏ညီလာခံကိုနှစ်စဉ်တနှစ်လျှင် အနည်းဆုံးတကြိမ်ကျင်းပရမည်။ ပါလီမန်ညီလာခံတခု၏နောက်ဆုံးအစည်းအဝေးနှင့် နောက်ထပ်ကျင်းပသောညီလာခံ၏ ပဌမအစည်းအဝေးတို့ ၏စပ်ကားတွင် ၁၂ လခြားမနေစေရ။

၆၇။ ။ (၁) ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သည်၊ လွှတ်တော်အမတ်များအနက် အမတ်နှစ်ဦးကို လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် လွှတ်တောဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့်၊ လျင်မြန်နိုင်သလောက်လျင်မြန်စွာရွေးချယ်ရမည်။ ထို့ အပြင်လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ နေရာ၊ သို့ တည်းမဟုတ်လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌနေရာလစ်လပ်သောအခါတိုင်း၊ ထိုလစ်လပ်သောနေရာအတွက် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သည် အခြားအမတ်တဦးကို လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့်၊ အလောင်းအားလျော်စွာရွေးချယ်ရမည်

---

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၁၁ "

(၂) ပြည်သူ့ လွှတ်တော်တွင် ဥက္ကဋ္ဌရာထူး၌၊ သို့ တည်းမဟုတ်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌရာထူး၌ထမ်းရွက်နေသောသူသည်၊ လွှတ်တော်အမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲခဲ့လျှင်၊ ထိုသူသည်မိမိထမ်းရွက်နေသောရာထူးကိုစွန့် လွှတ်ရမည်။ ထိုသူသည်မည်သည့်အခါ၌မဆို၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ မိမိကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးတင်သွင်းသောစာဖြင့် ရာထူးမှနုတ်ထွက်နိုင်သည်။ သို့ တည်းမဟုတ် ဥက္ကဋ္ဌကိုဖြစ်စေ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌကိုဖြစ်စေ၊ လွှတ်တော်လက်ရှိအမတ်များရာ၏ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြင့်၊ ရာထူးမှနုတ်ပယ်နိုင်သည်။ သို့ ရာတွင်ဤပုဒ်မခွဲ၏ကိစ္စအတွက် ဆုံးဖြတ်ရန်ရှိသောအဆိုကို အနည်းဆုံး ၁၄ ရက် ကြိုတင်၍အလောင်းအားခြင်းမပြုလျှင်၊ ထိုအဆိုကိုလွှတ်တော်၌မတင်သွင်းရ။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကို ဖျက်သိမ်းသောအခါတိုင်း၊ လွှတ်တော်ကိုထျက်သိမ့်း ပီးသည့်နောက် နောက်ထပ်တကြိမ်ရွေးကောက်သောလွှတ်တော်၏ ပဌမအကြိမ် အသည်းအဝေးကိုကျင်းပအံ့ဆဲဆဲအချိန်အထိ၊ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌသည်မိမိ၏ရာထူးကိုမစွန့် လွှတ်ရ။

(၃) ပြည်သူလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌရာထူးလစ်လပ်သောအခါ၊ ထိုလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌကဆောင်ရွက်ရမည်။ လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌရာထူးလည်း လစ်လပ်ခဲ့သော၊ ထိုကိစ္စအတွက်လွှတ်တော်အမတ်များအနက် နိုင်ငံတော်သမ္မတက ခန့် ထားသောအမတ်တဦးကဆောင်ရွက်ရမည်။ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးသို့ ဥက္ကဋ္ဌမတက်ရောက်သောအခါ လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌက၊ ဥက္ကဋ္ဌငဖြစ်ထြင့်ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ

လည်း အစည်းအဝေးသို့ မတက်ရောက်သောအခါ၊ လွှတ်တော်လုပ်ငန်းစဉ်ဥပဒေအရခန့် ထားခြင်းခံထားရသော သူတဦးကဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်မည်။ ထိုသူလည်းအစည်းအဝေးသို့ မတက်ရောက်သောအခါ၊ လွှတ်တော်ကရွေးချယ်သောအခြားသူတဦးက ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၄) လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့်လွှတ်တော်ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတို့ အား၊ ပါလီမန်အက်ဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်သောလစာငွေများကိုပေးရမည်။

(၅) ဤပုဒ်မရှိ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ပြဋ္ဌန်းချက်များသည်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့်သက်ဆိုင်သကဲ့သို့ လူမျိုးစုလွှတ်တော်နှင့်လည်းသက်ဆိုင်ရမည်။ ဥက္ကဋ္ဌအစား "နာယက"၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအစား "ဒုတိယနာယက" ဟုသုံးစွဲရမည်။ "ပြည်သူလွှတ်တော်" ဟုသုံးစွဲသောနေရာများ၌ "လူမျိုးစုလွှတ်တော်" ဟုသုံးစွဲရမည်။

၆၈။ ။(၁) အခြေခံဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်ဝင်း၊ ပါလီမန်လုပ်ငန်းစဉ်ကို စည်းမျဉ်းတကျဖြစ်အောင်ပြုထားသောနည်းဥပဒေများနှင့်တကွ တည်ဆဲအမိန့်၊ များနှင့်ဝင်းမဆန့်ကျင်လျှင် ပါလီမန်၌လွှပ်လပ်စွာပြောဆိုခွင့်ရှိရမည်။ ပါလီမန်တွင်၊ သို့တည်းမဟုတ်ပါလီမန်၏ကော်မတီများတွင်ပြောဆိုခဲ့ခြင်း၊ မဲပေးခဲ့ခြင်းတို့ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မည်သည့်ပါလီမန်အမတ်ကိုမျှ တရားစွဲပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။ ထို့ အပြင် ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်ကသော်၎င်း၊ ဖြန့်ချီထုတ်ဝေသောအစီအရင်ခံစာ၊ စာရွက်စာတမ်း၊ မဲဆန္ဒများ၊ လွှတ်တော် မှတ်တမ်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်း၊ မည်သူ့ကိုမျှတရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

(၂) အခြားကိစ္စများတွင်မကြာ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အမတ်များ၊ ခံစားထိုက်သောအခွင့်အရေးများသည် အခါအားလျော်စွာပါလီမန်အက်ဥပဒေဖြင့်ဖော်ပြသည့်အတိုင်းဖြစ်ရမည်။ ထို့ သို့ ပိုင်းခြားဖော်ပြခြင်းမပြုသေးလျှင်ထိုအထိုအမတ်များ၏အခွင့်အရေးများသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်အံ့ဆဲဆဲတွင်မြန်မာနိုင်ငံဥပဒေပြုအဖွဲ့ အမတ်များခံစားနာသောအခွင့်အရေးအတိုင်းဖြစ်ရမည်။

၆၉။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေကအခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ပြုထားခြင်းမရှိလျှင်လွှတ်တော်များ၏အစည်းအဝေးတွင်၊ သို့တည်းမဟုတ်တွဲဖက်အစည်းအဝေးတွင်ဆွေးနွေးနာသောပြဿနာအားလုံးကို အစည်းအဝေးတက်ရောက်မဲပေးသောလွှတ်တော်အမတ်များ၏မဲများရာဖြင့်ဆုံးဖြတ်ရမည်။ ထို့ သို့ ဆုံးဖြတ်သောကိစ္စများတွင် ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ် နာယကသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နာယကအဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ဆောသင်ရွက်နေသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဲမပေးရ၊ သို့ ရာတွင်မဲအရအတွက် တူညီနေသောအခါ အနိုင်မဲပေးနိုင်ခွင့်ရှိ၍ အနိုင်မဲကိုပေးရမည်။

(၂) မိမိ၏အာဏာများကိုသုံးစွဲရန်၊ လွှတ်တော်တရုပ်ရုပ်သည် အစည်းအဝေးအထမြောက်ရေးအတွက် လိုအပ်သော မတ်ဦးရေကို လွှတ်တော်၏ နည်းဥပဒေများဖြင့်ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်ရမည်။

(၃) အမတ်နေရာများလစ်လပ်နေစေကာမ၊ မြစ်ကိစ္စများကိုဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တို့တွင်၊ အာဏာရှိရမည်။ ထို့ ပြင်အခွင့်အရေးမရှိသောသူတဦးတယောက်သည်၊ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်ခဲ့သည်ဟူ၍သော်၎င်း၊ မဲဆန္ဒပေးခဲ့သည်ဟူ၍သော်၎င်း၊ လွှတ်တော်၏မြစ်းကိစ္စဆောင်ရွက်မှုတွင် အခြားတနည်းနည်းဖြင့်ပါဝင်ခဲ့သည်ဟူ၍သော်၎င်း၊ နောင်အခါမှာမှ ပေါ်ပေါက်လာစေကာမ၊ ပါလီမန်၌ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်မြစ်းကိစ္စသည် အတည်ဖြစ်ရမည်။

(၄) အထက်ကပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ယေဘုယျသဘောကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်တနယ်နယ်မှမိမိ၏ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များကို ရွေးချယ်၍ လူမျိုးစုလွှတ်တော်သို့ စေလွှတ်ရန်ပြက်ကွက်စေကာမ၊ ထိုလွှတ်တော်တွင်မိမိ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ဆောင်ရွက်ရန်အာဏာရှိရမည်။

၇၀။ ။ ပါလီမန်၏ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရုပ်ရုပ်၏အစီရင်ခံစာများနှင့် ဖြန့်ချီထုတ်ဝေသမျှသောစာရွက်စာတမ်းအားလုံးအတွက် တရားစွဲဆိုပိုင်ခွင့်လုံးဝမရှိစေရ။

၇၁။ ။ လွှတ်တော်အသီးသီး၏အမတ်များသည်၊ ပြည်သူတို့၏ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့် တာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆောင်ရွက်ခွင့်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအားလစာနှင့် စရိတ်ငွေများကိုပေးရန်၎င်း၊ ပါလီမန်ကသတ်မှတ်သောခရီးသွားလာမခြွင်းခွင့်အရာများနှင့် အခြားအခွင့်အရေးများကိုပေးရန်၎င်း၊ ပါလီမန်ကတရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

၇၂။ ။ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏ အမတ်အသီးသီးသည်၊ လွှတ်တော်ရှိမိမိ၏အမတ်နေရာကိုမယူခင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ ရှေ့မှောက်၌သော်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကအခွင့်အာဏာလွှဲအပ်ထားသော သူ၏ရှေ့မှောက်၌သော်၎င်း၊ ဤအခြေခံဥပဒေ၏ ပဋမဇယားတွင်ပါရှိသည့်အတိုင်း နိုင်ငံတော်၏ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို စောင့်ရှောက်ပါမည်ဟုကျမ်းကိုင်၍ဖြစ်စေ၊ သစ္စာဆို၍ဖြစ်စေ၊ လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။

၇၃။ ။ (၁) တချိန်တည်းတွင်မည်သူမျှ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏အမတ်မဖြစ်နိုင်၊ လွှတ်တော်တရပ်တွင် အမတ်ဖြစ်နေသောသူသည်၊ အခြားလွှတ်တော်တွင်အမတ်ဖြစ်လာခဲ့သော၊ ထိုသူသည်ပထမအမတ်နေရာကိုစွန့်လွှတ်ပြီးဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

(၂) လွှတ်တော်အမတ်တဦးသည်—

(က) တဆက်တည်းဖြစ်သော အောက်ပုဒ်မရှိ၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) အရ၊ အမတ်အရည်အချင်းပျက်ယွင်းလာခဲ့သော၊ သို့တည်းမဟုတ်၊

(ခ) နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့၊ မိမိကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ထိုး၍ နုတ်ထွက်စာတင်သွင်းချင်းအားဖြင့်၊ အမတ်အဖြစ်မှ နုတ်ထွက်ခဲ့သော၊ ထိုအမတ်၏နေရာသည်ထိုအခါ၌လစ်လပ်ရမည်။

(၃) လွှတ်တော်အမ်တဦးဦးသည် သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်၏ အခွင့်ကိုမရဘဲ၊ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးအား လုံးသို့၊ ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်တိတိတဆက်တည်းမတက်ရောက်ဘဲနေခဲ့သော်၊ သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်သည် ထိုအမတ်၏နေရာလစ်လပ်သည်ဟု ကျေညာနိုင်သည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ရာတွင်ဆိုခဲ့သောရက်ပေါင်းသုံးဆယ်ကို တွက်စစ်ရာ၌ လွှတ်တော်ကိုရုပ်သိမ်းထားသောကာလကို သို့တည်းမဟုတ်တဆက်တည်းဖြစ်သောလေးရက်ထက်ကျော်လွန်၍ အစည်းအဝေးရပ်ဆိုင်းထားသောကာလကို၊ ထည့်သွင်းရေတွက်ထားခြင်းမပြုရ။

၇၄။ ။ (၁) အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်များအား၊ လွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏ အမတ်အဖြစ်ဖြင့်ရွေးချယ်ခြင်းခံရရန်၎င်း၊ လွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏အမတ်အဖြစ်တည်မဲစေရန်၎င်း၊ ခွင့်မပြုရ။

(က) နိုင်ငံခြားအစိုးရ၏ကျေးဇူးသစ္စာတော်ကို ခံယူစောင့်ရှောက်ရှိသေသူ၊ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံခြားအစိုးရ၏လက်အောက်ခံဖြစ်သူ၊ သို့တည်းမဟုတ်ထိုအစိုးရ၏လက်အောက်ခံဖြစ်သူသော်၎င်း၊ နိုင်ငံသားသော်၎င်း၊ ခံစားရသော အခွင့်အရေးများနှင့်ကျေးဇူးခံစားခွင့်များကို ခံစားနိုင်ခွင့်ရှိသူ၊ သိုတည်းမဟုတ်

(ခ) လူမဲ့အဖြစ် ဆုံးဖြတ်ကောညာခံထားရခြင်းမှလွတ်မြောက်ခွင့်မရသေးသူ၊ သို့တည်းမဟုတ်

(ဂ) စိတ်ပေါ်သွပ်၍၊ စိတ်ပေါ်သွပ်သူဟု အခွင့်အာဏာရတရားရုံး၏အမိန်ချမှတ်ခြင်းခံနေရသူ၊ သို့တည်းမဟုတ်

(ဃ) ရာထူးတခုခု၌ ထမ်းရွက်နေသော်လည်း၊ ထိုရာထူးကောင့်၊ လိုအပ်သောအရည်အချင်း ပျက်ယွင်းချင်းမရှိစေရဟု ပါလီမန်အက်အုပဒေဖြင့်ကျေညာထားသော ရာထူးမျိုးမှတပါး၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်အစိုးရလက်အောက်တွင်သော်၎င်း၊ အကျိုးအမြတ်ရှိသောအခြားရာထူးတခုခု၌ ထမ်းရွက်နေသည့်သူ၊ သို့တည်းမဟုတ်

(င) မြန်မာပြည်ဥပဒေပြုလွှတ်တော်၏ သို့တည်းမဟုတ် ပါလီမန်၏ အက်ဥပဒေတခုခုရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် သီးခြားဖော်ပြထားသော ကာလအပိုင်းအခြားမကုန်ဆုံးသေးလျှင်၊ ထိုလွှတ်တော်၏၊ သို့တည်းမဟုတ်ထိုပါလီမန်၏အမတ်ဖြစ်ရန်အရည်အချင်းပျက်ယွင်းစေသည့် ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာပြစ်မှုဖြစ်သည်ဟု၊ ထိုလွှတ်တော်ကသော်၎င်း၊ ထိုပါလီမန်ကသော်၎င်း၊ ထိုအက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်း ပြီးဖြစ်သော ပြစ်မှုမျိုးအတွက်၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာမတည်မီကဖြစ်စေ၊ အာဏာတည်ပြီးနောက်မှဖြစ်စေ၊ အပြစ်ဒဏ်ခံရသူ၊ သို့တည်းမဟုတ်မြန်မာပြည်ဥပဒေပြုလွှတ်တော်၏၊ သို့တည်းမဟုတ်ပါလီမန်၏ အက်ဥပဒေတခုခုရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များတွင် သီးခြားဖော်ပြထားသော ကာလအပိုင်းအခြားမကုန်လွန်သေးလျှင်၊ ထိုလွှတ်တော်၏၊ သို့တည်းမဟုတ် ထိုပါလီမန်၏အမတ်ဖြစ်ရန်အရည်အချင်းပျက်ယွင်းစေသည့် ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ တရားမဲ့ ပြုကျင့်မဖြစ်သည်ဟု၊ ထိုလွှတ်တော်ကသော်၎င်း၊ ထိုပါလီမန်ကသော်၎င်း၊ ထိုအက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်း ပြီးဖြစ်သော်

ပြုကျင့်မမျိုးအတွက်၊ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းခိုင်လုံသည်မခိုင်လုံသည်၊ နည်းလမ်းကျသည်မကျသည်တို့ ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးသောအမြှောခင်းမျိုးတွင်၊ အပြစ်ကျူးလွန်မှု ပီးသည်ဟုအမိန်ချမှတ်ခြင်းခံရှု ပီးသူ၊ သို့ တည်းမဟုတ်

(စ) အပြစ်ဒဏ်မှလွတ်သည့်နေ့ မှစ၍ ၅ နှစ်ကာလအပိုင်အခြား၊ သို့ တည်းမဟုတ်နိုင်ငံတော်သမ္မတက မိမိ၏သဘောအတိုင်းခွင့်ပြုသော ၅နှစ်အောက်လျော့သော ကာလအပိုင်းအခြားမကုန်လွန်သေးလျှင်၊ အပိုဒ်(၈)၌ဖေါ်ပြထားသော ပြစ်မမျိုးမှတပါး၊ အခြားပြစ်မြှာခုခုအတွက် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အာဏာပိုင်နက်တွင်၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာ မတည်မီကဖြစ်စေ၊ အာဏာတည့် ပီးနောက်မှဖြစ်စေ၊ ပြစ်ဒဏ်ခံရ၍ တကျွန်းပို့ ဒဏ်ကိုသော်၎င်း၊ စီရင်ခြင်းရှု ပီးသူ၊ သို့ တည်းမဟုတ်

(ဆ) ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာကုန်ကျစရိတ်ကို တင်သွင်းသောနေ့ မှစ၍၊ ၅ နှစ်ကာလအပိုင်းအခြား မကုန်လွန်သေးလျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်လိုအပ်သောအရည်အချင်းပျက်ယွင်းခြင်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတကမိမိ၏သဘောအတိုင်းပယ်ဖျက်ပို့ ပီးမဟုတ်သေးလျှင်၊ ပါလီမန်သို့ အမတ်အဖြစ်ဖြင့်အမည်တင်သွင်းခြင်းခံရှု ပီးနောက်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ထိုသို့ အမည်တင်သွင်းခြင်းခံရသူ၏ ရွေးကောက်ပွဲ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ပို့ ပီးနောက်၊ ဤအခြေခံဥပဒေအရထုတ်ဆင့်သောအမိတ်ဖြင့်သောဥင်း၊ ပါလီမန်၏အက်ဥပဒေအခ္ခဲသော်၎င်း၊ ပြဌာန်းထားသောအချိန်ကာလအတွင်းတွင်၊ ထိုသို့ ပြဌာန်းထားသောနည်းလမ်းနှင့်အညီ၊ ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာကုန်ကျစရိတ်စရင်းကိုတင်သွင်းရန်ပျက်ကွက်ခဲ့သူ။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်ကုန်ကျစရိတ် စာရင်းတင်သွင်းသည့်နေ့ မှစ၍၊ ၁ လဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကသီးခြားကိစ္စတွင် မိမိ၏သဘောအတိုင်းဆောင်ရွက်ကာ အခွင့်ပြုသော ၁ လထက်ပိုသောကာလအပိုင်းအခြားဖြစ်စေ၊ စေ့ကုန်ခြင်းမရှိမီ၊ ဤပုဒ်မခွဲရှိအပိုဒ် (ဆ) အရ အမတ်ဖြစ်ရန်ခွင့်မပြုခြင်းသည်အတည်မဖြစ်စေရ။

(၂) တဦးတယောက်သောသူသည်၊ ရာဇဝတန်ပြစ်မြှောင့် တကျွန်းအပို့ ခံနေရစဉ်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ထောင်သွင်းအကျဉ်းထားခြင်းခံနေရစဉ်၊ ထိုသူသည်လွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏အမတ်အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံနိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်အပြစ်ဒဏ်ခံရသောကာလသည် ၂ နှစ်ထက်မပိုခဲ့သော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် အဆိုပ်အရည်အချင်းပျက်ယွင်းခြင်းကို၊ မိမိ၏သဘောအတိုင်းဖယ်ရှားနိုင်သည်။

(၃) အပြစ်ရှိသည်ဟုအမိန့် ချမှတ်ခြင်းခံရသောကောင့်ဖြစ်စေ၊ အပြစ်ရှိသည်ဟုအမိန့် ချမှတ်ခြင်းခံရ၍အပြစ်ဒဏ်ပေးခြင်းကိုလည်းခံရသောကောင့်ဖြစ်စေ၊ ဤပုဒ်မရှိပုဒ်မခွဲ (၁) အပိုဒ် (၈) အရ၊ သိုတည်းမဟုတ်အပိုဒ် (စ) အရ၊ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူတဦးသည်၊ ထိုသို့ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသောနေ့ တွင်၊ လွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏အမတ်ဖြစ်နေသော်၊ ဤပုဒ်မတွင်ဖြစ်စေ၊ တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပါပုဒ်မတွင်ဖြစ်စေ မည်သို့ ပင်ဆိုထားစေကာမ[ထိုသူ၏အမတ်နေရာသည်၊ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသည့်နေ့ မှစ၍ ၃ လမကုန်မလွန်မီ၊ သို့ တည်းမဟုတ် အပြစ်ရှိသည်ဟုအမိန့် ချမှတ်ခံရခြင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ အပြစ်ဒဏ်အပေးခံရခြင်းနှင့်ဖြစ်စေ၊ စပ်လျဉ်းနေသောအယူခံလွှာကိုသော်၎င်း၊ စောဒကဝင်လျောက်လွှာကိုသော်၎င်း၊ ထို ၃ လအတွင်းတွင်တင်သွင်းခဲ့လျှင်၊ ထိုအယူခံလွှာကိုသို့ တည်းမဟုတ် ထိုစောဒကဝင်လျောက်လွှာကို မဆုံးဖြတ်သေးမီ၊ ထိုသို့ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသည့်အချက်ကောင့် မလစ်လပ်ရ၊ သို့ ရာတွင်ဤပုဒ်မခွဲက ထိုသူအား လွှတ်တော်အမတ်အဖြစ်ဖြင့် တည်နေခွင့်ပေးထားသည့် ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်းတွင်၊ ထိုသူသည်လွှတ်တော်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ခြင်း၊ မဲဆန္ဒပေးခြင်းမပြုရ။

၇၅။ ။ တဦးတယောက်သောသူသည်၊ လွှတ်တော်တရပ်ရပ်တွင် အမတ်ဖြစ်ရန်လိုအပ်သောအရည်အချင်းချို့ ငဲ့နေပါလျှက်နှင့်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပျက်ယွင်းနေပါလျှက်နှင့်၊ သို့ တည်းမစုတ်ပုဒ်မ ၇၄ ရှိ ပုဒ်မခွဲ (၃)၏ ပြဌာန်းချက်များကမိမိအား၊ ထိုလွှတ်တော်အမတ်အဖြစ်ဖြင့် မတက်မရောက်ရန်သော်၎င်း၊ တားမြစ်ထားခြင်းခံရပါလျက်နှင့်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ပုဒ်မ ၇၄ ၌ပါရှိသည့် လိုအပ်သောအချက်များကိုလိုက်လျောခြင်းမပြုမီ၊ထိုသူသည်လွှတ်တော်တရပ်ရပ်သို့ အမတ်အဖြစ်ဖြင့်တက်ရောက်ခဲ့သော်၊ သို့ တည်းမဟုတ်မဲဆန္ဒပေးခဲ့သော်၊ မိမိတက်ရောက်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ် မဲဆန္ဒပေးခဲ့သော်နေ့ ရက်များအတွက် တနေ့ လျှင်ဒဏ်ငွေ ၁၀၀၀ ဆောင်ရန်ထိုသူ၌တာဝန်ရှိရမည်။ ထိုငွေကိုပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်အဝိုးရအား၊ ပေးဆပ်ရန်ရှိသောကြွေး မီကဲ့သို့ ၊ သဘောထား၍ ထိုသူထံမှတောင်းယူရမည်။

၇၆။ ။ (၁) အသက် ၂၁ နှစ်ပြည့်သည့်အပြင်၊ ဤအခြေခံဥပဒေကသော်၎င်း၊ တရားဥပဒေကသော်၎င်း လိုအပ်သောအရည်အချင်းချို့ ငဲ့သည်ဟု၊ ပြဌာန်းထားခြင်းမခံရသောနိုင်ငံသားတိုင်းသည်၊ ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်ဖြင့် အရွေးခံယူခွင့်ရှိ

ရမည်။

(၂) အသက် ၁၈ နှစ်ပြည့်၍၊ တရားဥပဒေအရ အရည်အချင်းပျက်ယွင်းသူမဟုတ်သည့်အပြင်၊ ပါလီမန်အတွက် အမတ်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းဆိုင်ရာ တရားဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် ညီညွတ်သောနိုင်ငံသားတိုင်းသည်၊ ပါလီမန်အတွက် ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲဆန္ဒပေးပိုင်ခွင့်ရှိရမည်။

(၃) ပါလီမန်အမတ်ဖြစ်နိုင်ရေးအတွက်သော်၎င်း၊ ပါလီမန်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲဆန္ဒပေးနိုင်ရေးအတွက်သော်၎င်း၊ ပစ္စည်းဥစ္စာအရည်အချင်းမျိုးမရှိရ။

(၄) ပါလီမန်အမတ်ဖြစ်နိုင်ရေးအတွက် မည်သည့်နိုင်ငံသားကိုမျှ ကျား၊မြ ဘဝကိုသော်၎င်း၊ လူမျိုးကိုသော်၎င်း ကိုးကွယ်ရာဘာသာကိုသော်၎င်း၊ အကောင်းပြု၍လိုအပ်သောအရည်အချင်းချို့ ဲ့အောင်၊ ဥပဒေမပြုရ၊ သို့ တည်းမဟုတ်ဆက်လက်ရအတည်မဖြစ်စေရ၊ ပါလီန်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲများတွင် မဲဆန္ဒပေးနိုင်ရေးအတွက်လည်း၊ မည်သည့်နိုင်ငံသားကိုမျှ အထက်ပါအကောင်းများကိုပင်အကောင်းပြု၍၊ လိုအပ်သောအရည်အချင်းပျက်ယွင်းအောင်၊ ဥပဒေမပြုရ၊ သို့ တည်းမဟုတ်ဆက်လက်၍ အတည်မဖြစ်စေရ။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင် ပုဒ်မ ၂၁ ရှိ ပုဒ်မခွဲ (၃) တွင် မည်သို့ ပင်ရှိနေစေကာမ၌ခိုခဲ့သောအမတ်ရွေးကောက်ပွဲများတွင် မဲဆန္ဒမပေးစေရန်၊ သို့ တည်းမဟုတ် လွှတ်တော်၌အမတ်မဖြစ်စေရန်၊ မည်သည့်သာသနာ့ဝန်ထမ်းကိုမဆို တရားဥပဒေဖြင့် တားမြစ်နိုင်သည်။

(၅) မဲဆန္ဒပေးခြင်းကိုလျှို့ ှက်သောမဲဆန္ဒပေးစံနစ်ဖြင့်ပြုရမည်။

၇၇။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်အတွက်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ၊ ကိစ္စအားလုံးကို၊ တရားဥပဒေနှင့်အညီသတ်မှတ်ရမည်။ ထိုကိစ္စအားလုံးတွင်၊ မဲဆန္ဒနယ်သတ်မှတ်ခြင်း၊ ရံဖန်ရံခါလစ်လပ်သောအမတ်နေရာများကိုဖြည့်သွင်းခြင်း၊ ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပရာမှသော်၎င်း၊ ရွေးကောက်ပွဲနှင့်စပ်လျဉ်း၍သော်၎င်း ဖြစ်ပေါ်လာသောဒို့ဟဖြစ်မ၌အငြင်းပွါးမှုများကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းတို့ ပါဝင်ရမည်။

၇၈။ ။ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏အမတ်တဦးကို အမတ်အဖြစ်မှ၊ ထွက်ခိုင်းရန်လိုအပ်သောစည်းကမ်းချက်များနှင့် နည်းနာများကိုပါလီမန်သည်၊ တရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌန်းသတ်မှတ်နိုင်သည်။

၇၉။ ။ ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးအသီးသီးနှင့် နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်သည်၊ လွှတ်တော်တရပ်ရပ်၌၎င်း၊ လွှတ်တော်များ၏တွဲဖက်အစည်းအဝေး၌၎င်း၊ မိမိအားကောမတဝီလူကြီးတဦးအဖြစ်ဖြင့်အမည်ထုတ်ဖော်ပြထားသော ပါလီမန်ဆိုင်ရာကော်မတီ၌၎င်း၊ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခွင့်ရှိသည့်အပြင်၊ အခြားနည်းဖြင့်ပါဝင်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်လည်း အခွင့်ရရှိရမည်။ သို့ ရာတွင် ဤပုဒ်မကိုအကောင်းပြု၍ မဲဆန္ဒပေးပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

၈၀။ ။ (၁)ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အသီးသီးသည်၊ လွှတ်တော်၏ လုပ်ငန်းစဉ်များနှင့် မခြင်းကိစ္စဆောင်ရွက်မတို့ ကိုစည်းမျဉ်းသတ်မှတ်စေရန်နည်းဥပဒေများကိုပြုနိုင်သည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယက၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ နှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးနောက်၊ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏ တွဲဖက်အစည်းအဝေးများနှင့်စပ်လျဉ်း၍၎င်း၊ ထိုလွှတ်တော်များ၏ အချင်းချင်းဆက်သွယ်ရေးများနှင့်၎င်း၊ လုပ်ငန်းစဉ်နည်းဥပဒေများကိုပြုနိုင်သည်။

(၃) လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏ တွဖက်အစည်းအဝေးတွင်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယကသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ထိုနာယကမလာမရောက်လျှင်ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်၍ပုဒ်မအရပြုထားသော လုပ်ငန်းစဉ်နည်းဥပဒေများဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသည့်ပုဂ္ဂိုလ်တဦးသည် သဘာပတိအဖြစ်ဖြင့်ဆောင်ရွက်ရမည်။

၈၁။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေတွင်ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ၊ သို့ တည်းမဟုတ်တရားလွှတ်တော်မှတရားဝန်ကြီးဦးဦးအားရာထူးမှနုတ်ပယ်ရန်အဆိုကိုဆွေးနွေးသည်မှတပါး ထိုတရားဝန်ကြီး အလုပ်ဝတ္တရားဆောင်ရွက်ရာ၌ ပြုမူသောပြုမှုချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ပါလီမန်တွင်ဆွေးနွေးခြင်းမပြုရ။

၈၂။ ။ (၁) ပါလီမန်တွင်၊ ဆောင်ရွက်သည့် မခြင်းကိစ္စသည် လွှတ်တော်များဆိုင်ရာလုပ်ငန်းစဉ်နည်းလမ်းအတိုင်းမကျနသဖြင့် မခိုင်လုံဟု မည်သည့်တရားရုံးတွင်မှငြင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

(၂) ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်တွင် လွှတ်တော်လုပ်ငန်းစဉ်ကိုသော်၎င်း၊ မခြင်းကိစ္စဆောင်ရွက်ခြင်းကိုသော်၎င်း၊ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ပေးရန်၊ သို့ တည်းမဟုတ်စည်းကမ်းသေဝပ်အောင်ဆောင်ရွက်ရန် ဤအခြေခံဥပဒေကသော်၎င်း၊ အာဏာများနှင်းအပ်ခြင်းခံရသောပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌအား၊ သို့ တည်းမဟုတ် လူမျိုးစုလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌအား၊ သို့ တည်းမဟုတ် လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယကအား၊ သို့ တည်းမဟုတ် ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်၏အခြားအမတ်တဦးအား၊ ထိုအာဏာများကိုသုံးစွဲဆောင်ရွက်ရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ တရားရုံးကမစီရင်နိုင်စေရ။

အပိုင်း ၂ ။ ပြည်သူ့လွှတ်တော် ။

*

၈၃။ ။ (၁)ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင် တရားဥပဒေဖြင့် သတ်မှတ်ထားသော မဲဆန္ဒနယ်များမှ၊ ရွေးကောက်တင်မြှောက်လိုက်သည့် ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များပါဝင်ရမည်။ သို့ ရာတွင် ကရင်အမျိုးသားကိုယ်စားလှယ် အမတ်များအတွက် ကရင်အမျိုးသားလူဦးရေ အချိုးအစားအလိုက်သတ်မှတ်ပေးရမည်ဖြစ်သော အမတ်နေရာအရေအတွက်ကို သီးသန့်ထားရန်ပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပြုရမည်။

(၂) ဤလွှတ်တော်အမတ်ဦးရေသည်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်အမတ်ဦးရေ၏ နှစ်ဆနီးနီးဖြစ်နိုင်သမျှဖြစ်စေရမည်။ ဤလွှတ်တော်၏အမတ်ဦးရေကို အခါကာလအားလျော်စွာ တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်။ သို့ ရာတွင်ပြည်သူ့ လွှတ်တော်အမတ်ဦးရေကို စုစုပေါင်းကို ၁၀၀,၀၀၀ လျှင် အမတ်တဦးကျနှုန်းတွက်သဖြင့်၊ ရရှိသောအမတ်ဦးရေအောက်လျှော့၍ဖြစ်စေ၊ လူဦးရေ ၃၀,၀၀၀ လျှင် အမတ်တဦးက်နှုန်းတွက်ဖြင့် ရရှိသောအမတ်ဦးရေထက်ပို၍ဖြစ်စေမသတ်မှတ်ရ။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ “ ၆ ”

(၃) နောက်ဆုံးအကြိမ်သန်းခေါင်စာရင်းကောက်ချက်အရ၊ သိရှိရသောမဲဆန္ဒနယ်နတယ်ရှိလူဦးရေနှုန့် ထိုနယ်အတွက် ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရမည့် အမတ်ဦးရေတို့ ၏အချိုးအစားသည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတဝန်းလုံးတွင်၊ မဲဆန္ဒနယ်တိုင်း၌ တူညီနိုင်သမျှတူညီနိုင်ရမည်။ သို့ ရာတွင် ကရင်ပြည်နိုပြည်နယ်ရှိမဲဆန္ဒနယ်များနှင့် (အခန်း၃ အပိုင်း ၅ တွင် ညွှန်းထားသော) ချင်းဝိသေတိုင်းရှိ မဲဆန္ဒနယ်များအတွက်မှာမကြာ၊ အချိုးကျရနိုင်သည်ထက် အမတ်သီးရေကိုတိုးမြှင့်နိုင်သည်။

(၄) မဲဆန္ဒနယ်ရှိလူဦးရေအတိုးအလျော့ကို ထောက်ထားသင့်ည့်အတိုင်းထောက်ထား၍၊ ပါလီမန်သည် အနည်းဆုံးတနှစ်လျှင်တကြိမ်ကျ မဲဆန္ဒနယ်များကို စစ်ဆေးပြင်စဆင်ရမည်။ သို့ ရာတွင် ထိုမဲတန္ဒနယ်များနှင့်စပ်လျဉ်းသောပြောင်းလဲချက်သည်၊ ပါလီမန်၏သက်တမ်း မကုန်ဆုံးမီအကျိုးမသက်ရောက်ရ။

၈၄။ ။ (၁) ပြည်သူ့ လွှတ်တော်အတွက်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲများကို၊ လွှတ်တော်ဟောင်းအားဖျက်သိမ်းသည့်နောက် ရက်ပေါင်း ၆၀ အောက်နောက်မကျစေဘဲ ကျင်းပရမည်။ ရွေးကောက်ပွဲများကိုပျင်းပသောအခါတိုင်း၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဝန်းလုံး၌ မဲဆန္ဒပေးခြင်းကို တနေ့ ထဲတွင်ဖြစ်မြောက်နိုင်သမျှဖြစ်မြောက်အောင်ပြုရမည်။

(၂) ပြည်သူ့ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးကို၊ မဲဆန္ဒများပြီးသည့်နေ့ မှစ၍၊ ရက်ပေါင်း ၆၀ အတွင်းကျင်းပရမည်။

၈၅။ ။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်တိုင်းသည်၊ ပဌမအစည်းအဝေးကို ကျင်းပသည့်နေ့ မှစ၍၊ လေးနှစ်တိုင်တိုင်ဆက်လက်၍တည်ရှိရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင် ပုဒ်မ ၉၄ အရ အရေးတကြီးအခြေအနေဆိုက်ရောက်သည်ဟု ကျေညာသောအမိန့်တည်နေစိုက်တွင်၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်များသည် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏တွဲဖက်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်မဲပေးဏသော သုံးပုံနှစ်ပုံအောက်မလျော့သည့် အမတ်များ၏အတည်ပြုချက်ဖြင့်၊ အထက်ပါလေးနှစ်ကာလကို တနှစ်ပြီး

တနှစ် ဆက်လက်၍တည်ရှိစေနိုင်သည်။

ထို့အပြင်နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပုဒ်မ ၅၇ ၌ ပြဋ္ဌာန်းထားသည့်အတိုင်း ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကို အခါမရွေးဖျက်သိမ်းနိုင်သည်။

၈၆။ ။ (၁) မည်သည့်ဘဏ္ဍာတော်နှစ်အတွက်မဆို၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အရမှန်းခြေငွေစာရင်းနှင့် အသုံးမှန်းခြေငွေစာရင်းကို ဤအခြေခံဥပဒေရှိအခန်း ၇ အရ၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်သို့တင်ပြပြီးသည့်နောက်၊ ထိုမှန်းခြေငွေစာရင်းများကို လွှတ်တော်ကလျင်မြန်နိုင်သမျှလျင်မြန်စွာစဉ်းစားဆွေးနွေးရမည်။

(၂) သီးခြားဥပဒေပြုခြင်းဖြင့် အထူးတလည်ပြဋ္ဌာန်းထားသောကိစ္စအတွက်မဟုတ်လျှင်၊ နှစ်အသီးသီး၏ဘဏ္ဍာရေးဆိုင်ရာဆုံးဖြတ်ချက်များအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လိုအပ်သောဥပဒေကို ထိုနှစ်အတွင်းတွင်ပြုရမည်။

(၃) မည်သည့်ကိစ္စအတွက်ငွေမည်မျှသုံးစွဲရမည်ဟု၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်သို့ ပြည်ထောင်စုအစိုးရက အဆိုသွင်းခြင်းမပြုသည့်ကာလပတ်လုံး ပြည်သူ့လွှတ်တော်သည် အခွန်တော်ကိုသုံးစွဲရန်၊ သို့တည်းမဟုတ် ပြည်သူ့ငွေများကိုသုံးစွဲရန် မဲဆန္ဒပေးခြင်းသော်၎င်း၊ ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌန်းခြင်းသော်၎င်းမပြုရ၊ တရားဥပဒေကိုလည်းမပြုရ။

အပိုင်း ၃ ။ လူမျိုးစုလွှတ်တော် ။

၈၇။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ဒုတိယဇယား၌ခွဲဝေဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင် အမတ်နေရာ ၁၂၅ နေရာရှိရမည်။

၈၈။ ။ (၁) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုဖြက်သိမ်းပြီးသည်နှင့်တပို့ပိုင်နက်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်သည်လည်းဖြက်သိမ်းပြီးဖြစ်စေရမည်။

(၂) လူမျိုးစုလွှတ်တော်အတွက်၊ ရွေးကောက်ပွဲကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဖြက်သိမ်းပြီးသည့်နောက်၊ နောက်ထပ်ရွေးကောက်သော ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ပဌမအစည်းဝေးကိုကျည်းပသည်မှစ၍၊ ၁၅ ရက်မြောက်နေ့မလွန်မီကျင်းပူပြီးဖြစ်စေရမည်။

၈၉။ ။ ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည့်နောက်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်၏ ပထမအကြိမ်အစည်းအဝေးကို၊ ဝန်ကြီးချုပ်၏ အကြံပေးချက်အရ နိုင်ငံတော်သမ္မတကသတ်မှတ်သောနေ့ရက်တွင်၊ ကျင်းပရမည်။

အပိုင်း ၄ ။ ပါလီမန်၏အာဏာများ ။

၉၀။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင် ဥပဒေပြုနိုင်သောအာဏာသည်၊ ပါလီမန်၌သာတည်ရှိရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ရာတွင် ပါလီမန်၏အက်ဥပဒေတခုသည်၊ ထိုအက်ဥပဒေနှင့်သဘောကိုက်ညီသော နည်းဥပဒေများနှင့် စည်းမျဉ်းဥပဒေများကိုပြုစေရန်၊ ထိုအက်ဥပဒေတွင်အထင်အရှားဖော်ပြထားသောသူတဦးဦးအားဎ၊ သို့တည်းမဟုတ် အာဏာပိုင်တဦးဦးအားသော်၎င်း၊ အခွင့်အာဏာကိုလွှဲအပ်နိုင်သည်။ ထိုနည်းဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းဥပဒေများမှာ တရားဥပဒေကဲ့သို့ အာဏာရှိရမည်၊ သို့ရာတွင်ထိုနည်းဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းဥပဒေများကို ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အသီးသီးသို့ ၊ ဆက်လက်ကျင်းလတ္တံသောညီလာခံတွင်တင်သွင်းရမည်။ ထို့အပြင်အဆိုပါနည်းဥပဒေများအရ၊ သို့တည်းမဟုတ်စည်းမျဉ်းဥပဒေများအရအရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးဖြစ်သော အမကြိုစွဲ၏ခိုင်လုံခြင်းကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ထိုနည်းဥပဒေများနှင့်စည်းမျဉ်းဥပဒေများကို တင်သွင်းသည့်နေ့မှစ၍၊ သုံးလအတွင်းတွင် ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၌ အဆိုတင်သွင်းဆုံးဖြတ်၍ ပယ်ဖျက်နိုင်ရမည် ။

၉၁။ ။ သို့ ရာတွင်ဒေသအလိုက်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရှိသည်ဟူသောရည်ရွယ်ချက်သဘောတရားကို အခြေခံ၍၊ တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ထားသော ဒေသဆိုင်ရာကိုယ်စာလှယ်အဖွဲ့ များသို့ ၊ အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စ၊ ယဉ်ကျေးမှုကိစ္စ၊ စီးပွါးရေးကိစ္စများအတွက်အထင်အရှားဖေါ်ပြထားသော အာဏာများကိုလွှဲပေးရန်၊ တရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းချက်ပြုနိုင်သည်၊ ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်များပါဝင်သောတရားဥပဒေသည်၊ ထိုကိုယ်စာလှယ်အဖွဲ့ များ၏အခွင့်အရေးများ၊ အာဏာများနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများကိုလည်း၊ ထို့ အဖွဲ့ များနှင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရတို့ ၏ ဆက်ဆံရေးကိုလည်း၊ သတ်မှတ်ရမည်။

*

၉၂။ ။ (၁) တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်ပုဒ်မခွဲဖြင့်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီများသို့ လုံးဝခွဲဝေလွှဲအပ်သောဥပဒေပြုအာဏာမှလွဲ၍၊ ပါလီမန်တွင်ပြည်ထောင်စုတနိုင်ငံလုံးအတွက်ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ တစိတ်တဒေသအတွက်ဖြစ်စေ၊ ဥပဒေများကိုပြုရန်အာဏာရှိရမည်။

ဤပုဒ်မ၌ ရှေ့ ကဖေါ်ပြခဲ့သော စည်းကမ်းချက်တို့ ၏ယေဘုယျသဘောကို အချုတ်အချယ်မဖြစ်စေဘဲ၊ ထို့ ပြင်သေချာသည်ထက်သေချာအောင်၊ တဆက်တည်းဖြစ်သော အောက်ပုဒ်မခွဲ၌မည်သို့ ပင်ဆိုထားစေကာမ၊ ပြည်ထောင်စုပါလီမန်၌သာ၌ရှိသောဥပဒေပြုမှုခွင့်အာဏာသည် (ပြည်ထောင်စု ဥပဒေပြုစာရင်းဟုဖေါ်ပြလတ္တံ့သော) ဤအခြေခံဥပဒေ၏တတိယဇယားရှိစာရင်း ၁တွင်သီးခြားရေတွက်ပြထားသောကိစ္စအားလုံးအပေါ်၌ သက်ရောက်ပြန့် နှံ့ ရမည် ကျေညာလိုက်သည်။

အဆိုပါစာရင်းတွင် သီးခြားရေတွက်ဖေါ်ပြထား ဆောင်ရွက်ဖွယ်အကောင်းအရာ အမျိုးအစားတခုခု၌၊ ပါဝင်နေသည့်ကိစ္စတခုခုသည်၊ တဆက်တည်းဖြစ်သော၊ အောက်ပုဒ်မခွဲဖြင့် ပြည်နယ်ကောင်စီများသို့ လုံးဝခွဲဝေလွှဲအပ်ထားသည့် ပြည်နယ်ဒေသန္တရသဘောသက်ဝင်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ် ပြည်နယ်တွင်းရေးရာ သဘောသက်ဝင်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ် ပြည်နယ်တွင်းရေးရာ သဘောသက်ဝင်သော ဆောင်ရွက်ဖွယ်အကောင်းအရာစာရင်းတွင်ပါဝင်သည်ဟုမမှတ်မယူရ။

(၂) ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းဟုဖေါ်ပြလတ္တံ့သောအဆိုပါဇယားရှိစာရင်း ၂ ၌ သီးခြားရေတွက်ပြထားသည့် ကိစ္စတခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပြည်နယ်အတွက်သော်ငင်း၊ ပြည်နယ်၏တစိတ်တဒေသအတွက်သော်ငင်း၊ ဥပဒေများကိုပြုရန် ပြည်နယ်ကောင်စီ၌သာအာဏာရှိရမည်။

(၃) မည်သည့်ပြည်နယ်ကောင်စီမဆို၊ မိမိ၏နယ်မြေများကိုသော်ငင်း၊ အာဏာများကိုသော်ငင်း၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍၊ ပြန်အပ်နိုင်သည်။

၉၃။ ။ ပြည်ထောင်စုဥပဒေပြုစာရင်းတွင် သစ်တောကိစ္စ၊ သတ္တုတွင်းကိစ္စ၊ ရေနံမြေကိစ္စ၊ သတ္တုတူးဖေါ်ပြုပြင်ရေးကိစ္စ၊ စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ပိုင်ခွင့် ပါရှိသည်ဖြစ်သောကောင့်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကသုံးစွဲပိုင်ခွင့်ရှိသောအာဏာများကို သုံးစွဲရာ၌ထိုသစ်တောများ၊ သတ္တုတွင်း၊ ရေနံမြေများကို လုပ်ကိုင်သုံးစွဲစေရန်သော်ငင်း၊ တိုးတက်အောင်ပြုစေရန်သော်ငင်း၊ အသုံးချစေရန်သော်ငင်း လက်မှတ်ကို၊ သို့ တည်းမဟုတ်လိုင်စင်ကို၊ သို့ တည်းမဟုတ်အခွင့်အာဏာလွှဲအပ်သောအခြားနည်းကိုထုတ်မပေးမီ၊ ထိုသို့ ထုတ်ပေးသော အာဏာပိုင်သည်၊ သက်ဆိုင်ရာပြည်နှံအတွက်ခန့် ထားခြင်းခံရသော ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဝင် ဝန်ကြီးနှင့်တိုင်ပင်ရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ “ ၂ ”

၉၄။ ။ (၁) စစ်ကောင့်ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတွင်းဆူပူမခြောင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်ထေထောင်စုနိုင်ငံ၏တည်တံ့မကြို အန္တရယ်ဖြစ်စေအပ်သော အထူးအရေးတကြီးအခြေဖြစ်ပေးနေ ပီဟူ၍သော်ငင်း၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကိုထိခိုက်နေသောစီးပွါးရေးအရေးတကြီးအခြေသည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏တစိတ်တဒေသ၌ပေါ်ပေါက်နေ ပီဟူ၍သော်ငင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက (ဤအခြေခံဥပတွင်အရေးတကြီးကောငြာချက်ဟုညွှန်ထားသော) ကျေညာချက်တရပ်ကိုထုတ်ပြန်ခဲ့သော်၊ ပုဒ်မ ၉၂ တွင်မည်သို့ ပင်ဆိုထားစေကာမ၊ ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းတွင် သီးခြားရေတွက်ဖေါ်ပြထားသော ကိစ္စတခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပြည်နယ်တနယ်အတွက်သော်ငင်း၊ ဥပဒေများကိုပြုရန်ပါလီမန်တွင်အာဏာရှိရမည်။

(၂) ဤအခြေခံဥပဒေအရ၊ ဥပဒေပြုရန် အာဏာရှိသောပြည်နယ်ကောင်စီ၏အာဏာကို၊ ဤပုဒ်မရှိစကား

ကောင့်၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းမပြုရ၊ သို့ ရာတွင် ပြည်နယ်တရားဥပဒေ၏ ပြဋ္ဌာန်းချက်တခုခုသည်၊ ဤပုဒ်မအရဥပဒေပြုရန် အာဏာရှိသောပါလီမန်၏ ပြည်ထောင်စုတရားဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်တခုခုနှင့်ဆန့် ကျင်နေခဲ့သော်၊ ပြည်နယ်တရားဥပဒေ အတည်မပြုမီကဖြစ်စေ၊ ပြုပြီးမှဖြစ်စေ၊ အတည်ဖြစ်နေသောပြည်ထောင်စုတရာယးဥပဒေကိုသာလျှင်လိုက်နာရမည်။ ပြည်နယ်တရားဥပဒေသည် ပြည်ထောင်စုတရားဥပဒေအတည်ဖြစ်နေခိုက်၊ ပြည်ထောင်စုတရားဥပဒေနှင့်ဆန့် ကျင်သမျှသာ၊ အာဏာပျက်ပြယ်နေစေရမည်။

(၃) အရေးတကြီးကောညာချက်ကို[illegible]

(က) နောက်ထပ်ကောညာချက်တရပ်ထုတ်ပြန်၍ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။

(ခ) ခြောက်လအချိန်ကာလ မကုန်ဆုံးမီ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ပိုလုံးက ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်း၍အတည် မပြုလျှင်၊ ထိုခြောက်လအချိန်ကာလကုန်ဆုံးသောအခါ၊ ထိုကျေညာချက်သည် အာဏာနတည့် မဲခြင်း မှရပ်စဲရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင် ထိုကောညာချက် အာဏာဆက်လက်တည်နေစေရန်၊ သဘောတူသောဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်း ချက်ကို၊ ပ်လီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးကအတည်ပြလျှင်၊ ထို့ အပြင်အတည်ပြတိုင်း ၊ ထိုကောညာချက်သည် ရုပ်သိမ်းခြင်းမခံရသေးသမျှ၊ ဤပုဒ်မခွဲအရ၊ ထိုကောညာချက်အာဏာတည်နေခြင်းမှရပ်စဲရမည့်နေ့ မှစ၍ နောက်ထပ် ၁၂ လ ကာလအတွက်ဆက်လက်အာဏာတည်ရမည်။

(၄) အရေးတကြီးကောညာချက်ထုတ်ပြန်ခြင်းကောင့်သာလျှင်ပါလီမန်ကပြုပိုင်ခွင့်ရှိ၍ ထိုပြုပိုင်ခွင့်အနှင့်အညီပြုထားသောတရားဥပဒေသည်၊ ထိုကောညာချက်အာဏာတည်ခြင်းမှ ရပ်စဲ့ပြီးသည့်နောက်ခြောက်လအချိန်ကာလကုန်ဆုံးသောအခါ၊ အဆိုပါအချိန်ကာလမကုန်ဆုံးခင်ကပြုပြီးသော၊ သို့ တည်းမဟုတ်မပြုဘဲချန်ခဲ့သောအရာများနှင့်စပ်လျဉ်း၍မှတပါး ၊အကျိုးမသက်ရောက်ရ။

၉၅။ ။ ပြည်နယ်နှစ်နယ်၏၊ သို့ တည်းမဟုတ်နှစ်နယ်ထက်ပိုသော ပြည်နယ်များ၏ပြည်နယ်ကောင်စီများသည်၊ ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းတွင်သီးခြားရေတွက်ဖေါ်ပြထားသောကိစ္စတခုခုအတွက် ပါလီမန်၏အက်ဥပဒေဖြင့်၊ ထိုပြည်နယ်များတွင်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ပေးသင့်သည်ဟူသောအချက်ကိုအလိုရှိထိုက်သည်ဟုထင်မြင်ခဲ့သော်၊ ထို့ ပြင်ထိုပြည်နယ်ကောင်စီများက၊ ထိုသို့ အလိုရှိသည်ဟုဆုံးဖြတ်အတည်ပြုခဲ့သော်၊ ပါလီမန်သည်၊ ထိုသို့ စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ပေးရန်အတွက်အက်ဥပဒေတခုကိုအတည်ပြုပြဋ္ဌာန်းနိုင်ရမည်။ သို့ ရာတွင်ထိုသို့ ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သောအက်ဥပဒေကို ထိုအက်ဥပဒေနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပြည်နယ်နတယ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ထိုပြည်နယ်ကောင်စီ၏အက်ဥပဒေကပြင်နိုင်သည်။ သို့ တည်းမဟုတ် ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။

၉၆။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေရှိစတုတ္ထဇယား၌ ရေတွက်ဖေါ်ပြထားသော အခွန်ထွက်ပင်ရင်းများမှ ရမည့် အခွန်တော်အားလုံးသည် ပြည်နယ်၌သော်၎င်း၊ ပြည်နယ်ကသော်၎င်း၊ ကောက်ခံရရှိသောပြည်နယ်၏အခွန်တော်ငွေတွင်ပါဝင်ရမည်

(၂) တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပုဒ်မခွဲအရ၊ ပြည်နယ်များသို့ ခွဲဝေလွှဲအပ်ထားသောအခွန်တော်များမှလွဲ၍ အခွန်တော်အားလုံးသည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်၏အခွန်တော်တွင်ပါဝင်ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ ဤကိစ္စအတွက်ခန့် ထားသော အဖွဲ့ တခုခု၏ သို့ တည်းမဟုတ်အခြားအာဏာပိုင်တခုခု၏ထောက်ခံချက်များအရထောက်ပံ့ရန် လိုအပ်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်သော အထောက်အပံ့ငွေများကို၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်အစိုးအရသည် မိမိ၏အခွန်တော်များမှထုတ်၍ ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ ဝင်များ၏အခွန်တော်များကို ဖြည့်တင်းသော အားဖြင့်၊ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်များ၏အစိုးရများအားပေးနိုင်သည်။

၉၇။ ။ (၁) ကုန်းတပ်၊ ရေတပ်၊ လေတပ်ဖွဲ့ စည်းထားရှိသောအခွင့်အရေးသည်၊ ပါလီမန်၌သာတည်ရှိရမည်။

(၂) ပါလီမန်ကဖွဲ့ စည်းထားရှိသော ကုန်းတပ်၊ ရေတပ်၊ လေတပ်များမှတပါး မည်သည့်ကုန်းတပ်၊ ရေတပ်၊ လေတပ်ကိုမျှသော်၎င်း၊ မည်သည့်စစ်တပ်အစည်းအရုံးကိုမျှသော်၎င်း၊ စစ်တပ်သဘောအချို့ အဝက်ပါသော် မည်သည့်အစည်းအရုံးကိုမျှသော်၎င်း၊ မည်သည့်အကောင်းကိစ္စနှင့်မျှ၊ မဖွဲ့ မစည်းမထားရှိရ၊ သို့ ရာတွင့် ဝိမ်ဝပ်ပိပြားရေးဆိုင်ရာတာဝန်ဝတ္တရားသက်သက်ကိုသာ ဆောင်ရွက်စေရန် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တခုခု၏ အခွင့်အာဏာအရထားရှိသောရာဇ

ဝတ်အဖွဲ့ ကိုမကြား ဖွဲ့ စည်းထားရှိနိုင်သည်။

အပိုင်း ၅ ။ ဥပဒေပြုခြင်း ။

၉၈။ ။ပြည်သူ့ လွှတ်တော်တွင်စတင်တင်သွင်း၍၊ ထိုလွှတ်တော်ကပင်အတည်ပြုလိုက်သော ဥပဒေ-ခံမ်းတိုင်းကို၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်သို့ တင်ပို့ ရမည်။ ထိုဥပဒေ-ခံမ်းသည် ငွေဥပဒေ-ခံမ်းမဟုတ်လျှင်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်က ပြင်ဆင်ချက်ပြုနိုင်၍ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သို့ စဉ်းစား-ဆွေးနွေးစေရန် တင်ပို့ နိုင်သည်။

၉၉။ ။ ငွေဥပဒေ-ခံမ်းမျိုးမှတပါး၊ အခြားဥပဒေ-ခံမ်းတိုင်းကို လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင်တင်သွင်းနိုင်၍၊ ထိုလွှတ်တော်က အတည်ပြုလိုက်လျှင်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သို့ တင်ပို့ ရမည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ကပြင်ဆင်ချက်ပြုနိုင်၍၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်သို့ ၊ စဉ်းစား-ဆွေးနွေးစေရန်ပြန်ပို့ နိုင်သည်။

၁၀၀။ ။ လွှတ်တော်တရပ်ကအတည်ပြုလိုက်၍၊ အခြားလွှတ်တော်ကလက်ခံသောဥပဒေ-ခံမ်းကို၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက၊ အတည်ပြုသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၁၀၁။ ။ အစိုးရ၏သာမန်နှစ်စဉ်အသုံးစာရိတ်များအတွက်၊ အခွန်တော်ကို၊ သို့ တည်းမဟုတ်ငွေကိုသတ်မှတ်ပေးသော ဥပဒေ-ခံမ်းသည်၊ ထိုသို့ သတ်မှတ်ခဲ့ဝေပေးသောအချက်များ၄င့်သာလျှင်၊ သက်ဆိုင်ရမည်။

၁၀၂။ ။ အခွန်စည်းကျပ်ရေးဆိုင်ရာဥပဒေ-ခံမ်းများသည်၊ အခွန်စည်းကျပ်သောအချက်များနှင့်သာသက်ဆိုင်ရမည်၊ ထိုဥပဒေ-ခံမ်းများ၌ပါရှိသည့်အခြားကိစ္စများဆိုင်ရာပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုအကျိုးသက်ရောက်ခြင်းမဖြစ်စေရ။

ငွေဥပဒေ-ခံမ်းများ ။

၁၀၃။ ။ ငွေဥပဒေ-ခံမ်းများကို၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်၌သာလျှင်၊ စတင်တင်သွင်းရမည်။

၁၀၄။ ။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်က အတည်ပြုလိုက်သော ငွေဥပဒေ-ခံမ်းတိုင်းကို၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်သို့ ၊ အကြံပေး စေရန်တင်ပို့ ရမည်။

၁၀၅။ ။ (၁) လူမျိုးစုလွှတ၌တော်သို့ အကြံပေးစေရန်တင်ပို့ သောငွေဥပဒေ-ခံမ်းတိုင်းကို၊ ထိုလွှတ်တော်သို့ တင်ပို့ပြီး သည့်နောက် ၂၁ ရက်အတွင်းတွင်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သို့ ပြန်ပို့ ရမည်။ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သည်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်၏အကြံပေးချက်အားလုံးကိုသော်၎င်း၊ အချို့ ကိုသော်၎င်း၊ လက်ခံနိုင်သည်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ပယ်နိုင်သည်။

(၂) ထိုကဲ့သို့ သောငွေဥပဒေ-ခံမ်းတိုင်းကို၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်က ပြည်သူလွှတ်တော်သို့ ၂၁ ရက်အတွင်း တွင်ပြန်မပို့ လျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပြည်သူ့ လွှတ်တော်က လက်မခံသောအကြံပေးချက်များဖြင့်၊ ထို ၂၁ ရက်အတွင်း တွင်ပြန်ပို့ လျှင်၊ ထိုငွေဥပဒေ-ခံမ်းသည် ၂၁ ရက်ကုန်လွန်သောအခါ၊ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏အတည်ပြုချက်ကို ရသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၁၀၆။ ။ (၁) ငွေဥပဒေ-ခံမ်းစူသည်မှာ၊ အောက်ပါကိစ္စများအား-လုံးနှင့်သော်၎င်း၊ တခုခုနှင့်သော်၎င်း၊ သက်ဆိုင်သည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များသာ ပါဝင်သောဥပဒေ-ခံမ်းကိုဆိုလိုသည်။ ထိုကိစ္စများကား အခွန်နိတော်စည်း-ခံမ်းခြင်း၊ အခွန်တော် ရုပ်သိမ်းခြင်း၊ အခွန်တော်ချမ်းသာခွင့်ပေးခြင်း၊ အခွန်တော်စံနစ်ပြောင်းခြင်း၊ အခွန်တော်စံနစ်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ခြင်း၊သို့ တည်းမဟုတ် ကြွေး မီပေးဆပ်ခြင်းအတွက်သော်၎င်း၊ အခြားဘဏ္ဍာရေးကိစ္စများအတွက်သော်၎င်း၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏

အခွန်တော်မှ ကျခံစေရန်သတ်မှတ်ခြင်း၊ ထိုသို့ သောသတ်မှတ်ချက်ကိုပြင်ခြင်း၊ ထိုသို့ သောသတ်မှတ်ချက်ကိုရုပ်သိမ်းခြင်း၊ သို့ တည်းမဟုတ်ခွင့်ပြုရန်ပုံငွေသတ်မှတ်ခြင်း၊ သို့ တည်းမဟုတ်ဘဏ္ဍာတော်ငွေခွဲဝေသုံးစွဲခြင်း၊ လက်ခံခြင်း၊ ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ ထုတ်ပေးခြင်း၊ စာရင်းစစ်ဆေးခြင်း၊ သို့ တည်းမဟုတ် ငွေချေးယူခြင်း၊ ချေးယူငွေအတွက်အာမခံခြင်း၊ ချေးယူငွေကိုပြန်ဆပ်ခြင်း၊ ထိုကိစ္စများနှင့်သော်ငင်း၊ ဆက်သွယ်၍ဖြစ်ပေါ်လာသောကိစ္စများဖြစ်သည်။

(၂) အထက်ပုဒ်မခွဲ၌"အခွန်တော်စည်းကျပ်ခြင်း"၊ "ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏အခွန်တော်"၊ "ချေးယူငွေ" ဟူသောစကားရပ်အသီသီးယအဓိပ္ပါယ်တွင်၊ ဒေသန္တရဆိုင်ရာကိစ္စများအတွက်၊ ဒေသန္တရဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များကသော်ငင်း၊ အဖွဲ့များကသော်ငင်း၊ စည်းကမ်းသော်အခွန် သို့တည်းမဟုတ် ကောက်ခံသောဘဏ္ဍာငွေ သို့တည်းမဟုတ် ချေးငွေ၊ မပါချေ။

၁၀၇။ ။ (၁) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ မိမိ၏ထင်ဖြင်ချက်တွင်၊ ငွေဥပဒေကမ်းဟုယူဆသော မည်သည့်ဥပဒေကမ်းကိုမဆို၊ ငွေဥပဒေကမ်းဟုတ်မှန်ကောင်းထောက်ခံချက်ပေးရမည်။ ဤပုဒ်မတွင် ဆက်လက်ပါရှိသည့် ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်လျှင်၊ ထိုထောက်ခံချက်သည်အရှိ ပီးအပြတ်အတည်ဖြစ်ရမည်။

(၂) ဥပဒေကမ်းတခုအား ငွေဥပဒေကမ်းဟုတ်မဟုတ် အခွင့်အရေးကော်မတီသို့ တင်ပြစဉ်းစားစေရန် လူမျိုးစုလွှတ်တော်သည်၊ အမတ်စုစုပေါင်း၏သုံးပုံနှစ်ပုံအောက်မလျော့သော အမတ်များတက်ရောက်သည့် အစည်းဝေးတခုတွင် အတည်ပြုသောပြဋ္ဌာန်းချက်ဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတအားပန်ကားနိုင်သည်။

(၃) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိ၏သဘောအတိုင်း၊ ထိုပန်ကားချက်ကို လိုက်လျောရန်ဆုံးဖြတ်လျှင်၊ အခွင့်အရေးကော်မတီတခုကိုခန့် ရမည်။ ထိုကော်မတီတွင် ပြည်သူ့လွှတ်တော်နှင့်လူမျိုးစုလွှတ်တော်တို့မှ အမတ်ဦးရေအညီအမျှပါဝင်ရမည့်အပြင်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှတရားဝန်ကြီးတဦးကိုလည်း၊ သဘာပတိအဖြစ်ဖြင့်လည်းခန့် ရမည်။

မဲဆန္ဒအရေအတွက်တူညီနေသော ကိသစ္စ၌သာလျှင် သဘာပတိ၌ မဲဆန္ဒပေးကိုင်ခွင့်ရှိရမည်။

(၄) ထိုသို့ ခန့် အပ်လိုက်သောအခွင့်အရေးကော်မတီသို့ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ထိုပြဿနာကိုပေးပို့ထောက်လှမ်းရမည်။ ဥပဒေကမ်းကိုလူမျိုးစုလွှတ်တော်သို့ ပေးပို့ ပီးသည့်နောက်တနေ့မှစ၍ ၂၁ ရက်အတွင်းတွင် ထိုကော်မတီသည် မိမိ၏ယူဆချက်ကိုနိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်သွင်းအစီအရင်ခံရမည်။

(၅) အစီအရင်ခံချက်ကိုအခြေပြု၍နိုင်ငံတော်သမ္မတက မိမိ၏သဘောအတိုင်းချမှတ်သောဆုံးဖြတ်သည်၊ အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်ရမည်။

၁၀၈။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် လူမျိုးစုလွှတ်တော်၏ ပန်ကားချက်ကိုမလိုက်လျောဟု မိမိသဘောအတိုင်းဆုံးဖြတ်လျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်အခွင့်အရေးကော်မတီသည် အထက်ပါသတ်မှတ်ထားသောအချိန်အတွင်းတွင် အစီရင်ခံရန်ပြက္ခဒိန်လျှင်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ၏ဟုတ်မှန်ကောင်းထောက်ခံချက်သည် အတည်ဖြစ်ရှိ မဲဖြစ်ရမည်။

၁၀၉။ ။ လွှတ်တော်တရပ်ကအခြားဥပဒေကမ်းတခုခုကိုတည်ပြုလိုက်၍၊ အခြားလွှတ်တော်ကထိုဥပဒေကမ်းကိုပယ်ချလျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်အတည်ပြုရန်ပျက်ကွက်လျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ထိုဥပဒေကမ်းကိုစတင်တင်သွင်းသည့်လွှတ်တော်ကလက်မခံသောပြင်ဆင်ချက်များဖြင့်အတည်ပြုလိုက်လျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏တွဲဖက်အစည်းအဝေးကိုကျင်းပစေရမည်။

တွဲဖက်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်ကသောလွှတ်တော်အမတ်များသည်၊ ဥပဒေကမ်းကိုစတင်တင်သွင်းသောလွှတ်တော်က အတည်ပြုလိုက်သည့် ဥပဒေကမ်းနှင့်တကွ၊ အခြားလွှတ်တော်ကပြု ပီးဖြစ်သောပြင်ဆင်ချက်များရှိလျှင်၊ ထိုပြင်ဆင်ချက်များကိုပါ၊ စဉ်းစားဆွေးနွေးနိုင်ရန် မဲဆန္ဒပေးရမည်၊ အကယ်၍အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်မဲပေးကသောလွှတ်တော်နှစ်ရပ်အမတ် စုစုပေါင်း၏အမတ်များရာက၊ ပြင်ဆင်ချက်များပါလျှင်၊ ထိုပြင်ဆင်ချက်များပါသော ဥပဒေကမ်းကိုအတည်ပြုလိုက်သော်၊ ခိုဥပဒေကမ်းသည် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ အတည်ပြုချက်ကိုရယူသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်တွဲဖက်အစည်းအဝေး၌[illegible]

(က) လွှတ်တော်တရပ်ကအတည်ပြု ပီးဖြစ်သောဥပဒေကမ်းကို၊ အခြားလွှတ်တော်ကပယ်ချ၍၊ စတင်တင်သွင်း

သောလ္ဟတ်တော်သို့ ပြန်ပို့ လျှင်၊ ထိုဥပဒေကိုအတည်ပြုရန်အချိန်ကာန့် ကာသောကောင့် ပြုအပ်သောပြင်ဆင်ချက်များမှ တပါး၊ အခြားမည်သည့်ပြင်ဆင်ချက်အဆိုကိုမျှမတင်သွင်းရ။

(ခ) ဥပဒေကာမ်းကိုအခြားလ္ဟတ်တော်တရပ်က ပြင်ဆင်ချက်များထည့်၍အတည်ပြု ပီးနောက် စတင်တင်သွင်း သောလ္ဟတ်တော်သို့ ပြန်ပို့ လျှင်မကြာ၊ အပိုဒ် (က) တွင်ဖေါ်ပြခဲ့သောပြင်ဆင်ချက်အဆိုများနှင့် လ္ဟတ်တော်နှစ်ရပ် သဘောကွဲလွဲသည့်အချက်များနှင့်ဆိုင်သောပြင်ဆင်ချက်အဆိုများကိုတင်သွင်းရမည်။

ထို့ပြင်၊ ဤပုဒ်မအရခွင့်ပြုထိုက်သော ပြင်ဆင်ချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍သဘာပတိအဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သော သူ၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်ဖြစ်ရမည်။

၁၁၀။ ။ (၁) ပါလီမန်ဆိုင်ရာလ္ဟတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ညီလာခံမရှိခိုက်၊ မည်သည့်အခါမျိုးဖြစ်မဆို၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ချက်ချင်းအရေးယူရန်လိုအပ်သောကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟုယူဆလျှင်၊ ထိုကိစ္စများပေါ်ပေါက်လာသည့်အလျောက် လိအပ်သည်ဟုထင်မြင်သော တချက်လ္ဟတ်ဥပဒေများကိုထုတ်ပြန်ကောညာနိုင်သည်။ ဤပုဒ်မအရ ထုတ်ပြန်ကောညာသောတချက်လ္ဟတ်ဥပဒေသည်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကသဘောတူ ပီးဖြစ်သော ပါလီမန်၏အက်ဥပဒေကဲ့သို့ ၊ အကျိုးသက်ရောက်၍အတည်ဖြစ်ရမည်။

(၂) ထိုကဲ့သို့ သောတချက်လ္ဟတ်ဥပဒေတိုင်းကို ကြိုတင်နုတ်သိမ်းထား ပီးမဟုတ်လျင်၊ ထုတ်ပြန်ကျေညာသည့်နေ့ မျစ၍၊ ၄၅ ရက်အတွင်း၌၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ထိုတချက်လ္ဟတ်ဥပဒေကိုပါလီမန်ဆိုင်ရာလ္ဟတ်နှစ်ရပ်လုံးသို့ တင်ပြရမည်။ ပြည်သူ့ လ္ဟတ်တော်ပြန်လည်စည်းဝေးဝည့်နေ့ မှ ၁၅ ရက်ကုန်လွန်သောအခါ၌ဖြစ်စေ၊ လူမျိုးစုံပြန်လည်စည်းဝေးသောနေ့ မှ ၁၅ ရက်ကုန်လွန်သောအခါ၌ဖြစ်စေ၊ နောက်ကျရာနေ့ တွင်၊ ထိုတချက်လ္ဟတ်ဥပဒေသည် အတည်ဖြစ်နေခြင်းမှရပ်စံရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလ္ဟတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏သဘောတူညီချက်ဖြင့် ထိုတချက်လ္ဟတ်ဥပဒေကို၊ လိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားအထိ၊ ဆက်လက်အတည်ဖြစ်စေနိုင်သည်။

(၃) တချက်လ္ဟတ်ဥပဒေထုတ်ပြန်ကောညာသည့်နေ့ မှစ၍ ၄၅ ရက်အတွင်း၌နုတ်သိမ်း ပီးကဖစ်လျှင်၊ ထိုတချက်လ္ဟတ်ဥပဒေကို ပါလီမန်သို့ ၊ ဆက်လက်ကျင်းပလတ္တံ့သောညီလာခံတွင်တင်ပြရမည်။

(၄) ဤပုဒ်မအရ၊ တချက်လ္ဟတ်ဥပဒေတခုတွင်၊ ဤအခြေခံဥပဒေအရ၊ ပါလီမန်ကမပြုနိုင်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်ပါရှိလျှင်၊ ပါရှိသောထိုပြဋ္ဌာန်းချက်သည်ပျက်ပြယ်ရမည်။

လက်မှတ်ထိုးခြင်းနှင့် ထုတ်ပြန်ကောညာခြင်း ။

၁၁၁။ ။ (၁) ဥပဒေကာမ်းတခုကို ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လ္ဟတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက အတည်ပြုလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ ထိုဥပဒေကာမ်းကို ဤပုဒ်မရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ လက်မှတ်ရေးထိုးရန်နှင့် အက်ဥပဒေတရပ်အဖြစ်ဖြင့်ထုတ်ပြန်ကောညာရန် ထိုဥပဒေကာမ်းကို နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်ပြရမည်။

(၂) ဤအခြေခံဥပဒေ၌၊ အခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ပြုထားခြင်းမရှိလျှင်၊ မိမိထံသို့ တင်ပြသောဥပဒေကာမ်းတိုင်းကို နိုင်ငံတော်သမတ္တသည် ၊တင်ပြု ပီးသည့် နောက်တနေ့ မှစ၍ ၇ရက်အော ကနောက်မကျစေဘဲ၊ လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။

(၃) ဥပဒေကာမ်းတခုခုကို နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိထံသို့ တင်ပြု ပီးသည့်နောက်နေ့ မှစ၍ ၇ ရက်အတွင်း၌၊ လက်မှတ်မထိုးလျှင် ထိုဥပဒေကာမ်းသည်၊ ၇ ရက်မြောက်သောနေ့ တွင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏လက်မှတ်ရေးထိုးချက်ကို ရဘိသကဲ့သို့ အက်ဥပဒဖြစ်လာရမည်။

၁၁၂။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေအရ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကလက်မှတ်ရေးထိုးသော၊ သို့ တည်းမဟုတ်လက်မှတ်ရေးထို့ ပီသည်ဟုမှတ်ယူအပ်သောဥပဒေကာမ်းတိုင်းသည်၊ ဥပဒေကာမ်းကိုလက်မှတ်ရေးထိုးသော၊ သို့ တည်းမဟုတ် လက်မှတ်ထိုး ပီးသည်ဟုမှတ်ယူအပ်သောနေ့ မှစ၍ အက်ဥပဒေဖြစ်လာရမည်။

(၂) ထိုကဲ့သို့ သောဥပဒေတိုင်းကို၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏အမိန့် အရ၊ အစိုးရပြန်တမ်းတွင် ထုတ်ပြန်ကောညာရမည်။ ထိုအက်ဥပဒေ၌၊ သီးခြားညွှန်ကားချက်မပါလျှင်၊ ထုတ်ပြန်ကောညာသောနေ့ ၌အာဏာတည်ရမည်။

၁၁၃။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတလက်မှတ်ထိုးသော အက်ဥပဒေများနှင့် တချက်လှုတ်ဥပဒေများ၏စာမျက်နှာကို တရားလှုတ်တော်ချုပ်၏ အတွင်းဝန်ရုံးတွင်မော်ကွန်းတင်ရမည်။ ထိုစာမျက်နှာသည် အဆိုပါအက်ဥပဒေ၏ သို့ တည်းမဟုတ် တချက်လှုတ်ဥပဒေ၏ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတွက်၊ အူ ပီးသတ်သက်သေ အထောက်အထားဖြစ်ရမည်။

အခန်း ၇ ။

ပြည်ထောင်စုအစိုးရ ။

*

၁၁၄။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအစိုးရအဖွဲ့ ကိုပုဒ်မ ၅၆ အရခန့် ထားသောဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ဝန်ကြီးများဖြင့်ဖွဲ့ စည်းရမည်။

၁၁၅။ ။ အစိုးရအဖွဲ့ သည်၊ ပြည်သူ့ လှုတ်တော်အား၊ အဖွဲ့ လိုက်စုပေါင်းတာဝန်ခံရမည်။

**

၁၁၆။ ။ အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးတဦးသည်၊ ခြောက်လမျှတဆက်တည်းပါလီမန်မဟုတ်လျှင်၊ ထိုကာလအပိုင်းအခြားကုန်ဆုံးသောအခါ၊ အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးအဖြစ်မှရပ်စဲရမည်။

၁၁၇။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏လက်သို့ မိမိ၏နုတ်ထွက်လွှာကိုပေးအပ်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန်ကြီးချုပ်သည် အခါမရွေး၊ ရထူးမှ၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်နိုင်သည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်သွင်းစေရန် မိမိနုတ်ထွက်လွှာကို ဝန်ကြီးချုပ်လက်သို့ ပေးအပ်ခြင်းဖြင့်၊ မည်သည့်အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးမဆို၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်နိုင်သည်။ တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်ပုဒ်မခွဲအရ နိုင်ငံတော်သမ္မတကလက်ခံသောအခါ ထိုသို့ နုတ်ထွက်ခြင်းသည်အတည်ဖြစ်ရမည်။

(၃) ဝန်ကြီးချုပ်ကအကြံပေးခဲ့လျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ဝန်ကြီးချုပ်၏နုတ်ထွက်ခြင်းကိုမှတပါး၊ အခြားမည်သည့်ဝန်ကြီး၏နုတ်ထွက်ကိုမဆိုလက်ခံရမည်။

၁၁၈။ ။ ဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ မိမိသဘောအရ လုံလောက်သောအကောင်းများရှိသည်ဟုထင်မြင်လျှင်၊ အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးတဦးအား မည်သည့်အချိန်အခါ၌မဆို၊ ရာထူးမှနုတ်စေရန်တောင်းဆိုနိုင်သည်။ အကယ်၍ သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးသည် ထိုတောင်းဆိုချက်ကိုလိုက်နာဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲပျက်ကွက်ခဲ့သော်၊ ထိုဝန်ကြီးအား၊ ဝန်ကြီးချုပ်ကရာထူးမှရပ်စဲရေန်အကြံပေးခဲ့လျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ထိုဝန်ကြီးကိုရာထူးမှရပ်စဲစေရမည်။

၁၁၉။ ။ ဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ ပြည်သူ့ လှုတ်တော်တွင် အမတ်များရာ၏ထောက်ခံမကြို့မရသောအခါ၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ရမည်။ သို့ ရာတွင် ဝန်ကြီးချုပ်၏အကြံပေးချက်အတိုင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပုဒ်မ ၅၇ အရ၊ ပါလီမန်ကိုဖျက်သိမ်း၍၊ ထိုသို့ ဖျက်သိမ်း ပီးနောက်၊ ပါလီမန်ကိုတဖန်ပြန်လည်ကျင်းပစည်းဝေးသောအခါ၊ ထိုဝန်ကြီးချုပ်သည်ပြည်သူ့ လှုတ်တော်တွင်အမတ်များရာ၏ ထောက်ခံမကြို့ပြန်လည်ရရှိလျှင်၊ မိမိ၏ရာထူးမှပြန်လည်နုတ်ထွက်ရန်မလို။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၂ "

** ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ " ၈ "

၁၂၀။ ။ (၁) ဝန်ကြီးချုပ်သည် မည်သည့်အခါ၌မဆို ရာထူးမှနုတ်ထွက်လျှင် ဝန်ကြီးများသည်လည်း၊ မိမိတို့ ၏ရာထူးမှနုတ်ထွက်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ သို့ ရာတွင်ရာထူးများ၌ဆက်ခံထမ်းရွက်မည့် ဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ဝန်ကြီးများကိုခန့် ထားပီးသည့်တိုင်အောင်၊ လက်ရှိဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ဝန်ကြီးများသည်၊ မိမိတို့ ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရာရ

မည်။

(၂) ပါလီမန်ကိုဖျက်သိမ်းသည့်နေ့ ရက်က ရာထူးလက်ရှိဖြစ်ဧာသောအစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးများသည်၊ ရာထူးဆက်ခံထမ်းရွက်မည့် ဝန်ကြီးများကိုခန့် ထားသည့်တိုင်အောင်၊ မိမိတို့ ၏ရာထူးများတွင် ဆက်လက်တည်ရှိနေဧာရမည်။

၁၂၁။ ။ (၁) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏အုပ်ချုပ်မည်ဆိုင်ရာ အရေးယူဆောင်ရွက်ချက်အားလုံးကို ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ အမည်ဖြင့်အရေးယူသည်ဟု ဖေါ်ပြရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏အမည်ဖြင့် ထုတ်ပြန်သော အမိန့် များနှင့်တကွ စာချွန်တော်များကို၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက ပြဋ္ဌာန်းသည့်နည်းဥပဒေများတွင်ဖေါ်ပြထားသောနည်းလမ်းများနှင့်အညီ၊ ဟုတ်မှန်ကောင်းထင်ရှားစေရမည်။ ထို့ပြင်ထို့ သို့ ဟုတ်မှန်ကောင်းထင်ရှားအောင်ပြုထားသောအမိန့် ၊ သို့ တည်းမဟုတ်စာချွန်တော်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏အမိန့် ၊ စာချွန်တော်များမဟုတ်သောကောင့် မခိုင်လုံဟုငြင်းဆိုပိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

(၃) မိမိ၏သဘောအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန်ဤအခြေခံဥပဒေက ပြဋ္ဌာန်းသည့်မခြွင်းကိစ္စမှလွဲ၍၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရဆောင်ရွက်အပ်သော မခြွင်းကိစ္စအတွက်၎င်း၊ အဆိုပါမခြွင်းကိစ္စကို ဝန်ကြီးများအားခွဲဝေပေးရန်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် နည်းဥပဒေများကိုပြဋ္ဌာန်းရမည်။

အထက်ကပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ယေဘုယျသဘောကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ တာဝန်ဝတ္တရားများကိုနယ်မြေဒေသလိုက်ခွဲဝေနိုင်သည့်အပြင်၊ အစိုးရဌာနဆိုင်ရာလုပ်ငန်းအလိုက်လည်းခွဲနိုင်သည်။

၁၂၂။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်လျှင်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အုပ်ချုပ်မှုဘွင့်အာဏာသည်၊ အောက်ပါကိစ္စများသို့ သက်ရောက်ပြန့် နှံ့ သည်။

(က) ပါလီမန်ကဥပဒေပြုနိုင်သောကိစ္စများ။

(ခ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအပတွင်ဖွဲ့ စည်း၍ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်တပ်ချနေသော၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်ကအသုံးပြုရန်၊ လွှဲအပ်ခြင်းခံရသောလက်နက်ကိုင်စစ်တပ်များကို ထိုကိစ္စအတွက် ပြည်ထောင်ချင်းချင်းစာချုပ်၊ သို့ တည်းမဟုတ်သဘောတူညီချက်တွင်ပါဝင်သောပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လျော်ညီစွာ အုပ်ချုပ်ရန်ကိစ္စများ။

၁၂၃။ ။ (၁) ပါလီမန်၏သဘောတူညီချက်ကိုမရဘဲ၊ စစ်မကျေညာရ။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသည်လည်းစစ်ထဲ၌မပါဝင်ရ။

(၂) သို့ ရာတွင် အပြင်အပမှထိပါးတိုက်ခိုက်လာသောအခါ၌သော်၎င်း၊ ထိုသို့ ထိပါးအံ့ဆဲဆဲအခါ၌သော်၎င်း၊ အစိုးရသည်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်လိုအပ်သည်ဟုယူစလျှင်၊ လိုအပ်သည်ဟုယူဆသည့်အတိုင်း၊ အရေးယူဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ထို့ ပြင်ပါလီမန်ညီလာခံကျင်းပနေဆဲမဟုတ်လျှင်၊ အလျှင်အမြန်ဆုံးဆင့်ခေါ်၍ ညီလာခံကို ကျင်းပစေရမည်။

၁၂၄။ ။ ပြည်တွင်းရေးရာ၊ ပြည်ထောင်ချင်းချင်းရေးရာ အားလုံးနှင့်စပ်လျဉ်းသောသဘောထားဝါဒများကိုဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတအားအကောင်းဧာားနေရမည်။

၁၂၅။ ။ (၁) ပြည်ထောင်စုအစိုးရသည်၊ ဘဏ္ဍာတော်နှစ်အတိုင်း တနှစ်အတွက်ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏အရပ်မှန်းခြေစာရင်းနှင့်အသုံးမှန်းခြေစာရင်းများကိုပြု၍ ထိုစာရင်းများကို ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သို့ စဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန် တင်ပြရမည်။

(၂) အသုံးမှန်းခြေငွေစာရင်းကိစ္စ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အခွန်တော်ခွဲဝေလျာထားခြင်းကိစ္စ၊ ထိုသို့ တင်ပြခြင်း၊ လျာထားခြင်းတို့ နှင့်သက်ဆိုင်သောကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်များတွင်၊ လိုက်နာရမည့်လုပ်ငန်းစဉ်ကို ဤအခြေခံဥပဒေကပြဋ္ဌာန်းထာ၌ ပီးမရှိလျှင်၊ တရားဥပဒေနှင့်အညီပြဋ္ဌာန်းရမည်။

နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ် ။

၁၂၆။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဝန်ကြီးချုပ်ကအမည်တင်သွင်းသော တရားလွှတ်တော်ရှေ့ နေတဦးကို၊ နိုင်ငံ

တော်ရှေ့ နေချုပ်အချုပ်အဖြစ်ခန့် ထားရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်၏တာဝန်ဝတ္တရားများမှာ၊ ဥပဒေနှင့်ဆိုင်သည့်ကိစ္စများတွင်၊ အစိုးရအကြံပေးရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင်အခါကာလအားလျော်စွာ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကဆောင်ရွက်စေရန်လွှဲအပ်သော၊ ဥပဒေနှင့်ဆိုင်သည့်အခြားတာဝန်ဝတ္တရားများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရန်ဖြစ်သည်။

၁၂၇။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်သွင်းရန်ဖြစ်သော နုတ်ထွက်စာကိုဝန်ကြီးချုပ်အား ပေးအပ်ခြင်းဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်သည်၊ အခါမရွေးရာထူးမှနုတ်ထွက်နိုင်သည်။

(၂) ဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ လုံလောက်သောအကောင်းအချက်များရှိသည်ဟုထင်မြင်လျှင်၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်အား၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်ရန်၊ တောင်ဆိုနိုင်သည်။

(၃) ထိုတောင်းဆိုချက်ကို နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်ကမလိုက်နာခဲ့သော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဝန်ကြီးချုပ်ကအကြံပေးလျှင်၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်ကိုရာထူးမှရပ်စဲစေရမည်။

(၄) ဝန်ကြီးချုပ်နုတ်ထွက်သော်အခါ၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်သည်လည်း မိမိ၏ရာထူးမှနုတ်ထွက်ရမည်။ သို့ ရာတွင်ဝန်ကြီးချုပ်၏ရာထူးကိုဆက်ခံမည့်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခန့် ထားသည့်အချိန်အထိ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

(၅) ဤအခြေခံဥပဒေရှိ အထက်ကပြဋ္ဌာန်းခဲ့သောပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်ရာထူးနှင့်တကွ ၊ နိုင်ငံတော်ရှေ့ နေချုပ်အား ပေးရမည့်လစာစရိတ်တို့ ကိုတရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်။

နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ် ။

၁၂၈။ ။ ပါလီမန်နှင့်ပြည်နယ်ကောင်စီများ၏အခွင့်အာဏာဖြင့်၊ ထို့ အပြင်အခွင့်အာဏာအရ၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရကိုယ်စားဌေထုတ်ပေးရေးကိစ္စအားလုံးကိုကြီးကပ်အုပ်ချုပ်စေရန်၎င်း၊ စီမံခန့် ခွဲရသောဌေများ၏စာရင်းအားလုံးကိုစစ်ဆေးရန်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်ရှိရမည်။

*

၁၂၉။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ညှိနိုင်းတိုင်ပင်ပြီး၎င်း၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ သဘောတူချက်အရ၊ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်ကိုခန့် ထားရမည်။ ရာထူးမှနုတ်ပယ်သောအခါ၌လည်း လွှတ်တော်ဝန်ကြီးတဦးကိုရာထူးမှနုတ်ပယ်သောနည်းအတိုင်း၊ ထိုတရားဝန်ကြီးကိုနုတ်ပယ်ရာတွင်လိုအပ်သောအကောင်းမျိုးဖြစ်သာလျှင်၊နုတ်ပယ်ရမည်။ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်သည်၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာမည်သည့်လွှတ်တော်အမတ်မျှမဖြစ်စေရ၊ အစိုးရရှင့်သက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ မသက်ဆိုင်သည်ဖြစ်စေ၊ လစာစရိတ်ကောင်ဌေရသောအခြားရာထူးဌာနန္တရတခုခုကိုမခံယူရ၊ နိုင်ငံတော်စာရင်စစ်ချုပ်သည်၊ မိမိရာထူးမှရပ်စဲသောအခါ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပြည်နယ်များ၏အစိုးရလက်အောက်တွင်နောက်ထပ်ရာထူးရယူနိုင်ခွင့်မရှိရ။

၁၃၀။ ။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ အသုံးချေတာခြင်း၊ ရာထူးအရေအတွက်လျှော့ခြင်းပြုသောအခါတွင်၊ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်သည် မိမိ၏လစာကို လျှော့စေရန်မိမိအလိုအလျောက်သဘောမတူခဲ့သော်၊ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်ကိုခန့် ထားရ ပြီးမှ၊ သူ၏လစာကိုသော်၎င်း။ အခွင့်ယူခြင်းနှင့်၊ သို့ တည်းမဟုတ် ပင်စင်ယူခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အခွင့်အရေးများကိုသော်၎င်း၊ သူ့ အကျိုးနစ်နာအောင်ပြောင်းလဲခြင်းမပြုရ။

၁၃၁။ ။ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်သည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံနှင့်ပြည်နယ်များ၏ ဌေစာရင်းများဆိုင်ရာအစီအရင်ခံစာများကို တရားဥပဒေကသတ်မှတ်ဖေါ်ပြထားသောအချိန်ကာလများတွင်၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်သို့ တင်ပြရမည်။

၁၃၂။ ။ အထက်ကဖေါ်ပြခဲ့သော် ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်ရာထူးဆိုင်ရာစည်းကမ်းချက်များကို တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည် ။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ “ ၂ ”

အခန်း ၈ ။

ပြည်ထောင်စု၏တရားစီရင်ရေး ။

၁၃၃။ ။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတဝှန်လုံး၌၊ တရားစီရင်ရေးကိစ္စကို ဤအခြေခံဥပဒေအရသော်၎င်း၊ တရားဥပဒေအရသော်၎င်း၊ တည်ထောင်ထားသော တရားရုံးများတွင်၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ၊ သို့တည်းမဟုတ် တရားဥပဒေနှင့်အညီခန့်ထားသော တရားသူကြီးများက စီမံအုပ်ချုပ်ရမည်။

၁၃၄။ ။ တရားရုံးများတွင်၊ မြို့တရားရုံးများနှင့် အယူခံတရားရုံးများဟူ၍ နှစ်မျိုးပါဝင်ရမည်။

(က) မြို့တရားရုံးများတွင် တရားလွှတ်တော်ပါဝင်ရမည်၊ တရားဥပဒေဖြင့်မပြောင်းလွဲသမျှ၊ ထိုတရားလွှတ်တော်တွင်၊ မြို့စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့် အယူခံစီရင်ပိုင်ခွင့်တို့ ရှိ၍၊ ဥပဒေကောင်းနှင့်ဖြစ်စေ အမမြဲငြင်းရာနှင့်ဖြစ်စေ သက်ဆိုင်သော ကိစ္စပြဿနာတို့ ကိုစီရင်ဆုံးဖြတ်ရန်အာဏာလည်းရှိရမည်။

(ခ) တရားလွှတ်တော်၏အကြီးအမှူးကို "လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးချုပ်" ဟုခေါ်ရမည်။

၁၃၅။ ။ (၁) အောက်ပါကိစ္စများအတွက်၊ တရားလွှတ်တော်၌သာမြို့စီရင်ပိုင်ခွင့် အာဏာများရှိရမည်။

(က) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကချုပ်ဆိုသော ပြည်ထောင်ချင်းချင်းစာချုပ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ပေါ်ပေါက်လာသောကိစ္စများ။

(ခ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံနှင့် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင် အငြင်းဖြစ်ပွါးသောကိစ္စများ သို့တည်းမဟုတ် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်အချင်းချင်းအငြင်းဖြစ်ပွါးသောကိစ္စများ။

(ဂ) တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ထားသော အခြားကိစ္စများရှိလျှင်လည်းထိုကိစ္စများ။

(၂) မည်သည့်လက်အောက်ခံတရားရုံး၌မဆို မူပီးမပြတ်ဖြစ်နေသေးသော အမြဟတ္ထွင်၊ တရားဥပဒေတခုခုသည် ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ခိုင်လုံသည်မခိုင်လုံသည်ဟူသောပြဿနာမျိုး၊ အရေးယူလောက်အောင် ပေါ်ပေါက်နေသည်ဟု သို့တည်းမဟုတ်ပေါ်ပေါက်ရန် အကောင်းရှိသည်ဟုတရားလွှတ်တော်က ယုံကြည်ကျေနပ်ခဲ့သော်၊ တရားလွှတ်တော်သည် ထိုအမှုကိုစစ်ဆေးရန်မိမိ၏လွှတ်တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ယူရမည်။

၁၃၆။ ။ (၁) နောက်ဆုံးအူ ပီးအပြတ် အယူခံဝင်ရန်ဖြစ်သောတရားရုံးကို၊ "တရားလွှတ်တော်ချုပ်" ဟုခေါ်ရမည်။

(၂) တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အကြီးအမှူးကို "နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်" ဟုခေါ်ရမည်။

(၃) ဤအခြေခံဥပဒေရှိအခြားပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ပေးအပ်ထားသောအာဏာများကို မထိခိုက်စေဘဲ၊ ထို့ပြင်တရားဥပဒေကပြဋ္ဌာန်းထားသောခြွင်းချက်များ စည်းမျဉ်းဥပဒေများနှင့်မဆန့်ကျင်လျှင်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၌ တရားလွှတ်တော်၏စီရင်ချက်အားလုံးကိုစစ်ဆေးဆုံးဖြတ်နိုင်သော အယူခံစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများရှိရမည်၊ ထို့ပြင်အခြားတရားရုံးများ၏ စီရင်ချက်များကို တရားဥပဒေကသတ်မှတ်ထားသည့်အတိုင်း စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်နိုင်သော အယူခံစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများလည်းရှိရမည်။

၁၃၇။ ။ တရားဥပဒေတခုသည် အခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ ခိုင်လုံသည်မခိုင်လုံသည်ဟူသော ပြဿနာပေါ်ပေါက်နေသည့်အမှုများကို၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အယူခံစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာဖြင့်၊ မစီရင်မဆုံးဖြတ်ရဟုမည်သည့်တရားဥကဒေမျိုးကိုမျှမပြုရ။

၁၃၈။ ။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ စီရင်ချက်များသည် အမြဟာလုံးတွင်အူ ပီးအပြတ်ဖြစ်၍၊ အယူခံဝင်ခွင့်မရှိစေရ။

၁၃၉။ ။ (၁) လွှတ်တော်ချုပ် တရားဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ဤအခြေခံဥပဒေအရ ခန့်ထားခြင်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် အောက်ပါအတိုင်းသစ္စာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။

"ကျွန်ုပ်[redacted]သည်၊ တရားဝန်ကြီးချုပ် (သို့ တည်းမဟုတ် တရားဝန်ကြီး) ၏တာဝန်အလုပ်ဝတ္တရားများကိုဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ မျက်နှာကြီးငယ်မရွယ်မထောက်၊ ဆန္ဒ၁၊ ဒေါသ၁၊ ဘယ၁၀တိများသို့ မလိုက်၊ ကိုယ်စွမ်းရှိသမျှဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ကျေကုန်အောင်ထမ်းရွက်ပါမည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်သည်၊ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံသဘောဒေနှင့်တကွတရားဥပဒေများကို၊ ထိမ်းသိန်းစောင့်ရှောက်မည်ဟု လေးနက်တည်ကြိုဝိမ်စွာဓောည၁၍ ကတိသစ္စာပြုပါသည်။ "

(၂) နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်သည် နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ရှေ့ မှောက်တွင် အထက်ပါအတိုင်းသစ္စာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့်တရားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာ တရားဝန်ကြီးအသီသီးသည်လည်း နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်၏ ရှေ့ မှောက်၌သော်၎င်း ဤကိစ္စအတွက်ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သော်တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ ၀ါအရင့်ဆုံးတရားဝန်ကြီး၏ရှေ့ မှောက်၌သော်၎င်း အထက်ပါအတိုင်းသစ္စာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။

(၃) တရားဝန်ကြီးတိုင်းသည် တရားဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် တာဝန်ဝတ္တရားများကိုစတင်မဆောင်ရွက်မီ၊ သစစာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။ ထိုသို့ ပြုခြင်းကိုတရားဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် ခန့် ထား ပီးသည့်နောက်တနေ့ မှစ၍ ၁၀ ရက်အောက်နောက်မကျသောနေ့ ရက်၌သော်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက သတ်မှတ်သောနောက်တနေ့ ၌သော်၎င်း၊ ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၄) အထက်ပါအတိုင်း သစ္စာမဆိုလို၍ လက်အမှတ်မထိုးလိုဟု ငြင်းဆန်သော သို့ တည်းမဟုတ် ပျက်ကွက်သောတရားဝန်ကြီးသည် ရာထူးကိုလက်မခံလိုငြင်းပယ်ရာရောက်သည်ဟု၍မှတ်ယူရမည်။

*

၁၄၀။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်အစိုးရဝန်ကြီးချုပ်နှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ပီးလျှင်၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ် တွဲဖက်အစည်းအဝေး၏သဘောတူချက်ဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်ကိုနိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးတံဆိပ်ခတ်နိုပ်သောအမိန့် စာဖြင့်၊ ခန့် ထားရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ် နိုင်ငံတော်အစိုးရဝန်ကြီးချုပ်တို့ နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင် ပီးလျှင်၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်တွဲဖက်အစည်းအဝေး၏ သဘောတူချက်ဖြင့်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့်တရားလွှတ်တော်ဆိုင်ရာတရားဝန်ကြီးအားလုံးကို နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် မိမိကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးတံဆိပ်ခတ်နိုပ်သော အမိန့် စာဖြင့်ခန့် ထားရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၂"

၁၄၁။ ။ တရားသူကြီးအားလုံးသည်၏ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့် တရားဥပဒေများကိုသာလိုက်နာ၍၊ မိမိတို့ ၏တရားစီရင်မှုအလုပ်ဝတ္တရားများကိုလွှပ်လပ်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရမည်။

၁၄၂။ ။ (၁) တဦးတယောက်သောသူသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင်သော်၎င်း မိမိ၏မိဘနှစ်ပါးသော်၎င်း ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဏာပိုင်နက်တွင် မွေးဖွါးခဲ့၍ မိမိကိုယ်တိုင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်သောသူမဟုတ်လျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ် အနည်းဆုံး ငါးနှစ် ထိုနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားမဖြစ်ခဲ့ဘူးလျှင်၊ ထို့ ပြင်[redacted]

(က) အနည်းဆုံးငါးနှစ် ရန်ကုန်မြို့ ဟိုက်ကုတ်လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးမဖြစ်ခဲ့ဘူးလျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်အနည်းဆုံးငါးနှစ် ဤအခြေခံဥပဒေအရတည်ထောင်သောတရားလွှတ်တော်၏ တရားဝန်ကြီးမဖြစ်ခဲ့ ဘူးလျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်

(ခ) အနည်းဆုံးတဆယ့်ငါးနှစ်အမြဲတိုက်လဲ ဆောင်ရွက်ခဲ့ဘူးသောတရားလွှတ်တော်ရှေ့ နေမဟုတ်လျှင် ထိုသူသည် လွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးအဖြစ်ခန့် ထားထိုက်သောအရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းမရှိစေရ။

(၂) တဦးတယောက်သောသူသည်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားမဟုတ်လျှင်၊ ထို့ ပြင်[redacted]

(က) အနည်းဆုံးဆယ်နှစ်အမြဲတိုက်လဲဆောင်ရွက်ခဲ့သော တရားလွှတ်တော်ရှေ့ နေမဟုတ်လျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်

(ခ) မြန်မာပြည်၌သောငင်း ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၌သောငင်း၊ အနည်းဆုံးငါးနှစ်ခရိုင်စက်ရုင်တရားသူကြီး၏ ရာထူးအောက် မနိမ့်သော သို့ တည်းမဟုတ် ရန်ကုန်မြို့ တော်တရားမတရားရုံး တရားသူကြီးချုပ်၏ ရာထူးအောက်မနိမ့်သော တရားဌာနရာထူးတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သူမဟုတ်လျှင်၊

ထိုသူသည် လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးအဖြစ်ခန့် ထားထိုက်သော အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းမရှိစေရ ။

ခြင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင် (က) ထိုသူသည်တရားလွှတ်တော်ရှေ့ နေမဟုတ်လျှင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်တရားဌာန ရာထူးတွင် ပဌမအကြိမ်ခန့် အပ်စဉ်အခါကတရားရှေ့ နေမဟုတ်ခဲ့လျှင်၊ ထို့ ပြင်

(ခ) အနည်းဆုံးတဆယ့်ငါးနှစ် အမြဲတိုက်လဲဆောင်ရွက်ခဲ့ဘူးသော တရားလွှတ်တော်ရှေ့ နေမဟုတ်လျှင် ထိုသူသည်လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့် ထားထိုက်သောအရည်အချင်းနှင့်မရှိစေရ ။

(၃) ဤပုဒ်မရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်သည် စွပ်စွဲချက်ကိုတင်ပြရမည်။

(၄) သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အမတ် စုစုပေါင်း၏လေးပုံတပုံအောက် မလျော့သောအမတ်များကတင်ပြပါသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းလက်မှတ်ထိုး၍ အစောင်းစားသောအခါမှာမှတပါး၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်တွင် ဤပုဒ်မအရတင်ပြရန်ဖြစ်သောစွပ်စွဲချက်အဆိုကို အရေးတယူပြု၍မစဉ်းစားရ။

(၅) လွှတ်တော်အစည်းအဝေးတက်သောအမတ်များအနက်၊ အမတ်များရာကထောက်ခံ၍၊ ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းချက်ချသော်အခါမှာမှတပါး ထိုကဲ့သို့ သောစွပ်စွဲချက်အဆိုကိုလက်မခံရ။

(၆) စွပ်စွဲချက်သည် လွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီး တဦးနှင့်သက်ဆိုင်နေသော်၊ ထိုစွပ်စွဲချက်ကိုအထူးခုံတော်အဖွဲ့ က စုံစမ်းစစ်ဆေးရမည်။ ထိုခုံတော်အဖွဲ့ တွင်နိုင်ငံတော်သမ္မတသော်ငင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက မိမိ၏သဘောအတိုင်း ခန့် ထားသောပုဂ္ဂိုလ်တဦးသော်ငင်း၊ ထို့ ပြင်လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယကနှင့် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ လည်းပါဝင်ရမည်။

စွပ်စွဲချက်သည် လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးတဦးနှင့်သက်ဆိုင်နေသော်၊ ထိုစွပ်စွဲချက်ကို အထူးခုံတော်အဖွဲ့ ကစစ်ဆေးရမည်။ ထိုခုံတော်အဖွဲ့ တွင်နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော် နာယကနှင့်ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ ပါဝင်ရမည်။

(၇) စွပ်စွဲချက်ကို စုံစမ်းစစ်ဆေးရာတွင်၊ စွပ်စွဲချက်တင်ပြခြင်းခံရသော တရားဝန်ကြီး၌ မိမိကိုယ်တိုင်သော်ငင်း မိမိ၏ကိုယ်စားဒေလှယ်အဖြစ်သော်ငင်း၊ ချေပခွင့်ရှိရမည်။

(၈) အထူးခုံတော်အဖွဲ့ သည် စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးနောက်၊ စွပ်စွဲချက်ကိုတင်ပြခဲ့သောလွှတ်တော်သို့ အစီရင်ခံစာတင်ပြရမည်။ စွပ်စွဲချက်မထင်ရှားဟုအထူးခုံတော်ရုံးအဖွဲ့ ကအားလုံးသဘောတူယူဆခဲ့သော်၊ ထိုယူဆချက်သည်အပြီးအပြတ်အတည်ဖြစ်ရမည်။ သို့ ရာတွင်သဘောကွဲလွဲသောအခါများ၌မကြာ၊ အထူးတရားခုံတော်အဖွဲ့ ၏အစီရင်ခံစာကိုပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက တွဲဖက်အစည်းအဝေးတွင်စဉ်းစားဆွေးနွေးရမည်။

စွပ်စွဲချက်ကိုစဉ်းစားဆွေးနွေးပြီးနောက်၊ စွပ်စွဲချက်ထင်ရှားသည်ဟူ၍ငင်း၊ တရားဝန်ကြီး၏အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်မစွမ်းမဆောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ ရာထူး၌ဆက်လက်ထမ်းရွက်စေရန် မသင့်မထိုက်သော အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းမျိုး၊ သို့ တည်းမဟုတ်မစွမ်းမဆောင်နိုင်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်ဟူ၍ငင်း၊ တွဲဖက်အစည်းအဝေးတက်ရောက်မဲပေးသောအမတ်များရာက၊ အစည်းအဝေးတွင်ထောက်ခံ၍ဆုံးဖြတ်ကောညာခဲ့သော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင်တံဆိပ်ခတ်နှိပ်သောအမိန့် စာဖြင့်၊ သက်ဆိုင်ရာတရားဝန်ကြီးကို ရာထူးမှနုတ်ပယ်ရမည်။

၁၄၄။ ။ ပြည်ထေထာင်စုနိုင်ငံဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အသုံးချေတာခြင်း၊ ရာထူးအရေအတွက်လျော့ခြင်းတို့ ကိုပြုသော်အခါတွင်၊ လွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးသည် သို့ တည်းမဟုတ် လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးသည် မိမိ၏လစာကိုလျော့စေရန်၊ မိမိအလိုအလျောက်သဘောမတူခဲ့သော်၊ လွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးကို သို့ တည်းမဟုတ် လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးကိုခန့် ထားပြီးမှ၊ သူ၏လစာကိုသော်ငင်း အခွင့်ယူခြင်းနှင့်သို့ တည်းမဟုတ်ပင်ရှင်ယူခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော အခွင့်အရေးများကိုသော်ငင်း၊ သူ့ အကျိုးနစ်နာအောင်ပြောင်းလဲခြင်းမပြုရ။

၁၄၅။ ။ နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးသော်ငင်း၊ လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးသော်ငင်း၊ လစ်လပ်သော်အခါ၊ သို့ တည်းမဟုတ်ထိုနိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်သော်ငင်း ထိုလွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးချုပ်သော်ငင်း အလုပ်ခွင့်၌မရှိသောကောင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားအကောင်းတခုခုကောင့်ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏ရာထူးဆိုင်ရာ တာဝန်ဝတ္တရားများကိုမဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့လျှင်၊ ထိုတာဝန်ဝတ္တရားများကို၊ လစ်လပ်သောရာထူးတွင်ခန့် ထားခြင်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်ကဝင်ရောက်ထမ်းရွက်သည့်တိုင်အောင်၊ သို့ တည်းမဟုတ်နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်ကသော်ငင်း လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးချုပ်ကသော်ငင်း၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုပြမ်လည်ဆောင်ရွက်သည့်တိုင်အောင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက၊ ထိုကိစ္စအတွက်ခန့် ထားသော တရား

လွှတ်တော်ချုပ်ဆိုင်ရာအခြားတရားဝန်ကြီးကသော်၎င်း၊ အကောင်းအားလျှော်စွာဆောင်ရွက်ရမည်။

၁၄၆။ ။ (၁) တခါတရံ တရားလွှတ်တော်ချုပ်တွင် တရားဝန်ကြီးရာထူးတခုသော်၎င်း အများသော်၎င်း၊ လစ်လပ်၏။တခါတရံတရားဝန်ကြီးတဦးသော်၎င်း အများသော်၎င်း၊ နာဗျားမကျန်းဖြစ်သောကောင့်ဖြစ်စေ၊ ခွင့်ယူသောကောင့်ဖြစ်စေ၊ အက်ဥပဒေဖြင့်၊ သို့ တည်းမဟုတ်အခြားတနည်းနည်းဖြင့်ခွဲဝေလွှဲအပ်ထားသောအခြားတာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆောင်ရွက်နေသော်ကောင့်ဖြစ်စေ၊ အလုပ်ခွင်သို့ မတက်မရောက်နိုင်ဖြစ်၏ တခါတရံတရားဝန်ကြီးတဦးသော်၎င်း၊ အများသော်၎င်း၊ အရည်အချင်းပျက်ယွင်း၏ ထိုအခါတမျိုးမျိုးတွင် တရားခွင်ခ်ုတရားစီရင်ရန်သော်၎င်း၊ တရားကိုဆက်လက်စီရင်ရန်သော်၎င်း၊ တရားစီရင်ရေးအထမမြောက်နိုင်အောင်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၌၊ တရားဝန်ကြီးဦးရေအစေ့အငှ မရှိဖြစ်၏ ။ ထိုသို့ ဖြစ်သောအခါ နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်သည် သို့ တည်းမဟုတ်ခေတ္တနိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးမရှိခိုက်ဖြစ်လျှင်၊ တရားဝန်ကြီးများထဲမှ ဝါအရင့်ဆုံးဖြစ်သောတရားဝန်ကြီသည်၊ လိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားအတွက် လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးတဦးအား တရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားခွင်သို့ တက်ရောက်ပါဝင်နိုင်စေရန်၊ အမည်ထုတ်ဖော်၍၊ စာဖြင့်ရေးသားဆင့်ဆိုနိုင်သည်။

(၂) ထိုသို့ ဆင့်ဆိုခြင်းခံရသောလွှတ်တော် တရားဝန်ကြီးသည်၊ မိမိ၏ရာထူးဆိုင်ရာတာဝန်ဝတ္တရားထက် တရားလွှတ်တော်ချုပ်ဆိုင်ရာ၊ တာဝန်ဝတ္တရားများကို အဦးအဖျားထားကာ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သောကာင့်၊ တရားစီရင်ရန်လိုအပ်သောအချိန်၌ငင်း၊ တရားစီရင်ရန်လိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း၌ငင်း၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ တရားခွင်သို့ တက်ရောက်တရားစီရင်ရမည်။ ထိုသို့ တက်ရောက်တရားစီရင်ရာတွင် ထိုတရားဝန်ကြီးသည်၊ လွှတ်တော်ချုပ် တရားဝန်ကြီးများ၏အာဏာများနှင့်အခွင့်အရေးများကိုရရှိမည့်အပြင်၊ တာဝန်ဝတ္တရားများကိုလည်း၊ ဆောင်ရွက်ရမည်။

၁၄၇။ ။လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးရာထူးတခုလစ်လပ်ခဲ့သော် သို့ တည်းမဟုတ်လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးတဦးသည် အလုပ်ခွင်၌ မရှိသောကောင့်ငင်းအခြားအကောင်းတခုခုကောင့်သော်၎င်း၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုမဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သော်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တဦးအား၊ လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးတဦးအဖြစ်ဖြင့် ခေတ္တဆောင်ရွက်စေရန် မိမိ၏သဘောယအတိုင်းခန့် ထားနိုင်သည်။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) အရ၊ ခန့်ထားခြင်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အထက်ပါလစ်လပ်ခဲ့သောရာထူးတွင် ဝင်ရောက်ထမ်းရွက်သည့်တိုင်အောင်၊ သို့ တည်းမဟုတ် အူမဲတမ်းတရားဝန်ကြီးသည် မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုပြန်လည်ဆောင်ရွက်သည့်တိုင်အောင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက မိမိ၏သဘောအတိုင်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရာထူးမှမနုတ်သိမ်းသေးသမျှ အထက်ပါခန့် ထားခြင်းခံရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၁၄၈။ ။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့်တရားလွှတ်တော်တို့ သည်၊ မော်ကွန်းရုံးများဖြစ်ရမည်။ ထိုလွှတ်တော်များသည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏မြို့ တော်တွင်ရုံးစိုက်ရမည့်အပြင်နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပို့ ပီးနောက်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက အခါကာလအားလျှော်စွာ သတ်မှတ်သောနေရာ၌လည်း၊ သို့ တည်းမဟုတ်နေရာများ၌လည်းရုံးစိုက်ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်တရားလွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးတဦးသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်တဦးထက်ပိုသောတရားလွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးများသည်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပို့ ပီးနောက် အခါကာလအားလျှော်စွာ သတ်မှတ်သောရှမ်းပြည်နယ်ရှိနေရာတနေရာ၌ရုံးထိုင်ရမည်။

၁၄၉။ ။ တရားရုံးများနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ဤအခြေခံဥပဒေရှိ အထက်ကဖေါ်ပြခဲ့သော ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ အောက်ပါကိစ္စများကို တရားဥပဒေနှင့်အညီသတ်မှတ်ရမည်။

(က) ဘုရားလွှတ်တော်ချုပ်နှင့်တရားလွှတ်တော်တို့ အတွက်၊ တရားဝန်ကြီးဦးရေသတ်မှတ်ရေးကိစ္စ၊ တရားဝန်ကြီးများ၏လစာငွေ၊ အူ ငိမ်းစားယူသောအသက်အရွယ်နှင့် ပင်ရှင်လစာငွေကိစ္စများ။ ထို့ ပြင်

(ခ) တရားရုံးများကိုတည်ထောင်ဖွဲ့ စည်းခြင်း၊ တရားရုံးများနှင့်တရားသူကြီးများအား၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကိုခွဲဝေပေးခြင်း၊ ထိုတရားရုံး၊ ထိုတရားသူကြီးများ၏စီရင်ပိုင်နှင့်များ၊ လုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာကိစ္စများ။

၁၅၀။ ။ (၁) တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ထင်မြင်ယူဆချက်ကိုယူရလောက်အောင် ပြည်သူများအတွက်အရေးကြီးသည်ဟူသော ဥပဒေကောင်းဆိုင်ရာပြဿနာတရပ်ပေါ်ပေါက်လာသည်ဟုသော်ငင်း၊ ပေါ်ပေါက်ရန်အကောင်းရှိသည်ဟုသော်ငင်း၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် မည်သည့်အခါ၌မဆိုထင်မြင်ယူဆခဲ့သော်၊ ထိုပြဿနာကို စဉ်းစားစေရန်တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လွှဲအပ်နိုင်သည်။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကလည်း၊ ထိုပြဿနာနှင့်စက်လျဉ်း၍ လျော်ကန်သင့်မြတ်သည့်အတိုင်း ကားနာစစ်ဆေး ပီးနောက်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတထံအစီရင်ခံနိုင်ရမည်။=

(၂) ထိုပြဿနာကိုကားနာစစ်ဆေးစဉ်က၊ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကသောတရားဝန်ကြီးများရာ၏ သဘောကိုက်ညီချက်ဖြင့် တရားခွင်တွင်အထင်အရှားချမှတ်သောထင်မြင်ယူဆချက်နှင့်အညီ ဤပုဒ်မအရ အစီအရင်ခံသည်မှတပါး၊ မည်သို့ မျှအစီရင်မခံရ၊ သို့ ရာတွင်တရားဝန်ကြီးတဦးဦး၏သဘောကွဲလွဲသောထင်မြင်ယူဆချက်ကိုမကြား၊ ဤပုဒ်မခွဲရှိစကားကောင့်၊ ထုတ်ဖော်ရေးသားခွင့်မပြုဟုမမှတ်ယူရ။

၁၅၂။ ။ တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကဆုံးဖြတ်ကောညာလိုက်သောတရားဥပဒေသည် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အာဏာပိုင်နက်အတွင်းရှိ တရားရုံးအားလုံးအပေါ်တွင် သက်ဆိုင်နိုင်သမျှသက်ဆိုင်သည်အထိ၊ အာဏာတည်သည်ဟူ၍ငင်း၊ ထိုတရားရုံးများကလိုက်နာရမည်ဟူ၍ငင်း၊ အသိအမှတ်ပြုရမည်။

၁၅၃။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေအရပေးအပ်ထားသောတရားစီရင်ပိုင်နှင့်အာဏာကို၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က ပိုမိုထိရောက်စွာ သုံးစွဲနိုင်စေခြင်းအလို့ ငှာ၊ လိုအပ်သည်ဟု သို့ တည်းမဟုတ်အလိုရှိထိုက်သည်ဟုထင်မြင်ယူဆနိုင်၍၊ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လည်းမညီမညွတ်မဖြစ်သောထပ်ဖြည့်အာဏာများကို၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်အားပေးရန်၊ ပါလီမန်သည်၊ အက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

အခန်း ၉ ။

အပိုင်း ၁။ ရှမ်းပြည်နယ် ။

ရှမ်းပြည်နယ်ကောင်စီ ။

*

၁၅၄။ ။ (၁) ပါလီမန်၏ရှမ်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးပါဝင်သည့် ရှမ်းပြည်နယ်ကောင်စီကိုဖွဲ့ စည်းရမည်။

(၂) လူမျိုးစုလွှတ်တော်၌ ပါဝင်မည့်ရှမ်းပြည်နယ်ဆိုင်ရာအမတ်အားလုံးကို ရှမ်းပြည်နယ်၏စော်ဘွားများသည် ပြည်သူ့ လွှတ်တော်တွင်အမတ်ဖြစ်နိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

(၃) ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသောပြည်နယ်ကောင်စီအမတ်သည်၊ ကောင်စီ၌လည်း ကောင်စီအမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ သို့ ရာတွင်ထိုကောင်စီအမတ်သည်၊ မိမိအားဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်ပီးသည့်တိုင်အောင်၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၁၅၅။ ။ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ မိမိကိုယ်ပိုင်ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်မရှိသောကိစ္စနှင့် သက်ဆိုင်သည့်ဥပဒေများကိုပြုပေးရန်၊ ပါလီမန်သို့ ထောက်ခံချက်တင်သွင်းနိုင်သည်။

၁၅၆။ ။ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ ဥပဒေကမ်းတခုကိုအတည်ပြု ပီးသောအခါ၊ ထိုဥပဒေကမ်းတခုကိုလက်မှတ်ထိုး၍

ထုတ်ပြန်ကောညာပေးရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်သွင်းရမည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် အဆိုပါဥပဒေ-ဓာမ်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်အပုဒ်မအရ တရားလွှတ်တော်ချုတ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မေးမြန်းတောင်းဆိုခြင်းမပြုလျှင်၊ ထိုဥပဒေ-ဓာမ်းကိုတင်သွင်းသည်မှစ၍ တလအတွင်းတွင်၊ လက်မှတ်ထိုးရမည်။

၁၅၇။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တဆက်တည်းဖြစ်သော အတက်ပုဒ်မအရတင်သွင်းသောဥပဒေ-ဓာမ်းသည် သို့တည်းမဟုတ် ထိုဥပဒေ-ဓာမ်း၏တစိတ်ဒေသသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည် မဆန့်ကျင်သည်ဟူသော ပြဿနာကိုဆုံးဖြတ်ပေးရန်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိ၏သဘောအတိုင်း တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့၊ ထိုဥပဒေ-ဓာမ်းကိုလွှဲအပ်နိုင်သည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၉"

(၂) လွှတ်တော်ချုပ်တရား၀န်ကြီးသုံးဦးအောက်မအနည်းပါ၀င်သောခုံလွှတ်တော်သည်၊ လွှဲအပ်သောပြဿနာကိုစဉ်းစားရမည်။ လွှဲအပ်သောပြဿနာကိုသင့်မြတ်လျော်ကန်သည်ဟုထင်မြင်သည့်အတိုင်း-ဓားနာစဉ်းစားပြီးသောအခါ၊ ထိုပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ လွှဲအပ်ပြီးသည့်နောက်၊ ရက်ပေါင်း ၃၀ အောက်နောက်မကျစေဘဲ၊ မိမိတို့ ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လျင်မြန်သမျှလျဉ်မြန်စွာ တရားရုံးတွင်အထင်အရှားဓောခြာရမည်။ ဤပုဒ်မ၏ကိစ္စများအလိုငှာ၊ တရား၀န်ကြီးများရာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ရမည်။

(၃) ဤပုဒ်မအရ၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လွှဲအပ်သောဥပဒေ-ဓာမ်းရှိပြဋ္ဌာန်းချက်သည်။ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဟုတရားလွှတ်တော်ကဆုံးဖြတ်သော်ကိစ္စတိုင်း၌၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည် ထိုဥပဒေ-ဓာမ်းကိုပြန်လည်စဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နယ်ကောင်စီသို့ တင်ပို့မည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက လိုအပ်သောပြင်စဉ်ချက်များကိုမပြုလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ထိုဥပဒေ-ဓာမ်းကိုလက်မှတ်မထိုးဟုငြင်းဆိုရမည်။

(၄) ထိုသို့ငြင်းဘွယ်မရှိလျှင် နိုင်ငံတော်သမ္မသည်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကအဆုံးအဖြတ်ကိုထုတ်ဖေါ်ကောညာပြီးသည့်နောက်၊လျှင်မြန်နိုင်သမျှလျှင်မြန်စွာထိုဥပဒေ-ဓာမ်းကို လက်မှတ်ထိုး၍၊ အက်ဥပဒေဖြစ်လာ-ဓောင်းထုတ်ပြန်ကောညာရမည်။

(၅) တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပုဒ်မအရ တင်သွင်းသောဥပဒေ-ဓာမ်းကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ မလွှဲမအပ်ဘဲနှင့်ဖြစ်စေ၊ လွှဲအပ်ပြီးမှ ဖစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတက၊ လပ်မှတ်ထိုးခဲ့ပီးလျှင်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက ပြုပိုင်ခွင့်မရှိဟူသောအ-ဓောင်းပြချက်ဖြင့်၊ ထိုဥပဒေ-ဓာမ်းရှိပြဋ္ဌာန်းချက်သည်မနိုင်လုံဟုငြင်းဆိုခြင်းမပြုရ။

၁၅၈။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတလက်မှတ်ထိုးသော ပြည်နယ်ကောင်စီအက်ဥပဒေစာမတ္တိုင်းကိုတရားလွှတ်တော်ချုပ်၏အတွင်း၀န်ရုံးခွဲမော်ကွန်းတင်ရမည်။ မိတ္တူတိုင်းကိုလည်း၊ ရှမ်းပြည်နယ်၀န်ကြီးရုံးခွဲမော်ကွန်းတင်ရမည်။

၁၅၉။ ။ ရှမ်းပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ အခါကာလအားလျော်စွာပြည်နယ်ကောင်စီကိုဆင့်ခေါ်နိုင်သည်၊ ရှုသိမ်းနိုင်သည်၊ သို့ ရာတွင်ပြည်နယ်ကောင်စီ၏ညီလာခံကိုနှစ်စဉ်တနှစ်လျှင်အနည်းဆုံးတကြိမ်ကျင်းပရမည်။ ထိုသို့ ကျင်းပသောအခါ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီညီလာခံ၏ပဌမအစည်းအဝေးတို့ ၏စပ်-ဓာမ်းတွင် ၁၂ လခြားမနေစေရ။

ရှမ်းပြည်နယ်အစိုးရ ။

၁၆၀။ ။ ၀န်ကြီးချုပ်သည် ရှမ်းပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍၊ ပါလီမန်၏ ရှမ်းပြည်နယ်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်များအနက်၊ အမတ်တဦး၏အမည်ကို တင်သွင်းသောအခါ၊ ထိုသို့ အမည်တင်သွင်းခြင်းခံရသောအမတ်ကိုနိုင်ငံတော်သမ္မတသည် အောက်တွင် "ရှမ်းပြည်နယ်၀န်ကြီး"ဟုခေါ်တွင်ရမည်ဖြစ်သောပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ၀င် ၀န်ကြီးအဖြစ်ဖြင့်ခန့် ထားရမည်။ ထိုသို့ ခန့် ထားခြင်းခံရသော၀န်ကြီးသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေ၏ကိစ္စများအတွက် ရှမ်းပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်ရမည်။

၁၆၁။ ။(၁) ရှမ်းပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ရှမ်းပြည်နယ်စီရင်အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စကိုတာဝန်ယူ၍ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ၊ ရှမ်းပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ လက်အောက်ခံအရာရှိများမှတဆင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်မင်္ဂြာခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲနိုင်ရမည်။

(၂) တဆက်တည်းဖြစ်သော အောက်ပုဒ်မရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ယေဘုယျသဘောကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ဆိုခဲ့သော အုပ်ချုပ်မင်္ဂြာခွင့်အာဏာသည် ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ရာထူးမင်္ဂြာမ်းများခန့် ထားခြင်း၊ နေရာချခြင်း၊ ရွှေ့ ပြောင်းပေးခြင်း၊ ထိုရာထမ်းမင်္ဂြာမ်းများစည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်းကိစ္စအားလုံးသို့ သက်ရောက်ပျံနှံ့ ရမည်။

၁၆၂။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မင်္ဂြာခွင့်အာဏာသည် ပြည်နယ်ကောင်စီကဥပဒေပြုပိုင်သော ကိစ္စများသို့ သက်ရောက်ပြန့် နှံ့ သည်။ အုပ်ချုပ်မင်္ဂြာခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲရာတွင်၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်ကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလိုက်နာရမည်။

(၂) ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ အခြားကိစ္စအားလုံးတွင်၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ညှိနိုင်းတိုင်ပင်ရမည်။

(၃) ရှမ်းပြည်နယ်ကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့်ထင်မြင်ချက်များကို ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌထံသို့ တင်ပြရာတွင်လွယ်ကူစိမ့်သောငှာ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည် ရွေးကောင်ပွဲ ပီးသည့်နောက်၊ ပထမအကြိမ်ကျင်းပသော အစည်းအဝေးတွင်၊ ကောင်စီအမတ်များထဲမှသော်၎င်း၊ ကောင်စီအပမတ်မဟုတ်သူများထဲမှသော်၎င်း ရွေးချယ်ရပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ကိုဖွဲ့စည်းရမည်။ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ သည်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌကိုအလုပ်ဝတ္တရားများဆောင်ရွက်ရာတွင်ကူညီရန်၊ အကြံပေးရန်ဖြစ်သည်။

၁၆၃။ ။ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ပြည်နယ်ကောင်စီ၏သာမန်ညီလာခံကျင်းပသောအခါများ၌၊ မိမိဆောင်ရွက်ခဲ့သောလုပ်ငန်းဆောင်တာအကောင်းကိုပြောကားရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ပြောကားစေရမည်။ ရှမ်းပြည်နယ်ကိစ္စအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သောအစီရင်ခံစာကိုတင်သွင်းရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်တင်သွင်းစေရမည်။ ပြည်နယ်၏အကျိုးစီးပွားတိုးတက်ရာတိုးတက်ကောင်းဖြစ်သည်ဟုထင်မြင်ယူဆသောစီမံချက်များကို စဉ်စားဆွေးနွေးစေရန်ပြည်နယ်ကောင်စီအားထောက်ခံအကြံးပေးရမည်။

*

၁၆၄။ ။ (၁)ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ဘဏ္ဍာတော်နှစ်တိုင်းတနှစ်အတွက်၊ ပြည်နယ်ဆိုင်ရာအရပ္ပနံးခြေငွေစာရင်းနှင့်အသုံးမှနံးခြေငေါစာရင်းများကိုပြုရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ပြုစေရမည်။ ထိုငွေစာရင်းများကိုစဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နယ်ကောင်စီသို့ တင်သွင်းရမည်။

(၂) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ ထောက်အပံ့ငွေနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရကသတ်မှတ်သောစည်းကမ်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည် ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကိုလက်ခံအတည်ပြုနိုင်ရန်အာဏာရှိရမည်။ ထိုစည်းကမ်းချက်များအတိုင်း၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက ကျနစွာလိုက်နာကောင်းနိုင်ငံတော်သမ္မတအား၊ ကျေနပ်နိုင်စေရန် ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ ဘတ်ချက်တွင်၊ ထည့်သွင်းဖေါ်ပြရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၂"

၁၆၅။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီ၊ ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ တို့ ၏ အာဏာနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကိစ္စများ၊ ထို့ ပြင်ထိုဥက္ကဋ္ဌ၊ ခိုကောင်စီ၊ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ တို့ နှင့်ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ တို့ ၏ဆက်ဆံရေးကိစ္စများပါဝင်သော ပြည်နယ်၏ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာကိစ္စအားလုံးကို တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်။

အပိုင်း ၂ ။ ကချင်ပြည်နယ် ။

ကချင်ပြည်နယ်ကောင်စီ ။

၁၆၆။ ။ (၁) ပါလီမန်၏ကချင်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးပါဝင်သည့် ကချင်ပြည်နယ်ကော်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

(၂) လူမျိုးစုလွှတ်တော်၌ ကချင်ပြည်နယ်အတွက်သတ်မှတ်ထားသောအမတ်နေရာ ၁၂ နေရာအနက်၊ ၆ နေရာကိုကချင်ပြည်နယ်မှကချင်အမျိုးသားများ၏ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များဖြည့်သွင်းရမည်။ အခြား ၆ နေရာကိုကချင်ပြည်နယ်မှကချင်အမျိုးသားမဟုတ်သူများ၏ကိုစားလှယ်အမတ်များဖြင့်ဖြည့်သွင်းရမည်

(၃) ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသောပြည်နယ်ကောင်စီအမတ်သည်၊ ကောင်စီ၌လည်းကောင်စီအမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ သို့ရာတွင်ထိုကောင်စီအမတ်သည်၊ မိမိအားဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးကောင်တင်မြှောက်ပြီးသည့်တိုင်အောင် မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၁၆၇။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်အံ့ဆဲဆဲကာလက၊ ကချင်အမျိုးသားများသည်၊ သို့တည်းမဟုတ်ကချင်အမျိုးသားမဟုတ်သောအမျိုးသားများသည် လူတန်းစားအဖြစ်ဖြင့်သောငင်း၊ လူမျိုးစုအဖြစ်ဖြင့်သော်ငင်း၊ ခံစားခဲ့ကာသော အခွင့်အရေးများကိုထိခိုက်နစ်နာစေသည့် ဥပဒေကာမ်းသည်၊ အစည်းအဝေးတက်ရောက်မဲပေးသော၊ ကချင်အမျိုးသားများ၏ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များရာကသော်ငင်း၊ သက်ဆိုင်ရာကထောက်ခံ၍မဲပေးခြင်းမပြုလျှင်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီ၏အတည်ချက်ကိုရယူသည်ဟုမမှတ်ယူရ။

(၂) ပြည်နယ်ကောင်စီတွင်၊ ဥပဒေကာမ်းတခုသည်၊ တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပုဒ်မခွဲတွင် ဖေါ်ပြသည့်သဘောမျိုး သက်ရောက်သောဥပဒေကာမ်း ဟုတ်မဟုတ်အငြင်းဖြစ်ပွါးခဲ့သော၊ သဘာပတိသည်၊ ထိုအငြင်းဖြစ်ပွါးမနှုံင့်စပ်လျှင်း၍ ပြည်နယ်ကောင်စီဝင်ကချင်အမျိုးသားများ၏၊ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များနှင့်၊ ကချင်အမျိုးသားမဟုတ်သူများ၏ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များအား၊ တသီးတခြားစီ မဲဆန္ဒပေးစေရမည်။ ကချင်အမျိုးသား၏ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များရာကသော်ငင်း၊ ကချင်အမျိုးသားမဟုတ်သူများ၏ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များကသော်ငင်း၊ သက်ဆိုင်ရာကထောက်ခံ၍မဲပေးခဲ့သော၊ ထိုဥပဒေကာမ်းသည်ဖေါ်ပြခဲ့သောဘောမျိုးသက်ရောက်သည့်ဥပဒေကာမ်းဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၁၆၈။ ။ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ မိမိကိုယ်ပိုင်ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်မရှိသောကိစ္စနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ဥပဒေများကိုပြုပေးရန်၊ ပါလီမန်သို့ ထောက်ခံချက်တင်သွင်းနိုင်သည်။

၁၆၉။ ။ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ ဥပဒေကာမ်းတခုကိုအတည်ပြုပီးသောအခါ ၊ထိုဥပဒေကာမ်းကိုလက်မှတ်ထိုး၍ ထုတ်ပြန်ကောညာပေးရန် နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တင်သွင်းရမည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်အဆိုပါဥပဒေကာမ်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်ပုဒ်မအရ၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမေးမြန်းတောင်းဆိုခြင်းမပြုလျှင်၊ ထိုဥပဒေကာမ်းကို တင်သွင်းသည်မှစ၍တလအတွင်းတွင်လက်မှတ်ရေးထိုးရမည်။

၁၇၀။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်ပုဒ်မအရတင်သွင်းသောဥပဒေကာမ်းသည်၊ သို့တည်းမဟုတ်ထိုဥပဒေကာမ်း၏တစိတ်တဒေသသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်၊ မဆန့်ကျင်သည်ဟူသောပြဿနာကိုဆုံးဖြတ်ပေးရန်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိ၏သဘောအတိုင်း ထိုဥပဒေကာမ်းကိုလွှဲအပ်နိုင်သည်။

(၂) လွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးသုံးဦးအောက်မနည်းပါဝင်သောခုံတော်သည် လွှဲအပ်သောပြဿနာကိုစဉ်းစားရမည်။ လွှဲအပ်သောပြဿနာကိုသင့်မြတ်လျော်ကန်သည်ဟု ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ကာနာစစ်ဆေးစဉ်းစားပီးနောက်၊ ထိုပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လွှဲအပ်ပီးသည့်နောက်ရက်ပေါင်း ၃၀ အောက်နောက်မကျစေဘဲ၊ မိမိတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလျင်မြန်နိုင်သမျှလျင်မြန်စွာ တရားရုံးတွင်အထင်အရှားကောငြာရမည်။ ဤပုဒ်မ၏ကိစ္စများအလို့ငှာ၊ တရားဝန်ကြီးများရာ၏ဆုံးဖြတ်ချက်သည်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ရမည်။

(၃) ဤပုဒ်မအရ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လွှဲအပ်သောဥပဒေကော်မရှင် ပြဋ္ဌာန်းချက်သည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု တရားလွှတ်တော်ချုပ်ကဆုံးဖြတ်သော်ကိစ္စတိုင်း၌၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ထိုဥပဒေကော်မရှင်ကိုပြန်လည်စဉ်စားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နယ်ကောင်စီသို့ ပြန်ပို့ ရမည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီကလိုအပ်သောပြင်ဆင်ချက်များကိုမပြုလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ ထိုဥပဒေကော်မရှင်ကိုလက်မှတ်မထိုးဟု ငြင်းဆိုရမည်။

(၄) ဤသို့ ငြင်းဆိုဘွယ်မရှိလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ကိုထုတ်ဖော်ကြေငြာပီးသည့်နောက်၊ လျင်မြန်နိုင်သမျှလျင်မြန်စွာ ထိုဥပဒေကော်မရှင်လက်မှတ်ထိုး၍၊ အက်ဥပဒေဖြစ်လာကောင်းထုတ်ပြန်ကောညာရမည်။

(၅) တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပုဒ်မအရတင်သွင်းသော ဥပဒေကော်မရှင်ကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ မလွှဲမအပ်ဘဲနှင့်ဖြစ်စေ၊ လွှဲအပ်ပီးမှဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်စမ္မတကလက်မှတ်ထိုးခဲ့ပီးလျှင်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီကပြုပိုင်ခွင့်မရှိဟူသော အကောင်းပြချက်ဖြင့်၊ ထိုဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်သည်မခိုင်လုံဟုငြင်ဆိုခြင်းမပြုရ။

၁၇၀။ ။ နိုင်ငံတော်သမ္မတ လက်မှတ်ထိုးသော ပြည်နယ်ကောင်စီ အက်ဥပဒေစာမည်ကိုင်းကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်အတွင်းဝန်ရုံးခ်ီမော်ကွန်းတင်ရမည်။

၁၇၂။ ။ ကချင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ အခါကာလအားလျော်စွာပြည်နယ်ကောင်စီကိုဆင့်ခေါ်နိုင်သည်၊ ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်၊ သို့ ရာတွင် ပြည်နယ်ကောင်စီ၏ညီလာခံကို နှစ်စဉ်တနှစ်လျှင် အနည်းဆုံးတကြိမ်ကျင်းပရမည်။ ထိုသို့ ကျင်းပသော အခါ ပြည်နယ်ကောင်စီ ညီလာခံ၏ပဌမအစီးအဝေးတို့ ၏စပ်ကာတွင် ၁၂ လခြားမနေစေရ။

<u>ကချင်ပြည်နယ်အစိုးရ ။</u>

၁၇၃။ ။ ဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ ကချင်ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ညှိနှိုင်းတိုပင်၍၊ ပါလီမန်၏ကချင်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်များအနက် ကချင်အမတ်တဦး၏အမည်ကိုတင်သွင်းသောအခါ၊ ထိုသို့ အမည်တင်သွင်းခြင်းခံရသောအမတ်ကိုနိုင်ငံတော်သမ္မတသည် "ကချင်ပြည်နယ်ဝန်ကြီး"ဟုခေါ်တွင်ရမည့်ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေ၏ကိစ္စများအတွက် ကချင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်ရမည်။

၁၇၄။ ။ (၁) ကချင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ကချင်ပြည်နယ် စီရင်အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စကိုတာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ကချင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် တိုင်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ လက်အောက်ခံအရာရှိများမှတဆင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲနိုင်ရမည်။

(၂) တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်ပုဒ်မရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ယေဘုယျသဘောကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ဆိုခဲ့သော အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ရာထမ်းမြှင်းများခန့်ထားခြင်း၊ နေရာချခြင်း၊ ရွှေ့ ပြောင်းပေးခြင်း၊ ထိုရာထမ်းမြှင်းများ စည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်းကိစ္စအားလုံးသို့ သက်ရောက်ပြန့် နှံ့ ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင် ကချင်အမျိုးသားမဟုတ်သူများရာတို့ နေထိုင်သောဒေသများနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် အဆိုပါကိစ္စအားလုံးတွင် အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်များအနက် ကချင်အမျိုးသား မဟုတ်သူများ၏ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍သာလျှင်၊ ဆောင်ရွက်ရမည်။

၁၇၅။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီတရားဥပဒေပြုပိုင်သောသောကိစ္စများသို့ သက်ရောက်ပြန့် နှံ့ သည်။ အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲရာတွင် ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလိုက်နာရမည်။

(၂) ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ အခြားကိစ္စအားလုံးတွင် ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရမည်

(၃) ကချင်ပြည်နယ်ကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် ထင်မြင်ချက်များကိုပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌထံသို့ တင်ပြရာတွင်

လွယ်ကူစိမ့်သောငှာ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်ရွေးကောက်ပွဲ ပီးသည့်နောက်၊ ပဌမအကြိမ်ကျင်းပသောအစည်းအဝေးတွင် ကောင်စီအမတ်များထဲမှသောဎင်း၊ ကောင်စီအမတ်မဟုတ်သူများထဲမှသောဎင်းရွေးချယ်၍၊ ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ကိုဖွဲ့စည်းရမည်။ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ သည်၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌကိအလုပ်ဝတ္တရားများဆောင်ရွက်ရာတွင်ကူညီရန်၊ အကြံပေးရန်ဖြစ်သည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သိုရာတွင်ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်၊ ထက်ဝက်အောက်မလျော့သောအဖွဲ့ ဝင်များသည် ချကင်အမျိုးသားမဟုတ်သူများဖြစ်ရမည်။

၁၇၆။ ။ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီ၏သာမန်ညီလာခံကျင်းပသောအခါများ၌၊ မိမိဆောင်ရွက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းဆောင်တာအစောင်းကိုပြောကားရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ပြောကားစေရမည်၊ ကချင်ပြည်နယ်ကိစ္စအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သောအစီရင်ခံစာကိုတင်သွင်းရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ါတင်သွင်းစေရမည်၊ ပြည်နယ်၏အကျိုးစီးပွါးတိုးတက်ရာတိုးတက်ကောင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆသောစီမံချက်များကိုပြည်ကောင်စီကစဉ်းစားဆွေးနွေးရန်ထောက်ခံအကြံပေးရမည်။

*

၁၇၇။ ။ (၁)ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ဘဏ္ဍာတော် နှစ်တိုင်းတနှစ်အတွက်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ မှန်းခြေငွေစာရင်းနှင့် အသုံးမှန်းခြေ ငွေစာရင်းများကိုပြုရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ပြုစေရမည်။ ထိုငွေစာရင်းများကိုစဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသို့ တင်သွင်းရမည်။

(၂) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏အထောက်အပံ့ငွေနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးကသတ်မှတ်သော စည်းကမ်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကို လက်ခံအတည်ပြုနိုင်ရန်အာဏာရှိရမည် ထိုစည်းကမ်းချက်များအတိုင်းပြည်နယ်ကောင်စီက ကျနစ္စာလိုက်နာစောင်းနိုင်ငံတော်သမ္မတအားကျေနပ်နိုင်စေရန်ပြည်နယ်ဘတ်ဂျက်ကိုပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ဘတ်ဂျက်တွင်ထည့်သွင်းဖေါ်ပြရမည်။

၁၇၈။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေ၏အခန်း ၁၀ ရှိ၊ ပြဌာန်းချက်များသည်၊ ကချင်ပြည်နယ်နှင့်မသက်ဆိုင်ရ။

၁၇၉။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌ ပြည်နယ်ကောင်စီ၊ ပြည်နယ်အစိုးရတို့ ၏အာဏာနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကိစ္စများ၊ ထို့ ပြင်ထိုဥက္ကဋ္ဌ၊ ထိုကောင်စီ၊ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ တို့ နှင့်ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ဆက်ဆံရေးကိစ္စပါဝင်သော ပြည်နယ်၏ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ကိစ္စအားလုံးကို၊ တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်ရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၂"

အပိုင်း ၃ ။ ကရင်ပြည်နယ် ။

*

၁၈၀။ ။ (၁) (က) ကရင်နီပြည်နယ်၊ သံလွင်ခရိုင်၊ ထို့ ပြင် (ဂ) နိုင်ငံတော်သမ္မတကခန့် ထားသည့်အထူးကော်မရှင်အဖွဲ့ ကဆုံးဖြတ်သတ်မှတ်သော ကရင်အမျိုးသားများနေထိုင်ကသည့် ကရင်နီပြည်ယ်နှင့် သံလွင်ခရိုင်တို့ ၏ ဆက်စပ်ဒေသများကို၊ ထိုဒေသသုံးခုပနေထိုင်ကသူများနှင့်တကွ၊ ထိုဒေသများမှအပဖြစ်သော မြန်မာနိုင်ငံ၌နေထိုင်ကသော ကရင်အမျိုးများအနက်၊ မျာ့ရာကအလိုရှိခဲ့သော်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တခုအဖြစ်ဖွဲ့ စည်းရမည်။ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်ကို "ကရင်ပြည်နယ်" ဟုခေါ်ရမည့်အပြင်၊ ရှမ်းပြည်နယ်၏အဆင့်အတန်းမျိုးကိုလည်းရရှိစေရမည်၊

(၂) တဆက်တည်းဖြစ်သောအထက်ပုဒ်မခွဲ တွင်ဖေါ်ပြထားသောဒေသအသီးသီးရှိလူများ၏ ဆန္ဒအမှန်ကိုစုံစမ်းရာ၌လိုက်နာရန်ဖြစ်သောနည်းလမ်းတို့ သည်၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ တရားဥပဒေကသတ်မှတ်သည့်အတိုင်းဖြစ်ရမည်။

<u>ကော်သူလေး ။</u>

*

၁၈၁။ ။ တဆက်တည်းဖြစ်သော အထက်ပုဒ်မအရ ကရင်ပြည်နယ်ကို မဖွဲ့စည်းနိုင်မီ၊ သံလွင်ခရိုင်နှင့်တကွနိုင်ငံတော်သမ္မတက ခန့်ထားသည့်အထူးကော်မရှင်အဖွဲ့ကဆုံးဖြတ် သတ်မှတ်သော ကရင်အမျိုးသားများနေထိုင်ကာသည့်သံလွင်ခရိုင်၏ဆက်စပ်ဒေသများကိုအောက်ဖေါ်ပြပါပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ကော်သူလေးဟုဆခါတွင်အပ်သော အထူးဒေသတခုအဖြစ်ဖွဲ့စည်းရမည်။

(၁) ပြည်သူ့လွှတ်တော်ရှိကရင်အမျိုးသား၏ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးပါဝင်သော ကရင်ရေးရာကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။ ထိုအမတ်များသည်လူမျိုးစုလွှတ်တော်မှ ငါးဦးထက်မများသော ကရင်အမျိုးသားများ၏ကို၏စားလှယ်အမတ်များကို ကောင်စီတွင်ထပ်ဖြည့်ရမည်။

(၂) ဝန်ကြီးချုပ်သည်ကရင်ရေးရာကောင်စီနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍၊ ပါလီမန်ရှိကရင်အမျိုးသားများ၏ကို၏စားလှယ်အမတ်များအနက် အမတ်တဦးဦး၏ အမည်ကိုတင်သွင်းသောအခါ၊ ထိုအမည်တင်သွင်းခြင်းခံရသောအမတ်သည် "ကရင်ရေးရာဝန်ကြီး" ဟုဆခါတွင်ရမည်ဖြစ်သောပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးတဦးအဖြစ်ခန့်ထားရမည်။

(၂) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏အာဏာများကို မထိခိုက်စေဘဲ၊ ကရင်ရေးရာန်ကြီးသည်၊ အောက်ပါတို့ကို စီမံခန့်ညွှန်ကားကြီးကာပ်အုပ်ချုပ်ရမည်။

(က) ကော်သူလေး အထူးဒေသ၏အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ စီရင်အုပ်ချုပ်ရေး၊ ထို့ပြင် အထူးအားဖြင့်ကော်သူလေးအထူးဒေသတွင်၊ အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ရာထမ်းမြှင်မ်းများခန့်ထားခြင်း၊ နေရာချခြင်း၊ရွှေ့ပြောင်းပေးခြင်း၊ ထိုရာထမ်းမြှင်မ်းများစည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်း၊

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၇"

(ခ) ကရင်အမျိုးသားများအတွက်၊ ပညာသင်ကျေညင်းများချင့်တကွ ယဉ်ကျေးမဆို့ဝင်ရာအဖွဲ့အစည်းများနှင့်သက်ဆိုင်သောကိစ္စများ၊

(ဂ) ဤအခြေခံဥပဒေအရကရင်အမျိုးသားများအား၊ ပေးအပ်သည့်အထူးအခွင့်အရေးများဆိုင်ရာကိစ္စများ၊

(၄) ကရင်ရေးရာဝန်ကြီးအား၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားကိုဆောင်ရွက်ရာတွင်၊ ကရင်ရေးရယကောင်စီကကူညီရမည်အကြံပေးရမည်။

(၅) ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသော ကရင်ရေးရာကောင်စီအမတ်တဦးသည်၊ ကောင်စွပ်ပလည်းကောင်စီအမတ်အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်ဟုမှတ်ယူရမည်၊ သို့ရာတွင်ထိုကောင်စီအမတ်သည်၊ မိမိအားဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်ပီးသည့်တိုင်အောင်၊ မိမိယတာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

(၆) ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ကရင်ရေးရာဝန်ကြီးနှင့် ကရင်ရေးရာကောင်စီတို့၏ အာဏာနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကိစ္စအားလုံးကိုဂင်း၊ ထိုဝန်ကြီးချင့်ထိုကောင်စီတို့ ၏ကိစ္စအားလုံးကိုဂင်း၊ ထိုဝန်ကြီးထိုကောင်စီတို့နှင့် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ဆက်ဆံရေးရာကိစ္စအားလုံးကိုဂင်း၊ တရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ရမည်။

အပိုင်း ၄။ ကရင်နီပြည်နယ် ။

၁၈၂။ ။ (၁) ပဒေသရာဇ် ရှမ်းပြည်နယ်စုရှိ မြို့ဗဲနယ်ဟုယခင်ကခေါ်တွင်ခဲ့သော နယ်မြေကို ထိုနယ်၌နေထိုင်ကာသူများရာက အလိုရှိခဲ့သော် ကရင်ပြည်နယ်အတွင်းသို့ပေါင်းသွင်းရမည်။

(၃) ထိုနယ်မြေရှိလူအများ၏ဆန္ဒအမှန်ကို စုံစမ်းရာ၌ လိုက်နာရန်ဖြစ်သောနည်းလမ်းတို့သည် တရားဥပဒေဖြင့်သတ်မှတ်သည့်အတိုင်းဖြစ်ရမည်။

*

၁၈၃။ ။ (၁) ပါလီမန်ကအခြားပြဇာန်းချက်ပြုသည့်တိုင်အောင်[illegible]

(က) ကွန္ဒာရဝတီ၊ ဘောလခဲနှင့်ကယ်ဖိုးကြီးတို့ ၏စောဖျာများသည်လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင် ကရင်နီပြည်နယ်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်များ အဖြစ်ဖြင့်ပါဝင်ရမည်။

(ခ) တဆက်တည်းဖြစ်သော အထက်ပုဒ်မအရမှိုး ဗဲနယ်ကို ကရင်နီပြည်နယ်အတွင်းသို့ ပေါင်းသွင်းသောအခါ၊ မှိုး ဗဲစော်ဘွားသည်လည်း လူမျိုးစုလွှတ်တော်တွင် ကရင်နီပြည်နယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်တဦး အဖြစ်ဖြင့်ပါဝင်ရမည်။

(ဂ) စောဖျာများသည်၎င်း၊ စော်ဘွားသည်၎င်း၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်တွင်အမတ်ဖြစ်နိုင်ခွင့်မရှိစေရ။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၉"

(၂) ပါလီမန်၏ ကရင်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးပါဝင်သည့် ကရင်နီပြည်နယ်ကောင်စီကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

(၄) ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်မှ ရပ်စဲသော ပြည်နယ်ကောင်စီအမတ်သည်၊ ကောင်စီဝင်လည်း ကောင်စီအမတ်အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်ဟု မှတ်ယူရမည်။ သို့ရာတွင် ထိုကောင်စီအမတ်သည် မိမိအားဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်ပြီးသည့်တိုင်အောင်၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၁၈၄။ ။ ပြည်နယ်ကောင်စီသည် မိမိကိုယ်တိုင်ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်မရှိသော ကိစ္စနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ဥပဒေများကို ပြုပေးရန် ပါလီမန်သို့ထောက်ခံချက်တင်သွင်းနိုင်သည်။

၁၈၅။ ။ ပြည်နယ်ကောင်စီသည် ဥပဒေ-ကမ်းတခုကို အတည်ပြုပြီးသောအခါ၊ ထိုဥပဒေ-ကမ်းကို လက်မှတ်ထိုး၍ ထုတ်ပြန်ကျေညာပေးရန် နိုင်ငံတော်သမတထံသို့ တင်သွင်းရမည်။ နိုင်ငံတော်သမတသည် အဆိုပါ ဥပဒေ-ကမ်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ တဆက်တည်းဖြစ်သော အောက်ပုဒ်မအရ၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မေးမြန်းတောင်းဆိုခြင်းမပြုလျှင်၊ ထိုဥပဒေ-ကမ်းကို တင်သွင်းသည့်နေ့မှစ၍ တလအတွင်းတွင် လက်မှတ်ထိုးရမည်။

*

၁၈၆။ ။ (၁) နိုင်ငံတော်သမတထံသို့ တဆက်တည်းဖြစ်သော အထက်ပုဒ်မအရ၊ တင်သွင်းသော ဥပဒေ-ကမ်းသည်၊ သို့တည်းမဟုတ် ထိုဥပဒေ-ကမ်း၏ တစိတ်တဒေသသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေချင့် ဆန့်ကျင်သည်၊ မဆန့်ကျင်သည်ဟူသော ပြဿနာကို ဆုံးဖြတ်ပေးရန် နိုင်ငံတော်သမတသည်၊ မိမိ၏ သဘောအတိုင်းတရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ထိုဥပဒေ-ကမ်းကိုလွှဲအပ်နိုင်သည်။

(၂) လွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီး ၃ ဦးအောက်မနည်းပါဝင်သောခုံတော်သည်၊ လွှဲအပ်သော ပြဿနာကို စဉ်းစားရမည်။လွှဲအပ်သောပြဿနာကိုစဉ်းစားရမည်။ လွှဲအပ်သောပြဿနာကို သင့်မြတ်လျော်ကန်သည်ဟု ထင်မြန်သည့်အတိုင်း ဤနာစစ်ဆေး စဉ်းစားပြီးသော်အခါ၊ ထိုပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လွှဲအပ်ပြီးသည့်နောက်၊ ရက်ပေါင်း ၃၀ အောက်နောက်မကျစေဘဲ၊ မိမိတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လျှပ်မြန်နိုင်သမျှ လျှင်မြန်စွာ တရားရုံးတွင် အထင်အရှားကျေညာရမည်။ ဤပုဒ်မ၏ ကိစ္စများအလို့ငှာ၊ တရားဝန်ကြီးများရာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားလွှတ်တော်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ရမည်။

(၃) ဤပုဒ်မအရ၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့လွှဲအပ်သော ဥပဒေ-ကမ်းရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့် ဆန့်ကျင်သည်ဟု တရားလွှတ်တော်က၊ ဆုံးဖြတ်သော ကိစ္စတိုင်း၌၊ နိုင်ငံတော်သမတသည် ထိုဥပဒေ-ကမ်းကို ပြန်လည်စဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နယ်ကောင်စီသို့ ပြန်ပို့ရမည်။ ပြည်နယ်ကောင်စီက လိုအပ်သော ပြင်ဆင်ချက်များကို မပြုလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမတသည် ထိုဥပဒေ-ကမ်းကို လက်မှတ်မထိုးဟု ငြင်းဆိုရမည်။

(၄) ထိုသို့ငြင်းဆိုဘွယ်မရှိလျှင် နိုင်ငံတော်သမတသည်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ကို ထုတ်ဖော်ကျေညာပြီးသည့်နောက်၊ လျှင်မြန်နိုင်သမျှလျှင်မြန်စွာ ထိုဥပဒေ-ကမ်းကို လက်မှတ်ထိုး၍ အက်ဥပဒေဖြစ်လာ-ကာင်းကို ထုတ်ပြန်ကျေညာရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၂"

(၅) တဆက်တည်းဖြစ်သော အထက်ပုဒ်မအရ၊ တင်းသွင်းသောဥပဒေ-ဧကမိန့်ကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ မလွှဲအပ်ဘဲနှင့်ဖြစ်စေ၊ လွှဲအပ်ပို့ပီးမှဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်သမတကလက်မှတ်ထိုးပီးခဲ့လျှင်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက ပြုပိုင်ခွင့်မရှိဟူသော အကောင်းပြချက်ဖြင့်၊ ထိုဥပဒေ-ဧကမိန့်ရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည် မခိုင်လုံဟု ငြင်းဆိုငြင်မပြုရ။

၁၈၇။ ။ နိုင်ငံတော်သမတ လက်မှတ်ထိုးသော ပြည်နယ် ကောင်စီအက်ဥပဒေစာမူတိုင်းကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အတွင်းဝန်ရုံးခ်ု မော်ကွန်းတင်ရမည်။ မိတ္တူတိုင်းကိုလည်း ကရင်နီပြည်နယ်ဝန်ကြီးရုံးခ်ု မော်ကွန်းတင်ရမည်။

၁၈၈။ ။ ကရင်နီ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် အခါကာလအားလျော်စွာ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီကို ဆင့်ခေါ်နိုင်သည်၊ ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်။

သို့ရာတွင် ပြည်နယ်ကောင်စီ၏ ညီလာခံကို နှစ်စဉ်တနှစ်လျှင် အနည်းဆုံးတကြိမ်ကျင်းပရမည်။ ထိုသို့ကျင်းပသောအခါ ပြည်နယ်ကောင်စီ ညီလာခံတခု၏ နောက်ဆုံးအစည်းအဝေးနှင့် နောက်ထပ်ကျင်းပသောပြည်နယ်ကောင်စီညီလာခံ၏ ပဌမအစည်းအဝေးတို့၏ စပ်ကားတွင် ၁၂ လ ခြားမနေစေရ။

<u>ကရင်နီပြည်နယ်အစိုးရ။</u>

၁၈၉။ ။ ဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ ကရင်နီပြည်နယ်ကောင်စီနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍ ပါလီမန်၏ ကရင်နီပြည်နယ် ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်များအနက် အမတ်တဦးဦး၏ အမည်ကို တင်သွင်းသောအခါ၊ ထိုသို့အမည်တင်သွင်းခြင်းခံရသော အမတ်ကို နိုင်ငံတော်သမတသည်၊ အောက်တွင် ကရင်နီပြည်နယ်ဝန်ကြီးဟုခေါ်တွင်ရမည်ဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထားရမည်။ ထိုသို့ခန့်ထားခြင်းခံရသော ဝန်ကြီးသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေ၏ ကိစ္စများအတွက် ကရင်နီပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်ရမည်။

၁၉၀။ ။ (၁) ကရင်နီပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ကရင်နီပြည်နယ် စီရင်အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စကို တာဝန်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ ကရင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ လက်အောက်ခံအရာရှိများမှတဆင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲနိုင်ရမည်။

(၂) တဆက်တည်းဖြစ်သော အောက်ပုဒ်မရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ယေဘုယျသဘောကို မထိခိုက်စေဘဲ၊ ဆိုခဲ့သော အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ရာထမ်းမဟုမ်းများခန့်ထားခြင်း၊ နေရာချခြင်း၊ ရွှေ့ပြောင်းပေးခြင်း၊ ထိုရာထမ်းမဟုမ်းများစည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်းကိစ္စအားလုံးသို့ သက်ရောက်ပြန့်နှံ့ရမည်။

၁၉၁။ ။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီကတရားဥပဒေပြုပိုင်သောကိစ္စများသို့သက်ရောက်ပြန့်နှံ့သည်။ အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲရာတွင် ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လိုက်နာရမည်။

(၂) ပြည်နယ်ဆိုင်ရာအခြားကိစ္စအားလုံးတွင် ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရမည်။

(၃) ကရင်နီပြည်နယ်ကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ချက်များနှင့် ထင်မြင်ချက်များကိုပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌထံတင်ပြရာတွင် လွှယ်ကူစိမ့်သောငှာ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်ရွေးကောက်ပွဲ ပီးသည့်နောက် ပဌမအကြိမ်ကျင်းပသော အစည်းအဝေးတွင် ကောင်စီအမတ်များထဲမှသော်၎င်း၊ ကောင်စီအမတ်မဟုတ်သူများထဲမှသော်၎င်း၊ ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်တဦးကိုဖြစ်စေ၊ အများကိုဖြစ်စေရွေးချယ်နိုင်သည်။ ထိုပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်တဦးသည် သို့တည်းမဟုတ်အများသည်၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌကိုအလုပ်ဝတ္တရားများဆောင်ရွက်ရာတွင်ကူညီရန်အကြံပေးရန်ဖြစ်သည်။

၁၉၂။ ။ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ပြည်နယ်ကောင်စီ၏သာမန်ညီလာခံကျင်းပသောအခါများ၌၊ မိမိဆောင်ရွက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းဆောင်တာအကောင်းကို ပြောကားရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ပြောကားစေရမည်။ ကရင်နီပြည်နယ်ကိစ္စအား လုံးနှင့် သက်ဆိုင်သောအစီရင်ခံစာကိုတင်သွင်းရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်တင်သွင်းစေရမည်။ ပြည်နယ်၏အကျိုးစီးပွါးတိုး တက်ရာတိုးတက်ကောင်းဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆသော စီမံချက်များကိုစဉ်းစားဆွေးနွေးရန် ပြည်နယ်ကောင်စီအား ထောက်ခံအကြံပေးရမည်။

*

၁၉၃။ ။ (၁) ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ဘဏ္ဍာတော်နှစ်တိုင်းတနှစ်အတွက် ပြည်နယ်ဆိုင်ရာအရပ္ပန်းခြေငွေစာရင်နှင့်အသုံး ပ္ပန်းခြေငွေစာရင်းကိုပြုရမည်။ သို့ တည်းမဟုတ်ပြုစေရမည်။ ထိုငွေစာရင်းများကိုစဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နယ်ကောင် စီသို့ တင်သွင်းရမည်။

(၂) ပြည်နယ်ကောင်စီ၏အထောက်အပံ့ငွေနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရကသတ်မှတ်သော စည်ပေါ်းကမ်း ချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကိုလက်ခံအတည်ပြုရန် အာဏာရှိရမည်။ ထိုစည်းကမ်းချက်များအတိုင်း၊ ပြည်နယ်ကောင်စီကကျနစ္စာလိုက်နာစောင်း၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တအားကျေနပ်နိုင်စေရန် ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ ဘတ်ချက်တွင်ထဲ့သွင်းဖေါ်ပြရမည်။

၁၉၄။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ပြည်နယ်အစိုး ရအဖွဲ့ ဝင်တဦး၏ ဦ့ တည်းမဟုတ်အများ၏အာဏာနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကိစ္စများ၊ ထို့ ပြင်ထိုဥက္ကဋ္ဌ၊ ထိုကောင် စီ၊ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ ဝင်တို့ အချင်းချင်းဆက်ဆံရေးကိစ္စများပါဝင်သော ပြည်နယ်၏ဖွဲ့ စည်းဖွဲ့ ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာကိစ္စ အားလုံးကို တရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ရမည်။

**

၁၉၅။ ။ ဤအပိုင်း(အခန်း ၉ အပိုင်း ၄)ရှိ၊ ပြဋ္ဌာန်းချက်အားလုံးသည်၊ ပုဒ်မ ၁၈၀အရ၊ ကရင်ပြည်နယ်ကိုဖွဲ့ စည်းခဲ့ သော်၊ အကျိုးသက်ရောက်ခြင်းမှရပ်စဲရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၂"

** ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၇"

အပိုင်း ၅ ။ ချင်းဝိသေသတိုင်း ။

၁၉၆။ ။ နိုင်ငံတော်သမတ္တကသတ်မှတ်သောချင်းတောင်များခရိုင်နှင့် ရခိုင်တောင်တန်းနယ်များပါဝင်သည့် ချင်းဝိသေ သတိုင်းရှိရမည်။

၁၉၇။ ။ (၁) ပါလီမန်ရှိ ချင်းအမျိုးသားများ၏ ကိုယ်စားလှ၏အမတ်အားလုံးပါဝင်သော ချင်းရေးရာကောင်စီတခုဖွဲ့ စည်းရမည်။

(၂) ဝန်ကြီးချုပ်သည်ချင်းရေးရာကောင်စီနှင့်ညှိနိုင်းတိုင်ပင်၍၊ ပါလီမန်ရှိချင်းအမျိုးသားများ၏ကိုယ်စားလှယ် အမတ်များတဦးဦးအနက် အမတ်တဦးဦး၏ အမည်ကိုတင်သွင်းသောအခါ၊ ထို့ သို့ အမည်ကိုတင်သွင်းခြင်းခံရသောအ မတ်ကို နိုင်ငံတော်သမတ္တသည် "ချင်းရေးရာဝန်ကြီး" ဟုခေါ်တွင်ရမည်ဖြစ်သော ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီး တဦးအဖြစ်ခန့် ထားရမည်။

(၃) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏အာဏာများကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ချင်းရေးရာဝန်ကြီးသည်၊ အောက်ပါတို့ ကိုစီမန်ခန့် ခွဲ ညွှန်ကားကြီးကာပ်အုပ်ချုပ်ရမည်။

(က) ချင်းဝိသေသတိုင်း၏ ဤရပ်ရပ်ဆိုင်ရာစီရင်အုပ်ချုပ်ရေး၊ ထို့ ပြင်အထူးအားဖြင့်၊ ထိုဝိသေသတိုင်းတွင် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ရာထမ်းမြှာမ်းများခန့် ထားခြင်း၊ နေရာခြခြင်း၊ ရွှေ့ ပြောင်းပေးခြင်း၊ ထိုရာထမ်းမြှာမ်းများစည်း ကမ်းသေဝပ်ခြင်း။

(ခ) ချင်းဝိသေသတိုင်းတွင် ပညာသင်ကျောင်းများနှင့်တက္ကသိုလ်၊ ယဉ်ကျေးမဆိုင်ရာများနှင့်သက်ဆိုင်သောကိစ္စများ။

(၄) ချင်းရေးရာဝန်ကြီးအား၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆောင်ရွက်ရာတွင် ချင်းရေးရာကောင်စီကကူညီရမည်။ အကြံပေးရမည်။

(၅) ပါလီမန် အမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသော ချင်းရေးရာကောင်စီအမတ်တဦးသည်၊ ကောင်စီ၌လည်း ကောင်စီအမတ်အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ သို့ ရာတွင်ထိုကောင်စီအမတ်သည်၊ မိမိအားဆက်ခံမည့်သူကိုရွေးကောက်တင်မြောက်ပြီးသည့်တိုင်အောင်၊ မိမိတာဝန်ဝတ္တရားများကိုဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

၁၉၈။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ချင်းရေးရာဝန်ကြီးနှင့် ချင်းရေးရာကောင်စီတို့၏ အာဏာနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကိစ္စအားလုံးကိုငင်း၊ ထိုဝန်ကြီးနှင့်ထိုကောင်စီတို့၏ ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စအားလုံးကိုငင်း၊ ထိုဝန်ကြီး၊ ထိုကောင်စီတို့နှင့်ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ ဆက်ဆံရေးဆိုင်ရာကိစ္စအားလုံးကိုငင်းတရားဥပဒေဖြင့် ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ရမည်။

အပိုင်း ၆ ။ ပြည်နယ်သစ်များ ။

၁၉၉။ ။ ပါလီမန်သည် ပြည်နယ်သစ်ကလိုက်နာရမည့်စည်းကမ်းချက်များပါဝင်သောအက်ဥပဒေဖြင့်၊ ပြည်နယ်သစ်တခုကို ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ထိုသတ်မှတ်ချက်များတွင် ထိုပြည်နယ်မှပါလီမန်သို့ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်ဦးရေ မည်ရွေ့ မည်မျှရွေးကောက်တင်မြှောက်နိုင်သည်ဟူသောအချက်လည်းပါဝင်ရမည်။

၂၀၀။ ။ (က) ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်အသစ်တခုတည်ထောင်ဖွဲ့ စည်းခြင်း
(ခ) ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တခုခု၏အကျယ်အဝန်းကိုတိုးချဲ့ခြင်း
(ဂ) ပြည်ထောဘင်စုအဖွဲ့ ဝင်တခုခု၏အကျယ်အဝန်းကိုလျှော့ခြင်း
(ဃ) ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ ဝင်တခုခု၏ နယ်နိမိတ်များကိုပြောင်းလဲခြင်း
တို့ကို၊ ထိုသို့နယ်နိမိတ်ပြုပြင်ခြင်းခံရသော ပြည်နယ်တိုင်း၏ကောင်စီက သဘောတူညီပါက၊ ပါလီမန်သည်အက်ဥပဒေဖြင့်ပြုနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ထိုကဲ့သို့သောသဘောတူညီချက်ရရှိပါက ပါလီမန်သည်လိုအပ်သည်ဟု သို့တည်းမဟုတ် သင့်လျော်သည်ဟုထင်မြင်ယူဆသော ထပ်ဖြည့်ပြဋ္ဌာန်းချက်၊ အကြောင်းသင့်ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် နှိုင်းညှိပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုပြုနိုင်သည်။

အခန်း ၁၀

ခွဲထွက်နိုင်သောအခွင့်အရေး။

၂၀၁။ ဤအခြေခံဥပဒေ၌သော်၎င်း ပုဒ်မ ၁၉၉ အရပါလီမန်ကပြုသော အက်ဥပဒေ၌သော်၎င်း အခြားပြဋ္ဌာန်းချက်ပြုထားခြင်းမရှိလျှင်၊ အောက်၌ပြဋ္ဌာန်းထားသောစည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှ ခွဲထွက်နိုင်ရန် ပြည်နယ်တိုင်း၌ အခွင့်အရေးရှိရမည်။

၂၀၂။ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်သည့်နေ့မှဆယ်နှစ်အတွင်း ခွဲထွက်နိုင်သော အခွင့်အရေးကိုအသုံးမပြုရ။

၂၀၃။ (၁) ခွဲထွက်နိုင်သောအခွင့်အရေးကို သုံးစွဲလိုသောပြည်နယ်သည်၊ ခွဲထွက်လိုကြောင်းအဆိုကို မိမိ၏ပြည်နယ်ကောင်စီတွက်တင်သွင်းအတည်ပြုရမည်။ ပြည်နယ်ကောင်စီရှိ အမတ်စုစုပေါင်းအနက်သုံးပုံနှစ်ပုံအောက်မလျော့သောအမတ်များက ထိုအဆိုကိုထောက်ခံ၍မဲပေးခြင်းမပြုလျှင် အတည်ပြုသည်ဟုမမှတ်ယူရ။

(၂) သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်၏ဥက္ကဋ္ဌသည် ပြည်နယ်ကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို နိုင်ငံတော်သမတအား အကြောင်းကြားရမည်။ ထို့ပြင်အတည်ပြုလိုက်သောကောင်စီ၏ ဘာပတိကဟုတ်မှန်ကြောင်း လက်မှတ်ထိုးသော ဆုံးဖြတ်ချက်မိတ္တူတစောင်ကို နိုင်ငံတော်သမတထံသို့ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌကတင်ပြရမည်။

၂၀၄ ။ ထိုအခါနိုင်ငံတော်သမတသည်၊ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်၏လူထုဆန္ဒပွဲကို ကျင်းပစေရန်အမိန့်ထုတ်ရမည်။ လူထုဆန္ဒပွဲကိုကျင်းပခြင်းမှာ သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်ရှိ ပြည်သူတို့၏ဆန္ဒအမှန်ကို သိရှိရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၅။ နိုင်ငံတော်သမတသည် လူထုဆန္ဒပွဲကော်မရှင်တစ်ဖွဲ့ကို ခန့်ရမည်။ ထိုအဖွဲ့တွင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှဎင်း သက်ဆိုင်ရာပြည်နယ်မှဎင်း ကိုယ်စားလှယ်ဦးရေအညီအမျှပါဝင်ရမည်။ ထိုအဖွဲ့သည်လူထုဆန္ဒပွဲကို ကြီးကြပ်စီမံရန်ဖြစ်သည်။

၂၀၆။ ဤအခန်းရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ အဆိုပါခွဲထွက်နိုင်သော အခွင့်အရေးအသုံးပြုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော ကိစ္စအားလုံးကို ဥပဒေဖြင့်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ရမည်။

အခန်း ၁၀
ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ခြင်း။

၂၀၇။ ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်တခုခုကို ပြောင်းခြင်းဖြင့်သော်ဎင်း ဖြည့်ထည့်ခြင်းသော်ဎင်း ရုပ်သိမ်းခြင်းဖြင့်သော်ဎင်း အောက်ဖော်ပြသတ်မှတ်ထားသောနည်းအတိုင်း ပြင်နိုင်သည်။

၂၀၈။ (၁) ဤအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ရန်တင်သွင်းသောအဆိုကို ဥပဒေကြမ်းအဖြစ်ဖြင့်တင်သွင်းရမည်။ ထိုဥပဒေကြမ်းကို "ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ရန်ဥပဒေကြမ်း "ဟူ၍ဖော်ပြရမည်။

(၂) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ရန်အဆိုတခုသော်ဎင်း အများသော်ဎင်း ပါဝင်သောဥပဒေကြမ်းတွင် အခြားအဆိုများမပါရ။

*

၂၀၉။ (၁) ထိုကဲ့သို့သောဥပဒေကြမ်းကို ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်၌ စတင်တင်သွင်းနိုင်သည်။

(၂) ထိုဥပဒေကြမ်းကို ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အသီးသီးက အတည်ပြုပြီးနောက် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးကပင် တွဲဖက်အစည်းအဝေး၌ စဉ်းစားဆွေးနွေးရမည်။

(၃) လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏လက်ရှိအမတ်များအနက် သုံးပုံနှစ်ပုံအောက်မလျော့သော အမတ်များက တွဲဖက်အစည်းအဝေးတွင်ထောက်ခံ၍ မဲပေးမှသာလျှင် ထိုဥပဒေကြမ်းကို လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက အတည်ပြုသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

(၄) (က) တတိယဇယားရှိ ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်းကိုသော်ဎင်း
(ခ) စတုတ္ထဇယားရှိပြည်နယ်အသီးသီးဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်ဖြစ်ရန်၊
(ဂ) ပါလီမန်တွင် ပြည်နယ်အသီးသီးဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်ဖြစ်ရန် လိုအပ်သော အရည်အချင်း

ပျက်ယွင်းခြင်းမရှိစေရဟု ပုဒ်မ ၇၄၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ရှိအပိုဒ် (ဃ)အရ ကျေညာထားသောပါလီမန် အက်ဥပဒေကို သော်၎င်း ပြင်လိုသောဥပဒေကြမ်းသည် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်၏တွဲဖက်အစည်းအဝေးသို့ တက်ရောက်မဲပေးသော သက်ဆိုင်ရာ ပြည်နယ်မှသို့တည်းမဟုတ် ပြည်နယ်အသီးသီးမှကိုယ်စားလှယ်အမတ်များရာကထောက်ခံ၍ မဲပေးခြင်းပြုလျှင်၊ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏တွဲဖက်အစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုချက်ကိုရသည်ဟုမမှတ်ယူရ။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၇"

(၅) အခြေခံဥပဒက ကရင်အမျိုးသားများအားသို့တည်းမဟုတ် ချင်းအမျိုးသားများအား ပေးအပ်ထားသောအခွင့်အရေးကို ယုတ်လျော့စေမည့်ဥပဒေကြမ်းသည် တွဲဖက်အစည်းအဝေးသို့တက်ရောက်မဲပေးသော ကရင်အမျိုးသားကိုယ်စားလှယ်များရာကဖြစ်စေ၊ ချင်းအမျိုးသားကိုယ်စားလှယ်များရာကဖြစ်စေ၊ သက်ဆိုင်ရာကထောက်ခံ၍မဲပေးခြင်းမပြုလျှင် လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏တွဲဖက်အစည်းအဝေးတွင် အတည်ပြုချက်ကို ရသည်ဟုမမှတ်ယူရ။

၂၁၀။ ဤအခန်းရှိအထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ ဥပဒေကြမ်းကို အတည်ပြုပြီးသောအခါ ထိုဥပဒေကြမ်းကိုနိုင်ငံတော်သမတထံသို့တင်ပြရမည်။ နိုင်ငံတော်သမတသည် ထိုဥပဒေကြမ်းကိုချက်ခြင်းလက်မှတ်ထိုး၍ ထုတ်ပြန်ကျေညာရမည်။

အခန်း ၁၂

ပြည်ထောင်ချင်းချင်းဆက်ဆံရေး

၂၁၁။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် စစ်မက်ကိုနိုင်သောနိုင်ငံတော်ဝါဒ၏လက်နက်သဖွယ်အသုံးမ ပြုစွန့်ပယ်သည်။ ထို့ပြင်နိုင်ငံခြားနှင့်ဆက်ဆံရာ၌ ပြည်ထောင်စုချင်းချင်းဥပဒေ၏ သဘောတရားများကို ကျင့်စဉ်အဖြစ်ဖြင့် လိုက်နာလက်ခံသည် ။

၂၁၂။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည် ပြည်ထောင်ချင်းချင်းတရားမျှတမှုနှင့် နိုင်ငံတကာတို့စောင့်ရှောက်အပ်သော ကျင့်ဝတ်သိက္ခာတို့ကို အခြေခံ၍ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို နိုင်ငံတကာတို့နှင့်မိတ်ဝတ်မပျက်ပေါင်းဖက်ဆောင်ရွက်ရေးကိုငင်းရှောရှူမည်ဟူ၍ ခိုင်မြဲသောအဓိဌာန်ကိုပြုသည်။

၂၁၃။ (၁) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံပါဝင်သော ပြည်ထောင်ချင်းချင်းသဘောတူညီချက်တိုင်းကို ပါလီမန်၌တင်ပြရမည်။

(၂) သဘောတူညီချက်အတိုင်း အထမြောက်အောင်ဆောင်ရွက်ရေးအတွက်၊ ဥပဒေပြုရန်လိုသော သို့တည်းမဟုတ် ဥပဒေပြုခြင်းကိုလိုရန်အကြောင်းရှိသော ပြည်ထောင်ချင်းချင်းသဘောတူညီချက်ကို ပါလီမန်ကသဘောတူခဲ့သော် လက်ခံအတည်မပြုရ။

(၃) သဘောတူညီချက်တွင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏အခွန်တော်မှ ကုန်ကျစရာများပါဝင်နေသော ပြည်ထောင်ချင်းချင်းသဘောတူညီချက်ကို ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကသဘောမတူခဲ့သော် လက်ခံအတည်မပြုရ။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ဤပုဒ်မသည်လုပ်ငန်းဆောင်တာနည်းနာတို့နှင့် ဆိုင်သောသို့တည်းမဟုတ် စီရင်အုပ်ချုပ်မှုနှင့် သက်ဆိုင်သော အစိုးရအချင်းချင်းသဘောတူညီချက်များနှင့် မသက်ဆိုင်ရ။

၂၁၄။ ပါလီမန်ကဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းမပြုလျှင် မည်သည့်ပြည်ထောင်ချင်းချင်းသဘောတူညီချက်မျှ ထိုကဲ့သို့သော သဘောတူညီချက်အနေနှင့် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတရားဥပဒေ၏ တစိတ်တဒေသမဖြစ်ရ။

အခန်း ၁၃
အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ။

၂၁၅။ နိုင်ငံတော်အလံ၏ပုံမှာ ထောင့်မှန်စတုဂံပုံဖြစ်သည်။ အလံမှာအနီရောင်ခံဖြစ်၍ လက်ဝဲဘက်အထက်ထောင့်၌ အပြာရင့်အခန်းဖွင့်ပြီးလျှင် ထိုအပြာရင့်အခန်းအလယ်တွင် ရောင်ခြည်လက်ငါးခုရှိသော ကြယ်ဖြူကြီးတပွင့်ထားရှိသည်။ ထိုကြယ်ဖြူ၏ရောင်ခြည်လက်များအကြားတွင် ရောင်ခြည်လက်ငါးခုစီရှိသော ကြယ်ဖြူငါးခုကိုတစ်ပွင့်စီ သွင်းရံထားရမည်။ ကြယ်ဖြူကြီးနှင့်တကွသွင်းရံထားသော ကြယ်ငယ်များ၏ရောင်ခြည်လက်များအနက် တခုစီသည် အလံ၏ အထက်ဖက်သို့မတ်မတ်ညွှန်လျက်တည်စေရမည်။ အလံတခုလုံး၏အတိုင်းအတာမှာအလျား ၉ ပေ၊ အနံ ၅ ပေ၊ အပြာရင့်အခန်းမှာ အလျား ၄ပေ၊ အနံ ၂ ပေ ၆ လက္မ၊ ကြယ်ကြီးအတွက် ထောင့်စွန်းများကို ဆက်လက်၍ ဆွဲထားသော စက်ဝိုင်း၏အချင်းမှာ ၁၈ လက္မ ၊ ကြယ်ငယ် အတွက် ၉ လက္မဖြစ်သည်။ အလံ၏အရွယ်မှာကြီးငယ်မဟူ ထိုအချိုးအစားအတိုင်းကိုက်ညီနိုင်သမျှ ကိုက်ညီရမည်။

၂၁၆။ မြန်မာဘာသာသည် ရုံးသုံးဘာသာဖြစ်ရမည်။ သို့ရာတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာကိုလည်းသုံးခွင့်ပြုနိုင်သည်။

၂၁၇။ ဤဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံစာမူနှစ်ခုထားရှိရမည်။ တခုမှာမြန်မာဘာသာစာမူဖြစ်၍ အခြားတခုမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစာမူဖြစ်သည်။ ငြိမ့်မူတွင် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌက လက်မှတ်ထိုး၍ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အတွင်းဝန်ရုံးတွင် မော်ကွန်းတင်ရမည်။ ထိုစာမူနှစ်ခုလုံးကို ဤဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များအတွက် အပြီးအပြတ်သက်သေအရာတည်စေရမည်။

၂၁၈။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသည် သို့တည်းမဟုတ် ပြည်နယ်တို့သည် ပြည်သူသုံးလုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ကိုင်စေရန် လက်မှတ်ကို သို့တည်းမဟုတ် လိုင်စင်ကို သို့တည်းမဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် အာဏာလွှဲအပ်သော လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို –
(က) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကသော်၎င်း ပြည်နယ်ကသော်၎င်း ဒေသန္တရအာဏာပိုင်များကသော်၎င်း ကြိုးကြပ်အုပ်ချုပ်သော အဖွဲ့အစည်းများကိုသာပေးရမည်။ သို့တည်းမဟုတ်
(ခ) ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံသားတို့ကိုသာပေးရမည်။ သို့တည်းမဟုတ်
(ဂ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှသော်၎င်း ပြည်နယ်မှသော်၎င်း ဒေသန္တရအာဏာပိုင်ထံမှသော်၎င်း ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသားများထံမှသော်၎င်း ရာခိုင်နှုန်း ၆၀ အောက်မနည်းပါဝင်ဝေငှရင်းရှိ၍ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင် အာဏာတည်သော တရားဥပဒေနှင့်အညီဖွဲ့စည်းထားသော ကုမ္ပဏီများကိုသာဖြစ်စေ ထိုကဲ့သို့သော အခြားအဖွဲ့အစည်းများကို ပေးရမည်။ သို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့သောလက်မှတ်ကို သို့တည်းမဟုတ်လိုင်စင်ကို သို့တည်းမဟုတ် အခြားနည်းဖြင့် အာဏာလွှဲအပ်သော လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ပြည်သူ့အကျိုးအတွက် လိုအပ်သောအခါ ပါလီမန်ကပြင်နိုင်ရမည်။ သို့တည်းမဟုတ် ပြောင်းနိုင်ရမည်၊ သို့တည်းမဟုတ်ရုပ်သိမ်းနိုင်ရမည်ဟူသော စည်းကမ်းများအရမှတပါး မည်သူတဦးတယောက်သို့မျှ သို့တည်းမဟုတ် မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းသို့မျှ သို့တည်းမဟုတ်မည်သည့်ကုမ္ပဏီသို့မျှ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ထက် ကျော်လွန်သောကာလအပိုင်းအခြားအတွက် မပေးရ။

၂၁၉။ သစ်တောမြေနှင့် သတ္တုမြေများ၊ သစ်တောများ၊ ရေ၊ တံငါလုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးဆိုင်ရာဒေသများ၊ သတ္တုများ၊ ကျောက်မီးသွေး၊ ရေနံနှင့် အခြားတွင်းထွက်ဆီများ၊ ခါတ်အားထွက်မည့်ပင်ရင်းအခြေအမြစ်များနှင့် အခြားသဘာဝ ပင်ရင်းအခြေအမြစ်များကို ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံက လုပ်ကိုင်သုံးစွဲ၍ တိုးတက်အောင်ပြုရမည်။ သို့ရာတွင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အကျိုးစီးပွါးအလိုငှာ ပါလီမန်၏ အက်ဥပဒေအရပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားခွင်းချက်စည်းကမ်းများနှင့်မဆန့်ကျင်လျှင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသည် အထက်ပါတို့ကိုလုပ်ကိုင်သုံးစွဲနိုင်သော သို့တည်းမဟုတ် တိုးတက်အောင်ပြုနိုင်သော သို့တည်းမဟုတ် အသုံးချနိုင်သော အခွင့်အရေးကို ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသားများအားပေးနိုင်သည်။

သို့တည်းမဟုတ် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသားများထံမှ အနည်းဆုံးရာခိုင်နှုန်း ၆၀ မျှပါဝင်သည့်ဒွေရင်းရှိသော ကုမ္ပဏီများသို့ သော်၎င်း ထိုကဲ့သို့သော အဖွဲ့အစည်းများသို့သော်၎င်း ပေးနိုင်သည်။

ခြွင်းချက်။ ။ ထို့ပြင်ပြည်သူ့အကျိုးအတွက်လိုအပ်သောအခါ အထက်ပါအခွင့်အရေးကိုပါလီမန်က ပြင်နိုင် ရမည်။ သို့တည်းမဟုတ်ပြောင်းနိုင်ရမည်။ သို့တည်းမဟုတ် ရုပ်သိမ်းနိုင်ရမည်ဟူသော စည်းကမ်းချက်များအရ မှတပါး ထိုအခွင့်အရေးမျိုးကို မပေးရ။

ဤထက်၌ဖော်ပြခဲ့သော သဘာဝပင်ရင်းအခြေအမြစ်များကို လုပ်ကိုင်သုံးစွဲခြင်း၊ တိုးတက်အောင်ပြုခြင်း၊ အသုံးချခြင်းတို့အတွက် လက်မှတ်ကိုသော်၎င်း လိုင်စင်ကိုသော်၎င်း အခြားနည်းဖြင့် လွှဲအပ်သောလုပ်ပိုင်ခွင့်ကိုသော်၎င်း နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ထက်ကျော်လွန်သောကာလအပိုင်းအခြားအတွက် နောင်အခါတွင်မပေးရ။ သို့တည်းမဟုတ် နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ထက် ကျော်လွန်သော နောက်ထပ်ကာလအပိုင်းအခြားအတွက် အသစ်လွှဲခွင့်မရှိစေရ။

၂၂၀။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ အကျိုးစီးပွါးအလို့ငှါ ပါလီမန်၏ အက်ဥပဒေကပြဋ္ဌာန်းထားသော သီးခြားခြွင်းချက်စည်းကမ်း များအရမှတပါး၊ လုပ်ကိုင်သုံးစွဲစေရန်သော်၎င်း တိုးတက်အောင်ပြုစေရန်သော်၎င်း မည်သည့်လယ်ယာကိုင်းကျွန်းမြေ ကိုမျှ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသားမဟုတ်သူများအား ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံက မပေးရ။

၂၂၁။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဝန်ထမ်းများ ခန့်ထားရေးနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအစိုးရကိုကူညီရန်၎င်း၊ ရာထမ်းမှထမ်းဆိုင်ရာ စည်းကမ်းသေဝပ်မှုကိစ္စများတွင် အကြံပေးရန်၎င်း ပါလီမန်သည် တရားဥပဒေပြဋ္ဌာန်း၍ရာထူးဝန် အဖွဲ့ကိုထားရှိရမည်။ ထိုရာထူးဝန်အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ထိုအဖွဲ့၏အာဏာနှင့် အလုပ်ဝတ္တရားများ ထို့ပြင်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ရာထူးအလုပ်ဆိုင်ရာစည်းကမ်းချက်များကို ပါလီမန်၏အက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ရမည်။

၂၂၂။ (၁) ရှေ့နောက်စကားတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုထောက်ထားရန်မလိုလျှင် ဤအခြေခံဥပဒေ၌ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်တို့သည် ဖော်ပြထားသောအဓိပ္ပာယ်ကိုဆောင်သည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ –

“ မြန်မာပြည် ”၊ “ မြန်မာနိုင်ငံ ”၊ “ မြန်မာနိုင်ငံတော် ”ဟူသောစကားရပ်တို့သည် ၁၉၅၃ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော်စီရင်အုပ်ချုပ်မှုဥပဒေ၌ ပါရှိသော အဓိပ္ပါယ်မျိုးကိုဆောင်သည်။

“ လက်ရှိတရားဥပဒေ ” ဟူသည်မှာ တရားဥပဒေ၊ တချက်လွှတ်ဥပဒေ၊ အမိန့်၊ စည်းကမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ စည်းမျဉ်းဥပဒေတို့ကိုပြုနိုင်သော ဥပဒေပြုအဖွဲ့ကသော်၎င်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကသော်၎င်း၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာမတည်မီက ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံရှိ နယ်မြေများတွင်ပြုခဲ့သောတရားဥပဒေ၊ တချက်လွှတ်ဥပေဒ၊ အမိန့်၊ စည်းကမ်းဥပဒေ၊ နည်းဥပဒေ၊ စည်းမျဉ်းဥပဒေတို့ကိုဆိုလိုသည်။

“ စော်ဘွား ” သို့တည်းမဟုတ် “ စောဖျာ ” ဟူသည်မှာ အငြင်းပွားမှုပေါ်ပေါက်လာလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမတက သက်ဆိုင်ရာ ရိုက်ရာခံစည်းကမ်းများနှင့်အညီ အသိအမှတ်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုလိုသည်။

“ ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင် ” ဟူသည်မှာ –

(က) ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင် အဖွဲ့ဝင်တခုအဖြစ်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းပါဝင်သောပြည်နယ်ကိုသော်၎င်း၊

(ခ) ပြည်နယ်၏ တစိတ်တဒေသအဖြစ် မဖွဲ့စည်းမပါဝင်သော ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကျန်နယ်မြေအား လုံးကိုသော်၎င်း၊ ဆိုလိုသည်။

(၂) အခန်း ၆၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၃ နှင့်တတိယဇယား၊ စတုတ္ထဇယားများရှိ “ ပြည်နယ် ” ဟူသော စကားသည်ဆန့်ကျင်သော ရည်ရွယ်ချက်မပေါ်ပေါက်လျှင် ရှမ်းပြည်နယ်ကို၊ သို့တည်းမဟုတ် ကချင်ပြည်နယ်ကို သို့တည်းမဟုတ် ကရင်နီပြည်နယ်ကို၊ သို့တည်းမဟုတ် အခန်း ၉ အပိုင်း ၆ အရဖွဲ့စည်းသော ပြည်နယ် သစ်ကိုဆိုလိုသည် ။

(၃) ဆန့်ကျင်သောရည်ရွယ်ချက်မပေါ်ပေါက်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံတော်ယေဘုယျစကားရပ်အက်ဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ဤအခြေခံဥပဒေကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူခြင်း၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာသက်ရောက်ခြင်းတို့နှင့် သက်ဆိုင်ရမည်။

အခန်း ၁၄
အကူးအပြောင်းကာလပြဋ္ဌာန်းချက်များ

၂၂၃။ ၁၉၅၃ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံတော်စီရင်အုပ်ချုပ်မှု အက်ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းအရဖြစ်စေ၊ ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ် ထိုစဉ်အခါကစိုးပိုင်တော်မူခဲ့သည့် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ နယ်ပယ်များကို စီရင်အုပ်ချုပ်ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသော သို့တည်းမဟုတ် သက်ဆိုင်သော ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်၌ ယခင်က တည်ရှိခဲ့သောအခွင့်အရေး၊ အခွင့်အာဏာ၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ၊ ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အာဏာအားလုံးနျင့်တကွ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်အတွင်းအခြားမည်သည့် နယ်ပယ်တွင်မဆိုဖြစ်စေ၊ ထိုနယ်ပယ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍ဖြစ်စေ၊ သဘောတူစာချုပ်အရသော်၎င်း၊ ပေးအပ်ခြင်းအရသော်၎င်း၊ ထုံးစံဓလေ့အရသော်၎င်း၊ လျစ်လျူရှုချက်အရသော်၎င်း ၊ အခြားနည်းအရသော်၎င်း ၊ ဆောင်ရွက်တော်မူပိုင်သောအခွင့်အရေး၊ အခွင့်အာဏာ၊ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ၊ ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အာဏာအားလုံးတို့ကိုပါ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံက ပိုင်ဆိုင်သည်ဟု ကျေညာလိုက်သည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ရာတွင် ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်အံ့ဆဲဆဲကာလက ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်၌ တည်ရှိခဲ့သော ထို့ပြင်ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံအတွင်း၌သော်၎င်း၊ ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံနှင့်စပ်လျဉ်း၍သော်၎င်း၊ ဆောင်ရွက်တော်မူပိုင်သော ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အာဏာကို ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံရှိ မည်သည့်အာဏာပိုင်ကမျှ ကိုယ်ပိုင်အခွင့်အာဏာအနေနှင့် မသုံးစွဲရ။

၂၂၄။ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်အံ့ဆဲဆဲကာလက မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့် ကရင်နီနယ်များ၏စီရင်အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စအလို့ငှာ ဗြိတိသျှဘုရင်မင်းမြတ်၌ သို့တည်းမဟုတ်အခြားအာဏာပိုင်တခုခု၌ တည်ရှိခဲ့သော အခွင့်အရေးများ၊ ပိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းများနှင့် တောင်းဆိုရယူခွင့်များသည် ဤအခြေခံဥပဒေ အာဏာတည်သည်မှစ၍၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ၌တည်ရှိရမည်။

အထူးအားဖြင့်သစ်တောအားလုံး၊ မြေအောက်ရှိသတ္တုနှင့် **အခြားပစ္စည်းများအားလုံး၊ ဓါတ်ဖက်ဝင် ဆေးဖက်ဝင်ရေ စသောရေများ၊ သဘာဝအင်အားတိုး၏ ပင်ရင်း အခြေအမြစ်များ၊ သံလမ်းဖြစ်သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးဆိုင်ရာပစ္စည်းများ၊ စာပို့ ဆောင်ရေးဆိုင်ရာပစ္စည်းများ၊ ဧရာနန်းနှင့် ဧရာနန်းမဲ့ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာပစ္စည်းများ၊ အသံလွှင့်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာပစ္စည်းများသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေတည်သည်မှစ၍ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ပစ္စည်းများဖြစ်ရမည်။**

၂၂၅။ ။ (၁) ပိဋိညာဉ်များနှင့်စပ်လျဉ်း၍သောဎး တာဝန်များနျင့်စပ်လျဉ်း၍သောဎး၊ အကယ်၍ ဤအခြေခံဥပဒေအတည်မဖြစ်ခဲ့သော် မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရအားတရားစွဲနိုင်သောအခွင့်အရေးအရ၊ တရားစွဲရန်ပေါ်ပေါက်ခဲ့လျှင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရအား တရားစွဲနိုင်သည်။

(၂) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသည်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏အမည်ဖြင့် တရားစွဲနိုင်သည်။ ထိုနည်းတူပင် တရားစွဲခြင်းကိုခံနိုင်သည်။

(၃) အမမြဉာညအဖြစ်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရ ပါဝင်နေသော အမမျိုးသည်၊ ဤအခြေခံ ဥပဒေအာဏာတည်သောနေ့ ရက်တွင်မူ ပီးမပြတ်ဖြစ်နေသေးပါက ထိအမမျိုးတွင်မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရအစား၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအစိုးရပါဝင်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၂၂၆။ ။ (၁) လက်ရှိတရားဥပဒေများသည် ဤအခြေခံဥပဒေနှင့် မညီမညွတ်မဖြစ်သည်အထိဎး၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်

မဆန့် ကျင်လျှင်၎င်း၊ ထိုလက်ရှိတရားဥပဒေများကိုဖြစ်စေ တခုခုကိုဖြစ်စေ ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်ရှိသောဥပဒေပြုအဖွဲ့ ကသော၎င်းထိုကဲ့သို့ သောအာဏာပိုင်ကသော၎င်းမရှိပ်သိမ်းသေးသမျှ သို့ တည်းမဟုတ် မပြင်သေးသမျှ၊ ဆက်လက်၍အာဏာတည်စေရမည်။

(၂) ဤအခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လေးစားထောက်ထား၍၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကလိုအပ်သည်ဟုထင်မြင်သော၊ သင့်တင့်ဆီလျော်သည့် ပြုပြင်ချက်များပါဝင်သော လက်ရှိတရားဥပဒေတခုခုကို ပါလီမန်ကသော၎င်း၊ အခွင့်အာဏာရှိသောအခြားအာဏာပိုင်သော်၎င်း၊ မရှိပ်သိမ်းသေးသမျှ၊ သို့ တည်းမဟုတ်မပြင်သေးသမျှ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတ၏အမိန့် တွင် သီးခြားဖော်ပြထားသောနေ့ မှစ၍ အကျိုးသက်ရောက်စေရမည်ဟု နိုင်ငံတော်သမ္မတကအမိန့် ထုတ်၍ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

၂၂၇။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်အဲ့ဆဲဆဲကာလက မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရနှင့်သို့ တည်းမဟုတ် မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရကိုယ်စား၊ ဗိတိသျှနိုင်ငံရှိဘုရင်မင်းမြတ်၏အစိုးနှင့်၊ အခြားနိုင်ငံအကြီးအမှုသို့ တည်းမဟုတ် အစိုးရတို့ ချုပ်ဆိုအတည်ဖြစ်ခဲ့သော စာချုပ်များမှသော်၎င်း၊ ပေါ်ထွက်လာသောတရားမျှတသည့်တာဝန်များကို၊ အဆိုပါအခြားနိုင်ငံကလည်း ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံနှင့်စပ်လျဉ်၍ ထားရှိအပ်သောပဋိညဉ်များကို တုံ့ ပြန်လေးစားပါက၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံကလည်း၊ တုံ့ ပြန်လေးစားရမည်။

၂၂၈။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်သည့်နေ့ ၌၊ တည်ရှိနေသောတရားရုံးအားလုံးသည် ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီတရားဥပဒေဖြင့်တရားရုံးသစ်များကို မတည်ထောင်သမျှ၊ ဆက်လက်၍ တရားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာများကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။ အဆိုပါတရားရုံးများတွင် မှု ပြီးမပြတ်ဖြစ်နေသေးသော တရားမမျှ၊ ရာဇဝတ်မမျှားနှင့် အခွန်တော်မမျှားကို၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာမတည်သေးဘိသကဲ့သို့ပြီးပြတ်အောင်စီရင်ရမည်။

၂၂၉။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်အဲ့ဆဲဆဲကလက၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရလက်အောက်တွင်အမြဲမြဲခဲ့ကာသော ရာထူးမြဲမြံများသည်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံကအခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မပြုသမျှ ဆက်လက်အမြဲမြံရမည်။

၂၃၀။ ။ ကြိုတင်မသိမမြင်နိုင်သောအခက်အခဲများကို၊ အထူးအားဖြင့် ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်စီရင်အုပ်ချုပ်မှုအက်ဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ၊ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များသို့ ကူးပြောင်းရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသောအခက်အခဲများကို ဖယ်ရှားရန်နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်၊ မိမိ၏အမိန့် တွင်သီးခြားဖော်ပြထားသော ကာလာအပိုင်းအခြားအတွက် ပြောင်းခြင်းဖြစ်သောင်း၊ ပြုပြင်ထားသော ပြင်ဆင်ချက်များပါဝင်သည့် ဤအခြေခံဥပဒေသည်၊ အကျိုးသက်ရောက်ရမည်ဟုနိုင်ငံတော်သမ္မတကအမိန့် ထုတ်၍ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။ အခန်း ၆ အရ၊ နည်းလမ်းကျစွာဖွဲ့ စည်းသောပါလီမန်၏ပဌမအစည်းအဝေး ကျင်းပီးသည့်နောက် ဤပုဒ်မအရ ထိုကဲ့သို့ သော အမိန့် ကိုမထုတ်ရ၊ တဆက်တည်းဖြစ်သောအောက်ပုဒ်မရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များအရ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်နှစ်ရပ်လုံး၏ အာဏာများကို အသုံးပြုကာ၊ ဤတိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ သဘောတူညီချက်မပေးလျှင် ထိုကဲ့သို့ သောအမိန့် ကိုမထုတ်ရ။

၂၃၁။ ။ (၁) အခန်း ၆ အရနည်းကျနစွာ ဖွဲ့ စည်းသောပါလီမန်၏ ပဌမအစည်းအဝေးကိုကျင်းပသည့်တိုင်အောင်၊ ဤတိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်သည် ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်နှစ်ရပ်လုံး၏အာဏာအားလုံး၊ တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးနှင့် အခွင့်အရေးအားလုံးကိုသုံးစွဲဆောင်ရွက်ခံစားရမည်။

(၂) နိုင်ငံတော်ယာယီသမ္မတအဖြစ်ဖြင့်၊ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရွေးကောက်တင်မြှောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အခန်း ၅ အရ၊ နိုင်ငံတော်သမ္မတကိုနည်းလမ်းကျနစွာ ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့်တိုင်အောင်၊ ၊ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံယာယီသမ္မတဖြစ်ရမည်။ ထို့ ပြင်ထိုနိုင်ငံတော်ယာယီသမ္မတသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေပကနိုင်ငံတော်သမ္မတအား အပ်နှင်းထားသောအာဏာအားလုံးနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။

နိုင်ငံတော်ယာယီသမ္မတအဖြစ်ဖြင့်၊ တမ်းရွက်သော ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ ပုဒ်မ ၄၈ ရှိ ပုဒ်မခွဲ(၂) အရ၊ ရာထူးသက်တမ်းကို တွက်စစ်ရာတွင် ထည့်သွင်း၍မရေ တွက်ရ။

(၃) ပြည်ထောင်စုယာယီအစိုးရ၏ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အခြားဝန်ကြီးချုပ်များအဖြစ်ဖြင့် တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရွေးကောက်တင်မြှောက်သောပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ အခန်း ၅ အရ နည်းလမ်းကျနစွာရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်းခံရသော နိုင်ငံတော်သမ္မတက၊ ပုဒ်မ ၅၆ ရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကို ခန့် ထားသည့်တိုင်အောင်၊ ပြည်ထောင်စုယာယီအစိုးရ၏ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် အခြားဝန်ကြီးများဖြစ်ရမည်။

၂၃၂။ ။ (၁) အခန်း ၆ အရ နည်းလမ်းကျနစွာဖွဲ့စည်းသော ပါလီမန်၏ပဌမအစည်းအဝေးကိုကျင်းပသည့်တိုင်အောင်—

(က) တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ရှိ ပဒေသရာဇ်ရှမ်းပြည်နယ်စုဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ် အားလုံးဖြင့်၊ ရှမ်းပြည်နယ်ယာယီကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

(ခ) တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ရှိ မြစ်ကြီးနားနှင့်ဗန်းမော်ခရိုင်ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးဖြင့်၊ ကချင်ပြည်နယ်ယာယီကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

(ဂ) တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ရှိကရင်အမျိုးသားဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးဖြင့်၊ ကရင်ရေးရာကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်၊

(ဃ) တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ရှိ၊ ကရင်နီနယ်များဆိုင်ရာကိုစားလှယ်အမတ်အားလုံးဖြင့်၎င်း၊ နိုင်ငံတော်ယာယီသမ္မတက ကရင်ပြည်နယ်မှ ရွေးချယ်ခန့်ထားသောနှစ်ဦးထက်မပိုသည့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်၎င်း၊ ကရင်ပြည်နယ်ယာယီကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

(င) တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ရှိ၊ ချင်းတောင်များခရိုင်နှင့် ရခိုင်တောင်တန်းနယ်ပယ်ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးဖြင့်၊ ချင်းရေးရာကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

(၂) ဆိုခဲ့သောယာယီ ကောင်စီအသီးသီးသည်၊ အခန်း ၉ အရဖွဲ့စည်းသောသက်ဆိုင်ရာကောင်စီအသီးသီး၏ အာဏာအားလုံးနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအားကိုသုံးစွဲဆောင်ရွက်ရမည်။

*

၂၃၃။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေအရကျင်းပသော ပဌမအမတ်ရွေးကောက်ပွဲကို၊ ဤအခြေခံဥပဒေအာဏာတည်သည့်နေ့မှစ၍ ၁၈ လ အတွင်းတွင် ကျင်းပရမည်။

၂၃၄။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေသည် နိုင်ငံတော်ယာယီသမအ္မတက ထုတ်ပြန်ကျေညာသောနေ့တွင်၊ အာဏာတည်ရမည်။ ထိုနေ့သည်မြန်မာသက္ကရာဇ်၊ ၁၃၁၀ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လဆန်း ၈ ရက်နေ့ (ခရစ်သက္ကရဇ်၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဖွေဘီလ ၁၅ ရက်နေ့) အောက်နောက်မကျစေရ ။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၃" ၊ "၄" ၊ "၅"

ပဌမဇယား ။

ကျမ်းသစ္စာဆိုချက်၊ သို့တည်းမဟုတ်ကတိသစ္စာဆိုချက်ပုံစံ ။

[ပုဒ်မ ၇၂ ကိုကာည့် ။]

ကျွန်ုပ်..... သည်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်/လူမျိုးစုလွှတ်တော် အမတ်အဖြစ်ရွေးချယ်ခြင်း ခံရူပီးဖြစ်သဖြင့်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကိုတည်မဲအောင်ထိမ်းသိမ်း၍၊ တရားဥပဒေများကိုစောင့်ရှောက်ပါမည်။ ထို့ပြင်ယခုကျွန်ုပ်ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်သောတာဝန်ဝတ္တရားများကိုလည်း၊ တည်ကြည် ဖြောင့်မှတ်မှန်ကန်စွာ ဆောင်ရွက်မည်ဟု လေးနက်တည်ကြည်စွာကျမ်းသစ္စာဆိုပါသည် ။ (ကတိသစ္စာဆိုပါသည်) ။

ဒုတိယဇယား ။

လူမျိုးစုလွှတ်တော်ဖွဲ့စည်းပုံ ။

[ပုဒ်မ ၈၇ ကိုကြည့်။]

လူမျိုးစုလွှတ်တော်အမတ်နေရာ ၁၂၅ နေရာရှိသည့်အနက်—

(က) နှစ်ဆယ့်ငါးနေရာကို၊ ရှမ်းပြည်နယ်မှ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖြည့်သွင်းရမည်။
(ခ) တဆယ့်နှစ်နေရာကို၊ ကချင်ပြည်နယ်မှ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့်ဖြည့်သွင်းရမည်။
(ဂ) ရှစ်နေရာကို၊ ချင်းဝိသေသတိုင်းမှ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့်ဖြည့်သွင်းရမည်။
(ဃ) သုံးနေရာကို၊ ကရင်နီပြည်နယ်မှ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖြည့်သွင်းရမည်။
*
(ဇ) နှစ်ဆယ့်လေးနေရာကို၊ ကရင်အမျိုးသားများ၏ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖြည့်သွင်းရမည်။
*
(စ) ငါးဆယ့်သုံးနေရာကို၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကျန်နယ်မြေများမှ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့်ဖြည့်သွင်းရမည်။

* ပြင်ဆင်ချက်နောက်ဆက်တွဲ "၇"

တတိယဇယား။

စာရင်း ၁ — ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဥပဒေပြုစာရင်း။

[ပုဒ်မ ၉၂ (၁) ကိုကြည့်။]

၁။ ။ ကာကွယ်ရေး။ ။ဆိုလိုရင်းမှာယေဘုယျအားဖြင့်နိုင်ငံတော်ကာကွယ်ရေးအတွက်စီမံပြင်ဆင်ခြင်း၊ စစ်တွင်းကာလတွင်စစ်အောင်နိုင်ရေးနှင့် စစ်အပြီးတွင်စစ်တပ်များကိုထိရောက်စွာ ဖျက်သိမ်းနိုင်ရေးတို့အတွက် စီမံဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ပါဝင်သောပြည်ထောင်စုနိုင်ငံနှင့်တကွ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ကာကွယ်ရေး၊ ထို့ပြင်အထူးအားဖြင့်—

(၁) ရေတပ်၊ ကုန်းတပ်၊ လေတပ်များဖွဲ့စည်းရေး၊ လေ့ကျင့်ရေး၊ ထားရှိရေးနှင့် ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်ရေးများ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကိုကာကွယ်ရန်၎င်း၊ ထိုတပ်များကိုအသုံးပြုရေး။

(၂) ကာကွယ်ရေးဆိုင်ရာစက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ။

(၃) ရေတပ်၊ ကုန်းတပ်၊ လေတပ်များနှင့်သက်ဆိုင်သောလုပ်ငန်းများ။

(၄) တပ်မြေဒေသများတွင် ဒေသန္တရကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး၊ ထိုဒေသများအတွင်း တပ်မြေအာဏာပိုင်များဖွဲ့စည်းရေးနှင့် အာဏာများအပ်နှင်းရေး၊ ထိုဒေသများအတွင်း အိမ်နေရာထိုင်ခင်းစည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ပေးရေးနှင့်ထိုဒေသများ၏ နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ရေးများ။

(၅) လက်နက်များ၊ အမြောက်သေမတ်များ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက်များနှင့် ပေါက်ကွဲစေသည့်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ။

(၆) အနုမြူဓါတ်အားနှင့် ထိုဒါတ်အားဖြစ်ထွန်းလာစေရန် အရေးပါသော ဓါတ်သတ္ထုပင်ရင်းအခြေခြေမြစ်များ။

(၇) စစ်ဆင်ရေး။

၂။ ။ ပြည်ပရေးရာ။

(၁)သံတမန်ဆိုင်ရာ၊ကောင်စစ်ဝန်ဆိုင်ရာ၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်ခန့်ထားရေး။

(၂)ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ။

(၃)ပြည်ထောင်ချင်းချင်းညီလာခံများ၊ အသင်းများနှင့်အခြားအဖွဲ့များတွင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်ရေးနှင့်ထိုညီလာခံအသင်းအဖွဲ့တို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုအထမြောက်စေရေး။

(၄) စစ်ကြေညာရေးနှင့် စစ်ပြေညိမ်းရေး။

(၅) အခြားနိုင်ငံများနှင့်၊ စာချုပ်များသဘောတူညီချက်များကို ချုပ်ဆိုရေးနှင့်အထမြောက်စေရေး။

(၆) နိုင်ငံခြားများနှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းကို စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ရေး။

(၇) နိုင်ငံခြားနှင့်ချေးငှားရေး။

(၈)နိုင်ငံသားများ၊ နိုင်ငံခြားသားများ၊ နိုင်ငံသားအဖြစ်ခံယူခြင်း၊ နိုင်ငံသားအဖြစ်ရပ်စဲခြင်း။

(၉)ပြစ်မှုကျူးလွန်သူများအား သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံသို့ပေးအပ်ရန်နှင့် သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံမှတောင်းဆိုရေး။

(၁၀) နိုင်ငံကူးဒလက်မှတ်များနှင့်ဗီဇာများ။
(၁၁) နိုင်ငံခြားစီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာ။
(၁၂) ပင်လယ်ရေကြောင်းစီရီပိုင်ခွင့်အာဏာ။
(၁၃) ပင်လယ်ခမြမူများ၊ ပင်လယ်ပြင်၌ရင်း၊ ကောင်းကင်ယံ၌ရင်း၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တရားဥပဒေများကို ကျူးလွန်သောပြစ်မှုများ။
(၁၄) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုရေး၊ နိုင်ငံမှထွက်ခွင့်ပြုရေးနှင့်ပြည်နှင်ဒဏ်ပေးရေးများ။
(၁၅) နိုင်ငံတော်ပိုင်ပင်လယ်နယ်နိမိတ်အပြင်အပရှိ တံငါလုပ်ငန်းအမျိုးမျိုး။
(၁၆) ပြည်ထောင်စုအစိုးရက သတ်မှတ်ထားသော အကောက်နယ်နိမိတ်များကိုဖြတ်သန်း၍ ယူဆောင်လာသော ဝင်ကုန်နှင့် ထွက်ကုန်။

၃။ ။ ဆက်သွယ်ရေး
(၁) သဘော်ဘဆိပ်ကမ်းများနှင့် တကွပြည်ထောင်စု အဖွဲ့ဝင်တခုမှ တခုသို့ ကူးစက်တတ်သောရောဂါကာကွယ်ရေး (ကွာရန်တင်း)၊ သဘော်သားဆေးရုံးများနှင့် ပင်လယ်ရေကြောင်းဆိုင်ရာဆေးရုံများသို့ ၊ ထို့ပြင်ဆိပ်ကမ်းကွာရန်တင်းဆိုင်ရာဆေးရုံးများ။
(၂) လေကြောင်းခရီးလမ်းများ။
(၃) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်းများဖြင့်သည်ဟုပြည်ထောင်စုအစိုးရက ကျေညာထားသောကုန်းလမ်း ရေလမ်းများ။
(၄) ပြည်ထောင်စုအစိုးရက၊ ပြည်ထောင်စုရေလမ်းများ ဖြစ်သည်ဟုကြေညာထားသော ပြည်တွင်းရေလမ်းများတွင်၊ စက်ဖြစ် ခုတ်မောင်းသည့်ရေယဉ်များဖြင့်သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးရှင့်ခရီးသွား လာရေး၊ ထိုရေလမ်းများဆိုင်ရာ သွားလာမှုနည်းဥပဒေများ၊ ထိုရေလမ်းများတွင်ခရီးသည်များနှင့် ကုန်ပစ္စည်းများသယ်ယူပို့ ဆောင်ရေး။
(၅) မီးရထားများ။
(၆) ရေတက် ရေကျရှိသောရေလမ်းများတွင်သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးနှင့်သွားလာရေးလည်းပါဝင်သောပင်လယ်ခရီး သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးနှင့် သွားလာရေး။
(၇) ဆိပ်ကမ်းကြီးများ၊ ဆိုလိုရင်းမှာ ထိုဆိပ်ကမ်းကြီးများ ကျေညာရေးနှင့်နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ရေး၊ထို့ပြင်ဆိပ် ကမ်းဆိုင်ရာအာဏာပိုင်များဖွဲ့ စည်းရေးနှင့်ထိုအာဏာပိုင်တို့ ၏ အာဏာများ။
(၈) လေယာဉ်ပျံများ၊ လေကြောင်းခရီးသွားလာရေး၊ လေယာဉ်ပျံကွင်းများစီမံထားရှိရေး၊ လေကြောင်းခရီးသွားလာ မှုနှင့် လေယာဉ်ပျံကွင်းများအတွက် စည်းမျဉ်းပုဒ္ဒာန်းခြင်းချုပ်ခွဲ့ စည်းရေးများ။
(၉) ပင်လယ်ရေကြောင်းဖြစ်စေ၊ လေကြောင်းဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ခရီးသည်များနှင့်ကုန်စည်ပို့ ဆောင်ရေး။
(၁၀) လှေ၊ သဘော်နှင့်လေယာဉ်ပျံများဘေးရန် ကင်းရေးအတွက် မီးပြသဘော်များ၊ မီးပြအထိမ်းအမှတ်များနှင့်အခြား စီမံချက်များပါဝင်သောမီးပြတိုက်များ။
(၁၁) စာပို ့ဆောင်ရေးနှင့် ကြေးနန်းဆက်သွယ်ရေး၊ စကားပြောကြေးနန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ဝိုင်ယာလက်၊ အသံလွှင့်ရေးနှင့်၊ အခြားအလားတူဆက်သွယ်ရေးများ။

၄။ ။ ဘဏ္ဍာရေး။
(၁) ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံကိုအခြေပြု၍ငွေချေးယူခြင်း။
(၂) နိုင်ငံခြားသို့ ပို့ သောထွက်ကုန်များအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအကောက်တော်လည်းပါဝင်သည့်အကောက် တော်လည်းပါဝင်သည့်အကောက်တော်များ။
(၃) နိုင်ငံဖြစ်ပစ္စည်းခွန်များ၊ ထိုအခွန်များတွင်ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်း၌ရေတွက်ဖော်ပြထားသော အကောက်အခွန် များမပါ၊ သို့ ရာတွင်လျှပ်စစ်ခါတ်အားရအောင်ပြုခြင်း၊ သုံးစွဲခြင်းတို့ ပေါ်တွင် စည်းကြပ်သောအခွန်များပါသည်။
(၄) ကုန်စည်ရောင်းဝယ်ခြင်းတို့ အပေါ်တွင် စည်းကြပ်သောအခွန်များ။
(၅) ကုမ္ပဏီများအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်များ။

(၆) အမြတ်တော်ခွန်များ။

(၇) တဦးတယောက်ပိုင်ပစ္စည်းများ၏၊ သို့ တည်းမဟုတ်ကုမ္ပဏီပိုင်ပစ္စည်းများ၏တန်ဘိုးအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်များ။

(၈) ကုမ္ပဏီ၏ငွေရင်းအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်များ။

(၉) ကွယ်လွန်သူပိုင် ပစ္စည်းများအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သော အခွန်နှင့်ပစ္စည်းဆက်ခံခွန်များ။

(၁၀) အမြတ်ကြီးခွန်။

(၁၁) ငွေစုဘဏ်။

(၁၂)ငွေလွှဲစာချုပ်များချက်လဘက်မှတ်များအော်ဒီမန်စာချုပ်များနှင့် အမခြားစာချုပ်များအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောတံဆိပ်တော်ခွန်များ။

(၁၃)မီးရထားဖြင့်ဝင်း၏၊ ပင်လယ်ရေကြောင်းခရီးဖြင့်ဝင်း၊ လေကြောင်းခရီးဖြင့်ဝင်း၊ သွားလာသယ်ယူပို့ ဆောင်သောခရီးသည်နှင့် ကုန်ပစ္စည်းများအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောခရီးခွန်များ။

(၁၄)မီးရထားလူစီးခနှင့်ကုန်တင်ခအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်များ။

(၁၅) ဤစာရင်းရှိကိစ္စတခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ရရှိသောအခွန်များ၊ သို့ ရာတွင်တရားလွှတ်တော်၏လက်အောက်ခံတရားရုံးများ၌ ကောက်ခံ ရရှိသောအခွန်များမပါဝင်ချေ။

၅။ ။ အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ။

(၁) သီးသန့် ဘဏ်၊ ဘဏ်ဖွဲ့ စည်းရေးနှင့်ငွေစက္ကူထုတ်ရေးတို့ ပါဝင်သောဘဏ်လုပ်ငန်း။

(၂) ငွေစက္ကူ။ ဒဂိီးသွန်းခပ်ရေးနှင့် တရားဝင်ငွေ။

(၃) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကိစ္စများအတွက်စုံစမ်းခြင်း၊ စစ်ဆေးကြည့်ရှုခြင်းနှင့် စစ်တမ်းယူခြင်း။

(၄) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကိစ္စများအတွက်ပစ္စည်းရယူရေး။

(၅)ပြည်ထောင်စုတနိုင်ငံလုံး အတွက်အရေးပါအရာရောက်သည်ဟုပြည်ထောင်စုတရားဥပဒေကပြဋ္ဌာန်းသောပြတိုက်၊ စာကြည့်တိုက်နှင့်အခြားအလားတူအဖွဲ့ အစည်းများ။

(၆) အောက်ပါကိစ္စရပ်များအတွက် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ နှင့် အဖွဲ့ စည်းများ၊ ဆိုလိုရင်းမှာသုတေသနပြုရေး၊ သက်မွေးမှုပညာနှင့်စက်မှုလက်မှုပညာသင်ကြားရေး၊ သို့ တည်းမဟုတ်အထူးပညာရပ်များသင်ကြားရေးကိုအားပေးချီးမြှင့်ရန်ဖြစ်သည်။

(၇) သန်းခေါင်းစာရင်း။

(၈) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံဝန်ထမ်းအဖွဲ့ များ။

(၉) ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပါလီမန်သို့ အမတ်ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခြင်း။

(၁၀) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်သမ္မတ၏ လစာနှင့် စာရိတ်ကြေးငွေများ၊ ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ပြည်ထောင်စုအဓိုးရအဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးများ၏ ဥစ္စာနှင့်စာရိတ်ငွေကြေးများ၊ ပြည်သူ့ လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌတို့ ၏လစာများ၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယကနှင့် ဒုတိယနာယကတို့ ၏လစာများ၊ ပါလီမန်အမတ်များ၏ လစာစရိတ်နှင့်အခွင့်အရေးများ။

(၁၁) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအပေါ်၌တင်ရှိသောကြွေးမြီ။

(၁၂) ရာဇဝတ်ဥပဒေနှင့်ကျင့်ထုံး။

(၁၃) တရားဥပဒေနှင့်ကျင့်ထုံး၊ အထူးအားဖြင့်ထိုဥပဒေနှင့်ကျင့်ထုံးတို့ တွင်ကလေးသူငယ်များနှင့်အရွယ် မရောက်သေးသူများ၊ မွေးစားခြင်း၊ ပစ္စည်းလွှဲပြောင်းရေး၊ ယုံပုံလွှဲအပ်ထားသဖြင့် စီမံပိုင်ခွင့်ရှိသူများနှင့် ထိုသို့ သို့ လွှဲအပ်ထားရေး၊ ပဋိညာဉ်များ၊ အနည်းတစီရင်ဆုံးဖြတ်ရေး၊ လူမွဲစာခံရေး၊ တရားစွဲဆိုင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော နစ်နာချက်များ၊ ရှူးသွပ်ခြင်းတု့ နှင့် စပ်လျဉ်းသော တရားဥပဒေများပါဝင်သည်။

(၁၄) သက်သေခံဥပဒေ။

(၁၅) ရေ့ နေလိုက်ခြင်း၊ ဆေးကုသခြင်း၊ အခြားအတတ်ပညာများဖြင့်အသက်မွေးခြင်း။

(၁၆) သတင်းစာများ၊ စာအုပ်များနှင့်စာပုံနှိပ်စက်များ။

(၁၇) အဆိပ်များနှင့်ဘေးအန္တရယ်ဖြစ်စေတတ်သောဆေးများ။

(၁၈) စက်ဖြစ်ခုတ်မောင်းသောယာဉ်များ။

(၁၉) ကုန်စည်လုပ်ကိုင်သောယာဉ်များ။

(၂၀) အလုပ်သမားများအကျိုးတိုးပွါးရေး၊ အလုပ်သမားတို့၏အခြေအနေ၊ အလုပ်ရှင်များ၏တာဝန်ဝတ္တရားနှင့် အလုပ်သမားလျော်ကြေး၊ ကျန်းမာရေးအာမခံစနစ်၊ အိုမင်းမစွမ်းပင်ရှင်များ။

(၂၁) အလုပ်လက်မဲ့အာမခံစံနစ်များ။

(၂၂) အလုပ်သမားအစည်းအရုံးများ၊ စက်မှုလက်မှုဆိုင်ရာနှင့်အလုပ်သမားဆိုင်ရာပဋိပက္ခမှုများ။

(၂၃) လျှပ်စစ်ဓါတ်။

(၂၄) အာမခံစံနစ်။

(၂၅) ကုမ္ပဏီဥပဒေ။

(၂၆) ချက်လက်မှတ်များ၊ ငွေလွှဲစာချုပ်များ၊ အော်ဒီမန်စာချုပ်များနှင့်အခြားအလားတူစာချုပ်များ။

(၂၇) စာမှုပိုင်၊ အသစ်ထွင်ခြင်း၊ မှုပိုင်ခွင့်မှတ်ပုံတင်ခြင်း၊ ကုန်မှတ်တံဆိပ်များ၊ ကုန်တံဆိပ်များ၊ ကုန်ပုံစံများ။

(၂၈) စီမံကိန်းပြုခြင်း။

(၂၉) မြေရှင်နှင့် သီးစားတို့ ဆက်ဆံရေး၊ မြေငှါးခတောင်းခံရေးတို့ ပါဝင်သောမြေယာပိုင်ခွင့်စံနစ်စည်းမျဉ်းသတ်မှတ်ရေး၊ မြေယာလွှဲပြောင်းခြင်း၊ မြေယာစွန့်လွှတ်ခြင်း၊ မြေယာဆက်ခံစေခြင်းများ။

(၃၀) ရှေးဟောင်းနှင့်ရာဇဝင်အထိမ်းအမှတ်များ ၊ ရှေးဟောင်းကျောက်စာတည်နေရာများနှင့် ရှေးဟောင်းအကြွင်းအကျန်များ။

(၃၁) အလေး တင်းတောင်း စသည်တို့ ကိုစံပြုခြင်း။

(၃၂) ဘိန်း၊ သို့ ရာတွင်ဘိန်းအပေါ်၌ ကောက်ခံသောယစ်မျိုးခွန်များမပါ

(၃၃) ရေနံနှင့်ပြည်ထောင်စု တရားဥပဒေ ဘေးအန္တရယ် ဖြစ်လောက်အောင်လောင်ကျွမ်းစေတတ်သည်ဟုသတ်မှတ်ထားသော အခြားအရည်အခဲအစရှိသည်များ။

(၃၄) ပြည်ထောင်စုတရားဥပဒေက ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ကြိုးကြပ်အုပ်ချုပ်ခြင်းဖြင့် ပြည်သူ့အကျိုးငှာသင့်လျော်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသောစက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများကိုတိုးတက်အောင်စောင့်ရှောက်ရေး။

(၃၅) သမဝါယမအသင်းများ။

(၃၆) သစ်တောများ၊ သတ္တုတွင်းများ၊ ရေနံမြေများကို သတ်မှတ်ရေး၊ သတ္တုတွင်းများကိုတူးဖေါ်၍ တိုးတက်အောင်ပြုရေး၊ (သတ္တုတွင်းများနှင့်ရေနံမြေများ သတ်မှတ်ရေးကိစ္စတွင် အလုပ်သမားအရေးနှင့် အလုပ်သမားဘေးကင်းရေးတို့ ပါဝင်သည်)။

(၃၇) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းတွင်ရှိ ပြောင်းနေထိုင်ရေး။

(၃၈) ဤစာရင်းတွင်ရေတွက်ဖေါ်ပြထားသောကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ ရုံးအားလုံး၏စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာနှင့် အာဏာများ။

(၃၉) ဤစာရင်းရှိကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားဥပဒေးများကိုကျူးလွန်သောပြစ်မှုများ။

(၄၀) စာရင်း ၂ တွင်ရေတွက်ဖေါ်ပြထားခြင်းမရှိသော အခြားကိစ္စများ။

စာရင်း ၂— ပြည်နယ်ဥပဒေပြုစာရင်း။

[ပုဒ်မ ၉၂ (၂) ကိုကြည့်]

၁။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာကိစ္စများ။

(၁) ဤဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်၏ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပြုခြင်း။

(၂) ပြည်နယ်ဝန်ထမ်းများအဖွဲ့များနှင့် ပြည်နယ်ရာထူးဝန်အဖွဲ့။

(၃) ပညာပင်ရှင်များ၊ ဆိုလိုရင်းမှာပြည်နယ်က ပေးရမည်ဖြစ်သော၊ သို့တည်းမဟုတ် ပြည်နယ်အခွန်ဘဏ္ဍာတော်များမှ ပေးရမည်ဖြစ်သောပင်ရှင်များ။

(၄) ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ဝင်များ၏လစာများ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသဘာပတိ၏လာစာများ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီအ
မတ်များ၏ လစာစရိတ်နှင့် အခွင့်အရေးများ။

၂။ ။ စီးပွါးရေးကိစ္စများ။

(၁) လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး၊ ကျွဲနွားတိရိစ္ဆာန်ထောင်များနှင့် ကျွဲနွားတိရိစ္ဆာန်ကျော်နင်းဝင်ရောက်မှုတားဆီးရေး။

(၂) ပြည်နယ်အတွင်းရှိတံငါလုပ်ငန်းများ။

(၃) မြေယာ၊ မြေနွန်တော်၊ မြေယာတိုးတက် ကောင်းမွန်ရေးနှင့်လယ်ယာအမတော်ကြေးများ၊ စုပေါင်း၍နေရာ
အသစ်တည်ခြင်း၊ ကြွေးမြီအပေါင်အနှံမကင်းသောမြေယာပစ္စည်းအဆောက်အအုံများနှင့်ဝရမ်းအတပ်ခံရသော မြေယာပ
စ္စည်းအဆောက်အအုံများ၊ ရတနာသိုက်များ။

(၄) ပြည်နယ်သို ့အပ်နှင်းထားသော၊ သို ့တည်းမဟုတ်ပြည်နယ်၏လက်ရှိဖြစ်သောလုပ်ငန်းများမြေများနှင့်
အဆောက်အအုံများ။

(၅) ဈေးများနှင့်ပွဲဈေးများ။

(၆) ရေ၊ ဆိုလိုရင်းမှာ ရေပေးသွင်းခြင်း၊ ဆည်မြောင်းများ၊ တူးမြောင်းများ၊ ရေလွှတ်မြောင်းများနှင့်ရေကာတာများ၊
ရေလှောင်ကန်များ၊ သို ့ရာတွင် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ ့ဝင်တနယ်မှတနယ်သို ့ဖြတ်သန်းစီးဆင်းလျက်ရှိသောမြစ်များနှင့်
ရေကြောင်းများမပါချေ။

(၇) လူခွန်နှင့်သဿမေအခွန်တော်။

(၈) ပြည်နယ်အတွင်းတွင်လုပ်ကိုင်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ်ထွက်သော အောက်ဖေါ်ပြပါကုန်ပစ္စည်းများအပေါ်တွင်
စည်းကြပ်သောနိုင်ငံဖြစ်ပစ္စည်းအကောက်အခွန်များနှင့် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းရှိအခြား ဒေသများတွင်လုပ်ကိုင်သော၊
သို့ တည်းမဟုတ် ထွက်သောအလားတူကုန်ပစ္စည်းများ အပေါ်တွင်စည်းကြပ်သည့် နှိုင်းညှိအကောက်အခွန်များ။

(က) သောက်သုံးသောသေရေသေရက်။

(ခ) ဘိန်း။

(ဂ) ဆေးခြောက်၊ မူးယစ် ထုံထိုင်းစေတတ်သောဆေးများ၊ မမူးမယစ်ထုံထိုင်းစေတတ်သောဆေးများ။

(ဃ) အရက်ပျံပါသော၊ သို့ တည်းမဟုတ် အထက်ပါ (ခ) နှင့် (ဂ) တွင်ဖေါ်ပြထားသော အရာဝတ္ထုများပါဝင်သည့်
ဆေးများနှင့် လူသုံးကုန်များ။

(၉) ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့်အလုပ်အကိုင်များ အပေါ်တွင်စည်းကျပ်သောအခွန်များ။

(၁၀) တိရိစ္ဆာန်များနှင့် ရေယဉ်များအပေါ်တွင် စည်းကြပ်သောအခွန်များ။

(၁၁) ပွဲလမ်းသဘင်ပျော်ရွှင်မှုများနှင့် လောင်းတမ်းကစားခြင်များ အပေါ်တွင်စည်းကျပ်သောအခွန်များ။

(၁၂) ကင်းခွန်များ (အကောက်များ) ။

၃။ ။ လုံခြုံရေး။

(၁) ပြည်သူ့ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး (သို့ ရာတွင် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ ကုန်းတပ် ရေတပ် ဆလတပ်တို့ ကို အသုံးပြုခြင်း
မပါချေ) ။

(၂) ကျေးရွာရာဇဝတ်အမှုထမ်းအဖွဲ့ ပါဝင်သော ရာဇဝတ်အမှုထမ်းအဖွဲ့ ။

(၃) တရားစီရင်ခြင်း၊ တရားလွှတ်တော်၏လက်အောက်ခံ ရုံးများဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံနှင့် ထိုရုံးများကရရှိသောအခွန်
များ၊ ပြည်သူ့ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက် ကာကွယ်သောသဘောဖြင့် ချုပ်နှောင်ထားခြင်း၊ ထို့ သို့ ချုပ်နှောင်ခြင်းခံရသူများ။

(၄) ဥပ္စာရင်းတွင်ဖေါ်ပြထားသော ကိစ္စတခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ တရားလွှတ်ဆ်တော်လက်အောက်ခံရုံးများ၏ စီရင်ပိုင်
ခွင့် အာဏာနှင့်အာဏာများ။

(၅) အကျဉ်းထောင်များ၊ ထိုအကျဉ်းထောင်များတွင် အကျဉ်းခံနေရသောသူများ၊ အကျဉ်းထောင်များနှင့်အလားတူ
ဌာနများကိုအသုံးပြုနိုင်ရန် အခြားပြည်နယ်များနှင့်စီစဉ်ခြင်း။

(၆) ဥ္စာရင်းတွင်ဖေါ်ပြထားသည့် ကိစ္စတခုခုနှင့်စပ်လျဉ်း၍၊ တရားဥပဒေများကိုကျူးလွန်သောပြစ်မှုများ။

၄။ ။ဆက်သွယ်ရေး။

(၁) ပြည်နယ်၏နယ်နိမိတ်ကိုမကျော်လွန်သောလမ်းများ၊ တံတားများ၊ ကူးတို့ များနှင့်အခြားဆက်သွယ်ရေးများ။

(၂) မြို့နိုပယ် ခါတ်ရထားများ၊ ကြိုးလမ်းများ။

(၃) ပြည်တွင်း ရေလမ်းများနှင့် ထိုရေလမ်းများတွင် သွားလာသယ်ယူပို့ ဆောင်ရေး။

(၄) မီးရထားမှတပါး၊ ပြည်နယ်အတွင်းတွင်လုပ်ဆောင်နိုင်သောဒေသန္တရလုပ်ငန်းများ။ ။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်စီစဉ်ခြင်းသော်၎င်း၊ အခြားနည်းသောဥင်းပြုကာ၊ မည်သည့်လုပ်ငန်းကိုမဆိုပြည်ထောင်စုတန်ခိုင်ံလုံးအတွက် အရေးပါအရာရောက်သော လုပ်ငန်းဟူ၍ကျေညာနိုင်၍၊ ထိုလုပ်ငန်းလုပ်ဆောင်ရေးအတွက် စီမံနိုင်သော ပါလီမန်၏အာဏာနှင့်မဆန့် ကျင်စေရ။

၅။ ။ ပညာရေး။

(၁) ပညာသင်ကြားရေး (ဤအခြေခံပဒေ အာဏာတည်သည့် မှစ၍၊ ဆယ်နှစ်ဖြစ်သောကာလအပိုင်းအခြားကုန်လွန်ပြီးနောက် ပါလီမန်ကအခြားပြဋ္ဌာန်းချက်မပြုလျှင်၎င်း၊ တက္ကသိုလ်ပညာ၊ အထက်တန်းပညာစက်မှုလက်မှုပညာနှင့် အထက်တန်းသက်မွေးမှုပညာတို့ မပါချေ)။

(၂) ပြည်နယ်ကကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ် ငွေထောက်ပံ့သောပညာရေးဆိုင်ရာအဖွဲ့ အစည်းများ။

(၃) ပြည်နယ်ကကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ်ငွေထောက်ပံ့သောစာကြည့်တိုက်များ၊ ပြတိုက်များနှင့် အလားတူအဖွဲ့ အစည်းများ။

(၄)ဇာတ်ရုံများ၊ ကပွဲသဘင်များ၊ ရုပ်ရှင်များ၊ သို့ ရာတွင်ပြသရန်ဖြစ်သော ရုပ်ရှင်ကားပညတ်ရေးအတွက်အမိန့် ပေးခြင်းမပါချေ။

၆။ ။ ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေး။

(၁) ပြည်သူ ့ ကျန်းမာရေးနှင့်သန့် ရှင်းစင်ကျယ်ရေး။

(၂) ဆေးရုံများ၊ ဒုက္ခိတရုံများ၊ ဆေးပေးရုံးများတည်ထောင်ရေး၊ ထားရှိရေးနှင့်စီမံအုပ်ချုပ်ရေး။

(၃) မွေးဖွားခြင်း၊ သေဆုံးခြင်းရှင့်ထိမ်းမြားခြင်းတို့ ကိုမှတ်ပုံတင်ခြင်း။

(၄) မြေမြှောခြင်းတို့ ကိုမှတ်ပုံတင်ခြင်း။

(၅) မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုလ်ခြင်းနှင့် သင်္ချိုင်းမြေများ။

၇။ ။ ဒေသန္တရအုပ်ချုပ်ရေး။

(၁) ဒေသန္တရကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအတွက်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးအတွက် မြို့နိုစပယ်များနှင့် အခြားဒေသန္တရ အာဏာပိုင်များ ။

(၂) ကုသိလ်ဖြစ်အဖွဲ့ အစည်းများ။

၈။ ။ အရပ်ရပ်ဆိုင်ရာ။

(၁) လူဆင်းရဲများကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေး။

(၂) ဤစာရင်းတွင်ဖေါ်ပြထားသည့်ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍စုံစမ်းခြင်း၊ စစ်တမ်းယူခြင်း။

(၃) နိုင်ငံတော်သမတ္တ၏ထင်မြင်ချက်တွင်ဒေသန္တရသဘောမျှသာသက်ဝင်သည်ဟူ၍သော်ငင်း၊ ပြည်နယ်တွင်းရေးရာသဘောမျှသာ သက်ဝင်သည်ဟူ၍သော်ငင်း၊ ဟူဆခြင်းခံရသောကိစ္စများ။

စတုတ္ထဇယား။

ပြည်နယ်အခွန်တော်စာရင်း။
[ပုဒ်မ ၉၆ ကိုကြည့်။]

၁။ ။ မြေခွန်တော်။
(က) မြေခွန်တော်သက်သက်။
(ခ) တံငါလုပ်ငန်းများဆိုင်ရာဂျိုးခများနှင့်အခွန်များ။
(ဂ) ရေနံအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောမခွန်။
(ဃ) တွင်းထွက် ပစ္စည်းများအပေါ်၌စည်းကြပ်သောအခွန်နှင့် တွင်းထွက်ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်ခွင့်များအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်များ။
(င) ကြက်ပေါင်စေးအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်များ။
(စ) လူခွန်နှင့် သဿမေတအခွန်တော်များ။

၂။ ။ ပြည်နယ်အတွင်းတွင်လုပ်ကိုင်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ်ထွက်သော အောက်ဖေါ်ပြပါ ကုန်ပစ္စည်းများအပေါ်တွင် ကောက်ခံသည့် နိုင်ငံဖြစ်ပစ္စည်းအကောက်အခွန်များနှင့် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းရှိအခြားဒေသများတွင်လုပ်ကိုင်သော၊ သို့ တည်းမဟုတ်ထွက်သော အလားတူကုန်ပစ္စည်းများအပေါ်တွင် စည်းကြပ်သည့် နိုင်းညှိအကောက်အခွန်များ။
(က) သောက်သုံးသောသေရည်သေရက်။
(ခ) ဘိန်း။
(ဂ) ဆေးခြောက်၊ မူးယစ်ထုံးထိုင်းစေတတ်သောဆေးများ၊ မမူးမယစ်မထုံမထိုင်းစေတတ်သောဆေးများ။
(ဃ) အရက်ပျံပါသော၊ သို့ တည်းမဟုတ် အထက်ပါ (ခ) နှင့် (ဂ) တွင်ဖေါ်ပြထားသည့်အရာဝတ္ထုများပါဝင်သည့် ဆေးများ၊ လှသန့် ကုန်များ။

၃။ ။ တရားလွှတ်တော်၏လက်အောက်ခံ တရားရုံးများ၌ကောက်ခံရရှိသောအခွန်များ။
၄။ ။ သစ်တောများ။
၅။ ။ မှတ်ပုံခြင်း။
၆။ ။ ကုန်စည်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်များအပေါ်တွင် စည်းကြပ်သောအခွန်များ။
၇။ ။ တိရစ္ဆာန်များနှင့်ရေဃဉ်များအပေါ်တွင် စည်းကြပ်သောအခွန်များ။
၈။ ။ ပွဲလမ်းသဘင်ပျော်ရွှင်မှုများ၊ လောင်းတမ်းကစားခြင်းများအပေါ်တွင်စည်းကြပ်သောအခွန်တော်များ။
၉။ ။ ပြည်နယ်မော်တော်ယာဉ်ခွန်အက်ဥပဒေများအရ စည်းကြပ်သောအခွန်များ။
၁၀။ ။ ဆည်မြောင်းဌာနမှ ကောက်ခံရရှိသောအခွန်များ။
၁၁။ ။ ပြည်နယ်အခွန်တော်များမှ ထုတ်ချေးသဖြင့်ရသော အတိုးများနှင့်ပြည်နယ်ကရင်းနှီးသောအခွန်ငွေမှရသောအတိုးများ။
၁၂။ ။ ပြည်နယ်ဝင်များမှ ပြည်နယ်သို့ ပေးသောဆက်ကြေးများ။
၁၃။ ။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံမှပေသောထောက်ပံ့ငွေများ။
၁၄။ ။ အခွန်များ၊ ဒဏ်ငွေများ၊ ပြည်နယ်ပိုင်ပစ္စည်းများရောင်းရငွေနှင့် ငှါးရမ်းရရသောဂျိုးခများ၊ ပို ပေးထားသဖြင့် ပြန်လည်ရရှိသောငွေ၊ အထက်ဖေါ်ပြပါ ကိစ္စနှင့်အောက်ဖေါ်ပြပါကိစ္စတခုခုနှင့် စပ်လျဉ်း၍သော်၎င်း အမှုထမ်းဆောင်ရသောကြောင့်ပေးဆောင်ရသောငွေများ။
(က) တရားစီရင်အုပ်ချုပ်ရေး။
(ခ) အကျဉ်းထောင်များနှင့် အကျဉ်းသားများထားရာဒေသများ။
(ဂ) ရာဇဝတ်အမှုထမ်းအဖွဲ့ များ။
(ဃ) ပညာရေး။
(င) ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ။
(စ) ပြည်သူ့ ကျန်းမာရေး။

(ဆ) လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး။
(ဇ) တိရိစ္ဆာန်ဆေးကုသရေး။
(စျ) သမဝါယမအသင်း။
(ည) မွေးဖွားခြင်း၊ သေဆုံးခြင်းနှင့်ထိမ်းမြားခြင်းတို့ ကိုမှတန်ပုံတင်ခြင်း။
(ဋ) မြို့ပြနယ်ပယ်ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ။
(ဌ) ပြည်နယ် ယာထမ်း မှုထမ်းများအား အိုမင်းမစွမ်းသဖြစ်၍ အငြိမ်းစားပေးရန်ထောက်ပံ့ငွေများ။
(ဍ) စာရေးကိရိယာနှင့် စာပုံနှိပ်ခြင်း။
(ဎ) ပိုင်ရှင်မပေါ်သောသွင်းထားငွေများ။
(ဏ) ရတနာသိုက်။
(တ) ကင်းခွန်များ (အကောက်အများ)။
(ထ) အထူးရရှိငွေများ။

နောက်ဆက်တွဲများ ။

နောက်ဆက်တွဲ "၁"

သမတ္တအိမ်တော်။
၏
ကျေညာချက်။

သမတ္တအိမ်တော်၊ ရန်ကုန်မြို့ ။
၁၃၁၉ ခု၊ ပြာသိုလဆုတ် ၉ ရက်။
(၁၉၄၈ ခု၊ ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်)

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရနိုင်ငံတော်ယာယီသမတ္တက ထိုဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေသည် သက္ကရဇ် ၁၃၁၀ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း ၉ ရက် (၁၉၄၈ ခု၊ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်) နေ့ မှစ၍ အာဏာတည်ရမည်ဟု အောက်ပါအတိုင်း ထိုနေ့ တွင်ကျေညာသည်။

"ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေအရ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏နိုင်ငံတော် ယာယီသမတ္တဖြစ်သော ကျွန်ုပ် စပ်ရွှေသိုက်သည်၊ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဥပဒေအဖြစ်အတည်ပြုလိုက်သော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့ စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေအား၊ ၁၃၀၉ ခု၊ ပြာသိုလဆုတ် ၉ ရက် (၁၉၄၈ ခု၊ ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်) နေ့ တွင် အာဏာတည်ရမည်ဟုကျေညာလိုက်သည် ။

စပ်ရွှေသိုက်။"

အမိန့် အရ၊
ရွှေဘော်၊
နိုင်ငံတော်သမတ္တအတွင်းဝန်

နောက်ဆက်တွဲ "၂"

ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေတွင် ပြင်ဆင်ချက်များပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်စဉ် အကျဉ်းချုပ်*

၁။ ။ ဥက္ကဋ္ဌကများယွင်းသည့်စာလုံးများနှင့် ဥပဒေ (မူ) ကို မထိခိုက်သည့် အမှားအယွင်းများကိုပြင်ဆင်ခြင်း။ ။
ဖွဲ့ စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့ တွင်အတည်ပြုခဲ့

ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ အတည်ပြုခဲ့ပြီးနောက်၊ အခြေခံဥပဒေတွင် ပုံနှိပ်မှားယွင်းခြင်းနှင့် မူကိုမထိခိုက်သည့်အမှားများကို ပြင်ဆင်နိုင်ရန်၊ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က အဆိုပါ ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ၂၄ ရက်နေ့တွင်ပင် အောက်ပါအတိုင်း အဆိုတရပ်ကိုပြဋ္ဌာန်းအတည်ပြုပြီး၊ ဥက္ကဋ္ဌအား ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့်အာဏာ ပေးအပ်ခဲ့ပါသည်။

အဆို

"လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌအား ပုံနှိပ်ထားသည့် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေစာအုပ်တွင် မှားယွင်စာလုံးများနှင့် ဥပဒေ(မူ) ကိုမထိခိုက်သည့်အမှားများကို ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့်အတွက် အာဏာပေးသည်။"

ဤကဲ့သို့ အာဏာပေးအပ်ချက်အရ ဥက္ကဋ္ဌက ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက—

(၁)ပုဒ်မ ၆၄ ၊ ပုဒ်မခွဲ (၁)၊ မြန်မာစာမူတတိယစာကြောင်းတွင်"မစ္စမ်းမဆောင်နိုင်သောအခါ၊ ထိုအခါတမျိုးမျိုးတွင်" ဟူသောစာပိုဒ်အစား၊ "မစ္စမ်းမဆောင်နိုင်သောအခါ မည်သည့်အခါ၌မဆို မြန်မာနိုင်ငံသမတ္တရာထူး လစ်လပ်သောအခါ ထိုအခါတမျိုးမျိုးတွင်" ဟူသောပိုဒ်ကို ထည့်သွင်း၍၎င်း၊

(၂) ပုဒ်မ ၆၅၊ အင်္ဂလိပ်စာမူ ဒုတိယ စာကြောင်းတွင် " Union Parliament " ဟူသောစကားရပ်အစား၊ "Parliament" ဟူသောစာကားရပ်ကိုထည့်သွင်း၍၎င်း၊

(၃) ပုဒ်မ ၇၅၊ အင်္ဂလိပ်စာမူ ပဉ္စမစာကြောင်းတွင် "requirements" ဟူသော စကားရပ်အစား"the requirements " ဟူသော စကားရပ်ကိုထည့်သွင်း၍၎င်း၊

(၄) ပုဒ်မ ၉၂ ၊ အပိုဒ်ခွဲ (၁) ၊ မြန်မာစာမူဒုတိယအပိုဒ်ရှိ တတိယစာကြောင်းတွင်"ပြည်ထောင်စုပါလီမန်" ဟူသော စကားဝရပ်အစား ၊ "ပါလီမန်" ဟူသောစကားရပ်ကို ထည့်သွင်း၍၎င်း၊

(၅) ပုဒ်မ ၁၁၄၊ မြန်မာစာမူ ပဌမစာကြောင်းအစတွင် "မြန်မာနိုင်ငံတော်သမတ္တသည်" ဟူသောအသုံးစကားရပ်ကို ပယ်ဖျက်ရန်၎င်း၊

(၆) ပုဒ်မ ၁၆၄၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) အဆုံးတွင် "သို့တည်းမဟုတ်တင်သွင်းစေရမည်။" ဟူသောစကားရပ်ကိုဖြည့်သွင်း၍၎င်း။

(၇) ပုဒ်မ ၁၇၇၊ အပိုဒ်ခွဲ (၁) မြန်မာစာမူအဆုံးတွင် "သို့တည်းမဟုတ်တ၍သွင်းစေရမည်။" ဟူသောစကားရပ်ကို ဖြည့်သွင်း၍၎င်း၊

၁၉၅၉ ခုနှစ်တွင် ပုံနှိပ်သည့် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါလီမန်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်အမတ်များ လက်စွဲစာအုပ်တွင်ပါရှိသော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ၌ ပြင်ဆင်ချက်များပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဖေါ်ပြချက်များဖြစ်ပါသည်။

(၈) ပုဒ်မ ၁၈၆၊ အပိုဒ်ခွဲ (၂) မြန်မာစာမူနောက်ဆုံး စာကြောင်းတွင် "လွှတ်တော်၏" ဟူသောစကားရပ်အစား၊ "လွှတ်တော်ချုပ်၏" ဟူသောစကားရပ်ကိုငင်း၊ ထိုပုဒ်မရှိ အပိုဒ်ခွဲ (၃) ဒုတိယစာကြောင်းတွင်"တရားလွှတ်တော်က" ဟူသောစကားရပ်အစား၊ "တရားလွှတ်တော်ချုပ်က" ဟူသောစကားရပ်ကိုထည့်သွင်း၍၎င်း၊

(၉) ပုဒ်မ ၁၃၉၊ အပိုဒ်ခွဲ (၁) မြန်မာစာမူအဆုံးတွင် "သို့တည်းမဟုတ်တင်သွင်းစေရမည်" ဟူသောစကားရပ်ကို ဖြည့်သွင်း၍၎င်း၊

(၁၀) ပုဒ်မ ၂၂၆၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) အင်္ဂလိပ်စာမူ စာကြောင်းရေ ၄ တွင်၊ "Union Parliament" ဟူသောစကားရပ်အစား "Parliament" ဟူသောစကားရပ်ကိုထည့်သွင်း၍၎င်း
ပြင်ဆင်ခြင်းများကိုပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

၂။ ။ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဥက္ကဋ္ဌ၏ပြင်ဆင်နိုင်ခွင့်အာဏာအတွင်း အကျုံးမဝင်သည့်ပြင်ဆင်ချက်များပြုလုပ်ခြင်း။ ။ နိုင်ငံတော်စာရင်းစစ်ချုပ်၊ နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်နှင့် တရားလွှတ်တော်ချုပ်တရားဝန်ကြီးများနှင့် တရားလွှတ်တော်တရားဝန်ကြီးများ ခန့်ထားခြင်းနှင့်ပတ်သက်သည့် ပုဒ်မ ၁၂၈၊ ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၁)နှင့် ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) အင်္ဂလိပ်စာမူနှင့် မြန်မာစာမူကို ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန္နဝါရီ ၃ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော အစည်းအဝေး၌၊ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်ကအဆိုတင်သွင်းဆုံးဖြတ်အတည်ပြုခြင်းဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။

(၁) ပုဒ်မ ၁၂၉ တွင်၊ မြန်မာစာမှ၌ "ဝန်ကြီးချုပ်နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးလျှင်" ဟူသောစကားရပ်ကိုဎ၊ အင်္ဂလိပ်စာမှ၌ "in consultation with the Prime Minister and" ဟူသောစကားရပ်ကိုဎ၊ ပယ်ဖျက်သည်။

(၂) ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မခွဲ(၁) တွင်၊ မြန်မာစာမှ ပဌမစာကြောင်း၌ " နိုင်ငံတော်အစိုးရဝန်ကြီးချုပ် နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးလျှင်" ဟူသောစကားရပ်ကိုဎ၊ အင်္ဂလိပ်စာမှ တတိယစာကြောင်း၌" in consultation with the Prime Minister and" ဟူသောစကားကိုဎပယ်ဖျက်သည်။

(၃) ပုဒ်မ ၁၄၀၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) တွင်၊ မြန်မာစာမှ ပဌမစာကြောင်း၌ "နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရဝန်ကြီးချုပ်တို့ နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီးလျှင်" ဟူသောစကားရပ်ကိုဎ၊ အင်္ဂလိပ်စာမှ စတွ္ဘာထစာကြောင်း၌ " in consultation with the Chief Justic of the Union and the Prime Minister and " ဟူသော စကားရပ်ကိုဎပယ်ဖျက်သည်။

၃။ ။ အခြေခံပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ ပြင်ဆင်ချက်များပြုလုပ်ခြင်း။ ။ အခြေခံဥပဒေအာဏာတည်သည့် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့နောက်ပိုင်းတွင် အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၀ အရ အပ်နှင်းထားသည့် အာဏာများအရ အခြေခံဥပဒေတွင်ပြင်ဆင်ချက်များကို ၄ ကြိမ်တိုင်ပြုလုပ်ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ ပဌမပြင်ဆင်ချက်မှာ——

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော တိုင်းပြည်လွှတ်တော် (ပါလီမန်) အစည်းအဝေး၌ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ သဘောတူညီချက်ပေးသဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၂၅ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာနိုင်ငံတော်ပြန်တမ်း အပိုင်း ၁ တွင်"၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့်" ကို ထုတ်ပြန်၍ ပုဒ်မ ၂၃၃ တွင် "၁၈" အစား"၂၈" ဟုပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ ဒုတိယပြင်ဆင်ချက်မှာ——

၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၆ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော အစည်းအဝေး၌ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် (ပါလီမန်) က ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ သဘောတူညီချက်ပေးသဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာနိုင်ငံတော် အထူးအမိန့်ပြန်တမ်းတွင် "၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့်" ကိုထုတ်ပြန်၍ ပုဒ်မ ၂၃၃ တွင်"၂၈" အစား "၄၀" ဟုပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ တတိယပြင်ဆင်ချက်မှာ——

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင်ကျင်းပသော အစည်းအဝေး၌ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် (ပါလီမန်) ကဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ သဘောတူညီချက်ပေးသဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၁ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာနိုင်ငံတော်ပြန်တမ်း အပိုင်း ၁ တွင် "၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့်" ကိုထုတ်ပြန်၍ ပုဒ်မ ၂၃၃ တွင် "၄၀" အစား၊ "၄၈" ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။

ပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ စတုတ္ထပြင်ဆင်ချက်မှာ——

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပသော အစည်းအဝေး၌ တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော် (ပါလီမန်) ကဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ သဘောတူညီချက်ပေးသဖြင့်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၄ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာနိုင်ငံတော်ပြန်တမ်း အပိုင်း ၁ တွင်"၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် (မိတ္တူကိုပူးတွဲထားပါသည်) ကိုထုတ်ပြန်၍၊ ပုဒ်မ ၈၄၊ ပုဒ်မခွဲ(၁) နှင့်၊ ပုဒ်မ ၈၄၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) တို့တွင် ခြွင်းချက် တရပ်စီအသီးသီးထည့်သွင်းပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။"

အထက်ဖေါ်ပြပါပြင်ဆင်ချက်များမှာ အခြေခံဥပဒေအခန်း ၆ အရ၊ နည်းလမ်းကျနစွာဖွဲ့စည်းသော ပါလီမန်၏ပဌမအ ကြိမ်အစည်းအဝေးကျင်းပပြီးသည့် အချိန်အထိ အာဏာတည်ပါသည်။ (အခန်း ၆ အရ၊ နည်းလမ်းကျနစွာဖွဲ့စည်းသော ပါလီမန်ပြည်သူ့လွှတ်တော်၏ ပဌမအကြိမ်အစည်းအဝေးကို ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပပါသည်)။

၄။ ။ အခြေခံဥပဒေ အခန်း ၁၁ အရ၊ ပြင်ဆင်ချက်များပြုလုပ်ခြင်း။ ။ အခြေခံဥပဒေအခန်း ၁၁ အရ၊ အခြေခံဥ ပဒေကို ၃ ကြိမ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာကရင်ပြည်နယ်ပေးသည့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ (၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၆၂)၊ ပါလီမန်အမတ်မဟုတ်သော်လည်း အစိုးရ အဖွဲ့ ဝင်ဝန်ကြီးတဦးအား ၆ လကာလထိ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးအဖြင့်ခွင့်ပြုသည့် အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ကို ယာယီရုပ်သိမ်းသည့် ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ (၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၄) ၊ ရှမ်းစော်ဘွားများနှင့်ကယားစောဖျာများနှင့်ပတ်သက်၍ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၄ (၂) နှင့် ၁၈၃ (၁) တို့ ကိုပယ်ဖျက်သည့် ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယပြင်ဆင်ချက်) အပ်ဥပဒေ (၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၁၀) ဖြစ်ပါသည်။

၅။ ။ အထက်တွင်ဖေါ်ပြထားသည့်အတိုင်း အခြေခံဥပဒေကို ၃ ကြိမ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို အောက်ပါပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေများဖြင့် ၄ကြိမ်ပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်∗။ ——

(က) ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ/ (၁၉၆၁ ခုနှစ် အက်ဥပဒေ အမှတ် ၃) ၊

(ခ) ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ (၁၉၆၁ခုနှစ် အက်ဥပဒေအမှတ် ၇) ၊

(ဂ) ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (တတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ (၁၉၆၁ ခုနှစ် အက်ဥပဒေအမှတ် ၁၇) ၊

(ဃ) ၁၉၆၁ ခုနှစ် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (စတုတ္ထပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ (၁၉၆၁ ခုနှစ် အက်ဥပဒေ အမှတ် ၂၀) ၊

∗ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပြန်လည်ပုံနှိပ်ရာ၌ ဖြည့်စွက်ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သမတ္တအိမ်တော်

သမတ္တအိမ်တော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၂၁ ခု၊ နာယုန်လဆုတ် ၈ ရက်။
(၁၉၄၉ ခု၊ ဇွန်လ ၁၈ ရက်။)

၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ)အကူးအပြောင်း ကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့်။

ကြိုတင် မသိမမြင်နိုင်သော အခက်အခဲများသည်၊ အထူးအားဖြင့် ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် စီရင်အုပ်ချုပ်မှု အက်ဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ (ဤမှ နောင်အဘို့ တွင် အခြေခံဥပဒေဟု ရည်ညွှန်းသည့်) မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ် ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ကူးပြောင်းရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည်တကြောင်း၊

ထိုကဲ့သို့သော် အခက်ခဲများကို ဖယ်ရှားရန်အလို့ငှာ၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက မိမိ၏အမိန့်တွင်သီးခြားဖေါ်ပြထာသော ကာလအပိုင်းအခြားအတွက် မိမိသင့်လျော်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် လိုအပ်သည့် ထင်မြင်သည့်အ တိုင်း ပြုလုပ်ထားသောပြင်ဆင်ချက်များပါဝင်သည့် အခြေခံဥပဒေသည်၊ အကျိုးသက်ရောက်ရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်၍ပြ

ဌန်းနိုင်သည့် အာဏာများကို အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ မိမိအားအပ်နှင်းထားသည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့် ယာယီသမတ္တသည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) အရ၊ အခြေခံဥပဒေက၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တအား အပ်နှင်းထားသောအာဏာအားလုံးနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်နိုင်သည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၁ (၁) အရ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ အာဏာများကို အသုံးပြုကာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍၊ ဤအမိန့် စာကြမ်းကို သဘောတူညီချက်ပေးပြီးသည်လည်းတကြောင်း၊

ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယာယီသမတ္တသည်၊ အဆိုပါအာဏာများနှင့်တကွ ဤကိစ္စအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အပ်နှင်းထားသော အခြားအာဏာအားလုံးကို သုံးစွဲလျက်၊ တူညီချက်ပေးပြီးသည်လည်းတကြောင်း၊

ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယာယီသမတ္တသည်၊ အဆိုပါအာဏာများနှင့်တကွ ဤကိစ္စအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အပ်နှင်းထားသော အခြားအာဏာအားလုံးကို သုံးစွဲလျက်၊ အောက်ပါအတိုင်း အမိန့် ထုတ်၍ ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ အမိန့် ကို ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲ ဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် ဟုခေါ်ရမည်။

၂။ ။ ဤအမိန့် သည် အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၄ အရ၊ ၎င်းအခြေခံဥပဒေ စတင်အာဏာတည်သည့်နေ့ မှစ၍၊ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၅ ရက်နေ့ အထိ၊ အာဏာတည်ရမည်။

၃။ ။ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင်ပါရှိသည့် "၁၈" ဆိုသောဂဏန်းအစား "၂၈" ဆိုသောဂဏန်းကို ထည့်သွင်းရမည်။

စပ်ရွှေသိုက်၊
နိုင်ငံတော်သမတ္တ၊
ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၁၁ ခု၊ နယုန်လဆုတ် ၈ ရက်။
(၁၉၄၉ ခု၊ ဇွန်လ ၁၈ ရက်။)

အမိန့် အရ၊

ရွှေဘော်၊

နိုင်ငံတော်သမတ္တအတွင်းဝန်။

နောက်ဆက်တွဲ "၄"

သမတ္တအိမ်တော်

သမတ္တအိမ်တော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၁ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက်။
(၁၉၅၀ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်။)

၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့်။

ကြိုတင် မသိမမြင်နိုင်သော အခက်အခဲများသည်၊ အထူးအားဖြင့်၊ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်စီရင်အုပ်ချုပ်မှုအက်

ဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ (ဤနောင်အဘို့တွင် အခြေခံဥပဒေဟုရည်ညွှန်းသည့်) မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသို့ ကူးပြောင်းရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည်တကြောင်း၊

ထိုကဲ့သို့သော် အခက်အခဲများကို ဖယ်ရှားရန်အလို့ငှာ၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက၊ မိမိ၏အမိန့် တွင် သီးခြားဖေါ်ပြထားသော ကာလအပိုင်းအခြားအတွက် မိမိသင့်လျော်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် လိုအပ်သည် ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ထားသောပြင်ဆင်ချက်များပါဝင်သည့် အခြေခံဥပဒေသည်၊ အကျိုးသက်ရောက်ရမည်ဟု အမိန့် ထုတ်၍ ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည့် အာဏာများကို၊ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ မိမိအားအပ်နှင်းထားသည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့် ယာယီသမတ္တသည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) အရ အခြေခံဥပဒေက နိုင်ငံတော်သမတ္တအား အပ်နှင်းထားသော အာဏာအားလုံးနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်နိုင်သည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က၊ အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၁ (၁) အရ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ အာဏာများကိုအသုံးပြုကာ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ ဤအမိန့် စာကြမ်းကိုသဘောတူညီချက်ပေးပြီးသည်လည်းတကြောင်း၊

ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယာယီသမတ္တသည်၊ အဆိုပါအာဏာများနှင့်တကွ ဤကိစ္စအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အပ်နှင်းထားသော အခြားအာဏာအားလုံးကို သုံးစွဲလျက် အောက်ပါအတိုင်း အမိန့် ထုတ်၍ ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ ဤအမိန့် ကို၊ ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ ပဌမအကြိမ်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် ဟုခေါ်ရမည်။

၂။ ။ ဤအမိန့် သည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ အရ၊ ၎င်းအခြေခံဥပဒေ စတင်အာဏာတည်သည့်နေ့ မှစ၍၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၅ ရက်နေ့ အထိ အာဏာတည်ရမည်။

၃။ ။ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင်၍ပါရှိသည့် ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလပြဋ္ဌာန်းချက် အမိန့် အရထည့်သွင်းသော ဂဏန်း "၂၈" အစား "၄၀" ဆိုသောဂဏန်းကိုထည့်သွင်းရမည်။

စပ်ရွှေသိုက်၊
နိုင်ငံတော် ယာယီသမတ္တ၊
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၁၁ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၇ ရက်။
(၁၉၅၀ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၂ ရက်။)

အမိန့် အရ၊
ရွှေဘော်၊
နိုင်ငံတော် သမတ္တအတွင်းဝန်။

ဗနာက်ဆက်တွဲ "၅"

သမတ္တအိမ်တော်

သမတ္တအိမ်တော်၊ ရန်ကုန်မြို့။
၁၃၁၂ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၄ ရက်။
(၁၉၅၀ ခု မတ်လ ၂၁ ရက်) ။

၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ)
အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့်။
[၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ အမိန့် အမှတ် ၁ ။]

ကြိုတင်မသိမမြင်နိုင်သော အခက်အခဲများသည်၊ အထူးအားဖြင့်၊ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် စီရင်အုပ်ချုပ်မှုအက်ဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှ (ဤနောင်အတို့တွင် အခြေခံဥပဒေဟု ရည်ညွှန်းသည့်) မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသို့ ကူးပြောင်းရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည်တကြောင်း၊

ထို ကဲ့သို့သော အခက်ခဲများကို ဖယ်ရှားရန်အလို့ငှာ၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တကာ၊ မိမိ၏အမိန့်တွင် သီးခြားဖော်ပြထားသော ကာလအပိုင်းအခြားအတွက်၊ မိမိသင့်လျော်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ထားသောပြဋ္ဌာန်းချက်များပါဝင်သည့် အခြေခံသဥပဒေသည်၊ အကျိုးသက်ရောက်ရမည်ဟု အမိန့်ထုတ်၍ ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည့်အာဏာများကို၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ မိမိအားအာ်ပန္ဒင်းထားသည်လည်းတကြောင်း

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့် ယာယီသမတ္တသည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) အရ၊ အခြေခံဥပဒေက နိုင်ငံတော်သမတ္တအား အပ်နှင်းထားသော အာဏာအားလုံးနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်နိုင်သည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က အခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၃၁ (၁) အရ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ အာဏာများကို အသုံးပြုကာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍ ဤအမိန့်စာကြမ်းကို သဘောတူညီချက်ပေးပြီးသည်လည်းတကြောင်း၊

ထိုအကြောင်းများကြောင့်၊ ယာယီသမတ္တသည်၊ အဆိုပါအာဏာများနှင့်တကွ ဤကိစ္စအတွက် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အပ်နှင်းထားသော အခြားအာဏာအားလုံးကို သုံးစွဲလျက်၊ အောက်ပါအတိုင်းအမိန့်ထုတ်၍ ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ ဤအမိန့်ကို၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက် အမိန့် ဟုခေါ်ရမည်။

၂။ ။ ဤအမိန့်သည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ အရ၊ ၎င်းအခြေခံဥပဒေစတင်အာဏာတည်သည့်နေ့မှစ၍ ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၅ ရက်နေ့အထိ အာဏာတည်ရမည်။

၃။ ။ အခြေခံကပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ တွင်ပါရှိသည့် ၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် အရ ထည့်သွင်းသော ဂဏန်း "၄၀" အစား "၄၈" ဆိုသော ဂဏန်းကိုထည့်သွင်းရမည်။

စပ်ရွှေသိုက်၊
နိုင်ငံတော်ယာယီသမတ္တ၊
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၁၂ ခု၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၄ ရက်။
(၁၉၅၁ ခု၏ မတ်လ ၂၁ ရက်။)

အမိန့်အရ၊
ခင်မောင်ဖြူ၊
နိုင်ငံတော်သမတ္တအတွင်းဝန်။

နောက်ဆက်တွဲ "ဖ"

သမတ္တအိမ်တော်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃၁၂ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက်။
(၁၉၅၁ ထု၊ မတ်လ ၂၄ ရက်။)

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဌမအကြိမ် အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ဒုတိယပြဋ္ဌာန်းချက် အမိန့်။

[၁၉၅၁ ခုနှစ် ၊ အမိန့် အမှတ် ၂။]

ကြိုတင်မသိမမြင်နိုင်သောအခက်အခဲများသည်၊ အထူးအားဖြင့်၊ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတော် စီရင်အုပ်ချုပ်မှုအက်ဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များမှာ (ဤမှနောင်အဘို့ တွင် အခြေခံဥပဒေဟုရည်ညွှန်းသည့်) မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်များသို့ ကူးပြောင်းရာတွင် ပေါ်ပေါက်လာသည်တကြောင်း၊

ထိုကဲ့သို့ သောအခက်အခဲများကိုဖယ်ရှားရန်အလို့ ငှာ နိုင်ငံတော်သမတ္တက၊ မိမိ၏အမိန့် တွင်သီးခြားဖေါ်ပြထားသော ကာလအပိုင်းအခြားအတွက်၊ မိမိသင့်လျော်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း၊ သို့ တည်းမဟုတ် လိုအပ်သည်ထင်မြင်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ထားသော်ပြင်ဆင်ချက်များပါဝင်သည့် အခြေခံဥပဒေသည်၊ အကျိုးသက်ရောက်ရမည်ဟု အမိန့် ထုတ်၍ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည့်အာဏာများကို၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၀ အရ၊ မိမိအားအပ်နှင်းထားသည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့် ယာယီသမတ္တသည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၂)အရ၊ အခြေခံဥပဒေက၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တအား အပ်နှင်းထားသော အာဏာအားလုံးနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအားလုံးကို သုံးစွဲဆောင်ရွက်နိုင်သည်လည်းတကြောင်း၊

တိုင်းပြည်ပြုလွှတ်တော်က အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၁ (၁) အရေ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံး၏ အာဏာများကို အသုံးပြုကာဆုံးဖြတ်ချက်ချ၍၊ ဤအမိန့် စာကြမ်းကိုသဘောတူညီချက်ပေးပြီးသည်လည်းတကြောင်း၊

ထိုအကြောင်းများကြောင့် ယာယီသမတ္တသည်၊ အဆိုပါအာဏာများနှင့်တကွ ဤကိစ္စအတွက်ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် အပ်နှင်းထားသော အခြားအာဏာအားလုံးကိုသုံးစွဲလျက်၊ အောက်ပါအတိုင်း အမိန့် ၍ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ ဤအမိန့် ကို၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ (အခြေခံဥပဒေအရ၊ ပဋမအကြိမ်အမတ်ရွေးကောက်ပွဲဆိုင်ရာ) အကူးအပြောင်းကာလ ဒုတိယပြဋ္ဌာန်းချက်အမိန့် ဟုခေါ်ရမည်။

၂။ ။ ဤအမိန့် သည်၊ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၄ အရ၊ ၎င်းအခြေခံဥပဒေစတင်သည့်နေ့ မှစ၍ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေအခန်း ၆ အရ၊ နည်းလမ်းကျနစွာဖွဲ့ စည်းသောပါလီမန်၏ ပဋမအစည်းအဝေးကို ကျင်ပသည့်နေ့ အထိ အာဏာတည်ရမည်။

၃။ ။ ဤအမိန့် အလို့ ငှာ အောပါအပိုဒ်ကို အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၈၄၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ ခြွင်းခက်ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

"သို့ ရာတွင် မဲဆွန့်ပေးရန်နောက်ဆုံးချိန်းဆိုသောနေ့ သည်၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့ မတိုင်မီဖြစ်လျင်၊ ပဋမအကြိမ် ကျင်းပသောရွေးကောက်ပွဲတွင် မဲဆန္ဒပေးခြင်းကို၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတဝှမ်းလုံး၌ တနေ့ တည်းတွင်ပြုလုပ်စေရန်မလို။"

၄။ ။ ဤအမိန့် အလို့ ငှာ၊ အောပါအပိုဒ်ကို အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၈၄ ၊ ပုဒ်မခွဲ (၂) ၏ခြွင်းချက်ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

"သို့ ရာတွင် အခြေခံဥပဒေအခန်း ၆ အရ၏ နည်းလမ်းကျနစွာဖွဲ့ စည်းသော ပါလီမန်ဆိုင်ရာပြည်သူ့ လွှတ်တော်အစည်းအဝေးကို၊ ပုဒ်မ ၈၄၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) ၏ခြွင်းချက်အရ၊ ချိန်းဆိုသော နောက်ဆုံးမဲဆန္ဒပေးရန်နေ့ မှစ၍ ရက်ပေါင်းခြောက်ဆယ်အတွင်း ကျင်းပရမည်။"

စပ်ရွှေသိုက်၊
နိုင်ငံတော်ယာယီသမတ္တ
ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၊

ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၃၁၂ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၂ ရက်။
(၁၉၅၁ ခု၊ မတ်လ ၂၄ ရက် ။)

အမိန့် အရ၊
ခင်မောင်ဖြူ၊
နိုင်ငံတော်သမတ္တအတွင်းဝန်၊

နောက်ဆက်တွဲ "၇"

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေ။

[၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၆၂။]

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကိုပြင်ရန် အက်ဥပဒေ။

အောက်ပါအတိုင်း အက်ဥပဒေအဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ (၁) ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေဟုခေါ်ရမည်။

(၂) ဤအက်ဥပဒေ၏ ပုဒ်မ ၃ နှင့် ၇ မှတပါး၊ အခြားပုဒ်မအားလုံးသည်၊ ဤအက်ဥပဒေကို ထုတ်ပြန်သောနေ့၌စတင်အာဏာတည်ရမည်။ အဆိုပါ ပုဒ်မ ၃ နှင့် ၇ သည်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ အရ၊ ပဌမ အမတ် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပပြီးလျှင်၊ ဖွဲ့စည်းသောပါလီမန်ကို ဖျက်သိမ်းသောနေ့၌ စတင်အာဏာတည်ရမည်။

၂။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၈ တွင် "၁၈၀" ဆိုသည့်စကားရပ်အစား "ပုဒ်မ ၁၈၀ နှင့် ၁၈၁" ဆိုသည့် စကားရပ်ကိုထည့်သွင်းရမည်။

၃။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၈၃ ပုဒ်မခွဲ (၁) တွင်နောက်ဆုံးဝါကျကိုပယ်ဖျက်ရမည်

၄။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၈၀ နှင့် ၁၈၁ အစား အောက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုထည့်သွင်းရမည်

"၁၈၀။ ။ (၁) သံလွင်ခရိုင်ဟု ယခင်ကခေါ်တွင်ခဲ့သော နယ်မြေကိုပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင်၊ ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်တခုအဖြစ်ဖြင့်ဖွဲ့စည်းရမည်။ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်ကိုဤမှနောင်အဘို့တွင် 'ကရင်ပြည်နယ်' ဟုခေါ်တွင်စေရမည်။ ပါလီမန်၏ အက်ဥပဒေဖြင့် သတ်မှတ်သောကရင်အမျိုးများနေထိုင်ကြသည့် သံလွင်ခရိုင်၏ဆက်စပ်ဒေသများသည်လည်း၊ ထိုပြည်နယ်တွင်ပါဝင်ရမည်။

(၂) ပါလီမန်၏ ကရင်ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်အားလုံးပါဝင်သည့်ကရင်ပြည်နယ်ကောင်စီကိုဖွဲ့စည်းရမည်။

(၃) ပါလီမန်အမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသော ပြည်နယ်ကောင်စီအမတ်သည်၊ ကောင်စီ၌လည်း ကောင်စီအမတ်အဖြစ်မှရပ်စဲသည်ဟုမှတ်ယူရမည်။ သို့ရာတွင် ထိုကောင်စီအမတ်သည်၊ မိမိအားဆက်ခံမည့်သူကို ရွေးကောက်တင်မြှောက်ပြီးသည့်တိုင်အောင်၊ မိမိ၏တာဝန်ဝတ္တရားများကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

(၄) ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင် ဥပဒေပြုပိုင်ခွင့်မရှိသောကိစ္စနှင့်သက်ဆိုင်သည့် ဥပဒေများကိုပြုပေးရန်၊ ပါလီမန်သို့ထောက်ခံချက်တင်သွင်းနိုင်သည်။

(၅) ပြည်နယ်ကောင်စီသည်၊ ဥပဒေကြမ်းတခုကို အတည်ပြုပြီးသောအခါ၊ ထိုဥပဒေကြမ်းကိုလက်မှတ်ထိုး၍ ထုတ်ပြန်ကျေညာပေးရန်၊ အဆိုပါဥပဒေကြမ်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ပုဒ်မခွဲ (၆) အရ၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မေးမြန်းတောင်းဆိုခြင်းမပြုလျှင်၊ ထိုဥပဒေကြမ်းကို တင်သွင်းသည်မှစ၍တလအတွင်း လက်မှတ်ထိုးရမည်။

(၆) နိုင်ငံတော်သမတ္တထံသို့ ပုဒ်မခွဲ (၅) အရတင်သွင်းသောဥပဒေကြမ်းသည်၊ သို့တည်းမဟုတ် ဥပဒေကြမ်း၏ တစိတ်တဒေသသည်၊ အခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်မဆန့်ကျင်သည်ဟူသောပြဿနာကိုဆုံးဖြတ်ပေးရန်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တသည်၊ မိမိ၏သဘောအတိုင်း တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ ထိုဥပဒေကြမ်းကိုလွှဲအပ်နိုင်သည်။

(၇) လွှတ်တော်ချုပ် တရားဝန်ကြီးသုံးဦးအောက် မနည်းပါဝင်သောခုံတော်သည်၊လွှဲအပ်သေည်ာပြဿနာကိုစဉ်းစားရမည်။ လွှဲအပ်သောပြဿနာကို သင့်မြတ်လျော်ကန်သည်ဟု ထင်မြင်သည့်အတိုင်း၊ ကြားနာစစ်ဆေးစဉ်းစားပြီးသောအခါ ထိုပြဿနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍လွှဲအပ်ပြီးသည့်နောက် ရက်ပေါင်း ၃၀ အောက်နောက်မကျစေဘဲ၊ မိမိတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလျှင်မြန်နိုင်သလောက်ချင်မြန်နိုင်သစွာ တရားရုံးတွင် အထင်အရှားကျေညာရမည်။ ပုဒ်မခွဲ (၆) ၏ကိစ္စများအလို့ငှာ၊ တရားဝန်ကြီးများရာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်ရမည်။

(၈) ပုဒ်မခွဲ(၆) အရ တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ လွှဲအပ်သောဥပဒေကြမ်းရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည်၊ အခြေခံဥပဒေနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဟုတရားလွှတ်တော်ချုပ်က ဆုံးဖြတ်သောကိစ္စတိုင်း၌၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တသည်၊ ထိုဥပဒေကြမ်းကိုပြန်လည်စဉ်း

စားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နှာ်ကောင်စီသို့ ပြန်ပို့ ရမည်။ ပြည်နယ်ကောင်စီက လိုအပ်သောပြင်ဆင်ချက်များကိုမပြုလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တသည်၊ ထိုဥပဒေကြမ်းကို လက်မှတ်မထိုးဟုငြင်းဆိုရမည်။

(၉) ထိုသို့ငြင်းဆိုဘွယ်မရှိလျှင်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တသည်၊ တရားလွှတ်တော်ချုပ်က အဆုံးအဖြတ်ကိုထုတ်ဖေါ်ကျေညာပြီးသည့်နောက်၊ လျင်မြန်နိုင်သမျှလျင်မြန်စွာ ထိုဥပဒေကြမ်းကို လက်မှတ်ထိုး၍ အက်ဥပဒေဖြစ်လာကြောင်း ထုတ်ပြန်ကြေညာရမည်။

(၁၀)ပုဒ်မခွဲ (၅) အရ တင်သွင်းသောဥပဒေကြမ်းကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်သို့ မလွှဲမအပ်ဘဲနှင့်ဖြစ်စေ၊ လွှဲအပ်ပြီးမှဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက လက်မှတ်ထိုးပြီးခဲ့လျှင်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက ပြုပိုင်ခွင့်မရှိဟူသော အကြောင်းပြချက်ဖြင့် ထိုဥပဒေကြမ်းရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်သည်မခိုင်လုံဟုငြင်းဆိုခြင်းမပြုရ။

(၁၁) နိုင်ငံတော်သမတ္တ လက်မှတ်ထိုးသော ပြည်နယ်ကောင်စီ အက်ဥပဒေစာမူတိုင်းကို တရားလွှတ်တော်ချုပ်၏ အတွင်းဝန်ရုံး၌မော်ကွန်းတင်ရမည်၊ မိတ္တူတိုင်းကိုလည်း ကရင်ပြည်နယ်ဝန်ကြီးရုံး၌ မော်ကွန်းတင်ရမည်၊

(၁၂) ကရင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ အခါအားလျော်စွာ ပြည်နယ်ကောင်စီကိုဆင့်ခေါ်နိုင်သည်၊ ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်၊ သို့ရာတွင် ပြည်နယ်ကောင်စီ၏ညီလာခံကို နှစ်စဉ်တနှစ်လျှင် အနည်းဆုံးတကြိမ်ကျင်းပပေးရမည်၊ ထိုသို့ ကျင်းပသောအခါ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီညီလာခံတခု၏ နောက်ဆုံးအစည်းအဝေးနှင့် နောက်ထပ်ကျင်းပသော ပြည်ကောင်စီညီလာခံ၏ ပဌမအစည်းအဝေးတို့အကြားတွင် ၁၂ လခြားမနေစေရ။

<u>ကရင်ပြည်နယ်အစိုးရ။</u>

၁၈၁။ ။ (၁) ဝန်ကြီးချုပ်သည်၊ ကရင်ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်၍၊ ထိုကောင်စီအမတ်များအနက်၊ အမတ်တဦးဦး၏အမည်ကိုတင်သွင်းသောအခါ၊ ထိုသို့ အမည်တင်သွင်းခြင်းခံရသောအမတ်ကို နိုင်ငံတော်သမတ္တသည် အောက်တွင် "ကရင်ပြည်နယ်ဝန်ကြီး" ဟုခေါ်တွင်ရမည်ဖြစ်သော၊ ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးအဖြစ်ဖြင့်ခန့် ထားရမည်။ ထိုသို့ ခန့် ထားခြင်းခံရသောဝန်ကြီးသည်၊ အခြေခံဥပဒေ၏ ကိစ္စများအတွက် ကရင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌလည်းဖြစ်ရမည်။

(၂) ကရင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ကရင်ပြည်နယ်စီရင်အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ရမည်၊ ဆိုလိုရင်းမှာ၊ ကရင်ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ လက်အောက်ခံအရာရှိများမှတဆင့်ဖြစ်စေ၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကို သုံးစွဲနိုင်ရမည်။

(၃) ပုဒ်မခွဲ (၄) ရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များ၏ ယေဘုယျသဘောကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ ဆိုခဲ့သောအုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ရာထူးမှုထမ်းများခန့် ထားခြင်း၊ နေရာချခြင်း၊ ရွှေ့ ပြောင်းပေးပေးခြင်း၊ ထိုရာထမ်းများစည်းကမ်းသေဝပ်ခြင်း ကိစ္စအားသို့ သက်ရောက်ပျံနှံရမည်။

(၄) အခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့် ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်၏အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက တရားဥပဒေပြုပိုင်သောကိစ္စများသို့ သက်ရောက်ပျံနှံသည်၊ အုပ်ချုပ်မှုအခွင့်အာဏာကိုသုံးစွဲရာတွင်၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည် ကောင်စီ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုလိုက်နာရမည်။

(၅) ပြည်နယ်ဆိုင်ရာ အခြားကိစ္စအားလုံးတွင် ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီနှင့်ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ရမည်။

(၆) ကရင်ပြည်နှာ်ကောင်စီ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်များနှင့် ထင်မြင်ချက်များကို ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌထံသို့ တင်ပြရာတွင် လွယ်ကူစီမံ့သောင့်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည် ရွေးကောက်ပွဲပြီးသည့်နောက်၊ ပဌမအကြိမ်ကျင်းပသော အစည်းအဝေးတွင် ကောင်စီအမတ်များထဲမှသောင်း၊ ကောင်စီအမတ်မဟုတ်သူများထဲမှသောင်း ရွေးချယ်၍ ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ ကို ဖွဲ့ စည်းရမည်၊ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ သည်၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌကို၊ အလုပ်ဝတ္တရားများဆောင်ရွက်ရာတွင် ကူညီရန်၊ အကြံပေးရန်ဖြစ်သည်။

(၇) ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီ၏သာမန်ညီလာခံကျင်းပသောအခါများ၌၊ မိမိဆောင်ရွက်ခဲ့သောလုပ်ငန်းဆောင်တာအကြောင်းကိုပြောကြားရမည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပြောကြားစေရမည်၊ ကရင်

ပြည်နယ်ကိစ္စအားလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သောအစီအရင်ခံစာကိုတင်သွင်းရမည် သို့ တည်းမဟုတ်တင်သွင်းစေရမည် ပြည်နယ်၏အကျိုးစီးပွါးတိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းဖြစ်သည်ဟုထင်မြင်ယူဆသောစီမံချက်များကို စဉ်စားဆွေးနွေးစေရန် ပြည်နယ်ကောင်စီအား ထောက်ခံအကြံပေးရမည်။

(၈) ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ဘဏ္ဍာတော်နှစ်တိုင်း တနှစ်အတွက် ပြည်နယ်ဆိုင်ရာအရ မှန်းခြေငွေစာရင်းနှင့် အသုံးမှန်းခြေငွေစာရင်းများကိုပြုရမည်၊ သို့ တည်းမဟုတ်ပြုစေရမည်၊ ထိုငွေစာရင်းများကို စဉ်းစားဆွေးနွေးစေရန်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသို့ တင်သွင်းရမည်၊ သို့ တည်းမဟုတ် တင်သွင်းစေရမည်။

(၉) ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ အထောက်အပံ့ငွေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြည်ထောင်စုအစိုးရကသတ်မှတ်သောစည်းကမ်းချက်များနှင့်မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ကောင်စီသည် ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကိုလက်ခံအတည်ပြုနိုင်ရန်အာဏာရှိရမည်၊ ထိုစည်းကမ်းချက်များအတိုင်း၊ ပြည်နယ်ကောင်စီက ကျန်စွာလိုက်နာကြောင်း နိုင်ငံတော်သမတ္တအား၊ ကျေနပ်နိုင်စေရန် ပြည်နယ်၏ဘတ်ချက်ကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ဘတ်ချက် တွင်ထည့်သွင်းဖေါ်ရမည်။

(၁၀) ဤအခြေခံဥပဒေ၏ အခန်း ၁၀ ရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များသည် ကရင်ပြည်နယ်နှင့်မသက်ဆိုင်စေရ။

(၁၁) အခြေခံဥပဒေရှိ ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ ပြည်နယ်ဥက္ကဋ္ဌသည်၊ ပြည်နယ်ကောင်စီ၊ ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့ တို့ ၏ အာဏာနှင့်တာဝန်ဝတ္တရားများဆိုင်ရာကိစ္စများ၊ ထို့ပြင် ထိုဥက္ကဋ္ဌ ထိုကောင်စီ၊ ထိုအစိုးရတို့ အဖွဲ့ အချင်းချင်းဆက်ဆံရေးကိစ္စများ၊ ထို့ပြင်ထိုဥက္ကဋ္ဌ၊ ထိုကောင်စီ၊ ထိုအစိုးရအဖွဲ့ တို့ နှင့်ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၏ ့က်ဆံရေး ကိစ္စများပါဝင်သော ပြည်နယ်၏ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေဆိုင်ရာ ကိစ္စအားလုံးကို တရားဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။ သို့ ရာတွင်ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၃၃ အရ၊ ပဌမ အမတ်ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပပြီးလျှင် ဖွဲ့ စည်းသောပါလီမန်ကို ဖျက်သိမ်းသောနေ့ အထိ၊ ကရင်ပြည်နယ်ကောင်စီကိုပါလီမန်ရှိကရင်အမျိုးသားများ၏ ကိုယ်စားလှယ် အမတ်အားလုံးဖြင့်ဖွဲ့ စည်းရမည်။"

၅။ ။ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၉၅ ကိုပယ်ဖျက်ရမည်။

၆။ ။ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၀၈၊ ပုဒ်မခွဲ (၅) တွင်ပါရှိသော "ကရင်အမျိုးသားများအား၊ သို့ တမဟုတ်" ဆိုသည့်စကားရပ် ကိုပယ်ဖျက်ရမည်။

၇။ ။ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ၏ ဒုတိယဇယားတွင်—

(က) အပိုဒ် (၈) အစား၊ အောက်ပါအပိုဒ်ကို ထည့်သွင်းရမည်။" (၈) တဆယ့်ငါးနေရာကို ကရင်ပြည်နယ်မှ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် ဖြည့်သွင်းရမည် ။"

(ခ) အပိုဒ် (၉) တွင် "ငါးဆယ့်သုံးနေရာကို " ဆိုသည့် စကားရပ်အစား"ခြောက်ဆယ့်နှစ်နေရာကို" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို ထည့်သွင်းရမည်။

၈။ ။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေတွင် "ကရင်နီပြည်နယ်" ဆိုသည့်စကားရပ်ပါရှိသည့်နေရာတိုင်း၌ ထိုစကားရပ်အစား"ကရားပြည်နယ်" ဆိုသည့်စကားရပ်ကို ထည့်သွင်းရမည်။

THE CONSTITUTION AMENDMENT ACT, 1951.

[Act No. LXII of 1951 .]

An Act to amend the Constitution of the Union of Burma.

It is hereby enacted as follows:

1. (1) This Act may be called The Constitution Amendment Act, 1951.

(2) It shall come into forced on the date of promulagation except sections 3 and 7 which shall come into force on the date of the dissolution of the Parliament following the first general election held under section 233 of the Constitution.

2. In section 8 of the Constitution, for the expression "section 180" the expression "section 180 and 181" shall be substituted.

3. In sub-section (1) of section 180 of the Constitution, the last sentence shellbe deleted.
4. For the provision in sections 180 and 181 of the Constitution, the following shall be substituted, namelly:

"180. (1) The territory hitherto know as the Salween District shall form a constituent unit of the Union of Burma and be hereafter known as 'The Karen State'. It shall also include such adjacent areas occupied by the Karen as may be determined by an Act of Parliament.

နောက်ဆက်တွဲ "၈"

THE CONSTITUTION (AMENDMENT) ACT, 1959.

[Act No. 4 of 1959]

An Act to amend the Constitution of the Union of Burma.
It is herebay enacted as follows:

1.(1) This Act may be called the Constitution (Amendment) Act, 1959.
(2) It shall remain in force until the date on which the Prime Minister shall have been appointe on the nomination of the next Chamber of Deputies.
(3) When this Act cases to have effect, the provision of section 5 of the Burma General Clauses Act shall apply.

2. So long as this Act remains in force, the provisions of section 116 of the Constitution shall be deemed to have been repealed.

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ။

[၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၄ ။]

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ရန် အက်ဥပဒေ။

အောက်ပါအတိုင်းအက်ဥပဒေအဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ (၁) ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

(၂) ဤအက်ဥပဒေသည်၊ နောက်တကြိမ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်မှ အမည်တင်သွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက၊ ဝန်ကြီးချုပ်ခန့် ထားသည့်နေ့ ရက်တိုင်အောင် အာဏာတည်နေစေရမည်။

(၃) ဤအက်ဥပဒေအာဏာတည်ခြင်းမှရပ်စဲသည့်အခါ၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်ယေဘုယျစကားရပ်အက်ဥပဒေပါ ပုဒ်မ ၅ ရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များသည်၊ အကျိုးသက်ရောက်စေရမည်။

၂။ ။ ဤအက်ဥပဒေအာဏာတည်လျက်ရှိနေသမျှကာလပတ်လုံး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၁၆ ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို ရုပ်သိမ်းဘိသကဲ့သို့ မှတ်ယူစေရမည်။

နောက်ဆက်တွဲ "၉"

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ။

[၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၁၀ ။]

[ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအခြေခံဥပဒေကို ပြင်ရန် အက်ဥပဒေ။]

အောက်ပါအတိုင်း ဥပဒေအဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ (၁) ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယ ပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

(၂) ဤအက်ဥပဒေသည်၊ နောက်ထပ်တကြိမ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်သည့် ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကို ဖျက်သိမ်းသည့်နေ့ ရက်၏ နောက်နေ့တွင် စတင်အာဏာတည်ရမည်။

၂။ ။ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၁၅၄ ၏ပုဒ်မခွဲ (၂) နှင့် ပုဒ်မ ၁၈၃ ၊ ပုဒ်မခွဲ (၁) တို့ကို၊ ဤအက်ဥပဒေဖြင့်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

နောက်ဆက်တွဲ "၁၀"

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ ပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေ။

[၁၉၆၁ ခုနှစ် ၊ အက်ဥပဒေအမှတ် ၃ ။]

အောက်ပါအတိုင်း အက်ဥပဒေအဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂ အစား၊ အောက်ပါကို ပုဒ်မ ၂ အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

"၂။ ။ အောက်ပါနယ်မြေများနှင့် နယ်များပါဝင်ကာသည့် မြန်မာနိုင်ငံတနိုင်ငံလုံးသည်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတွင်ပါဝင်ရမည်၊

(က) ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁ ရက်နေ့တွင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံနှင့် တရုပ်ပြည်သူ့သမတ္တနိုင်ငံတို့ ချုပ်ဆိုကာ၍၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဇန္နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့တွင် စာချုပ်ချုပ်ဝင်နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံတို့ အသီးသီးနည်းလမ်းတကျလက်ခံအတည်ပြုကာသော နယ်နိမိတ်စာချုပ်အပိုဒ် ၉ နှင့် ၁၀ ပါ သတ်မှတ်ချက်တို့ ကို အထောက်အထားပြု၍၊ ယခင် ဗိတိသျှ ဘုရင်မင်းမြတ်ကိုယ်စား၊ မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံ စီရင်အုပ်ချုပ်ခဲ့သော နယ်မြေအားလုံး၊

(ခ) ကယားပြည်နယ်၊ ထို့ပြင်

(ဂ) ရယူသည့်အခြားနယ်မြေများရှိလျှင်၊ ထိုအခြားနယ်မြေများများ"

၃။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၅ အစား၊ အောက်ပါကို၊ ပုဒ်မ ၅ အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

" ၅။ ။ ပုဒ်မ ၂ ၊ အပိုဒ် (က) ပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို အထောက်အထားပြု၍၊ မြစ်ကြီးနားနှင့် ဗန်းမော်ခရိုင်များဟူ၍ ယခင်ကခေါ်တွင်ခဲ့သော နယ်မြေများကို၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံအတွင်းတွင် ပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်တခုအဖြစ်ဖွဲ့စည်းရမည်။ ထိုပြည်ထောင်စုအဖွဲ့ဝင်ကို ဤမှနောင်အဘို့ တွင် 'ကချင်ပြည်နယ်' ဟုခေါ်ရမည်။"

နောက်ဆက်တွဲ "၁၁"

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပံ အခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယ) ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေ။

[၁၉၆၁ ခုနှစ် ၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၇ ။]

[ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၏ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံအက်ဥပဒေကို ပြင်ဆင်ရန် အက်ဥပဒေ။]

အောက်ပါအတိုင်းအက်ဥပဒေဖြစ်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ (၁) ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (ဒုတိယ) ပြင်ဆင်ချက် အက်ဥပဒေဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

(၂) ဤအက်ဥပဒေသည်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက အမိန့်ကော်ငြာစာဖြင့်သတ်မှတ်သည့်နေ့ရက်တွင်၊ စတင်အာဏာတည်ရမည်။

၂။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ အခန်း ၆ တွင်၊ အောက်ပါကို အပိုင်း ၆ အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

“ အပိုင်း ၆ ။ ရွှေကောက်ပွဲများ။ ”

၁၁၃–က။ ။ ရွှေကောက်ပွဲ အရပ်ရပ်အတွက် မဲစာရင်းများပြုလုပ်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ပါလီမန်ရွေးကောက်ပွဲများကျင်းပခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဤအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို၊ သို့တည်းမဟုတ် ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုပ်ငန်းစဉ်နည်းဥပဒေများကို၊ သို့တည်းမဟုတ် ပါလီမန်ဆိုင်ရာ၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တ ရွေးကောက်တင်မြှောက်မဲဥက္ကဋ္ဌဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကို မထိခိုက်စေဘဲ၊ အခြားတရားဥပဒေတခုခုအရရွေးကောက်ပွဲများကျင်းပခြင်းနှင့်၎င်း၊ စပ်လျဉ်း၍ ကြီးကဲပ်ရေး၊ ညွှန်ကားရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာတို့ သည်၊ ပုဒ်မ ၁၁၃–ခ အရ၊ ဖွဲ့စည်းထားသော ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်၌တည်ရှိရမည်။

၁၁၃–ခ။ ။ (၁) ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်နှစ်ရပ် တွဲဖက်အစည်းအဝေး၏သဘောတူချက်ကိုရယူ၍၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးတဲ့ဆိပ်ခပ်နိပ်သည့် အမိန့်စာဖြင့်ခန့်ထားသော ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ်နှင့် အခြားလေးဦးထက်မပိုသော ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးများပါဝင်သောရွေးကောက်ပွဲ ကောက်မရှင်တခုကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

(၂) ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ်နှင့် ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးများကို ပါလီမန်ဖျက်သိမ်းထားသည့်အခါတွင် ခန့်အပ်ရန်ခိုပါက၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တကခန့်ထားနိုင်ရမည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါခန့်ထားခြင်းအတွက် ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်တွဲဖက်အစည်းအဝေး၏ ဥဘောတူညီချက်အတည်ပြုချက်ကို နောက်ပါလီမန်၏ပဌမညီလာခံတွင်ရယူရမည်။

အဘိုး– ၁၀ ပြား။

(၃)ပုဒ်မခွဲ (၁) နှင့်(၂) တို့ အရ၊ ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ် အဖြစ်၎င်း၊ ရွေးကောက်ပွဲ မင်းကြီးများအဖြစ်၎င်း၊ ခန့်ထားခြင်းတို့ ကို ပါလီမန်တွင် ဆွေးနွေးခြင်းမပြုရ။

(၄) ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ်သည်၊ ရွေးကော်ပွဲကော်မရှင်၏ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ်ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၅) အခြားရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးများသည်၊ ရွေးကောက်ပွဲကောက်မရှင်တွင်ရာထူးသက်တမ်းအနုအရင့်လိုက်၍ ရာထူးစဉ်ရှေ့ နောက်ဖြစ်ရမည်။

၁၁၃–ဂ။ ။ (၁) ပုဒ်မ ၁၁၃–ခ အရ၊ ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ်အဖြစ်၎င်း၊ ရွေးကောကင်ပွဲမင်းကြီးများအဖြစ်၎င်း ခန့်ထားခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ အောက်ပါအတိုင်းသစ္စာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။

‘ကျွန်ုပ်————သည် ရွေးကောက်ပွဲ မင်းကြီးချုပ် (သို့ တည်းမဟုတ် ရွေးကောက်ပွဲမင်းကြီး) ၏ တာဝန် အလုပ်ဝတ်တရားများကို ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်စွာ မျက်နှာကြီးငယ် မရွယ်မထောက်၊ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ ဘယာ ဂတိများသို့ မလိုက်၊ ကိုယ်စွမ်းရှိသမျှ၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိသမျှ ကျေကုန်အောင်ထမ်းရွက်ပါမည်။ ထို့ပြင် ကျွန်ုပ်သည်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်တကွ တရားဥပဒေများကို ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မည်ဟုလေးနက်တည်ကြည်စွာ ကျေညာ၍ကတိသစ္စာပြုပါသည်။’

(၂) ရွေးကောက်ပွဲ ကော်မရှင်ဝင်အသီးသီးသည်၊ နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်၏ရှေ့ မှောက်၌သော်၎င်း၊ ဤကိစ္စအတွက်ဆောင်ရွက်နိုင်မည်ဖြစ်သော တရားလွှတ်တော်ချုပ်မှ ဝါအရင့်ဆုံးတရားဝန်ကြီး၏ ရှေ့မှောက်၌သော်၎င်း၊ အထက်ပါအတိုင်းသစ္စာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။

(၃) ရွေးကောက်ပွဲကော်ကမရှင်ဝင်အသီးသီးသည်၊ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်အဖြစ်ဖြင့် တာဝန်အလုပ်ဝတ္တရားများကို စတင်မဆောင်ရွက်မီသစ္စာဆို၍လက်မှတ်ထိုးရမည်။

(၄) အထက်ပါအတိုင်း သစ္စာမဆို၍လက်မှတ်မထိုးလိုဟုငြင်းဆန်သော၊ သို့တည်းမဟုတ် ပျက်ကွက်သော ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်တဦးဦးသည်၊ ရာထူးကိုလက်မခံလို ငြင်းပယ်ရာရောက်သည်ဟုမှတ်ယူရမည်။

၁၁၃–ဃ။ ။ ရွေးကောက်ပွဲ ကော်မရှင်ဝင်အားလုံးသည်၊ ဤအခြေခံဥပဒေနှင့်တရားဥပဒေများကိုသာလိုက်နာ၍၊ မိမိတို့၏တာဝန်အလုပ်ဝတ်တရားများကို လွှဲလပ်စွာဆောင်ရွက်နိုင်ရမည်။

၁၁၃–င။ ။ တဦးတယောက်သောသူသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင်သောင်း၊ မိမိ၏မိဘနှစ်ပါးသောင်း၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဏာပိုင်နက်တွင် မွေးဖွားခဲ့၍၊ မိမိကိုယ်တိုင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်သောသူမဟုတ်လျှင်၊ သို့တည်းမဟုတ်အနည်းဆုံးငါးနှစ် ထိုနိုင်ငံ၏နိုင်ငံသားမဖြစ်ခဲ့ဘူးလျှင်၊ ထိုသူမှာ ရွေးကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်အဖြစ် ခန့်ထားထိုက်သော အရည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းမရှိစေရ။

၁၁၃–၈။ ။ (၁) ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်တဦးဦးသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုးသော နုတ်ထွက်စာကို၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တထံသို့ တင်သွင်းခြင်းဖြင့်၊ ရာထူးမှနုတ်ထွက်နိုင်သည်။

(၂) ထင်ရှားသည်ဟုဆုံးဖြတ်ပီးဖြစ်သည့်အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားမှုကောင့်ဖြစ်စေ၊ မစွမ်းဆောင်နိုင်မှုကောင့်ဖြစ်စေ ထိုအကောင်းတခုခုကောင့်မှတပါး၊ ရွှေကောဃက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်တဦးဦးကို ရာထူးမှမနုတ်ပယ်ရ။

(၃) ဤပုဒ်မရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်အညီ၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်တရပ်ရပ်သည် စွပ်စွဲချက်ကိုတင်ပြရမည်။

(၄) သက်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်အမတ်စုပေါင်း၏လေးပုံတပုံအောက်မလျော့သော အမတ်များကလက်မှတ်ရေးထိုး၍၊ အကောင်းကားသောအခါမှာမှတပါး၊ ပါလီမန်ဆိုင်ရာလွှတ်တော်တရပ်ရပ်တွင် ဤပုဒ်မအရတင်ပြရန်ဖြစ်သော စွပ်စွဲချက်အဆိုကို အရေးတယူပြု၍မစဉ်းစားရ။

(၅) လွှတ်တော်အစည်းအဝေးတက်သော အမတ်များအနက်၊ အမတ်များရာကထောက်ခံ၍၊ ဆုံးဖြတ်ပြဋ္ဌာန်းချက်ချသောအခါမှာမှတပါး ထိုကဲ့သို့ သောစွပ်စွဲချက်အဆိုကိုလက်မခံရ။

(၆) စွပ်စွဲချက်ကို အထူးခုံတော်အဖွဲ့က စုံးစမ်းစစ်ဆေးရမည်၊ ထိုခုံတော်အဖွဲ့တွင် နိုင်ငံတော်တရားဝန်ကြီးချုပ်၊ လူမျိုးစုလွှတ်တော်နာယကနှင့်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌတို့ ပါဝင်ရမည်။

(၇) စွပ်စွဲချက်ကို စုံးစမ်းစစ်ဆေးရာတွင်၊ စွပ်စွဲချက်တင်ပြခြင်းခံရသော ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်၌မိမိကိုယ်တိုင်သောင်း၊ မိမိ၏ကိုယ်စားလှယ်ဖြင့်သောင်း၊ ချေပခွင့်ရှိရမည်။

(၈)အထူးခုံတော်အဖွဲ့သည် စုံစမ်းစစ်ဆေးပီးနောက်၊ စွပ်စွဲချက်ကိုတင်ပြခဲ့သော လွှတ်တော်သို့ အစီရင်ခံစာတင်ပြရမည်။ စွပ်စွဲချက်မထင်ရှားဟုအထူးခုံတော်အဖွဲ့က အားလုံးသဘောတူယူဆခဲ့သော်၊ ထိုယူဆချက်သည်အူပီးအပြတ်အတည်ဖြစ်ရမည်။ သို့ရာတွင် သဘောကွဲလွဲသောအခါများ၌မကြာ၊ အထူးခုံတော်အဖွဲ့၏ အစီအရင်ခံစာကိုပါလီမန်ဆိုင်ရာ လွှတ်တော်နှစ်ရပ်လုံးက တွဲဖက်အစည်းအဝေးတွင် စဉ်းစားဆွေးနွေးရမည်။

စွပ်စွဲချက်ကို စဉ်းစားဆွေးနွေးပီးနောက်၊ စွပ်စွဲချက်ထင်ရှားသည်ဟူ၍ဝင်း၊ ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်၏ အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းသည်၊ သို့ တည်းမဟုတ် မစွမ်းမဆောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ ရာထူး၌ဆက်လက်ထမ်းရွက်စေရန် မသင့်မထိုက်သော အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားခြင်းမျိုးဖြစ်သည်ဟူ၍ဝင်း၊ တွဲဖက်အစည်းအဝေး တက်ရောက်မဲပေးသော အမတ်များရာက၊ အစည်းအဝေးတွင်ထောက်ခံ၍ဆုံးဖြတ်ကောညာခဲ့သော်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တသည်၊ မိမိကိုယ်တိုင်လက်မှတ်ရေးထိုး တံဆိပ်ခပ်နှိပ်သောအမိန့်စာဖြင့်၊ သက်ဆိုင်ရာရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်ကို ရာထူးမှချက်ခြင်းနုတ်ပယ်ရမည်။

၁၁၃–၉။ ။ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ အသုံးချေတာခြင်း၊ ရာထူးအရေအတွက်လျော့ခြင်းတို့ကို ပြုသောအခါတွင်၊ ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်တဦးဦးသည် မိမိ၏လစာကိုလျော့စေရန်၊ မိမိအလိုအလျောက် သဘောမတူခဲ့သော၊ ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်ဝင်တဦးကိုခန့်ထာှး ပီးမှ၊ သူ၏လစာကိုသော်ငင်း၊ အခွင့်ယူခြင်းနှင့်၊ သို့တည်းမဟုတ် ပင်ရှင်ယူခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်းသော အခွင့်အရေးများကိုသော်ငင်း၊ သူ့အကျိုးနစ်နာအောင် ပြောင်းလဲခြင်းမပြုရ။

၁၁၃–၁၀။ ။ ဤအခြေခံဥပဒေအရပေးအပ်ထားသောအာဏာကို ပိုမိုထိရောက်စွာသုံးစွဲနိုင်စေခြင်းအလို့ငှာ၊ လိုအပ်သည်ဟု၊ သို့ တည်းမဟုတ် အလိုရှိထိုက်သည်ဟု ထင်မြင်ဆနိုင်၍၊ ဤအခြေခံဥပဒေရှိပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့်လည်း၊ မညီမညွတ်မဖြစ်သော ထပ်ဖြည့်အာဏာများကို၊ ရွှေကောက်ပွဲ ကော်မရှင်အားပေးအပ်ရန်၊ ပါလီမန်သည်၊ အက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းနိုင်သည်။

၁၁၃–၁၁။ ။ ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်၊ ရွှေကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ်၊ အခြားရွှေကောက်ပွဲမင်းကြီးများနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ ဤအခြေခံဥပဒေရှိအထက်ဖေါ်ပြခဲ့သော ပြဋ္ဌာန်းချက်များနှင့် မဆန့်ကျင်စေဘဲ၊ အောက်ပါကိစ္စများကို တရားဥပဒေနှင့်အညီသတ်မှတ်ရမည်။

(က) ရွှေကောက်ပွဲမင်းကြီးချုပ်နှင့် ရွှေကောက်ပွဲမင်းကြီးများ၏လစာငွေ၊ အူ ငိမ်းစားယူသောအသက်အရွယ်နှင့် ပင်ရှင်လစာငွေကိစ္စများ၊ ထို့ ပြင်

(ခ) ရွှေကောက်ပွဲကော်မရှင်၏ လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို ခွဲဝေပေးခြင်း အာဏာများနှင့်လုပ်ငန်းစဉ်ဆိုင်ရာကိစ္စများ။

၁၁၃–၁၂။ ။ သီးခြားအက်ဥပဒေ၊ သို့ တည်းမဟုတ် နည်းဥပဒေများပြဋ္ဌာန်းခြင်းမပြုသေးမီအချိန်အတွင်း ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသော ရွှေကောက်ပွဲအရပ်ရပ်အတွက် မဲစာရင်းများ ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်ငင်း၊ ပါလီမန်ရွှေကောက်ပွဲများကျင်းပ

ခြင်းနှင့်ငင်း၊ ဤအခြေခံဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို၊ သို့ တည်းမဟုတ် ၁၉၄၉ ခုနှစ်း နိုင်ငံတော်သမတ္တ ရွေးကောက်တင်မြှောက်မခြာက်ဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက်များကိုမထိခိုက်စေဘဲ၊ အခြားတရားဥပဒေ တခုခုအရ ရွေးကောက်ပွဲများကျင်းပခြင်းနှင့်ငင်း၊ စပ်လျဉ်း၍ကြီးကပ်ရေး၊ ညွှန်ကားရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးတို့ ကို ၊ရွေးကောက်ခ်ွဲကောက်မရှင်က၊ လက်ရှိတရားဥပဒေများအရ၊ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ”

နောက်ဆက်တွဲ “၁၂”

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (တတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ။

[၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၁၇။]

အောက်ပါအတိုင်း အက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ (၁) ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (တတိယပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

(၂) ဤအက်ဥပဒေသည်၊ နိုင်ငံတော်သမတ္တက အမိန့် ကော်ငြာစာဖြင့်သတ်မှတ်သည့်နေ့ ရက်တွင် စတင် အာဏာတည်ရမည်။

၂။ ။ (က) ပုဒ်မခွဲ (၁) အစား၊ အောက်ပါကိုပုဒ်မခွဲ (၁) အဖြစ်သွင်းရမည်။

“ (က) ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်သည်၊ နိုင်ငံတော်၏နိုင်ငံသားအများဆုံးကိုးကွယ်ရာ ဘာသာကြီးဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ နိုင်ငံတော် ဘာသာသာသနာဖြစ်စေရမည်။ ”

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (၄) နောက်တွင်အောက်ပါကိုပုဒ်မခွဲ (၅) အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

“ (၅) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအစိုးရသည်၊ မိမိနှစ်စဉ်သာမန်သုံးငွေ၏အနည်းဆုံး ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ညီမျှသောငွေကို ဘာသာသာသနာရေးအတွက် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ရမည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ‘ဘာသာသာသနာ’ ဆိုသည်မှာ၊ ဤပုဒ်မရှိ ပုဒ်မခွဲ(၁) နှင့် (၂) တို့တွင် ဖေါ်ပြထားသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာ၊ အစ္စလာမ်ဘာသာ သာသနာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာသာသနာ၊ ဟိန္ဒူဘာသာသာသနာနှင့်နတ်ကိုးကွယ်သော သာသနာတို့ ကိုဆိုလိုသည်။ ”။

၃။ ။ ဖွဲ့ စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ နောက်တွင်၊ အောက်ပါတို့ ကို ပုဒ်မ ၂၁–က၊ ၂၁–ခ၊ ၂၁–ဂနှင့် ၂၁–ဃ အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

“ ၂၁–က။ ။ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်မှာ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံတော်ဘာသာသာသနာဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအစိုးရသည်—

(က) ပရိယတ္တိ သာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသာနာနှင့် ပဋိဝေဓ သာသနာတည်းဟူသော ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာတော် သုံးရပ်ကို စည်ပင် ပြန့် ပွါးအောင် ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ရမည်။

အဘိုး—၁၀ ပြား]

(ခ) ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ တည်းဟူသော ရတနာသုံးပါးတို့ ကို ချီးမြှောက်ပူဇော်ရမည် ။

(ဂ) အဆိုပါသာသာသနာသုံးရပ်နှင့် ရတနာသုံးပါးတို့ ကို ရေးသားခြင်းအားဖြင့်သော်ငင်း၊ မြွက်ဆိုခြင်းအားဖြင့်သော်ငင်း၊ အခြားနည်းအားဖြင့်သော်ငင်း၊ စော်ကားမမြဟုတ်မမှန်စွပ်စွဲမဖြသောဘေးအန္တရယ်ခပ်သိမ်းမှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမည်။

ရှင်းလင်းချက်။ ။ ‘သံဃာရတနာ’ ဆိုသည်မှာ၊ ရဟန်းတော်တပါးစီမဟုတ်ဘဲ၊ ရဟန်းတော် အားလုံးဂိုဏ်းဂဏမရွေးပါဝင်သော သံဃာကို ဆိုလိုသည်။ ”

၂၁–ခ။ ။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအစိုးရသည်—

(က) ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနှင့်ဋီကာစာမပြုများကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားရမည်။

(ခ) ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်းတွင်၊ ထိုပိဋက သုံးပုံပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာစာမပြုများကို ပုံနှိပ်-ဓာရာတွင်အမှားအယွင်းမပါရအောင် စည်းကမ်းများသတ်မှတ်၍၊ ထိုစည်းကမ်းများအတိုင်း လိုက်နာသူများကိုသာပုံနှိပ်ခွင့်ပြုရမည်။

၂၁–၈။ ။ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံအစိုးရသည်၊ မွန္တလေးတောင်ခြေအနီး မဟာလောက မာရဇိန်ကုသိုလ်တော်ဘုရားပရဝုဏ် အတွင်းရှိ ပစ္စမသံဂါယနာတင် ပိဋကပါဠိတော် ကျောက်စာများနှင့် ထိုဘုရားအနီး စန္ဒာမုနိဘုရား ပရဝုဏ် အတွင်းရှိ အဋ္ဌကဋ္ဌာနှင့် ဋီကာကျောက်စာများကို ကောင်းမွန်စွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားရှိစေရမည်။

၂၁–၈။ ။ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံအစိုးရသည်၊ တနှစ်လျှင် အနည်းဆုံးတကြိမ် အောက်ပါဆရာတော်ကြီးများအား ပင့်ဘိတ်၍၊ နိုင်ငံတော်ဘာသာသာသနာအတွက် မိမိ၏ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံများကိုတင်ပြရမည့်ပြင်၊ ထိုဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံများနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဝေဘန်ချက်၊ အကြံပေးချက်နှင့် ဆဝါဒများကိုလည်းကောနာရမည်။

(က) အဘိဓမ္မဟာရဋ္ဌဂုရုဆရာတော်ကြီးများ၊

(ခ) အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဆရာတော်ကြီးများ၊

(ဂ) နိုင်ငံတော်ဆဝါဒစရိယ ဆရာတော်ကြီးများ၊ နှင့်

(ဃ) နိုင်ငံတော်ဝိနည်းဓိုရ် ဆရာတော်ကြီးများ။”။

၄။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၄၃ နောက်တွင် အောက်ပါတို့ကို ပုဒ်မ ၄၃–ကနှင့် ၄၃–ခ အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

“ ၄၃–က။ ။ နိုင်ငံတော်သည် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံအတွင်း၊ ရှေ့မင်းများတည်ထားကိုးကွယ်တော်မန္တ်ကာ၍၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓါတ်တော် မွေတော်များ ကိန်းဝပ်ရာဟူ၍ သာသနာသမိုင်းတွင်ထင်ရှားကျော်စောသောရွေးဟောင်းစေတီ၊ ပုထိုးများ၊ စစ်ဘေး၊ သူပုန်ဘေး၊ ငလျင်ဘေး စသောဘေးအန္တရယ်များကောင့် ပျက်စီးလျှင်၊ ထိုစေတီ၊ ပုထိုးများကိုပြုပြင်၊ ပြန်လည်တည်ထောင်ရာ၌ ကူညီထောက်ပံ့ရမည်။

၄၃–ခ။ ။ နိုင်ငံတော်သည် ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့် မဆန့်ကျင်စေရန် ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်တဝန်းလုံးတွင်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ဆေးရုံနှင့်တိုးတထရံတည်းမဟုတ်မ၍၊ ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့်အပ်စပ်သော သံဃာ့ဆေးရုံများထားရှိရမည်၊ ထိုဆေးရုံများ၌၊ ဘုန်းတော်ကြီးများအား ပြုစုကျွေးမွေးရာတွင်လည်း ဝိနည်းဒေသနာတော်နှင့်မဆန့်ကျင်စေဘဲပြုစုကျွေးမွေးရမည်။”

နောက်ဆက်တွဲ “၁၃”

၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ (စတုတ္ထပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေ။

[၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ အက်ဥပဒေ အမှတ် ၂၀။]

အောက်ပါအတိုင်းအက်ဥပဒေဖြင့်ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

၁။ ။ဤအက်ဥပဒေကို၊ ၁၉၆၁ ခုနှစ်၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေ (စတုတ္ထပြင်ဆင်ချက်) အက်ဥပဒေဟုခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ။ (၁) ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ တွင်“လွှပ်လပ်စွာယူဆနိုင်သော အခွင့်အရေး၊ လွှပ်လပ်စွာကိုးကွယ်တည်ဆောက်နိုင်သော အခွင့်အရေး” ဆိုသည့်စကားရပ်အစား၊ “လွှပ်လပ်စွာယူဆနိုင်သောအခွင့်အရေး၊ လွှပ်လပ်စွာကိုးကွယ် ဆောက်တည်နိုင်သောအခွင့်အရေး၊ လွှပ်လပ်စွာ သင်ကားနိုင်သော အခွင့်အရေး” ဆိုသည့်စကားရပ်ကို ထည့်သွင်းရမည်။

(၂) အောက်ပါကိုဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ ၏ခြွင်းချက်အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

“ ခြွင်းချက်။ ။ သို့ရာတွင် မိဘ၊ သို့မဟုတ် အုပ်ထိမ်းသူတို့၏ စာဖြင့်ရေးသားထားသော ကြိုတင်သဘော တူညီချက်ကိုမရရှိဘဲ၊ ကျောင်းများတွင် မည်သည့်အသက်မပြည့်သေးသူကိုမျှ ၎င်း၏မိဘကိုးကွယ်သည့်ဘာသာမဟုတ်သည့်မည်သည့်ဘာသာကိုမျှသင်ကားခြင်းမပြုရ။”

၃။ ။ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေပုဒ်မ ၂၁၊ ပုဒ်မခွဲ (၅) နောက်တွင် အောက်ပါကို ပုဒ်မခွဲ (၆) အဖြစ်ထည့်သွင်းရမည်။

“ (၆) ဘာသာ သာသနာတို့ကို ရေးသားခြင်းအားဖြင့် သော်၎င်း၊ မြွက်ဆိုခြင်းအားဖြင့်သော်၎င်း၊ အခြားနည်းအားဖြင့်သော်၎င်းစော်ကားမ၊ မဟုတ်မမှန်စွပ်စွဲမ၊ စွပ်စွဲမသောဘေးအန္တရယ်ခပ်သိမ်းမှ နိုင်ငံတော်အစိုးရသည်ကာကွယ်

စောင့်ရှောက်ရမည်။”

Annex 172

Republic of the Union of Myanmar, *The Union Citizenship Act* (1948)

THE UNION CITIZENSHIP ACT, 1948.

[ACT No. LXVI OF 1948.]

* * * *

1. (*1*) This Act may be called the Union Citizenship Act, 1948.

(*2*) It shall extend to the whole of the Union of Burma and shall be deemed to have come into force on the 4th day of January, 1948, 9th Waning, *Pyatho* (1309 B.E.).

2. In this Act, unless the context otherwise requires, the expression—

"Certificate of Citizenship" means a certificate granted under the Union Citizenship (Election) Act, 1948, or under this Act.

"Certificate of Naturalization" means a certificate of naturalization granted under this Act.

"Child" includes a legally adopted child.

"Constitution" means the Constitution of the Union of Burma.

"Consulate of the Union" includes any office appointed by the President for the purposes of registration under this Act.

"Disability" means the status of being a minor, lunatic or idiot.

"Father" means the father of a child who is legitimate.

"Minister" means a member of the Union Government nominated for the purpose of this Act by the President.

"Parent" shall in any provisions relating to minor children include an adoptive parent and the mother of an illegitimate child, provided that the adoptive parent or the mother has the lawful custody of such child or children.

"Union" means the Union of Burma.

3. (*1*) For the purposes of section 11 of the Constitution the expression "any of the indigenous races of Burma" shall mean the Arakanese, Burmese, Chin, Kachin, Karen, Karenni, Mon or Shan race and such racial group as has settled in any of the territories included within the Union as their permanent home from a period anterior to 1823 A.D. (1185 B.E.).

(*2*) For the purpose of section 11 of the Constitution and of section 3 of the Union Citizenship (Election) Act, 1948, the words "His Britannic Majesty's dominions" mean the territories enumerated in section 2 (*2*) of the Burma Independence Act, 1947.

4. (*1*) Any person, who under sub-sections (i), (ii) and (iii) of section 11 of the Constitution, is a citizen of the Union or who, under sub-section (iv) of section 11 of the Constitution, is entitled to elect for citizenship and who has been granted under the Union Citizenship (Election) Act, 1948, a certificate of citizenship, shall continue to be a citizen of the Union, until he or she loses that status under the provisions of this Act. XLIII/49

(*2*) Any person descended from ancestors, who for two generations at least have all made any of the territories included within the Union their permanent home and whose parents and himself were born in any of such territories shall be deemed to be a citizen of the Union.

Price—Anna 0-1-0.]

Annex 172

5. The following persons, born after the commencement of the Constitution, shall be citizens of the Union, namely :—

(*a*) a child born in the Union one of whose parents is a citizen :

Provided, however, that if the father is an alien, such child shall cease to be a citizen on the expiry of a year after he attains majority unless, within that time, he makes a declaration of alienage in respect of any citizenship other than that of the Union and elects to retain the citizenship of the Union ;

(*b*) a child born outside the Union of a father who is a citizen, provided that the child's birth was registered in the manner and within the time prescribed under this Act at the appropriate Consulate of the Union ; and

(*c*) a child born outside the Union of a parent who, being a citizen, was at the time of the child's birth in the service of the Union.

Provided that if the other parent was an alien and if the child within one year after attaining majority fails to make a declaration renouncing any foreign national status to which he may be entitled and electing to retain Union citizenship, he shall, on the expiry of that year, cease to be a citizen of the Union.

Explanation I.—Birth on board a ship or aircraft registered in the Union, wherever the ship or aircraft was at the time of the birth, shall be deemed to be birth in the Union.

Explanation II.—Birth on board a ship or aircraft registered elsewhere than in the Union shall not be deemed to be birth in the Union, notwithstanding that the ship or aircraft was in the Union at time of the birth.

Explanation III.—Any child born out of a wedlock who is legitimated by reason of the subsequent marriage of the parents shall, for the purpose of this section, have all the rights of a child born in lawful wedlock.

6. (*1*) The Minister may in his discretion, grant a certificate of citizenship to any person about whose status as a citizen of the Union a doubt exists or to the representative in interest of such person, and he shall specify on the certificate that the grant thereof is made for the purpose of clearing such doubt.

(*2*) Such certificate shall be conclusive evidence as to existence of such citizenship and the person in respect of whom it is granted, shall as from a date for that purpose to be specified in the certificate, be deemed to have been a citizen of the Union ; provided that, the certificate shall not be regarded as an admission that he was not, previous to the date so specified, such a citizen.

7. (*1*) The Minister may grant a certificate of naturalization to an alien who makes an application setting out and satisfies the Minister—

(*a*) that he has completed the age of eighteen years ;

(*b*) that for not less than five years before the application he had resided continuously in the Union and subject to its jurisdiction ;

(*c*) that he is of good character and can speak the Burmese, Chin, Kachin, Karen or Shan language ; and

(*d*) that he intends if a certificate is granted, either to reside in the Union or to enter or continue in the service of the Union or any constituent State thereof or in an undertaking of a religious, charitable or commercial character established in the Union.

Provided that he has, within a period not less than one year and not more than five years before making the application, given notice in writing of his intention to apply for naturalization in the form prescribed by Rules under this Act.

Explanation I.—In computing the period of five years, continuous residence for the purpose of this section, allowance for absence out of the Union, if in the service of the Union may be made for the period actually spent outside the Union. In all other cases, the allowance for absence shall be permissible only for a total period of six months.

Explanation II.—Service out of the Union as seaman on vessels registered in the Union shall, for the purpose of this section, be deemed to be residence in the Union.

(*2*) The applicant for a certificate of naturalization who qualifies for the certificate shall reside continuously within the Union from the date of the application to the date of the grant.

Provided that the Minister may, for reasons considered by him sufficient, dispense with the provisions of this sub-section.

(*3*) The grant of a certificate of naturalization shall be in the discretion of the Minister and he may, with or without assigning any reason, grant or refuse to grant the certificate, as in his opinion is conducive to the public good, and no appeal shall lie against his decision.

(*4*) A certificate of naturalization shall not take effect until the applicant has made a declaration, either on oath or affirmation, renouncing his status as a citizen of any foreign country.

8. Any person covered by a certificate of naturalization granted under section 5 of the Burma Naturalization Act shall, on making a declaration of alienage in respect of any citizenship other than that of the Union and electing the citizenship of the Union, be entitled to a certificate of naturalization under this Act.

9. (*1*) The Minister may, in granting a certificate of naturalization to an alien, include in the certificate the names of any or all of the minor children of the applicant who were born before the date of the certificate and are not already citizens of the Union if they are (*a*) either in his sole legal custody, or (*b*) in the legal custody of any person who is a citizen of the Union.

(*2*) The minor children whose names are so included in the certificate shall be deemed to have become citizens of the Union as from the date of the certificate, provided however that any child so included may, within one year of attaining his majority, make a declaration of alienage and he shall thereupon cease to be a citizen of the Union.

(*3*) A minor child who becomes a citizen under this section may, after attaining his majority, have his citizenship revoked by the Minister on any ground for revocation applicable to a person to whom a certificate of naturalization has been granted.

Annex 172

10. Subject to the provisions of this Act a married woman shall be capable of acquiring or divesting herself of citizenship of the Union in all respects as if she were *feme sole*; and no woman shall acquire or lose such citizenship by marriage.

11. (*1*) Any woman who is married to a citizen of the Union may, after continuous residence in the Union for at least one year, apply to the Minister for a certificate of citizenship.

(*2*) The Minister, if satisfied that the applicant not being under a disability, has married a citizen of the Union and has been resident in the Union for a period of not less than one year immediately preceding the date of her application, may, on the applicant giving an undertaking to renounce her foreign national status, grant to the applicant a certificate of citizenship.

(*3*) A certificate of citizenship shall not take effect until the applicant has made a declaration, either on oath or affirmation, renouncing her status as a citizen of any foreign country.

(*4*) On the joint application of a person admitted to citizenship under sub-section (*2*) and her husband, the Minister shall have registered as a citizen any minor child not already a citizen and born before the date of grant of citizenship to the mother.

12. (*1*) A child born outside the Union, one of whose parents is a citizen, shall, if the child is not otherwise a citizen, be entitled if still a minor and in the custody of the parent, to the grant of a certificate of citizenship on the application of the parent, on the parent resuming his or her domicile in the Union.

XLIII/49

Provided that if the child within one year after attaining majority fails to make a declaration renouncing any foreign national status to which he may be entitled and electing to retain Union citizenship, he shall cease on the expiry of that year to be a citizen of the Union.

(*2*) If the child contemplated by sub-section (*1*) is a major, the Minister may grant him a certificate of citizenship, provided that the Minister is satisfied (*a*) that he is of good character, and (*b*) that he intends either to reside permanently in the Union or to enter or continue in the service of the Union or of the constituent States thereof or of any religious, charitable or commercial organization established in the Union.

(*3*) A child born in the Union and subject to the jurisdiction thereof, of parents both of whom, not being citizens of the Union, are domiciled in the Union may, on attaining majority, apply for a certificate of citizenship, provided that he is then permanently resident in the Union.

13. A person who has served honourably at any time in the Armed Forces of the Union for a period or periods aggregating three years, may be naturalized if the petition for naturalization is filed while he is still in the service or within six months after the termination of such service, upon full compliance with all the requirements of this Act, with the following exceptions—

(i) no notice of intention shall be required; and
(ii) no residence within the Union shall be required.

14. A citizen of the Union, not being under a disability, who obtains a certificate of naturalization in a foreign State or by any voluntary or formal act other than marriage becomes naturalized in any other foreign State, shall forthwith be deemed to have ceased to be a citizen of the Union ;

Provided that the loss of citizenship by the parent or parents under this section shall not, *ipso facto*, deprive the children, who, prior to that loss, were citizens, of their status as such.

15. No citizen while resident in the Union or during any war in which the Union may be engaged, shall be entitled to divest himself of the citizenship of the Union.

16. Any person who, at the commencement of the Constitution, was, by virtue thereof, a citizen and who by virtue of subsequent election under section 2 of the Burma Independence Act, 1947, is deemed to be a British subject, shall cease to be a citizen of the Union.

17. Any person who, by reason of the Constitution, is a citizen of the Union and who, by reason of the provisions of clauses 2 and 3 of the First Schedule to the Burma Independence Act, 1947, also retains the status of a British subject, may, if not under disability, make a declaration of alienage and on making the declaration he shall cease to be a citizen of the Union.

18. When the Minister is satisfied that a certificate of naturalization granted by him to an alien under this Act had been obtained by false representation or fraud or by concealment of material circumstances, or that the person to whom the certificate was granted has shown himself by act or speech to be disaffected or disloyal to the Union, the Minister may by order revoke the certificate. XLIII/49

19. Without prejudice to the powers under section 18, the Minister may revoke a certificate of naturalization in any case in which the person to whom the certificate was granted either— XLIII/49

(*a*) during any war in which the Union is engaged has unlawfully traded or communicated with the enemy or with a national of the enemy state or has been engaged in or associated with any business which to his knowledge was carried on in such manner as to assist an enemy in such war ; or

(*b*) has, within five years of the date of the grant of the certificate, been convicted of an offence involving moral turpitude sentenced by any Court in the Union to imprisonment for a term not less than twelve months ; or

(*c*) has since the date of the grant of the certificate been for a continuous period of not less than five years voluntarily resident out of the Union otherwise than in the service of the Union or of an international organization of which the Union is a member, and while so resident outside the Union has failed to register at the appropriate Consulate of the Union annually after a residence of one year outside the Union; or

(*d*) ———— XLIII/49

(*e*) ————

XLIII/49 20. (1) The Minister before making an order under sections 18 and 19 revoking the certificate of naturalization, shall by notice at the last known address of the holder of the certificate, give him an opportunity of claiming an enquiry and if the holder so claims, the Minister shall refer the matter for enquiry.

(2) An enquiry under this section shall be held by the High Court and the practice and procedure at such enquiry shall be regulated by rules of the Court.

(3) The High Court shall communicate its findings to the Minister and such findings shall be final.

XLIII/49 21. When the Minister revokes a certificate of naturalization, the revocation shall have effect from such date as the Minister may appoint and thereupon the certificate shall be given up as cancelled, and any person refusing without reasonable cause or neglecting to give up the certificate shall be liable to imprisonment for a term not exceeding six months or to fine.

XLIII/49 21 A

22. Whoever for the purposes of this Act makes any representation or statement false in a material particular, knowing or having reason to believe it to be false, or conceals any material circumstance, shall be punished with imprisonment for a term which may extend to two years and may also be liable to fine.

23. The President may make rules for carrying into effect the object of this Act, and, in particular, with reference to the following matters :—

(*a*) The form of application for and the form and registration of certificate of naturalization or citizenship ;

(*b*) The form of renunciation of foreign citizenship and the time within which the renunciation is to be made after the grant of a XLIII/49 certificate of naturalization, and all matters relating to the administration of oaths or affirmation ; and

(*c*) The imposition and amount of fees in respect of any registration of citizenship or in respect of the making of any declaration or the grant of any certificate of citizenship or naturalization that is to be made or granted under this Act and in respect of the administration of any oath or affirmation.

Certified that the above text in English represents a correct rendering of the Union Citizenship Act, 1948, promulgated on the 8th November, 1948.

E MAUNG,
Judge,
Supreme Court of the Union of Burma,
and
Chairman, Laws Translation Committee.

RANGOON, *the tenth day of December 1948.*

G.U B.C.P.O.—No. 26, M. of J A., 31-12-48—3,500—II.

Annex 173

Republic of the Union of Myanmar, *The Defence Services Act* (1959)

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ တပ်မတော် အက်ဥပဒေ။

THE DEFENCE SERVICES ACT, 1959.

[*Translation approved by the Laws Translation and Law. Revision Committee, appointed by the Government of the Union of Burma.*]

THE DEFENCE SERVICES ACT, 1959.

CONTENTS

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

Sections	PAGE
1. Title and commencement	1
2. Persons subject to this Act	1
3. Definitions	2

CHAPTER II.

APPLICATION OF ACT.

4. Application of this Act to certain forces under the Union Government	6
5. Special provision as to rank in certain cases	6
6. Commanding officer of persons subject to military law under clause (*d*) of sub-section (1) of section 2	7
7. Officers exercising powers in certain cases	7
8. Power to declare persons to be on active service	8

CHAPTER III.

COMMISSION AND ENROLMENT.

9. Commission	8
10. Ineligibility of aliens for enrolment	8
11. Eligibility of females for enrolment or employment	8
12. Procedure before enrolling officer	8
13. Mode of enrolment	9
14. Validity of enrolment	9

ATTESTATION.

15. Persons to be attested	9
16. Mode of attestation	10

CHAPTER IV.

CONDITIONS OF SERVICE.

Sections	PAGE
17. Termination of service by President	10
18. Dismissal or removal or reduction by the Chief of Staff and by other officers	10
19. Power to modify certain fundamental rights in their application to persons subject to this Act	11
20. Retirement or discharge	12
21. Certificate on termination of service	12
22. Discharge or dismissal when out of the Union of Burma ...	12

CHAPTER V.

SERVICE PRIVILEGES.

23. Authorized deductions only to be made from pay and allowances ...	13
24. Remedy of aggrieved persons other than officers	13
25. Remedy of aggrieved officers	13
26. Immunity from attachment	14
27. Immunity from arrest for debt	14
28. Immunity of persons attending courts-martial from arrest ...	14
29. Privileges of reservists	15
30. Priority in respect of Defence Services personnel's litigation ...	15
31. Saving of rights and privileges under other laws	16

CHAPTER VI.

OFFENCES.

32. Offences in relation to the enemy and punishable with death ...	16
33. Offence of being a spy for the enemy and punishable with death ...	18
34. Offences in relation to the enemy and not punishable with death ...	18
35. Offences punishable more severely on active service than at other times	19
36. Mutiny	20

Annex 173

Sections	PAGE
37. Desertion and aiding desertion	20
38. Absence without leave	21
39. Striking or threatening superior officers	22
40. Disobedience to superior officers	22
41. Insubordination and obstruction	23
42. Fraudulent enrolment	24
43. False answers on enrolment	24
44. Unbecoming conduct	24
45. Certain forms of disgraceful conduct	25
46. Ill-treating a subordinate	25
47. Intoxication	25
48. Permitting escape of person in custody	26
49. Irregularity in connection with arrests or confinement	26
50. Escape from custody	27
51. Offences in respect of property	27
52. Extortion and corruption	28
53. Disposal of equipment	28
54. Injury to property	28
55. False accusations	29
56. False declaration and falsifying official documents	29
57. Signing in blank and failure to report	30
58. Offences relating to courts-martial	31
59. False evidence	31
60. Unlawful detention of pay	32
61. Offences in relation to aircraft and flying	32
62. Other offences relating to aircraft and flying	33
63. Disobedience of lawful command of captain of aircraft	33
64. Offences in relation to ships	34
65. Breach of discipline	37
66. Miscellaneous offences	37
67. Attempt	38
68. Abetment of offences that have been committed	38
69. Abetment of offences punishable with death and not committed ...	39
70. Abetment of offences punishable with imprisonment and not committed	39
71. Civil offences	39
72. Civil offences not triable by court-martial	40

CHAPTER VII.

PUNISHMENTS.

Sections		PAGE
73.	Punishments awardable by courts-martial	40
74.	Alternative punishments awardable by court-martial	41
75.	Combination of punishments	41
76.	Cashiering of officers	42
77.	Field punishment	42
78.	Position of field punishment in scale of punishments	42
79.	Result of certain punishments in the case of a warrant officer or non-commissioned officer	42
80.	Retention in the ranks of a person convicted on active service ...	43
81.	Punishments otherwise than by court-martial	43
82.	Punishment of persons other than officers and warrant officers ...	43
83.	Limit of punishments under section 82	44
84.	Punishments in addition to those specified in section 82 ...	44
85.	Punishment of officers and warrant officers by brigade commanders and others	44
86.	Punishment of officers and warrant officers by divisional commanders and others	45
87	.Punishment of warrant officers by commanding officers	45
88.	Transmission of proceedings	46
89.	Review of proceedings	46
90.	Superior military authority	46
91.	Collective fines	46

CHAPTER VIII.

PENAL DEDUCTIONS.

92.	Deductions from pay and allowances of officers	47
93.	Deductions from pay and allowances of persons other than officers ...	48
94.	Computation of time of absence or custody	50
95.	Pay and allowances during trial	50
96.	Limit of certain deductions	50
97.	Deduction from public money due to a person	51
98.	Pay and allowances of prisoner of war during inquiry into his conduct	51

CONTENTS

Sections	PAGE
99. Remission of deductions	51
100. Provision for dependants of prisoner of war from remitted deductions	51
101. Provision for dependants of prisoner of war from his pay and allowances	51
102. Period during which a person is deemed to be a prisoner of war ...	52

CHAPTER IX.

ARREST AND PROCEEDINGS BEFORE TRIAL.

103. Custody of offenders	52
104. Duty of commanding officer in regard to detention	52
105. Interval between committal and court-martial	53
106. Arrest by civil authorities	53
107. Capture of deserters	53
108. Inquiry into absence without leave	54
109. Provost-marshals	54

CHAPTER X.

COURTS-MARTIAL.

110. Kinds of courts-martial	55
111. Power to convene a general court-martial	55
112. Power to convene a district court-martial	55
113. Contents of warrants issued under sections 111 and 112 ...	55
114. Power to convene a summary general court-martial	55
115. Composition of general court-martial	56
116. Composition of district court-martial	56
117. Composition of summary general court-martial	56
118. General composition of courts-martial	56
119. Summary court-martial	56
120. Dissolution of courts-martial	57
121. Powers of general and summary general courts-martial	57
122. Powers of district courts-martial	58
123. Powers of summary courts-martial	58
124. Prohibition of second trial	58
125. Period of limitation for trial	59

made by this Act for the punishment of such abetment, be liable to suffer the punishment provided for that offence.

Abetment of offences punishable with death and not committed.

69. Any person subject to this Act who abets the commission of any of the offences punishable with death under sections 32, 33, 36, sub-section (1) of section 37 and sub-section (2) of section 64 shall, on conviction by court-martial, if that offence be not committed in consequence of the abetment, and no express provision is made by this Act for the punishment of such abetment, be liable to suffer imprisonment for a term which may extend to fourteen years or such less punishment as is in this Act mentioned.

Abetment of offences punishable with imprisonment and not committed.

70. Any person subject to this Act who abets the commission of any of the offences specified in sections 32 to 66 inclusive and punishable with imprisonment shall, on conviction by court-martial, if that offence be not committed in consequence of the abetment, and no express provision is made by this Act for the punishment of such abetment, be liable to suffer imprisonment for a term which may extend to one-half of the longest term provided for that offence or such less punishment as is in this Act mentioned.

Civil offences.

71. Subject to the provisions of section 72, any person subject to this Act, who at any place in or beyond the Union of Burma commits any civil offence shall be deemed to be guilty of an offence against this Act, and, if charged therewith under this section, shall be liable to be tried by a court-martial, and, on conviction, be punishable as follows, that is to say,—

(*a*) if the offence is one which would be punishable under any law in force in the Union of Burma with death or with transportation, he shall be liable to suffer any punishment, other than whipping, assigned for the offence, by the aforesaid law and such less punishment as is in this Act mentioned ; and

(*b*) in any other case, he shall be liable to suffer any punishment, other than whipping, assigned for the offence by the law

in force in the Union of Burma, or imprisonment for a term which may extend to seven years, or such less punishment as is in this Act mentioned.

Civil offences not triable by court-martial.

72. A person subject to this Act who commits an offence of murder against a person not subject to military law, or of culpable homicide not amounting to murder against such a person or of rape in relation to such a person, shall not be deemed to be guilty of an offence against this Act and shall not be tried by a court-martial, unless he commits any of the said offences—

(*a*) while on active service, or

(*b*) at any place outside the Union of Burma, or

(*c*) at a frontier post specified by the President by notification in this behalf.

CHAPTER VII.

PUNISHMENTS.

Punishments awardable by courts-martial.

73. Punishment may be inflicted in respect of offences committed by persons subject to this Act and convicted by courts-martial, according to the scale following, that is to say,—

(*a*) death ;

(*b*) transportation for life or for any period not less than seven years ;

(*c*) imprisonment, either rigorous or simple, for any period not exceeding fourteen years ;

(*d*) cashiering, in the case of officers ;

(*e*) dismissal from the service ;

(*f*) reduction to the ranks or to a lower rank or class or place in the list of their rank, in the case of warrant officers ; and reduction to the ranks or to a lower rank, in the case of non-commissioned officers :

Provided that a warrant officer reduced to the ranks shall not be required to serve in the ranks against his wish.

Annex 174

Republic of the Union of Myanmar, *Citizenship Law* (15 October 1982) (original and translation)

Socialist Republic of the Union of Burma

(Pyithu Hluttaw Law No. 4, 1982)

(15 October 1982)

Pyithu Hluttaw hereby enacts this law.

Chapter I - Title and Definition

1.

This Law shall be called the Burma citizenship Law.

2.

The expressions contained in this Law shall have the following meanings:

(a) "State" means the Socialist Republic of the Union of Burma;

(b) "Citizen" means a Burma citizen;

(c) "Associate Citizen" means an associate citizen prescribed by this Law;

(d) "Naturalized Citizen" means a naturalized citizen prescribed by this Law;

(e) "Foreigner" means a person who is not a citizen or an associate citizen or a naturalized citizen;

(f) "Certificate of citizenship" means a certificate of citizenship granted under the Union Citizenship (Election) Act, 1948 or the Union Citizenship Act, 1948 or this Law;

(g) "Certificate of Associate Citizenship" means a certificate of associate citizenship granted under this Law;

(h) "Certificate of Naturalized Citizenship" means a certificate of naturalized citizenship granted under this Law;

(i) "Central Body" means the Central Body established under this Law.

Chapter II - Citizenship

3.

National races such as the Kachin, Kayah, Karen, Chin, Burman, Mon, Rakhine or Shan and racial groups settled in any of the territories included within the State as their permanent home from a period anterior to 1185 B.E., 1823 A.D. are Burma citizens.

4.

The Council of State may decide whether any ethnic group is national or not.

5.

Every national and every person born of parents, both of whom are nationals are citizens by birth.

6.

A person who is already a citizen on the date this Law comes into force is a citizen. Action, however shall be taken under section 18 for infringement of the provision of that section.

7.

The following persons born in or outside the State are also citizens:

(a) Persons born of parents, both of whom are citizens;

(b) Persons born of parents, one of whom is a citizen and the other an associate citizen;

(c) Persons born of parents, one of whom is a citizen and the other a naturalized citizen:

(d) off-springs born of parents, one of whom is-

(i) A citizen; or

(ii) An associate citizen; or

(iii) A naturalized citizen:

And the other born of parents, both of whom are associate citizens.

(e) Off-springs born of parents, one of whom is:

(i) A citizen; or

(ii) An associate citizen; or

(iii) A naturalized citizen;

And the other born of parents, both of whom are naturalized citizens.

(f) Off-springs born of parents, one of whom is-

(i) A citizen; or

(ii) An associate citizen; or

(iii) A naturalized citizen;

And the other born of parents, one of whom is an associate citizen and the other a naturalized citizen.

8.

(a) The Council of State may, in the interest of the State confer on any person citizenship or associate citizenship or naturalized citizenship.

(b) The Council of State may, in the interest of the State revoke the citizenship or associate citizenship or naturalized citizenship of any person except a citizen by birth.

9.

A person born in the State shall have his birth registered either by the parent or guardian in the prescribed manner, within a year from the date he completes the age of ten years, at the organizations prescribed by the ministry of Home Affairs.

Proviso. If registration is not possible within one year from the date he completes the age of ten years, application may be made by the parent or guardian, furnishing sufficient reasons to the organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs.

10.

A person born outside the State shall have his birth registered either by the parent or guardian in the prescribed manner within one year from the date of birth at the Burmese Embassy or Consulate or organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs.

Proviso. If registration is not possible within one year from the date of birth, application may be made by the parent or guardian, furnishing sufficient reasons to the Central Body through the Burmese Embassy or Consulate or organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs.

11.

(a) A parent or guardian who fails to comply with section 9 or section 10 shall be liable to pay a penalty of kyats fifty per year to the Burmese Embassy or Consulate or an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs.

(b) A parent or guardian who fails for five years in succession to comply with section 9 or section 10 shall be liable to a penalty of kyats one thousand.

12.

A citizen shall

(a) respect and abide by the laws of the State;

(b) discharge the duties prescribed by the laws of the State

(c) be entitled to enjoy the rights prescribed by the laws of the State.

13.

A citizen shall not as well acquire the citizenship of another country.

14.

A citizen shall have no right to divest himself of his citizenship during any war in which the State is engaged.

15.

(a) A citizen shall not automatically lose his citizenship merely by marriage to a foreigner.

(b) A foreigner shall not automatically acquire citizenship merely by marriage to a citizen.

16.

A citizen who leaves the State permanently, or who acquires the citizenship of or registers himself as a citizen of another country, or who takes out a passport or a similar certificate of another country ceases to be a citizen.

17.

The citizenship of a citizen by birth shall in no case be revoked except in the case of cessation of citizenship due to infringement of the provision of section 16.

18.

A citizen who has acquired citizenship by making a false representation or by concealment shall have his citizenship revoked, and shall also be liable to imprisonment for a term of ten years and to a fine of kyats fifty thousand.

19.

A citizen who has committed abetment of obtaining, in a fraudulent manner, a certificate of citizenship or a certificate of associate citizenship or a certificate of naturalized citizenship for another person shall be liable to imprisonment for a term of seven years and to a fine of kyats ten thousand.

20.

(a) The certificate of citizenship of a person whose citizenship has ceased or has been revoked shall be cancelled. A person holding such a cancelled certificate shall surrender it in the manner prescribed by the Ministry of Home Affairs.

(b) Failure to surrender a cancelled certificate of citizenship or continued use of it or transfer of it in a fraudulent manner to another person shall entail imprisonment for a term of ten years and a fine of kyats twenty thousand.

(c) Whoever holds and uses a cancelled certificate of citizenship or the certificate of a deceased citizen shall be liable to imprisonment for a term of ten years and to a fine of kyats twenty thousand.

21.

Whoever forges a certificate of citizenship or abets such act shall be liable to imprisonment for a term of fifteen years to a fine of kyats fifty thousand.

22.

A person whose citizenship has ceased or has been revoked shall have no right to apply again for citizenship or associate citizenship or naturalized citizenship.

Chapter III - Associate Citizenship

23.

Applicants for citizenship under the Union Citizenship Act, 1948, conforming to the stipulations and qualifications may be determined as associate citizens by the Central Body.

24.

A person who has been determined as an associate citizen by the Central Body shall appear in person before an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs, and shall make an affirmation in writing that he owes allegiance to the State, that, he will respect and abide by the laws of the State and that he is aware of the prescribed duties and rights.

25.

The Central Body may include in the certificate of associate citizenship the names of children mentioned in the application. The child whose name is so included is an associate citizen.

26.

The child whose name is included under section 25, and who has completed the age of eighteen years shall make an affirmation in accordance with section 24, along with the parents.

27.

(a) The child whose name is included under section 25 and who has not completed the age of eighteen years shall, within one year from the date he completes the age of eighteen years appear in person before an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs and make an affirmation in accordance with section 24.

(b) A person who fails to comply with sub-section (a) shall be liable to pay a penalty of kyats fifty per year to an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs.

28.

If affirmation is not possible within one year, application may be made, furnishing sufficient reasons to the Central Body, through the organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs. If there are no sufficient reasons after the date on which he completes the age of twenty-two years, he shall lose his associate citizenship.

29.

(a) When both the parents, of the children included in their certificate of associate citizenship, lose their associate citizenship, the child who has not completed the age of eighteen years, and the child who has completed the age of eighteen years, but has not made an affirmation cease to be associate citizens.

(b) Where one of the parents, of the children included in the certificate hold by her or him, is an associate citizen and the other a foreigner, and if the mother or father who is an associate citizen loses her or his associate citizenship the child who has not completed the age of eighteen years, and the child who has completed the age of eighteen years, but has not made an affirmation cease to be associate citizens.

30.

An associate citizen shall

(a) respect and abide by the laws of the State;

(b) discharge the duties prescribed by the laws of the State;

(c) be entitled to enjoy the rights of a citizen under the laws of the State, with the exception of the rights stipulated from time to time by, the Council of State.

31.

An associate citizen shall not as well acquire the citizenship of another country.

32.

An associate citizen shall have no right to divest himself of his associate citizenship during any war in which the State is engaged.

33.

An associate citizen shall not automatically acquire citizenship merely by marriage to a citizen.

34.

An associate citizen who leaves the State permanently or, who acquires the citizenship of or registers himself as a citizen of another country, or who takes out a passport or a similar certificate of another country ceases to be an associate citizen.

35.

The Central Body may revoke the associate citizenship of a person if he infringes any of the following provisions:

(a) trading or communicating with enemy countries or with countries assisting the enemy country, or with citizens or organizations of such countries during a war in which the State is engaged or abetting such an act;

(b) trading or communicating with an organization or with a member of such organization which is hostile to the State, or abetting such an act;

(c) committing an act likely to endanger the sovereignty and security of the State or public peace and tranquility or giving rise to the reasonable belief that he is about to commit such an act;

(d) showing disaffection or disloyalty to the State by any act or speech or otherwise;

(e) giving information relating to a state secret to any person, or to any organization, or to any other country or countries, or abetting such an act;

(f) committing an offence involving moral turpitude for which he has been sentenced to imprisonment for a minimum term of one year or to a minimum fine of kyats one thousand.

36.

An associate citizen who has acquired such citizenship by making a false representation or by concealment shall have his associate citizenship revoked, and shall also be liable to imprisonment for a term of ten years and to a fine of kyats fifty thousand.

37.

An associate citizen who has committed abetment of obtaining in a fraudulent manner a certificate of citizenship or a certificate of associate citizenship or a certificate of naturalized citizenship for another person shall have his associate citizenship revoked; and shall also be liable to imprisonment for a term of seven years and to a fine of kyats ten thousand.

38.

An associate citizen who has personal knowledge of an offence committed by any person under section 36 or section 37, or as an accomplice who has committed such an act, discloses or admits the offence before organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs within one year from the date this Law comes into force, or within one year from the date of commission of the offence shall be exempted from the penal provisions relating to such offence.

39.

(a) The certificate of associate citizenship of a person whose associate citizenship has ceased or has been revoked shall be cancelled. A person holding such a cancelled certificate shall surrender it in the manner prescribed by the Ministry of Home Affairs.

(b) Failure to surrender a cancelled certificate of associate citizenship or continued use of it or transfer of it in a fraudulent manner to another person shall entail imprisonment for a term of ten years and a fine of kyats twenty thousand.

(c) Whoever holds and uses a cancelled certificate of associate citizenship or the certificate of a deceased associate citizen shall be liable to imprisonment for a term of ten years and to a fine of kyats twenty thousand.

40.

Whoever forges a certificate of associate citizenship or abets such act shall be liable to imprisonment for a term of fifteen years and to a fine of kyats fifty thousand.

41.

A person whose associate citizenship has ceased or has been revoked shall have no right to apply again for associate citizenship or naturalized citizenship.

Chapter IV - Naturalized Citizenship

42.

Persons who have entered and resided in the State anterior to 4th January, 1948, and their offsprings born Within the State may, if they have not yet applied under the union Citizenship Act, 1948, apply for naturalized citizenship to the Central Body, furnishing conclusive evidence.

43.

The following persons born in or outside the State from the date this Law comes into force may also apply for naturalized citizenship:

(a) persons born of Parents one of whom is a citizen and the other a foreigner;

(b) persons born of parents, one of whom is an associate citizen and the other a naturalized citizen;

(c) persons born of parents one of whom is an associate citizen and the other a foreigner;

(d) persons born of parents, both of whom are naturalized citizens;

(e) persons born of parents, one of whom is a naturalized citizen and the other a foreigner.

44.

An applicant for naturalized citizenship shall have the following qualifications:

(a) be a person who conforms to the provisions of section 42 or section 43;

(b) have completed the age of eighteen years;

(c) be able to speak one of the native languages well;

(d) be of good character;

(e) be of sound mind.

45.

A person married to a citizen or to an associate citizen or to a naturalized citizen, who is holding a Foreigner's Registration Certificate anterior to the date this Law comes into force shall have the following qualifications to apply for naturalized citizenship:

(a) have completed the age of eighteen years;

(b) be of good character;

(c) be of sound mind;

(d) be the only husband or wife;

(e) have resided continuously in the State for at least three years as the lawful wife or husband.

46.

(a) A person who has been determined as a naturalized citizen by the Central Body shall appear in person before an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs, and shall make an affirmation in writing that he owes allegiance to the State, that he will respect and abide by the laws of the State and that he is aware of the prescribed duties and rights.

(b) A person who has been determined as a naturalized citizen by the Central Body and holding a Foreigner's Registration Certificate shall appear in person before an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs, and shall make an affirmation in writing that he renounces his foreign citizenship, that he owes allegiance to the State, that he will respect and abide by the laws of the State and that he is aware of the prescribed duties and rights.

47.

The Central Body may include in the certificate of naturalized citizenship the name of a child mentioned in the application. The child whose name is so included is a naturalized citizen.

48.

The child whose name is included under section 47, and who has completed the age of eighteen years shall make an affirmation in accordance with sub-section (a) of section 46, along with the parents.

49.

(a) The child whose name is included under section 47, and who has not completed the age of eighteen years shall, within one year from the date on which he completes the age of eighteen years appear in person before an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs and make an affirmation in accordance with sub-section (a) of section 46.

(b) A person who fails to comply with sub-section (a) shall be liable to pay a penalty of kyats fifty per year to an organization prescribed by the Ministry of Home Affairs.

50.

If affirmation is not possible within one year, application may be made, furnishing sufficient reasons to the Central Body, through the organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs. If there are no sufficient reasons after the date on which he completes the age of twenty-two years, he shall lose his naturalized citizenship.

51.

(a) When both the parents, of the children included in their certificate of naturalized citizenship, lose their naturalized citizenship the child who has not completed the age of eighteen years, and the child who has completed the age of eighteen years, but has not made an affirmation cease to be naturalized citizens.

(b) Where one of the parents of the children included in the certificate held by her or him, is a citizen and the other a foreigner, and if the mother or father who is a citizen loses her or his citizenship, the child who has not completed the age of eighteen years and the child who has completed the age of eighteen years, but has not made an affirmation cease to be naturalized citizen.

(a) Where one of the parents, of the children included in the certificate held by her or him, is a naturalized citizen and the other a foreigner, and if the mother or father who is a naturalized citizen loses her or his naturalized citizenship, the child who has not completed the age of eighteen years, and the child who has completed the age of eighteen years, but has not made an affirmation cease to be naturalized citizens.

(b) Where one of the parents, of the children included in the certificate held by her or him, is a naturalized citizen and the other a foreigner, and if the mother or father who is a naturalized citizen loses her or his naturalized citizenship, the child who has not completed the age of eighteen years, and the child who has completed the age of eighteen years, but has not made an affirmation cease to be naturalized citizens.

52.

If a person married to a citizen or to an associate citizen or to a naturalized citizen, who is holding a Foreigner's Registration Certificate anterior to the date this Law comes into force applies for naturalized citizenship and the husband or wife of such a person dies or is divorced from such a person before acquiring naturalized citizenship, the application for naturalized citizenship of such a person shall lapse.

53.

A naturalized citizen shall

(a) respect and abide by the laws of the State;

(b) discharge the duties prescribed by the laws of the State;

(c) be entitled to enjoy the rights of a citizen under the laws of the State with the exception of the rights stipulated from time to time by the Council of State.

54.

A naturalized citizen shall not as well acquire the citizenship of another country.

55.

A naturalized citizen shall have no right to divest himself of his naturalized citizenship during any war in which the State is engaged.

56.

A naturalized citizen shall not Automatically acquire citizenship or associate citizenship merely by marriage to a citizen or to an associate citizen.

57.

A naturalized citizen who leaves the State permanently, or who acquires the citizenship of or registers himself as a citizen of another country, or who takes out a passport or a similar certificate of another country ceases to be a naturalized citizen.

58.

The Central Body may revoke the naturalized citizenship of a person if he infringes any of the following provisions:

(a) trading or communicating with enemy countries Or with countries assisting the enemy country, or with citizens or organizations of such countries during a war in which the State is engaged, or abetting such an act;

(b) trading or communicating with an organization or with a member of such organization which is hostile to the State, or abetting such an act;

(c) committing an act likely to endanger the sovereignty and security of the State or Public peace and tranquility or giving rise to the reasonable belief that he is about to commit such an act;

(d) showing disaffection or disloyalty to the State by any act or speech or otherwise;

(e) giving information relating to a State secret to any person, or to any organization, or to any other country or countries, or abetting such an act;

(f) committing an offence involving moral turpitude for which he has been sentenced to imprisonment for a minimum term of one year or to a minimum fine of kyats one thousand.

59.

A naturalized citizen who has acquired such citizenship by making a false representation or by concealment shall have his naturalized citizenship revoked, and shall also be liable to imprisonment for a term of ten years and to a fine of kyats fifty thousand.

60.

A naturalized citizen who has committed abetment of obtaining in a fraudulent manner, a certificate of citizenship or a certificate of associate citizenship or a certificate of naturalized citizenship for another person shall have his naturalized citizenship revoked, and shall also be liable to imprisonment for a term of seven years and to a fine of kyats ten thousand.

61.

A naturalized citizen who has personal knowledge of an offence committed by any person under section 59 or section 60, or as an accomplice who has committed such an act, discloses or admits the offence before organizations prescribed by the Ministry of Home Affairs within one year from the date this Law comes into force, or within one year from the date of commission of the offence shall be exempted from the penal provisions relating to such offence.

62.

(a) The certificate of naturalized citizenship of a person, whose naturalized citizenship has been ceased or revoked, shall be cancelled. A person holding such a cancelled certificate shall surrender it in the manner prescribed by the Ministry of Home Affairs.

(b) Failure to surrender a cancelled certificate of naturalized citizenship or continued use of it or transfer of it, in a fraudulent manner, to another person shall entail imprisonment for a term of ten years and a fine of kyats twenty thousand.

(c) Whoever holds and uses a cancelled certificate of naturalized citizenship or the certificate of a deceased naturalized citizenship shall be liable to imprisonment to a term of ten years and to a fine of kyats twenty thousand.

63.

Whoever forges a certificate of naturalized citizenship or abets such act shall be liable to imprisonment for a term of fifteen years and to a fine of kyats fifty thousand.

64.

A person whose naturalized citizenship has ceased or has been revoked shall have no right to apply again for naturalized citizenship.

Chapter V - Decision as to Citizenship, Associate Citizenship or Naturalized Citizenship

65.

Any person may apply to the Central Body when it is necessary for a decision as to his citizenship, associate citizenship or naturalized citizenship.

66.

The Central Body shall

(a) permit the applicant the submission of application with supporting evidence;

(b) decide in accordance with law;

(c) inform its decision to the applicant.

Chapter VI - Central Body

67.

The Council of Ministers shall form the Central Body as follows:

(a) Minister, Ministry of Home Affairs	Chairperson
(b) Minister, Ministry of Defence	Member
(c) Minister, Ministry of Foreign Affairs	Member

68.

The Central Body has the authority:

(a) to decide if a person is a citizen, or an associate citizen or a naturalized citizen;

(b) to decide upon an application for associate citizenship or naturalized citizenship;

(c) to terminate citizenship or associate citizenship or naturalized citizenship;

(d) to revoke citizenship or associate citizenship or naturalized citizenship;

(e) to decide upon an application regarding failure as to registration or affirmation.

69.

The Central Body shall give the right of defence to a person against whom action is taken

Chapter VII - Appeals

70.

(a) A person dissatisfied with the decision of the Central Body may appeal to the Council of Ministers in accordance with the procedure laid down.

(b) The decision of the Council of Ministers is final.

71.

Organizations conferred with authority under this Law shall not need to give any reasons in matters carried out under this Law.

Chapter VIII - Miscellaneous

72.

Except under any of the provisions of this Law, no foreigner shall have the right to apply for naturalized citizenship from the date this Law comes into force.

73.

A foreigner who is adopted by a citizen or by an associate citizen or by a naturalized citizen shall not acquire citizenship or associate citizenship or naturalized citizenship.

74.

Except on penal matters, all matters relating to this Law shall be decided by the only organizations which are conferred with authority to do so.

75.

The Council of Ministers, shall, for the purpose of carrying out the provisions of this Law, lay down necessary procedures with the approval of the Council of State.

76.

The following Acts are repealed by this Law:

(a) The Union Citizenship (Selection) Act, 1948;

(b) The Union Citizenship Act, 1948.

CERTIFICATE OF TRANSLATION

I, Mohammed Sheikh Anwar, hereby certify that I am fluent in the English and Burmese languages, that I am competent to translate Burmese to English and English to Burmese, and that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from Burmese to English of the Citizenship Law (Pyithu Hluttaw Law No. 4, 1982), enacted by the Socialist Republic of the Union of Burma on 15 October 1982.

_____ 10-10 2020

Signature Date

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်

မြန်မာနိုင်ငံသားဥပဒေ

မြန်မာနိုင်ငံသား ဥပဒေ

[၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ ပြည်သူ့လွှတ်တော်ဥပဒေ အမှတ် ၄]

ပြည်သူ့လွှတ်တော်သည် အောက်ပါဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အခန်း (၁)

အမည်နှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ ဤဥပဒေကို မြန်မာနိုင်ငံသားဥပဒေဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ဤဥပဒေတွင်ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည်—

(က) **နိုင်ငံတော်** ဆိုသည်မှာ ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်ကို ဆိုသည်၊

(ခ) **နိုင်ငံသား** ဆိုသည်မှာ မြန်မာနိုင်ငံသားကို ဆိုသည်၊

(ဂ) **ဧည့်နိုင်ငံသား** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေအရ သတ်မှတ်သော ဧည့်နိုင်ငံသားကို ဆိုသည်၊

(ဃ) **နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေအရ သတ်မှတ်သော နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူကို ဆိုသည်၊

(င) **နိုင်ငံမြေးသား** ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံသား မဟုတ်သောသူ သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသားမဟုတ်သောသူ သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူမဟုတ်သောသူကို ဆိုသည်၊

(စ) **နိုင်ငံသားလက်မှတ်** ဆိုသည်မှာ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားအဖြစ် (ရွေးချယ်ရေး) အက်ဥပဒေအရဖြစ်စေ၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်မှုအက်ဥပဒေအရ ဖြစ်စေ၊ ဤဥပဒေအရဖြစ်စေ ထုတ်ပေးသော နိုင်ငံသားလက်မှတ်ကို ဆိုသည်၊

(ဆ) **ည့်နိုင်ငံသားလက်မှတ်** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေ အရ ထုတ်ပေးသော ည့်နိုင်ငံသားလက်မှတ်ကို ဆိုသည်။

(ဇ) **နိုင်ငံသားပြုခွင့် လက်မှတ်** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေ အရ ထုတ်ပေးသော နိုင်ငံသားပြုခွင့်လက်မှတ်ကို ဆိုသည်။

(စျ) **ဗဟိုအဖွဲ့** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသည့်အဖွဲ့ကို ဆိုသည်။

အခန်း (၂)

နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်း

၃။ နိုင်ငံတော်တွင် ပါဝင်သော နယ်မြေတစ်ခုခုဌ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၅၅ ခုနှစ်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၈၂၃ ခုနှစ် မတိုင်မီကာလမှစ၍ ပင်ရင်း နိုင်ငံအဖြစ် အမြဲနေထိုင်ခဲ့သော ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်း၊ ဗမာ၊ မွန်၊ ရခိုင်၊ ရှမ်း စသည့် တိုင်းရင်းသားမျာနှင့် မျိုးနွယ်စုမျာသည် မြန်မာ နိုင်ငံသားမျာဖြစ်သည်။

၄။ မည်သည့် မျိုးနွယ်စုသည် တိုင်းရင်းသားဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကို နိုင်ငံတော်ကောင်စီက ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်။

၅။ တိုင်းရင်းသားတိုင်းသည့် လည်းကောင်း၊ တိုင်းရင်းသား မိဘ နှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူတိုင်းသည်လည်းကောင်း မွေးရာပါ နိုင်ငံသား ဖြစ်သည်။

၆။ ဤဥပဒေ အာဏာတည်သည့်နေ့တွင် နိုင်ငံသားဖြစ်ပြီးသူသည် နိုင်ငံသားဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ပုဒ်မ ၁၀ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ငြိစွန်း လျှင် ယင်းပုဒ်မအရ အရေးယူခြင်းခံရမည်။

၇။ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတော်ပြင်ပ၌ဖြစ်စေ မွေးဖွားသည့် အောက်ပါသူတို့သည်လည်း နိုင်ငံသားဖြစ်သည်—

(က) နိုင်ငံသားမိဘ နှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

(ခ) နိုင်ငံသားနှင့် ဧည့်နိုင်ငံသား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

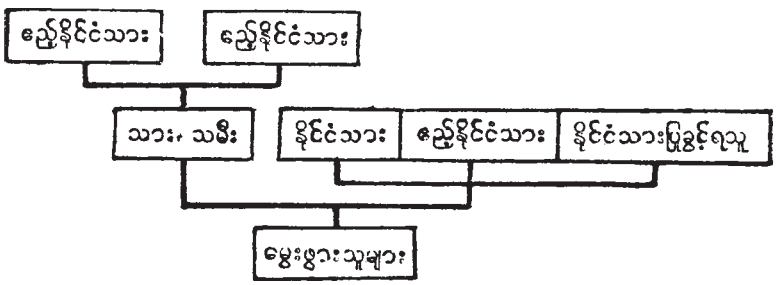
(ဂ) နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

(ဃ) ဧည့်နိုင်ငံသား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသော သားသမီးနှင့်—

(၁) နိုင်ငံသား သို့မဟုတ်

(၂) ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ်

(၃) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

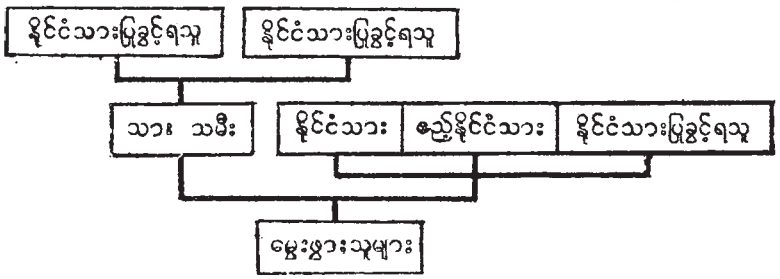

(ဂ) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသော သား သမီးနှင့်—

(၁) နိုင်ငံသား သို့မဟုတ်

(၂) ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ်

(၃) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူမိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

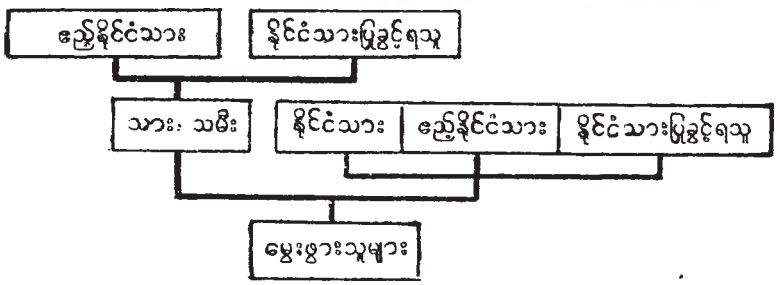

(ဃ) ဧည့်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသော သားသမီးနှင့်—

(၁) နိုင်ငံသား သို့မဟုတ်

(၂) ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ်

(၃) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ

၈။ (က) နိုင်ငံတော် ကောင်စီသည် နိုင်ငံတော်၏ အကျိုးငှာ မည်သူကိုမဆို နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်သည်၊

(ခ) နိုင်ငံတော် ကောင်စီသည် နိုင်ငံတော်၏ အကျိုးငှာ မွေးရာပါ နိုင်ငံသားမှအပ မည်သူကိုမဆို နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ရပ်သိမ်းနိုင်သည်။

၉။ နိုင်ငံတော်အတွင်း မွေးဖွားသောနိုင်ငံသားတစ်ဦးအတွက် အသက်တစ်ဆယ်နှစ်ပြည့်သည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သော အဖွဲ့အစည်းများ၌ သတ်မှတ်သည့် နည်းလမ်းနှင့်အညီ မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူက မှတ်ပုံတင်ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။အသက် တစ်ဆယ်နှစ် ပြည့်သည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း မှတ် ပုံ မ တင် နိုင် ပါ က မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူသည် ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြ၍ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများသို့ လျှောက်ထားရမည်။

၁၀။ နိုင်ငံတော် ပြင်ပတွင် မွေးဖွားသော နိုင်ငံသားတစ်ဦးအတွက် ထိုသို့မွေးဖွားကြောင်းကို မွေးဖွားသည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံသံရုံး သို့မဟုတ် ကောင်စစ်ဝန်ရုံး သို့မဟုတ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သော အဖွဲ့အစည်းများ၌ သတ်မှတ်သည့်နည်းလမ်းနှင့် အညီ မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူက မှတ်ပုံတင်ရမည်။

ခြွင်းချက်။ ။မွေးဖွားသည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း မှတ်ပုံမတင်နိုင်ပါက မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူသည် ခိုင်လုံသော အကြောင်းပြ၍ မြန်မာနိုင်ငံသံရုံး သို့မဟုတ် ကောင်စစ်ဝန်ရုံး သို့မဟုတ် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများမှတဆင့် ဗဟိုအဖွဲ့သို့ လျှောက်ထားရမည်။

Annex 174

၁၁။ (က) ပုဒ်မ ၉၊ ပုဒ်မ ၁၀ ပါအတိုင်း လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်လျှင် မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူသည် မြန်မာနိုင်ငံ သံရုံး သို့မဟုတ် ကောင်စစ်ဝန်ရုံး သို့မဟုတ် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သော အဖွဲ့အစည်းသို့ တစ်နှစ်လျှင်. ကျပ်ငါးဆယ်ကျစီ ဒဏ်ငွေကို ပေးဆောင်စေရမည်၊

(ခ) ပုဒ်မ ၉၊ ပုဒ်မ ၁၀ ပါအတိုင်း လိုက်နာရန် ငါးနှစ်ဆက်တိုက် ပျက်ကွက်လျှင် မိဘ သို့မဟုတ် အုပ်ထိန်းသူသည် ဒဏ်ငွေ ကျပ် တစ်ထောင်ကို ပေးဆောင်စေရမည်။

၁၂။ နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည်—

(က) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေများကို ရိုသေလိုက်နာရမည်၊

(ခ) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပါ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရမည်၊

(ဂ) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပါ အခွင့်အရေးများကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။

၁၃။ နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသား အဖြစ်ကိုပါ ခံယူခွင့်မရှိစေရ။

၁၄။ နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် နိုင်ငံတော်ပါဝင်နေသော စစ်မက်ကာလ အတွင်း နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်ခွင့်မရှိစေရ။

၁၅။ (က) နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် နိုင်ငံခြားသားနှင့် အိမ်ထောင်ပြုကာမျှဖြင့် နိုင်ငံသားအဖြစ် အလိုအလျောက် မဆုံးရှုံးစေရ၊

(ခ) နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦးသည် နိုင်ငံသားနှင့် အိမ်ထောင်ပြုကာမျှဖြင့် နိုင်ငံသားအဖြစ် အလိုအလျောက် မရရှိစေရ။

၁၆။ နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် နိုင်ငံတော်မှ အပြီးအပိုင်ထုတ်ခွာလျှင် ဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို ခံယူလျှင် သို့မဟုတ် မှတ်ပုံတင် လျှင်ဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သို့မဟုတ် အလားတူ လက်မှတ်ကို ထုတ်ယူလျှင်ဖြစ်စေ နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်။

၁၇။ မှေးရာပါ နိုင်ငံသားတစ်ဦးကို ပုဒ်မ ၁၆ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ငြိစွန်းသဖြင့် နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲသည့်ကိစ္စမှတပါး အခြားမည်သည့် အခြေအနေတွင်မျှ နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ချုပ်သိမ်းခြင်းမရှိစေရ။

၁၈။ နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် မဟုတ်မမှန် ဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ဖုံးကွယ်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို ရရှိပါက နိုင်ငံသားအဖြစ်မှချုပ်သိမ်း ခြင်းခံရမည့်အပြင်ထောင်ဒဏ်တစ်ဆယ်နှစ်နှင့်ငွေဒဏ်ကျပ် ငါးသောင်းကို လည်း ကျခံစေရမည်။

၁၉။ နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် မသမာသောနည်းလမ်းဖြင့် နိုင်ငံသား လက်မှတ် သို့မဟုတ် နေ့နိုင်ငံသားလက်မှတ် သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့် လက်မှတ်ကို သူတစ်ဦးရရှိရန် အားပေးကူညီလျှင် ထောင်ဒဏ် ခုနစ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် တစ်သောင်းကို ကျခံစေရမည်။

၂၀။ (က) နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲခံရသူ သို့မဟုတ် ချုပ်သိမ်းခံရသူ၏ နိုင်ငံသားလက်မှတ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။ ထိုသို့ပယ်ဖျက် ထားသောလက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင်သူသည် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး ဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် နည်းလမ်းနှင့် အညီ ပြန်လည်အပ်နှံရမည်၊

(ခ) ပယ်ဖျက်ထားသော နိုင်ငံသားလက်မှတ်ကို ပြန်လည်အပ်နှံ ရန် ပျက်ကွက်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ဆက်လက်အသုံးပြုလျှင်ဖြစ် စေ၊သူတစ်ဦးအားမသမာသောနည်းလမ်းဖြင့် လှဲပြောင်း ပေးအပ်လျှင်ဖြစ်စေ ထောင်ဒဏ်တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ် နှစ်သောင်းကို ကျခံစေရမည်၊

(ဂ) မည်သူမဆို ပယ်ဖျက်ထားသော နိုင်ငံသားလက်မှတ်ကို ဖြစ်စေ၊ သေဆုံးသူနိုင်ငံသား၏လက်မှတ်ကိုဖြစ်စေ ကိုင် ဆောင်အသုံးပြုလျှင် ထောင်ဒဏ်တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ်နှစ်သောင်းကို ကျခံစေရမည်။

၂၁။ မည်သူမဆို နိုင်ငံသားလက်မှတ် အတုပြုလုပ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ရန် အားပေးကူညီလျှင်ဖြစ်စေ ထောင်ဒဏ် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ် ငါးသောင်းကို ကျခံစေရမည်။

၂၂။ နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရုပ်စဲခံရသူ သို့မဟုတ် ရုပ်သိမ်းခံရသူသည် နိုင်ငံသားအဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဧည့်နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို သော်လည်းကောင်း၊နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်ကိုသော်လည်းကောင်း ပြန်လည် လျှောက်ထားခွင့်မရှိစေရ။

အခန်း (၃)

ဧည့်နိုင်ငံသားဖြစ်ခြင်း

၂၃။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဖြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံသားဖြစ်မှု အက်ဥပဒေ အရ နိုင်ငံသားဖြစ်ရန် လျှောက်ထားသူများသည် သတ်မှတ်ချက်များ နှင့် အရည်အချင်းများ ကိုက်ညီပါက ဧည့်နိုင်ငံသားအဖြစ် ဗဟိုအဖွဲ့က သတ်မှတ်နိုင်သည်။

၂၄။ ဧည့်နိုင်ငံသားအဖြစ် ဗဟိုအဖွဲ့က သတ်မှတ်သူသည် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းရှေ့သို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက် ပြီး နိုင်ငံတော်၏သစ္စာကို ခံယူကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေများကို ရိုသေလိုက်နာမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သတ်မှတ်ထားသော တာဝန်နှင့် အခွင့် အရေးများကို သိရှိကြောင်း စာဖြင့်ရေးသား၍ ကတိသစ္စာပြုရမည်။

၂၅။ ဧည့်နိုင်ငံသား လက်မှတ်တွင် လျှောက်လွှာ၌ ဖော်ပြထားသော သား သမီး၏အမည်ကို ဗဟိုအဖွဲ့ကထည့်သွင်းနိုင်သည်။ အမည် ထည့်သွင်း ပေးခြင်းခံရသော သားသမီးသည် ဧည့်နိုင်ငံသားဖြစ်သည်။

၂၆။ ပုဒ်မ ၂၅ အရ အမည်ထည့်သွင်းပေးခြင်းခံရသော သား သမီး သည် အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသူဖြစ်ပါက မိဘနှင့်အတူ ပုဒ်မ ၂၄ ပါအတိုင်း ကတိသစ္စာ ပြုရမည်။

၂၇။ (က) ပုဒ်မ ၂၅ အရ အမည်ထည့်သွင်းပေးခြင်း ခံရသောသား သမီးသည် အသက် တစ်ဆယ့် ရှစ်နှစ် မပြည့်သေးပါက အသက်ပြည့်သည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သော အဖွဲ့အစည်း ရှေ့သို့ ကိုယ်တိုင် လာရောက်ပြီး ပုဒ်မ ၂၄ ပါအတိုင်း ကတိ သစ္စာ ပြုရမည်၊

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (က) ပါအတိုင်း လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သူသည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းသို့ တစ်နှစ်လျှင် ကျပ်ငါးဆယ်ကျစီဒဏ်ငွေကို ပေးဆောင် စေရမည်။

၂၈။ တစ်နှစ်အတွင်း ကတိသစ္စာ မပြုနိုင်ပါက ခိုင်လုံသောအကြောင်း ပြ၍ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းမျှားမှတဆင့် ဗဟိုအဖွဲ့သို့ လျှောက်ထားရမည်။ ခိုင်လုံသောအကြောင်း မရှိပဲ အသက် နှစ်ဆယ့် နှစ်နှစ် ပြည့်သည့်နေ့မှ ကျော်လွန်လျှင် ည့်နိုင်ငံသားအဖြစ် ဆုံးရှုံးသည်။

၂၉။ (က) ည့်နိုင်ငံသား မိဘနှစ်ပါးလုံးသည် ည့်နိုင်ငံသားအဖြစ် ကို ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူတို့၏ ည့်နိုင်ငံသားလက်မှတ်တွင် ပါဝင်သော အသက်တစ်ဆယ့် ရှစ်နှစ် မပြည့်သေးသည့် သား သမီးနှင့် အသက် တစ်ဆယ့် ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး ကတိ သစ္စာ မပြုရသေးသော သား သမီးသည် ည့်နိုင်ငံသား အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်၊

(ခ) ည့်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘနှစ်ပါးအနက် ည့်နိုင်ငံသား အမိ သို့မဟုတ် အဘသည် ည့်နိုင်ငံသား အဖြစ်ကို ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူကိုင်ဆောင်သော လက်မှတ် တွင် ပါဝင်သည့် အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မပြည့်သေး သော သားသမီးနှင့် အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး ကတိသစ္စာ မပြုရသေးသော သားသမီးသည် ည့် နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်။

၃၀။ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည်—

(က) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေများကို ရိုသေလိုက်နာရမည်၊

(ခ) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပါ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရမည်၊

(ဂ) နိုင်ငံတော်ကောင်စီက အခါအားလျော်စွာ သတ်မှတ်သော အခွင့်အရေးများမှအပ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပါ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးများကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။

၃၁။ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ်ကိုပါ ခံယူခွင့် မရှိစေရ။

၃၂။ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် နိုင်ငံတော်ပါဝင်နေသော စစ်မက်ကာလအတွင်း ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်ခွင့်မရှိစေရ။

၃၃။ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် နိုင်ငံသားနှင့် အိမ်ထောင်ပြုကာမျှဖြင့် နိုင်ငံသားအဖြစ် အလိုအလျောက် မရရှိစေရ။

၃၄။ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် နိုင်ငံတော်မှ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာလျှင် ဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို ခံယူလျှင် သို့မဟုတ် မှတ်ပုံတင်လျှင် ဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သို့မဟုတ် အလားတူလက်မှတ်ကို ထုတ်ယူလျှင်ဖြစ်စေ ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်။

၃၅။ ညွှန်ကြားရေးမှူးသည် အောက်ပါပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်နှင့်ငြိစွန်းလျှင် ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ်မှ ဗဟိုအဖွဲ့က ရပ်သိမ်းနိုင်သည်—

(က) နိုင်ငံတော်ပါဝင်နေသော စစ်မက်ကာလ အတွင်း ရန်သူနိုင်ငံများနှင့်ဖြစ်စေ၊ ရန်သူနိုင်ငံကို အထောက် အကူပြုသည့် နိုင်ငံများနှင့်ဖြစ်စေ၊ ထိုနိုင်ငံများ၏ နိုင်ငံသားများ၊ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဖြစ်စေ ကုန်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆက်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း တစ်ရပ်ရပ်ကို အားပေးကူညီခြင်း၊

(ခ) နိုင်ငံတော်ကို ဆန့်ကျင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်း နှင့်ဖြစ်စေ၊ ထိုအဖွဲ့ အစည်း၏ အဖွဲ့ဝင်နှင့် ဖြစ်စေ ကုန်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆက်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း တစ်ရပ်ရပ်ကို အားပေးကူညီခြင်း၊

(ဂ) နိုင်ငံတော်၏ အချုပ်အချာ အာဏာနှင့် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကို ဖြစ်စေ၊ အများ ပြည်သူတို့၏ အေးချမ်း သာယာရေးကိုဖြစ်စေ ထိပါးစေမည့်အန္တရာယ်တစ်ခုခုကို ပြုလုပ်နေသည်၊ ပြုလုပ်တော့မည်ဟု ယုံကြည်လောက် သော အကြောင်းရှိခြင်း၊

(ဃ) နိုင်ငံတော်ကို အကြည်ညိုမဲ့ကြောင်း သို့မဟုတ် သစ္စာမဲ့ ကြောင်းကို ကိုယ်အမူအရာ ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်အမူအရာ ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ ပြသခြင်း၊

(င) နိုင်ငံတော်၏ လျှို့ဝှက်ကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်ကို သူတစ်ဦးကို ဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခုကိုဖြစ်စေ၊ အခြား နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံကိုဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံများကိုဖြစ်စေ သတင်း ပေးခြင်း၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို အားပေးကူညီခြင်း၊

(စ) အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပြစ်မှု တစ်ခုခုကို ကျူးလွန်သောကြောင့် အနည်းဆုံးထောင် ဒဏ်တစ်နှစ် သို့မဟုတ်အနည်းဆုံးငွေဒဏ်ကျပ်တစ်ထောင် အပြစ်ပေးခံရခြင်း။

၃၆။ ည့်နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် မဟုတ်မမှန် ဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ဖုံးကွယ်ခြင်းဖြင့် ည့်နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို ရရှိပါက ည့်နိုင်ငံသားအဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရမည့်အပြင် ထောင်ဒဏ် တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် ငါးသောင်းကိုလည်းကျခံစေရမည်။

၃၇။ ည့်နိုင်ငံသားတစ်ဦးသည် မသမာသော နည်းလမ်းပြင့် နိုင်ငံ သားလက်မှတ် သို့မဟုတ် ည့်နိုင်ငံသားလက်မှတ် သို့မဟုတ် နိုင်ငံသား

ပြုခွင့်လက်မှတ်ကို သူတစ်ဦးရရှိရန် အားပေးကူညီလျှင် **ညွှန်ကြားသူ** အဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရမည့်အပြင် ထောင်ဒဏ်ခုနစ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် တစ်သောင်းကိုလည်းကျခံစေရမည်။

၃၈။ ညွှန်ကြားသူတစ်ဦးသည်ပုဒ်မ ၃၆၊ ပုဒ်မ ၃၇ အရသူတစ်ဦးကျူးလွန်သော အမှုကိစ္စကို ကိုယ်တိုင်သိရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ကူညီဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင်ဖြစ်စေ ဤဥပဒေအာဏာတည်သည့်နေ့မစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း သို့မဟုတ် ကျူးလွန်ခဲ့သည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ် ထားသော အဖွဲ့အစည်းများ၌ ဖော်ထုတ် ဝန်ခံပါက ဤအမှုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပြစ်မှုပြစ်ဒဏ်မှ လွှတ်ငြိမ်းခွင့်ရရှိစေရမည်။

၃၉။ (က) ညွှန်ကြားသူအဖြစ်မှ ရပ်စဲခံရသူ သို့မဟုတ် **ရုပ်သိမ်းခံ**ရသူ၏ ညွှန်ကြားသူလက်မှတ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။ ထိုသို့ပယ်ဖျက်ထားသော လက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင် သူသည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် နည်းလမ်းနှင့်အညီ ပြန်လည်အပ်နှံရမည်၊

(ခ) ပယ်ဖျက်ထားသော ညွှန်ကြားသူလက်မှတ်ကိုပြန်လည်အပ်နှံရန် ပျက်ကွက်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ဆက်လက်အသုံးပြုလျှင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ဦးအား မသမာသောနည်းလမ်းဖြင့် လှဲပြောင်းပေးအပ်လျှင်ဖြစ်စေ ထောင်ဒဏ် တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် နှစ်သောင်းကို ကျခံစေရမည်၊

(ဂ) မည်သူမဆို ပယ်ဖျက်ထားသော ညွှန်ကြားသူ လက်မှတ်ကိုဖြစ်စေ၊ သေဆုံးသူ ညွှန်ကြားသူ၏ လက်မှတ်ကိုဖြစ်စေကိုင်ဆောင်အသုံးပြုလျှင် ထောင်ဒဏ် တစ်ဆယ်နှစ်နှင့်ငွေဒဏ်ကျပ် နှစ်သောင်းကိုကျခံစေရမည်။

၄၀။ မည်သူမဆို ညွှန်ကြားသူ လက်မှတ်အတု ပြုလုပ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့ ပြုလုပ်ရန် အားပေးကူညီလျှင်ဖြစ်စေ ထောင်ဒဏ် တစ်ဆယ့်ငါးနှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ် ငါးသောင်းကို ကျခံစေရမည်။

၄၁။ ည့ွှန်ိုင်ံသားအဖြစ်မှ ရပ်စဲခံရသူ သို့မဟုတ် ရုပ်သိမ်းခံရသူသည် ည့ွှန်ိုင်ံသားအဖြစ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ နိုင်ံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ် ကိုသော်လည်းကောင်း ပြန်လည်လျှောက်ထားခွင့်မရှိစေရ။

အခန်း (၄)

နိုင်ံသား ပြုခွင့်ရသူဖြစ်ခြင်း

၄၂။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့မတိုင်မီကာလတွင် နိုင်ံတော်အတွင်း၌ ရောက်ရှိနေထိုင်သူနှင့် ထိုသူတို့မှ နိုင်ံတော်အတွင်း မွေးဖွားသည့် သားသမီးသည် ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ံသားဖြစ်မှု အက်ဥပဒေအရ လျှောက်ထားရန် ကျန်ရှိနေကြောင်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထားများဖြင့် ဗဟိုအဖွဲ့သို့ နိုင်ံသားပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားနိုင်သည်။

၄၃။ ဤဥပဒေ အာဏာတည်သည့်နေ့မှစ၍ နိုင်ံတော်အတွင်း၌ ဖြစ်စေ၊ နိုင်ံတော် ပြင်ပ၌ဖြစ်စေ မွေးဖွားသည့် အောက်ပါသူတို့သည်လည်း နိုင်ံသားပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားနိုင်သည်—

(က) နိုင်ံသားနှင့် နိုင်ံခြားသား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

(ခ) ည့ွှန်ိုင်ံသားနှင့် နိုင်ံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါး မွေးဖွားသူများ၊

(ဂ) ည့ွှန်ိုင်ံသားနှင့် နိုင်ံခြားသား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

(ဃ) နိုင်ံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ၊

(င) နိုင်ံသားပြုခွင့်ရသူနှင့် နိုင်ံခြားဆား မိဘနှစ်ပါးမှ မွေးဖွားသူများ။

၄၄။ နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားသူသည် အောက်ပါအရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံရမည်—

(က) ပုဒ်မ ၄၂ သို့မဟုတ် ပုဒ်မ ၄၃ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ကိုက်ညီသူဖြစ်ခြင်း၊

(ခ) အသက်တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသူဖြစ်ခြင်း၊

(ဂ) တိုင်းရင်းသား ဘာသာစကား တစ် မျိုး မျိုး ကို ကောင်းမွန်စွာပြောတတ်ခြင်း၊

(ဃ) အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်ခြင်း၊

(င) ရူးသွပ်သူမဟုတ်ခြင်း။

၄၅။ နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သော ဤဥပဒေအာဏာတည်သည့်နေ့မတိုင်မီက နိုင်ငံခြားသား မှတ်ပုံတင်လက်မှတ် ကိုင်ဆောင်သူသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားလျှင် အောက်ပါအရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံရမည်—

(က) အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသူဖြစ်ခြင်း၊

(ခ) အကျင့်စာရိတ္တကောင်းမွန်ခြင်း၊

(ဂ) ရူးသွပ်သူမဟုတ်ခြင်း၊

(ဃ) တစ်လင်တစ်မယားဖြစ်ခြင်း၊

(င) တရားဝင်ဇနီး သို့မဟုတ် တရားဝင်ခင်ပွန်းအဖြစ် နိုင်ငံတော်အတွင်း အနည်းဆုံး သုံးနှစ်အဆက်မပြတ် နေထိုင်ခဲ့ခြင်း။

၄၆။ (က) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ် ဗဟိုအဖွဲ့က သတ်မှတ်သူသည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းရှေ့သို့ ကိုယ်တိုင် လာရောက်ပြီး နိုင်ငံတော်၏ သစ္စာကို ခံယူကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေများကို ရိုသေလိုက်နာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သတ်မှတ်ထားသော တာဝန်နှင့် အခွင့်အရေးများကို သိရှိကြောင်း စာဖြင့် ရေးသား၍ ကတိသစ္စာပြုရမည်၊

(ခ) နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရသူအဖြစ် ဗဟိုအဖွဲ့က သတ်မှတ်သော နိုင်ငံခြားသား မှတ်ပုံတင်လက်မှတ် ကိုင်ဆောင်သူသည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းရှေ့သို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး နိုင်ငံခြားသားအဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ သစ္စာကိုခံယူကြောင်း၊ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေများကို ရိုသေလိုက်နာမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သတ်မှတ်ထားသော တာဝန်နှင့် အခွင့်အရေးများကို သိရှိကြောင်း စာဖြင့်ရေးသား၍ ကတိသစ္စာပြုရမည်။

၄၇။ နိုင်ငံသားပြုခွင့် လက်မှတ်တွင် လျှောက်လွှာ၌ ဖော်ပြထားသော သားသမီး၏အမည်ကို ဗဟိုအဖွဲ့က ထည့်သွင်းနိုင်သည်။ အမည်ထည့်သွင်းပေးခြင်းခံရသော သားသမီးသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ ဖြစ်သည်။

၄၈။ ပုဒ်မ ၄၇ အရ အမည်ထည့်သွင်းပေးခြင်း ခံရသောသားသမီးသည် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသူ ဖြစ်ပါက မိဘနှင့် အတူ ပုဒ်မ ၄၆ ပုဒ်မခွဲ(က)ပါ အတိုင်း ကတိသစ္စာ ပြုရမည်။

၄၉။ (က) ပုဒ်မ ၄၇ အရ အမည်ထည့်သွင်းပေးခြင်း ခံရသော သားသမီးသည် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မပြည့်သေးပါက အသက်ပြည့်သည့် နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းရှေ့သို့ ကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး ပုဒ်မ ၄၆ ပုဒ်မခွဲ(က) ပါ အတိုင်း ကတိသစ္စာပြုရမည်၊

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (က) ပါ အတိုင်း လိုက်နာရန် ပျက်ကွက်သူသည် ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းသို့ တစ်နှစ်လျှင် ကျပ် ငါးဆယ်ကျစီ ဒဏ်ငွေကို ပေးဆောင်စေရမည်။

၅၀။ တစ်နှစ်အတွင်း ကတိသစ္စာ မပြုနိုင်ပါက ခိုင်လုံသောအကြောင်းပြ၍ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် အဖွဲ့အစည်းများမှတဆင့် ဗဟိုအဖွဲ့သို့ လျှောက်ထားရမည်။ ခိုင်လုံသောအကြောင်း မရှိပဲ အသက်နှစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်သည့်နေ့မှ ကျော်လွန်လျှင် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူ အဖြစ်ဆုံးရှုံးသည်။

၅၁။ (က) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ မိဘနှစ်ပါးလုံးသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်ကို ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူတို့၏ နိုင်ငံသားပြုခွင့် လက်မှတ်ဘွင် ပါဝင်သော အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မပြည့်သေးသည့် သားသမီးနှင့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး ကတိသစ္စာ မပြုရသေးသော သားသမီးသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်၊

(ခ) နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘနှစ်ပါး အနက် နိုင်ငံသားအမိ သို့မဟုတ် အဘသည် နိုင်ငံသားအဖြစ်ကို ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူကိုင်ဆောင်သော လက်မှတ်တွင် ပါဝင်သည့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော သားသမီးနှင့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး ကတိသစ္စာ မပြုရသေးသော သားသမီးသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်၊

(ဂ) ညွှန့်နိုင်ငံသားနှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘနှစ်ပါးအနက် ညွှန့်နိုင်ငံသား အမိ သို့မဟုတ် အဘသည် ညွှန့်နိုင်ငံသား အဖြစ်ကို ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူ ကိုင်ဆောင်သောလက်မှတ်တွင် ပါဝင်သည့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မပြည့်

သေးသော သားသမီးနှင့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး ကတိသစ္စာ မပြုရသေးသော သားသမီးသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်၊

(ဃ) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူနှင့် နိုင်ငံခြားသား မိဘနှစ်ပါးအနက် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အမိ သို့မဟုတ် အဘသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်ကို ဆုံးရှုံးလျှင် ထိုသူ ကိုင်ဆောင်သော လက်မှတ်တွင် ပါဝင်သည့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော သားသမီးနှင့် အသက် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး ကတိသစ္စာ မပြုရသေးသော သားသမီးသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်။

၅၂။ နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သော ဤဥပဒေ အာဏာတည်သည့်နေ့ မတိုင်မီက နိုင်ငံခြားသား မှတ်ပုံတင်လက်မှတ် ကိုင်ဆောင်သူသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားပြီး နိုင်ငံသားပြုခွင့် မရမီ ယင်း၏ဇနီး သို့မဟုတ် ခင်ပွန်း သေဆုံးလျှင်ဖြစ်စေ၊ ကွာရှင်းလျှင်ဖြစ်စေ ထိုသူ၏ နိုင်ငံသားပြုခွင့် လျှောက်ထားခြင်းသည် ပျက်ပြယ်သည်။

၅၃။ နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူတစ်ဦးသည်—

(က) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေများကို ရိုသေလိုက်နာရမည်၊

(ခ) နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပါ တာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ရမည်၊

(ဂ) နိုင်ငံတော်ကောင်စီက အခါအားလျော်စွာ သတ်မှတ်သော အခွင့်အရေးများမှအပ နိုင်ငံတော်၏ ဥပဒေပါ နိုင်ငံသားအခွင့်အရေးများကို ခံစားခွင့်ရှိသည်။

၅၄။ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ တစ်ဦးသည် အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ် ကိုပါ ခံယူခွင့် မရှိစေရ။

၅၅။ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ တစ်ဦးသည် နိုင်ငံတော် ပါဝင်နေသော စစ်မက်ကာလအတွင်း နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်ကို စွန့်လွှတ်ခွင့် မရှိစေရ။

၅၆။ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူတစ်ဦးသည် နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ည့ွှနိုင်ငံသား နှင့် အိမ်ထောင်ပြုကာမျှဖြင့် နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ည့ွှနိုင်ငံသား အဖြစ် အလိုအလျောက် မရရှိစေရ။

၅၇။ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ တစ်ဦးသည် နိုင်ငံတော်မှအပြီးအပိုင် ထုတ် ခွာလျှင်ဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ်ကိုခံယူလျှင် သို့မဟုတ် မှတ်ပုံတင်လျှင်ဖြစ်စေ၊ အခြား နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံကူးလက်မှတ် သို့မဟုတ် အလားတူလက်မှတ်ကို ထုတ်ယူလျှင်ဖြစ်စေ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်မှ ရပ်စဲသည်။

၅၈။ နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရ သူ တစ် ဦး သည် အော က် ပါ ပြဋ္ဌာန်း ချက် တစ်ရပ်ရပ်နှင့် ငြိစွန်းလျှင် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူအဖြစ်မှ ဗဟိုအဖွဲ့က ရုပ်သိမ်းနိုင်သည်—

(က) နိုင်ငံတော်ပါဝင်နေသော စစ်မက်ကာလအတွင်း ရန်သူ နိုင်ငံများနှင့်ဖြစ်စေ၊ ရန်သူနိုင်ငံကို အထောက်အကူပြု သည့် နိုင်ငံများနှင့်ဖြစ်စေ၊ ထိုနိုင်ငံများ၏ နိုင်ငံသား များ၊ အဖွဲ့ အစည်း များနှင့် ဖြစ်စေ ကုန်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆက်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်း တစ်ရပ်ရပ်ကို အားပေးကူညီခြင်း၊

(ခ) နိုင်ငံတော်ကို ဆန့်ကျင်နေသည့် အဖွဲ့အစည်းနှင့် ဖြစ်စေ၊ ထိုအဖွဲ့အစည်း၏ အဖွဲ့ဝင်နှင့် ဖြစ်စေ ကုန်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဆက်သွယ်ခြင်း သို့မဟုတ် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်း တစ်ရပ်ရပ်ကို အားပေးကူညီခြင်း၊

(ဂ) နိုင်ငံတော်၏ အချုပ်အချာ အာဏာနှင့် နိုင်ငံတော်၏ လုံခြုံရေးကို ဖြစ်စေ၊ အများ ပြည်သူတို့၏ အေး ချမ်း သာယာရေးကိုဖြစ်စေ ထိပါးစေမည့် အန္တရာယ်တစ်ခုခု ကို ပြုလုပ်နေသည်၊ ပြုလုပ်တော့မည်ဟုယုံကြည်လောက် သောအကြောင်းရှိခြင်း၊

(ဃ) နိုင်ငံတော်ကို အကြည်ညိုမဲ့ကြောင်း သို့မဟုတ် သစ္စာမဲ့ ကြောင်းကို ကိုယ်အမူအရာ ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ နှုတ်အမူအရာ ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ အခြားနည်းဖြင့်ဖြစ်စေ ပြသခြင်း၊

(င) နိုင်ငံတော်၏ လျှို့ဝှက်ကိစ္စ တစ်ရပ်ရပ်ကို ပွားတစ်ဦးကို ဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခု ကိုဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံကိုဖြစ်စေ၊ အခြားနိုင်ငံမျာ်းကို ဖြစ်ဒစေ သတင်း ပေးခြင်း၊ ထို သို့ ပြုလုပ်ခြင်းကို အားပေး ကူညီခြင်း၊

(စ) အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်ပြားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ပြစ်မှု တစ်ခုခုကို ကျူး လွန် သော ကြောင့် အ နည်း ဆုံး၊ ထောင်ဒဏ် တစ်နှစ် သို့မဟုတ် အနည်းဆုံးငွေဒဏ် ကျပ်တစ်ထောင် အပြစ်ပေးခံရခြင်း။

၅၉။ နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရသူ တစ်ဦးသည် မဟုတ်မမှန် ဖော်ပြခြင်း သို့မဟုတ် ဖုံးကွယ်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်ကို ရရှိပါက နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းခြင်း ခံရမည့်အပြင် ထောင်ဒဏ် တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ် ငါးသောင်းကိုလည်း ကျခံစေရမည်။

၆၀။ နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရသူ တစ်ဦးသည် မသမာသော နည်းလမ်းဖြင့် နိုင်ငံသားလက်မှတ် သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသားလက်မှတ် သို့မဟုတ် နိုင်ငံ သားပြုခွင့်လက်မှတ်ကို သူတစ်ဦးရရှိရန် အားပေးကူညီလျှင် နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရသူအဖြစ်မှ ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရမည့်အပြင် ထောင်ဒဏ် ခုနစ် နှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ်တစ်သောင်းကိုလည်း ကျခံစေရမည်။

၆၁။ နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူတစ်ဦးသည် ပုဒ်မ ၅၉၊ ပုဒ်မ ၆၀ အရ သူတစ်ဦး ကျူးလွန်သော အမှုကိစ္စကို ကိုယ်တိုင် သိရှိလျှင် ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ကူညီ ဆောင်ရွက်ခဲ့လျှင်ဖြစ်စေ ဤဥပဒေအာဏာတည်

သည့်နေ့မှစ၍ တစ်နှစ် အတွင်း သို့မဟုတ် ကျူးလွန် ခဲ့သည့် နေ့မှစ၍ တစ်နှစ်အတွင်း ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်ထားသော အဖွဲ့ အစည်းများ၌ ဖော်ထုတ်ဝန်ခံပါက ဤအမှုကိစ္စနှင့်စပ်လျဉ်းသော ပြစ်မှု ပြစ်ဒဏ်မှ လွတ်ငြိမ်းခွင့်ရရှိစေရမည်။

၆၂။ (က) နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်မှ ရပ်စဲခံရသူ သို့မဟုတ် ရုပ်သိမ်းခံရသူ၏ နိုင်ငံသားပြုခွင့် လက်မှတ်ကို ပယ်ဖျက်ရမည်။ထိုသို့ပယ်ဖျက်ထားသော လက်မှတ်ကိုကိုင်ဆောင်သူသည် ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်သည့် နည်းလမ်းနှင့်အညီပြန်လည်အပ်နှံရမည်၊

(ခ) ပယ်ဖျက်ထားသော နိုင်ငံသားပြုခွင့် လက်မှတ်ကို ပြန်လည်အပ်နှံရန်ပျက်ကွက်လျှင် ဖြစ်စေ၊ ဆက်လက်အသုံးပြုလျှင်ဖြစ်စေ၊ သူတစ်ဦးအား မသမာသောနည်းလမ်းဖြင့်လှဲပြောင်း ပေးအပ်လျှင် ဖြစ်စေ ထောင်ဒဏ်တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ်နှစ်သောင်းကိုကျခံစေရမည်၊

(ဂ) မည်သူမဆို ပယ်ဖျက်ထားသော နိုင်ငံသားပြုခွင့်လက်မှတ်ကိုဖြစ်စေ၊ သေဆုံးသူ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ၏ လက်မှတ်ကို ဖြစ်စေ ကိုင်ဆောင်အသုံးပြုလျှင် ထောင်ဒဏ်တစ်ဆယ်နှစ်နှင့် ငွေဒဏ်ကျပ် နှစ်သောင်းကို ကျခံစေရမည်။

၆၃။ မည်သူမဆို နိုင်ငံသားပြုခွင့်လက်မှတ်အတု ပြုလုပ်လျှင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် အားပေးကူညီလျှင်ဖြစ်စေ ထောင်ဒဏ်တစ်ဆယ့် ငါးနှစ်နှင့် ငွေဒဏ် ကျပ်ငါးသောင်းကို ကျခံစေရမည်။

၆၄။ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်မှ ရပ်စဲခံရသူ သို့မဟုတ် ရုပ်သိမ်းခံရသူသည် နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူအဖြစ်ကို ပြန်လည်လျှောက်ထားခွင့်မရှိစေရ။

အခန်း (၅)

နိုင်ငံသား၊ ဧည့်နိုင်ငံသား၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ခံယူခြင်း

၆၅။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးသည် နိုင်ငံသား၊ ဧည့်နိုင်ငံသား၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ ဟုတ် မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ခံယူရန်အကြောင်းကိစ္စပေါ်ပေါက်ပါက ဗဟိုအဖွဲ့သို့ လျှောက်ထားနိုင်သည်။

၆၆။ ဗဟိုအဖွဲ့သည်—

(က) လျှောက်ထားသူအား အထောက်အထား များနှင့်တကွ တင်ပြခွင့်ပေးရမည်၊

(ခ) ဥပဒေနှင့်အညီ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်၊

(ဂ) အဆုံးအဖြတ်ကို လျှောက်ထားသူထံသို့ ပြန်ကြားရမည်။

အခန်း (၆)

ဗဟိုအဖွဲ့

၆၇။ ဝန်ကြီးအဖွဲ့သည် ဗဟိုအဖွဲ့ကိုအောက်ပါအတိုင်းဖွဲ့စည်းရမည်—

(က) ဝန်ကြီး ဥက္ကဋ္ဌ
ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဌာန

(ခ) ဝန်ကြီး အဖွဲ့ဝင်
ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန

(ဂ) ဝန်ကြီး အဖွဲ့ဝင်
နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန

၆၈။ ဗဟိုအဖွဲ့သည် အောက်ပါလုပ်ပိုင်ခွင့်များရှိသည်—

(က) နိုင်ငံသား၊ ဧည့်နိုင်ငံသား၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ ဟုတ်မဟုတ် အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း၊

(ခ) ဧည့်နိုင်ငံသား၊ နိုင်ငံသား ပြုခွင့်ရရန် လျှောက်ထားချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း၊

(ဂ) နိုင်ငံသား၊ ဧည့်နိုင်ငံသား၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှရပ်စဲခြင်း၊

(ဃ) နိုင်ငံသား၊ ဧည့်နိုင်ငံသား၊ နိုင်ငံသားပြုခွင့်ရသူ အဖြစ်မှရုပ်သိမ်းခြင်း၊

(င) မှတ်ပုံတင်ခြင်း၊ ကတိသစ္စာပြုခြင်းတို့နှင့် စပ်လျဉ်းသောပျက်ကွက်မှုအတွက် လျှောက်ထားချက်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆုံးအဖြတ်ပေးခြင်း။

၆၉။ ဗဟိုအဖွဲ့သည် အရေးယူခံရသူအား ချေပခွင့်ပေးရမည်။

အခန်း (၇)

အယူခံခြင်း

၇၀။ (က) ဗဟိုအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်သူသည် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းဖြင့် သတ်မှတ်သည့်အတိုင်း ဝန်ကြီးအဖွဲ့သို့ အယူခံနိုင်သည်၊

(ခ) ဝန်ကြီးအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်သည် အပြီးအပြတ်ဖြစ်စေရမည်။

၇၁။ ဤဥပဒေဖြင့် လုပ်ပိုင်ခွင့်အပ်နှင်းထားသည့် အဖွဲ့အစည်းများသည် ဤဥပဒေပါကိစ္စရပ်များကို ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ တစုံတရာ အကြောင်းပြရန်မလို။

အခန်း (၈)

အထွေထွေ

၂၂။ ဤဥပဒေအာဏာ တည်သည့်နေ့မှစ၍ ဤဥပဒေပါပြဋ္ဌာန်းချက် တစ်ရပ်ရပ်အရမှအပ မည်သည့် နိုင်ငံခြားသားမျှ နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရရန်လျှောက်ထားခွင့်မရှိစေရ။

၂၃။ နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူ၏ မွေးစားခြင်းခံရသော နိုင်ငံခြားသား တစ်ဦးသည် နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် ဧည့်နိုင်ငံသား သို့မဟုတ် နိုင်ငံသားပြုခွင့် ရသူအဖြစ်ကို မရရှိစေရ။

၂၄။ ပြစ်ဒဏ်စီရင်သည့်ကိစ္စရပ်မျှားမှတပါး ဤဥပဒေနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကိစ္စရပ်မျှားကို လုပ်ပိုင်ခွင့်အပ်နှင်းထားသော အဖွဲ့အစည်းမျှားကသာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။

၂၅။ ဤဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မျှားကို ဆောင်ရွက်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့သည် လိုအပ်သော လုပ်ထုံးလုပ်နည်းမျှားကို နိုင်ငံတော်ကောင်စီ၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ထုတ်ပြန်ရမည်။

၂၆။ အောက်ပါဥပဒေတို့ကို ဤဥပဒေဖြင့် ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်—

(က) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန် မာ နိုင် ငံ သား အ ဖြစ် (ရွေးချယ်ရေး) အက်ဥပဒေ၊

(ခ) ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စု မြန် မာ နိုင် ငံ သား ဖြစ် မှု အက်ဥပဒေ။

ပ၊စ၊က—အမှတ် ၁၃၆၃၇၁၊ ၂၄-၁-၈၃၊ ၅၀၀၀ + ၂၅၊ ဖလ။

Annex 175

Republic of the Union of Myanmar, Immigration and National Registration Department of Rakhine State, *Instruction relating to travelling of foreigners, persons who are doubted as foreigners and Bangali races residing within Rakhine State* (June 1997) (original and translation)

ပြည် နယ် ဦး စီး ဌာ န မှူး ရုံး
လုပ်ငန်မှုကိုးကြပ် ရေး နှင့်အဖျိုးသီးမှတ်ပုံတင် ရေးဦးစီးဌာန
ရုံးချုပ်ပြည်နယ်၊ စစ်ကျေးမြို့
ရက် စွဲ၊ ၁၉၉၇-ခု နှစ် လ ( ) ရက်

အကြောင်းအရာ။ ။ ရုံးချုပ်ပြည်နယ်အဖွဲ့ဝင်း နေရပ်စုံစင်သောနိုင်ငံခြားသား များ
နိုင်ငံခြားသား သံသယရှိသူများ နှင့်ဘင်္ဂလီလူမျိုး များ ခရိုး
သွား လာခြင်း ခိုင်ရာဌာန်ကြား ချက်

ရည်ညွှန်း ချက်။ (၁) ရုံးချုပ်ပြည်နယ်ကြီးမင်းပြီး မှာတော်သောက် ရေး အဖွဲ့ချုပ်
၁၈-၁၂-၉၀ နေ့စွဲပါစာအမှတ်၊ ဝ၅/၂-၅/ပဝတ
(ရုံးချုပ်)

(၂) လူဝင်မှုကြီးကြပ် ရေး နှင့်ပြည်သူ့စီးပား ဦး စီး ဌာန
၉၉-၁၀-၉၂ ရက်စွဲပါစာအမှတ်၊ ၁၀၂/ လ - ၃
(ဝန်ကြီးဌာန) ပကဆ/လဟက

၁။ အထက်ရည်ညွှန်းပါစာများအရ ရုံးချုပ်ပြည်နယ်အတွင်း ရှိပြည်တွင်း နေ ၊
နိုင်ငံခြားသား များ ၊ နိုင်ငံခြားသား သံသယရှိသူများ ၊ နှင့်ဘင်္ဂလီလူမျိုး များသည်
အကြောက် ခရိုပြုပါခရီး ဖွင့် လှစ်ခြင်း နှင့်၊ ပတ်သက်သည့်စည်းကမ်း ချက်များ ကို ဤတွင်
နောက်ပြုရမည်။

(က) မိမိ နေထိုင်ရာမြို့နယ်အတွင်း ခရီး သွား လာခြင်း အတွက်မည်သည့်
သောက်ခံချက်မျှမလိုအပ်ဘဲ၊ ခရီး သွား လာခွင့်ရှိသည်၊

(ခ) ရုံးချုပ်ပြည်နယ်အတွင်း မြို့နယ်ကျော်ခရီး သွား လာခြင်း အတွက်မူကား
ိုင်ရာရုံးမှ/ကျေး ရွာလှည့်ပတ်ဝင်ပြေး မှာတည် သောက် ရေး အ
ဖွဲ့ချုပ်မှ သောက်ခံချက်ဖြင့်မြို့နယ်ဖြစ်စေ ဝင်ပြေး မှာတည် သောက် ရေး
အဖွဲ့ချုပ်မှ ခွင့်ပြုလိုက်နာသက် ိုင်ရာ [illegible]
ပြည်နယ်ကြီးမင်း ဦး စီး ဌာနမှူး ရုံး မှတဆင့် ပေး သောခရီး သွား လာ
ခွင့်လက်မှတ်စုံစုံ (၄) ကို ရယူကိုင် ဆောင်သွား ရမည်။

(ဂ) ပြည်နယ်ကျော်ခရီး သွား လိုပါကသက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်ဝင်ပြေး မှာတည်ဆောက်
ရေး အဖွဲ့မှား မှ သောက်ခံချက်ဖြင့်ပြည်နယ်မြို့နယ်ဝင်ပြေး မှာတည် သောက်
ရေး အဖွဲ့မှ ခွင့်ပြုမိန့်ကို ရယူပြီး ပြည်နယ်လူဝင်မှုကြီးကြပ် ရေး နှင့်ပြည်သူ့
အဆင်အား ဦး စီး ဌာနမှထုတ် ပေး သောခရီး သွား လက်မှတ်စုံစုံ (၄)
ကို ရယူကိုင် ဆောင်သွား လာရမည်။

(ဃ) ခရီး သွား လို သော ဒေသသို့ ရောက်ရှိသည့်အခါသက်ဆိုင်ရာလူဝင်မှုကြီး
ကြပ် ရေး နှင့်ပြည်သူ့အဆင်အား ဦး စီး ဌာနသို့သွား ရောက်၍ ရောက်ရှိ
ခြင်း ၊ ပြန်လည်ထွက်ခွါခြင်း တို့ကိုသတင်း ပို့ရမည်ခရီး သွား လက်မှတ်မှာ၌
သတ်မှတ် ပေး ထား သော နေ့ရက်အတွင်း သာခရီး သွား လာခွင့်ရှိသည်။
ခရီး မှပြန် ရောက် သောအခါခရီး သွား လက်မှတ်ကိုထုတ် ပေး သူအရာရှိ
ထံပြန်လည်အပ်နှံရမည်။

Annex 175

(ဂ) ဤသို့နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုသောအခါ ဒုတိယအကြိမ်
ခရီးဆက်သွားသော ကောင်းဝင်းဒုတိယ-ခုနှစ်ပြည်ထောင်စုဖြစ်
မည်နှင့် ကောင်းဆောင်းသည် နောက်ပိုင်းသို့များ မှတ်ပုံတင်ဆက်သွယ်အခြေပုဒ်မ
၆(၂)(ခ)အရ သေဒဏ်လည်း ကောင်း၊ ဥပဒေ(၂)ပုဒ်ကိုးဖြင့်
သေဒဏ်အရေးယူတရားစွဲဆိုခံရပေမည်။

၂။ အဆက်ပါသွေးခြားချက်များကိုဝဒ္ဓဂေဝ-ခုနှစ်တွင်ယူကြပြန်ခဲ့ပြီးဖြစ် သော်လည်း
ဖြိုးနယ်ဦးစီးဌာနမှူးမှူး များအနေဖြင့်ပြည်သူလူထုသိရှိနိုင်စေရန်မိမိမှူး များ၏
ကြေငြာသင်ပုန်းတွင်ထင်ရှားစွာရေးသွင်းထားရန်အကြောင်းကြားသည်။

ပြည်နယ်ဦးစီးဌာနမှူး (ကိုယ်စား)
(ဦးအောင်ဘိ၊ လ/တာသွေးခြားရေးမှူး)

* မိတ္တူပုံနှိပ် *

Unofficial translation

The State Head of Immigration Office
Immigration and National Registration Department
Rakhine State, Sittwe
Date: ( ) June1997

Subject: Instruction relating to travelling of foreigners, persons who are doubted as foreigners and Bangali races residing within Rakhine State

References: (1) Letter No. 05/2-5/Pa Wa Ta (Rakhine) of Rakhine State Peace and Development Council dated 18/12/90
(2) Letter No. 102/La-3 (1978) Ma Ka Pha/La Wa Ka of Immigration and National Registration Department dated 9/10/92

1. With reference to the above letters, foreigners, persons who are doubted as foreigners and Bangali races residing within Rakhine State shall abide by the following requirements concerning their travelling:

(a) For those travelling within their township of origin, they are allowed to travel without any recommendation.

(b) For those travelling beyond their township of origin, they need to hold temporary travel permit i.e. Form 4 , along with them, issued by respective IND, after obtaining travel authorisation from TPDC with the recommendation of VPDC.

(c) For those travelling beyond their State of origin (Rakhine State), they need to hold temporary travel permit i.e. Form 4, along with them, issued by State IND, after obtaining travel authorisation from respective Peace and Development Councils with the recommendation of VPDC.

(d) On arrival at the destination, a holder of travel permit shall report to the respective IND of his or her arrival and departure. The travelling time is valid for a period specified in the temporary travel permit. The said permit shall be surrendered to the issuing officer upon arrival from the journey.

(e) Whoever violates this instruction shall be punished with the section 188 of the Penal Code and/or section 6 (2) (3) of the Residents of Myanmar Registration Act.

2. Although the above instructions have been issued since during 1990, this is to inform again that Township Head of IND Offices are to manifest this instruction on the notice board of your respective offices.

for Head of Office
(U Aye Baw, Assistant Director

True copy

Annex 176

Republic of the Union of Myanmar, *Constitution* (2008)

Constitution of the Republic of the

Union of Myanmar

(2008)

Chapter I
Basic Principles of the Union

Chapter I
Basic Principles of the Union

The Republic of the Union of Myanmar

1. *Myanmar* is an independent sovereign Nation.
2. The State shall be known as the Republic of the Union of Myanmar.
3. The State is where multi-National races collectively reside.
4. The Sovereign power of the Union is derived from the citizens and is in force in the entire country.
5. The territory of the State shall be the land, sea, and airspace which constitutes its territory on the day this Constitution is adopted.

Basic Principles

6. The Union's consistent objectives are :
   (a) non-disintegration of the Union;
   (b) non-disintegration of National solidarity;
   (c) perpetuation of sovereignty;
   (d) flourishing of a genuine, disciplined multi-party democratic system;
   (e) enhancing the eternal principles of Justice, Liberty and Equality in the Union and;
   (f) enabling the Defence Services to be able to participate in the National political leadership role of the State.

7. The Union practises genuine, disciplined multi-party democratic system.

8. The Union is constituted by the Union system.

9. (a) The existing seven Divisions are designated as seven Regions and the existing seven States are designated as seven States. Those seven Regions and seven States are of equal status.

(b) The names of those seven Regions and seven States are retained as they exist.

(c) If it is desired to change the name of a Region or a State, it shall be done so with the enactment of a law after ascertaining the desire of citizens residing in the Region or State concerned.

10. No part of the territory constituted in the Union such as Regions, States, Union Territories and Self-Administered Areas shall ever secede from the Union.

11. (a) The three branches of sovereign power namely, legislative power, executive power and judicial power are separated, to the extent possible, and exert reciprocal control, check and balance among themselves.

(b) The three branches of sovereign power, so separated are shared among the Union, Regions, States and Self-Administered Areas.

12. (a) The legislative power of the Union is shared among the Pyidaungsu Hluttaw, Region Hluttaws and State Hluttaws. Legislative power stipulated by this Constitution shall be shared to the Self-Administered Areas.

(b) The Pyidaungsu Hluttaw consisting of two Hluttaws, one Hluttaw elected on the basis of township as well as population, and the other on an equal number of representatives elected from Regions and States.

13. There shall be a Region Hluttaw in each of the seven Regions, and a State Hluttaw in each of the seven States.

14. The Pyidaungsu Hluttaw, the Region Hluttaws and the State Hluttaws include the Defence Services personnel as Hluttaw representatives nominated by the Commander-in-Chief of the Defence Services in numbers stipulated by this Constitution.

15. For National races with suitable population, National races representatives are entitled to participate in legislature of Regions or States and Self-Administered Areas concerned.

16. The Head of the Union and the Head of Executive of the Union is the President.

17. (a) The executive power of the Union is shared among the Pyidaungsu, Regions and States; Self-Administrative power shall be shared between Self-Administered Areas as prescribed by this Constitution.

(b) In the executive of the Union, Regions, States, Union Territory, Self-Administered Areas and districts, Defence Services personnel, nominated by the Commander-in-Chief of the Defence Services to undertake responsibilities of the defence, security, border administration, so forth, shall be included.

(c) For National races of which representatives are so permitted to participate in legislature of Regions, States or Self-Administered Areas in accord with Section 15, such representatives are to be permitted to participate, mainly, to undertake their National races affairs.

18. (a) The judicial power of the Union is shared among the Supreme Court of the Union, High Courts of the Regions, High Courts of the States and Courts of different levels including Courts of Self-Administered Areas.

(b) There shall be one Supreme Court of the Union. The Supreme Court of the Union is the highest Court of the Republic.

(c) The Supreme Court of the Union has powers to issue writs.

(d) A High Court of the Region or State is constituted in each Region or State.

19. The following are prescribed as judicial principles :

(a) to administer justice independently according to law;

(b) to dispense justice in open court unless otherwise prohibited by law;

(c) to guarantee in all cases the right of defence and the right of appeal under law.

20. (a) The Defence Services is the sole patriotic defence force which is strong, competent and modern.

(b) The Defence Services has the right to independently administer and adjudicate all affairs of the armed forces.

(c) The Commander-in-Chief of the Defence Services is the Supreme Commander of all armed forces.

(d) The Defence Services has the right to administer for participation of the entire people in Union security and defence.

(e) The Defence Services is mainly responsible for safeguarding the non-disintegration of the Union, the non-disintegration of National solidarity and the perpetuation of sovereignty.

(f) The Defence Services is mainly responsible for safeguarding the Constitution.

21. (a) Every citizen shall enjoy the right of equality, the right of liberty and the right of justice, as prescribed in this Constitution.

(b) No citizen shall be placed in custody for more than 24 hours without the permission of a Court.

(c) Every citizen is responsible for public peace and tranquility and prevalence of law and order.

(d) Necessary law shall be enacted to make citizens' freedoms, rights, benefits, responsibilities and restrictions effective, steadfast and complete.

22. The Union shall assist :

(a) to develop language, literature, fine arts and culture of the National races;

(b) to promote solidarity, mutual amity and respect and mutual assistance among the National races;

(c) to promote socio-economic development including education, health, economy, transport and communication, so forth, of less-developed National races.

23. The Union shall :

(a) enact necessary laws to protect the rights of the peasants;

(b) assist peasants to obtain equitable value of their agricultural produce.

24. The Union shall enact necessary laws to protect the rights of workers.

25. The Union shall assist to promote the interests of the intellectuals and intelligentsia.

Chapter V
Executive

Chapter V
Executive
The Union Government

199. (a) The Executive Head of the Union is the President.

(b) (i) The executive power of the Union is distributed among the Union, Regions and States.

(ii) Self-Administered power is distributed among Self-Administered Areas as prescribed by the Constitution.

Formation of the Union Government

200. The Union Government shall comprise the following persons :

(a) The President;

(b) Vice-Presidents;

(c) Ministers of the Union;

(d) The Attorney General of the Union.

Formation of the National Defence and Security Council

201. The National Defence and Security Council led by the President, to enable it to discharge the duties assigned by the Constitution or any law, shall be formed with the following persons :

(a) The President;

(b) Vice-President;

(c) Vice-President;

(d) Speaker of the Pyithu Hluttaw;

(e) Speaker of the Amyotha Hluttaw;

(f) Commander-in-Chief of the Defence Services;

(g) Deputy Commander-in-Chief of the Defence Services;

(h) Minister for Defence;

(i) Minister for Foreign Affairs;

(j) Minister for Home Affairs;

(k) Minister for Border Affairs.

Powers and Functions of the President

202. The President, with the approval of the Pyidaungsu Hluttaw, may :

(a) designate the Ministries of the Union Government as necessary, and may make changes and additions to the ministries;

(b) designate the number of the Union Ministers as necessary, and may increase or decrease the number.

203. The President shall be responsible to the Pyidaungsu Hluttaw. The Vice-Presidents shall be responsible to the President and also to the Pyidaungsu Hluttaw through the President.

204. The President has :

(a) the power to grant a pardon;

(b) the power to grant amnesty in accord with the recommendation of the National Defence and Security Council.

205. The President may, in accord with the law, have :

(a) the power to confer honorary titles and awards; and

(b) the power to revoke conferred honorary titles and awards.

206. The President may establish or sever diplomatic relations with foreign countries with the approval of the Pyidaungsu Hluttaw. However, in situation which requires immediate action, the President may sever diplomatic relations with any foreign country after

coordination with the National Defence and Security Council. The President shall submit that action to the Pyidaungsu Hluttaw for its approval.

207. The President, in accord with the law, may :

(a) appoint and recall the diplomats of its country;

(b) agree on the appointment of foreign diplomats and send information on the recall of diplomats;

(c) accept the letters of accreditation presented by foreign diplomats.

208. The President, in accord with the law, may appoint and dismiss Heads of the Bodies of Civil Services.

209. The President, in accord with the law :

(a) shall enter into, ratify or annul international, regional or bilateral treaties which require the approval of the Pyidaungsu Hluttaw, or revoke from such treaties;

(b) may enter into, ratify or annul international, regional or bilateral treaties which do not require the approval of the Pyidaungsu Hluttaw, or revoke from such treaties.

210. The President shall have the right to occasionally deliver an address or send a message to the session of the Pyidaungsu Hluttaw or the Amyotha Hluttaw, or to the entire country relating to the policies and general situation of the Union.

211. The President may intimate the Speaker of the Pyidaungsu Hluttaw to summon an emergency or special session of the Pyidaungsu Hluttaw, if necessary.

212. (a) Except Union budget matters, the President shall have the right to promulgate an ordinance for administrative matters that need immediate action during the interval between sessions of the Pyidaungsu Hluttaw.

(b) If the President has not revoked the ordinance promulgated under Sub-Section (a), he shall submit the ordinance for approval to the nearest session of the Pyidaungsu Hluttaw within 60 days after the promulgation of the ordinance. If the Pyidaungsu Hluttaw is not in session, the President shall, within 60 days after the promulgation of such ordinance, summon a special session of the Pyidaungsu Hluttaw for approval.

(c) The ordinance shall cease to have effect from the day on which it is not approved by the Pyidaungsu Hluttaw.

(d) The ordinance promulgated by the President, with the approval of the Pyidaungsu Hluttaw, will continue to be in operation for the required period.

(e) Notwithstanding that an ordinance has been already revoked within 60 days after its promulgation, it shall be submitted to the nearest session of the Pyidaungsu Hluttaw.

(f) If an ordinance contains the provision to which the Pyidaungsu Hluttaw has no right to make a resolution in accord with the Constitution, the said provision shall cease to have effect.

213. The President :

(a) shall have the right to take appropriate military action, in co-ordination with the National Defence and Security Council formed in accord with the Constitution, in case of aggression against the Union;

(b) shall submit the action so taken to the Pyidaungsu Hluttaw for approval if it is in session, or to summon an emergency session to submit that matter for approval if the Pyidaungsu Hluttaw is not in session;

(c) may declare war or make peace only with the assent of the Pyidaungsu Hluttaw.

214. The President shall take action in accord with the provisions of the Constitution and sign the laws passed and enacted by the Pyidaungsu Hluttaw. The said signed laws shall be promulgated in the Official Gazette.

215. The President shall not be answerable to either any Hluttaw or to any Court for the exercise of the powers and functions of his office or for any act done or purported to be done by him in the exercise of these powers and functions in accord with the Constitution or any law. However, the exemption does not deal with the provisions relating to impeachment of the President under the Constitution.

The Executive Power of the Union Government

216. Subject to the provisions of the Constitution, the executive power of the Union extends to administrative matters over which the Pyidaungsu Hluttaw has power to make laws.

Chapter VI
Judiciary

Chapter VI
Judiciary

Formation of Courts

293. Courts of the Union are formed as follows :

(a) Supreme Court of the Union, High Courts of the Region, High Courts of the State, Courts of the Self-Administered Division, Courts of the Self-Administered Zone, District Courts, Township Courts and the other Courts constituted by law;

(b) Courts-Martial;

(c) Constitutional Tribunal of the Union.

Supreme Court of the Union

Constitution of the Supreme Court of the Union

294. In the Union, there shall be a Supreme Court of the Union. Without affecting the powers of the Constitutional Tribunal and the Courts-Martial, the Superme Court of the Union is the highest Court of the Union.

Original Jurisdiction of the Supreme Court of the Union

295. (a) Only the Supreme Court of the Union has the following original jurisdiction :

(i) in matters arising out of bilateral treaties concluded by the Union;

(ii) in other disputes, except the Constitutional problems, between the Union Government and the Region or State Governments;

(iii) in other disputes, except the Constitutional problems, among the Regions, among the States, between the Region and the State and between the Union Territory and the Region or the State;

(iv) other matters as prescribed by any law.

(b) As the Supreme Court of the Union is the highest court of the Union, it is the court of final appeal.

(c) The judgments of the Supreme Court of the Union are final and conclusive and have no right of appeal.

(d) The Supreme Court of the Union, subject to any provision of the Constitution or any provision of other law, has the appellate jurisdiction to decide judgments passed by the High Courts of the Regions or the States. Moreover, the Supreme Court of the Union also has the appellate jurisdiction to decide judgments passed by the other courts in accord with the law.

(e) The Supreme Court of the Union has the revisional jurisdiction in accord with the law.

296. The Supreme Court of the Union :

(a) has the power to issue the following writs :

(i) Writ of Habeas Corpus;

(ii) Writ of Mandamus;

(iii) Writ of Prohibition;

(iv) Writ of Quo Warranto;

(v) Writ of Certiorari.

(b) The applications to issue writs shall be suspended in the areas where the state of emergency is declared.

316. Township Courts, in accord with the law, have the jurisdiction relating to original criminal cases, original civil cases or matters prescribed by any law.

317. The Judges appointed in accord with the law at the Courts formed by the Constitution or any other law shall administer all judicial affairs in the entire Union.

318. (a) Appointment of Judges at various levels of Courts under the supervision of the High Court of the Region or State, conferring judicial powers, prescribing the duties, powers and rights shall be in accord with the law.

(b) Formation of staff organizations, comprising of officers and other ranks at the Supreme Court of the Union, the High Courts of the Region or State and other Courts, and prescribing duties, powers and rights shall be in accord with the law.

Courts-Martial

319. According to Sub-Section (b) of Section 293, the Courts-Martial shall be constituted in accord with the Constitution and the other law and shall adjudicate Defence Services personnel.

The Constitutional Tribunal of the Union

Formation of the Constitutional Tribunal of the Union

320. The Constitutional Tribunal of the Union shall be formed with nine members including the Chairperson.

Chapter VII
Defence Services

Chapter VII
Defence Services

337. The main armed force for the Defence of the Union is the Defence Services.

338. All the armed forces in the Union shall be under the command of the Defence Services.

339. The Defence Services shall lead in safeguarding the Union against all internal and external dangers.

340. With the approval of the National Defence and Security Council, the Defence Services has the authority to administer the participation of the entire people in the Security and Defence of the Union. The strategy of the people's militia shall be carried out under the leadership of the Defence Services.

341. The Defence Services shall render assistance when calamities that affects the Union and its citizens occur in the Union.

342. The President shall appoint the Commander-in-Chief of the Defence Services with the proposal and approval of the National Defence and Security Council.

343. In the adjudication of Military justice :

(a) the Defence Services personnel may be administered in accord with law collectively or singly;

(b) the decision of the Commander-in-Chief of the Defence Services is final and conclusive.

344. A law shall be enacted to provide assistance and care for disabled Defence Services personnel and the families of deceased or fallen Defence Services personnel.

Chapter XI
Provisions on State of Emergency

Chapter XI

Provisions on State of Emergency

410. If the President learns that or if the respective local administrative body submits that the administrative functions cannot be carried out in accord with the Constitution in a Region or a State or a Union territory or a Self-Administered Area, he may, after coordinating with the National Defence and Security Council, promulgate an ordinance and declare a state of emergency.

411. In the matter concerning the declaration of a state of emergency in accord with Section 410, the President :

(a) may exercise the executive power of a Region or a State or a Self-Administered Area concerned. Moreover, he may form an appropriate body or a suitable person and entrust the said executive power;

(b) in doing so, if necessary, has the right to exercise the legislative power only for executive matters from among the matters that may be legislated by the respective Region, State or Self-Administered Areas. However, the legislative power shall not be empowered on any body or any person.

412. (a) If the President, learns that or if the respective local administrative body submits that there arises or is sufficient reason to arise a state of emergency endangering the lives, shelter and property of the public in a Region or a

state or a Union Territory or a Self-Administered Area, after co-ordinating with the National Defence and Security Council, may promulgate an ordinance and declare a state of emergency.

(b) If all the members are unable to attend the meeting held by the President to co-ordinate with the National Defence and Security Council under Sub-Section (a), the President may declare in time a state of emergency after co-ordinating with the Commander-in-Chief of the Defence Services, the Deputy Commander-in-Chief of the Defence Services, the Minister for Defence, and the Minister for Home Affairs who are members. The said declaration shall be submitted to the National Defence and Security Council for approval as soon as possible.

413. According to Section 412, concerning the declaration of a state of emergency :

(a) the local administrative bodies and their members and the Civil Services organizations and their members may obtain the assistance of the Defence Services to effectively carry out their duties in accord with the existing laws in order to quickly restore to its original situation in an area where the declaration of a state of emergency has been in operation;

(b) the President may, if necessary, declare a military administrative order. In the said order, the executive powers and duties and the judicial powers and duties concerning community peace and tranquillity and prevalence of law and order shall be conferred on the Commander-in-Chief of the Defence Services. The Commander-in-Chief of the Defence Services may

exercise the said powers and duties himself or empower on any suitable military authority to exercise thereof.

414. The President, in promulgating an ordinance and declaring a state of emergency :

(a) shall specify in the said ordinance the areas and the duration that the state of emergency is in operation;

(b) may, if necessary, restrict or suspend as required, one or more fundamental rights of the citizens residing in the areas where the state of emergency is in operation.

415. The President shall, relating to the measures taken under Sections 410 and 411, and relating to the measures taken under Sections 412 and 413 in declaring a state of emergency, carry out such measures in accord with Section 212 (b), (c) and (e).

416. If the Pyidaungsu Hluttaw session besides approving the submission of the President under Section 415 also extends the duration of the ordinance, it shall remain in operation up to the expiry of the extended duration.

417. If there arises or if there is sufficient reason for a state of emergency to arise that may disintegrate the Union or disintegrate national solidarity or that may cause the loss of sovereignty, due to acts or attempts to take over the sovereignty of the Union by insurgency, violence and wrongful forcible means, the President may, after co-ordinating with the National Defence and Security Council, promulgate an ordinance and declare a state of emergency. In the said ordinance, it shall be stated that the area where the state of

emergency in operation is the entire Nation and the specified duration is one year from the day of promulgation.

418. (a) In the matter concerning the declaration of the state of emergency according to Section 417, the President shall declare the transferring of legislative, executive and judicial powers of the Union to the Commander-in-Chief of the Defence Services to enable him to carry out necessary measures to speedily restore its original situation in the Union. It shall be deemed that the legislative functions of all Hluttaws and leading bodies shall be suspended from the day of declaration. It shall also be deemed that on the expiry of the term of the said Hluttaws, the relevant Hluttaws have been dissolved automatically.

(b) Notwithstanding anything contained in the Constitution, commencing from the day of transfer of the sovereign power to the Commander-in-Chief of the Defence Services, it shall be deemed that the members appointed and assigned duties by approval of the relevant Hluttaws in accord with the Constitution, Self-Administered Division Leading Bodies or the members of Self-Administered Zone Leading Bodies, with the exception of the President and the Vice-Presidents, have been terminated from duty.

419. The Commander-in-Chief of the Defence Services to whom the sovereign power has been transferred shall have the right to exercise the powers of legislature, executive and judiciary. The Commander-in-Chief of the Defence Services may exercise the legislative power either by himself or by a body including him. The executive power and the judicial power may be transferred to and exercised by an appropriate body that has been formed or a suitable person.

420. The Commander-in-Chief of the Defence Services may, during the duration of the declaration of a state of emergency, restrict or suspend as required, one or more fundamental rights of the citizens in the required area.

421. The President :

(a) shall submit the matter of transferring the sovereign power to the Commander-in-Chief of the Defence Services, after declaring a state of emergency under Sections 417 and 418, to a regular session of the Pyidaungsu Hluttaw if it is in session, or to an emergency session of the Pyidaungsu Hluttaw by summoning it, if it is not in regular session;

(b) may, if the Commander-in-Chief of the Defence Services submits the extension of the prescribed duration by giving reasons why he has not yet been able to accomplish the duties assigned to him, and after co-ordinating with the National Defence and Security Council, normally permit two extensions of the prescribed duration for a term of six months for each extension. The matter relating to the extension shall be reported to the emergency session of the Pyidaungsu Hluttaw by summoning it.

422. The President shall, on submission of a report that the Commander-in-Chief of the Defence Services has accomplished the duties assigned, declare the annulment of the ordinance transferring the sovereign power to the Commander-in-Chief of the Defence Services under Section 418, after co-ordinating with the National Defence and Security Council, on the day of submission of the report by convening an emergency session of the Pyidaungsu Hluttaw if the term of the Pyidaungsu Hluttaw has not expired, or on the day that the submission of the report of the Commander-in-Chief of the Defence Services is received if that term of the Pyidaungsu Hluttaw has expired.

Chapter XII
Amendment of the Constitution

Chapter XII

AMENDMENT OF THE CONSTITUTION

433. Any provision of this Constitution may be amended in the manner herein after provided :

(a) the proposal to amend the Constitution shall be submitted in the form of a Bill;

(b) the Bill to amend the Constitution shall not contain other proposals.

434. The Bill to amend the Constitution shall be submitted to the Pyidaungsu Hluttaw.

435. If twenty percent of the total number of the Pyidaungsu Hluttaw representatives submit the Bill to amend the Constitution, it shall be considered by the Pyidaungsu Hluttaw.

436. (a) If it is necessary to amend the provisions of Sections 1 to 48 in Chapter I, Sections 49 to 56 in Chapter II, Sections 59 and 60 in Chapter III, Sections 74, 109, 141 and 161 in Chapter IV, Sections 200, 201, 248 and 276 in Chapter V, Sections 293, 294, 305, 314 and 320 in Chapter VI, Sections 410 to 432 in Chapter XI and Sections 436 in Chapter XII of this Constitution, it shall be amended with the prior approval of more than seventy-five percent of all the representatives of the Pyidaungsu Hluttaw, after which in a nation-wide referendum only with the votes of more than half of those who are eligible to vote.

(b) Provisions other than those mentioned in Sub-Section (a) shall be amended only by a vote of more than seventy-five percent of all the representatives of the Pyidaungsu Hluttaw.

Annex 177

Republic of the Union of Myanmar, Border Regional Immigration Control Headquarters, *Regional Order and Processes for Controlling Bengali Population (circulating Regional Order of 1993, Regional Order 1/2005 and Various Addenda)* (11 February 2008) (original and translation)

Restricted [Signature]

Aung Than Win

Immigration – 3852

Chief Officer

Border Region Immigration Control Headquarters

Subject: Regional Order and Processes for Controlling Bengali Population

Location: Kyeegan Pyin, Maung Daw

Date: 11-2-2008

Restricted

Annex 177

Border Region Immigration Control Headquarters

Maung Daw

Letter No.: Na-Sa-Ka/ 56/ U 4

Date: 31st January 1993

To:

Chairman

Illegal Entry Prevention People's Group

Subject: **Issuing Temporary Regional Order**

1. Population increase in Maung Daw Township is extremely high, considering the current population, space, production of regional goods, and the yield of rice. The population density and the increase in population there are found to be extremely high, beyond the international standard of population increase. The population is increasing day-by-day, but at the same time, the area is not going to expand and the rate of crop cultivation is not likely to increase. Therefore, someday, Maung Daw is going to encounter food shortages. Furthermore, children who are not controlled and systematically taken care of by the parents can become stray kids, turning into a class of bad youth. Some of the bad youth will create problems for the human environment. Due to this situation, we have issued the following regional order:

    (a). Since the majority of residents in Maung Daw are Muslims, they will have to follow the tradition of the Muslims. Furthermore, they will also have to respect and follow the orders and instructions issued for the benefit of the region and the entire people.

    (b) Couples married according to the Islamic religion must be registered with Mawlawi [translator's note: transliterated spelling] leaders and must have Nika marriage certificates. Currently, some Muslims do not follow the religious procedures for marriage and divorce, and there is failure to do so.

    (c) Due to these unofficial marriages and divorces, people have to get involved legally or village officials have to resolve dissatisfactions, and there have even been criminal cases.

    (d) Therefore, Islamic marriages must be officially registered in Islamic temples and with Mawlawis with Nika agreements. Similarly, they must register with

village-level Illegal Entry Prevention People's Group, and regional chiefs and station chiefs from Border Region Control Headquarters.

(e) This temporary regional order is not for Muslims only. People from other religions will be allowed to marry only after being registered at the office of the chief of the region and the office of the chief of station, and only after that will a household registration will be issued.

(f) Due to the above-mentioned population increase, in Maung Daw region, second marriages, without the dissolution of the first, will temporarily be suspended and will not be allowed.

2. This temporary regional order is issued for the good of the region and the race, and it is instructed to be followed exactly. You must report to the regional chiefs that you have understood this.

xxxxxxxxxxxxx

Temporary Supervising Chief

Copies sent to:

Regional chiefs in regions 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, and 8. (The regions concerned are to follow the above-mentioned instructions.)

Township Peace and Development Council

Maung Daw

Regional Order No. (1/2005)

8th Day of the Waning Moon of Dagoo 1367

1st of May 2005

1. There is not enough food in Maung Daw Township due to the number of people and the production of rice in the available space in the township. The population is dense and the birth rate is extremely high, beyond the international standard of population increase. Therefore, someday, there is likely to be starvation. The rate of population increase and the space in the region are not balanced, and some day, there is likely to be population explosion. Also, children who are not controlled and systematically taken care of by the parents can become a class of stray, bad youth in the future, creating problems for the human environment. Therefore, Maung Daw Township Peace and Development Council has issued the following order to prevent these problems and to control marriages in Maung Daw Township and to practice monogamy.

   (a) Since Maung Daw is part of Myanmar, everyone who lives in Maung Daw Township must respect and follow the laws of Myanmar. Similarly, they will have to follow exactly the orders and instructions that regional authorities issue occasionally for the good of the people living in the region.

   (b) Due to the increase in child birth and population, from the date of this order, everyone living in Maung Daw must practice monogamy only.

   (c) When wanting to have an Islamic marriage, the Ya-Ya-Ka and Na-Sa-Ka regions must review, and only with permission from the Township Peace and Development Council should there be a marriage.

   (d) Those who marry must be legal residents of Maung Daw Township, and both must have citizenship scrutinization cards or temporary certificates issued by the immigration and must be 18 years of age.

   (e) Starting the date of this order, effective actions will be taken against those who marry or divorce unofficially, according to this regional order.

(f) Starting the date of this regional order, those who have permission to marry must limit the number of children, in order to control the birth rate so that there is enough food and shelter.

(g) Those who have previous marriages can apply for permission to remarry only after 3 years from the date of their legal divorce.

(h) Those who have previous marriages can apply for permission to remarry only after 3 years from the date of the death of their husbands or wives.

(i) When those who are not yet 18 years of age are married or those who are under 18 are presented as people of age in order to apply for permission to marry, an action will be taken against parents from both sides according to this regional order.

2. This regional order is issued for the good of those who reside in Maung Daw region, and all of those residing in Maung Daw region are instructed to follow this order exactly.

From,

xxxxx

Chairman

Township Peace and Development Council

Letter No.: 3/24-1/U 6 (1057)

Date: 1 May 2005

Distributed to:

All of the Ward/ Village Tract Peace and Development Councils

Copies sent to:

Chairman, Township Peace and Development Council, Rakhine State, Sittwe

Chief Military Strategist, Military Strategy Group (Base), Boothee Daung

Chairman, District Peace and Development Council, Maung Daw District, Maung Daw

Chief Supervisor, Border Immigration Supervision Headquarters, Kyee Gan Byin

Township Head of Department, Department of Immigration and National Registration, Maung Daw

Township Judge, Township Courthouse, Maung Daw

Township Legal Officer, Township Legal Office, Maung Daw

Office File

Internal Circulation File

Population Control Activities

1. Practicing monogamy;

2. Allowing people to marry only after turning 18;

3. Making widows, widowers, and divorced people wait at least one year before remarriage;

4. Taking an action according to Criminal Law Section (188) (Second) when disobeying the above-mentioned regional order;

5. Taking an action according to Criminal Law Section (493), punishable by up to 10 years in prison, when seducing a girl under age 18 to have sex with her and marry her;

6. Taking an action according to Criminal law Section (494), punishable by up to 7 years in prison, when marrying another wife, while still married;

7. Taking an action according to Criminal Law Section (417), punishable by up to one year in prison, when fraudulently having a relationship with another person without marrying;

8. Taking an action against people who knowingly help and fail to give information on those who disobey the restrictions; the action taken will be according to the punishment by the (Ya-Ya-Ka) and (Ma-Ka-Hpa) concerned;

9. Making people use pills, injections, and condoms for birth control at every (Na-Sa-Ka) regional clinics, township hospitals, and their own regional hospitals;

10. To form Mothers and Children Care Sub-Associations and campaigns in order to educate women to increase their knowledge in health and birth control and for their participation in these matters;

Spot Checking

(a) Household registration of a person, the office copy of the household registration, and 2007 checked photographs accepted by the office of Drawing Maps, Recording Buildings, and Reviewing Household Registration will be checked against people found in the house;

(b) Reports on spot checking will have to be filed;

(c) If illegal entrants are found, action will be taken so that they could be sued legally;

(d) People who left the country illegally must be recorded;

(e) Action must be taken against those who left illegally and re-entered the country;

(f) Action must be taken against those who come to live in a house without reporting them as guests;

(g) Action must be taken against those who travel without the travel certificate (certificate to leave the village);

(h) Action must be taken against those who are married unofficially and live together;

(i) Action must be taken against illegal children;

(j) Action must be taken against illegal immigrants;

(k) Action must be taken against people who fix, expand, or build a house without a permit;

(l) Action must be taken against those who fix, expand, or build a religious building without a permit;

(m) Action must be taken against fugitives, criminals avoiding punishment, and those who have disobeyed regional orders;

(n) Action must be taken against those who bring in goods without customs duty.

Requirements for Bengalis who apply for Permission to Marry

(a) Application from the bride and the groom;

(b) Original and copies of household registrations with the names of the bride and the groom;

(c) Original and copies of temporary certificates of the bride and the groom;

(d) A photograph of the bride and the groom together;

(e) An agreement by the bride and the groom;

(f) An approval from the parents of both the parties;

(g) Ya-Ya-Ka's certificate that they are single;

(h) Camp/Regional certificate that they are 18 years old;

(i) Ya-Ya-Ka certificate and death certificate or divorce certificate for widows, widowers, and divorced people; (Note: permission to be given only after 3 years)

(j) Two original copies of the agreement with 25 kyat stamp; and

(k) Self undertaking.

Note: Photographs must be without a beard. For a Mawlawi, a beard is approved only with proof of being a Mawlawi.

(a) In the Matter of Birth

(1) Application by the person concerned;

(2) Ya-Ya-Ka's Certification;

(3) Proof of birth general-1(a);

(4) Original household registration with the names of the parents;

(b) In the Matter of Death

(1) Application by the person concerned;

(2) Ya-Ya-Ka's Certification;

(3) Proof of death general-1(a);

(4) Original household registration;

(c) Moving In

Moving in the Same Territory	**Moving from a Different Territory**
(1) Application by the person concerned;	(1) Application by the person concerned;
(2) Ya-Ya-Ka's Certification;	(2) Ya-Ya-Ka's Certification;
(3) Original/copy of Marriage Certificate;	(3) Original/copy of Marriage Certificate;
(4) Original/copy of Household Registration;	(4) Original/copy of Household Registration;
(5) Approval from the head of household in the household registration for the move in;	(5) Approval from the head of household in the household registration for the move in;
(6) Original/Copy of Temporary Certificate	(6) Original copy of the move from a different territory;
	(7) Original/Copy of Temporary Certificate

(d) Moving out

(1) Application by the person concerned;

(2) Ya-Ya-Ka's Certification;

(3) Original/copy of Marriage Certificate;

(4) Original/copy of Household Registration;

(5) Original/copy of Temporary Certificate;

Drawing Maps, Making a Record of Buildings, and Reviewing Household Registrations

(a) Drawing (Drawing Maps)

(1) Maps of wards;

(2) Maps of villages;

(3) Maps of village tracts;

(b) Making a Record (Making a Record of Buildings)

(1) Making a record of buildings on the village maps;

(2) Numbering buildings;

(3) Making lists of buildings;

(c) Reviewing (Reviewing Household Registrations)

(1) Reviewing data on moving in, moving out, birth, and death;

(2) Information on household population;

(3) Checking those who enter/exit illegally; checking to see if there are people who come and live in villages not according to the rules;

(4) Checking to see if there are illegal immigrants;

(5) Making a record of those who left the country illegally.

(6) People who break regional orders are recorded in the special list of illegal immigrants;

(d) Taking Family Pictures

(1) Checking members of households in villages against family pictures to see if the number of people is correct;

(2) Checking the household registration at the office against the family's household registration in villages;

(3) Family pictures will be done according to the household registration, and head of the household will have to hold it [translator's note: no mention of what "it" is; maybe "a household registration".]. The rest of the family members would have to line up according to the list in the household registration, and their names must be written on the back of the picture.

(4) It will save time to gather people in one place and take their pictures instead of going from one house to another to take the family pictures. Also, since the pictures are taken in the

presence of the Ya-Ya-Ka and villagers, Ya-Ya-Ka will know right away if someone is being substituted.

(5) If there is suspicion of someone being substituted, children in the household will be compared in age and in appearance. If the child is an infant, the mother will be made to breast feed the child. Young children will be questioned separately.

ကန်.သတ်

နယ်စပ်ဒေသလူဝင်မှုစစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဥပဒေ

အခြေခံအရာ။ ဘင်္ဂလီ လူဦးရေထိန်းချုပ်မှုဆိုင်ရာ ဒေသန္တရအမိန့်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ

နေရာ၊ ကျိုက်ခန်းပြင်၊မောင်တော။
ရက်စွဲ၊ ၂ - ၁၁ - ၂၀၀၈။

ကန်.သတ်

နယ်စပ်ဒေသလူဝင်မှုစစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်
မောင် တော မြို့
စာအမှတ်၊ နစက / ၅၆ / ဦး ၄
ရက် ၆ ၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ
မတရားခိုးဝင်မှုကာကွယ်ရေးပြည်သူ့အဖွဲ့

အကြောင်းအရာ။ **ယာယီဒေသန္တရအမိန့် ထုတ်ပြန်ခြင်း**

၁။ မောင်တောမြို့နယ် လက်ရှိလူဦးရေအခြေအနေနှင့် နယ်မြေအကျယ်အဝန်း၊ ဒေသထွက်ကုန်အခြေအနေ၊ စပါးသီးနှံစိုက်ပျိုးထွက်ရှိမှု အခြေအနေတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက လူဦးရေတိုးနှုန်းသည် အဆမတန် မြင့်မားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မောင်တောနယ်မြေတွင် လူဦးရေသိပ်သည်းမှုနှင့် လူဦးရေတိုးနှုန်းမှာ အဆမတန်များပြားလျက်ရှိပြီး နိုင်ငံတကာမှသတ်မှတ်ထားသည့် လူဦးရေတိုးနှုန်း စံချိန်စံညွှန်းထက်လည်း များပြားနေသည်ကိုတွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့လူဦးရေမှာ တနေ့တခြားအဆမတန် ဆက်လက်များပြားနေပြီး နယ်မြေမှာ ကျယ်ပြန့်လာမှုရှိမည်မဟုတ်ဘဲ သီးနှံစိုက်ပျိုးမှု တိုးတက်နှုန်းမှာလည်း မြင့်မားလာနိုင်ဖွယ်မရှိသေးသည့် အခြေအနေကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင် မောင်တောမြို့နယ်၌ အစာရေစာရှားပါးမှုကပ်ဆိုက်လာနိုင်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် မိဘ၏စနစ်ကျ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့မှုမရှိသော ကလေးငယ်များသည် အခြေအနေမဲ့ လူငယ်များ ဖြစ်လာနိုင်ပြီး ထိုလူငယ်များမှ အနာဂတ်တွင် ဆိုးသွမ်းလူငယ် လူတန်းစားတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ အချို့ဆိုးသွမ်းလူငယ်များသည် လူပတ်ဝန်းကျင်အား ပြဿနာများဖန်တီးပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခြေအနေများအရ အောက်ပါယာယီဒေသန္တရအမိန့်တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်ပါသည်-

(က) မောင်တောမြို့နယ်သည် မွတ်စလင်ဘာသာဝင်အများစု နေထိုင်သောမြို့နယ်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များအနေနှင့် မွတ်စလင်ဘာသာ၏ ဓလေ့ထုံးစံများကိုလေးစားလိုက်နာရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် ဒေသနှင့်ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးအကျိုးအတွက်ထုတ်ပြန်ထားသော အမိန့်နှင့်ညွှန်ကြားချက်များကိုလည်း လေးစားလိုက်နာရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) မွတ်စလင်ဘာသာအရ ထိပ်မြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းပါက မော်လဝီဆရာများထံတွင်နိကာစာချုပ်ဖြင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာမှတ်ပုံတင်ထားရှိရပါမည်။ ယခုအခါမွတ်စလင်ဘာသာဝင်အချို့သည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၊ ကွာရှင်းခြင်းတို့တွင် ဘာသာရေးအရမှတ်ပုံတင်ခြင်း စသည့်ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို တိကျစွာလိုက်နာခြင်းမရှိဘဲပျက်ပြယ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

(ဂ) ယင်းကဲ့သို့ စနစ်မကျသောလက်ထပ်ခြင်း၊ ကွာရှင်းခြင်းတို့ကြောင့် မကျေနပ်မှုများဖြစ်ပေါ်ကာ တရားဥပဒေအကြောင်းအရသော်လည်းကောင်း၊ ကျေးရွာရှိ တာဝန်ရှိသူများမှသော်လည်းကောင်း မကြာခဏဖြေရှင်းပေးရမှုများရှိခဲ့ပြီး ရာဇဝတ်မှုခင်းများပင် တစ်ခါတစ်ရံဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါသည်။

(ဃ) သို့ပါ၍မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များ၏လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စများအားမွတ်စလင် ဘုရားကျောင်းများနှင့် မော်လဝီများထံတွင် နီကာစာချုပ်ဖြင့် စနစ်တကျ မှတ်ပုံတင် ထားရှိရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းနည်းအတူ ကျေးရွာအဆင့်မတရားခိုးဝင်မှုကာကွယ်ရေး ပြည်သူ့ အဖွဲ့၊သက်ဆိုင်ရာ နယ်စပ်ဒေသလူဝင်စစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်မှ နယ်မြေမှူး၊ စခန်းမှူး များထံတွင်လည်း စနစ်တကျမှတ်ပုံတင် ထားရှိရပါမည်။

(င) အဆိုပါ ယာယီဒေသန္တရအမိန့်သည် မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များအတွက်သာ ထုတ်ပြန်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အခြားဘာသာဝင်များအနေနှင့်လည်း နယ်မြေမှူးရုံး၊ စခန်းမှူးရုံးများ၌ မှတ်ပုံတင် ပြီးမှ လက်ထပ်ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်စုစာရင်းပြုလုပ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။

(စ) အထက်ဖော်ပြခဲ့သော လူဦးရေတိုးပွားမှုနှုန်းအခြေအနေများကြောင့် ဤဒေသန္တရအမိန့် ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ မောင်တောဒေသ၌ ပထမအိမ်ထောင်ရှိလျက်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင် ထပ်မံပြုခြင်းအား အခြေအနေတစ်ရပ်အထိ ယာယီရပ်ဆိုင်းထားပြီး ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ပါ။

၂။ ဒေသနှင့် လူမျိုး၏ အကျိုးအတွက် ဤယာယီဒေသန္တရအမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ရခြင်းဖြစ်၍ ဤအမိန့်ကို တိကျစွာ လိုက်နာရန်ညွှန်ကြားပါသည်။ သိရှိနားလည်ကြောင်း နယ်မြေမှူးများသို့ ပြန်ကြားကြရန်ဖြစ်သည်။

× × × × × × ×

ယာယီကွပ်ကဲရေးမှူး

မိတ္တူကို

နယ်မြေမှူး၊ အမှတ်(၁ / ၂ / ၃ / ၄ / ၅ / ၆ / ၇ / ၈)နယ်မြေ

- သက်ဆိုင်ရာ
- နယ်မြေများ၌
- အထက်
- ညွှန်ကြားချက်
- အတိုင်း
- ဆောင်ရွက်
- သွားကြရန်

ကန်သတ်

နယ်စပ်ဒေသလူဝင်မှုစစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဥပဒေ

အကြောင်းအရာ။ ဘင်္ဂလီ လူဦးရေထိန်းချုပ်မှုဆိုင်ရာ ဒေသန္တရအမိန့်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများ

နေရာ၊ ကျိုက်ခန်းပြင်၊မောင်တော။
ရက်စွဲ၊ ၂ – ၁၁ – ၂၀၀၈။

ကန်သတ်

နယ်စပ်ဒေသလူဝင်မှုစစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်
မောင် တော မြို့
စာအမှတ်၊ နစက / ၅၆ / ဦး ၄
ရက် စွဲ ၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်

သို့

ဥက္ကဋ္ဌ
မတရားခိုးဝင်မှုကာကွယ်ရေးပြည်သူ့အဖွဲ့

အကြောင်းအရာ။ **ယာယီဒေသန္တရအမိန့် ထုတ်ပြန်ခြင်း**

၁။ မောင်တောမြို့နယ် လက်ရှိလူဦးရေအခြေအနေနှင့် နယ်မြေအကျယ်အဝန်း၊ ဒေသထွက်ကုန်အခြေအနေ၊ စပါးသီးနှံစိုက်ပျိုးထွက်ရှိမှု အခြေအနေတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါက လူဦးရေတိုးနှုန်းသည် အဆမတန် မြင့်မားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ မောင်တောနယ်မြေတွင် လူဦးရေသိပ်သည်းမှုနှင့် လူဦးရေတိုးနှုန်းမှာ အဆမတန်များပြားလျက်ရှိပြီး နိုင်ငံတကာမှသတ်မှတ်ထားသည့် လူဦးရေတိုးနှုန်း စံချိန်စံညွှန်းထက်လည်း များပြားနေသည်ကိုတွေ့ရှိရပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့လူဦးရေမှာ တနေ့တခြားအဆမတန် ဆက်လက်များပြားနေပြီး နယ်မြေမှာ ကျယ်ပြန့်လာမှုရှိမည်မဟုတ်ဘဲ သီးနှံစိုက်ပျိုးမှု တိုးတက်နှုန်းမှာလည်း မြင့်မားလာနိုင်ဖွယ်မရှိသေးသည့် အခြေအနေကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင် မောင်တောမြို့နယ်၌ အစာရေစာရှားပါးမှုကပ်ဆိုက်လာနိုင်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် မိဘ၏စနစ်ကျ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ့မှုမရှိသော ကလေးငယ်များသည် အခြေအနေမဲ့ လူငယ်များ ဖြစ်လာနိုင်ပြီး ထိုလူငယ်များမှ အနာဂတ်တွင် ဆိုးသွမ်းလူငယ် လူတန်းစားတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပါသည်။ အချို့ဆိုးသွမ်းလူငယ်များသည် လူပတ်ဝန်းကျင်အား ပြဿနာများဖန်တီးပေးမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခြေအနေများအရ အောက်ပါယာယီဒေသန္တရအမိန့်တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်ပါသည်-

(က) မောင်တောမြို့နယ်သည် မွတ်စလင်ဘာသာဝင်အများစု နေထိုင်သောမြို့နယ်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များအနေနှင့် မွတ်စလင်ဘာသာ၏ ဓလေ့ထုံးစံများကိုလေးစားလိုက်နာရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် ဒေသနှင့်ပြည်သူတစ်ရပ်လုံးအကျိုးအတွက်ထုတ်ပြန်ထားသော အမိန့်နှင့်ညွှန်ကြားချက်များကိုလည်း လေးစားလိုက်နာရမည်ဖြစ်ပါသည်။

(ခ) မွတ်စလင်ဘာသာအရ ထိပ်မြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းပါက မော်လဝီဆရာများထံတွင်နိကာစာချုပ်ဖြင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာမှတ်ပုံတင်ထားရှိရပါမည်။ ယခုအခါမွတ်စလင်ဘာသာဝင်အချို့သည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၊ ကွာရှင်းခြင်းတို့တွင် ဘာသာရေးအရမှတ်ပုံတင်ခြင်း စသည့်ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို တိကျစွာလိုက်နာခြင်းမရှိဘဲပျက်ပြယ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

(ဂ) ယင်းကဲ့သို့ စနစ်မကျသောလက်ထပ်ခြင်း၊ ကွာရှင်းခြင်းတို့ကြောင့် မကျေနပ်မှုများဖြစ်ပေါ်ကာ တရားဥပဒေအကြောင်းအရသော်လည်းကောင်း၊ ကျေးရွာရှိ တာဝန်ရှိသူများမှသော်လည်းကောင်း မကြာခဏဖြေရှင်းပေးရမှုများရှိခဲ့ပြီး ရာဇဝတ်မှုခင်းများပင် တစ်ခါတစ်ရံဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါသည်။

(ဃ) သို့ပါ၍မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များ၏လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စများအားမွတ်စလင် ဘုရားကျောင်းများနှင့် မော်လဝီများထံတွင် နီကာစာချုပ်ဖြင့် စနစ်တကျ မှတ်ပုံတင် ထားရှိရမည်ဖြစ်ပြီး ၎င်းနည်းအတူ ကျေးရွာအဆင့်မတရားခိုးဝင်မှုကာကွယ်ရေး ပြည်သူ့ အဖွဲ့၊သက်ဆိုင်ရာ နယ်စပ်ဒေသလူဝင်စစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်မှ နယ်မြေမှူး၊ စခန်းမှူး များထံတွင်လည်း စနစ်တကျမှတ်ပုံတင် ထားရှိရပါမည်။

(င) အဆိုပါ ယာယီဒေသန္တရအမိန့်သည် မွတ်စလင်ဘာသာဝင်များအတွက်သာ ထုတ်ပြန်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ အခြားဘာသာဝင်များအနေနှင့်လည်း နယ်မြေမှူးရုံး၊ စခန်းမှူးရုံးများ၌ မှတ်ပုံတင် ပြီးမှ လက်ထပ်ခွင့်ပြုမည်ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်စုစာရင်းပြုလုပ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။

(စ) အထက်ဖော်ပြခဲ့သော လူဦးရေတိုးပွားမှုနှုန်းအခြေအနေများကြောင့် ဤဒေသန္တရအမိန့် ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ မောင်တောဒေသ၌ ပထမအိမ်ထောင်ရှိလျက်နှင့် ဒုတိယအိမ်ထောင် ထပ်မံပြုခြင်းအား အခြေအနေတစ်ရပ်အထိ ယာယီရပ်ဆိုင်းထားပြီး ခွင့်ပြုမည်မဟုတ်ပါ။

၂။ ဒေသနှင့် လူမျိုး၏ အကျိုးအတွက် ဤယာယီဒေသန္တရအမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ရခြင်းဖြစ်၍ ဤအမိန့်ကို တိကျစွာ လိုက်နာရန်ညွှန်ကြားပါသည်။ သိရှိနားလည်ကြောင်း နယ်မြေမှူးများသို့ ပြန်ကြားကြရန်ဖြစ်သည်။

× × × × × × ×

ယာယီကွပ်ကဲရေးမှူး

မိတ္တူကို

နယ်မြေမှူး၊ အမှတ်(၁ / ၂ / ၃ / ၄ / ၅ / ၆ / ၇ / ၈)နယ်မြေ

- သက်ဆိုင်ရာ
- နယ်မြေများ၌
- အထက်
- ညွှန်ကြားချက်
- အတိုင်း
- ဆောင်ရွက်
- သွားကြရန်

မြို့နယ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ
မောင်တောမြို့
ဒေသန္တရအမိန့်အမှတ်(၁ /၂၀၀၅)

၁၃၆၇ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ် ၈ ရက်
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ ရက်

၁။ မောင်တောမြို့နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီသည် မောင်တောမြို့နယ်၏ လက်ရှိလူဦးရေနှင့် နယ်မြေအကျယ်အဝန်းအပေါ် ဆန်စပါးစိုက်ပျိုးထွက်ရှိမှု အခြေအနေအရ ဝမ်းစာဖူလုံမှုမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မောင်တောမြို့နယ်အတွင်းလူဦးရေ ထူထပ်မှုများပြားနေမှုနှင့် မွေးဖွားနှုန်း အဆမတန်တိုးပွားလာကာ နိုင်ငံတကာမှ သတ်မှတ်ထားသည့် လူဦးရေတိုးနှုန်းစံချိန်စံညွှန်းထက် ကျော်လွန်နေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုကပ်ဆိုက် လာနိုင်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ လူဦးရေတိုးနှုန်းနှင့်နယ်မြေအကျယ်အဝန်းမှာ မျှတမှုမရှိသဖြင့် တစ်ချိန်ချိန်တွင် လူဦးရေပေါက်ကွဲမှုတစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သကဲ့သို့ မိဘများစနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုမရှိသော ကလေးငယ်များသည် အနာဂတ်တွင် အခြေအနေမဲ့ ဆိုးသွမ်းလူငယ်လူတမ်းစားတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပြီး လူ့ပတ်ဝန်းကျင်အားပြဿနာများ ဖန်တီးပေးမည့်သူများ ဖြစ်လာနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် အဆိုပါပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ရေးအတွက် မောင်တောမြို့နယ်အတွင်း အိမ်ထောင်ပြုသောကိစ္စထိန်းသိမ်းရန်နှင့် တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကို ကျင့်သုံးရန် ဤအမိန့်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည်–

(က) မောင်တောမြို့နယ်သည် မြန်မာနိုင်ငံအစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သဖြင့် မောင်တောမြို့နယ်အတွင်း နေထိုင်သူများအားလုံးသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တရားဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာရမည်။ ထိုအတူဒေသနေ ပြည်သူများအကျိုးအတွက် ဒေသအာဏာပိုင်တို့မှ အခါအားလျော်စွာထုတ်ပြန်သည့် အမိန့်နှင့်ညွှန်ကြားချက်များကိုလည်း တိကျစွာလိုက်နာရမည်ဖြစ်သည်။

(ခ) လူဦးရေမွေးဖွားမှု အဆမတန်များပြားမှု အခြေအနေများကြောင့် ဤအမိန့်ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ မောင်တောမြို့နယ်အတွင်း နေထိုင်သူအားလုံးသည် တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကိုသာ ကျင့်သုံးရမည်။

(ဂ) အစွမ်းသတ္တိသာအရ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းလိုပါက သက်ဆိုင်ရာ ရပ်ကွက်နေစကနယ်မြေများမှ စိစစ်ပြီး မြို့နယ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၏ ခွင့်ပြုချက်ရမှသာ လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းပြုရမည်။

(ဃ) အိမ်ထောင်ပြုသူများသည် မောင်တောမြို့နယ်အတွင်း တရားဝင်နေထိုင်ခွင့်ရရှိသူများ ဖြစ်ရမည့်အပြင်နှစ်ဦးစလုံးလဝကမှထုတ်ပေးထားသည့် နိုင်ငံသားစိစစ်ရေးကတ်ပြား(သို့မဟုတ်)ယာယီသက်သေခံလက်မှတ်ရရှိသူများဖြစ်ပြီး အသက်(၁၈)နှစ် လုံးဝပြည့်ပြီးသူများဖြစ်ရမည်။

(င) ဤဒေသန္တရအမိန့်ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ တရားမဝင်လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၊ ကွာရှင်းခြင်းပြုလုပ်သူများကို ဤဒေသန္တရအမိန့်အရ ထိရောက်စွာအရေးယူသွားမည်ဖြစ်သည်။

(စ) ဤဒေသန္တရအမိန့်ထုတ်ပြန်သည့်နေ့မှစ၍ ခွင့်ပြုချက်အရ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေါင်းသင်းခွင့် ရရှိသူများသည် စားဝတ်နေရေးဖူလုံမှုအတွက် သား/သမီးမွေးဖွားနှုန်းကို ထိန်းသိမ်း၍ သားသမီးဦးရေကို ကန့်သတ်ခြင်းဖြင့် မွေးဖွားရမည်။

(ဆ) တရားဝင် လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမများသည် တရားဝင်ကွာရှင်းပြီးသည့်နေ့မှစ၍ (၃)နှစ်ပြည့်သည့်နေ့ နောက်ပိုင်းတွင်မှသာ ထပ်မံထိမ်းမြားလက်ထပ်ခွင့်ကို တင်ပြလျှောက်ထားနိုင်သည်။

(ဇ) တရားဝင်လက်ထပ်ထိမ်းမြားပြီးသော ယောကျ်ား၊ မိန်းမများသည် ဇနီး(သို့မဟုတ်)ခင်ပွန်းသေဆုံးသွား၍ ထပ်မံအိမ်ထောင်ပြုလိုပါက ဇနီး(သို့မဟုတ်)ခင်ပွန်းသေဆုံးသည့်နေ့မှစ၍ (၃)နှစ် ပြည့်ပြီးသည့်နေ့ နောက်ပိုင်းတွင်မှသာ ထပ်မံထိမ်းမြားလက်ထပ်ခွင့်ကို တင်ပြလျှောက်ထားနိုင်သည်။

(ဈ) အသက်(၁၈)နှစ်မပြည့်သေးသည့်သူများကို ထိမ်းမြားလက်ထပ်ပေးခြင်း၊ အသက်(၁၈)နှစ်မပြည့်ဘဲ ပြည့်ပြီးဖြစ်ကြောင်းလိမ်လည်တင်ပြ၍ လက်ထပ်ခွင့် လျှောက်ထား ခြင်းများ ပြုလုပ်ပါကသက်ဆိုင်ရာ နှစ်ဘက်မိဘအုပ်ထိန်းသူများကို ဤဒေသန္တရအမိန့်အရ အရေးယူဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်သည်။

၂။ မောင်တောဒေသအတွင်းရှိ နေထိုင်သူများအကျိုးအတွက် ဤဒေသန္တရအမိန့်ကို ထုတ်ပြန်ရခြင်းဖြစ်၍ မောင်တောဒေသအတွင်း နေထိုင်သူများအားလုံးသည် ဤအမိန့်ကိုတိကျစွာလိုက်နာရန် ညွှန်ကြားသည်။

ပုံ

× × × × × ×

ဥက္ကဋ္ဌ

မြို့နယ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ

စာအမှတ်၊ ၃ / ၂၄-၁ / ဦး ၆ (၁၀၅၇)

ရက် စွဲ၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ ရက်

ဖြန့်ဝေခြင်း

ရပ်ကွက် / ကျေးရွာအုပ်စု အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီအားလုံး

မိတ္တူကို

ဥက္ကဋ္ဌ၊ ပြည်နယ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၊ ရခိုင်ပြည်နယ်၊ စစ်တွေမြို့

စစ်ဗျူဟာမှူး၊ စစ်ဗျူဟာအဖွဲ့(အခြေချ)၊ ဘူးသီးတောင်

ဥက္ကဋ္ဌ၊ ခရိုင်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ၊ မောင်တောခရိုင်၊ မောင်တောမြို့

ကွပ်ကဲရေးမှူး၊ နယ်စပ်ဒေသလူဝင်မှုစစ်ဆေးရေးကွပ်ကဲမှုဌာနချုပ်၊ ကျိုက်နန်းပြင်

မြို့နယ်ဦးစီးမှူး၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့်အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ရေးဦးစီးဌာန၊ မောင်တောမြို့

မြို့နယ်တရားသူကြီး၊ မြို့နယ်တရားရုံး၊ မောင်တောမြို့

မြို့နယ်ဥပဒေအရာရှိ၊ မြို့နယ်ဥပဒေရုံး၊ မောင်တောမြို့

ရုံးလက်ခံ

မျှော

လူဦးရေထိန်းချုပ်ခြင်းဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်ချက်များ

၁။ တစ်လင်တစ်မယားစနစ်ကို ကျင့်သုံးခြင်း။

၂။ အသက်(၁၈)နှစ်ပြည့်ပြီးမှ လက်ထပ်စေခြင်း။

၃။ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမ၊ တခုလပ်များအား အနည်းဆုံး တစ်နှစ်ကြာမှ လက်ထပ်ခွင့်ပြုခြင်း။

၄။ အထက်ပါ ဒေသန္တရအမိန့်ကို ဖောက်ဖျက်ပါက ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ(၁၈၈)(ခ)အရ အရေးယူခြင်း။

၅။ အသက်(၁၈)နှစ်အောက် မိန်းကလေးအား ကာမရယူရန် ဖြားယောင်း၍ ပေါင်းသင်းပါက ထောင်ဒဏ် (၁၀)နှစ်အထိ ပြစ်ဒဏ်ချမှတ်နိုင်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ(၄၉၃)အရ အရေးယူခြင်း။

၆။ လင်ရှိ၊ မယားရှိပါလျက် လိမ်လည်လှည့်ဖြား၍ နောက်ထပ်မယားယူပါက ထောင်ဒဏ်(၇)နှစ်အထိအပြစ်ပေးနိုင်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ(၄၉၄)အရ အရေးယူခြင်း။

၇။ တရားဝင်လက်ထပ်ခြင်းမရှိဘဲ လိမ်လည်ပေါင်းသင်းသူများအား ထောင်ဒဏ်(၁)နှစ်ထိ အပြစ်ပေးနိုင်သော ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ(၄၁၇)အရ အရေးယူခြင်း

၈။ ထိန်းချုပ်တားမြစ်ချက်များအား ကျူးလွန်ဖောက်ဖျက်သူများကို အားပေးကူညီသူကိုသိလျက်နှင့်သတင်းပေးရန်ပျက်ကွက်သည့် သက်ဆိုင်ရာ (ရယက)၊(မကဖ)များကို ကျူးလွန်သည့်အဖြစ်ဒဏ်အတိုင်းအရေးယူခြင်း။

၉။ (နစက)နယ်မြေတိုင်း ဒေသန္တရဆေးခန်း၊ တိုက်နယ်ဆေးရုံ၊ မိမိနယ်မြေပိုင်ဆေးရုံများတွင် မျိုးဆက်ခြားကျန်းမာရေးအတွက် စားဆေး၊ ထိုးဆေး၊ ကွန်ဒုံးများ အသုံးပြုစေခြင်း။

၁၀။ အမျိုးသမီးများ ကျန်းမာရေးအသိပညာ တိုးတက်ရရှိပြီး မျိုးဆက်ခြားကျန်းမာရေးလုပ်ငန်းတွင် အသိရှိရှိပါဝင်လာနိုင်စေရေးအတွက် မိခင်နှင့်ကလေး စောင့်ရှောက်ရေးအသင်းခွဲများ ဖွဲ့စည်း၍ စည်းရုံးဆောင်ရွက်ခြင်း။

ရှောင်တခင်စစ်ဆေးခြင်းလုပ်ငန်း

(က) ကာယကံရှင်၏ အိမ်ထောင်စုစာရင်းနှင့် ရုံလက်ခံအိမ်ထောင်စုစာရင်း၊ (၂၀၀၇)ခုနှစ် ဆွဲတင်စစ် ရုံးလက်ခံ ဓာတ်ပုံတို့ကို နေအိမ်အတွင်းတွေ့ရှိသည့် လူများနှင့်တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးမည်။

(ခ) ရှောင်တခင်စစ်ဆေးချက်မှတ်တမ်းအား ဖြည့်သွင်းရမည်။

(ဂ) တစ်ဖက်နိုင်ငံမှ တရားမဝင်ခိုးဝင်သူများတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဃ) တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ တရားမဝင်ခိုးထွက်သူများရှိပါက မှတ်တမ်းတင်ထားရမည်။

(င) တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ တရားမဝင်ထွက်သွားပြီး ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသူများရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(စ) ဧည့်စာရင်းတိုင်ကြားမှုမရှိဘဲ လာရောက်နေထိုင်သူများရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဆ) ခရီးသွားလာခွင့်လက်မှတ် (ရွာထွက်လက်မှတ်)မယူဘဲ ခရီးသွားသူများတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရတရားစွဲဆိုနိုင်ရေးဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဇ) တရားမဝင်လက်ထပ်ပေါင်းသင်း နေထိုင်သူများတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဈ) တရားမဝင် ကလေးများတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရတရားစွဲဆိုနိုင်ရေးဆောင်ရွက်ရမည်။

(ည) တရားမဝင်ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်သူများရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဋ) လူနေအဆောက်အဦအား ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ တိုးချဲ့ခြင်း၊ ဆောက်လုပ်ခြင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရတရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဌ) ဘာသာရေး အဆောက်အဦအား ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ပြင်ဆင်ခြင်း၊ တိုးချဲ့ခြင်း၊ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ စစ်ဆေးတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဍ) တရားခံပြေးများ၊ ပြစ်မှုတိမ်းရှောင်နေသူများ၊ ဒေသန္တရအမိန့် ချိုးဖောက်သူများ စစ်ဆေးတွေ့ရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဎ) အကောက်ခွန်မဲ့ ဖော်ထုတ်ဖမ်းဆီးရရှိပါက ဥပဒေအရ တရားစွဲဆိုနိုင်ရေး ဆောင်ရွက်ရမည်။

(၁၄) ၃၂၈

ဘင်္ဂါလီလူမျိုးများ လက်ထပ်ခွင့်လျှောက်ထားလျှင် လိုအပ်မည့်အချက်များ

(က) ကာယကံရှင် သတို့သား / သတို့သမီး (၂)ဦး၏ လျှောက်လွှာ၊
(ခ) သတို့သား / သတို့သမီး အမည်ပါဝင်သော အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်း မူရင်း / မိတ္တူများ၊
(ဂ) သတို့သား / သတို့သမီး တို့၏ ယာယီသက်သေခံလက်မှတ် မူရင်း / မိတ္တူများ၊
(ဃ) သတို့သား / သတို့သမီး (၂)ဦး ဓုံတွဲဓာတ်ပုံ၊
(င) သတို့သား / သတို့သမီး သဘောတူညီကြောင်း ဝန်ခံချက်၊
(စ) နှစ်ဘက်မိဘအုပ်ထိန်းသူများ၏ သဘောတူညီကြောင်းဝန်ခံချက်၊
(ဆ) လူပျို / အပျို ဖြစ်ကြောင်း သက်ဆိုင်ရာ ရယက ၏ထောက်ခံချက်၊
(ဇ) အသက်(၁၈)နှစ်ပြည့်ကြောင်း စခန်း/နယ်မြေ ထောက်ခံချက်၊
(ဈ) မုဆိုးဖို / မုဆိုးမ / တစ်ခုလပ် / တစ်လင်ကွာအတွက် သက်ဆိုင်ရာ ရယကထောက်ခံချက်နှင့် သေစာရင်း/ကွာရှင်း ပြတ်စဲစာချုပ်၊ (မှတ်ချက်။ (၃)နှစ်ပြည့်ပြီးမှ ခွင့်ပြုရန်)
(ည) စာချုပ် ၂၅/–တန် အခွန်တံဆိပ်ခေါင်း (၂)စောင်မူရင်း၊
(ဋ) ကတိဝန်ခံချက်

မှတ်ချက်။ မှတ်ဆိတ်နှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း ခွင့်မပြုပါ။ မော်လဒီဖြစ်ပါက မော်လဒီမှန်ကန်ကြောင်း အထောက်အထားတင်ပြနိုင်မှ မှတ်ဆိတ်ဖြင့် ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(၁၈) နှစ် / ၂၁ ၁ နှစ်

(က) မွေးတိုးဆောင်ရွက်ပေးခြင်း

(၁) ကာယကံရှင်လျှောက်လွှာ၊
(၂) ရုယက ထောက်ခံချက်၊
(၃) မွေးဖွားကြောင်း အထောက်အထားလက်မှတ် ထွေ-၁ (က)၊
(၄) မိဘနှစ်ပါးအမည်ပါ အိမ်ထောင်စုစာရင်း မူရင်း၊

(ခ) သေဆုံးဆောင်ရွက်ပေးခြင်း

(၁) ကာယကံရှင်လျှောက်လွှာ၊
(၂) ရုယက ထောက်ခံချက်၊
(၃) သေဆုံးကြောင်း အထောက်အထားလက်မှတ် ထွေ-၂ (က)၊
(၄) အိမ်ထောင်စုစာရင်း မူရင်း၊

(ဂ) ပြောင်းဝင်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း

နယ်မြေတွင်းပြောင်းဝင်ခြင်း

(၁) ကာယကံရှင်လျှောက်လွှာ၊
(၂) ရုယက ထောက်ခံချက်၊
(၃) လက်ထပ်စာချုပ်မူရင်း/မိတ္တူ၊
(၄) အိမ်ထောင်စုစာရင်း မူရင်း/မိတ္တူ၊
(၅) ဝင်ရောက်မည့်အိမ်ထောင်စု လူဦးရေစာရင်းရှိ အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ သဘောတူညီကြောင်းထောက်ခံချက်၊
(၆) ယာယီသက်သေခံလက်မှတ် မူရင်း/မိတ္တူ၊

နယ်မြေကျော်ပြောင်းဝင်ခြင်း

(၁) ကာယကံရှင်လျှောက်လွှာ၊
(၂) ရုယက ထောက်ခံချက်၊
(၃) လက်ထပ်စာချုပ်မူရင်း/မိတ္တူ
(၄) အိမ်ထောင်စုစာရင်း မူရင်း/မိတ္တူ
(၅) ဝင်ရောက်မည့်အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းရှိအိမ်ထောင်ဦးစီး၏သဘောတူညီကြောင်းထောက်ခံချက်၊
(၆) နယ်မြေကျော်ပြောင်းရွှေ့ခွင့် အကြောင်းကြားစာမူရင်း၊
(၇) ယာယီသက်သေခံလက်မှတ် မူရင်း/မိတ္တူ၊

(ဃ) ပြောင်းထွက် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း

(၁) ကာယကံရှင်လျှောက်လွှာ၊
(၂) ရုယက ထောက်ခံချက်၊
(၃) လက်ထပ်စာချုပ် မူရင်း / မိတ္တူ၊
(၄) အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်း မူရင်း / မိတ္တူ၊
(၅) ယာယီသက်သေခံလက်မှတ် မူရင်း / မိတ္တူ၊

ဆွဲ၊ တင်၊ စစ် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု

(က) ဆွဲ(မြေပုံရေးဆွဲခြင်း)

(၁) ရပ်ကွက်မြေပုံအညွှန်း၊

(၂) ကျေးရွာမြေပုံအညွှန်း၊

(၃) ကျေးရွာအုပ်စုမြေပုံအညွှန်း၊

(ခ) တင်(အဆောက်အဦမှတ်တမ်းတင်ခြင်း)

(၁) ကျေးရွာအညွှန်းမြေပုံတွင် အဆောက်အဦများ မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊

(၂) အဆောက်အဦ အမှတ်စဉ်များရေးထိုးခြင်း၊

(၃) အဆောက်အဦ စာရင်းဇယားများ ပြုစုဆောင်ရွက်ခြင်း၊

(ဂ) စစ်(အိမ်ထောင်စုစာရင်းများ စစ်ဆေးခြင်း)

(၁) ပြောင်းဝင်၊ ပြောင်းထွက်၊ မွေးဖွား၊ သေဆုံးအချက်အလက်များ စိစစ်ခြင်း၊

(၂) အိမ်ထောင်စု လူဦးရေဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ ဆောင်ရွက်ခြင်း၊

(၃) ခိုးဝင်/ခိုးထွက်နေထိုင်သူများ စစ်ဆေးခြင်း၊ စည်းကမ်းနှင့်မညီညွတ်ဘဲ ကျေးရွာများအတွင်း လာရောက်နေထိုင်သူများ ရှိ/မရှိ စစ်ဆေးခြင်း၊

(၄) တစ်ဖက်နိုင်ငံမှ တရားမဝင်နေထိုင်သူများ ရှိ/မရှိ စစ်ဆေးခြင်း၊

(၅) တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့တရားမဝင်ထွက်ခွာသွားသူများအားဖော်ထုတ်မှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊

(၆) ဒေသန္တရအမိန့်ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်သူများအား တရားမဝင်နေထိုင်သူများစာရင်း ရေးသွင်း၍ သီးခြားမှတ်တမ်းတင်ခြင်း၊

(ဃ) မိသားစုဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခြင်း

(၁) စစ်ဆေးမည့် ကျေးရွာအတွင်းရှိ အိမ်ထောင်စုများအား မိသားစုဓာတ်ပုံနှင့်တိုက်ဆိုင်၍ လူဦးရေ ကိုက်ညီမှုရှိ / မရှိ စစ်ဆေးရန်၊

(၂) စစ်ဆေးမည့်ကျေးရွာတွင် ရုံးလက်ခံအိမ်ထောင်စုနှင့် ကာယကံရှင် အိမ်ထောင်စုတိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးရန်၊

(၃) မိသားစုဓာတ်ပုံရိုက်ကူးရာတွင် အိမ်ထောင်စုလူဦးရေစာရင်းပါအမည်အတိုင်း အစဉ်အလိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်စေပြီးအိမ်ထောင်ဦးစီးမှဆုပ်ကိုင်ရမည်။ကျန်မိသားစုဝင်များမှ အစဉ်အတိုင်းရပ်၍ ဓာတ်ပုံရိုက်စေပြီး ဓာတ်ပုံနောက်ကျောဘက်တွင် အစဉ်အတိုင်းအမည်များ ရေးသားရန်၊

(၄) မိသားစုဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခြင်းအား တစ်အိမ်တက်ဆင်းရိုက်ကူးခြင်းထက် စုရပ်တစ်စုတွင်စု၍ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံရိုက်ပါက အချိန်ကုန်သက်သာပြီး ရယကနှင့်ကျေးရွာသားများရှေ့တွင် ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်းကြောင့် လူစားထိုးပါက ရယကမှ ချက်ခြင်းသိရှိနိုင်ရန်၊

(၅) လူစားထိုးဓာတ်ပုံရိုက်သည်ဟု သံသယရှိပါက အိမ်ထောင်စုဝင်ကလေးများနှင့် အသက်နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ခြင်း၊ ရုပ်ရည်နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ခြင်း၊ လသားအရွယ်ကလေး ငယ်များဖြစ်ပါက မိခင်အားနို့တိုက်စေခြင်း၊ မိသားစုဝင်အတွင်းမှ ငယ်ရွယ်သော ကလေးများအား သီးခြားခေါ်ယူ၍ မေးမြန်းကြည့်ခြင်းတို့ဖြင့် သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

Annex 178

Republic of the Union of Myanmar, *Copy of Marriage Registration Certification of (names redacted)* (original and translation)

Marriage Agreement

No. [redacted] Date: [redacted]

	Groom	Bride
Name:	[redacted]	[redacted]
Age:		
Parents' names:		
Temporary ID Card No:		
Occupation:		
Address:		

1- We, as named above, hereby sign this mutual marriage agreement to live with each for our whole lives as our husband and wife since we have love and affection for each other as per the nature of youths.

2- We (I and she or I and he) are independent adults and no one has enticed us, coaxed us, threatened us or forced us (into the marriage) while signing this marriage agreement. We, on our own wills, hereby sign before the Administrator of Ward/Village and the elderly witnesses (of the Ward/Village) and make this marriage agreement in order to live as husband and wife for our WHOLE Lives.

Groom [redacted]

Bride [redacted]

(Signed and Stamped)

[redacted]

Chief Officer

Annex 178

Singing the Confession Agreement

Date: *[day & month invisible in the doc],* [redacted]

1- [redacted], son of [redacted], the groom, and [redacted] daughter of [redacted], the bride, are signing hereby confessing and agreeing to follow the following rules (conditions) once we are granted permission for the marriage.

(a) We will practice monogamy only.

(b) We will only have (two) children only.

(c) I will refrain from taking photographs with beard and not keep beard.

(d) We will follow birth control/birth spacing (procedures) in order to decrease increasing population rate and secure sufficient ration.

2- We sign before the witnesses below confessing and agreeing that we did not give any monetary or any form of gift to anyone in obtaining this marriage permission.

Groom	**Bride**
Name: [redacted]	Name: [redacted]
NRC:	NRC:
Residential Address:	Residential Address:
Date:	Date:

Witnesses

Signature:	Signature:
Name: [redacted]	Name: [redacted]
NRC:	NRC:
Residential Address:	Residential Address:

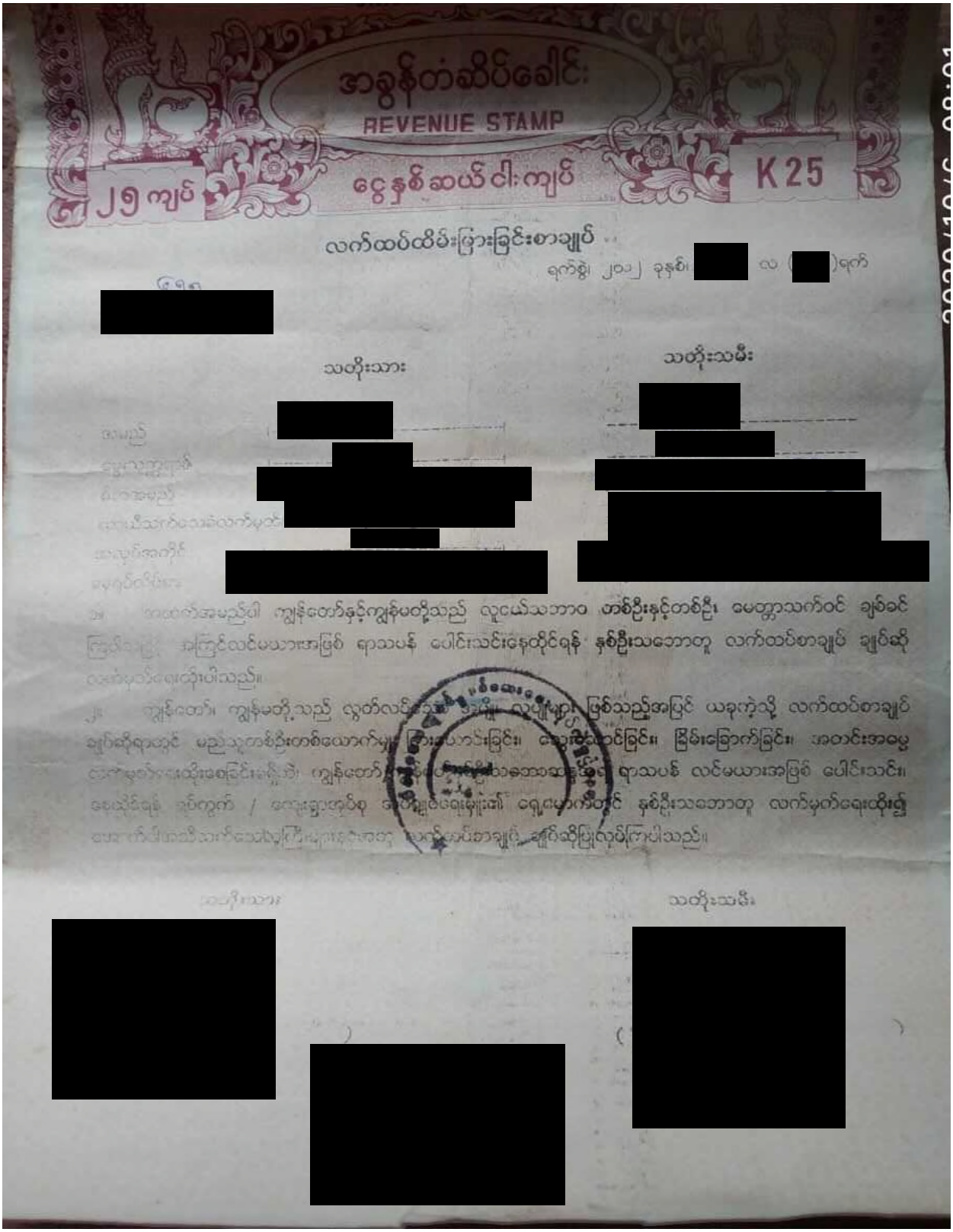
CERTIFICATE OF TRANSLATION

I, Mohammed Sheikh Anwar, hereby certify that I am fluent in the English and Burmese languages, that I am competent to translate Burmese to English and English to Burmese, and that the attached translation is, to the best of my knowledge and belief, a true and accurate translation from Burmese to English of the Copy of Marriage Registration Certification.

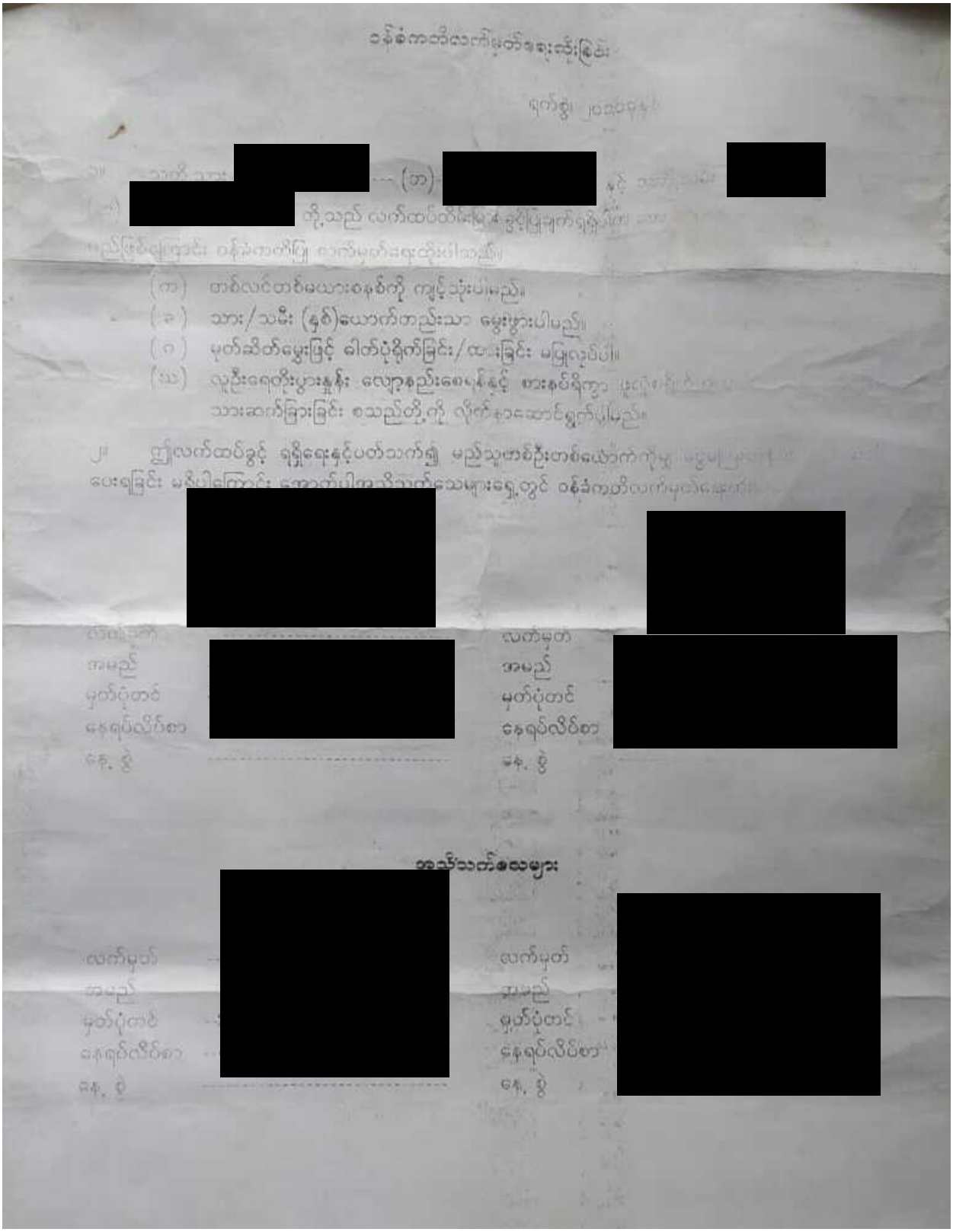

_____ ___10-10 2020_____

Signature Date

အခွန်တံဆိပ်ခေါင်း
REVENUE STAMP
ငွေနှစ်ဆယ်ငါးကျပ်
၂၅ ကျပ်
K25
လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းစာချုပ်
သတိုးသား
သတိုးသမီး

Annex 178

Annex 179

Republic of the Union of Myanmar, *The Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law* (2012)

ကြေးတံ၊ ကြေးနှင့်ကြေးပြားများပိတ်ဆို့ခြင်းဆိုင်ရာ
(၂၀၁၂ ခုနှစ်)
နှင့်
ကြေးတံ၊ ကြေးနှင့်ကြေးပြားများပိတ်ဆို့ခြင်းဆိုင်ရာဥပဒေများ

The Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law

(2012)

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ

(၂၀၁၂ ခုနှစ်)

မာတိကာ

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ

၁။ အခန်း(၁)
အမည်နှင့်အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက် ၁

၂။ အခန်း(၂)
မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲရေး
ဗဟိုကော်မတီဖွဲ့စည်းခြင်း ၄

၃။ အခန်း(၃)
မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ၅

၄။ အခန်း(၄)
မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊
အသုံးပြုခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သတ်မှတ်ချက်များ ၈

၅။ အခန်း(၅)
အာမခံကြေးနှင့်မြေခွန် ၁၂

၆။ အခန်း(၆)
မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊
အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူက လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်များ ၁၃

၇။ အခန်း(၇)
ကြီးကြပ်ခြင်း ၁၄

၈။ အခန်း(၈)
မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်
ရရှိသူများအား ပံ့ပိုးဆောင်ရွက်ခြင်း ၁၇

၉။ အခန်း(၉)
ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်များ ၁၉

၁၀။အခန်း(၁၀)
အထွေထွေ ၂၁

Contents

No	Particular	Page

The Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law

1. Chapter(1)
Title and Definition 1

2. Chapter(2)
Formation of Central Committee for the Management of Vacant, Fallow and Virgin Lands 4

3. Chapter(3)
Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands 5

4. Chapter(4)
Stipulations Relating to the Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands 8

5. Chapter(5)
Security Fees and Land Revenue 12

6. Chapter(6)
Terms and Conditions to be Complied by the Person who has the Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands 13

7. Chapter(7)
Supervision 14

8. Chapter(8)
Supporting the Persons who have the Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands 17

9. Chapter(9)
Offences and Penalties 19

10. Chapter(10)
Miscellaneous 21

The Republic of the Union of Myanmar

Pyidaungsu Hluttaw

The Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law

(2012)

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ

(၂၀၁၂ ခုနှစ်)

(d) **Working Group** means the group formed under this law for supporting the management of vacant, fallow and virgin lands;

(e) **Vacant Land, Fallow Land** means the land on which agriculture or livestock breeding business can be carried out and which was tenanted in the past and abandoned for various reasons and without any tenant cultivating on it and the lands which are specifically reserved by the State.

(f) **Virgin Land** means wild land and wild forest land whether on which there are trees, bamboo plants or bushes growing or not, or whether geographically (surface) topography of the land is even or not and being the new land on which cultivation has never been done, not even once. The said expression shall include the lands of forest reserve, grazing ground and fishery which have been legally nullified for the purposes of doing business of agriculture, livestock breeding, mineral production and other businesses permitted by the Government.

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ

(၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်ဥပဒေအမှတ် ၁၀။)

၁၃၇၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း ၈ ရက်

(၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၀ ရက်)

ပြည်ထောင်စုလွှတ်တော်သည် ဤဥပဒေကို ပြဋ္ဌာန်းလိုက်သည်။

အခန်း(၁)

အမည်နှင့်အဓိပ္ပာယ်ဖော်ပြချက်

၁။ ဤဥပဒေကိုမြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးဥပဒေ ဟု ခေါ်တွင်စေရမည်။

၂။ ဤဥပဒေတွင်ပါရှိသော အောက်ပါစကားရပ်များသည် ဖော်ပြပါ အတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်စေရမည်-

(က) **ဗဟိုကော်မတီ** ဆိုသည်မှာ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေး ဗဟိုကော်မတီကို ဆိုသည်။

(ခ) **ဝန်ကြီးဌာန** ဆိုသည်မှာ ပြည်ထောင်စုအစိုးရ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးနှင့်ဆည်မြောင်း ဝန်ကြီးဌာနကို ဆိုသည်။

(ဂ) **ဦးစီးဌာန** ဆိုသည်မှာ ကြေးတိုင်နှင့်မြေစာရင်းဦးစီးဌာန ကို ဆိုသည်။

The Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law

(The Pyidaungsu Hluttaw Law No.10/2012)

The 8th Waxing Day of Tagu, 1373 M.E

(30th March, 2012)

The Pyidaungsu Hluttaw hereby enacts this Law.

Chapter I
Title and Definition

1. This Law shall be called the Vacant, Fallow and Virgin Lands Management Law.

2. The following expressions contained in this law shall have the meanings given hereunder:

(a) **Central Committee** means the Central Committee for the management of Vacant, Fallow and Virgin Lands;

(b) **Ministry** means the Ministry of Agriculture and Irrigation of the Union Government;

(c) **Department** means the Settlement and Land Records Department;

(k) **Seasonal Crop** means the crops cultivated and harvested within the growing season and cultivated again on the prepared land after getting the income.

(l) **Mineral Production Business** means mineral production business defined in the Section 2 Sub-section (j) of Myanmar Mines Law.

(m) **Permit** means order permitting the right to cultivate or utilize the land by the Central Committee on the application for the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands in accord with this Law.

Chapter II

Formation of Central Committee for the Management of Vacant, Fallow and Virgin Lands

3. **The President of the Union:**

(a) **shall form the Central Committee for the management of vacant, fallow and virgin lands**; consisting of Union Minister for the Ministry of Agriculture and Irrigation as Chairman, Director General of the Settlement and Land Records Department as Secretary, appropriate persons

(ဃ) **လုပ်ငန်းအဖွဲ့** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေအရဖွဲ့စည်းသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေးလုပ်ငန်း အထောက်အကူပြု အဖွဲ့ကို ဆိုသည်။

(င) **မြေလွတ်၊ မြေလပ်** ဆိုသည်မှာ ယခင်က သီးစားခံယူ လုပ်ကိုင်လာခဲ့ပြီးအကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် စွန့်လွှတ်ထား သည့် သီးစားခံယူ လုပ်ကိုင်သူမရှိသော စိုက်ပျိုးရေး သို့မဟုတ် မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်နိုင်သည့်မြေနှင့် နိုင်ငံတော်က သီးသန့်လျာထား သတ်မှတ်သည့် မြေများကို ဆိုသည်။

(စ) **မြေရိုင်း** ဆိုသည်မှာသစ်ပင်၊ဝါးပင် သို့မဟုတ် ချုံနွယ်များ ပေါက်ရောက်လျက်ရှိသည်ဖြစ်စေ၊မရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ပထဝီမြေ အနေအထားအရ မြေမျက်နှာပြင် ညီညာမှုရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည်ဖြစ်စေ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ စိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသော မြေသစ်ဖြစ်သည့် မြေရိုင်းနှင့် တောရိုင်းမြေများကို ဆိုသည်။ ယင်းစကားရပ်တွင် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း၊ မွေးမြူ ရေးလုပ်ငန်း၊ ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း၊ အစိုးရက ခွင့်ပြုထားသော ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည့် အခြားလုပ်ငန်း များ လုပ်ကိုင်ရန်အလို့ငှာတရားဝင်ပယ်ဖျက်ပြီးဖြစ်သည့် ကြိုးဝိုင်း သစ်တောမြေ၊ စားကျက်မြေနှင့် အင်းအိုင်မြေများ လည်း ပါဝင်သည်။

(ဆ) **အာမခံကြေး** ဆိုသည်မှာ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်း လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရသူက လုပ်ကိုင်မည့်၊ အသုံးပြုမည့် လုပ်ငန်းအလိုက် သတ်မှတ်ထားသော ကြိုတင်ကြေးငွေ တစ်ရပ် ကိုပြည်ထောင်စုအစိုးရကအသိအမှတ်ပြုထားသော ဘဏ်တစ်ခုခု သို့အပ်နှံရန် သို့မဟုတ် အာမခံချက်ပေးရန် ဤဥပဒေများနှင့်အညီ သတ်မှတ်သော အာမခံကြေးငွေကို ဆိုသည်။

(ဇ) **မြေခွန်** ဆိုသည်မှာ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရသူက လုပ်ကိုင်သည့်၊ အသုံးပြုသည့် လုပ်ငန်း အလိုက် နိုင်ငံတော်သို့ ပေးဆောင်ရန် နှုန်းထား သတ်မှတ်ချက်ကို ဤဥပဒေအရ ပြုလုပ်သော နည်းဥပဒေပါ မြေခွန်ကိုဆိုသည်။

(ဈ) **နှစ်ရှည်ပင်**ဆိုသည်မှာ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း စိုက်ပျိုးထား ပြီးအပင်အမျိုးအစားအလိုက် နှစ်ကာလတစ်ခုတွင် အကျိုး အမြတ် ရရှိနိုင်မည့်သီးပင်၊ သစ်ပင်များကို ဆိုသည်။

(ည) **ဥယျာဉ်ခြံသီးနှံ** ဆိုသည်မှာ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းသော် လည်းကောင်း၊ရောနှော၍ သော်လည်းကောင်း စိုက်ပျိုးထားပြီး အကြိမ်ကြိမ် ခူးဆွတ်သော်လည်း အပင်သက်တမ်းကုန်သည် အထိ ပြန်လည်စိုက်ပျိုးရန် မလိုသည့် သစ်သီးဝလံပင်များကို ဆိုသည်။

(g) **Security fees** mean the advanced payment to be deposited or to be given as surety to the bank recognized by the Union Government, prescribed under this law according to the type of business to be carried out or used by the person who has the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands.

(h) **Land Revenue** means the land revenue which is the fixed rate payable to the State contained in the rules made under this law according to the type of business carried out or used by the person who has the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands.

(i) **Perennial plant** means the fruit trees and trees grown continuously and from which benefits can be obtained depending upon the kind of plant in a certain period of years.

(j) **Orchard** means various fruit trees which are cultivated continuously or mixed with others and are harvested repeatedly till the expiry of the life span without any replantation.

5. The following persons and organizations may, if desirous to obtain the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands within the State for the businesses mentioned in Section 4, apply to the Central Committee in accordance with the stipulations:

(a) Myanmar citizen investors;

(b) Government departments, Government organizations and non-Government organizations;

(c) persons who are exempted in accord with Section 14 of the Transfer of Immoveable Property Restriction Law, 1987;

(d) investors, who obtained the permission to carry out the businesses of mutual benefit with any Government department or organization under the Foreign Investment Law;

(e) investors who obtained the permission to carry out the businesses of mutual benefit with investors of Myanmar citizen under the Foreign Investment Law.

6. The Central Committee shall in respect of matters applied under Section 5;

(၄) **ရာသီသီးနှံ** ဆိုသည်မှာ စိုက်ပျိုးချိန်ရာသီ ကာလအတွင်း စိုက်ပျိုးရိတ်သိမ်း၍ ဝင်ငွေရရှိပြီးနောက် ထပ်မံမြေပြုပြင် စိုက်ပျိုးရသည့် သီးနှံကို ဆိုသည်။

(၅) **ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း** ဆိုသည်မှာ မြန်မာ့သတ္တုတွင်းဥပဒေပုဒ်မ ၂၊ ပုဒ်မခွဲ(ည)တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားသော ဓာတ်သတ္တု ထုတ်လုပ်ခြင်း ဆောင်ရွက်သည့်လုပ်ငန်းကို ဆိုသည်။

(၃) **ခွင့်ပြုမိန့်** ဆိုသည်မှာ ဤဥပဒေနှင့်အညီ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် လျှောက်ထားခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗဟိုကော်မတီက လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ပြုသည့် အမိန့်ကို ဆိုသည်။

အခန်း(၂)

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေး ဗဟိုကော်မတီဖွဲ့စည်းခြင်း

၄။ နိုင်ငံတော်သမ္မတသည်-

(က) နိုင်ငံတော်စီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများကို အသုံးပြု၍ စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး၊ ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်း၊ အစိုးရက ခွင့်ပြုထားသော ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည့် အခြားလုပ်ငန်းများကို ထိရောက်မှန်ကန်စွာ အသုံးချ စီမံဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးနှင့် ဆည်မြောင်းဝန်ကြီးဌာန ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီးက ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်

လည်းကောင်း၊ ကြေးတိုင်နှင့်မြေစာရင်းဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်က အတွင်းရေးမှူး အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ အစိုးရ ဌာန အဖွဲ့အစည်းများမှ သင့်လျော်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အခြား သင့်လျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်များက အဖွဲ့ဝင်များအဖြစ် လည်းကောင်း ပါဝင်သော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲ ရေးဗဟိုကော်မတီကို ဖွဲ့စည်းရမည်။

(ခ) ပုဒ်မခွဲ (က)အရ ဖွဲ့စည်းထားသော ဗဟိုကော်မတီကို လိုအပ် သလိုပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်း နိုင်သည်။

အခန်း(၃)

မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်

၄။ ဗဟိုကော်မတီသည် နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများကို အောက်ဖော်ပြပါလုပ်ငန်းများအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်၊အသုံးပြု ခွင့်ပြုနိုင်သည်-

(က) စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်း၊
(ခ) မွေးမြူရေးလုပ်ငန်း၊
(ဂ) ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း၊
(ဃ) အစိုးရက ခွင့်ပြုထားသော ဥပဒေနှင့် ညီညွတ်သည့် အခြား လုပ်ငန်းများ။

from the government departments concerned and other suitable persons as members, so as to enable to utilize, manage and carry out agriculture, livestock breeding, minerals production and other lawful businesses permitted by the Government on commercial scale by using the vacant, fallow and virgin lands effectively and properly for the economic development of the State.

(b) **may reform the Central Committee,** formed under Sub-section (a) as may be necessary.

Chapter III

Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands

4. The Central Committee may permit the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands within the State for the following businesses;

(a) agriculture
(b) livestock breeding
(c) mineral production
(d) other lawful businesses permitted by the Government.

၅။ နိုင်ငံတော်အတွင်းရှိ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများကို ပုဒ်မ ၄ ပါ လုပ်ငန်းများအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိလိုပါက အောက်ပါ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဖွဲ့အစည်းများသည် သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ ဗဟိုကော်မတီသို့ လျှောက်ထားနိုင်သည် -

(က) မြန်မာနိုင်ငံသားရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ၊

(ခ) အစိုးရဌာန၊ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းနှင့် အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများ၊

(ဂ) ၁၉၈၇ ခုနှစ်၊ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်း လွှဲပြောင်းခြင်းကို ကန့်သတ်သည့် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄ နှင့် အညီ ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားသူများ၊

(ဃ) အစိုးရဌာန၊ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ရပ်နှင့် အကျိုးတူကိစ္စရပ်များအတွက် ဆောင်ရွက်မည့် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေအရ ခွင့်ပြုထားသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ၊

(င) မြန်မာနိုင်ငံသား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများနှင့် အကျိုးတူကိစ္စရပ်များအတွက် ဆောင်ရွက်မည့် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေ အရ ခွင့်ပြုထားသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ။

၆။ ဗဟိုကော်မတီသည် ပုဒ်မ ၅ အရ လျှောက်ထားသည့် ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ -

9. The Central Committee shall, when the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands is permitted under Section 8, issue the permit after causing to pay security fees.

Chapter IV
Stipulations Relating to the Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands

10. The Central Committee may, when permitting vacant, fallow and virgin lands for agriculture, livestock breeding and affiliated economic enterprises in respect of area of land:

(a) in the agricultural business;

(i) for perennial plant, permit not exceeding 5000 acres at a time. If 75 percent of the permitted acres have been fully carried out, permit again not exceeding 5000 acres at a time up to the total of 50000 acres, time after time. If the business which should be permissible for the interest of the State, permit more than 5000 acres at a time of acres that can actually be grown with the approval of the Union Government.

(က) သက်ဆိုင်ရာ တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အစိုးရအဖွဲ့၏ သဘောထားမှတ်ချက်ကို ရယူရမည်။

(ခ) ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်း လုပ်ငန်းအတွက် ဖြစ်ပါက သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနမှ လည်းကောင်း၊ ပုဒ်မ ၄၊ ပုဒ်မခွဲ (ဃ)ပါ အခြားလုပ်ငန်းအတွက် ဖြစ်ပါက သက်ဆိုင်ရာဝန်ကြီးဌာနမှ လည်းကောင်း သဘောထားတောင်းခံရမည်။

(ဂ) ကြိုးဝိုင်းတောနှင့် ကြိုးပြင် ကာကွယ်တောများ ဖြစ်သည့် သစ်တောနယ်မြေများကို ထိခိုက်ပျက်စီးမှု မရှိစေရေးနှင့် သဘာဝနယ်မြေများ၊ ရေဝေရေလဲဒေသများ၊ သဘာဝအင်းအိုင်များကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရေးတို့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းရေးနှင့် သစ်တောရေးရာဝန်ကြီးဌာန၊ သက်ဆိုင်ရာ အခြားဝန်ကြီးဌာနများနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမည်။

(ဃ) နိုင်ငံတော်၏ မြေအသုံးချရေးမူဝါဒပီပြင်စွာ ဖော်ထုတ်နိုင်ရေးအတွက် လိုအပ်သော အကြံဉာဏ်များကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့သို့ တင်ပြရမည်။

၇။ ဗဟိုကော်မတီသည် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုပြုလုပ်ရန် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် လျှောက်ထားသည့်လုပ်ငန်းများကို မြန်မာနိုင်ငံရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကော်မရှင်၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

၈။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများတွင် လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် လျှောက်ထားသည့် လုပ်ငန်းများကို ထိရောက် မှန်ကန်စွာ အသုံးချစီမံဆောင်ရွက်နိုင်ရန် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ပေးခြင်း သို့မဟုတ် ယင်းသို့ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊အသုံးပြုခွင့်ပေးရန် ငြင်းပယ်ခြင်းပြုနိုင်သည်။

(a) obtain the remark of the relevant Region or State Government.

(b) request the remark from the Ministry of Mines if it is for the business of mineral production and from the relevant Ministry if it is for other businesses contained in Sub-section (d) of Section 4.

(c) coordinate with the Ministry of Environmental Conservation and Forestry, other relevant Ministries so as not to damage forest areas which are the reserved forests and protected public forest and for conserving natural lands, watershed areas and natural fisheries.

(d) submit the required advice to the Union Government to enable to reclaim distinctly the land use policy of the State.

7. The Central Committee may allow the businesses applied for the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands for making foreign investment with the approval of the Myanmar Investment Commission.

8. The Central Committee may, for enabling to use, manage and carry out the businesses applied for the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands effectively and properly, permit or refuse the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands.

၉။ ဗဟိုကော်မတီသည် ပုဒ်မ ၈ အရ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ပေးခြင်းပြုသည့်အခါ အာမခံကြေးပေးသွင်းစေပြီး ခွင့်ပြုမိန့်ထုတ်ပေးရမည်။

အခန်း (၄)

မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများလုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သတ်မှတ်ချက်များ

၁၀။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများကို စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ယင်းနှင့်ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ခွင့်ပြုသည့်အခါ မြေဧရိယာနှင့် စပ်လျဉ်း၍-

(က) စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွင် -

(၁) နှစ်ရှည်ပင်ဖြစ်ပါကတစ်ကြိမ်လျှင် ဧက ၅၀၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ခွင့်ပြုထားပြီးသည့်ဧက၏ ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို အပြည့်အဝ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်ပါက ထပ်မံ၍ တစ်ကြိမ်လျှင် ဧက ၅၀၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ စုစုပေါင်းဧက ၅၀၀၀၀ အထိ အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ နိုင်ငံတော်အကျိုးအလို့ငှာ ခွင့်ပြုသင့်သော လုပ်ငန်းဖြစ်ပါက ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် တစ်ကြိမ်တည်းတွင် ဧက ၅၀၀၀ ထက်ပို၍ အမှန်တကယ် စိုက်ပျိုးနိုင်မည့်ဧကအား ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ii) for the livestock breeding and poultry farming;

(aa) for buffalo, cattle, horse, permit not exceeding 2000 acres;

(bb) for sheep, goat, permit not exceeding 500 acres;

(cc) for poultry, pig, duck, quail, permit not exceeding 300 acres.

(iii) if it is the breeding not involved in clause (i) and (ii), permit the suitable acres.

(c) for the mineral production business permit in coordination with the Ministry of Mines of the Union Government.

(d) for other lawful businesses permitted by the government permit in coordination with the respective Ministry of the Union Government.

11. The Central Committee, may when permitting vacant, fallow and virgin lands for the agriculture, livestock breeding and affiliated economic enterprises in respect of the period:

(a) in the agricultural business;

(i) for perennial plant and orchard, permit not exceeding 30 years commencing from the year of permission;

(၂) ဥယျာဉ်စြဲသီးနှံဖြစ်ပါက ဧက ၃၀၀၀ ထက် မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(၃) စက်မှုကုန်ကြမ်း ရာသီသီးနှံဖြစ်ပါက တစ်ကြိမ်လျှင် ဧက ၅၀၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ ခွင့်ပြုထားသည့်ဧကကို ၇၅ ရာခိုင်နှုန်း အပြည့်အဝ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပြီးဖြစ်ပါက ထပ်မံ၍ တစ်ကြိမ်လျှင် ဧက ၅၀၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ စုစုပေါင်း ဧက ၅၀၀၀၀ အထိ အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်ပြုနိုင်သည်။ နိုင်ငံတော် အကျိုးအလို့ငှာခွင့်ပြုသင့်သောလုပ်ငန်းဖြစ်ပါက ပြည်ထောင်စု အစိုးရအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် တစ်ကြိမ်တည်းတွင် ဧက ၅၀၀၀ ထက်ပို၍ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(၄) ကျေးလက်ဒေသ တောင်သူ လယ်သမားများနှင့် မိသားစု တစ်နိုင်တစ်ပိုင် စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ကိုင်လို သူများအတွက် ၅၀ ဧက ထက်မပိုသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းကို သက်ဆိုင်ရာ ဒေသအဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခုက ခွင့်ပြုနိုင်ရေးအတွက် စီမံဆောင်ရွက်နိုင်သည်။

(ခ) မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းတွင် -

(၁) ငါး၊ ပုစွန်၊ ဂဏန်း မွေးမြူရေးဖြစ်လျှင် ဧက ၁၀၀၀ ထက် မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ii) for orchard, permit not exceeding 3000 acres.

(iii) for industrial seasonal crops, permit again not exceeding 5000 acres at a time. If 75 percent of the permitted acres have been fully carried out, permit again not exceeding 5000 acres at a time up to the total of 50000 acres time after time. If the business which should be permissible for the interest of the State, permit more than 5000 acres at a time with the approval of the Union Government.

(iv) administer to enable one of the respective regional organization to permit not exceeding 50 acres of vacant, fallow and virgin land for the rural cultivators and persons desirous of carrying out agriculture on manageable family-sized scale.

(b) in the livestock breeding, poultry farming and aquaculture businesses;

(i) for the breeding of fish, prawn and crab, permit not exceeding 1000 acres;

(၂) တိရစ္ဆာန်မွေးမြူရေးဖြစ်လျှင် -

(က က) ကျွဲ၊ နွား၊ မြင်း မွေးမြူရေးဖြစ်ပါက ဧက ၂၀၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ခခ) သိုး၊ ဆိတ် မွေးမြူရေးဖြစ်ပါက ဧက ၅၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ဂဂ) ကြက်၊ ဝက်၊ ဘဲ၊ ငုံး မွေးမြူရေး ဖြစ်ပါက ဧက ၃၀၀ ထက်မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(၃) ပုဒ်မခွဲငယ် (၁) နှင့် (၂) တို့တွင် အကျုံးမဝင်သော မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းဖြစ်ပါက သင့်လျော်သော ဧကကို ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ဂ) ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းတွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၊ သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ဃ) အစိုးရက ခွင့်ပြုထားသော ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်သည့် အခြားလုပ်ငန်းများတွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၊ သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းခွင့်ပြုနိုင်သည်။

၁၁။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများကို စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေးနှင့် ယင်းတို့နှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ခွင့်ပြုသည့်အခါ အချိန်ကာလနှင့် စပ်လျဉ်း၍ -

(က) စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းတွင် -

(၁) နှစ်ရှည်ပင်နှင့် ဥယျာဉ်ခြံသီးနှံဖြစ်လျှင် စတင်ခွင့်ပြုသည့် နှစ်မှစ၍ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ထက် မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြု နိုင်သည်။

Chapter V
Security Fees and Land Revenue

13. The Central Committee shall determine the rate of security fees to be paid by the person who has obtained the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands in accordance with the type of business.

14. The Central Committee shall determine the rate of land revenue to be levied for the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands and the appropriate period to be exempted from Land Revenue depending upon the type of business and kind of crops.

15. The department shall;

(a) levy and collect the land revenue from the person who has the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands commencing from the day of the expiry of the exempted period of Land Revenue according to the type of business and kind of crops.

(b) supervise and inspect the payment of Land Revenue made by the person who has the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands.

(၂) ရာသီသီးနှံဖြစ်လျှင် သတ်မှတ်သော စည်းကမ်းချက်များကို ဖောက်ဖျက်ခြင်း မရှိသရွေ့ ခွင့်ပြုရမည်။

(ခ) မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းတွင် စတင်ခွင့်ပြုသည့် နှစ်မှစ၍ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ထက် မပိုစေဘဲ ခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(ဂ) ပုဒ်မခွဲ (က)၊ ပုဒ်မခွဲငယ် (၁) နှင့် ပုဒ်မခွဲ (ခ) တို့အရ ခွင့်ပြုထားသော သက်တမ်း ကုန်ဆုံးပြီးနောက် ဆက်လက် ဆောင်ရွက်လိုသောလုပ်ငန်းအတွက် လုပ်ငန်းအမျိုးအစား ပေါ်မူတည်ပြီးထပ်မံ၍ စုစုပေါင်း နှစ်ပေါင်း ၃၀ ထက် မပိုစေဘဲ အကြိမ်ကြိမ် ခွင့်ပြုနိုင် သည်။

(ဃ) ဓာတ်သတ္တုထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းတွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၊ သတ္တုတွင်း ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းခွင့်ပြုနိုင်သည်။

(င) အစိုးရ ခွင့်ပြုထားသော ဥပဒေ နှင့်ညီညွတ်သည့် အခြားလုပ်ငန်းများတွင် ပြည်ထောင်စုအစိုးရ၊ သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ညှိနှိုင်းခွင့်ပြုနိုင်သည်။

၁၂။ ဗဟိုကော်မတီသည် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေအရ ခွင့်ပြုထားသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ သို့မဟုတ် နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဥပဒေအရ ခွင့်ပြုထားသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများပါဝင်သည့်အဖွဲ့အစည်းက မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် လျှောက်ထားလာပါက နိုင်ငံသားများ ဆောင်ရွက်နိုင်စွမ်းမရှိသော လုပ်ငန်းများသာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် စိစစ်ခွင့်ပြုရမည်။

(ii) for seasonal crops, permit so long as there is no breach of the stipulated terms and conditions.

(b) in the breeding business, permit not exceeding 30 years commencing from the year of permission.

(c) permit to extend not exceeding 30 years in total time after time depending upon the type of business, for the business desirous of further continuation after the expiry of the permitted period under Sub-section(a) of clause (i) and Sub-section(b).

(d) for the mineral production business permit in coordination with the Ministry of Mines of the Union Government.

(e) for other lawful businesses permitted by the Government permit, in coordination with the respective Ministry of Union Government.

12. The Central Committee may, when the investors granted under the foreign investment law or organization consisting of the investors granted under the foreign investment law, apply for obtaining the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands, permit after scrutiny only the businesses which are unable to be carried out by the citizens.

အခန်း (၅)

အာမခံကြေးနှင့် မြေခွန်

၁၃။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူက လုပ်ငန်းအမျိုးအစားအလိုက် ပေးသွင်းရမည့် အာမခံကြေး နှုန်းထားကို သတ်မှတ်ရမည်။

၁၄။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်အတွက် ကောက်ခံမည့် မြေခွန်နှုန်းထားနှင့် သင့်တင့်သော မြေခွန် ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုသည့် ကာလကို လုပ်ငန်းအမျိုးအစား၊ သီးနှံအမျိုးအစား အလိုက် သတ်မှတ်ရမည်။

၁၅။ ဦးစီးဌာနသည်-

(က) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူထံမှ မြေခွန်ကို လုပ်ငန်းအမျိုးအစား၊ သီးနှံအမျိုး အစား အလိုက် မြေခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ကာလ ကုန်ဆုံးသည့်နေ့မှစ၍ စည်းကြပ်ခြင်းနှင့် ကောက်ခံခြင်းပြုရမည်။

(ခ) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူ၏ မြေခွန်ပေးသွင်းခြင်းကို ကြီးကြပ်စစ်ဆေးရမည်။

(f) not extract other natural resources above or below the ground except the permitted business.

(g) when acquiring the required land area from the land permitted in the event of finding the natural resources within the permitted land and the Government is desirous to extract commercially, shall return as directed by the Union Government.

Chapter VII
Supervision

17. The Central Committee may form the working groups and specific bodies in respective Region and State, stipulate their functions and duties to scrutinize and coordinate the submitted matters concerning the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands.

18. The Central Committee shall form the special body collectively consisting of respective departments from time to time and confer the power to inspect whether or not the person who has the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands is implementing the business according to the stipulated conditions.

အခန်း (၆)

မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူက လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းချက်များ

၁၆။ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူသည် -

(က) ခွင့်ပြုထားသည့် လုပ်ငန်းအမျိုးအစားနှင့် ယင်းနှင့် ဆက်နွယ်လျက်ရှိသော စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကိုသာ လုပ်ကိုင်ရမည်။

(ခ) လုပ်ပိုင်ခွင့်ရမြေကို စတင်ခွင့်ပြုသည့်နေ့မှစ၍ ၄ နှစ် အတွင်း သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း လုပ်ငန်းပြီးစီးသည်အထိ ဖော်ထုတ် လုပ်ကိုင်ရမည်။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြောင့်သော် လည်းကောင်း၊ တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှုမရှိသော အခြားအခြေအနေကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ကုန်လွန်သွားသည့် အချိန်အတွက် သတ်မှတ်ကာလကို ဗဟိုကော်မတီမှ ပြန်လည် ပြင်ဆင် သတ်မှတ်ပေးနိုင်သည်။

(ဂ) ခွင့်ပြုထားသည့် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများကို ပြည်ထောင်စုအစိုးအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုချက် မရရှိဘဲ ပေါင်နှံခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ ရောင်းချခြင်း၊ အငှားချထားခြင်း၊ အခြားနည်းဖြင့် လွှဲပြောင်းခြင်း သို့မဟုတ် ခွဲစိတ်ခြင်း မပြုရ။

(ဃ) မိမိ လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိသည့် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများအတွက် မြေခွန်ကို အပြေအကျေ ပေးဆောင်ရမည်။

(င) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြု ခွင့်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗဟိုကော်မတီက သတ်မှတ်သော စည်းကမ်းချက်များကို လိုက်နာရမည်။

Chapter VI
Terms and Conditions to be Complied by the Person who has the Right to Cultivate or Utilize Vacant, Fallow and Virgin Lands

16. The person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands shall;

(a) carry out only the type of business permitted and affiliated economic enterprises.

(b) reclaim and carry out the permitted land until the completion of business according to the stipulation within 4 years starting from the day of permission. For the lapse of the prescribed period due to natural disasters or unstable situation, central committee may revise the stipulated term.

(c) not mortgage, gift, sell, lease or transfer by other means or divide the permitted Vacant, Fallow and Virgin Lands without the permission of the Union Government.

(d) pay up the land revenue for vacant, fallow and virgin lands, which he has the right to cultivate or utilize .

(e) comply with the conditions relating to the right to cultivate or utilize the vacant, fallow and virgin lands prescribed by the Central Committee.

21. The Central Committee has the right to confiscate the original deposited security fees as the State finance and shall also revoke the right to cultivate or utilize if it is found that one of the conditions contained in this law is violated by the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands.

22. The person and Organization having the right to cultivate or utilize under the permit of the Central Committee for the management of culturable land, fallow land and waste land before the enactment of this law shall;

(a) submit to the Central Committee after compilation of record describing the area of permitted vacant, fallow and virgin lands, the date of issue and letter number of permission fully, the area actually reclaimed, carried out and used and the rest of the area with irrefutable evidence attached with the photographic records.

(b) comply with and carry out in accord with this Law relating to the vacant, fallow and virgin lands reclaimed, carried out and used.

(စ) ခွင့်ပြုချက် ရယူထားသော လုပ်ငန်းမှအပ မြေပေါ် မြေအောက်ရှိ အခြားသယံဇာတပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူခြင်း မပြုရ။

(ဆ) ခွင့်ပြုထားသောမြေအတွင်း သယံဇာတပစ္စည်းများ တွေ့ရှိ၍ နိုင်ငံတော်အစိုးရက စီးပွားဖြစ် ထုတ်လုပ်လိုသဖြင့် ခွင့်ပြုထားသော မြေဧရိယာအနက် လိုအပ်မည့် မြေဧရိယာကို ပြန်လည်သိမ်းယူသည့်အခါ ပြည်ထောင်စုအစိုးရက ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း ပြန်လည်အပ်နှံရမည်။

အခန်း (၇)

ကြီးကြပ်ခြင်း

၁၇။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ တင်ပြလာသည့် ကိစ္စရပ်များအတွက် စိစစ်သုံးသပ်ခြင်းနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခြင်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ရန် တိုင်းဒေသကြီးသို့မဟုတ် ပြည်နယ်အသီးသီးတွင် လုပ်ငန်းအဖွဲ့များနှင့် သီးခြားအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်း၍ လုပ်ငန်းတာဝန်များအား သတ်မှတ်ပေးရမည်။

၁၈။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူက သတ်မှတ်ထားသည့် စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခြင်း ရှိ မရှိ ကို စစ်ဆေးရန် သက်ဆိုင်ရာဌာနများ စုပေါင်းပါဝင်သော အထူးအဖွဲ့ကို အခါအားလျော်စွာ ဖွဲ့စည်းတာဝန်ပေးအပ်နိုင်သည်။

၁၉။ ဗဟိုကော်မတီသည် အောက်ပါအခြေအနေတစ်ရပ်ရပ် ပေါ်ပေါက်ပါက ခွင့်ပြုထားသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများအနက်မှ လိုအပ်မည့် အနည်းဆုံးမြေဧရိယာကို ပြန်လည်ရယူပိုင်ခွင့်ရှိသည် -

(က) ခွင့်ပြုထားသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများတွင် ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ တွေ့ရှိခြင်း၊

(ခ) နိုင်ငံတော်အကျိုးငှာ အခြေခံအဆောက်အအုံ စီမံကိန်း လုပ်ငန်း သို့မဟုတ် အထူးစီမံကိန်းလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ခြင်း၊

(ဂ) ဓာတ်သတ္တု ထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရန်ခွင့်ပြုထား သော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများတွင် ခွင့်ပြု ထားသော သတ္တုအမျိုးအစားမှအပ အခြားသယံဇာတ ပစ္စည်းတွေ့ရှိခြင်း၊

(ဃ) ပုဒ်မ ၄၊ ပုဒ်မခွဲ(က)၊ (ခ)နှင့် (ဃ)တို့ပါ လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်ရန် ခွင့်ပြုထားသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများတွင် သယံဇာတပစ္စည်းတွေ့ရှိခြင်း။

၂၀။ ဗဟိုကော်မတီသည် ခွင့်ပြုထားသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်း များကို ပုဒ်မ ၁၉ အရ ပြန်လည်ရယူခြင်းအတွက် လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူက အမှန်တကယ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသည့် ကုန်ကျစရိတ်ငွေများကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ကာလတန်ဖိုးတွက်ချက်၍ သင့်လျော်သည့် သတ်မှတ်ကာလအတွင်း လျော်ကြေးရရှိစေရန် သက်ဆိုင်ရာ ဌာန၊ အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

19. The Central Committee shall have the right to acquire the required minimum land area from the permitted vacant, fallow and virgin lands if one of the following conditions arises:

(a) if the ancient cultural heritages are found in the permitted vacant, fallow and virgin lands;

(b) if infrastructure project or special project is required to be implemented for the interest of the State;

(c) if different resources other than the permitted type of metal is found in the permitted vacant, fallow and virgin lands for the mineral production business;

(d) if the mineral resources are found in the vacant, fallow and virgin lands permitted to carry out the business contained in Section 4, Sub-section(a), (b) and (c).

20. The Central Committee shall for acquiring the permitted vacant, fallow and virgin lands under Section 19, coordinate with the respective department and organizations to enable to obtain the expenditures actually invested by the person who has the right to cultivate or utilize within the appropriate specified period by calculating the current value with the approval of Union Government.

၂၁။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူက ဤဥပဒေပါ စည်းကမ်းချက် တစ်ရပ်ရပ်ကို ချိုးဖောက်ကြောင်း တွေ့ရှိလျှင် မူလပေးသွင်းထားသော အာမခံကြေးကို နိုင်ငံတော် ဘဏ္ဍာငွေအဖြစ် သိမ်းဆည်းမည့်အပြင် လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ကိုလည်း ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

၂၂။ ဤဥပဒေ မပြဋ္ဌာန်းမီ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ စီမံခန့်ခွဲရေး ဗဟိုအဖွဲ့၏ ခွင့်ပြုမိန့်အရ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိထားသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် အဖွဲ့အစည်းများသည်-

(က) ခွင့်ပြုမိန့်ရရှိထားသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်း ဧရိယာ၊ ခွင့်ပြုမိန့် ထုတ်ပြန်သည့် ရက်စွဲနှင့်စာအမှတ် တို့ကို ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြပြီး အမှန်တကယ် ဖော်ထုတ်လုပ်ကိုင် အသုံးပြုပြီးသော ဧရိယာနှင့် ကျန်ရှိနေသော ဧရိယာတို့ကို အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာဖြင့်ဓာတ်ပုံ မှတ်တမ်းများပူးတွဲလျက် မှတ်တမ်းပြုစုပြီးဗဟိုကော်မတီသို့ တင်ပြရမည်။

(ခ) ဖော်ထုတ်လုပ်ကိုင် အသုံးပြုပြီးဖြစ်သော မြေလွတ်၊ မြေလပ်၊ မြေရိုင်းများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဤဥပဒေနှင့်အညီ လိုက်နာဆောင်ရွက်ရမည်။

(b) scrutinize and recommend to the relevant department and organization if the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands is desirous to obtain loans for investment or supporting material and services for assistance.

(c) recommend to the relevant Ministry for obtaining special loan from the State, after the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands, has implemented and carried out the business and incurs the serious damage or losses due to natural disaster, such as storm.

24. The Central Committee shall refund the security fees to persons who have the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin land, who have implemented the business completely in accord with terms and conditions within the stipulated period.

25. The Central Committee shall:

(a) if the person who has the right to cultivate or utilize submits that he has suffered the dispute, obstruction, trespass and mischief by local cultivators in implementing the business, coordinate with the relevant department or organization firstly. If the coordination is not settled, it shall be carried out in accord with law.

(ဂ) မူလခွင့်ပြုကာလထက် ကျော်လွန်သည်အထိ ဖော်ထုတ် လုပ်ကိုင်အသုံးပြုခြင်း မရှိသေးသော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများကို နိုင်ငံတော်က ပြန်လည်သိမ်းယူပြီး ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူရမည်။

(ဃ) မူလခွင့်ပြုကာလအတွင်းသတ်မှတ်ထားသည့် စည်းကမ်း ချက်များနှင့်အညီ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း သို့မဟုတ် စည်းကမ်းချက်ကို ချိုးဖောက်ကြောင်း တွေ့ရှိပါက အာမခံကြေးကို နိုင်ငံတော်ဘဏ္ဍာငွေအဖြစ် သိမ်းဆည်းခံရ မည့်အပြင် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းခြင်းခံရမည်။

အခန်း(၈)

မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူများအား ပံ့ပိုးဆောင်ရွက်ခြင်း

၂၃။ ဗဟိုကော်မတီသည် -

(က) မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူက စိုက်ပျိုးရေး သို့မဟုတ် မွေးမြူရေး လုပ်ငန်း အတွက် နည်းပညာ၊ မျိုးကောင်းမျိုးသန့်နှင့် အခြားပံ့ပိုးမှုများ ကို ဆက်သွယ်တောင်းခံလာလျှင် လိုအပ်သလို ကူညီပံ့ပိုး ပေးနိုင်သည်။

(c) be deemed that the State has confiscated the vacant, fallow and virgin lands which are not yet reclaimed, carried out and used after the expiry of the original permitted period.

(d) If it is found the failure of carrying out the business in accord with the stipulated terms and conditions or the violation of terms and conditions within the original permitted period, security fees shall be confiscated as the State finance and the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands shall be revoked.

Chapter VIII

Supporting the Persons who have the Right to Cultivate or Utilize Vacant,Fallow and Virgin Lands

23. The Central Committee may:

(a) support necessary assistance if the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands, communicates and makes requests for technology, quality seeds or breeds and other support for agriculture or livestock breeding.

(ခ) မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုအတွက် ချေးငွေများ ရရှိလိုလျှင် လည်းကောင်း၊ ပံ့ပိုးပစ္စည်းနှင့် ဝန်ဆောင်မှု အကူအညီ ရရှိလိုလျှင် လည်းကောင်း သက်ဆိုင်ရာဌာန၊ အဖွဲ့အစည်းသို့ စိစစ်ထောက်ခံပေးနိုင်သည်။

(ဂ) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူက လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် မုန်တိုင်းကျရောက်ခြင်းကဲ့သို့သော သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကြောင့် ကြီးမားသည့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်ပါက နိုင်ငံတော်မှ အထူးချေးငွေရရှိရေးအတွက် သက်ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးဌာနသို့ ထောက်ခံပေးနိုင်သည်။

၂၄။ ဗဟိုကော်မတီသည် သတ်မှတ်ကာလအတွင်း စည်းကမ်းချက်များနှင့်အညီ ပြီးစီးသည်အထိ လုပ်ငန်းအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်သော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူများအား အာမခံကြေး ပြန်လည်ထုတ်ပေးရမည်။

၂၅။ ဗဟိုကော်မတီသည်-

(က) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိထားသူကလုပ်ငန်းများ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် ဒေသခံတောင်သူလယ်သမားများနှင့် အငြင်းပွားခြင်း၊ ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ခြင်း၊ ကျူးကျော်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ အကျိုးဖျက်ဆီးခြင်းများ ပြုလုပ်ခံရကြောင်း တင်ပြလာလျှင် သက်ဆိုင်ရာဌာန အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဦးစွာညှိနှိုင်းပေးရမည်။ ညှိနှိုင်း၍မရပါက ဥပဒေအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရမည်။

27. Whoever trespasses and carried out on the lands having the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands under this law without permission of the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands or the person who is responsible on his behalf shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding two years or with fine not exceeding five hundred thousand kyats or with both.

28. Whoever obstructs the implementation of business on the land having the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands under this law, of the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands or of the person who carries out under the permission of such person shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding one year or with fine not exceeding three hundred thousand kyats or with both.

29. Whoever fails to leave from the land, which right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands under this law is revoked shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding one year or with fine not exceeding three hundred thousand kyats or with both.

(ခ) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြု ခွင့် ချထားပေးသော မြေဧရိယာ အပေါ်တွင် ယခင်ကတည်းက လက်ရှိစိုက်ပျိုးလုပ်ကိုင်နေသော ဒေသခံတောင်သူလယ်သမား များ၏ စိုက်ပျိုးမြေများ ပါဝင်နေပါက တရားဝင် လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိထားခြင်း မရှိသည့်တိုင် နစ်နာမှုမရှိစေရန် ယင်းတို့၏ ဆန္ဒအပေါ် ညှိနှိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးရမည်။

(ဂ) မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြု ခွင့် ချထားပေးသော မြေဧရိယာ အပေါ်တွင် ယခင်ကတည်းက လုပ်ကိုင်ခွင့် ရရှိထားပြီးသော တောင်သူလယ်သမားများ ရှိပါက ၎င်းတို့နှစ်ဦးနှစ်ဖက် သဘောတူညီချက်ဖြင့် ဥပဒေနှင့် အညီ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်စေရမည်။

အခန်း(၉)

ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်များ

၂၆။ မည်သူမဆို ဤဥပဒေအရ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရှိသော မြေပေါ်ရှိပစ္စည်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အကျိုးဖျက်ဆီး ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို သုံးနှစ်ထက် မပိုသော ထောင်ဒဏ် ဖြစ်စေ၊ ကျပ်တစ်ဆယ်သိန်း ထက်မပိုသော ငွေဒဏ် ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

(b) if the land previously have been being cultivated by local cultivators are included in the area of permitted vacant, fallow and virgin lands even if they do not have the legal right to cultivate, negotiate and carry out on their volition so as not to suffer.

(c) if there are cultivators who already had the right to cultivate on the permitted vacant, fallow and virgin lands, cause to continue to carry out according to law with bi-lateral agreement.

Chapter IX

Offences and Penalties

26. Whoever commits mischief relating to property on the land having the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands under this law shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term not exceeding three years or with fine not exceeding ten hundred thousand kyats or with both.

၂၇။ မည်သူမဆို မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူကသော်လည်းကောင်း၊ ယင်း၏ကိုယ်စားတာဝန်ရှိသူက သော်လည်းကောင်း ခွင့်ပြုခြင်းမရှိဘဲ ဤဥပဒေအရ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရှိသောမြေတွင် ဝင်ရောက်ကျူးကျော် လုပ်ကိုင်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို နှစ် နှစ်ထက် မပိုသော ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ကျပ် ငါးသိန်းထက် မပိုသော ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံး ဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

၂၈။ မည်သူမဆို မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများလုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရရှိသူကိုဖြစ်စေ၊ ထိုသူ၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်အရ လုပ်ကိုင်သူကို ဖြစ်စေ၊ ဤဥပဒေအရ မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့်ရှိသောမြေတွင်လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုကို ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို တစ်နှစ်ထက် မပိုသော ထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ကျပ်သုံးသိန်းထက် မပိုသော ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

၂၉။ မည်သူမဆို ဤဥပဒေအရ မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများ လုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းထားသည့်မြေပေါ်မှ ထွက်ခွာဖယ်ရှားပေးရန် ပျက်ကွက်ကြောင်း ပြစ်မှုထင်ရှား စီရင်ခြင်းခံရလျှင် ထိုသူကို တစ်နှစ်ထက် မပိုသောထောင်ဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ကျပ်သုံးသိန်းထက် မပိုသော ငွေဒဏ်ဖြစ်စေ၊ ဒဏ်နှစ်ရပ် လုံးဖြစ်စေ ချမှတ်ရမည်။

34. In implementing the provisions contained in this Law:

(a) the Ministry may issue the necessary rules, regulations and by-laws with the approval of the Union Government;

(b) the Ministry and the Central Committee may issue the necessary notifications, orders, directives and procedures.

I hereby sign under the Constitution of the Republic of the Union of Myanmar.

Sd/ Thein Sein
President
The Republic of the Union of Myanmar

အခန်း(၁၀)
အထွေထွေ

၃၀။ အခန်း(၉)ပါ ပြစ်မှုများကို ရဲအရေးယူပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြစ်မှုများ အဖြစ် သတ်မှတ်သည်။

၃၁။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများလုပ်ပိုင်ခွင့်၊ အသုံးပြုခွင့် ရရှိသူအား လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ပြီးစီးမှုအခြေအနေကို သတ်မှတ်ချက်များနှင့်အညီ တင်ပြစေနိုင်သည်။

၃၂။ ဗဟိုကော်မတီသည် မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့် မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲ မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဆောင်ရွက်မှုကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့သို့ ခြောက်လလျှင် တစ်ကြိမ်တင်ပြရမည်။ မူဝါဒဆိုင်ရာအဆုံးအဖြတ်ခံယူရန် ပေါ်ပေါက်ပါက နိုင်ငံတော်သမ္မတထံသို့ နည်းလမ်းတကျတင်ပြ၍ လမ်းညွှန်မှုခံယူရမည်။

၃၃။ ဤဥပဒေအရ ဖွဲ့စည်းသော ဗဟိုကော်မတီသည် ဤဥပဒေ မပြဋ္ဌာန်းမီက ဖွဲ့စည်းခဲ့သော မြေလွတ်၊ မြေလပ်နှင့်မြေရိုင်းများစီမံခန့်ခွဲရေး ဗဟိုအဖွဲ့၏ တာဝန်နှင့်လုပ်ပိုင်ခွင့်များကို ဆက်ခံဆောင်ရွက်ရမည်။

Chapter X
Miscellaneous

30. The offences contained in Chapter IX shall be deemed as cognizable offences.

31. The Central Committee may cause the person who has the right to cultivate or utilize vacant, fallow and virgin lands to submit the situation of implementation and completion of the business in accord with the stipulations.

32. The Central Committee shall submit the implementation relating to the management of vacant, fallow and virgin lands once in six months to the Union Government. If policy-related matter arises to accept the decision, it shall be submitted to the President systematically and accept guidance.

33. The Central Committee formed under this law shall succeed the functions and duties of the former Central Committee for the management of cultivable land, fallow land and waste land formed before the enactment of this Law.

၃၄။ ဤဥပဒေပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ရာတွင် -

(က) ဝန်ကြီးဌာနသည် လိုအပ်သော နည်းဥပဒေများ၊ စည်းမျဉ်းနှင့် စည်းကမ်းများကို ပြည်ထောင်စုအစိုးရအဖွဲ့၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

(ခ) ဝန်ကြီးဌာနနှင့် ဗဟိုကော်မတီတို့သည် လိုအပ်သော အမိန့်ကြော်ငြာစာ၊ အမိန့်၊ ညွှန်ကြားချက်နှင့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများကို ထုတ်ပြန်နိုင်သည်။

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေအရ ကျွန်ုပ် လက်မှတ်ရေးထိုးသည်။

(ပုံ) သိန်းစိန်
နိုင်ငံတော်သမ္မတ
ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်